

မန္တလေးမြို့မနိကာယ်

မုလပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-မုလပရိယာယဝဂ်

၁-မုလပရိယာယသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမုလပရိယာယသုတ်ကို)။ ဝေ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့အနီး၌။ သုဘဂဝနေ၊ သုဘဂမည်သော တော၌။ သာလရာဇမူလေ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏အနီး၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌။ (ထိုတောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏အနီး၌-ဟူ၍ သေင်လည်းပေး)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား

၁။ ဝေ-နိဒဿန။ မေ-တတိယာကတ္တား။ သုတံ-ဥပစာရဏတ္ထ။ ကမ္မရုပ် ပြန်ဆိုသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဟု အာကာရ။ ဤသို့သာဟု အဝစာရဏ အနက်လည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို ဆဋ္ဌန္တသမ္ဗန် အနက် ယောဇနာသော် သုတံ-ကို ဥပစာရဏတ္ထ ဘာဝရုပ်ကြံ၍ ယောဇနာလေ။

၂။ ဤသုတ် အဋ္ဌကထာအလိုကျ ယောဇနာသော်။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ အခါပတ်လုံး-ဟု အစွန္တသံဃယာဂတ္ထ ပေးလေ။ ဤဟု ပေးသည်ကား ပေါဏ္ဍိယတို့အလိုဟု အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုသည်။

၃။ သာမိကာစာရ မုချတ္ထ။ သမိပတ္တေတေ ဘုဗ္ဗဝစနံ-အဋ္ဌကထာနှင့် အညီတည်း။ ဥက္ကဋ္ဌမြို့ ဟု ပေးသော် ဥပစာရတ္ထ၊ နောက်၌လည်း မုချတ္ထ ဥပစာရတ္ထ ယောဇနာပုံကို ဤနည်းအတိုင်း မှတ်လေ။

၄။ ခေါတိ ပဒုရုဏမတ္တေ အဝစာရဏေ အာဒိကာလတ္တေ ဝါ နိပါတော-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ဤ၌ ပဒုရုဏအနေဖြင့် ယောဇနာသည်။ တတြ၊ ဤ။ ဝေ၊ အာမန္တေသိ ခေါ၊ ခေါ်တော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း-ဟု အဝစာရဏတ္ထ။ ခေါ၊ ဆက်ပြီးအံ့ဟု အာဒိကာလတ္တ (ဝါကျာရမ္မ)လည်း ယောဇနာလေ၊ အကျယ်နိကာ၌။

ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စယောသံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သဗ္ဗဓမ္မပုံလပရိယာယံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို။ ဒေသံသာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုဒေသနာတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရေထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိသာမိတံ၊ ဟောပေအံ့” ဟူသော။ တံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝေဘန္ဓေတိ၊ မှန်ပါဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ကို။ ပစ္စယောသံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣ၊ ဤလောက၌။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သော တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သော တရား၌။ အဝိနိတော၊ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမဟုတ်သော ၂။ သပ္ပရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော် ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝိ၊ သော။ သပ္ပရိသဓမ္မဿ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနိတော၊ သော။ အဿတဝါ၊ အာဂမ အဓိကမဟူသော သုတမရှိသော (၄)။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုမရှိသော (၅)။ ပုထုဇ္ဇေနာ၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ပထဝီတော၊ မြေဟူ၍။ (ပစ္စက္ကေ နိဿက္ကဝစနံ-၆)။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှားသောအားဖြင့် သိ၏။ ပထဝီ၊ ကို။ (သဝိတော၊ ဟူ၍။ သညတွာ၊ မှားသောအားဖြင့် သိပြီး၍။ ပထဝီ၊ ဟူ၍။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ပထဝီယာ၊ ၌။ မညတိ၊ ၌။ ပထဝီတော၊ မှ။ မညတိ၊ ၌။ ပထဝီ၊ ကို။ မေတိ၊ ငါ့မြေဟူ၍။ မညတိ၊ ၌။ ပထဝီ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ တံ၊ ထိုသို့မှတ်ထင် နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ အပရိညာတံ ၇၊ ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အာပံ၊ ရေကို။ ပ။ တေတံ၊ မီးကို။ ပ။ ဝါယံ၊ လေကို။ ပ။

၃။ ဘူတေ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ငါ့၏ အောက်၌ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပ။ ဒေဝေ၊ အသင်း အပင်းနှင့်တကွ မာရ်နတ်မှတစ်ပါးသော သတ်တို့ကို။ ပ။ ပဇာပတိ၊ မာရ်နတ်ကို။ (ပရိသတ်နှင့် တကွ)။ ပ။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာကို (ပဋ္ဌာ- နိသုယူ)။ ပ။ အာဘဿရေ၊ အာဘဿရဗြဟ္မာတို့ကို။ (ဒုတိယဈာန်ဘုံ ဗြဟ္မာအားလုံးယူ)။ ပ။ သုဘဂိဏ္ဍေ၊ သုဘဂိဏ္ဍ ဗြဟ္မာတို့ကို။ (တတိယဈာန်ဘုံ ဗြဟ္မာအားလုံးယူ)။ ပ။ ဝေဘပ္ပလေ၊ ဝေဟပ္ပလ ဗြဟ္မာတို့ကို။ (စတုတ္ထဈာန်ဘုံ ဗြဟ္မာအားလုံးယူ)။ ပ။ အဘိဘုံ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာကို။ ပ။

၁။ အာမန္တနဝစနံ စပ်သော် ဘဂဝတောကို သာမုတ္တံ၊ ပစ္စယောသံဟူသော ပံဒီဿစ၍ စပ်သော် သဗ္ဗဒါနတ္ထယောဇနာ။ (၆က)။
 ၂။ ဝိနိယိတ္တာတိ ဝိနိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူ (အရိယာ) ရ၏။ တ-ပစ္စည်း၊ အတိတ်ကာလကမူတ္တံ။ ဝိနိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူ (အရိယာ) သည်။ န၊ မဟုတ်။ အဝိနိတော၊ မဟုတ်။ အဋ္ဌကထာနှင့် ၆က ရှု၍ ဤသို့ အဝယဝတ္ထုပြု။
 ၃။ စာပိုဒ် ၁၂၅ ပရိညာတန္တံ တထာဂတဿ-ဟု ရှိသောကြောင့် ဤနေရာနှင့်တကွ တံကိဿဟေတု- ဟူသော အမေး၏ အဖြေကားရပ်တိုင်း စာပိုဒ် ၁၂၆ ကဲ့သို့ ရှိသင့်၏။

၄။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဗြဟ္မာကို။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဗြဟ္မာကို။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဗြဟ္မာကို။ပ။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မာကို။ပ။

၅။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော ရူပါရုံကို။ပ။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဓါရုံကို။ပ။ မုတံ၊ အာရုံသို့ ရောက်အပ်သော ဂန္ဓာရုံ၊ ရုသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ပ။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော ဓမ္မာရုံကို။ပ။

၆။ ဧကတ္တံ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်ကို။ပ။ နာနတ္တံ၊ အသီးအသီး၏အဖြစ်ကို။ပ။ သမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယကို။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ကို။ပ။

ပုထုဇ္ဇနဝသေန၊ ပုထုဇဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။

ပဌပနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပဌမနည်းကို ပြဆိုရာဘုံ အပိုင်းအခြားသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၇။ ဘိက္ခုဝေဘိ။ သေက္ခော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ဝါ၊ မဂ်လေးပါး အောက် ဖိုလ်သုံးပါးကို ရပြီးဖြစ်သော။ ယောပိ သောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးဘို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ။ (ယောဂလေးပါးတို့နှင့် မယှဉ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဟု တနည်းပေး။ ။ အဋ္ဌကထာ)။ ။ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တလျက်။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ပထဝိံ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၏။ ပထဝိံ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ ဟူ၍။ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ပထဝိံ၊ ဟူ၍။ မာမညိ၊ မမှတ်ထင်။ ပထဝိယာဉ္ဇိ၊ မာမညိထင်။ ပထဝိတော၊ မှ။ မာမညိထင်။ ပထဝိံ၊ ကို။ မေတိ၊ ဟူ၍။ မာမညိထင်။ ပထဝိံ၊ ကို။ မာဘိနန္ဒိ၊ မနှစ်သက်။ တံ၊ ထိုသို့ မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်း သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တဿ၊ ထိုသေက္ခရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ ပဒိုညေယံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၎င်း။ အဘံ၊ ကို။ပ။

သေက္ခဝသေန၊ သေက္ခ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုတိယနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁။ တခုသော အာရုံ၌သာ တခုသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဟု ဆိုလိုသည်။ နာနတ္တံ-၌ လည်း ဤနည်း။ ဋီကာ။

၈။ ဘိက္ခုဝေတို့။ အရဟံကိလေသာတို့မှ ဝေးသော။ ခိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိသော။ ဝုသိတဝါ၊ (ဂရုသံဝါသ-စသည်၌) ကျင့်သုံးပြီးသော။ ဝါ၊ သုံးအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ရှိ သော။ ကတကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိသော။ ဩဟိတဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသော ဝန်ရှိသော။ အနုပုတ္တသဒတ္တော၊ ထောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိသော။ ပရိက္ခိဏဘဝ သံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိ၍။ (ယ-ဖော်၍ ပေးသည်)။ ဝိမတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီး သော။ ယောပိ သော ဘိက္ခု၊ အကြွေရဟန်းသည်လည်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ ပထဝီ၊ ကို။ ပထဝီတော၊ ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိ၏။ ပ။ နမညတိ၊ မမှတ် ထင်။ ပ။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဤ။

ခိဏာသဝဝသေန၊ ရဟန္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိယနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
 နိဠိတော၊ ပြီးပြီ။

၉။ အရဟံ၊ သော။ ပ။ တံ၊ ထိုသို့မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဣဂဿ၊ ဣဂ၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဝိတဇာနတ္တော၊ ကင်းသော ဣဂရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အာပံ၊ ကို။ ပ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဣဂဿ၊ ဤ။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝိတဇာနတ္တော၊ တည်း။

ခိဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်၊ စတုတ္ထနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
 နိဠိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခုဝေတို့။ အရဟံ၊ သော။ ပ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသ၏။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝိတဒေါသတ္တော၊ တည်း။

အာပံ၊ ကို။ ပ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဒေါသဿ၊ ဤ။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝိတဒေါသတ္တော၊ တည်း။

ခိဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်၊ ပဉ္စမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
 နိဠိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၁။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ပ။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝိတမောဟတ္တော၊ တည်း။

ခိဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်၊ ဆဋ္ဌနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
 နိဠိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၂။ သိက္ခဝေတို့။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သည်။ ပ။ တထာဂတဿ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ပရိညာတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဤ။

တထာဂတဝသေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၃။ သိက္ခဝေတို့။ ပ။ တံ၊ ထိုသို့မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိယယဟေတုနည်း။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ဝုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ မလန္တိ၊ အကြောင်းရင်းဟူ၍ ၎င်း။ ဘဂဝါ၊ ကမ္မဘဝကြောင့်။ ဇာတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း။ (ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကြောင့်)။ ဘူတဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဇရာမရဏန္တိ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း။ ဣတိဝိဒိတော၊ ဤသို့သိသောကြောင့်၎င်းတည်း။ သိက္ခဝေတို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏။ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ အနတ္တံ၊ မိမိထက် မြတ်သော တရားမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိကြောင်း ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိတိ၊ ဆို၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစ တေဒဝေါစ-၌ ပြန်သတ်လေ)။

တထာဂတဝသေန၊ အားဖြင့်။ အဋ္ဌမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ နအဘိနန္ဒု၊ မနှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။ (နောက်နောက်သုတ်အားလုံး ဧဝံ မေ သုတံ ပြန်၍ စပ်လေ)။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ မူလပရိယာယသုတ္တံ၊ မူလပရိယာယသုတ်သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သဗ္ဗာသဝသုတ်

၁၄။ (ဧဝံ မေသုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ ကေံသော၊ သမယံ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်အနီး၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရံ၌။

၁။ ပရိညာတန္တံကို ပရိညာတ အန္တံဟု ပုဂံခွဲ၍ အန္တံကို အဝသာနတ္ထ ကြံပြီးလျှင် အဋ္ဌကထာ တနည်း ဖွင့်ထား၏။

ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ (သာမညာဓာရ စိသေသာဓာရ အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍
 ခဲ့လေ)။ ဝိဟရတိ၏။ တကြခေါ် ၌။ပ။ သဗ္ဗာသဝသံဝရပရိယာယ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါ
 တရားတို့ကို စောင့်စည်းကြောင်း ဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို။ ဒေသောဿာမိအံ။ပ။ ဘကဝါသည်—

၁၅။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဿတော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသ
 ဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ အဟံငါတရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 အဇာနတော၊ မသိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံကို။ နော ဝဒါမိ ဟောတော်မူ။ အပဿ-
 တော၊ မမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံကို။ နောဝဒါမိမမူ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကိဉ္ဇ၊
 အဘယ်ကိုလျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံကို။ ဝဒါမိ နည်း။ ယောနိသော၊ သင်သောအကြောင်းအားဖြင့်။
 မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၎င်း။ အယောနိသော၊ မသင်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာရံ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းကို၎င်း။ ဇာနတော၊ ၏။ ပဿတော၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံကို။ အဟံ၊ သည်။
 ဝဒါမိ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောသူ၏
 (သန္တာန်၌)။ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေးသော။ အာသဝါစေတ၊ တို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝစ္စန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။
 ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ ၌။ အနုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သေးသော။ အာသဝါစေတ၊ တို့သည်
 လည်း။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်ပြီးသော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊
 ကင်းကုန်၏။

၁၆။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊
 တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ၊ စောင့်စည်းကြောင်း သတိသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။
 ပရိဝေဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ မိဝဲကြောင်း ဉာဏ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ အဓိဝါသနာပဟာတဗ္ဗာ၊
 သည်းခံကြောင်း အဓိဝါသသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ပရိဝေဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း
 စေတနာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဝိရိယသည်
 ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ အာဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊
 တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။

ဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၁၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊
 အဘယ် တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ပ။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ မနသိကရဏိယေ၊ နှလုံး
 သွင်းထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အမနသိကရဏိယေ၊ နှလုံးမသွင်း

၁။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာတို့ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ၊ သေနယော သဗ္ဗတ္ထ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ဒဿနာ
 သံဝရာ-စသည်ကို အရုတ္တကတ္တာ၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ-စသည်ကို သမာသိအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာ
 သည်။ ဒဿနာတိ ဣဒံ ဟေတုမှ နိဿက္ကဝစနန္တိ-ဟူသော ဋီကာအလို ဒဿနာသံဝရာ-စသည်ကို ဟေတုတ္ထ
 နိဿက္ကဝစန အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာရမည်။

ထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မော တို့ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ မနသိကရဏီယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော တို့ကို။ အပ္ပဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ အမနသိကရဏီယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော တို့ကို။ အပ္ပဇာနန္တော၊ ဤ။ ယေဓမ္မော၊ တို့သည်။ နမနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးမသွင်းထိုက်ကုန်။ တေဓမ္မော တို့ကို။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ယေဓမ္မော၊ တို့သည်။ မနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးသွင်းထိုက်ကုန်၏။ တေဓမ္မော တို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ယေဓမ္မော၊ အကြင်တရားတို့ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ နမနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးမသွင်းထိုက်ကုန်သော။ တေဓမ္မော၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ယေဓမ္မော တို့ကို။ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ အနုပ္ပန္နော၊ သေးသော။ ကာမာသဝေါ ဝါ၊ ကာမာသဝသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီးသော။ ကာမာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဝစုတိ၊ တိုးပွား၏။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ ဘဝါသဝေါဝါ၊ ဘဝါသဝသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ဘဝါသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဝစုတိ၊ ၏။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ အဝိဇ္ဇာသဝေါဝါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ အဝိဇ္ဇာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဝစုတိ၊ ၏။ တေဓမ္မော၊ ထိုတရားတို့တည်း။ ယေဓမ္မော တို့ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၏။ န မနသိကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မော၊ တို့သည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ယေဓမ္မော၊ အကြင်တရားတို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မနသိကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မော၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ယေဓမ္မော တို့ကို။ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ၌။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ ကာမာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ကာမာသဝေါဝါ၊ သည်လည်း။ ပဟိယတိ၊ ကင်း၏။ ပ။ ယေဓမ္မော တို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မနသိကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မော၊ တို့သည်။ ဣမေ၊ တို့တည်း။

တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ အမနသိကရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ မနသိကရော၊ နှလုံးသွင်ခြင်းကြောင့်။ မနသိကရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိကရော၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ ပ။ ပဝစုန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟံ၊ သင်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ပြီးသော ကာလ၌။ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နုအဟောသိနုခေါ၊ မဖြစ်ဘူးလေသလော။ အဟိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ (လိင်္ဂံ ဥပပတ္တိကိုပါယူ)။ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ အဘယ်သဏ္ဍာန်သည်။ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ကိံ၊ သည်။ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သော ကာလ၌။ ဘဝိဿာမိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နဘဝိဿာမိနုခေါ၊ မဖြစ်လတ္တံ့လေလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ကိံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိနုခေါ၊ နည်း။ သော၊ ဝိဝါ ပစ္စုပ္ပန်မဒ္ဓါနံ၊ ယခုဖြစ်ဆဲ ကာလ၌လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နောအသ္မိနုခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ကိံ၊ သည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ကထံ၊ သည်။

၂၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ မြင်လေ့ရှိသော။ ပ။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။ ဝါ-နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်။ ပ။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။

၂၁။ သော၊ ထို အရိယာသာဝကသည်။ ဣဒံ၊ ဤတောဘုမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရေတံ၊ ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ 'အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ ဆင်းရဲတကာဘို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရေတံ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရေတော၊ သော။ တဿ၊ ဌံ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၎င်း။ သီလဗ္ဗတပရာမာသော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တီတိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ် တို့သည်။ ပဟိယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိစသည်တို့ကို။ ဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ကုန်၏။

သံဝရာပဟာတဗ္ဗအာသဝ

၂၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ၊ စောင့်စည်းကြောင်း သတိသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍။ စက္ခုန္တိယသံဝရ သံဝရတော၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသီလဖြင့် စောင့်စည်းသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္တိယသံဝရံ၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသီလကို။ အသံဝတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ-ယေ အာသဝါ၊ အကြင်အာသဝတို့သည်၎င်း။ ယံ-ေ၊ ဝိဿာတပရိဋ္ဌာဟာ၊ အကြင် ပင်ပန်းကြောင်း ဖြစ်သော ပုလောင်ခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ စက္ခုန္တိယသံဝရံ၊ စက္ခုန္တိယ သံဝရ သီလကို။ သံဝတဿ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေ သော။ အဿ၊ ဌံ။ ဝေ၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့်။ ဝေ အာသဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝေဝိဿာတ ပရိဋ္ဌာဟာ၊ တို့သည်၎င်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန် ။

ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤဣန္ဒြေကို မစောင့် စည်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာသဝ စသည်တို့ကို။ သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဝိဿာတပရိဋ္ဌာဟာ၊ ပင်ပန်းကြောင်း ပုလောင်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယံ-ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်-ဟူ၍ ၎င်း။ ဝိဿာတပရိဋ္ဌာဟာ၊ ကုန်သော။ ဝေ အာသဝါ၊ တို့သည်ဟူ၍၎င်း။ အနက်သမ္ပန်နိုင်သေး၏။

ပဋိသေဝနာပဟာတဗ္ဗအာသဝ

၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသေဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ မှီဝဲကြောင်း ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် ပယ်အပ် ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေတ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ စိဝရံ၊ သက်န်း နို့။ ပဋိသေဝတံ၊ မှီဝဲ၏။ သိတဿ၊ အအေးကို။ ယာဝ ပဋိသတယ ဝေ၊ ပယ်ဖျောက်ရုံငါသာလျှင်။ ဥက္ကဿ၊ မီးပူကို။ ယာဝ ပဋိသတယ ဝေ၊ သာလျှင်။ ဥံသ မကသ ဝါတာတပ သရိသပ သမ္ပဏာနံ၊ မှက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မြေကင်းသန်းဘို့၏အခတ္တတို့ နို့။ ယာဝ ပဋိသတယ ဝေ၊ သာလျှင်။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။ ယာဝ ဟိရိကောပိနပဋိစ္စာဒနတ္ထံ ဝေ၊ အရွက် အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝတံ၊ မှီဝဲ၏။

ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းအစရှိသော အာဟာရကို။ ပဋိ သေဝတံ၊ ၏။ ဒဝါယ၊ ရွာသူသားငယ်တို့ကဲ့သို့ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ ပဋိသေဝတံ၊ မမှီဝဲ။ မဒါယ၊ လက်ငှေ့ လက်ပန်းသည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။ န ပဋိသေဝတံ၊ မမှီဝဲ။ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတံင်းသူ ပြည့်တန်းဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုး ခြင်းငှါ။ န ပဋိသေဝတံ၊ မမှီဝဲ။ ဝိဘူသနာယ၊ ကချေသည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်း လှပ တင့်တယ်ခြင်းငှါ။ န ပဋိသေဝတံ၊ မမှီဝဲ။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဝိတိယာ ဝေ၊ တည်ရုံငါသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဝေ၊ မျှတရုံငါသာလျှင်။ ယာဝ ဝိဟိ သူပရတိယာ ဝေ၊ ပင်ပန်း ခြင်း ငြိမ်းရုံငါသာလျှင်။ ယာဝ ဗြက္ခစရိယာနဂ္ဂဟာယ ဝေ၊ သာသနဗြက္ခစရိယ မဂ္ဂဗြက္ခစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငါသာလျှင်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မှီဝဲခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့၊ နဝံ၊ အသစ် ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့၊ မေ၊ ငါ့အား။ ယာကြာစ၊ မျှတခြင်းသည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်မရှိခြင်းသည်၎င်း။ ဖာသဝိဟာရေစ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။

ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။ ပ။ ယာဝ ဥတုပရိဿယဝိနောဒနပဋိသလ္လာနာရာမတ္ထံ ဝေ၊ ဥတုဘေးရန်ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း ကိန်း အောင်းမွေ့လျော်ခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။

၇။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ ဝိလာနပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက် အသက်၏ အရံအကာ တန်းဆာ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ဆေးကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေယျာဗာဓိကာနံ၊ ဓာတ်ချော့ကုန်ချားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ ယာဝ ပဋိသတယ ဝေ၊ ပယ်ဖျောက်ရုံငါသာလျှင်။ ယာဝ အဗျာ ဗဇ္ဇပရမတာယ ဝေ၊ အနာကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း၏ မရှိခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဝိလာန ပစ္စယ ဘောသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပဋိသေဝတော၊ (သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်) ပစ္စည်းလေးပါးကို မမှီဝဲရ သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ၊ အာသဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယံဝိသာတပရိဋ္ဌာဟံ၊ တို့သည်၎င်း။

ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ။ ကုန်ရာ၏။ ပဋိသေဝတော၊ (သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်) ပစ္စည်းလေးပါးကို မှီဝဲရသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ဝေ၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့်။ တေ အာသဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တေ ဝိသာတပရိဋ္ဌာဟာ၊ တို့သည်၎င်း။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ဤ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ မမှီဝဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ၁၆-ပါးသော တရားတို့ကို။ ပဋိသေဝနာပဟာ တဗ္ဗာ၊ မှီဝဲကြောင်း ပညာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

အဓိဝါသနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓိဝါသနာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ သည်းခံကြောင်း အဒေါသသည် ပယ်အပ်ကုန် သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ သိတဿ၊ အအေးကို။ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကဿ၊ မီးပူကို။ ပ။ ဇိဂစ္ဆာယ၊ စားလို့ခြင်းကို။ ပ။ ပိပါသာယ၊ သောက်လို့ခြင်းကို။ ပ။ ညံသ မကသ ဝါတာတပသနိယပ သမ္ပဿာနံ၊ တို့ကို။ ပ။ ဒုရုတ္တာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒုရာဂတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရောဂါလာကုန်သော။ ဝေနပထာနံ၊ စကားတို့ကို။ ခမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော။ ရောနံ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဇ္ဈကာနံ၊ စပ်ကုန်သော။ အသာတာနံ၊ သာယာခြင်းမှ ကင်းကုန်သော။ အမနာပါနံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော။ ပါဏဟရာနံ၊ အသက်ကို ပယ်ရှားနိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ သာရိရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ အဓိဝါသကဇာတိကော၊ သည်းခံ နိုင်သော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနဓိဝါသယတော၊ အအေး-စသည်ကို သည်းမခံနိုင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ဤသည်းမခံခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ အဓိဝါသနာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

ပရိဝဇ္ဇနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိဝဇ္ဇနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာသည် ပယ်အပ် ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ စက္ခု၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဗဟိ၊ ဆင်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်ရှောင်၏။ ပ။ အဿ၊ မြင်းကို။ ပ။ ဝေါဏံ၊ နွားကို။ ပ။ ကုက္ကုရံ၊ ခွေးကို။ ပ။ အဟိ၊ ငြော့ကို။ ခါဏံ၊ သစ်တုတ်ကို။ ကဏ္ဍကဋ္ဌာနံ၊ ဆူးရှိရာအရပ်ကို။ သောဗ္ဗ၊ ထုံးအိုင်ကို။ ပပါတံ၊ ကမ်းပါး ပြတ်ကို။ စန္ဒနိကံ၊ ညွှန်မရှိသော တံစားတွင်းကို။ ဩဠိဂလ္လံ၊ ညွှန်ရှိသော တံစားတွင်းကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ယထာဂ္ဂပေ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ အနာသနေ၊ မသင့်လျော်သော နေရာ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ နေသော ရဟန်းကို။ ယထာဂ္ဂပေ၊ သော။ အဂေါစရေ၊ မသင့်လျော်သော ကျက်စားရာ အရပ်၌။ စရန္တံ၊ ကျက်စားသော ရဟန်းကို။ ယထာဂ္ဂပေ၊ ကုန်သော။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မိတ္တေ၊ မိတ်ဆွေတို့ကို။ ဘဇန္တံ၊ ဆည်းကပ်သော ရဟန်းကို။ ဝိညာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြက္ခစာရိ၊

၁။ မိတ္တပရိဝဇ္ဇပကေဟု ဣဒ္ဓကထာ ဖွင့်သောကြောင့်၎င်း၊ မောဂ္ဂလ္လာန်နိသျှံ ပရိဝဇ္ဇပကတ္တ က-ပစ္စည်း ချေ၍ ပြီးသည်ဟု မိန့်သောကြောင့်၎င်း ဤမိတ္တေ ၌ ပရိဝဇ္ဇပကတ္တ က-ပစ္စည်း ကျေ၏ဟု ဖတ်။

သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ ပါပကေသု၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ ဩကပေယျံ၊ ယုံကြည်ကုန်ရာ၏။ (ဆုံးဖြတ်ကုန်ရာ၏)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဉ္စ အနာသနံ၊ ထိုမသင့်လျော်သောနေရာကို၎င်း။ တဉ္စ အဂေါစရံ၊ ထိုမသင့်လျော်သော ကျက်စားရာ အရပ်ကို၎င်း။ ပါပကေ၊ ကုန်သော။ တေ စ မိတ္တေ၊ ထိုမိတ်ဆွေတို့ကို၎င်း။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ အပရိဝဇ္ဇေယတော၊ ဆင်စသည်ကို မရှောင်ကြဉ်သော။ အဿ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမေ၊ ဤမရှောင်ကြဉ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၆။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဝိသိယသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ လက်မခံ။ ပဇဟာတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တိကရေတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို ပြု၏။ အနဘာဝံ ဂမေတိ၊ အဖန်ဖန် မဖြတ်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဝိဟိံ သာဝိတက္ကံကို။ပ။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ဆဲကုန်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ပ။ အနဘာဝံဂမေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အဝိနောဒယတော၊ ကာမဝိတက်စသည်ကို မပယ်ဖျောက်သော။ အဿ၊ (သန္တာန်၌)။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမေ၊ ဤမပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘာဝနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဘာဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ အထက်မင်သုံးပါးသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ တင်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိကာမိံ၊ ကိလေသာကို ဖွန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သော။ သတိသမ္ပေဓာဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပေဓာဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အဘာဝယတော၊ ဗောဇ္ဈင်တရားကို မပွားများသော။ အဿ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမေ၊ ဤမပွားများခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၈။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ယတော ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်း၏။ ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါ တရားတို့ကို။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်။ ဒဿနာပဟိနာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ သဗ္ဗာသဝသံဝရသံဝုသော၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ နေသော ရဟန်း ဟူ၍။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္စေစ္စိ၊ ဖြတ်ပြီးသောသူဟူ၍။ သံယောဇနံ၊ ကို။ ဝိဝတ္တယိ၊ မလည်စေပြီးသူဟူ၍။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိသမယာ၊ မာနကို သိခြင်းပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီးသူ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိတေံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (အတ္တမနာ၊

မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော)စိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကြွင်းကိုမူလပရိယာယ သုတ် စာပိုဒ် ၁၃-ရှု၍ ယောဇနာ။ န-ပါ မပါသာ ထူးသည်။)

ဗုဒ္ဓိယံ သော။ သဗ္ဗာသဝသတ္ထံ။ သည်။

နိဗ္ဗိတံ ပြီးပြီ။

၃-ဓမ္မဒါယာဒသုတ်

၂၉။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ ပစ္စုဆောသံ၊ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ။ သည်—

ဘိက္ခဝေတို့။ (တုမေ့သင်တို့သည်)။ မေငါဘုရား၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ။ တရား၏အမွေခံတို့သည်။ (လောကုတ္တရာတရား-ဝိဝဇ္ဇနိယံတကုသိုလ်တရားကိုယူ)။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အာမိသဒါယာဒါ။ အာမိသ၏ အမွေခံတို့သည်။ (ပစ္စည်းလေးပါးနှင့် ဝိဝဇ္ဇနိယံတကုသိုလ်ကိုယူ)။ မာ ဘဝထ၊ မဖြစ် ကုန်လင့်။ “မေ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မဒါယာဒါ တို့သည်။ ဘဝေယံ။ ဖြစ်ကုန်ရာအံ့နည်း။ အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ နောဘဝေယျန္တိ၊ မဖြစ်ကုန် ရာအံ့နည်း”ဟူ၍။ မေ၏။ တုမေ့သုသင်တို့၌။ အနုကမ္မာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိရိ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တုမေ့စသင်တို့သည်ကား။ မေ၏။ အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ နော ဘဝေယျာထ၊ မဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သတ္ထုသာဝကာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်တို့သည်။ အာမိသဒါယာဒါ၊ အာမိသ၏အမွေခံတို့ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရား၏ အမွေခံတို့ဖြစ်၍။ နောဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေ့ပိ၊ သင်တို့သည် လည်း။ အာဒိယာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ သတ္ထု သာဝကာ၊ တို့သည်။ အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့ဖြစ်၍။ နောဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အဟမ္မိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အာဒိယော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ပ။ နဘဝေယံ၊ မဖြစ်ပေရာ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ပ။ အနုကမ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိရိ၏။

☰

၃၀။ ဘိက္ခဝေတို့။ (ဣဓ၊ အနက်မဲ့)။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘုတ္တာဝါဆွမ်းစားပြီးသည်။ ပဝါရိတော၊ မြစ်ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်။ ပရိယောသိတော၊ ပြီးဆုံးစေအပ် သည်။ သုဟိတော၊ တင်းတိမ်သည်။ ယာဝဒတ္ထော၊ လိုအပ်သလောက် စားပြီးသည်။ အထံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းသည်။ အတိရေကဓမ္မော၊ ပိုလွန်သည်။ အဉ္စနိယဓမ္မော၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်။ (ဓမ္မ-သုတ္တံ။ သဘာဝဝါစီလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။)။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဘိက္ခု၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ ဇီဆစ္စာဒုဗ္ဗလျပရေတာ၊ ဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျံ၊ လာကုန်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ တို့။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ယာဝဒတ္ထော၊ သည်။ အမ္ပိ၏။ မေ၏။ အတိရေကဓမ္မော၊ သော။ အဉ္စနိယဓမ္မော၊ သော။ အယံပိဏ္ဍပါတော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်း ရှိ၏။ သစေအာကင်္ခထ၊ အကယ်၍ စားလိုကုန်အံ့။ ဘုဉ္ဇထ၊ စားကြကုန်လော့။ တုမေ့၊ တို့သည်။ နောစေဘုဂ္ဂိယထ၊ အကယ်၍ မစားကုန်အံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အပ္ပယာရိတေဝါ၊ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာ၌မူလည်း။ အဉ္စေကာမိ၊ စွန့်ပစ်အံ့။ အပ္ပါဏကော၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ ဩပိလာပေဏာမိတိ၊ နှစ်မြှုပ်စေအံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုရာ၏။

တကြ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘုတ္တာဝါ၊ သည်။ပ။ ယာဝဒတ္ထော၊ သည်။ ဘောတိ၊ ဧ။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ပ။ အတ္ထိ၊ ဧ။ မယံ၊ တို့သည်။ သစေ န ဘုဒ္ဓိဿာမ၊ ကုန်အံ။ ဣဒါနိ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဩပိလာပေဿတံ၊ လတ္တံ။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ မေ ဘိက္ခဝေ ဘဝထ၊ မာအာမိသဒါယာဒါဘိ၊ ဓမ္မဒါယာဒါ။ပ။ ဒါယာဒါ-ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တံခေါ၊ ပြီ။ ယဒိဒံ ပိဏ္ဍပါစော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဧတံ၊ သည်။ အာမိသညတရံ ခေါပန၊ အာမိသလေးပါးတို့တွင် တပါး အပါအဝင်တည်း။ အာဟံ၊ သည်။ ဣဒံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ သို့။ အဘုဒ္ဓိတွာ၊ မု၍။ ဣဒိနာဝ ဇိသစ္စာဒုဗ္ဗလေယှ၊ ဤဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်။ ဣမံရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ဤညဉ့်နေ့ကို။ ဝိတိနာမေယျ၊ လွန်စေရမူကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစ” ဟူသော။ (ယံနုနာဟန္တိ သာရဝတာဟံ)။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။ ဝိတိနာမေယျ၊ ရာ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ပ။ ဝိတိနာမေယျ၊ ကား။- ယံနုနာတိ၊ စ” ဟူသော။ ဧဝံ၊ သည်။ အဿ၊ ဧ။ သော၊ သည်။ပ။ ဝိတိနာမေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ ရှိ။ ဇိသစ္စာဒုဗ္ဗသျှ၊ ကို။ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ရှိ။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်။ တံ ရတ္တိန္ဒိဝံကို။ ကဉ္စာပိဝိတိနာမေယျ၊ အကယ်၍ လွန်စေငြားအံ။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်လွန်စေသော်လည်း။ မေ၊ ဝါဘုရား၏။ ပုရိမော၊ ရှေ့ဖြစ်သော။ အသုယေဝ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗတရော၊ အလွန်လည်းပူဇော်ထိုက်၏။ ပါသံသတရော၊ အလွန်လည်း ချီးမွမ်းထိုက်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ပူဇော်ထိုက် ချီးမွမ်းထိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဟိ အကြံကြောင့်။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို ပယ်ခြင်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ ဒိသရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ အပိစ္ဆတယ၊ အလိုရမ္မက်ကင်းသွန်အဖြစ်ငါ။ သန္တုဠိယာ၊ ရော့ရလွယ်ခြင်းငါ။ သလ္လေခါယ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးခြင်းငါ။ သုဘရတယ၊ မွေးမြူလွယ်သူ၏ အဖြစ်ငါ။ ဝိရိယာရမ္မာယ၊ အားထုတ်ခြင်း လုံ့လအကျိုးငါ။ သံဝတ္တိဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း)။ ဘိက္ခဝေဘို့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ပ။ မာ ဘဝထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ “မေ၊ သာဝကာ၊ တို့သည်။ပ။ နောဘဝေယျ၊ နှီးအံနည်း” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ တုမေသု၊ တို့။ အနုကမ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ သဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတွာနု၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ ဥဠာယ၊ ထ၍။ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

၃။ တကြခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍ ကြောမီ။ အာရုသော ဘိက္ခဝေတံ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်—

“အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိတ္တာဝတော၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ကင်းဆိပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကို။ နာနုသိက္ခန္တိ နုခေါ၊ အတုလိုက်၍ မကျင့်ကုန်သနည်း” ။ ကိတ္တာဝတော၊

၁။ အနုသည် အနုဝတ္ထုနတ္ထ ဥပသာရပုဒ်၊ ကမ္မပွဝစနိယ မဟုတ်၊ သို့ဖြစ်၍ ဝိဝေကံ-ပုဒ်ကို ကမ္မတ္တပင်သမ္ပန်၊ ဤကား မောဂ္ဂလ္လာန်အလို။ ကမ္မည်းအလိုအားဖြင့် ယခု-ပေးအပ်သော အနက်သည်ပင် ကမ္မပွဝစနိယအနေဖြင့် ပေးခြင်းတည်း။

ဖြင့်။ပ။ အနုသိက္ခန္ဓိနုခေါတိ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သနည်း” ဟူသော။ တေံ၊ ကိံ။ အဝေါစ၊ မိန်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ၊ ဤ။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ တေဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟောအပ်သော တရား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ အညာတံ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒုရတောပိ၊ အဝေးမှလည်း။ အာဂစ္ဆာမ၊ လာကြကုန်၏။ သာဓုဝတ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ တေဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟောအပ်သော တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်သည်။ အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံ ပဋိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အဘို့(တာဝန်) သည်သာ။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါလော့။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ (ပြောဟောချက်ကို)။ သုဘွ၊ ကြားနာရသော်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓာဓေသန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သုဏာထ၊ နာကြကုန် လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရေထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပြောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန်ပြီ။ပ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်—

“အာဝုသော၊တို့။ပ။ နာနုသိက္ခန္ဓိနုခေါ၊ အတုလိုက်၍ မကျင့်ကုန်သနည်း။ အာဝုသော၊တို့။ ဣဗျံ။ပ။ နာနုသိက္ခန္ဓိကုန်။ သတ္တာ၊သည်။ ယေသဉ္စ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်တရားတို့ကိုလည်း။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေစ ဓမ္မေ တို့ကိုလည်း။ နပ္ပဗဟန္တိ၊ မပယ်စွန့်ကုန်။ ဗာဟု လိကာစ၊ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်သည်၎င်း။ သာထလိကာစ၊ သာသနာကို လျှော့လျှော့ယူကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩက္ကမနေ၊ သက်ဆင်းစေတတ်သော နိဝရဏ ငါးပါး၌။ ပဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရွှေသွားဖြစ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကော၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ နိက္ခိတ္တရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ဝန်ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဘပည့်ဘို့တွင်၊ ထေရာ၊ ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တိဘိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂါရယှာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ဖြစ်၍။ပ။ နာနုသိက္ခန္ဓိတိ၊ ကုန်” ဟူသော၊ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံနာဌာနေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဂါရယှာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ တတိယေန၊ သုံးခု မြောက်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ နဝိ၊ အငယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဤမျှသာ ထူးသည်။ အကြောင်းတူ၏)။

၃၂။ (၃-ဝါကျနှင့် န-ပါ မပါသာ ထူးသည်။ အကြောင်းတူပြီ။ ။ပါသံသာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန် သည်-ဟု ပေး)။

၃၃။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တတြ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်ပြီးသော ဒေသနာတော်၌။ လော- ဘော၊ လောဘသည်လည်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ ဒေဝါသော၊ ဓေးဝါသည်လည်း။ ပါပကော၊ ၎င်း။

၁။ အပိဿ ဖံ ဘိက္ခုဝေ ဣမာ အနုစ္စရိယာ ဂါထာယော ပဋိဘံသု။ အနက်ဏသုတ် ဇာပိဒ် ၆၃-အဋ္ဌကထာ- နိကာယိ အလို ဥပသက္ခ-ပဋိ၏ အယှဉ် အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံကို သမ္ပဒါနတ္ထပေးနိုင်သည်။ မောဂ္ဂုလ္လာန် ၂-သုတ်၊ ၂-ကဏ္ဍနှင့် ကာတန္တ အလို အာယသ္မန္တံယေဝ သာရိပုတ္တံကိုသာ။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ဘာတု၊ ထင်ရှားပါစေသတည်း ဟု ၎င်း။ ပါဏိနီနှင့် တဒနုယာယိတို့ အလို အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဉာဏ်၌။ ပဋိဘာတု၊ ထင်ရှားပါစေသတည်းဟု၎င်း ပေးနိုင်သေးသည်သာ။ သို့ရာတွင် ဤသုတ်အဋ္ဌကထာအရ ပဋိသည် ဥပသက္ခ-ဟုတ်။ ဘာဂတ္ထ ကမ္မပွဲဝန်နိယဖြစ် သောကြောင့် ထို၏ ယှဉ်ရာ (အာယသ္မန္တံ ယေဝ သာရိပုတ္တံ) ပုဒ်နှင့် တွဲစပ်၍ ပေးလိုက်သည်။

လောဘဿစ၊ လောဘကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဒေါသဿစ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ စက္ခုကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်သော ဉာဏ်ကို ပြုတတ်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ လောဘဒေါသက္ခိန် အလယ်၌ ဖြစ်သော။ ယာ ပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ ကောင်းစွာ သိတတ်သော မဂ်အကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိရိဇိ၊ အာဝုသော၊ တို့။ စက္ခုကရဏီ၊ သော။ ပ။ ယာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ပ။ သံဝတ္တတိ၊ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ အခိုယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ သေယျတာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ စက္ခုကရဏီ၊ သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သော။ မဇ္ဈိမာ၊ သော။ ယာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ပ။ သံဝတ္တတိ၊ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်ပြီးသော ဒေသနာတော်၌။ ကောဓောစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ ဥပနာဟောစ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ ပ။ မဒက္ခာစ၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ ပလာသောစ၊ အင်တူပြိုင်ဖက်ပြုခြင်းသည်လည်း။ ပ။ ဣဿာစ၊ ငြူစုစောင်းမြောင်းခြင်းသည်လည်း။ ပ။ မစ္ဆေရဉ္စာဝနတို့ ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ မာယာစ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ သာဠေယျဉ္စာဝနခြင်းသည်လည်း။ ပ။ ထမ္မောစ၊ ခက်ထန်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ သာရမ္မောစ၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ မာနောစ၊ မာန်မူခြင်းသည်လည်း။ ပ။ အတိမာနောစ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းသည်လည်း။ ပ။ မဒေါစ၊ ယစ်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ အယံ ခေါတိ၊ သာလျှင်တည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ပေးမြဲ) ။

ထထိယံ သော။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တံ၊ သည်း။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ဘယဘေရဝသုတ်

၃၄။ (ဝေ မေ သုတံ။ ပ။ အာရာမေ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ) ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိမည်သော။ ဗြာဘူဏော၊ ပုံထားသည်။ ယေနာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၎င်း။ ဘဂဝဘာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏိယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ ကောင်းကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၌။ နိသိန္ဒောခေါ၊ နေပြီးသော။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဘူဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယေ ဣမေ ကုလပုတ္တာ၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဘဂန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊

ရည်စူး၍။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဝါ၊ ယုံကြည်၍။ (ယ-ကျေသည်)။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားဘို့၏။ ပဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရွှေသွားတည်း။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုအား။ ဗဟုကာရော၊ များစွာကျေးဇူးရှိ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုကို။ သမာဒပေတာ၊ သိက္ခာ သုံးပါးကို ယူစေတတ်၏။ သာ ဇနတာစ၊ ထိုလူအပေါင်းသည်လည်း။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်ခြင်းဖြင့် အတုလိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်၏” ဟူသော။ တေ၊ ဟိ။ အဂေါတ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဇာား။ ဘေ၊ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ မှန်ပေ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဇာား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ မှန်ပေ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဇာား။ ယေ တေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အဘံ၊ သည်။ ပ။ သမာဒပေတာ၊ ။ သာ ဇနတာစ၊ သည်လည်း။ မမံ၊ ။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော-တောအုပ် ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့သည်၎င်း။ ပန္နာနိ၊ အစွန်အဖျား ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့သည်၎င်း ။ ဒုရဘိသမ္ဘဝါနိ၊ ဝင်ရောက်နေနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ (ဟိ အနက်မဲ့)။ ပဝိဝေကံ၊ ကိုယ်၏ကင်းဆိတ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဧကတ္ထေ၊ တယောက်တည်း၏ အဖြစ်၌။ ဒုရဘိရမံ၊ မွေ့လျော်နိုင်ခဲ့၏။ ဝနာနိ၊ တောတို့သည်။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ အလဘမာနဿ၊ မရသော။ ဘိက္ခုနော၊ ။ မနော၊ စိတ်ကို။ ဟရန္တိမညေ၊ ဖယ်ရှားကုန်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာဏာသောဏိက လျှောက်ထား၏။ (ဝေမေတံ-စသည်ကား ရှေးနှင့်တူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ (ဣတိ-ကျေ)။

၃၅။ ပြာဟ္မဏ၊ ဇာား။ သမောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌ သာလျှင်။ အနဘိသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္ထဒဿဝ၊ ဘုရားအလောင်းသည် သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ မယံပိ၊ ငါဘုရား၏လည်း။ “အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့သည်၎င်း။ ပ။ ဟရန္တိ မညေတိ၊ တကား” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဇာား။ တဿမယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ (တေ-၌စပ်) “ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ အပရိသဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုရှိကုန်လျက်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝန္တိ၊ မှီဝဲ

၁။ ဤကား ငွ-အလို ပေးအပ်သောအနက်။ ဋီ-အလိုမှ “အရညဝနပတ္တာနိ၊ တောရကျောင်းတို့သည်၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့သည်၎င်း” ဟုပေး။

“အရညာနိ ဝ ဝနပတ္တာနိစ” ဟူသော ငွ-အဖွင့်ဖြင့် အရညသေနာသန၊ ဝနပတ္တ သေနာသန ၂မျိုးကို ပြ၏။ အရညသေနာသန ဟူသည် တောရအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ကျောင်းတည်း။ ဝနပတ္တသေနာသနဟူသည်ကား ပါရိသေသနည်းအရ ပရိယန္တသေနာသနမှတစ်ပါး မနုဿာနုပစာရဌာန ဖြစ်သော ဒူရ၊ ဝနပတ္တ၊ ဘိသနက၊ သလောမဟံသ သေနာသနတည်း။

အရညဖြင့် တောရခုံဖြစ်သောကျောင်း၊ ဝနပတ္တဖြင့် ဒူရဖြစ်သောကျောင်း၊ ပန္နဖြင့် အတိဒူရဖြစ်သော ကျောင်းကို ပြ၏ဟူလို။

ပဋိန္တိ တောထိ ပတ္တံ၊ ဝနေသု ပတ္တံ ဝနပတ္တံ။ တောထို၌ တည်ရာ (ကျောင်း)ကိုဟူ။ ထို့ကြောင့် ဝနပတ္တသည် ကျောင်းဟော။ ဝနပတ္တသဒ္ဓါ၏ တောအုပ်အနက်ကို နှစ်စေလို၍ အရည-ကိုမိန့်။ ထို့ကြောင့် ဋီ-အလို “အရည ဝနပတ္တာနိ၊ တောရကျောင်းတို့သည်” ဟုပေး။

ကုန်၏။ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဓောသဟေတု၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ အကုသလံ၊ မကောင်း (ဆိုးဝါး)သော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်တတ်သော စိတ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို။ အဝါယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ နခေါ ပဋိသေဝါမိ၊ မမှီဝဲ။ အဟံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ယေ အရိယာ၊ အကြင် အရိယာတို့သည်။ (ယံ ဝေါ အနက်မဲ့)။ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာဖြစ်၍။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုအရိယာ တို့တွင်။ အညတဓေတိ၊ တယောက်အပါအဝင်တည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မတံ၊ ထိုစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္ပယမာနေော၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍။ အရညော၊ ၌။ ဝိဟာဓုယ၊ နေခြင်းငှါ။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ပလ္လောမံ၊ ကျသော အမွေးရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ။ အာပါဒိ၊ ရောက်ပြီ။ ။ (၁)

၃၆။ အပရိသုဒ္ဓဝစိကမ္မန္တာ၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အမှုရှိကုန်လျက်။ ပ။ အပရိသုဒ္ဓမနေောကမ္မန္တာ၊ မစင်ကြယ်သော စိတ်အမှုရှိကုန်လျက်။ ပ။ အပရိသုဒ္ဓါဇီဝါ၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှုရှိကုန်လျက်။ (ကြွင်းမထူး)။ ။ (၂-၃-၄)

၃၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တဿမယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ အဘိဇ္ဈာလူ၊ များသော အဘိဇ္ဈာ ရှိကုန်လျက်။ ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂါ၊ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ထက်မျက်ပြင်းပြသော တပ်စွမ်းခြင်း ရှိကုန်လျက် ၂။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဘိဇ္ဈာလူ ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂသန္ဓောသဟေတု၊ များသော အဘိဇ္ဈာရှိသူ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ထက်မျက်ပြင်းပြသော တပ်စွမ်းခြင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိ အပြစ်ကြောင့် ။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ အကုသလံ၊ မကောင်းသော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကို။ အဝါယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အဘိဇ္ဈာလူ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ န ခေါ ပန ပဋိသေဝါမိ၊ မမှီဝဲသည်သာ။ အဟံ၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာလူ၊ များသော အဘိဇ္ဈာရှိသူ မဟုတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ (ကြွင်းမထူးတော့ပြီ)။ ။ (၅)

၁။ ပလ္လောမန္တံ၊ ပန္နလောမတံ၊ ခေမံ၊ သောတ္ထိဘာဝန္တိ အတ္ထော။ (အဋ္ဌကထာ)

၂။ အဘိဇ္ဈာလူ။ ပ။ ဟေတု-ဟု သမာသ်နေသည်ကို ထောက်၍ ကာမေသုနှင့် တိဗ္ဗသာရာဂါကို သမာသ် အဖြစ်ဖြင့် ပေးလိုက်သည်။

၃။ ဤ၌ သိဝိဇ္ဇာမာနေော ဒေါသော သန္ဓောသော၊ သောယေဝ ဟေတု သန္ဓောသဟေတု၊ အဘိဇ္ဈာလူစ ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂါစ အဘိဇ္ဈာလူ။ ပ။ သာရာဂါ၊ တေသံ သန္ဓောသဟေတု အဘိဇ္ဈာလူ။ ပ။ သန္ဓောသ ဟေတု-ဟု ကြံ၍လည်း ပေးနိုင်သည်။ အဋ္ဌကထာ။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဓောသဟေတု ပုန်၏ အဖွင့် ထောက်၍ အဘိဇ္ဈာလူ-ကာမေသု။ ပ။ သာရာဂပုန်တို့နောင် ဘာဝလောပဘာဝပွေနေကြ၍ သန္ဓောသဟေတုနှင့် အရတူပေးလိုက်သည်။

၃၈။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ ပဒုဋ္ဌမနသကံပွါ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော စိတ်အကြံရှိကုန်လျက် ။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တပဒုဋ္ဌမနသကံပွါသန္ဓော သဟေတု၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောစိတ် အကြံဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့် ။ပ။ အဟံသညံ။ မေတ္တာခံတော့၊မေတ္တာစိတ်ရှိသူသည်။ အသ္မိ၏။ (ကြွင်း ရှေးကို မိုး၍ပေး)။ ။(၆)

၃၉။ ထိနမိဒ္ဓပရိယတ္တိတာ၊ ထိနမိဒ္ဓတို့သည် လမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်ကုန်လျက်။ပ။ ထိနမိဒ္ဓပရိယတ္တိနာ သန္ဓောသဟေတု၊ ထိနမိဒ္ဓတို့၏ လမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့် ။ပ။ ဝိဂတ ထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မိုး၍ ပေးလေ)။ ။(၇)

၄၀။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်ကုန်လျက်။ အဝုပသန္တစိတ္တာ၊ မငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ပ။ ဥဒ္ဓတအဝုပသန္တစိတ္တသန္ဓောသဟေတု၊ ပျံလွင့် မငြိမ်းအေးသော စိတ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့် ။ပ။ ဝုပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မိုး၍ ပေးလေ)။ ။(၈)

၄၁။ ကခိ၊ ယံမှားခြင်းရှိကုန်လျက်။ ဝိစိကိစ္ဆိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရှိကုန်လျက်။ပ။ ကခိဝိစိကိစ္ဆိသန္ဓောသဟေတု၊ ယံမှားခြင်းရှိသူ မဆုံးဖြတ်နိုင်သူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ် ကြောင့် ။ပ။ တိက္ကဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မိုး၍ ပေးလေ)။ ။(၉)

၄၂။ အတ္တုက္ကံသကောမိမိကို မြှောက်ပင့်ကုန်လျက်။ ပရဝမ္ဘိ၊ သူတပါးကို ရွတ်ချကုန်လျက်။ပ။ အတ္တုက္ကံသနုပရဝမ္ဘနသန္ဓောသဟေတု၊ မိမိကို မြှောက်ပင့်ခြင်း သူတပါးကို ရွတ်ချခြင်းဟု ဆိုအပ် သော မိမိအပြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ။ပ။ အနတ္တုက္ကံသကောမိမိကို မမြှောက်ပင့်သူသည်။ အပရဝမ္ဘိ၊ သူတပါးကို မရွတ်ချသူသည်။ (ကြွင်းရှေးကို မိုး၍ ပေးလေ)။ ။(၁၀)

၄၃။ ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိကုန်လျက်။ ဘိရုကဇာတိကာ၊ ကြောက်ရွံ့သော သဘော ရှိကုန်လျက်။ပ။ ဆမ္ဘိဘိရုကဇာတိကာသန္ဓောသဟေတု၊ ကိုယ်ခက်တရော် ဖြစ်ခြင်းရှိသူ ကြောက်ရွံ့ခြင်း သဘောရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့် ။ပ။ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းပြီးသော အမွေး ရှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်း ရှိသူသည်။ (ကြွင်းရှေးကို မိုး၍ ပေးလေ)။ ။(၁၁)

၄၄။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောကို။ နိကာမယမာနာ၊ အလို ရှိကုန်လျက်။ပ။ လာဘသက္ကာရသိလောကံနိကာမနသန္ဓောသဟေတု၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော် အစောကို အလိုရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့် ။ပ။ အပိစ္ဆော၊ နည်းသော အလိုချမှတ် ရှိသူသည်။ ။(ကြွင်းရှေးကို မိုး၍ ပေးလေ)။ ။(၁၂)

၄၅။ ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်လျက်။ (ကုစ္ဆိတံ + သိဒ္ဓန္တိတိ ကုသိတာ-ဋီကာ)။ ဟိနဝီရိယာ၊ လှံလဝီရိယမှ ကင်းကုန်လျက်။ပ။ ကုသိတာ ဟိနဝီရိယသန္ဓောသဟေတု၊ ပျင်းရိသူ ဝီရိယမှ ကင်းသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့် ။ပ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လှံလရှိသူသည်။ (ကြွင်းရှေးနည်းကို မိုး၍ပေးလေ)။ ။(၁၃)

၁။ ဝိသသံသဋ္ဌမတ္တဝိယ ဒေါသေန ပဒုသိတစိတ္တသကံပွါ။ ။ဋီကာ။ ။ပဒုဋ္ဌ-ကတ္ထဝါစက ဖဟုတ်၊ ကမ္မဝါစက။ ထို့ကြောင့် ဖျက်ဆီးတတ်သော စိတ်အကြံရှိကုန်လျက်ဟု မပေးသင့်။

၄၆။ မုဋ္ဌဿတိ၊ မေပျောက်သော သတိရှိကုန်လျက်။ အသမ္ပဇာနာ၊ ဆင်ခြင်တတ်သူတို့ မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်။ (ဤ၂ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ဋီကာ အဖွင့် စိတ်စင်စားဖွယ် ကောင်း၏။ ရှုလေ)။ပ။ မုဋ္ဌဿတိအသမ္ပဇာနသန္ဓောသဟေတု၊ မေပျောက်သော သတိရှိသူ ကင်းမဲ့သော ဆင်ခြင်ညာဏ်ရှိသူ တို့၏အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ထင်သောသတိရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးနည်း မိုး၍ပေး)။ ။(၁၄)

၄၇။ အသမာဟိတာ၊ တည်ကြည်သူတို့ မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်။ ဝိဗ္ဗန္တစိတ္တာ၊ (အထူးထူးသော အာရုံတို့၌) ချာချာလည်သော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ပ။အသမာဟိတဝိဗ္ဗန္တစိတ္တသန္ဓောသဟေတု၊မတည် ကြည်သောစိတ်ရှိသူ အထူးထူးသော အာရုံတို့၌ ချာချာလည်သော စိတ်ရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ (ကြွင်းရှေးနည်း မိုး၍ ပေး)။ ။(၁၅)

၄၈။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်ဘဲလျက်။ ဣမ္မဂါ၊ တံတေးယိုသော ခံတွင်းရှိကုန်လျက်။ (အပြစ်ရှိသော ခံတွင်းရှိကုန်လျက်-ဟု ဋီကာ အလိုပေး)။ပ။ဒုပ္ပညဒုဋ္ဌမဂသန္ဓောသဟေတု၊ပညာမဲ့သူ တံတေးယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ပညာသမ္ပဒံ၊ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ။(ကြွင်းရှေးနည်းမိုး၍ပေးလေ)။ ။(၁၆)

သောဋ္ဌသပရိယာယံ၊ တဆယ်ခြောက်ပါးသောအလှည့်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

၄၉။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။တဿမယံ၊၏။ “အဟံ၊သည်။ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်၏။စာတုဒ္ဓသီစ၊ တဆယံလေးရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဒသီစ၊ တဆယံငါးရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန် သော။ အဋ္ဌမီစ၊ ရှစ်ရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာတာရတ္တိယော၊ အကြင်ညဉ့်နေ့တို့ကို။ အဘိညာတာ၊ အမှတ်အားဖြင့် သိအပ်ကုန်၏။ အဘိလက္ခိတာ၊ မှတ်သားအပ်ကုန်၏။ တထာရူပါသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ရတ္တိသု၊ ညဉ့်နေ့တို့၌။ ယာနိတာနိ၊ အာရာမစေတီယာနိ၊ အကြင်ပူဇော် အပ်သော အရံတို့သည်။ ယာနိတာနိ ဝနစေတီယာနိ၊ အကြင်ပူဇော်အပ်သော တောတို့သည်။ ယာနိတာနိ ရုက္ခစေတီယာနိ၊အကြင်ပူဇော်အပ်သော သစ်ပင်တို့သည်။ ဘိ သနကာနိ၊ကြောက်မက် ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ သလောမဟံသာနိ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာရူပေသု၊ ကုန်သော။ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာအရပ်တို့၌။ အဟံ၊ သည်။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်ဖွယ်၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို။ပ။ အပေ္စနာမပဿေယံ၊ မြင်ငြားအံ့ လည်း မသိ။ (အပိနာမ၊ စင်စစ်။ ပဿေယံ၊ဝေ၊ မြင်နိုင်ရာသည်သာတည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာ အလိုတည်း)။ -ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ဝိဟရေယံ၊ နေရမှုကား။ ယန္တုနာတိ၊ ကောင်းလေစ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ -ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သောအဟံ၊ သည်။

၁။ ဤ၌ နာနာရမ္ပဏေသု ပရိဗ္ဗမတိ ကောရမ္ပဏေ ဝိပုန္နတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ခြင်းနှင့်စပ်၍ :စာပိုဒ် ၄၀-နှင့်၄၇-ပါဠိတော်ချင်း ညှိ၍၎င်း၊ ဋီကာ ရှင်းပြပုံကို၎င်း ရှုလေ။
 ၂။ ဤ၌ ပဿေယံ၊ ကြံယာကို ထောက်၍ ဘာယတိ တေသ္မာထိ ဘယံ၊အတိဝိယ သပ္ပဋိဘယံ ဘေရဝံ-ဟု ဋီကာဆိုသည်။ ရှေ့နှင့်မတူ။

အပရေနသမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ပ။ ဝိဟရာမိ နေတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏာ ဣား။ တတ္ထစ၊ ထိုအရပ်တို့၌လည်း။ဝိဟရာတော၊ နေသော။မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။မဂေါဝါ၊သားကောင်သည် မူလည်း။ အာဂစ္ဆတိ၊လာ၏။ မောရောဝါ၊ ဥဒေါင်းသည် မူလည်း။ ကဋ္ဌ၊ထင်းခြောက်ကို။ ပါတေတိ၊ချ၏။ ဝါတောဝါ၊ လေသည်မူလည်း။ ပဏ္ဏကသဋ္ဌ၊ သစ်ရွက်မှိုက်ကို။ ဧရေတိ၊ တိုက်ခတ်၏။ ဗြာဟ္မဏာဣား။ တဿမယံ၊ ၏။ ယံ ဘယဘေရဝံ၊ အကြင်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ-အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တံ ဘယဘေရဝံ သည်။ ဧတံနန္ဒန၊ ဤအာရုံလေလော။ ဣတိတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ ဣား။ တဿမယံ၊ ၏။ “အဟံ၊ သည်။ အညဒတ္တ၊ စင်စစ်။ ဘယပဋိကခိ၊ ဘေးကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ ကိ နုခေါ၊ နေရအံ့နည်း။ ယထာဘူတဿ၊ အကြင်အကြင် ဣရိယာပုထ်အားဖြင့် ဖြစ်သော။မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။ ယထာဘူတံ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်သော။ တံ ဘယဘေရဝံ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ တထာဘူတော၊ ထိုထိုဣရိယာပုထ် အားဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။ တထာဘူတံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော။ တံဘယဘေရဝံကို။ ပဋိဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရမှုကား။ ယန္တု၊ နာတိ၊ ကောင်းလေစွာ ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာဣား။ ဧကံမန္တဿ၊ စကြံ သွားသော။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏(ထံသို့)။ တံ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏာဣား။ သော အဟံ၊ သည်။ ယာဝါ၊ အကြင်မျှလောက်။ စကံမန္တော၊ စကြံ သွားလျက်သာလျှင်။ တံဘယဘေရဝံကို။ ပဋိဝိနေမိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ တာဝါ လောက်။ နေဝ တိဋ္ဌာမိ၊ မရပ်။ န နိသိဒါမိ၊ မထိုင်။ န နိပဇ္ဇာမိ၊ မလျောင်း။ (ဋ္ဌိတောဝါ ရပ်လျက် သာလျှင်။ နိသိန္နောဝါ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ နိပဇ္ဇောဝါ လျောင်းလျက်သာလျှင်။ ဤသုံးပုဒ်သာလျှင် ထူးသည်။ အကြွင်း တူပြီ)။

☞

၅၀။ ဗြာဟ္မဏာဣား။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ရံတ္တိံ ယေဝ သမာနံ၊ ညဉ့်ဖြစ်လျက်ကိုပင်။ ဒိဝါတိ၊ နေ့ဟူ၍ ။ သဉ္ဇာနန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။ ဒိဝါယေဝ သမာနံ၊ နေ့ဖြစ်လျက်ကိုပင်။ ရတ္တိတိ၊ ညဉ့်ဟူ၍။ သဉ္ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ခြင်းကို။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သမ္မောဟ ဝိဟာရသ္မိံ၊ တေ့တေ့ဝေဝေနေခြင်းတွင်။ (အညတရံ၊ တပါးဟူ၍)။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (တနည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ၊ တေ့တေ့ဝေဝေ နေခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏)။ ဗြာဟ္မဏာဣား။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ သဉ္ဇာနာမိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏာဣား။ “အသမ္မောဟဓမ္မော၊ တေ့ဝေခြင်းသဘောမရှိသော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ စီးပွားအကျိုးငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာ အကျိုးငှါ။ လောကနုကမ္မာယ၊ လူအများကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒ မာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ “အသမ္မောဟဓမ္မော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ ပ။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ပြီ” ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သည်။ မမေဝ၊ ငါဘုရားကို သာလျှင်။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။

၅၁။ ဗြာဟ္မဏာဣား။ မေ၊ ငါသည်။ ဝိရိယံလုံလကို၊ အာရုံ၌ အားထုတ်အပ်ပြီ။ ဝါ၊ အား ထုတ်အပ်သောကြောင့်။ အသလ္လိနံ၊ မတို့ ဆုတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပဋိတာ၊

ထင်ပြီ။ ဝါ၊ ထင်သောကြောင့်။ အသမ္ပုဋ္ဌာ၊ မမေ့ပျောက်ပြီ။ ကာယော၊ ကာယ(၂-ပါး)သည် လည်း။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းချမ်းပြီ။ ဝါ၊ ငြိမ်းချမ်းသောကြောင့်။ အသာရဓ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်း မရှိပြီ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော ကြောင့်။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်။ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ သော၊အဟံ၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကံလေသာကာမတို့နှင့်။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ၍ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဗံ၊ နီဝရဏ တို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍ ။ ဝိဟာသိံ၊ နေပြီ။

ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်း မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရ လည်းမရှိသော။ သမာဓိဗံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ ဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍ ။ ဝိဟာသိံ၊ ပြီ။

ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ၊ စင်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ (စ-ဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာ-ကို ပြန်၍ ဆည်း) ။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသော ဖြစ်၍ ၎င်း။ သတေ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ ၎င်း။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည် ဖြစ်၍ ၎င်း။ ဝိဟာသိံ၊ ပြီ။ သုခဉ္စ၊ (ကာယိက စေတသိက) သုခနှစ်ပါးကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသေဝေဒေသိံ၊ ခံစားပြီ။ ယံ၊ အကြင် (တတိယဈာန်ဟူသော) အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ (ဘုရားစသော) အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ “ဥပေက္ခကော၊ (တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုပင်) လျစ်လျူ ရှုနိုင်ပေသ။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသ။ သုခဝိဟာဒီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသ” ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးပွမ်းပြောကြားကုန်၏။ တံ၊ တတိယံဈာန်၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍ ။ ဝိဟာသိံ၊ ပြီ။

သုခဏ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဏ၊ ကာယိကဒုက္ခ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်။ (စတုတ္ထဈာန် ဥပစာဏာကို)။ သော မနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ (စေတသိကသုခ) ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိကဒုက္ခ) တို့၏။ အတ္တဂံမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထ ဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍ ။ ဝိဟာသိံ၊ ပြီ။

၅၂။ သော၊ ထိုငါ့ဘုရားသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်လတ် သော်။ ပရိသုဇ္ဇေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်လတ်သော်။ အနဂံဏေ၊ ကံလေသာ မရှိလတ်သော်။ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ၊ ကင်းပြီးသော ညစ်ညူးကြောင်း ကံလေသာ ရှိလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာ ဖြစ်လတ်သော်။ ကမ္မုနိယေ၊ အမှူး ခံလတ်သော်။ ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်။ အာနေဥပ္ပတ္တေ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိဉာဏ်၏ အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာသိနိန္ဒာမေသိံ၊ ညွတ်စေပြီ။ သော၊ ထိုငါ့ဘုရားသည်။

အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရွေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿ
 ရာမိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့၏။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရွေး၌နေဘူးသော
 ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ နည်း။ ကေမိ ဇာတိံ ၊ တဘဝကို၎င်း။ ဒေပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကို
 ၎င်း။ တိဿောပိ ဇာတိယော၊ သုံးဘဝတို့ကို၎င်း။ စတဿောပိ ဇာတိယော၊ လေးဘဝတို့ကို၎င်း။
 ပဉ္စပိ ဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကို၎င်း။ ဒသပိ ဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကို၎င်း။ ဝိသမ္ပိ ဇာတိယော၊
 နှစ်ဆယ်သော ဘဝတို့ကို၎င်း။ တိသမ္ပိ ဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သော ဘဝတို့ကို၎င်း။ စတ္တာလိသမ္ပိ
 ဇာတိယော၊ လေးဆယ်သော ဘဝတို့ကို၎င်း။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သော ဘဝတို့ကို၎င်း။
 ဇာတိသတမ္ပိ၊ ဘဝအရာကို၎င်း။ ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအထောင်ကို၎င်း။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊
 ဘဝအသိန်းကို၎င်း။ အနေကေပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သံဝဇ္ဇကပေ၊ သံဝဇ္ဇကပ်
 တို့ကို၎င်း။ အနေကေပိ၊ ကုန်သော။ ဝိဝဇ္ဇကပေ၊ ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကို၎င်း။ အနေကေပိ၊
 ကုန်သော။ သံဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇကပေ၊ သံဝဇ္ဇ ဝိဝဇ္ဇကပ်တို့ကို၎င်း။ (အနုဿရာမိ)။ ။ “အမုတြ၊
 ထိုမည်သော ဘာ၌။ ဧဝံ နာမော၊ ဤသို့သော အမည်ရှိသည်။ ဧဝံ ဂေါတ္ထော၊ ဤသို့သော
 အနွယ်ရှိသည်။ ဧဝံ ဝဇ္ဇော၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်။ ဧဝံ ဟာရော၊ ဤသို့သော အစာအာဟာရ
 ရှိသည်။ ဧဝံ သုခဒုက္ခပုဉ္ဇသံဝေဒိ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။ ဧဝံ ယုပရိ
 ယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။
 တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသော်။ အမုတြ၊ ထိုဘဝ၌။ ဥဒပါဒိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ တတြာပိ၊ ထိုဘဝ၌
 လည်း။ ဧဝံ နာမော၊ သည်။ ပ။ အာသိံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊
 သော်။ ဣဒံ၊ ဤဘာ၌။ ဥပယန္တောတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူ၍။ (အနုဿရာမိ ။)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊
 အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥဒ္ဓေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွ
 သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရာမိ ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ မေ၊ ငါသည်။
 ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမေယာမေ၊ ပဌမယာမိ၌။ ပဌမာ၊ ရွေးဦးစွာသော။ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤပုဗ္ဗ
 နိဝါသနာနုဿဘိညာဏ်ကို။ အဂေါတာ၊ ရအပ်ပြီ။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ
 နော၊ ကိလေသာကို သောင်ကျမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော ယထာ၊ နေသ၏ (သန္တာန်၌) ကဲ့သို့။ အဝိဇ္ဇာ၊
 အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟတာ၊ ပျောက်ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ တမော၊ အမိုက်မှောင်သည်။
 ဝိဟတော၊ ပျောက်ပြီ။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။

☰

၅၃။ သော၊ သည်။ ပ။ သတ္တာနံစုတုပပါတညာဏာယ၊ သတ္တုတုပပါတညာဏ်၏ အကျိုးငှါ။
 စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေသိံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။
 အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန ငက္ခနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 အဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပယန္တောနေ၊ ပဋိသန္ဓေ နေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။
 သတ္တော၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပဏိတော၊ မြတ်ကုန်သော။ သတ္တော
 တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ။ သုဝဇ္ဇော၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဇ္ဇော၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သတ္တော
 တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ။ သုဂတော၊ ကောင်းသော ဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။
 ဒုဂ္ဂတော၊ မကောင်းသော ဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊
 ။ (သတ္တော ပဿာမိကို ၄-ဒုကလုံး၌ ယှဉ်ပေးသည်)။ ယထာကမ္မုပဂေါ၊ အကြင် အကြင်
 ကံကြောင့် ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ (ပဇာနာမိ-၌စပ်)။ “ဘောန္တော၊ အရှင် ဖြစ်ကုန်

သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာယဒုစရိတ်နှင့်။
 (ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းစွာပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝစီဒုစရိတေန၊
 ဝစီဒုစရိတ်နှင့်။ (နှုတ်ဖြင့် မကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။
 မနောဒုစရိတေန၊ မနောဒုစရိတ်နှင့်။ (စိတ်ဖြင့် မကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအပ်သော အမှုနှင့်)။
 သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ ဘုရားဝသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူ
 ဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှာ ပရံ၊ အထက်၌။
 အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ဖြစ်သော။ (ကောင်းမှု ကင်းရာ ဖြစ်သော)။ ဒုက္ခတံ၊ ဆင်းရဲ၏ လည်း
 လျောင်းရာ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့၏ လားရောက်ရာ ဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊
 အလိုအာသာ ကင်းလျက် ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ငရဲ၌။ ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါပန၊
 ထိုမှတစ်ပါး။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာယဒုစရိတ်နှင့်။
 (ကိုယ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝစီဒုစရိတေန၊
 ဝစီဒုစရိတ်နှင့်။ (နှုတ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။
 မနောဒုစရိတေန၊ မနောဒုစရိတ်နှင့်။ (စိတ်ဖြင့်ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအပ်သော အမှုနှင့်)။
 သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ လူတို့။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊
 မှန်ကန်သော အယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မှန်ကန်သော အယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်
 သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။
 ပရံ၊ ၌။ သုဂတံ၊ ချမ်းသာ၏ လည်းလျောင်းရာ ဖြစ်သော။ (ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော)။
 သဂ္ဂလောကဥပ၊ နှုတ်ပြည်လောက၌။ ပန္နာတံ၊ ကုန်၏။ ဟူ၍။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ပ။
 ပဇာနာမိ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိယောမေ၊ မဇ္ဈိယောမိ၌။
 ဒုဘိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ပြီ။ ပ။ အာလောကော၊
 သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။

၅၄။ သော၊ သည်။ ပ။ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်၏အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။
 အဘိနိန္နာမေသံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။
 ဣတံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အပ္ပညာသံ၊ သိပြီ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသဒေယော၊
 ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အပ္ပညာသံ၊ ပြီ။ အယံ၊
 ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ရောဂေ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ပ။ အယံ၊
 ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ရောဂေ၊ မိနိ ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ပ။ ဣမေ၊ ဤလောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့သည်။ အာသဝါ၊
 ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့တည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ ပ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ အာသဝ သမုဒယော၊
 ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတံ၊ သို့။ ပ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။
 အာသဝနိရောဂေ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတံ၊ သို့။ ပ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိ
 စသည်သည်။ အာသဝနိရောဂေ၊ မိနိ ပဋိပဒါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတံ၊ သို့။ ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဝေ၊
 ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ မေ၊ ထိုဘုရား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကာမာသဝါပိ၊

ကာမာသဝမှ လည်း။ ဝိမုစ္ဆိတ္တ၊ လွတ်ပြီ။ပ။ ဘဝါသဝါပိ၊ ဘဝါသဝမှလည်း။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊
 အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း။ ဝိမုစ္ဆိတ္တ၊ လွတ်ပြီ။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာ အာသဝတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။
 (မေ၊ ငါ၏။ ဝိတ္တံ၊ သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ အာသဝတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရုဏိယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္တတ္တာယ၊
 ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ (တနည်း။
 ဣတ္တတ္တာယ၊ ဤတဝမှ။ အပရံ၊ တပါးသော ဘဝသည်။) န၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘညာသိံ၊
 ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စိမေယာမေ၊ ပစ္စိမယာမိ၌။ တတိယာ၊
 သုံးခုမြောက်သော။ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤအာသဝက္ခယဉာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ပြီ။ပ။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။

၅၅။ ဗြဟ္မဏ၊ ဏား။ အိယာ၊ ရံခါ။ တေ၊ သင်၏။ “အဇ္ဇာပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ သမတော
 ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသေးသောရာဂရှိ၏။ အဝိတဒေါသော၊
 ရှိ၏။ အဝိတမောဟော၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊
 ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝတိ နန္ဒာတိ၊ တကား”ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။
 အဿ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေ၊ ဤစံကားကို။ ဝေ၊ ဤသို့ သင်ကြံသည့်အတိုင်း။ န ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊
 မမှတ်အပ်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုဝေဟာရံ၊ မျက်မှောက်၌
 ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ သမ္ပဿမာနောစ၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ပစ္စိမံ၊ နောက်၌
 ဖြစ်သော။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ အနုကမ္မမာနောစ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ (ဣတိ၊
 ဤသို့။) ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အတ္တဝသေ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သမ္ပဿမာနော၊ မြော်မြင်သည်
 ဖြစ်၍။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝါပိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅၆။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ယထာ၊ မြတ်စွာ
 တုရားသည်ကဲ့သို့။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ပစ္စိမံ၊ နောက်၌ ဖြစ်သော။
 အယံ ဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အနုကမ္မိတဠုပိ၊ သဘောအားဖြင့် အစဉ်စောင့်
 ရှောက်တော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစွ။ပ။ ဘော
 ဂေါတမ၊ မ။ နိက္ခုဇိတံ၊ မှောက်ထားအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇေယျ သေယျထာပိဝါ၊ လှန်ထားရာ
 သကဲ့သို့၎င်း။ ပဋိစ္စန္ဒံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ဖွင့်ပြရာသကဲ့သို့
 ၎င်း။ မူဠဿ၊ ခရီး၌ တွေဝေသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျသေယျထာပိဝါ၊ ပြောကြား
 ရာသကဲ့သို့၎င်း။ အနုကာရေ၊ အမှိုက်မှောင်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးရောင်ကို။ “စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိ
 ရှိသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိတိ၊ မြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့”ဟု နှလုံးသွင်း၍။
 ဓာရေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ညှိထွန်းရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ သာလျှင်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။
 အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြွေးခင်းအားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူ
 အပ်ပြီ။ သော အဟံ၊ ဤတပည့်တော်သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဘဉ္စ၊
 ကို၎င်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဇ္ဇ
 တဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါတုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သရဏံဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်

သော။ ဥပါသကံ၊ ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ (အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါ)။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ထားပြီ။

ဧတတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဘယဘေရဝသတ္ထံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-အနက်ကသုတ်

၅၇။ ။ (ဝေံ မေ သုတံ။ ပ။ ပစ္စယောသံ-ပေးမြဲ)။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်—အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်
သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောက၌။ သန္ဓော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊
ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးယောက်တို့နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ
ဤလောက၌။ ဧကေစော၊ အံချိုသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာဂံဏောဝ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ
ဖြစ်သူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏ သန္တာန်၌။ အင်္ဂဏံ၊
ကိလေသာသည်။ အတ္တိံ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊
မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ ပန၊ ဤသောက၌ကား။ ပ။ ဣတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။
ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ ၌။ ဧကေစော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနဂံဏောဝ၊
ကိလေသာမရှိသူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အင်္ဂဏံ၊ သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ ပန၊
ကား။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုလေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
ယှာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သာဂံဏောဝ၊ ကိလေသာနှင့် တကွ ဖြစ်သူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊
ဖြစ်လျက်။ မေ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အင်္ဂဏံ၊ သည်။ အတ္တိံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။
နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သာဂံဏာနယေဝ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်သူတို့သည်
သာလျှင်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ ဒိန္နံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤနှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
ဟိနပုရိသော၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (သေဠပုရိသော၊ မြတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အနဂံဏာနယေဝ၊ ကိလေသာမရှိသော သူတို့သည်သာလျှင်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ဤသုံးပုဂ္ဂိုလ် အနက်ထူးသည်။ ကြင်းမထူးတော့ပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။
အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၈။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂဏ္ဍာနော၊
သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ယေန၊ အကြင်
အကြောင်းကြောင့်။ သာဂံဏာနယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သတံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဒိန္နံ ပုဂ္ဂလာနံ၊
တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဟိနပုရိသော၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊
၏။ ဧကော၊ ကို။ သေဠပုရိသော၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊ ထို
အကြောင်းသည်။ ဧကော၊ အဘယ်ပါနည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ဧကော၊
အဘယ်ပါနည်း။ အာဝုသော သာရိပုတ္တံ၊ ယေန၊ ကြောင့်။ ပ။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊
သည်။ ပ။ ဧကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၉။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလာန်။ တကြ၊ တို့တွင်။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ နပ္ပ
 ဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ ဂံဏဿ၊ ထိုကိလေသာကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း
 ငါ။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို။ န ဇနေသတိ၊ မဖြစ်စေလတ္တံ့။ န ဝါယမိသတိ၊ လုံ့လမပြုလတ္တံ့။ ဝီရိယံ၊
 ထက်သန်သော လုံ့လကို။ န အာရဘိသတိ၊ အားမထုတ်လတ္တံ့။ သော၊ သည်။ သရာဂေါ၊ ရာဂ
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒေါသော၊ ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ သမောဟော၊ မောဟရှိသည်ဖြစ်၍။ သင်္ကဏော၊
 ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍။ သံဂိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ ညစ်နွမ်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို
 ပစ်ချခြင်းကို။ ကရိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ (ကာလံ ကရိသတိ၊ သေလတ္တံ့ ၊ ဟုလည်း သမ္မန်)။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤလုံ့လမရှိသဖြင့် ကိလေသာ မပယ်ခြင်းကို ၊ ပါဠိကမ် ၊ အလိဂ္ဂိအပ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ သေယျထာပိ။ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ အာပဏာ
 ဝါ၊ ဈေးမှိုင်း။ ကမ္မာရကုလာဝါ၊ ပန်းဘဲသမားတို့၏ အိမ်မှိုင်း။ အာဘတော၊ ဆောင်အပ်သော။
 ယာ ကံသပါတိ၊ အကြင် ကြေးခွက်ကို။ ရဇေနစ၊ ပြုမုန်ဖြင့်၎င်း။ မလေနစ၊ ကြေးညှိဖြင့်၎င်း။
 ပရိယောနဒ္ဓါ၊ မြေ ယှက်အပ်၏။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်လို့။ သာမိကာ၊ ကြေးခွက်ရှင်တို့သည်။ န စေပ
 ပရိတုဇ္ဇေယျံ၊ သုံးလည်း မသုံးဆောင်ကုန်ရာ၊ န စ ပရိယောဒပေယျံ၊ မပြုလည်း မပြုစင်စေကုန်ရာ။
 (ပွတ်လည်း မပွတ်တိုက်ကုန်ရာ)။ ရဇာပထေ၊ ပြုမုန်ဆရာလမ်း၌။ နံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ နိက္ခိ
 ပေယျံ၊ ထားလည်း ထားကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ လာန်။ ဧတံ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ သာ
 ကံသပါတိ၊ ထိုကြေးခွက်သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သံဂိလိဋ္ဌတရာ၊
 သာ၍ ညစ်နွမ်းသည်။ မလဂ္ဂပိတာ၊ ကြေးညှိကပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ရှင်သာရိပုတ္တရာက မေးတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဧတံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ရှင်မောဂ္ဂလာန်က ဖြေတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ လာန်။ ဝေမေဝ၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင်။ပ။
 ကာလံ၊ ကို။ ကရိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ဧတံ၊ ကို။ ပါဠိကမ် ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ လာန်။ တကြ၊ တို့တွင်။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။တဿ၊ သည်။ အဂံဏဿ၊
 ကို။ ပ။ အာရဘိသတိ၊ အားထုတ်လတ္တံ့။ သော၊ သည်။ အရာဂေါ၊ ရာဂမရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ ကရိ
 သတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤလုံ့လရှိသဖြင့် ကိလေသာပယ်ခြင်းကို။ ပါဠိကမ် ၊ အပ်၏။
 အာဝုသော၊ လာန်။ပ။ န စ နိက္ခိပေယျံ၊ ထားလည်း မထားကုန်ရာ၊ အာဝုသော၊ လာန်။ ဧတံ၊
 သော်။ သာ ကံသပါတိ၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ပရိသုဒ္ဓတရာ၊ သာ၍ စင်ကြယ်
 သည်။ ပရိယောဒါတာ၊ ပြုစင်သည်။ အဿ၊ သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ရာ။ ဧတံ၊ ၏။
 ဣတိ၊ပြီ။အာဝုသော၊ လာန်။ပ။ ကာလံ၊ကို။ ကရိသတိ၊ လတ္တံ့။ ။ (န-ပါ မပါ၊ သတိပြု သမ္မန်)။

အာဝုသော၊ လာန်။ တကြ၊ တို့တွင်။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဘနိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်သော အာရုံကို။ မနသိကရိသတိ၊နလုံးသွင်းလတ္တံ့။ ။
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သုဘနိမိတ္တဿ၊ ကို။ မနသိကာရာ၊ နလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ရာဂေါ၊ ရာဂ
 သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုဒ္ဓံသေသတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ သော၊ သည်။ သရာဂေါ၊ ဖြစ်၍။ပ။
 ကရိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤတင့်တယ်သောအာရုံကို နလုံးသွင်းသဖြင့် ကိလေသာ
 မပယ်ခြင်းကို။ ပါဠိကမ် ၊ အပ်၏။ (ကျန်သော ဝါကျတို့၌ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတာ၊
 ပြုစင်၏—ဟု သမ္မန်။ကြွင်းမထူး၊နောက်ဆုံး တကြာဝုသော ဝါကျတို့၌လည်း န-ပါ မပါကို သတိပြု၍

၁။ တေန္တိ သုတ္တေ အနန္တရံ ဝုဗ္ဗမာနံ ဝီရိယာရမ္ဘာဘာဝေန အဂံဏဿ အပ္ပဟာနံ၊ ဤ ဝီကော။

သမ္ပန်ရုံသာ ထူးတော့၏။ တေံ၊ ဤတင့်တယ်သောအာရုံကို နှလုံးမသွင်းပဲ ကိလေသာကို ဖယ်ခြင်းကို ဟု သမ္ပန်ပါ။)

နိဂုံး။ ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလာန၊ လာနံ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ။ ။ အက္ခာ-
ယတိ၊ အပ်၏။ သောဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာတည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။
အယံ ခေါ၊ သာတည်း။ ။ (သေဋ္ဌပုရိသော ဝါကျ၌လည်း ဤနည်း သမ္ပန်)။

၆၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ အင်္ဂဏံ-အင်္ဂဏန္တိ၊ အင်္ဂဏ၊ အင်္ဂဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။
ယဒိဒံ အင်္ဂဏံ၊ အကြင်အင်္ဂဏသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တေံ၊ ဤအင်္ဂဏသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်တရား၏။
အဝိဝေဒနံ နုခေါ၊ အမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ လာနံ။ ယဒိဒံ အင်္ဂဏံ၊
အကြင်အင်္ဂဏသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တေံ၊ ဤအင်္ဂဏသည်။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဣစ္ဆာ
ဝစရာနံ၊ အလိုရမ္မက်၏ ကျမ်းစားရာဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်တို့၏။ အဝိဝေဒနံ၊
အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြေပြီ။

အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စဿ၊
အချို့သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ “(အဟံသည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။
အာပန္နောစ၊ ရောက်သည်လည်း။ အဿံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။
အာပန္နော၊ ရောက်၏ဟု။ နစဇာနေယျုတိ၊ သိလည်း မသိကုန်ရာ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလို
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာတည်း။
အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ ကြောင့်။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နောတိ၊
ရောက်ပြီဟူ၍။ ဇာနေယျု၊ သိကုန်ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ ပန၊ တည်း။ သော၊ သည်။
“မံ၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏ဟု။ ဇာနန္တိတိ၊ ကုန်၏” ဟူ၍။
ဣတိ၊ သို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အပ္ပတိတော၊ မနှစ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝု
သော၊ လာနံ။ ယော စေဝ ကောပေါ၊ အကြင် အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယောစ အပ္ပစ္စယော၊
အကြင်မနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ၏။ တေံဉာယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည်။ အင်္ဂဏံ၊ အင်္ဂဏမည်
၏။ ။ (၁)

အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ “(အဟံသည်။)
ဝတ၊ စင်စစ်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နောစ၊ သည်လည်း။ အဿံ၊ ရာ၏။ မံ၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
အနုရဟော၊ သင့်တင့်သော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌။ စောဒေယျု၊ စောဒနာကုန်ရာ၏။ သံဆမဇ္ဈေ၊ ၌။
နောစောဒေယျုတိ၊ ကုန်ရာ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။
ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ သာတည်း။ အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ ကြောင့်။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
သံဆမဇ္ဈေ၊ ၌။ စောဒေယျု၊ ကုန်ရာ၏။ အနုရဟော၊ ၌။ နောစောဒေယျု၊ ကုန်ရာ။ တေံဌာနံ၊ သည်။
ဝိဇ္ဇတိခေါ ပန၊ သာတည်း။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “မံ၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သံဆမဇ္ဈေ၊ ၌။
စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုရဟော၊ ၌။ နော စောဒေန္တိတိ၊ ကုန်” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ကုပိတော၊
သည်။ ။ ။ အင်္ဂဏံ၊ အင်္ဂဏမည်၏။ ။ (၂)

အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ။ (သပ္ပုပ္ပိပုဂ္ဂ
လော၊ အာပတ်ရှိချင်းတူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပုပ္ပိပုဂ္ဂလော၊ အာပတ်မရှိချင်းတူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဤမျှသာထူးခြားကြောင်းမခံပြီ)။ ။ (၃)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓာ၌။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍ မေး၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောပါမူကား။” အဟောဝတ၊ ဩကောင်းလေစွ။ သတ္တာ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုကို။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍ မေး၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ နဒေသေယျ၊ မဟောပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ စွ”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဣစ္စာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာဇံ။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ သာတည်း။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၄)

ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုသည်။ မမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတွာ၊ ပုရက္ခတွာ၊ ရွှေ၌ပြု၍ ရွှေ၌ပြု၍ ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဘတ္တယ၊ ဆွမ်းအသို့ငါ့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ (ဤမျှသာထူး၏။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၅)

အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားရာအရပ်၌ ။ အဂ္ဂါသနံ၊ နေရာဦးကို။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ရေဦးကို။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးကို။ (တနည်း။ အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သောနေရာကို။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ မြတ်သောရေကို။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ မြတ်သော ဆွမ်းကို။) လဘေယျ၊ ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။(ဤမျှသာထူး၏။ အကြောင်း တူပြီ)။ ။(၆)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ၌။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားပြီးလတ်သော်။ အနုမောဒေယျ၊ အနုမောဒနာပြုရမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၇)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ အာရာမဂတာနံ၊ အရံသို့ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောရမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၈)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ အာရာမဂတာနံ၊ အရံသို့ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ ပ။ ဥပါသကာနံ၊ ဒါယကာတို့အား။ ပ။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယိကာမတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျ၊ ကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၉)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓာ၌။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ သက္ကဓေယျ၊ အဓိအသေပြုကုန်မူကား။ ဂရံကဓေယျ၊ အလေးပြုကုန်မူကား။ မာနေယျ၊ မြတ်နိုးကုန်မူကား။ ပူဇေယျ၊ ပူဇော်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။(အကြောင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၁၀)

ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ ဥပါသိကာ၊ တို့သည်။ (ဤမျှသာထူး၏)။ ။(၁၁)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ ပဏိတာနံ၊ မြတ်ကုန်သော။ စိဝရာနံ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။(ဤမျှသာ ထူးသည်၊ အကြောင်းတူပြီ)။ ။(၁၂)
ပိဏ္ဍပါတာနံ၊ ထောပတ်ဆွမ်း အစရှိသော အာဟာရတို့ကို ။ သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ

၁။ ဘတ္တံ ဂသန္တိတ္ထောတိ ဘတ္တဂံ။ ဘတ္တသဒ္ဓုယဒ ဂသဓာတ်-ကိုပစ္စည်း။ ကိုကြောင့် ဓာတုန်ချေ။ တနည်း-ဃသဓာတ် ဂဟဓာတ်ကြံ၍ ဓာတုန်ချေ။ မောဂ္ဂလာန် ၉၄-၅။
၂။ သပ္ပိတေလ မရသက္ကရာဒိ ပုရိတာနံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၊ ပဏိတာနံ-ဟူသော ဝိသေသနကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ပဏိတာနံ-ဟု ဝိသေသနမပါသော အရာ၌နှင့် ပိဏ္ဍပါတန္တိ ယံကို၌ အာဟာရ-ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာနှင့် ဆညီ ဆွမ်းစသော အာဟာရကို ဟု ပေး။

နေရာတို့ကို။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဗ္ဗပရိက္ခာရာန၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ ။(ဤမျှသာ ထူး၏)။

နိဂုံး။ ။အာဝုသော၊ လာန်။ ယဒိဒံ အင်္ဂဏံ၊ အကြင်အင်္ဂဏသည်။ အတ္တိ၏။ တေ၊ ဤ အင်္ဂဏသည်။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာဝစရာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလာ၊ ဤ(တဆယ် ကိုးပါးသော)အကုသိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ အကျယ်ဖြေပြီ။ ။(၁၃)

၆၁။ အာဝုသော၊ လာန်။ ဣဿစိ၊ အချို့သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်သေးကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာဝစရာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလာ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိဝေ၊ မြင်လည်း၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ သူယန္တိစ၊ ကြားလည်း၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာရညိကော၊ တော၌နေလေ့ရှိသည်။ ။ ပန္နသေနာသနော၊ အစွန့်အဖျား ကျောင်း၌နေသည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ (ပိဏ္ဍပါတ်စုတင်ဆောင်သည်ဟုလည်း ပေး)။ သပဒါနစာရီ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ (သပဒါနစာရီ စုတင်ဆောင်သည်ဟု သော်လည်းပေး)။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ လုစီဝရဇော၊ ခေါင်းပါးသော သကန်းကို ဆောင်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောတံ၊ အကယ်၍ ကား ဖြစ်၏။ အထခေါ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ န စေဝ သက္ကဏေန္တိ၊ အရိုအသေလည်း မပြုကုန်။ ပ။ န ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်လည်း မပူဇော်ကုန်။ တံ၊ ထိုမရို သေခြင်း စသည်သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ အာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်သည်။ အပ္ပဟိနာ၊ ကုန်သေးသော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာ ဝစရာ၊ ကုန်သော။ တေ အကုသလာ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိဝေ၊ ကုန်၏။ သူယန္တိစ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ အာဝုသော၊ လာန်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အာပဏာ၊ မှုဂ်း။ ကမ္မာရ ကုလာဝါ၊ မှုဂ်း။ အာဘဘာ၊ သော။ ယာ ဂံသပါတိ၊ သင်။ ပရိသုဒ္ဓါ၏။ ပရိယောဒါတာ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုကြေးငွေကို။ သာမိကာ၊ ထိုသည်။ အဟိကုဏပံဝါ၊ မြွေသေကောင်ဖြင့်ငှင်း။ ကုက္ကရကုဏပံဝါ၊ ခွေးသေကောင်ဖြင့်ငှင်း။ မနုဿကုဏပံဝါ၊ လူသေကောင်ဖြင့်ငှင်း။ ရစယိတွာ၊ ပြုစီရင်၍ ။ (သဒ္ဓတ္ထ ။ ပြည့်စေ၍ ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက်)။ အညိဿာ၊ တပါးသော။ ဂံသပါတိယာ၊ ဖြင့်။ ပရိကုဋ္ဌိတွာ၊ မှောက်၍။ အန္တရာပဏံ ပဋိ၊ ဈေးအတွင်း၌။ ပဇ္ဇေယျံ၊ သွားကုန်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုကြေးငွေကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ “အမ္ဘော၊ ဆို အမောင်။ ကိမေ၊ အဘယ်

၁။ တမဓိတေ-သုတ်၌ အပွင့်နှင့် အညီ တဿိလတ္ထ ပေးလိုက်သည်။ ဤနီကာ၌ အရညေ နိဝါသော အဿ ဟုဖွင့်၏။ အရညကင် စုတင်ဆောင်သည်ဟုလည်း အဓိပ္ပါယ်ထွက် ပေးနိုင်သည်။
၂။ အဟိကုဏပံဝါ-စသော ၃-ပုဒ်သည် ဘိက္ခုဘာဝန္တိ ဘိက္ခုဘာဝေန ကရုဏတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ ဟူသော ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ၌ကဲ့သို့ ကရုဏတ္ထ ဥပယောဂ ဝစနတည်း။ ထို့ကြောင့် ကရိုဏ်းအနက်ပေး။ ရစော စုကရဏေ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ပြုစီရင်၍ဟုပေး။ မရိပူရေတွာတံ အတ္ထော-ဟုဖွင့်သည်ကားဘာဝတ္ထတည်း။
၃။ ပရိပဇ္ဇေယျံ၊ ၌ ပဋိ-သည် ကမ္မပ္ပဝစနိယတည်း။ ၎င်း၏အစွမ်းကြောင့် “အန္တရာပဏံ” ၌ ဥပယောဂ ဝစန သည်ဘုမ္မတ္တတည်း။ ထို့ကြောင့် “အာပဏာနမန္တရေ” ဟု သတ္တမုတ္တ ဖွင့်ဆိုသည်။ အနက်ပေးရာ၌ ပရိကို အန္တရာပဏံ- ပုဒ်နှင့်တွဲ၍ “အန္တရာပဏံပဋိ၊ ဈေးအတွင်း၌” ဟုသာပေး။ “ပရိပဇ္ဇေယျံန္တိ ဝစ္စေယျံ” ဟု ဖွင့်သည်ကား ပရိနှင့် ပဇ္ဇေယျံ-တွဲရမည်ဟု မဆိုလို။ ပရိ-သည် လက္ခဏ လက္ခိယ သမ္ပန္နဇောတကမ္ပ၊ ဖြစ်သောကမ္မပ္ပဝစနိယ ဟု သိစေ လို၍တည်း။ ၆၅-စာပိုဒ် “စေတော သမထံ” ဖွင့်ပုံ-အနုယုတ္ထော-ကို ယုတ္ထော-ဟု ဖွင့်ပုံနှင့် ညှိ၍ ကြည့်လေ။

ကြောင့်လျှင်။ ဣဒါ ဤကြေးခွက်ကို။ ဧညဉ်ဇည် ဝိယ၊ အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်ကဲ့သို့ ။ ဟရိယတိတိ၊
 ဆောင်ယူအပ်သနည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရုဏ်။ တမေန၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ ဥဋ္ဌဟိတော၊
 ထ၍။ အပါပရိတော၊ ဖွင့်၍။ သြလောကေယျ၊ ကြည့်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုလူ၏။ (အမနာပတာ-၌ပေ။
 ထိုအကောင်ပုပ်ကို ဟု ပေးသော် ဒဿန-၌စပ်)။ သဟဒဿနေန၊ မြင်ခြင်းနှင့် တပြိုင်နက်။
 အမနာပတာစ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဍဟေယျ၊ တည်ရာ၏။
 ပါဠိကုလုတာစ၊ ရွံ့ရှာဖွယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဍဟေယျ၊ ရုဏ်။ ဇေဂ္ဂစ္ဆတာစ၊ စက်ဆုပ်
 ဖွယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဍဟေယျ၊ ရုဏ်။ ဇိစစ္ဆိတာနမ္ပိ၊ စားလိုသောသူ (ဆာလောင်သောသူ)
 တို့၏လည်း။ ဘောတ္ထုကမ္ပတာ၊ စားလိုသည်၏ အဖြစ်သည်။ န အဿ၊ မဖြစ်ရာ။ သဟိတာန၊
 ဝသောသူတို့၏။ ဘောတ္ထုကမ္ပတာ၊ သည်။ ပဂေဝ အဿ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်း။ ။
 (ကြွင်းတူပြီ)။

၆၂။ အာဝုသော၊ လာန်။ ပ။ သယန္တိစ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ဂါမန္တဝိဟာရိ၊ ရွာနီးကျောင်း၌
 နေလေ့ရှိသည်။ နေမန္တနိကော၊ ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို ခံယူလေ့ရှိသည်။ ဂဟပတိစိဝရဓရာ၊ ဒါယကာ
 တို့ လှူသော သက်န်းဂိုး ဝတ်ရုံသည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ။ ပ။ တမေန၊ ထိုကြေးခွက်ကို။
 သာမိကာ၊ အရှင်တို့သည်။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေးပစ်အပ်ပြီးသော အမဲအမွန်ရှိသော။ အနေကသုပံ၊
 များသော လက်ကော်ရ ဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော လက်ဆုတ် ဟင်းလျာရှိသော။
 သာလိနံ သြဒနံ၊ သလေးထမင်းဖြင့်။ ရစယိတော၊ ပြုစီရင်၍။ (ပြည့်စေ၍ ဟူ၍သော်လည်း ပေး။
 အကြွင်းတူပြီ)။ ဣတိ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာမိန့်တော်မူပြီ။

၆၃။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်အပ်သော်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အာယသ္မန္တ
 သာရိပုတ္တံကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တရာ။ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်။ မံ၊ ငါ့အား။ ပဋိဘာတိတိ၊ ထင်လာ
 ၍” ဟူသော။ ဝေ၊ ဂိုး။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ တံ၊ သင့်အား။ ပဋိ
 ဘာတု၊ ထင်စေပါလော့။ ဣတိ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အဟံ၊
 သည်။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ နွားခြံ ပမာ တောင်ငါးလုံးကာရံအပ်
 သော။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊
 သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်န်းကို။ အာဒါယ၊

၁။ “ဇနဿ ဒဿနဟောဂံ၊ ဒဿနီယံ” ဟူသော ဋီကာအလို ဧညဉ် ပုဒ်သည် ဟောဂျတဒ္ဓိတ် ဖြစ်ရကား
 “ဧညဉ်ဇည်ဝိယ၊ လူအပေါင်းတို့ ကြည့်ရှုထိုက်-ကြည့်ရှုလောက်သောအရာကဲ့သို့” ဟု သဒ္ဓတ္တပြန်ဆိုလေ။ ဤ၌ကား
 “မနာပ မနာပိဝိယ” ဟူသော အဋ္ဌကထာအဖွင့်ရှု၍ အဓိပ္ပါယ်ထွ ပြန်ဆိုသည်။

၂။ မဟံ။ ပ။ ဥပမာ ဥပဋ္ဌာတိ။ ပ။ ပဋိဘာတုတန္တိ တယံပဋိဘာတု ဥပဋ္ဌာတု။ အဋ္ဌကထာ။ ဇံတန္တိပ
 ဥပယောဂဝစနံ ပဋိသဒ္ဓယောဂေန အတ္ထောပန သမ္ပဒါနမေဝါတိ-ဟူသော ဋီကာတို့နှင့်အညီ ‘အာ’ ပေးသည်။
 “အပိသု မံ သိက္ခဝေ။ ပ။ ပတိဘံသု” ။ ပါသရာသိသုတ် အပိုဒ် ၂၇၁။ မန္တိ-မမ၊ ပဋိဘံသုတိ ပဋိဘာနသင်္ခါတဿ
 ဥာဏဿ ဂေါစရာ အဟေသံ” ။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ။ မန္တိ ပဋိယောဂေ သာမိအတ္ထေ ဥပယောဂဝစနန္တိ ဇာဟ
 မမာတိ” ။ ၎င်းဋီကာ။ “ကုစိ ဒုတိယာ ဆဋ္ဌိန မတ္ထေ” - ကစည်းတို့ကိုထောက်လျှင် သမ္ပဒါနတ္ထသာဟေတု။
 “မံ၊ ငါ၏ဥာဏ်၌။ ဥပမာ၊ သည်။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်လာ၏” ဟူ၍ သာမုတ္တလည်း ပေးနိုင်သည်ပင်။ ၂-သုတ်၊
 ၂-ကဏ္ဍ မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ကာတန္တဝုတ္တိ ဋီကာတို့ အလို “မံ၊ ကိုး။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ဥပမာ၊ သည်။ ဘာထံ၊ ထင်ရှား၏။
 ဝါ၊ တောက်ပ၏” ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်ပင်။

ယူ၍။ ရာဇကော၊ မြို့သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသံ၊ ဝင်ပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ယာနကာရပုတ္တော၊ ယာဉ် (ရထား) သမား၏ သားဖြစ်သော။ သမိတိ၊ သမိတိသည်။ ရတထ၊ ရထား၏။ နေမိံ၊ အကွပ်ကို။ တစ္ဆတိ၊ ရွှေ၏။ တမေန၊ ထိုသမိတိကို။ ပုရာဏယာနကာရ ပုတ္တော၊ ယာဉ်သမားဟောင်း အမျိုးသား ဖြစ်သော။ ပဏ္ဍပုတ္တော၊ ပဏ္ဍ၏သား ဖြစ်သော။ အာဇီဝကော၊ အာဇီဝကသည်။ (အာဇီဝကောတိ နဂ္ဂသမဏကော။)။ ပစ္စုဗ္ဗိတော၊ ကပ်၍ တည်သည်။ ဟောတိ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တထ၊ သော။ ပဏ္ဍပုတ္တထ၊ သော။ အာဇီဝကထ၊ အာဇီဝက၏။ “ယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ အယံ သမိတိ၊ သည်။ ဣမိဿာနေမိယာဏှိအကွပ်၏။ ဣမဉ္ဇဝက်၊ ဤတဖက်ကောက်ကို၎င်း။ ဣမဉ္ဇဗိမ္မံ၊ ဤတုန်လိမ်သော အကောက်ကို၎င်း။ ဣမဉ္ဇဒေါသံ၊ ဤအကာအမျက်အဖုကို၎င်း။ တစ္ဆေယျ၊ ရွှေ(ဖျဉ်)ပါမုကား။ အဟောဝတ၊ စ။ ဝေ၊ ဤသို့ ရွှေ(ဖျဉ်)သည်ရှိသော်။ အယံနေမိ၊ သည်။ အပဂဘဝက်၊ ကင်းပြီးသော တဖက်ကောက်ရှိသည်။ အပဂဘဗိမ္မာ၊ ကင်းပြီးသော တုန်လိမ်သော အကောက်ရှိသည်။ အပဂတ ဒေါသ၊ ကင်းပြီးသော အကာအမျက်အဖုရှိသည်။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။ အထ၊ ဖြစ်မှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ စ”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒါ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင် အခါ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တထ၊ သော။ ပဏ္ဍပုတ္တထ၊ သော။ အာဇီဝကထ၊ ၏။ စေတသော၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခါ၌။ ယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ သမိတိ၊ သည်။ ပ။ တစ္ဆတိ၊ ရွှေ(ဖျဉ်)၏။ အာဝုသောရာ။ အထခေါ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ ပဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ အာဇီဝကော၊ သည်။ အတ္တမနောဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ “ဟဒယာ (သမိတိ၏) စိတ်ဖြင့်။ ဟဒယံ (ငါ၏) စိတ်ကို။ အညာယ၊ သိ၍။ တစ္ဆတိမညေတိ၊ ရွှေယောင်တကား”ဟူသော။ အတ္တမနဝါစံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြှုပ်ဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယေ တေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အထုဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်။ ဇီဝိကတ္တာ၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူတောင်မှ။ အနဂါနိယံ၊ ရဟန်းတောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ န ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကြသည် မဟုတ်ကုန်။ သဌာ၊ စဉ်းသဲကုန်၏။ မာယာ ဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ကေတဗိနော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း (အတတ်) ရှိကုန်၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်ကုန်၏။ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ တက်ကြသော (ကျူတည်းဟူသော) မာန ရှိကုန်၏။ စပယာ၊ လျှပ်ပေါ် လော်လည်ကုန်၏။ မုခရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိကုန်၏။ ဝိကိဏ္ဏဝါစာ၊ ပြန်ကျသော စကား ရှိကုန်၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါး မရှိကုန်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညုနော၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကုန်။ ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ အယုတ္တာ၊ မယုတ်ကုန်။ သာမညေ၊ ရဟန်း အဖြစ်၌။ အနပေက္ခဝန္တော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာပုဒ်၌။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သန်သော ရိုသေလေးစားခြင်းရှိကုန်သည်။ န၊ မဖြစ်ကုန်။ ဗာဟုလိကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်၏။ သာထလိကာ၊ သာသနာကို လျော့လျော့ ယူကုန်၏။ ဩက္ကမနေ၊ သက်ဆင်းစေတတ်သော နိဝရဏငါးပါး၌။ ပုဗ္ဗမာ၊ ရှေ့သွား

၁။ အထုဒ္ဓါဖြင့် ရတနတ္တယံ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ။ နသဒ္ဓါဖြင့် ကမ္မ-ကမ္မပလံ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည်ကို ပြသည်။ ။
 ရှိကာ။

ပြစ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကော၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ နိက္ခိတ္တဓရာ၊ ချအပ်သော ဝန်ရှိကုန်၏။ ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်၏။ ဟိနဝိရိယာ၊ လုံ့လဝီရိယမှ ကင်းကုန်၏။

မုဋ္ဌဿတိ၊ မေပျောက်သော သတိရှိကုန်၏။ အသမ္ပဇာနာ၊ ဆင်ခြင်သူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်။ ဝိဗ္ဗန္တစိတ္တာ၊ (အထူးထူးသော အာရုံတို့၌) ချာချာလည်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ ငွေမုဂါ၊ တံတေးယိုသော ခံတွင်း ရှိကုန်၏။ (အပြစ်ရှိသော ခံတွင်း ရှိကုန်၏-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဣမိနာ ဓမ္မပရိယာယေန၊ ဤကဏ္ဍဒေသနာတော်ဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟဒယံ၊ စိတ်ကို။ ဟဒယာ၊ (ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏) စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ တစ္ဆတိမညေ၊ ရွှေသော အလား သုတ်သင်ရှင်းလင်းတိ၏ တကား။ ယေဝံန ဧက ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်ကား။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံသို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အသဌာ၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိကုန်။ အမာယာဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အကေတမိနော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အနုဒ္ဓတာ၊ မပျံ့လွင့်ကုန်။ အနုန္တော၊ တက်သော (ကျူတည်းဟူသော) မာနရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အစပလာ၊ မလျှပ်ပေါ်မလော်လည်ကုန်။ အမုဓရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အဝိကိတ္တဝါစာ၊ ပြန်ကျသော စကားရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါးရှိကုန်၏။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညုနော၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိကုန်၏။ ဇာဂရိယံ အနု၊ ၌။ ယုတ္တာ၊ ဟုဉ်ကုန်၏။ သာမညေ၊ ၌။ အပေက္ခဝန္တော၊ င်ကွက်ခြင်းရှိကုန်၏။ သိက္ခာယ၊ ၌။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သော ရှိသေခြင်း ရှိကုန်၏။ ဗာဟုလိကာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဖြစ်ကုန်။ သာထလိကာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဖြစ်ကုန်။ ဩက္ကမနေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တဓရာ၊ ကုန်၏။ မဝိဝေကော၊ ၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ကုန်၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိကုန်၏။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ထင်သော သတိရှိကုန်၏။ သမ္ပဇာနာ၊ ဆင်ခြင်တတ်ကုန်၏။ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ကုန်၏။ ကေဂ္ဂစိတ္တာ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသော စိတ်ရှိကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိကုန်၏။ အနေဋ္ဌမုဂါ၊ တံတေးယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ သုတော၊ ကြားနာရကုန်၍။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းလေစွ။ သဗြဟ္မစာရိ၊ သိတင်းသုံးဖော်တို့ကို။ (သဗြဟ္မစာရိ-ဟု ရဿနှင့် ပါဌ်ရှိမူ သိတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်-ဟု ကတ္တားပေး)။ အကုသလာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာပေတာ၊ ထစေ၍။ ကုသလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတိတိ၊ တည်စေပါပေ၏” ဟူ၍။ ဝစသာ စေဝ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ စ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ပိဝန္တိမညေ၊ သောက်ကုန်ယောင်တကား။ ဃသန္တိမညေ၊ စားကုန်ယောင်တကား။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဒဟရာ၊ ငယ်သော။ ယဝါ၊ ပျိုမဖြစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်တတ်သော သဘောရှိသော။ သိသံနာတော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်၎င်း။ ပုရိသောဝါ၊ ယောက်ျားသည်၎င်း။ ဥပ္ပလမာလံဝါ၊ ကြာပန်းကို၎င်း။ ဝဿိကမာလံဝါ၊ မိုးစေ့ပန်းကို၎င်း။ အတိမုတ္တကမာလံဝါ၊ စစ်ကြီးပန်းကို၎င်း။ (စပယ်ပန်းလည်းဟူ၏)။ လဘိတာ၊ ၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတာ၊ ခံယူ၍။ ဥတ္တမင်္ဂေ၊ မြတ်သော အင်္ဂါဟု ဆိုအပ်သော။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ သေယျထာပိ၊ တည်စေရာသကဲ့သို့။ (ဥပမေယျအနက်တူ၏)။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဥဘော၊ နှစ်ဦး

၁။ ဟိနဝိရိယာ၌ ဟိနသည် ဟာဇာတ်၊ ဟာနုတ္တတည်း။ စာဂတ္ထမယုတ်။ အဋ္ဌကထာ၌ ဝိရဟိတာ ဝိယုတ္တာဟု ဖွင့်သောကြောင့် ယုတ်ညံ့သော အနက်မဟော။

ကုန်သော။ တေ မဟာနာဂါ။ ထိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော တရားစကားကို။ သမနုမောဒိ သု၊ အညီအမျှ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သော။ အနက်ထသတ္ထံ၊ အနက်ထသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-အာကခေယျသုတ်

၆၄။ ။ (ဝေ မေ သုတ်။ ပ။ ပစ္စယောသု-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တုမောသင်တို့သည်။ သမ္ပန္နသီလာ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပန္နပါတိမောက္ခာ၊ ပြည့်စုံသော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော-ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နာ၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့။ အဏုမတ္ထေသု၊ အနည်းငယ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌ (အကုသိုလ်တရားတို့၌)။ ဘယဒဿာဝိနော၊ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကုန်လော့။

၆၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏။ ပိယောစ၊ ချစ်အပ်သောသူသည်၎င်း။ မနာပေါစ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်သော သူသည်၎င်း။ ဂရုစ၊ အလေးပြုအပ်သော သူသည်၎င်း။ ဘာဝနိယောစ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော သူသည်၎င်း။ အဿန္တိ၊ ဖြစ်လို၏” ဟူ၍။ စေ အာကခေယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့။ သီလေသု၊ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလတို့၌။ ပရိပူရကာရီဝေ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဝိကာနှင့် အညီ ဝေကို အဋ္ဌာနပယုဂ်-ကြံ၍ ပေးသည်)။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏။ စေတောသမထံ အနု၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည် ။

၁။ စေတောသမထံမနုယုတ္တော-၌ စေတောသမထံ-ကို စိတ္တသမထေ-ဟူ၍၎င်း။ ဘုမ္မတ္ထေပနေတံ သမထန္တိဥပယောဂ-ဝစနံ-ဟူ၍၎င်း ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့် စေတောသမထံကို ဌံ-ဟု ပေးရမည်။ သို့သော် တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ သုတ်ဖြင့် သတ္တမုတ္တဝယ် ဒုတိယာသက်ခြင်းကြောင့် သတ္တမုတ္တ(ဘုမ္မတ္ထ)ပေးရသလော၊ ဘာကြောင့် ဘုမ္မတ္ထ ပေးရသနည်း-ဟု စိတ်ကွယ်လို၏။ အဓိသိဋ္ဌာသာနံ ကမ္မံ (ပါ-၁-၄-၄၆) အဘိနိဝသဏစ(၁-၄-၄၇) သုတ်တို့၏ အဋ္ဌာနနှင့် တပွါနတဒါစာရဥပနဉ္စာဝသယောဂအဋ္ဌာနတို့၌ တတိယာသတ္တမိနဉ္စ-ဖြင့် ဒုတိယာ စီရင်နိုင်ခွင့် ရှိ၏။ ထိုမှ အလွတ်ဖြစ်သော ဤစေတောသမထံ-ပုဒ်မျိုးကို ၎င်းသုတ်ဖြင့် စီရင်နိုင်ခွင့်မရှိ။

သို့ဖြစ်လျှင် ဘယ်သုတ်ဖြင့် သက်သနည်းဟု မေးဘွယ်ရှိ၏။ အနုယုတ္တော-ကို အနုမြုတ်၍ ယုတ္တော-ဟု ဖွင့်ရကား အနုသည် ယုတ္တောမှ ယုဇာတ်ကို အထူးပြုသော အနု-မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဓာတ်ကို အထူးမပြုလျှင် ဓာတ်တို့ ဥပေစ္စ ဘဇ္ဇတိတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထ အရ ဥပသာရမဟုတ်၊ ဓာတ်ကို အထူးပြုသော ဥပသာရမဟုတ်လျှင် ယုဇာတ်လည်း ယှဉ်ခြင်းအနက်မှတစ်ပါး အားထုတ်ခြင်းမဟောနိုင်၊ ယှဉ်ခြင်းအနက်သာ ဟောအံ့။ အကမ္မကဓာတ်ဖြစ်ရကား၊ ၎င်းယုဇာတ်ကို၎်၍ စေတောသမထံ-ကို ကမ္မတ္ထ ဒုတိယာ-ဖြင့် လည်း မစီရင်နိုင်တော့ပေ။

အနု ပရိ အဓိ အဘိ-စသည်တို့သည် ဥပသာရနှင့် ကမ္မပွဝစနိယ အမည်တခုခု ရရှိရပေမည်။ အမည်နှစ်ခု တပြိုင်နက်မရကောင်း။ ဤ၌ ပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဥပသာရအမည် မရနိုင်သောကြောင့် ကမ္မပွဝစနိယ သာ ဖြစ်ရမည်။ ကမ္မပွဝစနိယ လက္ခဏာကို ကြိယာ ဇောတကောနာယံ-ဝါတာဖြင့် စစ်လေ။ ထိုကိုရည်၍ အနုတိ ဣဒိနာ ဥပသဂ္ဂေန ယောဂေ သိဒ္ဓိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်။ ဤ၌ ဥပသဂ္ဂေန-ဟူသော စကားသည် မဉ္ဇ ဝါ ပိဋ ဝါ အဘိနိသိဒေယျ-ပုဒ်အဖွင့် ကင်္ခါအဋ္ဌကထာ၌ကဲ့သို့ သူတပုဗ္ဗကတိကနည်းဖြင့် သုံးသည် ဟုမှတ်။ ဥပသာရ

အနိစ္စကတဇ္ဈာနော၊ မတားမြစ်အပ်သော ဈာန်ရှိသည်။ (အဋ္ဌကထာ၌ အနိစ္စဇ္ဈာနော အဝိနာသိတဇ္ဈာနောဝါ-ဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထ)။ ဝိပဿနာယ၊ အနုပဿနာ ခုနစ်ပါးနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းတို့ကို။ (နိဿယောပစာရ)။ ဗြူဟေတော၊ ပွားစေတတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။(၁)

ဖြစ်၍ ဥပသစ္စေန-ဟု ဖွင့်သည်မဟုတ်။ ကမ္မပ္ပဝစနီယသော၊ ထိုကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယဟုတွေ့သုတ်၊ သို့မဟုတ် အနုနာ-ဟုသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်တို့ဖြင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အနု အယှဉ် စေတောသမထံကို ဒုတိယာသက်၊ သမ္ပန္နဇောတက ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အနုကို ယုတ္တောနှင့် မတုံ့မရှိ စေတောသမထံနှင့် တုံ့၍ စေတော သမထ မနုဉ်-ဟုပေးလေ။

စာပိုဒ် ၆၃-၌ ဇာကရိယံကို ဇာကရေဟု သတ္တမုန္တဖြင့် ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဤသဘောပင်တည်း။ အနု ယုတ္တာကိုကား အနုဖြုတ်၍ ယုတ္တာ-ဟု မဖွင့်ခြင်းသည် အနု အနက်ရှိ၍ မဟုတ်။ န အနု ယုတ္တ ဟု သုံးပုဒ် တွဲ၍ ထားရာဝယ် အလယ် အနု ကို ဖြုတ်ချင်သော်လည်း ဖြုတ်ပစ်လိုက်က အယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်ရမည်။ အယုတ္တာ ဟု ဖွင့်လျှင် အသိခက်သွားနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် အနု မဖြုတ်ဘဲ ထားသည်။ စင်စစ် ဓာတုတ္ထဝိသေသက ဥပသာရ ကြံ၍ အနုယုတ္တာ ဟု ဖွင့်သည်မဟုတ်။ စေတောသမထမနုယုတ္တာ-နှင့် အတူဟုသာမှတ်၊ စာပိုဒ် ၄၂၃-၌ ဇာကရိယ မနုယုတ္တာတိ။ပ။ ဇာကရိယမိ ယုတ္တာ ပယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် အနုဖြုတ်ဖွင့်က အသိခက်မည်စိုး၍ အနုဖြုတ် မဖွင့်ခြင်း သိသာ၏။ ဤစေတော သမထမနုယုတ္တာ-နှင့် ဇာကရိယအနုယုတ္တာ- တို့၌ သတ္တမုန္တဖြင့် ဖွင့်ဆိုသော်လည်း စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ဥက္ကုဋိကပဓာနမနုယုတ္တာတိ ဥက္ကုဋိကဝိရိယံ အနု ယုတ္တာ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဍာသ စာပိုဒ် ၁၆၀-၌ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုဝေဟာရန္တိ ဖလသမာပတ္တိ ဝိဟာရံ အနုယုတ္တာ၊ သံယုတ် စာပိုဒ် ၃၆-၌ ပမာဒ မနုယုတ္တန္တိ ယေ ပမာဒံ ကရေန္တိ နိဗ္ဗတေန္တိ၊ တေ တံ အနုယုတ္တန္တိ နာမ-ဟု သတ္တမုန္တဖြင့် မဖွင့်၊ ဒုတိယန္တဖြင့်သာ ဖွင့်သည်။ အနုယုတ္တာ-ကိုလည်း အနုမဖြုတ်ဘဲ ဖွင့်ဆိုသည်။ ယင်းသို့ ဖွင့်သော အရာ ဌာန၌-ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တော၊ ၂-သုတ်လုံးဖြင့် စီရင်။ ၂-နည်းပေးနိုင်သည်ဟု မှတ်။ အနုသည် ယုဇခတ် အထူးပြုခိုက် ယုဇလည်း အားထုတ်ခြင်း အနက်ထွက်၍ သကမ္မကကြိယာ ဖြစ်သည့်ပြင် ၎င်း၏ ယှဉ်ရာ စပ်ရာပုဒ်လည်း ကံအနက် ထွက်၏။ အနုလည်း ဥပသာရအမည်ရ၏။ အနုသည် ယုဇကို အထူးပြုခိုက် ယုဇလည်း ယှဉ်ခြင်း အနက်ထွက်၍ အကမ္မကကြိယာဖြစ်သည့်ပြင် အနုလည်း ဥပသာရမဟုတ်သော ကမ္မပ္ပဝစနီယအမည်ရသောကြောင့် ၎င်း၏ ရွှေ့၍ ဥက္ကုဋိကပဓာန-စသော ပုဒ်တို့ကိုလည်း ကမ္မတ္ထဝယ် ဒုတိယာ မထက်နိုင်တော့ဘဲ ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တော-ဖြင့် စီရင်ရတော့၏။

အနုဒီပုဗ္ဗအကမ္မက ကြိယာဖြင့် ပြီးသော အနုယုတ္တာ-စသည်တို့၏ ရွှေ့၍သော ဒုတိယန္တ ပုဒ်တို့ကို ကမ္မပ္ပ ဝစနီယသော လိုလားသောအခါ၌ ရွှေ့ပုဒ်ကို ဝိဘတ္တုန္တ ပြောင်းလဲ၍ အနုကိုလည်း ဖြုတ်ဖွင့်လေ့ရှိသည်။ အနုဒီ ကို ဥပသာရ၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယ ၂-မျိုး လာသောအခါဝယ် ရွှေ့ပုဒ်ကိုလည်း ဒုတိယန္တအတိုင်း ဝိဘတ္တုန္တမပြောင်း လို့ဘဲ ထား၍ အနုကိုလည်း ဖြုတ်ပစ်လေ့မရှိပေ။

အနုယုတ္တာ-ကဲ့သို့ အနုဒီအပြင် နပဋိသေခ ပါဝင်သော အခါဝယ် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အယှဉ်ဟုပင် ကြံစေ ကာမူ အသိခက်မည်စိုး၍ ရွှေ့ပုဒ်ကို ဝိဘတ္တုန္တ ပြောင်းသော်လည်း အနုကို ဖြုတ်ပစ်လေ့မရှိ။ ၎င်းပြင် အနုဒီ တို့ ဥပသာရ အမည်မရဘဲ ကမ္မပ္ပဝစနီယ အမည်ရတိုင်း ၎င်းအနုဒီတို့နှင့် တွဲနေသော ဓာတ်မှန်သမျှ အကမ္မက ကြိယာသာရှိသည်။ သကမ္မက ကြိယာ နေရိုးမရှိသည်ကိုလည်း သတိမူရာသတည်း။ အနု-အဘိ-စသော အနုဒီ တို့၏ ရွှေ့၍ စေတော သမထံ-စသော ပုဒ်တို့နှင့်စပ်၍ ဆိုင်ရာ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့လည်း တနေရာနှင့် တနေရာ ဖွင့်ပို့ချင်း ကွဲပြားသောကြောင့် ကို-ဟု ကမ္မတ္ထယောဇနာရမည်လော၊ ဒုတိယန္တပင် ဖြစ်သော်လည်း ဦး၏-ဟု ဘုမ္မတ္တ သာမုတ္တပင် ယောဇနာရမည်လော၊ အနုဒီနှင့် တွဲနေသော အနုယုတ္တာ၊ အဘိနိသိဒေယျ၊ သမုဒါ စေန္တိ-စသော ကြိယာပဒတို့ကို အနုဒီ၏ အနက် ဖျောက်၍ ပေးရမည်လော၊ မပေးရမည်လော-ဟု အမျိုးမျိုး တွေးတောဘွယ်ရာ ဋီသော်လည်း ပြဆိုပြီး နယူပဒေသကို နယဂ္ဂါယယု၍ လွယ်ကူစွာ ဆုံးဖြတ်စေနိုင်ရာ၏။ သဂါထာဇဂ္ဂ သံယုတ် စာပိုဒ် ၃၄၊ အင်္ဂ-ဇနံ နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာ (ပါဠိ)။ နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာတိ ဝဇ္ဇဒုက္ခာ ပန တဿ ဥပရိ န ပတန္တိ-ဖြင့်လည်း နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားလေ။

စီဝရ ပိဏ္ဏပါတ သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ ရှိသည်။ အထံ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။ (၂)

အဟံသည်။ ယေသံ၊ အကြင် နတ်လူတို့၏။ စီဝရ ပိဏ္ဏပါတ သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရာ ကို။ ပရိဘုခွာမိ၊ သုံးဆောင်၏။ တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့၏။ တေ ကာရာ၊ ထိုပြုအပ်သော ပစ္စည်းအလှူတို့သည်။ မဟပ္ပလာ၊ များသော လောကီချမ်းသာ အကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသာ၊ များသော လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ အကျိုးရှိကုန်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ မဟပ္ပလာနှင့် မဟာနိသံသာ ကွဲပြားအောင် ပေးလိုက်သည်)။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။ (၃)

ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်ကုန်သော။ ကာလကံတာ၊ သေကုန်သော။ ယေဉာတိ၊ အကြင် ဆွေမျိုးတို့သည်၎င်း။ ယေသာလောဟိတာ၊ အကြင်သားချင်းတို့သည်၎င်း။ ပသန္တစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုဿရန္တိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုး တို့၏။ တံ၊ ထိုကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် အောက်မေ့ခြင်းသည်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ အထံ၊ ရာ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။ (၄)

၆၆။ အရတိ-ရတိသဟော၊ (သာသနာတော်၌) မမ္မေလျော်ခြင်း (ကာမဂုဏ်၌) မမ္မေလျော် ခြင်းကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ အထံ၊ ဖြစ်လို၏။ အရတိ၊ မမ္မေလျော်ခြင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ န စ သဟေယျ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ရာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်သော။ အရတိံ၊ ကို။ အဘိဘုယျ၊ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍ လွှမ်းမိုး၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေလို၏။ ။(၅)

ဘယဘေရဝသဟော၊ ကြောက်တတ်သောစိတ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ် အာရုံတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ အထံ၊ ဖြစ်လို၏။ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ န စ သဟေယျ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ရာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဘယဘေရဝံ ကို။ အဘိဘုယျ၊ အဘိဘုယျ၊ ၍။ ဝိဟရေယျ၊ လို၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၆)

အဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန် စင်ကြယ်သော စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌမ္မေသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ စျာနာနံ၊ စျာန်တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်း ရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္စလာဘီ၊ မငြိုမငြင် ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ အနပ္ပကမ်း ရလေ့ရှိသည်။ အထံ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၇)

ရူပေ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဝိမောက္ခာ၊ နိဝရဏတို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အာရုံ၌ ညွတ်ကုန်သော။ ယေဏေအာရူပ္ပိ၊ အကြင် အာရူပ္ပဈာန် တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာရူပ္ပဈာန်တို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတွာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေလို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၈)

၆၇။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အလို အာသာ ကင်းလျက် အပါယ်လေးပါး၌ ကျခြင်းသဘောမရှိသော။

၁။ ဘယတိတိ ဘယံ၊ စိတ္တုကြာသဘယ-ရ၏။ ဘယန္တိ ဝေသာတိ ဘယံ၊ ဘယန္တိ ဝေသာတိ ဘေရဝံ၊ အာရုပ္ပဏဘယ-ရ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဘယံ စိတ္တုကြာသောပိ အာရုပ္ပဏမိ ဘေရဝံ အာရုပ္ပဏမေဝယု မိန့်ပြီ။

နိယတော၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲသော။ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အထံ၊ ဖြစ်လို၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။ (၉)

တိက္ကံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟတို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ အထံ၊ ဖြစ်အံ့။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ ကရေယံ၊ ပြုလို၏။ ။ (ကြွင်းတူပြီ)။ ။ (၁၀)

ပစ္ဆန္တံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဩရုမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော ။ ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပြဗ္ဗာပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုပြဗ္ဗာပြည်မှ။ အနာဝတ္ထိဓမ္မော၊ မဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောရှိသော။ ဩပပါတိကော၊ အနာဂါမ်ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေနေသူသည်။ အထံ၊ ဖြစ်လို၏။ ။ (ကြွင်းတူပြီ)။ ။ (၁၁)

၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော ။ ။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ကို။ ပစ္စနာဘဝေယံ၊ ခံစားလို၏။ ဧကောပိဟုတွာ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသော အပြားရှိသည်။ အထံ၊ ဖြစ်လို၏။ ဗဟုဓာပိဟုတွာ၊ များသော အပြားရှိလျက်လည်း။ ဧကော အထံ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်လို၏။ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ တိရောကုနံ၊ နံရံခြားရာ၌၎င်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာ၌၎င်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာ၌၎င်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ အသဗ္ဗမာနော၊ မကပ်ငြိမ့်၍။ ဂစ္ဆေယံ၊ သွားနိုင်လို၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဒ္ဓနိမုတ္တံ၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်းကို။ ကရေယံ၊ ပြုနိုင်လို၏။ အဘိဗ္ဗမာနော၊ (အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့်) မကွဲမပျက်သော ။ ။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယံ၊ သွားနိုင်လို၏။

အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ ပက္ခံ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ကမေယံ၊ သွားနိုင်လို၏။ ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဝေမဟာနဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမ သူရိယေ၊ ဤလနေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမသေယံ၊ သုံးသပ်နိုင်လို၏။

၁။ ဩရုမ္ဘာဂိယာနိတိ ဩရံ ဘဇနကနိ ကာမဘဝေ ဥပပတ္တိပစ္စယာနိဟူသော အလဂန္တုပမသုတ် အဋ္ဌကထာ စာပိုဒ် ၂၄၅-နှင့် အညီပေးသည်။ ဟေဋ္ဌာဘာဂဿ ဟိတာ၊ တေသ-ဟု ရိုကာ-ဤနေရာ၌ ဖွင့်သည် အလို-အောက်အဖို့ ကာမဘုံ၏ အစီးအပူးဖြစ်ကုန်သော ဟု ပေးလေ။
၂။ အနေကဝိဟိတန္တိ အနေကဝိဓံ-ဟူသော ပါရာဇိကဏ် စာပိုဒ် ၁၂-ပဌမဝိကပ်နှင့် အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အနေကေဟိ ဝါ ပကာရေဟိ ပာတ္တိတံ သံဝဏ္ဏတန္တိ အတ္ထော-ဟူသော ခုတိယ ဝိကပ်အလို ဝိပဗ္ဗ၊ ဓာဓာတ်၊ ကရောတုတ္ထ ဖြစ်သောကြောင့် များစွာသော အပြားထိုဖြင့် ပြုစီရင်အပ်သော -ဟု ပေးလေ။
၃။ ဥဒကေပိ အဘိဗ္ဗမာနော-ဟု မှဟောင်း၌ ပဌမန္တဖြင့် ရှိ၏။ ၎င်းအလို-ဥဒကေပိ၊ ရှိလည်း။ အဘိဗ္ဗမာနော၊ မကွဲမပျက်စေမူ၍။ ဝါ၊ မူမူ၍။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယံ၊ သွားနိုင်လို၏ ဟူ၍ အဘိဗ္ဗမာနော ကို ဂစ္ဆေယံ၊ ရှိ ကြိယာဝိသေသန စပ်၍ ပေးရမည်။ ယင်းသို့ ပေးသော် အဘိဗ္ဗမာနော ကံပုဒ်သည် ဥဒကံ-မှ တပါး အခြားမရှိနိုင်ကား ဥဒကေ-ဟူသော အာဓာရနှင့် ထပ်နေပြန်၏။ စဉ်းစားဘူး။ ဝိသုဒ္ဓိဟိ အဋ္ဌကထာအလို ဥဒကေ၏ နာမဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် အဘိဗ္ဗမာနော-ဟု သတ္တမုန္တပင် ရှိရမည်။

ပရိမဇ္ဇေယျံ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်လိ၏။ ယာဝဗြဟ္မာလောကဗ္ဗိ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေယျံ၊ ဖြစ်စေနိုင်လိ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၂)

အဘိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတပသာဒကို လွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော။ သောတဓာတုယ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေစ၊ လူ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သဒ္ဓေ၊ အသံဘို့ကို။ သုဏေယျံ၊ ကြားနိုင်လိ၏။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ခူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေစ၊ အကြင်အသံတို့သည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေသဒ္ဓေ၊ ထိုအသံတို့ကို။ သုဏေယျံ၊ ကြားနိုင်လိ၏။ ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၁၃)

စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်လိ၏။ သရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမှ စိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနေယျံ၊ ။ ဝိတရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်း ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတ စိတ်ကို။ ပ။ သဒေါသံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမှ စိတ်ကို။ ပ။ ဝိတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်ကို။ ပ။ သမောဟံဝါ၊ တွေဝေခြင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမှစိတ်ကို။ ပ။ ဝိတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်း ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ ပ။ သိခိတ္တံဝါ၊ တုန့်တိုသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ပ။ ဝိက္ခိတ္တံဝါ၊ ပျံလွင့်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ်ကို။ ပ။ မဟဂုတ်ဝါ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ အရူပစိတ်ကို။ ပ။ အမဟဂုတ်ဝါ၊ မဟဂုတ်လည်းမဟုတ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမစိတ် လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ ပ။ သဉ္စတ္တံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကီစိတ်ကို။ ပ။ အနုတ္တံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ ပ။ သမာဟိတံဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပ္ပနာ အဖြစ်သို့ ရောက်သော စိတ်ကို။ ပ။ အသမာဟိတံဝါ၊ မတည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာအပ္ပနာအဖြစ်သို့ မရောက်သော စိတ်ကို။ ပ။ ဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကို။ ပ။ အဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြွင်းသောစိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ။ ဟူ၍။ ပဇာနေယျံ၊ ။ (ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၄) (အပိုဒ်ဆုံး နိပါတ် ၁၅-ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၂-ကို မှီ၍ နိပါတ် ၁၆-ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၃-ကို မှီ၍ သမ္မန်လေ)။

၆၉။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ တရားမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်

၁။ နတ် စ ဒုရေ ပထဝီစ ဒုရေ-ဟူသော တိကရ်တ္တရ ရောဟိတထာဝရံ ကဲ့သို့ တုလျှစ် လိက် အသတူ ဝါစက အဖြစ်ဖြင့် ပေးလိုက်သည်။ ဒိဗ္ဗမာနုသဖြင့် သပဒေသပရိယာဒါန ဥဘောသဒ္ဓါ၊ ဒုရသန္တိကဖြင့် နိပ္ပဒေသပရိယာဒါန ဥဘောသဒ္ဓါ၊ ဤသို့ ဥဘောသရုပ် ၂မျိုး ထင်ရှားအောင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စာပိုဒ် ၄၀၀-အဖွင့်နှင့် အညီပေးသည်။
၂။ ပရသတ္တာနံ၊ မြတ်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏-ဟူ၍ မဟာသိဟနာဒ စာပိုဒ် ၁၄၈-ပဌမဝိကပ်အလို ပေးနိုင်သည်။ သို့သော် ဤအရာဌာန၌ မသင့်။

ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်သာလျှင်။ သစ္စိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရေယံ၊ နေနိုင်လို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သိက္ခထာတိ၊ ကုန်လော့ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် ၆၄-ထေရဝေါစ-၌ ပြန်စပ်)။ ဣတိ၊ သို့။ ယံတံ၊ အကြင်သမ္ပန္နသီလာ-စသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဧတံ၊ ဤသမ္ပန္နသီလာ-စသော စကားကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဣဒံ၊ ဤအာကင်္ခေယျ-စသော စကားကို။ (၆၅-ပိုဒ်မှ စ၍ ဆိုသော စကားယူ)။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ အပြီးတည်း။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ အာကင်္ခေယျသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ဝတ္ထုသုတ်

၇၀။ (ဝေ မေ သုတ်-စသည် ပေးမြဲ)။ သဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ အညစ်အကြေးကပ်အပ်သော။ ဝုတ္တံ၊ အဝတ်သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ရဇကော၊ ဆေးဆိုးသမားသည်။ ယဒိ နီလကာယ၊ ညိုသော အဆင်းအလို့ငှါ သော်၎င်း။ ယဒိ ပီတကာယ၊ ဝါသော အဆင်းအလို့ငှါသော်၎င်း။ ယဒိ လောဟိတကာယ၊ နီသော အဆင်းအလို့ငှါသော်၎င်း။ ယဒိ မဒ္ဓိဋ္ဌကာယ၊ နီဝါရောပေါင်း မောင်းသော အဆင်းအလို့ငှါသော်၎င်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုးရည်၌။ ဥပသံဟရေယျ၊ ကပ်ဆောင်ရာ၏။ (ထည့်ရာ၏ ဟုလို)။ တံ၊ ထိုအဝတ်သည်။ ဒုရတ္ထဝဏ္ဏမေဝ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုးအပ်သော အဆင်းရှိသည် သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဤ၌ ယသ္မိံ ယသ္မိံ-ရှု၍ နိယတ်ထည့်လိုက တသ္မိံ တသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၌။ ဥပသံဟရိတံ၊ ကပ်ဆောင်အပ်သော။ တံဝတ္ထံ၊ သည်-ဟုထည့်)။ အပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝ၊ မစင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အထွယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝုတ္တဿ၊ အဝတ်၏။ အပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်း၊ စက်ဆုပ်အပ်သော ဘုံကိုကို။ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယံဝတ္ထံ၊ အကြင် အဝတ်သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြုစင်၏။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ရဇကော၊ သည်။ ယဒိနီလကာယ၊ ငှါသော်၎င်း။ပ။ ယဒိမဒ္ဓိဋ္ဌကာယ၊ ငှါသော်၎င်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၊ ၌။ ဥပသံဟရေယျ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထို

၁။ ယဒိ နီလကာယာတိ နီလကာယဝါ-ဟု ယဒိကို ဝါ သဒ္ဓါဖြင့် ဖွင့်သောကြောင့် ဝိကပ္ပနတ္ထံ၊ နီလကတ္ထာယ ဝါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် အလို့ငှါ-ဟု တဒတ္ထသမ္ပန်သည်။
၂။ ကိလေသဒရထပရိဋ္ဌာဟာဒိဝသေန ဥပါယာသာ ဒုက္ခာ ကုစ္စိတာ ဝါ ဂတိ ပဝတ္ထိ ဒုဂ္ဂတိ ဟေထုတိ ဝါ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဤဖြင့် ဂမနံ ပဝတ္ထနံ ဂတိ ကုစ္စိတာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ-ဟု ပြုပဋိပတ္တိ ဒုဂ္ဂတိကောက်။ စက်ဆုပ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသော ဖြစ်ခြင်းကို-ဟု ပေးစေလိုသည်။ ဒုဂ္ဂတိဟာယန ပဋိပတ္တိယာ ဂန္ထဗ္ဗတော တဿ ဝါ နိပ္ပန္နဘာဝတော ကုစ္စိတာ ဒုက္ခာစ ဂတိတိ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဤဖြင့် ဂတိကို ဂန္ထဗ္ဗာတိ ဂတိ၊ ဒုက္ခာ ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ကုစ္စိတာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ-ဟု ပြု၍ ဆင်းရဲသော (ရောက်အပ်သော) ဂတိ၊ သို့မဟုတ် စက်ဆုပ်အပ်သော (ရောက်အပ်သော) ဂတိကို-ဟု ပေးစေလိုသည်။ ။နိကာ။

ကပ်ဆောင်အပ်သော အဝတ်သည်။ သုရတ္တဝဏ္ဏမေဝ၊ ကောင်းစွာ ဆိုးအပ်သော အဆင်းရှိသည်သာ လျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ တ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတ္တဿ၊ အဝတ်၏။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အသံကိလိဋ္ဌေ၊ မညစ်နွမ်းသော်။ သုဂတိ၊ ကောင်းသော ဖြစ်ခြင်း ကောင်းသော ဘုံကတိကို။ ပါဠိကံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းတို့သည်။ ကတမေဝ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ ရှေးရှု ကြံစည်တတ်သော မညီညွတ်သော လောဘသည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းတည်း။ ဗျာပါဒေါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသသည်။ ၂။ ပ။ ကောဇော၊ အမုက်ထွက်ခြင်းသည်။ ၃။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ ၄။ မက္ခော၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းသည်။ ၅။ ပဋ္ဌာသော၊ အင်တူပြိုင်ဖက် ပြုခြင်းသည်။ ၆။ ဣဿ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်းသည်။ ၇။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ ၈။ မာယာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်။ ၉။ သာဠေယံ၊ စဉ်းလဲခြင်းသည်။ ၁၀။ တမ္ဘော၊ ခက်ထန်ခြင်းသည်။ ၁၁။ သာရမ္ဘော၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းသည်။ ၁၂။ မာနော၊ မာန်မူခြင်းသည်။ ၁၃။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းသည်။ ၁၄။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ ၁၅။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ တည်း။

၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သ-သော ဘိက္ခု၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ (ခေါ-အနက်မဲ့)။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ သော။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ ၂။ ပမာဒေါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ သော။ ပမာဒံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။

၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခုနော၊ (အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ သော။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ ကို။ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ၂။ ပမာဒေါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ သော။ ပမာဒေါ၊ ကို။ ပဟိနော၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၄။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ။ (စာပိုဒ် ၇၃-ယတောကို ကြည့်၍ တတော-ဟု ထည့်သည်)။ သော၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ “သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ပူဇော်အထူးကို

၁။ အဘိဇ္ဈာနှင့် ဝိသမလောဘ ၂-ခုတို့၏ ထူးပုံ ထူးပုံကို အဋ္ဌကထာအပွင့် ရှုလေ။
 ၂။ ဤကား စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ဗျာပဇတိ ဣမိနာ စိတ္တံ။ ၂။ ပရိမပကတိ ပဇဟတိတိ ဗျာပါဒေါ-ဟု သော စာပိုဒ် ၂၉၆-နှင့်အညီ ဝိဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ အာပါဒ၊ ရောက်ကြောင်းဟု ကြံ၍ သဒ္ဓတ္တ ပေးသော အနက် တည်း။ ပရိမပကတိ ပဇဟတိ-ဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထတည်း။ ဟိတသုခံ ဗျာပါဒယတိတိ ဗျာပါဒေါ-ဟု သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ် စာပိုဒ် ၇၉၅ ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဟေတု ကတ္တုသင်္ခနှင့် ကရုဏာသာဓိသာ ထူး၏။

ခံယူတော်မူထိုက်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ သည်။ ဣတိပိ၊ အသိ (ဝိဇ္ဇာ) အကျင့် (စရဏ) တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ဗန္ဓော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ဗန္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ သည်။ ဣတိပိ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓါ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ သည်။ ဣတိပိ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သူ မရှိ သည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ သည်။ ဣတိပိ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ သည်။ ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော် မူတတ်၊ သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ သည်။ ဣတိပိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓော၊ ဘုရား၌။ အဝေစ္စပုသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ။ “ဘဂဝတော၊ သည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာ တော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။” ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟု ပြထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊ သည်။ သြပနေယျိကော၊ (မိမိ၏စိတ်ထည်း၌) ဆောင်ယူထားထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊ ကိံ။ ဝိညုဟိ၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်ပါပေ၏။”

၁။ အဝေစ္စကို သက်ဝင်၍ဟု ပေးသည်ကား အဝပုဗ္ဗ ဣဇာတ်၊ ပါပုဏနတ္ထ၊ တွာပစ္စယန္တ ကြံ၍ ပေးသောအနက် တည်း။ အဝေစ္စရတနတ္ထယဂုဏေ ယာထာဝတော ဥ တွာ ပသာဒေါ အဝေစ္စ ပသာဒေါ-ဟူသော ဋီကာအလို အဝပုဗ္ဗ ဣဇာတ်၊ ဗုဒ္ဓနတ္ထဖြစ်၍ အတိအကျသိ၍-ဟု ပေး။

၂။ အထာဟံ နိဗ္ဗမမံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ၊ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သုပ္ပုဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံသောတိ၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၇။ ဝိမံသကသုတ် စာပိုဒ် ၄၇။ ဣဓ ဝိသာခေ အရိယ သာဝကော ဓမ္မံ အနုဿရတိ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော။ပ။ ဝိညုဟိတိ၊ အင်္ဂုတ္တရတိက နိပါတ် စာပိုဒ် ၇- တို့နှင့်အညီ တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး အနေဖြင့် ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ ဥပနိတာ ခေါ မေ တုမေ ဘိက္ခဝေ ဣမံနန္ဒ သန္နိဋ္ဌိကေန ဓမ္မေန။ပ။ ဝိညုဟိ။ သန္နိဋ္ဌိကော အယံ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မော။ပ။ ဝိညုဟိ၊ ဣတိယန္တံ ဝတ္ထံ။ မဟာတထာသင်္ခယသုတ် အပိုဒ် ၄၀၇။ ကိတ္တာဝတာနုခေါ ဘန္တေ သန္နိဋ္ဌိကော ဓမ္မော ဟောတိ။ပ။ ဝိညုဟိတိ စသော တိကင်္ဂုတ္တရ ပါဠိစာပိုဒ် ၅၅။ သဋ္ဌာယတနသံယုတ် ဥပဝါရဏသန္နိဋ္ဌိကသုတ် စာပိုဒ် ၇။ ပါဠိတို့နှင့် အညီ ပေးမှု သန္နိဋ္ဌိကော၊ သော။ပ။ ဝိညုဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ကိံ။ သဂဝတော၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏-ဟု ဂုဏ်ထော် ၅-ပါး အနေဖြင့် ပေး သင့်၏။

မဇ္ဈိမ သံယုတ္တ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ကြီး ၃-ရပ်၌ ၆-ပါး ဟောအပ်သော အရာဌာန၊ ၅ ပါး ဟောအပ်သောအရာ ဌာန နှစ်မျိုးလုံးပင် များစွာရှိ၏။ ၆-ပါး ဟောအပ်သော အရာဌာန၌ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော-ဟု ဆဋ္ဌါနန္တ ဖြင့် ရှိလျှင် သဒ္ဓါနည်း အနေဖြင့် ပို၍ ရှင်းထာ၏။

ဣတိ သို့။ ဓမ္မော တဏှာဒွံ။ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။
 ဘဂဝတော၊ နိ။ “သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ နိ။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥပ္ပဋ္ဌိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ
 ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ နိ။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပဋ္ဌိပန္နော၊ လျော်ကန်စွာ
 ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ နိ။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သံမိဓိပ္ပဋ္ဌိပန္နော၊ ရိုသေစွာ
 ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ စတ္တာရိ၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ နိ။ ဧသော သာဝကသံဃော၊ လေးစုံ ရှစ်ယောက်
 သော ဤတပည့်သား သံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အရပ်ဝေးမှ ဆောင်၍သော်လည်း
 ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ပါဟုနေယျော၊ ညော်သည်တို့ အလိုငှါ စိမ့်ထားသော ဝတ္ထုကို
 သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်
 ပါပေ၏။ အဉ္စလိကရဏိယော၊ လက်အုပ်ချိမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ လောကဏာ၊
 သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြံ့ခွဲရာ
 လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။” ဣတိ သို့။ သံဃော ဒွံ။ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊ နှင့်။
 သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။

၇၅။ အဏာ၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ ယထောဓိ၊ အကြင်အကြင်(ကိလေသာမဂ်)အပိုင်း
 အခြားအတိုင်း။ စတ္တိခေါ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဝန္တိခေါ၊ ပျိုအန်အပ်သည်သာလျှင်။ မုတ္တိခေါ၊
 လွှတ်အပ်သည်သာလျှင်။ ပဟိနိခေါ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်။ ပဋိနိဿင်္ဂခေါ၊ တဖန် စွန့်အပ်သည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဧသော ထို(အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓော ဒွံ။ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊
 နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထဝေဒါ၊ (အဝေစ္စပ္ပဿာဒ-ဟူသော)
 အကျိုး၌ သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဓမ္မဝေဒါ၊ (အဝေစ္စပ္ပဿာဒ-ဟူသော)အကြောင်း၌
 သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ နိ။ ဓမ္မုပသံဟိတံ၊ (ဆင်ခြင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော)
 ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တရားနှင့် ပတ်သက်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ နိ။
 ပမုဒိတဏှာ၊ ဝမ်းမြောက်သောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပီတိမနဏာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသောသူ၏။ ကာယော၊ နာမကာယသည်။ ပဿမ္မတိ၊ ငြိမ်းချမ်း၏။
 ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းချမ်းသော နာမကာယရှိသော သူသည်။ သုခံ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ဝေဒေတိ၊
 ခံစား၏။ သုခိနော၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်း ရှိသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။
 (ယထောဓိ မေ၌ မေကို ငါတုရားသည်-ဟု သမ္ပန်ရုံသာ ထူး၏။ ။အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ သ-သောဘိက္ခု၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ ဝေသီလော၊ ဤသို့သော
 အနာဂါမ်မဂ်သီလရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေခမ္မော၊ ဤသို့သော အနာဂါမ်မဂ်သမာဓိတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေ
 ပညော၊ ဤသို့သော အနာဂါမ်မဂ် ပညာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိစိတကာဠာ၊ ရွေးပစ်အပ်ပြီးသာ အမဲအမှန်
 ရှိသော။ အနေကသုပံ၊ များသော လက်ကော်ရဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော လက်သတ်
 ဟင်းလျှာရှိသော။ သာလိနံ၊ တို့၏။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ (သာလိနံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ သလေးဆွမ်းကို)။
 ဧပိ ဘုဂ္ဂတိ၊ အကယ်၍ စားစေကာမူ။ အဏာ၊ ထိုအနာဂါမ် ရဟန်း၏။ တံ၊ ထိုဆွမ်းသည်။ အန္တရာ
 ယာယ၊ မဂ်စိုလ်၏ အန္တရာယ် အကျိုးငှါ။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။

သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ ဝတ္ထံ၊ သည်။ အစောဒကံ၊ ကြည်လင်သောရေကို။ အာဂမ္မ၊ စုံ၍။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဇာတုပုဂ္ဂေသု၊ ဥက္ကာမုခံ (ရွှေပန်းထိမ်သည်တို့၏) မိုက်ခွက်လုံဝကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပ။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။

၇၇။ သော၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကေ၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတွာ၊ ပျံ့နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို။ တထာ၊ တူ။ တတိယံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အစော၊ အောက်၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌၎င်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော၊ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကရုဏာ သဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွ ဖြစ်သော-ဟု ပေး။ အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၇၈။ သော၊ သည်။ “ဣဒံ၊ ဤလောကီ ရုပ်နာမ်တရား အပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနံ၊ ယုတ်သော (လောဘ)တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပဏိတံ၊ မြတ်သော (အရိယာ) မဂ္ဂင်တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမဿ သညာဂတဿ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရသညာ တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (နိဗ္ဗာန်) တရားသည်။ အတ္ထိတိ၊ ၏” ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ ပဿတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုအနာဂါမ်ရဟန်း၏။ (အကြွင်းကို ဘယ ဘေရဝသုတ်စာပိုဒ် ၅၄-ရှု၍ ယောဇနာ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ အန္တရေန၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်သော။ သိနာနေန၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်းရေဖြင့်။ သိနာတော၊ ကံလေ သာစင်ကြယ်ပြီးသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိတိ၊ ၏ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ်၇၀-မှ တေဒဝေ၊ စ-ပြန်စပ်)။

၇၉။ တေန ခေါပန၊ သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇော၊ သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒ္ဓရော၊ မနီးမဝေး၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုကံ၊ ဗာဟုကာ အမည်ရှိသော။ နဒီ၊ မြစ်သို့။ သိနာယိဘုံ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆတိပနာတိ၊ သွားပါသလော” ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဗာဟုကာယ၊ သော။ နဒီယာ၊ ဖြင့်။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဗာဟုကာ၊ သော။ နဒီ၊ သည်။ ကိ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ဗာဟုကာ၊ သော။ နဒီ၊ ကို။

လောကသမ္မတာ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်၏။ (ဟိ-အနက်မဲ့)။ ဘောဂေါတမ၊ မဃဗဟုဇနဿ၊ သည်။ ဗဟုကာ၊ သော။ နဒီ၊ ကို။ ပညသမ္မတာ၊ ကောင်းမှု ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ဝါ၊ စင်ကြယ်စေတတ်၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဗဟုကာယ၊ သော။ နဒီယာ၊ ဌ။ ဗဟုဇနော၊ လူအများသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပဝါဟေတိ၊ မျှော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုံစားလျှောက်ပြန်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘကဝါ၊ သည်။ သန္တရိကာဘာရဒ္ဒါတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို—

“ဗြာဟ္မဏ၊ ဣဒံ။ ကဏ္ဍကမ္မော၊ မည်းညစ်သောအမှုရှိသော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗဟုကံ၊ ဗဟုကာ မြစ်သို့သော်၎င်း။ အဓိကက္ကဋ္ဌ၊ အဓိကက္ကာရေချိုးဆိပ်သို့သော်၎င်း။ ဂယံ၊ ဂယာရေချိုးဆိပ်သို့သော်၎င်း။ သန္တရိကံအပိ၊ သန္တရိကာမြစ်သို့သော်၎င်း။ သရဿတိ၊ သရဿတိမြစ်သို့သော်၎င်း။ ပယာဂဋ္ဌ၊ ပယာဂဆိပ်သို့သော်၎င်း။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဗဟုမထိ၊ နဒီ၊ ဗဟုမတိမြစ်သို့သော်၎င်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပက္ခန္ဓောပိ၊ သက်ဆင်း၍ ရေချိုးသော်လည်း။ နသုဇ္ဈတံ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်။

သန္တရိကာ၊ သန္တရိကာ မြစ်သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုအံ့နည်း။ ပယာဂါ၊ ပယာဂရေချိုးဆိပ်သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ဗဟုကာနဒီ၊ သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ဝေရိံ၊ ပါဏာတိပါတ-စသော ငါးပါးသော ဘေးရန်ရှိသော။ ကတကိဗ္ဗိယံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကြမ်းကြုတ်မှုရှိသော။ ပါပကမ္မိနံ၊ မကောင်းမှုတို့နှင့် ယှဉ်သော။ နံ နရံ၊ ထိုလူကို။ သာ၊ ထိုမြစ်သည်။ န ဟိ သောဇယေ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်စေနိုင်သည်သာတည်း။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဣဒံ။ သုဒ္ဓဿ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သော သူအား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဖဂ္ဂု၊ ဥတ္တရဖလဂုနိနက္ခတ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ သုဒ္ဓဿ၊ အား။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ သမ္ပဇ္ဇတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ သုစိကမ္မဿ၊ စင်ကြယ်သောအမှုရှိသော။ သုဒ္ဓဿ၊ အား။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝတံ၊ ကျင့်ဝတ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣဒံ။ တံ၊ သည်။ ဣဇေ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်။ သိနာဟိ၊ ကိလေသာစင်ကြယ်စေလော့။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ ခေမတံ၊ ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဣဒံ။ မုသော၊ မှားသောစကားကို။ သစေ န ဘဏသိ၊ အကယ်၍ မဆိုအံ့။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ သစေ န ဟိံ သသိ၊ အကယ်၍ မညှဉ်းဆဲအံ့။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော သူတစ်ပါးဥစ္စာကို။ သစေ နာဒီယသိ၊ အကယ်၍ မခိုးယူအံ့။ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်သည်။ အမစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိသည်။ သစေ (အသိ)၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဝေ)၊ ဤသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ ဂယံ၊ ဂယာဆိပ်သို့။ ဂန္တု၊ ဌ။ ကိံ ကာဟသိ၊ အဘယ်ကို ပြုပါအံ့နည်း။ ဥဒပါနောပိ၊ ရေတွင်းသည်သည်။ တေ၏။ ဂယာ၊ ရေချိုးစရာ ဂယာဆိပ် မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဂဝ။ ။ (ဝေဝုတ္တေ-စသည်ကို ဘယဘေရဝသုတ် ၅၆-စာပိုဒ်ကို မှီ၍ ပေးလေ။ ထူးရာ၌သာ ပေးအံ့)။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ။ သန္တိကော ဌ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။

၁။ လူသား၏ လောကံ၊ တံ တေဿာ အတ္တိတိ-လောကွာတိ သမ္မတာ။ ။ ရှိကာ။

လဘေယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သန္တရိကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌ်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလတ္တ၊ ပြီ။ အာယသ္မာဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အစိဉ္စပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီ။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လှိုလှိုသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကုလပတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင် မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ အနတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယော- သာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်အဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံအဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္စိ ကထော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသံ၊ ပြီ။ (ဧကာ ဇာတိ-စသည်ကို ဘယ ဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-ကို မှီလေ)။

အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တို့။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင် သည်။ အဟောသံ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝတ္ထသတ္တံ၊ ဝတ္ထသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-သလ္လေသုတ်

ဂ။ (ဧဝံ မေ သုတံ-စသည် ပေးမြဲ)။ အထခေါ၊ ဌ်။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ အရှင်မဟာ- စုန္ဒသည်။ သာယနသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တ-သင်္ခါရမှ ဖွဲ့၍ (တပါးတည်း)- ကိန်းအောင်းနေတော်မူရာမှ ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပ။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အတ္တဝါဒပဋိသံယုတ္တာဝါ၊ အတ္တအယူနှင့် ပတ်သက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာ ဝါ၊ လောကအယူနှင့် ပတ်သက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနေကဝိဟိတာ၊ ကုန်သော။ ယာ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ အကြင်အယူတို့သည်။ လောကော၊ လောက၌။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာဒိမေဝ၊ (နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒမှ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အထိ) အစကိုသာလျှင်။ မနသိကဓောတော၊ နှလုံးသွင်းသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဧဝံ၊ ဤနည်း ဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ တိ၊ ဖြစ်သလော” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂ၂။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ပ။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တောဒိဋ္ဌိယော၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ယတ္ထစ၊ အကြင်အာရုံ ၌လည်း။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထစ၊ ၌လည်း။ အနုသေန္တိ၊ အဖန်ဖန် ဖြစ်ကုန်၏။ ယတ္ထစ၊ ၌လည်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ လှမ်းမိုးကုန်၏။ တံတေ၊ ထိုအာရုံကို (ဝေမေတံမှတော်)။ “တေ၊ ဤအာရုံသည်။ မမ၊

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ ပဋိ ကို နိဝတ္တိတော၊ သလ္လာနံ ကို နိလိယနံဟု ဖွင့်သည်။ ဧကာဘဝေါ-စသည်ကား ဘာဝတ္ထ။

သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ရှိ။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပျားများအပ်သော။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတန ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဝိဟရေယျ၊ ရု၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ရှိ။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဝိဟရေယျ၊ ရု၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

၇၃။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဣမ၊ ဤညည်းဆဲရာစသော ဝတ္တုတို့၌။ သလ္လေခေါ၊ အကျင့်ကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ပရောတပါးသောသူတို့သည်။ ဝိဟိံ သကာ၊ ညည်းဆဲတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣတ္ထိ၊ ဤညည်းဆဲရာဝတ္တု၌။ အဝိဟိံ သကာ၊ မညည်းဆဲတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ။ ပရော တို့သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့။ အသက်ကို သတ်ရာဖြစ်သော ဝတ္တု၌။ (နောက်နောက် ဣတ္ထိတို့၌ လည်း ဤနည်းကို မိုး၍ ပေးလေ)။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ။ ပရော တို့သည်။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိကုန်သည်။ ပ။ အဗြဟ္မစာရီ၊ မမြတ်သော မေထုန်အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ပ။ ပိသုဏဝါစာ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားရှိကုန်သည်။ ပ။ ဖရုသဝါစာ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားရှိကုန်သည်။ ပ။ သမ္ပပုလာပီ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ပ။ အဘိဇ္ဈာလူ၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြဖန်ခြင်း များကုန်သည်။ ပ။ ဗျာပန္နဓိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်သည်။ ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပိ၊ ဖောက်ပြန်သော အကြံရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဝါစာ၊ ဖောက်ပြန်သော စကားရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာကမ္မန္တာ၊ ဖောက်ပြန်သော အမှုရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာအာဇီဝါ၊ ဖောက်ပြန်သော အသက်မွေးမှု ရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဝါယာမာ၊ ဖောက်ပြန်သော လှုံ့လှိုက်ကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာသတိ၊ ဖောက်ပြန်သော သတိရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိ၊ ဖောက်ပြန်သော သမာဓိရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဉာဏီ၊ ဖောက်ပြန်သော ဉာဏ်ရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ၊ ဖောက်ပြန်သော လွတ်မြောက်ကြောင်း (ရူပါရူပသမာပတ်) ရှိကုန်သည်။ ပ။ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ မဖောက်ပြန်သော လွတ်မြောက်ကြောင်း (မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်) ရှိကုန်သည်။ (ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံးမဟုတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ဖလသမ္ပယုတ္တအဋ္ဌဂီကမ္ပ ကြွင်းသော ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုသာယူ)။ ပ။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ အပ်၏။

ပရော၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ထိနမိစ္စပရိယုဋ္ဌိတာ၊ ထိနမိစ္စသည် လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣတ္ထိ၊ ဤထိနမိစ္စသည် လွှမ်းမိုးအပ်သော ဝတ္တု၌။ ဝိဂတ

၁။ အခြားသော အရာဌာနတို့၌ မိစ္ဆာကို ဝိပရိတ-ဟု ဖွင့်သည်။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရမ္ပ မိစ္ဆာကိုသာ လာမကပါပ-ဟု ဖွင့်သည်။ ဤ၌ အဋ္ဌကထာဆရာသည် မိစ္ဆာပါပိက-ဟု ဖွင့်သည်။ မှီကာ၌ ထုံးစံအတိုင်း မိစ္ဆာတိ ဝိပရိတ-ဟုပင် ဖွင့်၏။

၂။ ရူပါရူပ သမာပတ္တိလာတီ၌ ဝိမုတ္တာမယံ-ဟု လွဲမှားသော အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖြစ်၏။ ထိုအကုသလ သမဂ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိစ္ဆာဝိမုတ္တိတည်း။ ထိုကိရည်၍ အကုသလကုန္တာနမေတံ အဝိဝစနံ- အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်သောလွတ်မြောက်ကြောင်းရူပါရူပသမာပတ် ရှိကုန်သည်-ဟု ပေးသည်။

ထိနမိစ္ဆါ၊ ကင်းသောထိနမိစ္ဆရိက္ခန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏိယော၊ ဇါ။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်သောစိတ်ရိက္ခန်သည်။ ပံ၊ အနုဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်သောစိတ်မရိက္ခန်သည်။ ပ။ ဝိစိကိစ္ဆိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရိက္ခန်သည်။ ပ။ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆိ၊ လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရိက္ခန်သည်။ ပ။ ကောဓနာ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရိက္ခန်သည်။ ပ။ ဥပနာဟိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရိက္ခန်သည်။ ပ။ မက္ခိ၊ သူတပါးတို့၏ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရိက္ခန်သည်။ ပ။ ပဋ္ဌာသိ၊ အင်တူ ပြိုင်ဖက် ပြုလေ့ ရိက္ခန်သည်။ ပ။ ဣဿကိ၊ ဂြူစု တတ်ကုန်သည်။ (ဣဿန္တိတိ ဣဿကိ။ ၄။)။ ပ။ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုခြင်းရိက္ခန်သည်။ ပ။ သဋ္ဌာ၊ စဉ်းလဲကုန်သည်။ ပ။ မာယာဝိ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရိက္ခန်သည်။ ပ။ တစ္ဆိ၊ ခက်ထန်ကုန်သည်။ ပ။ အတိမာနိ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းရိက္ခန်သည်။ ပ။ ဒုဗ္ဗစာ၊ ဆိုခက်သောစကားရိက္ခန်သည်။ ပ။ သုဝစာ၊ ဆိုလွယ်သောစကားရိက္ခန်သည်။ ပ။ ပါပမိတ္တာ၊ ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေရိက္ခန်သည်။ ပ။ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကောင်းမြတ်သော မိတ်ဆွေရိက္ခန်သည်။ ပ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ ပ။ အသဒ္ဓါ၊ သံဒ္ဓါတရားမရိက္ခန်သည်။ ပ။ အဟိရိကာ၊ အရှက်မရိက္ခန်သည်။ ပ။ ဟိရိမနာ၊ ရှက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရိက္ခန်သည်။ ပ။ အနောတ္တပ္ပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရိက္ခန်သည်။ ပ။ အပ္ပဿုတာ၊ အကြားအမြင်မရိက္ခန်သည်။ ပ။ (အပ္ပသဒ္ဓါ၊ သောကတ္ထမဟုတ်၊ အဘာဝတ္ထတည်း)။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရိက္ခန်သည်။ ပ။ ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်သည်။ ပ။ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရိက္ခန်သည်။ ပ။ မုဋ္ဌဿတိ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရိက္ခန်သည်။ ပ။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ထင်သောသတိရိက္ခန်သည်။ ပ။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရိက္ခန်သည်။ ပ။ ပညာသမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ပ။ သန္တိဥပရာမာသိ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်လေ့ရိက္ခန်သည်။ အာဓာနဂ္ဂါဟိ၊ (မိမိအယူကို) မြဲမြံစွာ ယူလေ့ရိက္ခန်သည်။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ၊ (မိမိအယူကို) စွန့်နိုင်ခဲကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤမိမိအယူကို မှားသော အားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုစသည်တို့၌။ အသန္တိဥပရာမာသိ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်လေ့မရိက္ခန်သည်။ အာဓာနဂ္ဂါဟိ၊ မိမိအယူကို မြဲမြံစွာ ယူလေ့မရိက္ခန်သည်။ သုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ၊ မိမိအယူကို စွန့်လွယ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏိယော၊ ဇါ။

☰

☰

၈၄။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကုသလေသ ဓမ္မေသု၊ (မညည်းဆဲခြင်း အစရိက္ခန်သော) ကုသိုလ်တရားတို့၌။ စိတ္တုပ္ပါဒမ္ပိ၊ စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမျှကိုလည်း။ ဗဟုကာရံ၊ များစွာကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အနုဝိဇိယနာသု၊ ပြုလုပ်ပြောဆို စီရင်ခြင်းတို့၌။ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣယ၊ ဤမညည်းဆဲခြင်းစသော ကုသိုလ်တရားတို့၌။ (စိတ္တံ-တို့၌ လှမ်းစပ်)။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝိဟိ သကာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤမညည်းဆဲခြင်းစသော ဝတ္ထုတို့၌။ အဝိဟိ သကာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတမ္ပိ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ။ (ကြွင်းတူပြီ)

၁။ ဟိရိယာ ဝါ ယုတ္တမနာတိ-ဟူသော ဒု-ဝိကပ်နှင့် အညီ ပေးသည်။ ဟိရိ တော်ဆဲ မနေ-ဟူသော ပ-ဝိကပ် အလို စိတ်၌ ရှက်ခြင်း ရိက္ခန်သည်ဟု-ပေးလေ။
 ၂။ ဒုဗ္ဗဿလုဒ်ကံသိ-ဒုသဒ္ဓါ အဘာဝတ္ထတည်း။ စာပိုဒ် ၄၇-၌ ဒုပ္ပညာတိ နိပညာနမေတိ အဝေစန္ဒ။ ပညာ ပန ဒုဋ္ဌာ နာမ နတ္တိ-ဟု အဋ္ဌကထာ အစဉ်အတိုင်း ပေးသည်။ သို့သော် ဤအရာ၌ ဒုဋ္ဌာ ပညာ တော်ဆဲန္တိ-ဒုပ္ပညာ၊ နိပညာတိ ဝတ္ထု ဟောတိ-ဟု တမ္ပါးစွာပေး၏။

၈၅။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝိသမော၊ မညီညွတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းသည်။ အထာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုမညီညွတ်သော လမ်းကို။ ပရိက္ခမနာယ၊ ရှောင်လွဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ သမော၊ ညီညွတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းသည်။ အထာ သေယျထာပိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဝါပန၊ ဥပမာ တနည်းသော်ကား။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်သော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သည်။ အထာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုမညီညွတ်သောရေဆိပ်ကို။ ပရိက္ခမနာယ၊ ရှောင်လွဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အညံ၊ တပါးသော။ သမံ၊ ညီညွတ်သော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သည်။ အထာ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဟိံ သကထာ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလထာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိက္ခမနာယ၊ (ဝိဟိံ သကံ) ရှောင်လွဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အဝိဟိံ သာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ (နောက်လာလတ္တံ့ သော ပရိက္ခမနာယတို့၌ သက်ဆိုင်ရာ တရားကို အထူးပြု၍ သမ္ပန္နံ) ။ပ။ သန္တိဗ္ဗိပရာမာသိ အာဇာနဂ္ဂိဟိံ ဒုပ္ပုဒ္ဓိနိဿဂ္ဂိထာ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ် မြဲမြံစွာ ယူတတ် စွန့်နိုင်ခဲ့သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလထာ၊ ။ ပရိက္ခမနာယ၊ (သန္တိဗ္ဗိပရာမာသ-စသည်ကို) ရှောင်လွဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အသန္တိဗ္ဗိပရာမာသိ အာဇာနဂ္ဂိဟိံ သုပ္ပုဒ္ဓိနိဿဂ္ဂိတာ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်တတ်၊ မြဲမြံစွာ မယူတတ် စွန့်လွတ်လွယ်လွယ် အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

☰

၈၆။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ယေကေစိ အကုသလာ မော၊ အကြင်အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သန္တိဗ္ဗိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဇောဘာဂဂံမနိယာ၊ အောက်အဖို့ (အပါယ်ဘုံ) သို့ ရောက်ကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ယေကေစိ ကုသလာ မော၊ အကြင်ကုသိုလ်တရားဟို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုကုသိုလ် တရားတို့သည်။ ဥပရိဘာဂဂံမနိယာ၊ အထက်အဖို့ (သုဂတိဘုံ) သို့ ရောက်ကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဟိံ သကထာ၊ သော။ ပုရိသ ပုဂ္ဂလထာ၊ ။ ဥပရိဘာဂါယ၊ အထက်အဖို့ (သုဂတိဘုံ) အကျိုးငှါ။ အဝိဟိံ သာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

☰

၈၇။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပလိပ ပလိပန္နော၊ ကာမဂုဏ် ညွှန်ပျောင်း၌ နှစ်မြှုပ်သူ ဖြစ်လျက်။ ပလိပပလိပန္နံ၊ ကာမဂုဏ် ညွှန်ပျောင်း၌ နှစ်မြှုပ်နေသော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥဒ္ဓရိဿတိတိ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အပလိပ ပလိပန္နော၊ ကာမဂုဏ်ညွှန်ပျောင်း၌ မနှစ်မြှုပ်သူ ဖြစ်၍။ ပလိပပလိပန္နံ၊ သော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥဒ္ဓရိဿတိတိ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီး (ယဉ်ကျေးပြီး) သူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ အဝိနိတော၊ သင်ကြား ဆုံးမအပ်ပြီးသူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ အပရိနိဗ္ဗတော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးသူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ ပရံ၊ ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒမေဿတိ၊ ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့ ။ ဝိနေဿတိ၊ သင်ကြား ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့ ။ ပရိနိဗ္ဗာပေဿတိတိ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းစေနိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူဖြစ်၍။ ဝိနိတော၊ သင်ကြားသောအားဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသူဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗတော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းစေနိုင်သူဖြစ်၍။ ပရံ၊ ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒမေဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဝိနေဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ပရိနိဗ္ဗာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ (ဤဝေမေဝကို ထောက်၍ နဝိဇ္ဇတိ၊

ဝိဇ္ဇတိတို့၌ ယထာ-သည့်၍ ဥပမာန ထင်ရှားအောင်ပေးလိုက ပေးနိုင်သည်။)။ ဝိဟိံ သကဿ၊ ညည်းဆဲတတ်သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ ညည်းဆဲကြောင်းစေတနာကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အဝိဟိံ သာ၊ မညည်းဆဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။ (နောက်လာလတ္တံ့ သော ပရိနိဗ္ဗာနာယ-တို့၌ သက်ဆိုင်ရာစေတနာကို အထူးပြု၍ သမ္မန်)။ ပ။ သန္နိဋ္ဌိပရာမသိ အာဓာနဂ္ဂါဟိ ဒုပ္ပင်္ဂိနိဿဂ္ဂိဿ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ မိမိအယူကို မှားသော အားဖြင့် မြဲမြံစွာ ယူခြင်း စွန့်နိုင်ခဲ့ကြောင်းစေတနာကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အသန္နိဋ္ဌိပရာမသိ အာဓာနဂ္ဂါဟိ သပ္ပင်္ဂိနိဿဂ္ဂိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။

က။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ သလ္လေပရိယာယော၊ ညည်းဆဲခြင်းအစရှိသော ကိလေသာကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဝိတ္တုပ္ပါပရိယာယော၊ မညည်းဆဲခြင်းအစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့၌ စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ပရိက္ကမနပရိယာယော၊ ညည်းဆဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကို ရှောင်လွှဲဘို့ရန် အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ဥပရိဘာဂပရိယာယော၊ အထက်အဖို့ အလို့ငှါ ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာန ပရိယာယော၊ ညည်းဆဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကို ငြိမ်းစေဘို့ရန် အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ဟိတေသိနာ၊ အစီးအပါးကို ရှာမှီးသည်ဖြစ်၍။ အနကမ္ပကေန၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အနကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ ယံကရဏိယံ၊ အကြင်ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို့ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ တောနိ၊ တို့ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ စျာယထ၊ ရှုကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့လျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်။ မာအဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတုရားတို့၏။ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (တနည်း။ အယံ၊ ဤစျာယထ မာပမာဒတ္ထ-ဟူသော ဥပယောဇဉ်စကားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝါ၊ သင်တို့အလို့ငှါ။ (ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။) အမှာကံ၊ ငါတို့၏ (အထံမှ)။ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဣဒမဝေါစဘဂဝါ ပေးမြဲ)။

(တ္ထော၊ ဤသလ္လေခသုတ်၌)။ စတုစတ္တာလိသပဒါ၊ လေးဆယ်လေးပုဒ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ (ဝိဟိံ သကာ-အဝိဟိံ သကာ-စသော ၄၄-ပုဒ်ကိုယူ)။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သန္တယော၊ အကြောင်းတို့ကို။ ဒေသိတော၊ ကုန်ပြီ။ (သလ္လေပရိယာယော-စသည်ကိုယူ)။ သလ္လေခေါနာမ၊ သလ္လေခမည်သော။ သုတ္တန္တော၊ သုတ်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ သာဂဂ္ဂပမော၊ သမုဒ္ဒရာလျှင် ဥပမာရှိ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သလ္လေခသုတ္တံ၊ သလ္လေခသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ ပါဠိရှိတိုင်း ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အယံ အမှာကံ သန္တိကာ စျာယထ မာ ပမာဒတ္တာတိ တုမှာကံ အနုသာသနိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနိ-ဟု ပါဠိရှိရမည်။

၉-သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်

၈၉။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ ပစ္စယောသံ၊ ပေးမြ)။ ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်—
 “အာဝုသော၊ ငါရှင်ရဟန်းတို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 အာဝသော၊ တို့။ ကိတ္တာဝတာ၊ အတယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 တပည့်သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ အထာ၊ တို့
 မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဥဇုဂတာ၊ ပြောင့်မတ်သည် ။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာတရား၌။ အဝေဓုပ္ပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသို့။ အာဂတော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်
 လာသည်။ ဟောတိနုတိ၊ နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(ဒုရတောပိ စသည်ကို
 ဓမ္မဒါယာဒသုတ် စာပိုဒ် ၃၁-၌ ဆိုခဲ့ပြီ)။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်— “အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝ
 ကော၊ သည်။ အကုသလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အကုသလမူလဉ္စ၊ အကုသိုလ်၏ အကြောင်း
 ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကုသလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကုသလမူလဉ္စ၊ ကုသိုလ်၏
 အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ (ယတော
 ထောက်၍ ထည့်သည်)။ တောဝတာပိ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း။ အရိယသာဝကော၊
 သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထာ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။
 ဥဇုဂတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။ အဝေဓုပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ သို့။ အာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အကုသလံ၊
 သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ အကုသလမူလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ကုသလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။
 ကုသလမူလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပါဏာတိပါတော၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းသည်။ အကုသလံ၊
 မည်၏။ အဒိန္နာဒါနံ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊
 မေထုန်တို့၌ မှားယွင်းသော အကျင့်သည်။ပ။ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆို
 ခြင်းသည်။ပ။ ပိသုဏာ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ သည်။ပ။ ဖရုသာ၊
 ကြမ်းတမ်းကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ သည်။ ပ။ သမ္ပပ္ပလာပေါ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို
 ပြောဆိုကြောင်းသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံခြင်းသည်။ပ။ ဗျာပါဒေါ၊
 သူတပါး စီးပွားချမ်းသာကို ပျက်စီးစေတတ်သော တရားသည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော
 အယူသည်။ အကုသလံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို။ အကုသလံ၊
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ လောဘော၊ သည်။ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်၏ အကြောင်းတည်း။ပ။
 ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ကုသလံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊
 ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတီသည်။ ကုသလံ၊ မည်၏။ (အကြွင်းသိလောက်ပြီ)။

၁။ ဥဇုဂတာဝေန ဂတတ္တာ။ပ။ ဥဇုဂတာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဖြင့် ပြောင့်မတ်သော မဂ်ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့်
 ဒိဋ္ဌိသည် ဥဇုဂတ အမည်ရသည် ဟု ဥဇုဂတ၏ သက္ကတ္တကို သိစေသည်။

အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ဌိ။ အရိယသာဝကော၊ (အကြင်) အရိယသာဝကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကုသလံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ နိ။ ပ။ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ကုသလမူလံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ နိ။ (တတော၊ ဌိ)။ သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဇာဂါနုသယံ၊ ဇာဂါနုသယကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပဋိစာနုသယံ၊ ပဋိစာနုသယကို။ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အသ္မိတိ၊ ငါဖြစ်၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိမာနာနုသယံ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော မာနာနုသယကို။ သမ္မဟန္တိတွာ၊ ပယ်ခွါ၍။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဝိဇ္ဇာကို။ (အရဟတ္တမဂ် ဝိဇ္ဇာကို)။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို ပြုသည်။ ဟောတိ၊ နိ။ (နိဂုံးဝါကျတူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧဝံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဤစာပိုဒ် အလယ်မှ တေဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ်သည်)။

၉၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ နိ။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်ကြကုန်၍။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍။ အာယသ္မန္တ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော၊ ရာ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ အဿ၊ နိ။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဥဇဂတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဓမ္မေ၊ ဌိ။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဣမံသဒ္ဓမ္မံ၊ သို့။ အာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သောပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သိယာပနာတိ၊ ရှိပါသေးသလော”ဟူသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ ပဉ္စ၊ အမေးကို။ အပုစ္ဆံ၊ မေးကုန်ပြီ။

အာဝုသော၊ တို့။ သိယာ၊ ရှိပါသေး၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အာဟာရဉ္စ၊ အာဟာရကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဟာရသမုဒယဉ္စ၊ အာဟာရ၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ နိ။ အာဟာရနိရောဓဉ္စ၊ အာဟာရ၏ ချုပ်ရာကို လည်း။ ပဇာနာတိ၊ နိ။ အာဟာရနိရောဓဂါမိနိံ ၊ အာဟာရချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒ္ဓဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ (တတော၊ ထိုအခါ ၌)။ ။ (ကြောင်းတူပြီ)။

အာဝုသော၊ တိ။ အာဟာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏၎င်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှာကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ တို့၏၎င်း။ တနည်း။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ပဋိပဒ္ဓေကိုရှာကုန်သော။ ဘူတာနံဝါ၊ သေက္ခပုထုဇဉ်တို့၏၎င်း။ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်း ငှါ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ အာဟာရော၊ အာဟာရတို့သည်။ ဣမေ၊ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမေ၊ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ သြဋ္ဌာရိကောဝါ၊ ဝတ္ထုကြမ်း ထမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမောဝါ၊ ဝတ္ထုနူးညံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ကဗဠိကာရော၊ အလုပ်

၁။ အာဟာရံ ဝါ သတ္တာနံ သမ္ဘဝေသိနံ ဝါ ဝိတိယာ အနုဂ္ဂဟာယ-ဟု ပါဠိအစဉ်ရှိမှ အဋ္ဌကထာနှင့် ညီမည်။ တတနှင့် သမ္ဘဝေသိ အတူကိုလည်း အဋ္ဌကထာ၌။ ။

အလေးကို ပြုအပ်သော။ အာဟာရော၊ အာဟာရဂုဏ်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဖဿော၊ ဖဿာဟာရဂုဏ်း။ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော။ မနောသဉ္စေတနာ၊ စေတနာဟာရဂုဏ်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏာဟာရဂုဏ်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အာဟာရသမုဒယော၊ အာဟာရတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တဏှာနိရောဓော၊ တဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အာဟာရနိရောဓော၊ အာဟာရတို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂံကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ အာဟာရနိရောဓဂါမိနိ၊ အာဟာရ၏ ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်သည်။ သေယျတာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာဒိဋ္ဌိဂုဏ်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိံ သမ္မာသမာဓိဂုဏ်းတည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၁။ (သာဓာဝုသော-အစာသိယာအာဝုသော-အဆုံး အနက်ရေးခဲ့ပြီ။နောက်၌ မညွှန်းပြီ)။ ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခသမုဒယဉ္စ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓဉ္စ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိံ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ တို့။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ပ။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။ဒုက္ခာ၊ ၎င်း။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၎င်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သော သတ္တသင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ ပိ၊ ပေါင်းဆုံရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၎င်း။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်သော သတ္တသင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ ပိ၊ ကွေ့ကွင်းကွဲကွဲရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၎င်း။ ယမ္ပိ၊ အကြင်မရနိုင်သောဝတ္ထု၌ တောင်တခြင်းဖြင့်။ ဣတ္ထံ၊ အလိုရှိလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထု၌ တောင်တခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ သင်္ခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဇာတိစသည်ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အတိနန္ဒိနိ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ (သာ၊ ထိုတဏှာတည်း)။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျတာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမိတဏှာ၊ ကာမတဏှာဂုဏ်း။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာဂုဏ်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာဂုဏ်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤတဏှာကို။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင် တဖန် စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာ မုတ္တံ၊ အကြင်လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိခြင်း ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ (သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်း)။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဂါမိနိံ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊

သည်။ ကတမာ နည်း။ပ။ အယံ ဤမဂ်ကို။ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၂။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ဌ။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇရာမရဏဉ္စ၊ ဇရာမရဏကို
လည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမိတမိ သတ္တနိကာယေ၊
ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြင်အိုခြင်းသည်။ ယာ ဇီရဏတာ၊ အကြင်အိုသောအခြင်း
အရာသည်။ ယံ ဇဏ္ဍိစုံ၊ အကြင်သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ပါလိစုံ၊ အကြင်ဆံ၊ အမွေးဖြူသည်၏
အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင်အရေတုန်သည်၏အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။
ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါဏော၊
အကြင်ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဤအိုသည်၏ အဖြစ်သည်ကို။
ဇရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။

တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမ္မာ တမ္မာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင်
ရွေ့လျော့ခြင်းသည်။ ယာ စဝနတာ၊ အကြင်ရွေ့လျော့သော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊
အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ယံ အန္တရဓာနံ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မဇ္ဈ မရဏံ၊
အကြင် သေခြင်းသည်။ ယာ ကာလကိရိယာ၊ အကြင်အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။
ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်ခြင်းသည်။ ကဠေဝရဏ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော
နိက္ခေပေါ၊ အကြင်ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ယော ဥပစစ္ဆေေါ၊ အကြင်
ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ ဤရွေ့လျော့ခြင်း စသည်ကို။ မရဏံ၊ ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံ စ၊ ဤအိုခြင်းသည်လည်း။ ဇရာ၊ ဇရာမည်၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤသေခြင်း
သည်လည်း။ မရဏံ၊ မရဏမည်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ ဤအိုခြင်း သေခြင်းကို။ ဇရာမရဏံ၊
ဇရာမရဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇာတိသမုဒယာ၊ ဇာတိ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏသမုဒယော၊
ဇရာမရဏ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏ
နိရောဓော သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၃။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ဌ။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာတိဉ္စ၊ ဇာတိကိုလည်း။
ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိသမုဒယဉ္စ၊ ဇာတိ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓဉ္စ၊
ဇာတိ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဂေါမိနိ၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊
တို့၏။ တမိ တမိ သတ္တနိကာယေ၊ ဌ။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဗ္ဗာတိ၊
အကြင်ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဩက္ခန္ဓိ၊ အကြင်ဥခွံတွင်း အမိဝမ်းတွင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်း
သည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ဘဝသစ်ခန္ဓာတို့၏။
ယော ပါတုဘာပေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော
ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ ကတမာဝုသော ဇရာ-ဟု အမွေးမရှိသောကြောင့် ကတမဉ္စာဝုသော မရဏံ- အမွေးလည်း မရှိသင့်။
ဇာတိနိပေါတ် ၁၀၀-နာမဗ္ဗပဝါဒ၌ အပေါင်းအမွေးသံပါ၍ အစိတ်အမွေး ဖပါသည်ကိုလည်း ထောက်။

၉၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ဌံ။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဘဝဉ္စ၊ ဘဝကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဇ။ ဘဝသမုဒယဉ္စ၊ ဘဝ၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဇ။ ဘဝနိရောဓဉ္စ၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဇ။ ဘဝနိရောဓဂေါမိနိ၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဇ။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။အာဝုသော၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘဝါ၊ ဘဝတို့သည်။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသော ကာမဘဝ၎င်း။ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသောရူပဘဝ၎င်း။ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသော အရူပဘဝ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်း တူပြီ)။

၉၅။ အာဝုသော၊ တို့။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ကာမပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော လောဘဟူသော ကာမပါဒါန်၎င်း။ ဒိဋ္ဌပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိ-ဟူသော ဒိဋ္ဌပါဒါန်၎င်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော နှားလေ့ နှားကျင့်-စသော ဒိဋ္ဌိဟူသော သီလဗ္ဗတုပါဒါန်၎င်း။ အတ္တဝါဒပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိ-ဟူသော အတ္တဝါဒပါဒါန်၎င်း။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၉၆။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ တဏှာကာယာ၊ တဏှာအပေါင်းတို့သည်။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသော တဏှာ၎င်း။ ဝါ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံလျှင် အာရုံရှိသော တဏှာ၎င်း။ ဝါ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည် တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၇။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာကာယာ၊ ဝေဒနာအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခု သမ္ဘာဇာ၊ စက္ခုသမ္ဘာကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်း။ ပ။ မနောသမ္ဘာဇာ၊ မနော သမ္ဘာကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၈။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဖဿကာယာ၊ ဖဿအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခု သမ္ဘာဇာ၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္ဘာ၎င်း။ ပ။ မနောသမ္ဘာ- ယော၊ တွင်စိတ်ကို မှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်း ဟူသော မနောသမ္ဘာ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၉။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်။ စက္ခာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုဟူသော စက္ခာယတန၎င်း။ ပ။ မနာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စိတ် ဟူသော မနာယတန၎င်း။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ နာမရူပသမုဒယာ၊ နာမ်ရုပ်၏ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။ သဋ္ဌာယတန သမုဒယော၊ ခြောက်ပါးသောအာယတန၊ ခြောက်ခုမြောက်သော အာယတန၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇ။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ “ဣမေ ဤသည်တို့တည်း” ဟု အဆုံးသတ်သည်မှာ “တယော မေ အာဝုသော ဘဝါ” ဝါကျနောင် ပိုမိုမပါ သဖြင့် သရူပ၊ သရူပဝန္တ နှစ်ရပ်ပေါင်းရှိသောအခါ အဆုံးသတ်သောနည်းဖြစ်၏။ ပိုမို ပါရှိလျှင်ကား “အာဝုသော၊ တို့။ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေတယော၊ တို့တည်း။ ကာမဘဝေါ၊၎င်း။ ရူပဘဝေါ၊၎င်း။ အရူပဘဝေါ၊၎င်းတည်း” ဟုပေး။
 ၂။ စက္ခု၊ နိဗ္ဗာယ ဥပ္ပန္နော သမ္ဘာဇာ စက္ခုသမ္ဘာဇာ-ဇီကာ။

၁၀၀။ အာဝုသော၊ တို့။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ပ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၎င်း။ သညာ၊ သညာသည်၎င်း။ စေတနာ၊ စေတနာသည်၎င်း။ ဖဿော၊ ဖဿသည်၎င်း။ မနသိကာရော၊ မနသိကာရသည်၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ နာမံ၊ နာမ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနိစ၊ မဟာဘူတ်တို့သည်၎င်း။ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘူတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယရူပံ၊ အမှီပြု၍ဖြစ်သော ရုပ်သည်၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ရူပံ၊ ရုပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒ္ဓ၊ ဤဝေဒနာစသော ငါးပါးအပေါင်းသည်လည်း။ နာမံ၊ နာမ်မည်၏။ ဣဒ္ဓ၊ ဤမဟာဘူတ် ဥပါဒါရုပ်အပေါင်းသည်လည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤနာမ်ရုပ် နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ နာမရူပံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။

၁၀၁။ အာဝုသော၊ တို့။ ဓာ၊ ကုန်သော။ ဝိညာဏကာယာ၊ ဝိညာဏ်အပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုပသာဒကိုမိ၍ ဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်၎င်း။ ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ ပဉ္စဝိညာဏ်မှ ကြွင်းသော ကောကိဝိပါကိစိတ်ဟူသော မနောဝိညာဏ်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၀၂။ အာဝုသော၊ တို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ကတမေ ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရ၎င်း။ ဝစီသင်္ခါရော၊ ဝစီသင်္ခါရ၎င်း။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ စိတ္တသင်္ခါရ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၀၃။ အာဝုသော၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်းသည်၎င်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်း၌။ ယံ အညာဏံ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ယံ အညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ဤ။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ အဝိဇ္ဇာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ အာသဝေါ၊ အာသဝသည်။ ကတမော၊ နည်း။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝ၎င်း။ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝ၎င်း။ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ပ။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသို့။ အာဂတော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်လာသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြေဆိုတော်မူပြီ။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ္တံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်

၁၀၅။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ)။ ။ ဧကံ၊ သော။ သယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရုသု၊ ကုရုတိုင်းတို့၌။ ကမ္မာသမ္ပုနာမ၊ ကမ္မာသမ္ပုမည်သော။ ကုရုနံ၊ ကုရုတိုင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။

(ရွာကြီးသည်)။ အတ္တိ၊ ဇီ။ (တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ ဇီ။ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဥဒ္ဓေသ

၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာဗော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာခြင်းတို့၏။ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဉာယဿ၊ အရိယာမဂ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ကောယနော၊ တလမ်းတည်းသာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းတည်း။ (န ဒ္ဓေဓာ ပထဘူတော-ကို ထေဉ်ကံ၌ အဝဓာရဏဝေ-အကျေကြံသည်)။

စတ္တာဗော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ရုပ်လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ သူများစည်းစိမ်ကို ကြံဖန်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ရူပကာယဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာတာပိ၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ သတိမာ၊ ၍။ လောကေ၊ ဝေဒနာလောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿိ၊ ဝေဒနာဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇီ။ အာတာပိ၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ သတိမာ၊ ၍။ လောကေ၊ စိတ်လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿိ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇီ။ အာတာပိ၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ သတိမာ၊ ၍။ လောကေ၊ မေဃလောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ မ္မောနုပဿိ၊ လောကီတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇီ။

ဥဒ္ဓေသော၊ အကျဉ်းချုပ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ အာနာပါနုပဗ္ဗ

၁၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းသို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာတုဇိတွာ၊ ခွေ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊

ထိုရဟန်းသည်။ သတောဝါသတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အာဏသတိ၊ ရှု၏။ သတောဝါ သာလျှင်။ ပဿာသတိ၊ ရှိ၏။

ဒီဃံဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အာဏသန္တော၊ ရှုလတ်သော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ အာဏသမိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ ယာသန္တော၊ ရှိလတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ရှိ၏။ ရဿံဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ အာဏသန္တော၊ ရှုလတ်သော်။ ရဿံ၊ တိုစွာ။ အာဏသမိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ရှိ၏။ ရဿံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ရှိလတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ ပဿသာမိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒါ၊ အလုံးစုံသောဝင်လေဟူသော ရှုမှု၏အစအလယ်အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ အာဏသိသာမိ၊ ရှုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒါ၊ အလုံးစုံသော ထွက်လေဟူသော ရှိမှု၏ အစ အလယ် အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ ပဿသိသာမိ၊ ရှိအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှန်ရင်းသောထွက်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ အာဏသိသာမိ၊ ရှုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှန်ရင်းသော ဝင်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ ပဿသိသာမိ၊ ရှိအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော။ ဘမကာရောဝါ၊ ပန်းပွတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဘမကာရန္တော၊ သိဝါ၊ ပန်းပွတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ အဉ္စန္တော၊ ဆွဲငင်လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ အဉ္စာမိတိ၊ ဆွဲငင်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရှိ၏။ ရဿံဝါ၊ မူလည်း။ အဉ္စန္တော၊ လတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ အဉ္စာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ အာဏသန္တော၊ လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ အာဏသမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရှိ၏။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရှိ၏။ ရဿံဝါ၊ မူလည်း။ အာဏသန္တော၊ လတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ အာဏသမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရှိ၏။ ရဿံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ရဿံ၊ စွာ။ ပဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒါ၊ ဖြစ်၍။ အာဏသိသာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒါ၊ ဖြစ်၍။ ပဿသိသာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ရှိ၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ လျက်။

၁။ သသ-ပါဏနော၊ သသ၊ သသဇာတ်သည်။ ပါဏနော၊ ရှုရှိန်ခြင်း၌ ဖြစ်၏။ ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ။ သသဇာတ် ရှုမှု ရှိန်မှု နှစ်ခုလုံးကို ဟော၏။ အာ-ပုဗ္ဗ သသ ဇာတ်ကာ၊ ရှုမှု-အန္တောပဝိသနဝါတတဓုသာ ဟော၏။ ပ-ပုဗ္ဗ သသလည်း ရှိန်မှု ဗဟိနိက္ခမနဝါတ တဓုကိုသာဟော၏။ ရေမ္ပေ၊ ရှုသည်။ ပရုပ်သိရူသည်-စသော ဝေါဟာရ ထောက်၍ ရှု-ဟူသည် အပြင်မှလေကို အတွင်းသို့ သွင်းခြင်းပေတည်း။ ရှိန်ထုတ်သည်ဟူသာ အသုံးရှိ၍ ရှုထုတ်သည်ဟူ၍ အသုံးမရှိရကား ရှိန်ဟူသော စကားသည် အတွင်းမှလေကို အပြင်သို့ ထုတ်ခြင်းပေတည်း။ ထိုကြောင့် အာဏသောထိ ဗဟိနိက္ခမနဝါတော၊ ပဿာသောထိ အန္တောပဝိသနဝါသောထိ ဝိနယအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တိ-ဟူသော အပွင့်သို့ မလိုက်မူ၍ သတ္တန္တဋ္ဌကထာသု ပန ဥပ္ပုဋိပါဠိယံ အာဂတံ-ဟူသော နောက်နည်းနှင့်အညီ အာဏာသကို-ရှု။ ပဿာသကို ရှိန် ဟု ပြန်ဆိုသည်။

အကယ်၍ ဒီဃံဝါ အာဏသန္တောထိ ဒီဃံ ဝါ အာဏာသံ ပဝတ္ထယန္တော -ဟူသော အပွင့်အတိုင်း အာဏသန္တော ကို ဝင်လေကို ဖြစ်စေလတ်သော်-ဟု ပေါ်လွင်အောင် ပေးခဲ့သော် ဒီဃံ ကို ရှည်စွာ ဟု ကြိယာဝိသေသနတ္ထ မပေးနိုင်။ ဒီဃံ၊ သော။ အာဏသန္တော၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေလတ်သော်-ဟု ဒီဃံ-ပုဒ်ကို အာဏာသံ-၌ နာမဝိသေသနအဖြစ် ပေးရမည်။

အာသိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ဇိ။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကိ။ ပဿမ္ဘယံ၊ လျက်။ ပဿသိဿာမိ၊
 အံ။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော။ ကာယေဝါ၊ ထွက်လေ
 ဝင်လေ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ ကာယာနုပဿိ၊ ထွက်လေဝင်လေ ရုပ်အပေါင်းဟု အဖန်တလဲလဲ
 ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော။ ကာယေဝါ၊ ၌မူလည်း။ ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။
 ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဖြစ်သော။ ကာယေဝါ၊ ၌မူလည်း။ ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။
 ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ ကာယသ္မိံဝါ၊ ထွက်လေဝင်လေရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သဘောကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ ကာယသ္မိံဝါ၊ ၌မူလည်း။ ဝယဓမ္မာနုပဿိ၊
 ပျက်ခြင်းသဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ ကာယသ္မိံဝါ၊ ၌မူလည်း။
 သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊
 ဇိ။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ကာယော၊ ထွက်လေဝင်လေ ရုပ်အပေါင်းသည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊
 ဇိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာသိ၊ ထိုရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ပစ္စုပဋိတာ၊ ရွေးရှုတည်သည် (ထင်
 လှာသည်)။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ယာဝ ဉာဏမတ္တာယ ဝေ၊ ထွက်လေ ဝင်လေဟု အဖန်ဖန် ရှုတတ်သော
 ဉာဏ်တိုးပွားရုံငါသာလျှင်။ ယာဝ ပဋိဿတိမတ္တာယ ဝေ၊ ထွက်လေ ဝင်လေကို သိမ်းဆည်းတတ်သော
 သတိ တိုးပွားရုံငါသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ အနိဿိတောစ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။
 ဝိရဟတိ၊ ဇိ။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောက၌။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုခုသော စွဲလမ်းဘယ်ကို။ န စ
 ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလည်းမစွဲလမ်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမ္ဗိခေါ၊ ဤသို့လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ၌။
 ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။

အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ ထွက်လေဝင်လေအပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ဣရိယာပထပဗ္ဗ

၁၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထို့ပြင်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တောဝါ၊ သွားသော်
 လည်း။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွား၏ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဇိ။ ဌိတောဝါ၊ ရပ်သော်လည်း။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။
 အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဇိ။ နိသိန္တောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်း။ နိသိန္တော၊ ထိုင်သည်။ အမှိတိ၊
 ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဇိ။ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်လည်း။ သယာနေော၊ လျောင်းသည်။
 အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဇိ။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်
 အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာသိ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ ပဏိဟိတော၊ ထားအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဇိ။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုရူပကာယကို။ ပဇာနာတိ၊ ဇိ။

၁။ ပကတိဝါစိဝါ ဓမ္မသန္ဓေ၊ ဇာတိဓမ္မာနန္တိ အာစီသု ဝိယာတိ ကာယဿ ပစ္စယသမဝါယေ ဥပ္ပဇ္ဇနပကတိ
 ကာယာနုပဿိ သမုဒယဓမ္မာနုပဿိတိ ဝတ္ထော-ဟူသော ဋီကာ ဒု-နည်းနှင့်အညီ “သမုဒယဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍” ဟု ပေးလိုက်သည်။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ ပဌမဝိကပ်အလို “ဖြစ်ကြောင်း
 ဖြစ်သော ကရုဏေကာယနာသပုဂ္ဂိုလ်တရားနှင့် အာသာသပဿာသကာယံ ဟူသော ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အဖန်
 တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍” ဟု ပေးလေ။

(ကာယေ ကာယသ္မိ-တို့၌ ရူပကာယ၌ ကာယာနုပဿီကို ရူပကာယ-ဟု အဖန်တုလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ကာယော-ကို ရူပကာယသည်သာလျှင်-ဟုပေး။ အကြွင်း အာနာပါနုပဗ္ဗနှင့် မထူးပြီ။ နောက်ပဗ္ဗတို့၌လည်း ဤပဗ္ဗအမှာအတိုင်း ကာယေ—စသည်ကို ပေး)။

ဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ ဣရိယာပုထံအပိုင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာသမ္ပဇာနပဗ္ဗ

၁၀၉။ ဘိက္ခဝေတိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တိုးလတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးလတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သံသာဠိပတ္တစိဝရဓာရဏေ၊ ဒုက္ခံ သပိတ် သက်န်းတို့ကို သုံးဆောင်သော်။ (ပရိဘောဂေါဓာရဏံနာမ-ဌ)။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အသိတေ၊ စားသော်၎င်း။ ပိတေ၊ သောက်သော်၎င်း။ ခါယိတေ၊ ခံစားသော်၎င်း။ သာယိတေ၊ လျက်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဂတေ၊ သွားသော်၎င်း။ ဌိတေ၊ ရပ်သော်၎င်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်သော်၎င်း။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးသော်၎င်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုသော်၎င်း။ တုဏှိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။

သမ္ပဇာနပဗ္ဗံ၊ သမ္ပဇာနပုထံအပိုင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ပဋိက္ခလမနသိကာရပဗ္ဗ

၁၁၀။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဒတလာ၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ။ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်ဆံဖျားတိုင်အောင်သော။ ကေသမတ္တကာ၊ ဆံဖျားမှ။ အဓော၊ အောက်ခြေဖဝါးတိုင်အောင်သော။ တစပရိယန္တံ၊ (ဖီလာအားဖြင့်) အရေပါး အဆုံးရှိသော။ နာနုပုကာရဿ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော။ အသုစိနော၊ မစင်ကြယ် ရှိသော။ ပုရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ (ပစ္စဝေက္ခတိ ဌိစပံ)။ ။ “ဣမသ္မိ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ (ဤနည်းတူ အတ္ထိကို ပုဒ်တိုင်းလိုက်၍စပ်)။ လောမာ၊ မွေးညင်းတို့သည်။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးသည်။ မံသံ၊ အသားသည်။ နာရူ၊ အကြောသည်။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းချင်ဆီသည်။ ဝက္ကံ၊

၁။ ဤ၌ သုတ္တေ-အရ အိပ်ပျော်နေခိုက်ကို မဟုလင့်၊ အိပ်ရာ၌ လည်းလျောင်းနေခိုက် အိပ်မပျော်မီ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းကိုရည်၍ သုတ္တေပေ။ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောထို-ဟု ဟောတော်မူသည်။

အညို့သည်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ ယကနံ၊ အသည်းသည်။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးသည်။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်။ ပပ္ဖါသံ၊ အဆုတ်သည်။ အန္တံ၊ အူမသည်။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်သည်။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်။ ကရိသံ၊ အစာဟောင်းသည်။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်။ သေမံ၊ သလိပ်သည်။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ သေဒေါ၊ ချွေးသည်။ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်။ အဏု၊ မျက်ရည်သည်။ ဝသာ၊ ဆီကြည်သည်။ ခေဋ္ဌော၊ တံတေးသည်။ သိဗံ၊ ကိကာ၊ နှပ်သည်။ လသိကာ၊ အစေးသည်။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်။ အတ္တိတိ၊ ဇီ”ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဇီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ ဥဘတော မုခါ၊ နှစ်ဘက်ဝှိုသော။ နာနာဝိဟိတဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ညေဿ၊ စပါးဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သော။ ပုတောဋ္ဌိ၊ အိတ်သည်။ (အဿ)၊ ဖြစ်ရာ၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်စပါးတို့ဖြင့် ပြည့်သနည်း။ သာလိနံ၊ သလေး(ကောက်ကြီး)တို့ဖြင့်၎င်း။ ဝိဟိနံ၊ ကောက်လတ်(ကောက်ကြမ်း)တို့ဖြင့်၎င်း။ မုဂ္ဂါနံ၊ ပဲနောက်တို့ဖြင့်၎င်း။ မာသာနံ၊ မတ်ပဲတို့ဖြင့်၎င်း။ တိလာနံ၊ နှမ်းတို့ဖြင့်၎င်း။ တဏှုလာနံ၊ ဆန်တို့ဖြင့်၎င်း။ (ပူရာ၊ ပြည့်သတည်း)။ တမေနံ၊ ထိုအိတ်ကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ မုတ္တံတု၊ ဖြေ၍။ “ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ သာလိ၊ သလေး(ကောက်ကြီး)တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ ဝိဟိ၊ ကောက်လတ် (ကောက်ကြမ်း)တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ မုဂ္ဂါ၊ ပဲနောက်တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ မာသာ၊ မတ်ပဲတို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ တိလာ၊ နှမ်းတို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ တဏှုလာတိ၊ ဆန်တို့တည်း” ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဇီ။

ပဋိက္ခလမနသိကာရမဗ္ဗံ၊ ပဋိက္ခလမနသိကာရအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗ

၁၁၁။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဋ္ဌိတံ၊ တည်မြဲတိုင်းသော။ ယထာပဏိဟိတံ၊ ထားမြဲတိုင်းသော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ “ဣမသ္မိ” ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ အတ္တိ၊ ဇီ။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်။ အတ္တိ၊ ဇီ။ တေဇော ဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်။ အတ္တိ၊ ဇီ။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်။ အတ္တိတိ၊ ဇီ”ဟူ၍။ ဓာတုသော၊ ဓာတ်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော။ ဂေါဗာတကောဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဂေါဗာတကန္ဓေဝါသီဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဂါဝိံ၊ နွားကို။ ဝဓိတု၊ သတ်၍။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခု၌။ မိလသော၊ အစုအစု (အပုံအပုံ) ။ ဝိဘဇိတု၊ ခွဲဝေ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဇီ။

ဓာတုမနသိကာရမဗ္ဗံ၊ ဓာတုမနသိကာရအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ သော ဝိစ္စာ ပဏာရေသု-မောက္ခန္ဓာနိသုတ် တောက်၍ သောပစ္စည်း ဝိစ္စတ္ထ ဖြစ်သည်။

ကာယာနုပဿနာ နဝသိဝထိကပဗ္ဗ

၁၁၂။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ သင်းချိုင်း၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ကောဟမတံ၊ သေပြီး၍ တရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒိဟမတံ၊ သေပြီး၍ နှစ်ရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဟမတံ၊ သေပြီး၍ သုံးရက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓါမာတကံ၊ သေသည်မှအထက် ဖူးကြွတက်ရောင်သော။ ဝိနိလကံ၊ အထူးအားဖြင့် ညိုမဲသော။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ယိုသောပြည်ရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ ရှုမြင်ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ “အယမ္ပိ ခေါ ကာယော၊ ဤကိုယ် သည်လည်း။ ဝေဓမ္မော၊ ဤကဲ့သို့သော သဘောရှိ၏။ ဝေဘာဝိ၊ ဤကဲ့သို့ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝေ အနတိတောတိ၊ ဤကဲ့သို့သော သဘောကိုမလွန်နိုင်” ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ကပ်ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော၊ ကာကောဟိ၊ ကျိုးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ အပ်သော။ ကုလလေဟိ၊ လင်းယုန်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိဇ္ဇေဟိ၊ လင်းတတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ကကောဟိ၊ ငှက်ကြီးတုံးစင်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သုနဓေဟိ၊ ခွေးတို့သည် မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဗျဂ္ဂေဟိ၊ ကျားတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဒိပိဟိ၊ သစ်တို့ သည် မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သင်္ဂါလေဟိ၊ မြေခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဓေဟိ၊ အမျိုးမျိုးကုန်သော။ ပါဏကဇာတေဟိ၊ ပိုးအပေါင်းတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ပင်လျှင်။ “အယမ္ပိ ခေါ ကာယော၊ သည်လည်း။ ပ။ ဝေအနတိတောတိ၊ နိုင်” ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။

☰

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သံကြိုးကွင်းဆက်နှင့်တူသော အရိုးရှိသော။ သမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့်တကွသော။ နှာရုသမ္ပန္နံ၊ အကြော အဖွဲ့ရှိသော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရှု၏။ ပ။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ နိမံသလောဟိတမက္ခိတံ၊ အသားမရှိ သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ နှာရုသမ္ပန္နံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ အပကတမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးမှ ကင်းသော။ နှာရုသမ္ပန္နံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရှု၏။ ပ။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်၌။ (သတ္တမ္ပတ္ထေစ-ဖြင့်စီရင်)။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်ရိုးကို။ ပ။ ပါဒဋ္ဌိကံ၊ ခြေရိုးကို။ ပ။ ဂေါပုကဋ္ဌိကံ၊ ဖြေကရိုးကို။ ပ။ ဇာသဋ္ဌိကံ၊ ဒူးရိုးကို။ ပ။ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကို။ ပ။ ကဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ခါးရိုး ကို။ ပ။ ဗာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကို။ ပ။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးကို။ ပ။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို။ ပ။ ဂီဝဋ္ဌိကံ၊ လည်ပင်းရိုးကို။ ပ။ ဟနုကဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးကို။ ပ။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကို။ ပ။ သီသကဋ္ဌာဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိသာဝိဒိသာဝိက္ခိတ္တာနိ၊ အရပ်-ထောင့်အရပ်တို့၌ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ အပကတသမ္ပန္နာနိ၊ အဆက်အဖွဲ့မှ ကင်းကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ပဿေယျ၊ ရှု၏။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သင်္ခဝတ္ထပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း

အဆင်းနှင့်တူကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ။ ဇါ။ ပ။ ပုဉ္ဇကိတာနိ၊ အစုအပုံ ဖြစ်ကုန်သော ။
 တေရောဝဿိကာနိ၊ နှစ်လွန်ကုန်သော ။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ။ ဇါ။ ပ။ ပုတိနိ၊
 ပုပ်ကုန်သော။ စုက္ခကဇာတာနိ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက် ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ။
 ဇါ။ ပ။ ဝိဟရတိ။ ဇါ။

နဝသိဝထိကပဗ္ဗံ၊ နဝသိဝထိကအပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

စုဒ္ဓသ၊ တဆယ့်လေးပါးကုန်သော။ ကာယာနုပဿနာ၊ တို့သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။

ဝေဒနာနုပဿနာ

၁၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ဝေဒနာနုပဿိ၊ ရှိ။
 ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ဝေဒနာကိုမူ
 လည်း။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစား၏ဟူ၍။
 ပဇာနာတိ၊ ဇါ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ ဒုက္ခံ၊
 သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဇါ။ အဓုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်၊ သုခ
 လည်း မဟုတ်သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း
 မဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဇါ။ သာမိသံ၊ ကိလေ
 သာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွဖြစ်သော။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။
 ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ သာမိသံ၊ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။
 ပဇာနာတိ၊ ဇါ။ နိရာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုကာမမရှိသော။
 သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံဝေဒနံ၊
 ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဇါ။ သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။
 ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာ
 တိ၊ ဇါ။ နိရာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပ။ သာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊
 သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပ။ နိရာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပ။
 ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာသုဝါ၊ တို့၌မူလည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဇါ။

ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ပုဉ္ဇကော ဣတော ဇာတော ယေသန္တိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရ ပေးသည်။ ပုဉ္ဇကံ ပုဉ္ဇသင်္ဂဟံ ဣတာနိ-
 ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအလို အစုအပုံ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သောဟုပေး။
 ၂။ တိရော ဝဿိကာနိ ကိုလည်း ဝဿထ တိရော တိရောဝဿံ။ တိရောဝဿံ ဝဿာနိ တိရောဝဿိ
 ကာနိ-ဟု ပြီး။ နှစ်အပြင်သက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ နှစ်လွန်ကုန်သောပေး။ ကြာပြင်စွာ မိုးရေစုတ်ကုန်သော ဟု
 ပေးသည်ကား အပိုပိုနက်တည်း။

စိတ္တာနုပဿနာ

၁၁၄။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တော ဌိ။ စိတ္တာနုပဿိ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အကြွင်းကို အာကခေယျသုတ် စာပိုဒ် ၆၈-၌ ရှိ၍ အနက်ပေး လေ။ ပဇာနေယျံ၊ ပဇာနာတိ-မျှသာ ထူး၏)။ ဣတိ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော၊ စိတ္တောဝါ၊ စိတ်၌မူ လည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

စိတ္တာနုပဿနာ၊ စိတ္တာနုပဿနာသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ

၁၁၅။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ နိဝရဏတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ နိဝရဏေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ ပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ နိဝရဏေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ကာမစွန္ဒဝါ၊ ကာမစွန္ဒကိုမူလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ကာမစွန္ဒော၊ သည်။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ ကာမစွန္ဒဝါ၊ ကိုမူလည်း။ မေ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ကာမစွန္ဒော၊ သည်။ နတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စ၊ ထိုပြင် လည်း။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အနုပုန္ဒုဿ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ ကာမစွန္ဒုဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စ၊ လည်း။ ယထာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နုဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမစွန္ဒုဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ စ၊ လည်း။ ယထာ၊ ကြောင့်။ ပဟိ နုဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော။ ကာမစွန္ဒုဿ၊ ၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အဇ္ဈတ္တံ၌၊ သန္တံ၊ သော။ ဗျာပါဒံဝါ၊ ဗျာပါဒကိုမူလည်း။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ထိနမိဒ္ဓံဝါ၊ ထိနမိဒ္ဓကိုမူလည်း။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ဥဒ္ဓစ္စကက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကက္ကုစ္စကိုမူလည်း။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ ဝိစကိစ္ဆံဝါ၊ ဝိစကိစ္ဆာကိုမူလည်း။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဣတိ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ နိဝရဏတရားတို့၌မူလည်း။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ နိဝရဏ တရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

နိဝရဏပဗ္ဗံ၊ နိဝရဏ အပိုင်းသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး။

ဓမ္မာနုပဿနာ ခန္ဓပဗ္ဗ

၁၁၆။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ ပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ နေ။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ နေ။ အတ္တင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင်း၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊ နေ။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊ နေ။ အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာ၊ သညာတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာယ၊ နေ။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာယ၊ နေ။ အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ နေ။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ နေ။ အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တတ္တံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့၌ မူလည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ။

ခန္ဓပဗ္ဗံ ခန္ဓာ အပိုင်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး။

ဓမ္မာနုပဿနာ အာယတနပဗ္ဗ

၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆသု၊ ခြောက်ပါး ဖြစ်ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု၊ အတွင်း၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ အာယတနတရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု၊ ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ တိ။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ နေ။ ရူပေစ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ နေ။ တဒုတယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ-ရူပါရုံ နှစ်ပါး စုံကို။ ပဋိစ္စံ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ အကြင်ဆံယောဇနံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နေ။ တဉ္စ၊ ထို သံယောဇနံကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ နေ။ ယထာစ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ (ယထာစ-၌ စ-ကို နက်ရှို နက်မဲ့ ၂-မျိုးကြံနိုင်သည်။ အဋ္ဌကထာအလို စ-အနက်မဲ့)။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ သံယောဇနဿ၊ နေ။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နေ။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ နေ။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ ကို။ ယဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နေ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ နေ။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ယဟိနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ နေ။ အာယတိံ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နေ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ နေ။

သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ သဒ္ဓေစ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ တဒုဘယံ၊ ထိုသောတပသာဒ၊ သဒ္ဓါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဣ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။

ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ဂန္ဓေစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ တဒုဘယံ၊ ထိုဃာနပသာဒ၊ ဂန္ဓာရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဣ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။

ဇိဝုဉ္စ၊ ဇိဝိပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ရသေစ၊ ရသာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ တဒုဘယံ၊ ထိုဇိဝိပသာဒ၊ ရသာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဣ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။

ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ဖောဠဗ္ဗေစ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ တဒုဘယံ၊ ထိုကာယပသာဒ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဣ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။

မနဉ္စ၊ လောကီစိတ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ဓမ္မေစ၊ လောကီဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ တဒုဘယံ၊ ထိုလောကီစိတ်၊ ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဣ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ အာယတနတရားတို့၌မူလည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဣ။

အာယတနပဗ္ဗံ၊ အာယတနအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ

၁၁၈။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဣ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂကိုမူလည်း။ မေ၊ ဣ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သည်။ အတ္တိတိ၊ ဣ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကိုမူလည်း။ မေ၊ ဣ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သည်။ နတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ယထာစ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ဣ။ ဥပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ပါးများခြင်း၏။ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဣ။ (ကြွင်းသော ဗောဇ္ဈင်္ဂခြောက်ပါးတို့၌လည်း သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂအတူ သမ္ပန်လေ)။

ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ သစ္စပဗ္ဗ

၁၁၉။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတုသု၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ သစ္စာတရားဟု အဖန်တလဲလဲ၍ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဣဓ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာမှတစ်ပါး တေဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲတကာ၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲတကာ၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ ပဌမဘာဏဝါရသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဒုက္ခသစ္စနိဓ္စေသ

၁၂၀။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဧ။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဧ။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သောသတ္တုသင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါပိ၊ ပေါင်းယှဉ်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဧ။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်သောသတ္တုသင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါပိ၊ ကွေကွင်းကွဲကွဲရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဧ။ ယမ္ပိ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္စံ၊ အလိုရှိပါလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်း သည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဧ။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော နန္ဒာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။

၁။ ယမ္ပိစ္စန္တိ ယေနပိ ဓမ္မေန အလဗ္ဗနေယျံ ဝတ္ထံ ဣစ္စန္တော နလဘတိ၊ တံ အလဗ္ဗနေယျံ ဝတ္ထံ ဣစ္စန္တိ ဒုက္ခန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သမ္မော-၄။ သုတ်မဟာဝါ-၅-၌ အလဗ္ဗနေယျံ ဝတ္ထုမိ ဣစ္စန္တံ-သာ ထူး၏။
 ယမ္ပိတိ ယေနပိတိ အတ္ထော ဝုတ္တော၊ ယဒါပိ ယန ယံ သဒ္ဓေါ ဣစ္စန္တိ တေ အပေက္ခတိ၊ တဒါပိ အလာဘဝိသိဋ္ဌာ ဣစ္စာ ဝုတ္တာ ဟောတိ၊ ယဒါ ပန န လဘတိတိ တေ အပေက္ခတိ၊ တဒါ ဣစ္စာ ဝိသိဋ္ဌော အလာဘော ဝုတ္တာ ဟောတိ၊ သော ပနတ္ထတော အညော ဓမ္မော နတ္ထိ၊ တထာပိ အလဗ္ဗနေယျံ ဣစ္စာဝ ဝုတ္တာ ဟောတိ (၎င်းမူလ ဋီကာ)။
 ယမ္ပိတိ ယံသဒ္ဓေါ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တန္တိ ယေနပိတိ အတ္ထော ဝုတ္တာ၊ (၎င်းအနုဂီကာ)။ ဟေတုအတ္ထေ ကရဏေ ပစ္စတ္တန္တိ အာဟ ယေန ဓမ္မေနာတိ၊ ဟေတု အတ္ထော ဟိ အယံ ဓမ္မသဒ္ဓေါ၊ အလဗ္ဗနေယျာဘာဝေါ ဣစ္စ ဟေတု ဝေဒိတဗ္ဗော။ (သုတ်မဟာဝါ ဋီကာ)။
 ယဒါပိ ပန။ ပ။ ဝုတ္တာ ဟောတိ- (မူလဋီကာ)။ ယမ္ပိကို ဣစ္စံ ၌ (ကရိုဏ်း အဖြစ်ဖြင့်) စပ်သော် မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခံ၊ ယမ္ပိကို နလဘတိ-၌ (ကရိုဏ်း အဖြစ်ဖြင့်) စပ်သော် လိုအပ်သော အရာကို

၁၂၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမိ တမိ သတ္တန်ကာယေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္စာတိ၊ အကြင်ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သြက္ကန္တိ၊ အကြင်ညွှန်တောင်း အမိဝမ်းတောင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ဘဝသစ် ခန္ဓာတို့၏။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဇာတိ၊ ဇာတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမိတမိ သတ္တန်ကာယေ၊ ၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြင်အိုခြင်းသည်။ ယာ ဇီရဏတာ၊ အကြင် အိုသော အခြင်းအရာသည်။ ယံ ခဏ္ဍိစုံ၊ အကြင်သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ပါလိစုံ၊ အကြင် ဆံအမွှေး ဖြူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင်အရေစွန်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊ အကြင်ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ဇရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၃။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမ္မာတမ္မာ သတ္တန်ကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင်ရွေ့လျော့ခြင်းသည်။ ယာ စဝနတာ၊ အကြင်ရွေ့လျော့သော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ ယံ အန္တရဓာနံ၊ အကြင် ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စုမရဏံ၊ အကြင်သေခြင်းသည်။ ယာ ကာလကိရိယာ၊ အကြင်

မရခြင်းသည် ဒုက္ခ-ဟု စပ်ပုံကိုသာ ပြဆိုလိုရင်းဖြစ်၏။ သမ္မော ယောဇနာ၌ “ဓမ္မနာတိ ပဒံ ဣစ္ဆန္ဓောတ ကရဏံ” ဟူ၍ ယမ္ပိကို ဣစ္ဆန္ဓိသာ စပ်ပြ၏။ မရဏံက၌ အတ္တဝိကံပ တမျိုးဟု ဖွင့်လေသည်။

သော ပန။ ပ။ ဝုတ္တာ ဟောတိ (မူလဂ္ဂိကာ)။ မရခြင်း ဟူသည် (လိုချင်ခြင်း) တဏှာမှတစ်ပါး မရှိ၍ မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခ-ဟု ဖွင့်၏။ အလာဘ ဝိသိဋ္ဌ ဣစ္ဆာ-ယမ္ပိ (ကရုဏတ္ထ ပစ္စတ္တ ဝစနန္တ) ပါဠိကို ဣစ္ဆန္ဓိ စပ်ခိုက် နလဘတိ (ကြိယာ) သည် ဣစ္ဆန္ဓိ ဝိသေသန၊ ဣစ္ဆန္ဓိ သည် နလဘတိ (ကြိယာ) ၏ ဝိသေသျှ ဖြစ်၏။ လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သော ဟူ၏။ မည်သည့် လိုချင်မှုသည် ဒုက္ခမည်သနည်း၊ လိုချင်မှု မှန်သမျှ ဒုက္ခ မည်လေသလောဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိ၍ နလဘတိ ကြိယာက လိုချင်ခြင်း မှန်သမျှ ဒုက္ခ မဟုတ်၊ မရနိုင်တာကို လိုချင်နေခြင်းသာ ဒုက္ခ မည်သည်ဟု ဝိသေသန မ-၍ ပြသည်။

ဣစ္ဆာဝိသိဋ္ဌ အလာဘ-ယမ္ပိ (ကရုဏတ္ထ ပစ္စတ္တဝစနန္တ) ပါဠိကို နလဘတိ၌ စပ်ခိုက် ဣစ္ဆန္ဓိ သည် နလဘတိ၏ ဝိသေသန၊ နလဘတိ သည် ဣစ္ဆန္ဓိ ဝိသေသျှ ဖြစ်၏။ မရခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သော ဟူ၏။ မည်သည့် မရခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သနည်း၊ မရတာမှန်သမျှ ဒုက္ခမည်လေသလော ဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိ၍ ဣစ္ဆန္ဓိ ဟူသော ပုဒ်က မရတာမှန်သမျှ ဒုက္ခမဟုတ်၊ လိုချင်လျက်နှင့် မရခြင်းသည် သာ ဒုက္ခမည်၏ဟု ဝိသေသန မ-၍ ပြသည်။

“ဟေတု အတ္ထေ ကရဏေ ပစ္စတ္တဝစနံ” (သုတ်မဟာဝါဒိကာ)။ ဟေတု၊ အကြောင်းကိုဟု အနက်ပြန်ရာ၌ အကြောင်းဟူသော အနက်သည် ဟေတုသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ဟူသော အနက်သည် ဟေတု၌ သက်အပ်သော ဒုတိယာ အဝိဘတ်၏ အနက်ဟု ခွဲခြားရာသက်သို့ ယံ-၌ လည်း အဝိဘတ္တိက ယ-သက်သက်ကား (ဟေတုခေါ် မွေ) အကြောင်း အနက်ထွက်သည်ကို သိစေလို၍ ဟေတု အတ္ထေဟု ဖွင့်၍ ယံ-၌ ပဌမာဝိဘတ်၏ အနက်ကား ကရိုဏ်းအနက်ထွက်သည်ဟု သိစေလို၍ “ကရဏေ ပစ္စတ္တဝစနံ” ဟု ဖွင့်၏။

“ယမ္ပိတိ ယေနပိ ဓမ္မေန” ဟူသော ဖွင့်၌ ဟသဒ္ဒါသည် (မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းတဏှာ) ဟူသော အကြောင်း အနက်ကို သိဝိဘတ်သည် ကရိုဏ်းအနက်ကို ဟောသည် ဟူလို။

အတ္တဘော ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ယောဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကဋ္ဌေဝရဏ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော နိက္ခေပေါ၊ အကြင် ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဏ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ယော ဥပစ္စေဒေါ၊ အကြင် ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ မရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဗျသနေန၊ ပျက်စီးခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတဏ၊ ပြည့်စုံသော သူ၏။ အညတရညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ (ဒုက္ခဓမ္မေနာတိ ဝေဗန္ဓာဒိနာ ဒုက္ခကာရဏေန။ ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ)။ ဖုဋ္ဌဏ၊ ထိပါးနှိပ်စက်အပ်သော သူ၏။ ယော သောကော၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ယော သောစနာ၊ အကြင်စိုးရိမ်သော အခြင်းအရာ သည်။ ယံ သောစိတတ္ထံ၊ အကြင် စိုးရိမ်သောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယော အန္ဓောသောကော၊ အကြင် အတိုင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ယော အန္ဓောပရိသောကော၊ အကြင်အတိုင်း၌ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ သောကော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိဒေဝေါ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဏ၊ သူ၏။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဏ၊ ၏။ ယော အာဒေဝေါ၊ အကြင်ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ယောပရိ ဒေဝေါ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ယာ အာဒေဝနာ၊ အကြင်ငိုကြွေးသော အခြင်း အရာသည်။ ယာ ပရိဒေဝနာ၊ အကြင်အဖန် တလဲလဲ ငိုကြွေးသော အခြင်းအရာသည်။ ယံအာဒေဝိ- တတ္ထံ၊ အကြင်ငိုကြွေးသောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယံ ပရိဒေဝိတတ္ထံ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေးသူ၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ပရိဒေဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင် ဆင်းရဲသည်။ ကာယိကံ၊ သော။ အသာတံ၊ သာယာဖွယ်မရှိသော။ ကာယသမ္ဗဿဇံ၊ ကိုယ်အတွေ့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊ သာယာဖွယ်မရှိသော။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေါမနဏံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေတသိကံ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ စေတသိကံ၊ သော။ အသာတံ၊ သော။ မနောသမ္ဗဿဇံ၊ စိတ်အတွေ့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊ သော။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒေါမနဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါယာသော၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဏ၊ ၏။ အညတရည တရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဏ၊ ၏။ ယော အာယာသော၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ယော ဥပါယာသော၊ အကြင် ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ယံ အာယာသိတတ္ထံ၊ အကြင်ပင်ပန်းသော သူ၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ဥပါယာသိတတ္ထံ၊ အကြင် ပြင်းစွာ ပင်ပန်းသော သူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ဥပါယာသော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၉။ ဘိက္ခုဝေ တိ။ အပ္ပိယေဟိ တိန္ဒု။ သပ္ပယောဂေါ ပေါင်းယျဉ်ခြင်း ဟူသော။ ဒုက္ခော ဆင်းရဲသည်။ ကတမောစ နည်း။ ဣမ ဤလောက၌။ အဿ ထိုသူ၏။ (ယဿကို ယေ အဿ-ဟု ဖြတ်)။ အနိဋ္ဌာ မရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ အလိမ္မိအပ်ကုန်သော။ အကန္တာ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ အကြင် ရူပါရုံတို့သည်၎င်း။ ယေ တေ သဒ္ဓါ အကြင်သဒ္ဓါရုံတို့သည်၎င်း။ ယေ တေ ဂန္ဓာ အကြင်ဂန္ဓာရုံ တို့သည်၎င်း။ ယေ တေ ရသာ အကြင်ရသာရုံတို့သည်၎င်း။ ယေ တေ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ သည်၎င်း။ ယေ တေ ဓမ္မာ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ ရှိကုန်၏။ အဿ ၏။ အနတ္တကာမာ အကျိုးမဲ့ကို အလိမ္မိကုန်သော။ အဟိတကာမာ အစီးအပွားမဲ့ကို အလိမ္မိကုန်သော။ အဗာသုကကာမာ မချမ်းသာခြင်းကို အလိမ္မိကုန်သော။ အယောဂက္ခေမကာမာ ဘေးမကင်းရာကို အလိမ္မိကုန်သော။ ယေဝါ ပန ဇေ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ ရှိကုန်၏။ တေဟိ တို့အာရုံပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ အတူတကွ။ ယာ သင်္ဂတိ အကြင်ပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ ယော သမာ ဂမော အကြင်ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ ယံ သမောဓာနံ အကြင် ပေါင်းရုံးရခြင်းသည်။ ယော မိဿိ ဘာဝေါ အကြင်ရောနှောသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္တိ ၏။ ဘိက္ခုဝေ တိ။ အယံ ကိ။ အပ္ပိယေဟိ သပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ၏။

၁၃၀။ ဘိက္ခုဝေ တိ။ ပိယေဟိ တိန္ဒု။ ဝိပ္ပယောဂေါ သော။ ဒုက္ခော သည်။ ကတမောစ နည်း။ ဣမ ဤ။ အဿ ထိုသူ၏။ ဣဋ္ဌာ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ အလိမ္မိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ အကြင်ရူပါရုံတို့သည် ၎င်း။ ပ။ ယေ တေ ဓမ္မာ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ ကုန်၏။ အဿ ၏။ အတ္တကာမာ အကျိုးကို အလိမ္မိကုန်သော။ ဟိတကာမာ အစီးအပွားကို အလိမ္မိကုန်သော။ ဗာသုကကာမာ ချမ်းသာခြင်းကို အလိမ္မိကုန်သော။ ယောဂက္ခေမကာမာ ဘေးကင်းရာကို အလိမ္မိကုန်သော။ ယေဝါ ပန ဇေ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ ကုန်၏။ မာတာဝါ အမိသည်သော်၎င်း။ ပိတာဝါ အဘသည် သော်၎င်း။ ဘာတာဝါ ညီအစ်ကိုသည်သော်၎င်း။ ဘဂိနိဝါ နှစ်မ အမသည်သော်၎င်း။ မိတ္တာဝါ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်သော်၎င်း။ အမစာဝါ အပေါင်းအဖော်တို့သည်သော်၎င်း။ ဉာတိ သာလောဟိတာဝါ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်သော်၎င်း။ ဟောန္တိ ကုန်၏။ တေဟိ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ က။ ယာ အသင်္ဂတိ အကြင် မပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ ပ။ ယော အမိဿိဘာဝေါ အကြင်မရော နှောသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္တိ ၏။ ဘိက္ခုဝေ တိ။ အယံ ကိ။ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ၏။

၂

၁၃၁။ ဘိက္ခုဝေ တိ။ ယမ္မိအကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္စံ အလိမ္မိပါ လျက်။ နလဘတိ မရ။ တမ္မိထိုမရနိုင်သော ဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ ဒုက္ခ မည်၏ ဟူသည်။ ကတမောစနည်း။ (စာပိုဒ် ဉာ-၌လည်း ရှိ၏)။ ဘိက္ခုဝေ တိ။ ဇာတိဓမ္မာနံ ပဋိသန္ဓေနေ ခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ သတ္တဝါတို့၏။ “မယံ ငါတို့သည်။ ဇာတိဓမ္မာ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သည်။ နအဿာမ မဖြစ်ကုန်မူကား။ အဟောဝတံ ဩ ကောင်းလေစွ။ ဇာတိ ပဋိ သန္ဓေနေရခြင်းသည်။ နော ငါတို့၏ (အထံသို့)။ ဝတံစင်စစ်။ နအာဂစ္ဆေယျ မလာပါမူကား။ အဟောဝတံ” ဟူ၍။ ဝေ ဤသို့။ ဣစ္စာ အလို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ ပန ထိုသို့ပင်တောင့်တ သော်လည်း။ တေ ဤပဋိသန္ဓေမနေခြင်းသဘောကို။ ဣစ္စာယံ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ နပိတ္တမ္ပိ

မရအပ်။ ဣဒ္ဓမ္မိ ဤမရခြင်းသည်လည်း။ ယမ္မိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္မိ ဒုက္ခံ၊ ယမ္မိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္မိ ဒုက္ခံ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဇရာဓမ္မာနံ၊ အိခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဗျာဓိဓမ္မာနံ၊ နှာခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ မရဏဓမ္မာနံ၊ သေခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သောကပရိဗေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿပါယာသဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဣဒ္ဓမ္မိ သည်လည်း။ ယမ္မိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္မိ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။

၁၃၂။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဣဒ္ဓံ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည်။ သေယျဏာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဝုပ္ပပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်း။ ပ။ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမေ ဤသည် တို့ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဒ္ဓံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၎င်း။

သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၃၃။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာ သစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ယာယံတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ် အကျိုးငှါဖြစ်၏။ (တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏)။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်၏။ တတြ၊ တတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ဣဒ္ဓံ၊ ဤ တဏှာသည်။ သေယျဏာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဘဝတဏှာ၊ ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဘဝကင်းပြတ်ရာ၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်းတည်း။ အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ တည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ သာ ခေါ် ပနေသာ တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကတ္ထာ အဘယ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ နိဝိသမာနာ၊ ကိန်းလတ်သော်။ ကတ္ထာ ၌။ နိဝိသတိ၊ ကိန်းသနည်း။ သောကေ၊ လောက၌။ ယံပိယရူပံ၊ အကြင်ချစ်အပ်သော ရုပ်သည်။ ယံသာတရူပံ၊ အကြင်သာယာ အပ်သော ရုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သောတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤချစ်အပ်သာယာအပ်သောရုပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤချစ်အပ် သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ ၌။ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ချစ်အပ်သာယာအပ်သောရုပ်သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ လောကေ ၌။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒရုပ်သည်။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သော ရုပ်မည်၏။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သော ရုပ်မည်၏။ သောတဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုပသာဒ တည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သောရုပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။ လောကေ ၌။ သောတံ၊ သောတပသာဒရုပ်သည်။ ပ။ ဣာနံ၊ ဣာနပသာဒရုပ်သည်။ ဇိဝှိ၊ ဇိဝှိပသာဒရုပ်သည်။ ကာယော၊ ကာယပသာဒရုပ်သည်။ ပ။ မနော၊ စိတ်သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကော ဌံ။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ ပ။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်။ ပ။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်။ ပ။ ရုသာ၊ ရုသာရုံတို့သည်။ ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်။ ပ။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ဇါ။

လောကော ဌံ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ ပ။ သောတဝိညာဏံ၊ သောတဝိညာဉ်သည်။ ပ။ ဓာနဝိညာဏံ၊ ဓာနဝိညာဉ်သည်။ ပ။ ဇိဝှိဝိညာဏံ၊ ဇိဝှိဝိညာဉ်သည်။ ပ။ ကာယဝိညာဏံ၊ ကာယဝိညာဉ်သည်။ ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ဇါ။

လောကော ဌံ။ စက္ခုသမ္ပယော၊ စက္ခုသမ္ပယာသည်။ ပ။ မနောသမ္ပယော၊ သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ဇါ။

လောကော ဌံ။ စက္ခုသမ္ပယာဇာ၊ စက္ခုသမ္ပယာကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ပ။ မနောသမ္ပယာဇာ၊ မနောသမ္ပယာကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ဇါ။

လောကော ဌံ။ ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ပ။ ဓမ္မသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်တတ်သော သညာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ဇါ။

လောကော ဌံ။ ရူပသဉ္ဇေတနာ၊ ရူပါရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သောစေတနာသည်။ ပ။ ဓမ္မသဉ္ဇေတနာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သော စေတနာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ဇါ။

လောကော ဌံ။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ဇါ။

လောကော ဌံ။ ရူပဝိတက္ကော၊ ရူပါရုံ၌ ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်သည်။ ပ။ ဓမ္မဝိတက္ကော၊ ဓမ္မာရုံ၌ ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ဇါ။

လောကော ဌံ။ ရူပဝိစာရော၊ ရူပါရုံ၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော ဝိစာရသည်။ ပ။ ဓမ္မဝိစာရော၊ ဓမ္မာရုံ၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော ဝိစာရသည်။ ပိယရူပံ၊ ဇါ။ သာတရူပံ၊ ဇါ။ သော တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤဓမ္မဝိစာရ တည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇါ။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ နိဝိသတိ၊ ဇါ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇါ။

နိရောဓသစ္စနိစ္စသ

၁၃၄။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမ္ပူ၊ နည်း။ တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏ သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင် တပ်ခြင်းကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင် စွန့်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂေါ၊ အကြင်တဖန် စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာမုတ္တိ၊ အကြင် လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယောအနာလယော၊ အကြင်ကပ်ငြိခြင်း ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ အယံ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သာခေါပနေသာတဏှာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟိယမာနာ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊ အသယ်၌။ ပဟိယံတိ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုတ်လတ်သော်။ ကတ္ထ၊ ဌံ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ လောကော ဌံ။ ယံပိယရူပံ၊ သည်။ ယံသာတရူပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇါ။) သောတဏှာ၊ ကို။ ပဟိ

ယမာနာ၊ သော်။ ဧတ္ထံ ဤချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ ဖဟိယတိ၊ ဇီ။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ သော်။ ဧတ္ထံ ၌။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇီ။

လောကော ၌။ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ လောကော ၌။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒ ရုပ်သည်။ ပိယရူပံ၊ မည်၏။ သာတရူပံ၊ မည်၏။ သောတဏှာ၊ ကိ။ ပဟိယမာနာ၊ သော်။ ဧတ္ထံ ဤစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သောရုပ်၌။ ဖဟိယတိ၊ ဇီ။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ လတ် သော်။ ဧတ္ထံ ၌။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇီ။ (အကြွင်းကို သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသမိ၍ သိလေ)။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၃၅။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ် သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူသော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရုပ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဟူ သည်။ သေယျထာ၊ အတယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ၎င်း တည်း။

ဘိက္ခဝေ တိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ဒုက္ခေ ဆင်းရဲ၌။ ယံညာဏံ၊ အကြင်သိသော ဉာဏ်သည်၎င်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်း၌။ ယံညာဏံ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌။ ယံညာဏံ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ယံညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ တိ။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါး၌သိသော ဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇီ။

ဘိက္ခဝေ တိ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်သော နေက္ခမ္မနှင့် ယှဉ်သောဝိတက်၎င်း။ အဗျာပါဒဝိတက္ခော၊ ဒေါသ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်၎င်း။ အဝိဟိံ သာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဝိဟိံ သာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ တိ။ အယံ၊ ဤ သုံးပါးသောဝိတက်ကို။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇီ။ ။ ဘိက္ခဝေ တိ။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ် ကြောင်း ဝိရတိ၎င်း။ ပိသုဏာယ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်း။ ဖရူသာယ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်း။ သမ္ပပုလာပါ၊ အချည်းနှီးသော စကား ကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေတိ။ အယံ၊ ဤလေးပါးသော ရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာဝါစာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇီ။

ဘိက္ခဝေ တိ။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ ဥစ္စာကို ခိုးယူ

၁။ ပဋ္ဌမသမန္တာဟာရမှ ပဋ္ဌမဈာန်တိုင်အောင်သော ကုသိုလ်သည် “နေက္ခမ္မ”။ ထိုနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်သည် နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပတည်း။ ။ ခေဓာဝိတက္ကသုတ်-ဝိကော။ ။ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂတော ပဋ္ဌာယ ယာဝပဋ္ဌမဇ္ဈာနာ။ “အဗျာပါဒဝိတက်” ။ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂတော ပဋ္ဌာယ ယာဝပဋ္ဌမဇ္ဈာနာ။ “အဝိဟိံ သာဝိတက်” ။ ။ အဋ္ဌကထာ။

ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ မေထုန်တို့၌ ယုတ်ယုတ်မာမာကျင့်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အယံ ဤသုံးပါးသော ရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာကမ္မန္တော ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယ သာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားသည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝံ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သမ္မာအာဇီဝေန၊ ကောင်းမြတ်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေး ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အယံ ဤအသက်မွေးမှုကို။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သမ္မာဝါယာမော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဘတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကု သလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ဧ။ ဝါယမတိ၊ ဧ။ ဝီရိယံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊ ဧ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ ဧ။ ပဒဟတိ၊ ဧ။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပ။ ပဒဟတိ၊ ဧ။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မမေ့ပျောက်ခြင်းငှါ။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာတိုးပွားခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ပါရိပုရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ ပ။ ပဒဟတိ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အယံ ဤအားထုတ်ခြင်းကို။ သမ္မာဝါယာမော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ။ (အကြွင်းကို ဤသုတ်စာပိုဒ် ၁၀၆-၌ ရှု၍ ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ။ (အကြွင်းဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-နှင့် တူပြီ)။

၁၃၆။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရား တို့၌မူလည်း။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ဗမိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ တို့၌မူလည်း။ ။ (အကြွင်းသည် ဤသုတ်စာပိုဒ် ၁၀၇-နှင့် တူပြီ။ ကာယေ ကာယာနုပဿိ-နေရာ၌ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿိ-ရှိသည်သာ ထူး၏)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမ္ပိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတုသု၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။

သစ္စပဠာသစ္စာစာပိုဒ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။
ဓမ္မာနုပဿနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိ ကောစိ၊ အကြင်တစ်တယောက်သောသူသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝေ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ပြီးများငြားအံ့။ တဿ၊ ထိုတစ်တယောက်သောသူသည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ ဥပါဒါန်ဟူသောအကြွင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သော်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ ခိန္နံ၊ ၂ ပါးကုန်သော။ ဖလာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ တပါးပါးသော ဖိုလ်ကို။ ပါဠိကံ၊ အလုံ့အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ဝေဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝေ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။ ပ။ ပဉ္စဝဿာနိ၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ တိဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒေဝဿာနိ၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ကေဝဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ ဝေ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေဝဿံ၊ တနှစ်သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဝေ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။ ပ။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေသတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝေ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ အံ့။ ခိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဖလာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ ကို။ ပါဠိကံ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သူသည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ဝေဿာနိ၊ ခြောက်လတို့ပတ်လုံး။ ဝေ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။ ပ။ ပဉ္စမာသာနိ၊ ငါးလတို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိမာသာနိ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ တိဏိ မာသာနိ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး။ ဒေမာသာနိ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ကေမာသံ၊ တလပတ်လုံး။ အစမာသံ၊ လခွဲ (၁၀ ရက်) ပတ်လုံး။ ဝေ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အစမာသော၊ လခွဲ (၁၅-ရက်) သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ သာလျှင်။ အညာဝါ၊ သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ သော်၎င်း။ (ဣတိ၊ သို့)။ ခိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဖလာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ ကို။ ပါဠိကံ၊ အပ်၏။

၁၃၈။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ယဒိဒံ သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (အကြွင်းကို ဤသုတ် ၁၀၆-၅၅ ပေးလေ)။ ကောယနော၊ တလမ်းတည်းသာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါတိ၊ လမ်းတည်း” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ယံတံ၊ အကြင် “ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ” စသော (ပလ္လင်ခံ) စကားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဝေ၊ ဤ “ကောယနော အယံ ဘိက္ခဝေ” စသော စကားကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဣဒံ၊ ဤဆုံးအပ်ခဲ့ပြီးသော

အကျိုးထူးကို။ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။ (အဘိနန္ဒါ-တိုင်အောင် အကြောင်းတူပြီ)။

ဒသမံ၊ သော။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ မူလပရိယာယဝဂ္ဂေါ၊ မူလပရိယာယဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုမူလပရိယာယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။ မူလသုသံဝရဓမ္မဒါယာဒါ၊ မူလပရိယာယသုတ်၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်လို့၎င်း။ ဘေရဝါနင်္ဂကာကင်္ခေယျဝတ္ထံ၊ ဘယဘေရဝသုတ်၊ အနင်္ဂဏသုတ်၊ အာကင်္ခေယျသုတ်၊ ဝတ္ထုသုတ်၎င်း။ သဗ္ဗေခသမ္မာဒိဋ္ဌိသတိပဋ္ဌံ၊ သဗ္ဗေခသုတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အသမော၊ အတူမရှိသော။ ဝဂ္ဂဝရော၊ မူလပရိယာယဝဂ်မြတ်သည်။ သုသမတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပြီးလတ်ပြီ။

၂-သီဟနာဒဝဂ်

၁-စူဠသီဟနာဒသုတ်

၁၃၉။ (ဝေံ။ပ။ပစ္စယောသု-တို့၏ အနက်ကို သဗ္ဗာသဝသုတ် စာပိုဒ် ၁၄-ရှု၍ပေးလေ)။ ဘဂဝါ သည်—“ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဝေ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်။ သမဏော၊ သော တာပန်ရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ ဣဝေ၊ ဤသာလျှင်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ သမဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဝေ၊ ဤသာလျှင်။ တတိယော၊ သော။ သမဏော၊ အနာဂါမ် ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဝေ၊ ဤသာလျှင်။ စတုတ္ထော၊ သော။ သမဏော၊ ရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပရပုဝါဒါ၊ သာသနာတော်မှ ပြင်ပဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့သည်။ အညေဟိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သော။ သမဏဟိ၊ ရဟန်း(သမဏ)တို့မှ။ သုညာတိ၊ ကင်းဆိတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ဧတံ သီဟနာဒံ၊ ထိုမကြောက်မရွံ့သော စကားကို။ (ဝါ၊ ထိုမြတ်သော စကားကို။ ဝါ၊ ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မြှက်ဆီကြုံးဝါးခြင်းငှါ မတတ် နိုင်သော စကားကို။ သမာသံစပ်ခိုက် သီဟသဒ္ဓါ သေဠဝါစက၊ ထို့ကြောင့် မြတ်သောစကားဟု ပြန်ဆိုသည်)။ နဒထ၊ ကြုံးဝါးကြကုန်လော့။

၁၄၀။ “အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်မှီခိုရာ အကြင်အစွမ်းဖြင့်။ ဣဝေ သမဏော။ပ။အညေဟိတိ၊ ဣဝေ သမဏော။ပ။အညေဟိ-ဟူ၍ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ သော အဿာသော၊ ထိုမှီခိုရာသည်။ ကောပန၊ အဘယ်နည်း။ တံဗလံ၊ ထိုအစွမ်းသည်။ ကိံ၊ နည်း”။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိမိုဇ်တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို—

“အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိမိုဇ်တို့။ နော၊ ငါတို့အား။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ပုဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ (ဇာနတာ ပဿတာ-စသည်တို့၏ ထူးခြားပုံကို အဋ္ဌကထာရှု)။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ခာတာ၊ ဟောကြားတော် မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မေမာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၁။ အဿသန္တိ ဧတ္တ တေတနာတိဝါ အဿာသော၊ အဝဿယော။ ဋီကာပါဠိကိုထောက်၍ အဿာသ အရ မှီခိုရာ သက်သာရာ အနက်ကို ဟူ။

မယံ တို့သည်။ ယော ယင်းလေးပါးသောတရားတို့ကို ။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္မဿမာနာ၊ မြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဣဓေဝ သမဏော။ပ။ အညေဟိတိ၊ ဣဓေဝ သမဏော။ပ။အညေဟိ-ဟူ၍။ ဝေံ ဤသို့။ ဝဒေမာဆိုကုန်၏။

စတ္တာဓော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေအဘယ်သည်တို့နည်း။ အာဝုသော၊တို့။နော၊ ငါတို့၏။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္တိခေါ၊ ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ။ သိလေသ၊ သိလတို့၌။ပရိပုရကာရိတာ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္တိ၊ ။ သဟဓမ္မိကာ၊ ကျင့်ဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပူးစေတတ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာစေ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ နော၊ တို့အား။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ဣမေ စတ္တာဓော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယော ယင်းလေးပါးသောတရားတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္မဿမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဣဓေဝ သမဏော။ပ။ အညေဟိတိ၊ ဣဓေဝ သမဏော။ပ။အညေဟိ-ဟူ၍။ ဝေံ ဤသို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍။ (ဣတိကျေ)။ဝေံ သို့။ ဝစနိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်ရာ၏။

၁၄၁။ “အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယောသတ္တာ၊ အကြင်(တိတ္ထိ)ဆရာသည်။ အတ္တိ၊ ။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ တသ္မိ သတ္တရိ၊ ထို(တိတ္ထိ)ဆရာ၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်း သည်။အတ္တိ၊ ။ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်(တိတ္ထိတို့၏)တရားသည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဓမ္မော၊ တရား တည်း။ တသ္မိ ဓမ္မေ၊ ထို(တိတ္ထိတို့၏)တရား၌။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ပသာဒေါ၊ကြည်ညိုခြင်း သည်။ အတ္တိ၊ ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယာနိသိလာနိ၊ အကြင်သိလတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ မယမ္မိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တေသုသိလေသ၊ထို(တိတ္ထိတို့)သိလတို့၌။ပရိပုရကာရိနော၊ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ ရှိကုန်၏။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ သဟဓမ္မိကာ၊ ကျင့်ဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန် သော။မနာပါ၊ နှလုံးကို ပူးစေတတ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာစေ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်း တို့သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဣမ၊ ဤသို့ ကြည်ညိုရာ၌။ တုမှာကဉ္ဇေဝ၊ သင်တို့၏၎င်း။ အမှာကဉ္ဇ၊ ငါတို့၏၎င်း။ ယဒိဒါ၊ အကြင် ထူးခြားလွန်ကဲသော အမှု အရာ အသီးအသီးပြုခြင်းကို။ ဝဒေယျာထ၊ဆိုကုန်ရာ၏။ (အဋ္ဌကထာ ဋီကာရှု၍ ပေးသည်)။ သော ဝိသေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ကော၊ နည်း။ သောအဓိပ္ပယာသော၊ ထိုထူးခြား လွန်ကဲသော အမှုအရာသည်။ကော၊ နည်း။ တိနာနာကရဏံ၊ ထိုအသီးအသီးပြုခြင်းသည်။ ကံ ဣတိ၊ နည်း” ဟူ၍။ ဝေံ ဤသို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေံဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာ ဇကော၊ တို့ကို။ “အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့။ နိဋ္ဌာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ကော ကံ ပန၊

၁။ ယေကို နိယတ်နှင့် အလားတူပြု၍ ယင်းလေးပါးသော တရားတို့ကို ဟု ပြန်ဆိုသည်။ သို့မဟုတ် မယံ တို့သည်။ ယော အကြင်လေးပါးသော တရားတို့ကို။ပ။ ဝဒေမာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ အက္ခာတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာဓော၊ ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ သည်။ အတ္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း ဟု ဤသို့လည်း နိယတ် အနိယတ် ထုံးစံအတိုင်း ယေ မယံ ဝါကျကို အပခာန၊ အတ္တိခေါ ဝါကျကို ပခာနပြု၍ သမ္ပန်လေ။ နောက်ဝါကျ၌လည်း နည်းတူပြန်လေ။

တရုတည်းသာလော။ ဥဒါဟု သို့မဟုတ်။ နိဋ္ဌာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ ပုထုကိ* ပနာတိ၊ အများအပြားလော”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝေဒနိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနာ၊ ခြေကြားကုန်သည်ရှိသော်။ “အာဝုသော၊ တို့။ နိဋ္ဌာ၊ သည်။ ကော၊ တရုတည်းသာတည်း။ နိဋ္ဌာ၊ သည်။ နပုထုကိ၊ အများအပြားမဟုတ်”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဗျာကရေယံ၊ ကုန်ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ သရာဂဿ၊ ရာဂရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာ ပန၊ အပြီးအဆုံးလော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝိတရာဂဿ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဗျာကရမာနာ၊ သော်။ “အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ ဝိတရာဂဿ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးတည်း။ သာ၊ သည်။ သရာဂဿ၊ ၏။ နနိဋ္ဌာတိ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးမဟုတ်”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဗျာကရေယံ၊ ကုန်ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သဒေါသဿ၊ ဒေါသရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝိတဒေါသဿ၊ ကင်းသော ဒေါသရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သမောဟဿ၊ မောဟရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝိတမောဟဿ၊ ကင်းသော မောဟရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သတဏှဿ၊ တဏှာရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝိတတဏှဿ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်ရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အနုပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်မရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ ဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာမရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ အနုရုဒ္ဓပုဋိဝိရုဒ္ဓဿ၊ လိုက်လျောဆန့်ကျင်သောသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အနုရုဒ္ဓအပုဋိဝိရုဒ္ဓဿ၊ မလိုက်လျော မဆန့်ကျင်သောသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။ (လောဘဖြင့် လိုက်လျော၊ ဒေါသဖြင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းကို ရည်၍ အနုရုဒ္ဓ ပုဋိဝိရုဒ္ဓ ဟု ဟောအပ်သည်)။

“အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ ပပဉ္စာရာမဿ၊ သံသရာကို ခွဲခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသောသူ၏။ ပပဉ္စရတိနော၊ သံသရာကို ခွဲခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသောသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ မဟုတ်။ နိပ္ပပဉ္စာရာမဿ၊ သံသရာကို မခွဲခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသောသူ၏။ နိပ္ပပဉ္စရတိနော၊ သံသရာကို မခွဲခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသောသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

* ၁၄၂။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဘဝဒိဋ္ဌိစ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ဝိဘာဒိဋ္ဌိစ၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိယော၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဣမာဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော။

ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို။ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ အဇ္ဈောသိတာ၊ မျိုမတတ် စွဲလမ်းကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနှင့်။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင် ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိကို။ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ အဇ္ဈောသိတာ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။ ဘဝဒိဋ္ဌိယာ၊ နှင့်။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဤသဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ပြစ်ခြင်းကို၎င်း။ အတ္တဂံမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာ ခြင်းကို၎င်း။ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန် သည့်အတိုင်း။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ သရာဂါ၊ ရာဂနှင့်တကွ ပြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒေါသာ၊ ဒေါသနှင့်တကွ ပြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သမောဟာ၊ မောဟနှင့် တကွ ပြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သတဏှာ၊ တဏှာနှင့် တကွ ပြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဥပါဒါနာ၊ ဥပါဒါန်နှင့်တကွ ပြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အဝိဒ္ဓသုနော၊ မညာမဲကုန် ၏။ တေ၊ တို့သည်။ အနုရုဒ္ဓပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ လိုက်လျောဆန့်ကျင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ပပဉ္စာရာမာ၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိကုန်၏။ ပပဉ္စာရတိနော၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်း ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ နပရိမစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ နပရိမစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါး တို့တည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမု ပါဒါန်၎င်း။ ပ။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာဝါဒါ၊ အလုံးစုံသော ဥပါဒါန်တို့ကို ပယ်သောအားဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကို ဆိုကုန်၏ဟူ၍။ (အဋ္ဌကထာ၌ ဣတိ ထည့်၍ ဖွင့်သည်)။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နပညပေန္တိ၊ မပညတ်ကုန်။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကာမုပါဒါန်ကို။ ပရိညံ၊ ပယ်သောအား ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ အိလဗ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ တံ၊ ထိုမပညတ်ခြင်းသည်။ ကဿဟေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိဌာနာနိ၊ ဤဝဋ်အကြောင်းတို့ကို။ (ဝဋ်ကောရဏာနိ-ဋီ)။ ။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။

၁။ အဇ္ဈောသိတာတိ တာယ ဒိဋ္ဌိယာ ဂိလိတွာ ပရိနိဋ္ဌာပိတာဝိယ တဒန္တောဂဓာ-ဋီ။ ။ အဇ္ဈောသိ- တဗ္ဗန္တိ အဇ္ဈောသိတွာ ဂိလိတွာ ပရိနိဋ္ဌာပေတွာ (ဂဟေတဗ္ဗယတ္ထံ)။ ။ မရပိဏ္ဍိကသုတ် အဋ္ဌကထာ။

နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။
 တေသမ္မဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညာဝါဒါ၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံ
 ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။
 ကာမုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊
 ကုန်။ သီလဗ္ဗတပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ အတ္တဝါဒပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊
 ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ (ဒိဋ္ဌာနာပဇာနနဝါရ၊ ကေဋ္ဌာနာပဇာနန ဝါရတို့၌ တိဋ္ဌာနာပဇာနနဝါရကို
 မှီ၍ အနက်သမ္ပန်)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဇ္ဇပေ၊ ဤသို့ ကိလေသာ မငြိမ်းသော သဘောရှိသော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ တရားတု
 ဝိနည်းတုကို ဟောထားပညတ်ရာ တိတ္ထိသာသနာ၌ ။

သတ္တရိ၊ တိတ္ထိဆရာ၌။ ယောပသာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ သော၊
 ထိုကြည်ညိုခြင်းကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ကောင်းသော ဖြစ်ခြင်းရှိသော ကြည်ညိုခြင်းဟူ၍။ ဝါ၊ ချမ်းသာ
 သုံးရပ်ကို မချွတ်ဖြစ်စေတတ်သော ကြည်ညိုခြင်းဟူ၍။ နအက္ခာယတံ၊ မဆီအပ် ။

ဓမ္မေ၊ တိတ္ထိတရား၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။
 နအက္ခာယတံ၊ မဆီအပ်။ သီလေသု၊ တိတ္ထိသီလတို့၌။ ယာ ပရိပူရကာရိတာ၊ အကြင်ဖြည့်ကျင့်ခြင်း
 ကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတံ၊ မဆီအပ်။
 သဟဓမ္မိကေသု၊ ကျင့်ဖော်တိတ္ထိတို့၌။ ယာ ပိယမနာပတာ၊ အကြင် ချစ်အပ် နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်
 သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတံ၊ အပ်။ တံ၊ ထိုသို့
 မဟောကြားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ၊
 ထိုမဟောကြားခြင်းသည်။ ဝေဟိ၊ ဤ (ဆိုလတ္တံ့ သော အကြောင်းပြု) အတိုင်းသာ။ (ဝေဇ္ဇေတံ-ကို
 တံ ဝေမေဝ-ဟု ဖွင့်သည်)။ ဟောတံ၊ ၎င်း။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ (ယထာကာရဏတ္ထံ၊ တံ
 အနက်မဲ့။ ယထာတန္တိ ကာရဏတ္ထံ နိပါတော။ အဠကထာ)။ ဒုရက္ခာတေ၊ မကောင်းသဖြင့်
 ဟောကြားအပ်သော။ ဒုပ္ပဝေဒိတေ၊ မကောင်းသဖြင့် သိစေအပ်သော။ အနိယျာနိကေ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော။ အနုပသမသံဝတ္တနိကေ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ
 မဖြစ်သော။ အသမ္မာသမ္မုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတေ၊ သဗ္ဗညုသည် မဟောအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ တေ၊
 ထိုကြည်ညိုခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ ပသာဒါဒယော-ဟု ပါဌသေသ
 အဠကထာ ပြသည်)။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း)။

၁၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူတတ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 မဖောက်မပြန် ကိုယ်ပိုင်ညီအစ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သဗ္ဗပါဒါနပရိညာဝါဒေါ၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံလျက်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။
 ပညပေတံ၊ ပညတ်၏။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေတံ၊ ၎င်း။ ဒိဋ္ဌပါဒါနဿ၊

၁။ ဓမ္မေတိ ဓမ္မပတိရူပကော၊ တိတ္ထိယာတိ ဓမ္မဝိနယောတိ ကထေန္တိ၊ တံ သန္တာယေတံ ဝုတ္တံ ဓမ္မဝိနယေတိ။
 ဋီ။ ဒု-၁၃။
 ၂။ သော ပသာဒေါ သမ္မုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတော အတ္တေနော ပတတ္ထိဝေသေန အဝေဇ္ဇပုသာဒေါဝိယ အစူဠိကော န
 ဟောထံတိ အတ္ထော။ ဋီ ဒု-၁၄။

ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေတံ၊ ဇီ။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေတံ၊ ဇီ။ အတ္တဝါဒု
 ပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေတံ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ ကိလေသာ ငြိမ်းသော
 သဘောရှိသော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ တရားစစ် တရားမှန် ဝိနည်းစစ် ဝိနည်းမှန်တို့ကို ဟောထားပညတ်ရာ
 သဗ္ဗညုဘုရားသာသနာတော်၌။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇီ။
 သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ယောပသာဒေါ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဇီ။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဇီ။ သီလေသု၊ တို့၌။ ယာ
 ပရိပူရကာရိတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇီ။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဇီ။ သဟဓမ္မိ
 ကေသု၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၌။ ယာပိယမနတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇီ။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ အက္ခာ
 ယတိ၊ ဇီ။ တံ၊ ထိုဟောကြားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ထို
 ဟောကြားခြင်းသည်။ ဧဝံဟိ၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့ သော အကြောင်းပြု) အတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဇီ။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော။ သပ္ပဝေဒိတေ၊
 ကောင်းစွာ သိစေအပ်သော။ နိယျာနိကေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။
 ဥပသမသဝတ္တနိကေ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတေ၊ သဗ္ဗညု
 သည် သိစေအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ။ တေ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ (တသွာ၊ ထိုကြောင့်တည်း)။

၁၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနာ၊ ဤဥပါဒါနံတို့သည်။ ကိ
 နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် နိဒါန်းရှိကုန်သနည်း။ ကိ သမုဒယာ၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သနည်း။
 ကိ ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင် ဇာတ်မြစ်ရှိကုန်သနည်း။ ကိ ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစရှိကုန်
 သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင် နိဒါန်းရှိကုန်
 ဇီ။ တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင်ဇာတ်မြစ်
 ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမွန်အစ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ တဏှာစ၊ ဤ
 တဏှာသည်လည်း။ ကိ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင်နိဒါန်းရှိသနည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ တဏှာ၊
 တဏှာသည်။ ဝေဒနာနိဒါနာ၊ ဝေဒနာလျှင်နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ ဝေဒနာပဘဝါ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 အယံဝေဒနာစ၊ ဤဝေဒနာသည်လည်း။ ကိ နိဒါနာ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာသည်။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင်နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ ဖဿပဘဝါ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ
 ဖဿောစ၊ သည်လည်း။ ကိ နိဒါနော၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ ဖဿော၊ သည်။ သဠာယတန
 နိဒါနော၊ သဠာယတနလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ သဠာယတနပဘဝါ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သဠာယတ
 နဉာ၊ သည်လည်း။ ကိ နိဒါနာ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ သဠာယတနံ၊ သည်။ နာမဂ္ဂပနိဒါနာ၊
 နာမဂ္ဂလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ နာမဂ္ဂပဘဝါ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ နာမဂ္ဂပဉာ၊ သည်လည်း။
 ကိ နိဒါနာ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ နာမဂ္ဂပံ၊ သည်။ ဝိညာဏနိဒါနာ၊ ဇီ။ ပ။ ဝိညာဏပဘဝါ၊ ဇီ။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံဝိညာဏဉာ၊ သည်လည်း။ ကိ နိဒါနာ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ ဝိညာဏံ၊
 သည်။ သင်္ခါရနိဒါနာ၊ သင်္ခါရလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ သင်္ခါရပဘဝါ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေသင်္ခါရာစ၊
 ဤသင်္ခါရတို့သည်လည်း။ ကိ နိဒါနာ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာ
 နိဒါနာ၊ ကုန်၏။ ပ။ အဝိဇ္ဇာပဘဝါ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံတောစခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘိက္ခုနော၊ ဇီ။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။
 ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ (အထ၊ ထိုအခါ၌။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာပုဒါ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါန်ကို။ နေဝဉ္စပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဒိဋ္ဌပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌပါဒါန်ကို။ နဉ္စပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ ကို။ နဉ္စပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အတ္တဝါဒပါဒါနံ၊ ကို။ နဉ္စပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ နပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တညေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ (အကြောင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-ကို ရှု၍ ယောဇနာ။ ဣဒမဝေါစ ။ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ စူဠသီဟနာဒသုတ္တံ၊ စူဠသီဟနာဒသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-မဟာသီဟနာဒသုတ်

၁၄၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည်ပေးမြဲ)။ ။ဝေသာလီယံ၊ ဝေသာလီမြို့၌။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏ပြင်ပဖြစ်သော။ အပရပုရေ၊ မြို့၏ အနောက်မျက်နှာဖြစ်သော။ ဝနသဏှေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့၏ သားဖြစ်သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ်သည်။ ဣမသွာ-ဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ အစိရ-ပက္ကန္တော၊ ဖဲခါ၍ မကြာမြင့်သေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသုနက္ခတ်သည်။ ဝေသာလီယံ၊ ၌။ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်၌။ “သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏ (သန္တာန်၌)။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာမကုသိုလ်တရားထက်။ ဝါ၊ လူအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော ကာမကုသိုလ်တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ အရိယာဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်တူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အကြံအစည် သက်သက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆောင်အပ်သော။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ စူးစမ်း ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက် အပ်သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယဿစ ခေါ၊ အကြင်ရာကစသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဿ၊ ထိုဂေါတမသည်။ ဓမ္မော၊ (အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစသော) တရားကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သော၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစသော တရားသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ တက္ကရဿ၊ ထိုဟောတိုင်း ပြုကျင့်သော သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ နိယျာတိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ သိ။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ (အာကာရဝါကျရှု ပုဒ်တို့၏အနက်ကို အဋ္ဌကထာ ဝိကော ၂-ရပ် တွဲစပ်၍ရှု)။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသွာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်ရုံ၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေသာလီ၊ သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ အာယသွာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဝေသာလီယံ၊ ၌။ ပရိသတိ၊ ၌။ “သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အပ်သော။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ အပ်သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ယဿစ ခေါ၊ အကြင်ရာကစသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ထိုဂေါတမသည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊ အားဖြင့်။ တက္ကရဿ၊ ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ နိယျာတိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ သိ။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသမာနဿ၊ ပြောဆိုသော။ လိစ္ဆဝိပုတ္တဿ၊ သော။

သုနက္ခတ္တဿ၊ ဧ၊ ဝစနံ၊ ကိ။ အထောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ (ဘာသမာနဿ သည် အနာဒရမဟုတ်၊ သမ္ပန်။ ဘာသမာနဿ တံ ဝစနံ သုဏိ။ အဋ္ဌကထာ)။

အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သံညံ။ ဝေသာလိယံ၊ ဌ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငါ။ စရိတွာ။ လှည့်လည်၍။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပရိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ၊ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ မြတ်စွာဘုရား။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ ပ။ နိယျာတိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သိ။ ဝါ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ (ဘာသတိ-နောင် တတိ အကျေကြံ)။

၁၄၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မောဃပုရိသော။ မင်ဖိုလ်မမှီး အချည်းနှီး ယောက်ျားဖြစ်သော။ သော သုနက္ခတ္တော၊ ဤသုနက္ခတ်သည်။ ကောနောဟိ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အဿ၊ ထိုသုနက္ခတ်သည်။ ကောဓာစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်လည်း။ သောဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ယဿ စ ခုဿ။ ပ။ ဒုက္ခက္ခယာယာတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ သည်။ ဝေ၊ သိ။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မောဃပုရိသော၊ သော။ သောသုနက္ခတ္တော၊ သည်။ အဝတ္ထံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသိသာမိ၊ အံ့။ တတိခေါ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ (ဝါ၊ သော်လည်း)။ တထာဂတဿ၊ ဧ။ ဝဏ္ဏိယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဧ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော၊ ထိုသုနက္ခတ်ပြောကြားအပ်သော စကားသည်။ တထာဂတဿ၊ ဧ။ ဝဏ္ဏောဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်သာတည်း။ (အဋ္ဌကထာ ရှု၍ ပေးသည်)။ (တနည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယဿစ။ ပ။ ဒုက္ခက္ခယာယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သိ။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော၊ ထိုသူသည်။ တထာဂတဿ၊ ဧ။ ဝဏ္ဏောဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်သာ တည်း။) သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတိပိ သော ဘဂဝါ။ ပ။ ဘဂဝါတိ၊ တတိပိ သော ဘဂဝါ။ ပ။ ဘဂဝါ-ဟု သော။ အယမ္ပိ နာမ၊ ဤဂုဏ်တော်လောက်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ (အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ သော)။ ဓမ္မန္တယော၊ တရားအားလျော်စွာ သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ မောဃပုရိသဿ၊ သော။ သုနက္ခတ္တဿ၊ ဧ (သန္တာန်၌)။ နဘဝိသတိနာမ၊ မဖြစ်ဘိသေး။ (အပိနှင့် နာမကို အမျိုးမျိုး ထိုင်၍ အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်။ ဤအနက်ကို အားမရသေး က အဋ္ဌကထာရှု၍ ကြံလေ)။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ “သော ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ တုဒ္ဓိဝိစံ၊ တုဒ္ဓိဝိစံ အဘိညာဏ်ကို။ ပစ္စန္ဒဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဧကောပိ ဟုတွာ၊ တယောက်ထည်းဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဗဟုဓာပိ ဟုတွာ၊ များသောအပြားရှိလျက် လည်း။ ဧကောဟောတိ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်၏။ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ တိရောကုဋံ၊ နံရံခြားရာ၌၎င်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာ၌၎င်း။ တိရော ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာ၌၎င်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ အသဗ္ဗမာနော၊ မကပ်ငြိမ့်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေ သေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်းငုပ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏။ အဘိဗ္ဗမာနေ၊ မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ အာကာသေပိ၊ ၌လည်း။ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ကမတိ၊ သွားနိုင်၏။ ဝေ မဟိဒ္ဓိကေ၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဝေမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသုရိယေ၊ ဤလနေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊

လက်ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်နိုင်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ ယာဝဗြဟ္မာလောကာပိ၊
 ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလို့အတိုင်း။ ဝတ္ထေတိတိ၊ ဖြစ်စေ
 နိုင်၏။ ဟူသော။ အယမ္ဗိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ဤ။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူသော။
 မေန္ဒယော၊ သည်။ မောဃပရိသဿ၊ သော။ သုနက္ခတ္တဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ နဘဝိဿတိနာမ၊
 မဖြစ်ဘိသေး။

သာရိပုတ္တ၊ ဣ။ “သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ အတိက္ကန္တမာနသိကာယ၊ လူတို့၏
 သောတပသာဒကိုလွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သောတ
 ဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ ကုန်သော၊ မာနုသေစ၊ ကုန်သော။ ဥဘော၊ ကုန်သော။
 သဒ္ဓေါ၊ တို့ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ဒုရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေစ၊ တို့ကား။
 သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေ သဒ္ဓေါ၊ တို့ကို။ သုဏာတိတိ၊ ၏”ဟူသော။
 အယမ္ဗိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ဤ။ အတ္တိတိ၊ ဟူသော။ မေန္ဒယော၊ သည်။ မောဃ
 ပရိသဿ၊ သော။ သုနက္ခတ္တဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ န ဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ဘိသေး။ သာရိပုတ္တ၊
 ဣ။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ ပရ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ (စာပိုဒ် ၆၈-နှင့် အဝိမုတ္တ
 စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ-တိုင်အောင်တူ၏)။ ဣတိ၊ ဟူသော။ အယမ္ဗိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။
 ပ။ နဘဝိဿတိနာမ၊ သေး။

☰

၁၄၈။ သာရိပုတ္တ၊ ဣ။ ယေဟိ ဗလေဟိ၊ အကြင်အားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဘံဋ္ဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော်
 မူ၏။ ပရိသာသ၊ ရှစ်ပါးသော ပရိသတ်တို့၌။ သီဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့သောစကားကို။ နဒတိ၊
 ကြုံးဝါးတော်မူ၏။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော တရားစက်ကို။ ပဝတ္ထေတိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ တထာဂတဿ၊
 ၏။ တထာဂတဗလံ၊ ဘုရားအားတော်တို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ် ဒဿ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဒဿ၊
 ဆယ်ပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဆယ်သည်တို့နည်း။

သာရိပုတ္တ၊ ဣ။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ တထာဂတော၊ သည်။ ဋ္ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း။
 ဋ္ဌာနတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ အဋ္ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း။ အဋ္ဌာနတော၊
 အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ဣ။
 တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ဗိ၊ အကြင်ညာဏ်တော်ဖြင့်လည်း။ ဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဋ္ဌာနတော၊
 အားဖြင့်။ အဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဋ္ဌာနတော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။
 သာရိပုတ္တ၊ ဣ။ ဣဒမ္ဗိ၊ ဤညာဏ်တော်သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလံ၊ သည်။
 ဟေတိ၊ ၏။ ယံဗလံ၊ ယင်းအားတော်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဘံဋ္ဌာနံ၊
 ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ၏။ ပရိသာသ၊ တို့၌။ သီဟနာဒံ၊ ကို။ နဒတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္ထေတိ၊
 ၏။ (၁)

သာရိပုတ္တ၊ ဣ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်နံ၊
 အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ ဆောက်တည်၍ ပြုအပ်ကုန်သော
 ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဋ္ဌာနသော၊ အထောက်အပံ့အကြောင်းအားဖြင့်။
 ဟေတုသော။ ဖြစ်စေတော်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။
 သာရိပုတ္တ၊ ဣ။ တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ဗိ၊ အကြင်ညာဏ်ဖြင့်လည်း။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်နံ၊

☰

ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဌာနသော၊ အားဖြင့်။ ဟေတုသော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတံ၊ ၎င်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၎င်း။ တထာဂတဗသံ၊ သည်။ ဟောတံ၊ ၎င်း။ ယံဗသံ၊ ယင်းအားတော်ကို။ အာဂမ္မ၊ ရှိ။ ပ။ ပဝတ္ထေတံ၊ ၎င်း။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ သဗ္ဗတ္တဂါမိနိံ၊ အလုံးစုံသောဂတိ၊ အကတိသ္မိံ၊ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်လမ်းစဉ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတံ၊ ၎င်း။ ပ။ ပဝတ္ထေတံ၊ ၎င်း။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနေကဓာတုနာနာဓာတုလောကံ၊ များသောဓာတ် ကွဲပြားသောဓာတ်ရှိသော ခန္ဓာအာယတနဓာတ် လောကကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတံ၊ ၎င်း။ ပ။ ပဝတ္ထေတံ၊ ၎င်း။ ။(၄)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတံ၊ အမျိုးမျိုးနုလုံးသွင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတံ၊ ၎င်း။ ပ။ ပဝတ္ထေတံ၊ ၎င်း။ ။(၅)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရသတ္တာနံ၊ မြတ်သောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ၊ ဣန္ဒြေတို့၏ မြတ် မမြတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ရင့်သည်နုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတံ၊ ၎င်း။ ပ။ ပဝတ္ထေတံ၊ ၎င်း။ ။(၆)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ စျာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ၊ လေးပါးသော စျာနံ ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခ သုံးပါးသော သမာဓိ ကိုးပါးသော သမာပတ်တို့၏။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းကို။ ဝေါဒါနံ၊ ပြုစင်ကြောင်းကို။ ဝုဠာနံ၊ ထမြောက်ကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတံ၊ ၎င်း။ ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္ထေတံ၊ ၎င်း။ ။(၇)

☰

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ သေယျထိဒံ၊ ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္ထေတံ၊ ၎င်း။ ။(၈)

☰

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္ထေတံ။ ။(၉)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ ကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဇ္ဇေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊ အဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သတ္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတံ၊ ၎င်း။ ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္ထေတံ။ ။(၁၀)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဗလေဟိ၊ တို့နှင့်။ ပ။ ပြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္ထေတံ၊ ၎င်း။ တထာဂတဿ၊ ၎င်း။ တထာဂတဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ၊ ဒေသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။

၁၄၉။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေံ သို့။ ဇာနန္တံ၊ သိတော်မူသော။ ဝေံ သို့။ ပဿန္တံ၊ မြင်တော်မူသော။ မံ၊ ငါတုရားကို။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ “သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ဇိ။ မနုဿဓမ္မော၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ သော။ ဝိမံသာနစရိတံ၊ သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတီတိ၊ ဇိ”ဟူ၍။ ဝေံ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဇိ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တံဝါစံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စကားကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ တံစိတ္တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောစိတ်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ကြောင့်။ တံဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အယူကို။ အပ္ပုနိဿဇိတော၊ မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ (နိရယပါလေဟိ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။) အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိရယေ၊ ဤ။ နိက္ခိတ္တော ယသ၊ ပစ်ချအပ်သကဲ့သို့။ ဝေံတူ။ သော။ ကို။ ဝါစာစိတ္တဒိဋ္ဌိဟိ၊ တို့သည်။ နိရယေ၊ ဤ။ နိက္ခိတ္တော၊ ဇိ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သီလသမ္ပန္နော၊ လောကုတ္တရာသီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ လောကုတ္တရာ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပညာသမ္ပန္နော၊ လောကုတ္တရာ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပင်လျှင်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အာရာဓေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေံ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ ဝဒါမိ၊ ဇိ။ တံဝါစံ၊ ကို။ ပ။ နိက္ခိတ္တော၊ ဇိ။

၁၅၀။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ရွံရှာခြင်း ကင်းသူ၏ အဖြစ်ဟူသော အကြင် ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်သို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ တထာဂတော၊ သည်။ ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ဇိ။ တထာဂတဿ၊ ဇိ။ ဝေသာရဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော။ ပဋိဇာနတော၊ တုရား ဟု ဝန်ခံသော။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို။ အနဘိသမ္ပုဒ္ဓါ၊ မသိအပ်ကုန်သေး။ ဣတိ၊ သို့။ (ပဋိစောဒေသတိ-၌ စပံ)။ တကြ၊ ထိုတရားတို့၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ကို။ သမဏောဝါ၊ သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်၎င်း။ ဒေဝေါဝါ၊ သည်၎င်း။ မာရောဝါ၊ သည်၎င်း။ ဗြဟ္မာဝါ၊ သည်၎င်း။ ကောစိဝါ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူသည်၎င်း။ လောကသ္မိံ၊ ဤ။ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော စကားဖြင့်။ ပဋိစောဒေသတီတိ၊ စောဒနာလတ္တံဟူသော။ တေ နိမိတ္တံ၊ ဤပုဂ္ဂလဓမ္မာဟူသော အကြောင်းကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တေ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အသမနုပဿန္တော၊ ဤ။ ခေမပုတ္တော၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ အဘယပုတ္တော၊ ဘေးကင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပုတ္တော၊ ရွံရှာခြင်း ကင်းသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ဇိ။ ။(၁)

ခိဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝါရှိသော။ ပဋိဇာနတော၊ ခိဏာသဝဟု ဝန်ခံသော။ တေ၊ သင်၏(သန္တာန်၌)။ ဣမေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ အပရိက္ခိဏာ၊ မကုန်ကုန်သေး။ ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ဇိ။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ ဓမ္မော၊ အကြင်မေထုန်အကျင့်တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ အန္တရာယိကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေထုန်အကျင့်တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ ဇိ။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယအကျိုးငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ဇိ။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယဿ ခေါ၊ အကြင်ရာဂ စသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ တေ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသော တရားကို။ ဒေသိတော၊ ပြီး။ သော ဓမ္မော၊ ထို

အထုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသော တရားသည်။ သမ္မာ၊ သင်္ခသော အကြောင်းဖြင့်။ တက္ကရဿ၊ ထို
 ဟောတိုင်း ပြုကျင့်သောသူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ နနိယျာတိ၊ မဖြစ်။ ဝါ၊
 မပြီးစေ။ (နိယျာတိ ဂစ္ဆတိ၊ တံ အတ္ထံ သာဓေတိတံ ဒီပေတိ။ စာပိဒံ ၁၄၆၊ အဋ္ဌကထာ)။ . . ။
 ဣတိ သို့။ပ။ ဝိဟရာမိ ။ ။ (၄) သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တည်း။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၁။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမာ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အဋ္ဌ၊
 တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ခတ္တိယပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်၎င်း။ ပြာဟ္မဏပရိသာ၊ ၎င်း။ ဂဟ
 ပတိပရိသာ၊ ၎င်း။ သမဏပရိသာ၊ ၎င်း။ စာတုမဟာရာဇိကပရိသာ၊ ၎င်း။ တာဝတိံ သပရိသာ၊
 ၎င်း။ မာရပရိသာ၊ ၎င်း။ ပြဟ္မပရိသာ၊ ၎င်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဣမာအဋ္ဌ၊
 တို့တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စတုဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊
 သော။ တထာဂတော၊ သည်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမာပရိသာ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ။
 အဇ္ဈောဂါဒတိ၊ သင်္ကမတော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟိ၊ သည်။ အနေကသတိ၊ အရာမကသော။
 ခတ္တိယပရိသာ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမတော၊ ကပ်ရောက်နိုင်သူ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ ။ တကြပိ၊
 ထိုမင်းပရိသတ်၌လည်း။ မယာ၊ သည်။ သန္နိသိန္နပဗ္ဗဇ္ဇော၊ နေလည်းနေဘူး၏။ သလ္လပိတပုဗ္ဗာ၊
 ပြောဟောလည်း ပြောဟောဘူး၏။ သာကစ္ဆာ၊ တရားဆွေးနွေးခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိတပုဗ္ဗာ၊
 ရောက်လည်းရောက်ဘူး၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တကြ၊ ထိုမင်းပရိသတ်၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မံ၊ သို့။ ဘယံဝါ၊
 သည်၎င်း။ သာရဇ္ဇံဝါ၊ ရှိရာခြင်းသည်၎င်း။ ဩက္ခမိဿတိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ
 နိမိတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မူ။ပ။ ဝိဟရာမိ ။ ။ (ပရိသတ်သာထူး၏။
 အကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၂။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမာ ယောနိယော၊ ဤခန္ဓာအသို့အစတို့သည်။ စတသော၊ တည်း။
 စတသော၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ အဏ္ဏဇာ၊ ဥဉ္စ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ခန္ဓာအသို့အစ၎င်း။
 ဇလာဗုဇာ၊ သားအိမ်၌ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ၎င်း။ သံသေဒဇာ၊ အညှိ၌ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ၎င်း။
 ဩပပါတိကာ၊ ကျရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ယောနိ၊ ၎င်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။
 အဏ္ဏဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်။
 အဏ္ဏကောသံ၊ ဥဉ်ကို။ အဘိနိဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အယံ၊
 ဤသတ္တဝါကို။ အဏ္ဏဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဇလာဗုဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။
 ယေ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထိကောသံ၊ သားအိမ်ကို။ပ။ ဝုစ္ဆတိ၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သံသေဒဇာ၊
 အညှိ၌ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်။
 ပူတိမစ္ဆေဝါ၊ ငါးပုတ်၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပူတိကုဏပေဝါ၊ အကောင်ပုတ်၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊
 ကုန်၏။ ပူတိကုမ္မာသေဝါ၊ မှိုသိုး၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ စန္ဒနိကာယဝါ၊ ညွှန်မရှိသော တံစီးတုင်း
 ၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဠိဂလ္လေဝါ၊ ညွှန်ရှိသော တံစီးတုင်း၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။
 ဝုစ္ဆတိ၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဩပပါတိကာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ (သာရိပုတ္တ၊ ရာ။)
 ဒေဝါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်မှ တပါးသော နတ်ပြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ နေရယိကာ၊ ငရဲသားတို့သည်၎င်း။
 ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာ၊ တို့သည်
 ၎င်းတည်း။ပ။ ဝုစ္ဆတိ၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယောနိယော၊ တို့သည်။ ဣမာ စတသော၊ တို့တည်း။ ။
 (ကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၃။ သာရိပုတ္တ၊ ဓု။ ဣမာ ဂတိယော၊ ဣလားရောက်အပ်သော ဂတိတို့သည်။ ပဉ္စ
 ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ နိရယော၊ ငရဲ၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊
 တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစ၎င်း။ ပေတ္တိဝိသယော၊ ပြိတ္တာတို့၏ နေရာ၎င်း ။ မနုဿာ၊ တို့၎င်း။
 ဒေဝါ၊ တို့၎င်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ဓု။ အဟံ၊ သည်။ နိရယဉ္စ၊ ကို၎င်း။ နိရယဂါမိံ ၊ ငရဲသို့ရောက်
 ကြောင်း ဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကို၎င်း။ နိရယဂါမိံ ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ ကျင့်စဉ်ကို၎င်း။ ပဇာနာမိ၏။
 ယထာစ၊ အကြင် ငရဲသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ပ။
 ဥပပဇ္ဇတိ၊ ။ တဉ္စ၊ ထိုငရဲသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၏။
 သာရိပုတ္တ၊ ဓု။ အဟံ၊ သည်။ တိရစ္ဆာနယောနိဉ္စ၊ ကို၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိဂါမိံ ၊ တိရစ္ဆာန်
 တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကို၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိဂါမိနိံ ၊
 သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ ကျင့်စဉ်ကို၎င်း။ ပဇာနာမိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစသို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပ။ ပဇာနာမိ၏။ ။ (အကြွင်းမှီ၍ ပေးလေ)။

၁၅၄။ သာရိပုတ္တ၊ ဓု။ ဣမာ ဉ္စ။ ကေစုံ၊ သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ “ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ လတ္တံ ။ တထာ၊ ဖြင့်။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။
 တထာစ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဣရိယတိ၊ လုံ့လပြု၏။ တဉ္စ မဂ္ဂံ၊ သို့လည်း။ သမာဂ္ဂဉ္စောတိ၊ တက်ရောက်၏”
 ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စေတောံ၊ ကို။ ပဋိပစ္စ၊ ၍။ ပဇာနာမိ၊ ။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ကို။ ပ။ ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ကေန္တဒုက္ခာ၊ စင်စစ် ဆင်းရဲရှိကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။
 ကဋ္ဌကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယမာနံ၊ ခံစားနေရသည်ကို။ ပဿာမိ၊ ။

သာရိပုတ္တ၊ ဓု။ သာမိကပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တကွ တသုအနက်ရှိသော။ ဝိတစ္စိကာနံ၊
 ကင်းသော အလှူ ရှိကုန်သော။ ဝိတစ္စမာနံ၊ ကင်းသော အခိုးရှိကုန်သော။ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။
 ပူရာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတိုင်းသည်။ (အတ္ထံ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ စမ္မာဘိ
 တတ္ထော၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်အပ်သော ။ စမ္မုပရေတော၊ အပူသည် လွန်စွာရောက်အပ်
 သော။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသော။ တသိတော၊ တပ်မက်သော။ ပိပါသိတော၊ မှတ်သိပ်သော။ ပုရိ
 သော၊ သည်။ ကောယနေန၊ တကြောင်းတည်းသော။ မဂ္ဂေန၊ လမ်းဖြင့်။ တမေဝ အင်္ဂါရကာသု၊
 ကိုပင်လျှင်။ ပဏိဝေယ၊ တောင့်တ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ။ တမေနံ၊ ကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိ
 သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ “ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဣမံယေဝ အင်္ဂါရကာသု၊ သို့သာလျှင်။
 အာဂမိဿတိ၊ လတ္တံ ။ တထာ၊ အားဖြင့်။ အယံ တံ ပုရိသော၊ ဤအရှင်ယောကျ်ားသည်။ ပဋိပန္နော၊
 ကျင့်၏။ တထာစ၊ အားဖြင့် လည်း။ ဣရိယတိ၊ လုံ့လပြု၏။ တဉ္စ မဂ္ဂံ၊ သို့လည်း။ သမာဂ္ဂဉ္စောတိ၊
 တက်ရောက်၏” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဓု၏။ တမေနံ၊ ကို။ အပရေန သမယေန၊ ။ တထာ
 အင်္ဂါရကာသုယာ၊ ။ ပတိတံ၊ ကျသည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဝေဒယမာနံ၊ ကို။ ပထေယျ၊ သေယျတာပိ၊
 ကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ဓု။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဿာမိ၊ ။ ။ (၁)

၁။

၁။ ပကစ္စတော သုခတော အယနံ အပဂမော ပေစ္စသာဝေါ၊ တံ ပတ္တာနံ ဝိသယောတိ ပေတယောနိ
 မေဝ ဝဒေတိ။ ။ ဋီကာ။
 ၂။ စာပိုဒ် ၂၄၅ တိဝိဇ္ဇာဋ္ဌေန ကဋ္ဌကာ။ စာပိုဒ် ၁၅၄၅ ကဋ္ဌကာတိ ခရာ။ ၂၄-ပါဠိထော်၌ တိဗ္ဗာ ခရာ ကဋ္ဌ
 ကာ-ဟု ၃-မျိုးလာ၏။ ဤ၌ ခရာ မပါ။ တိဗ္ဗာတိဝါ တိဝိဇ္ဇာ ကဋ္ဌကာတိဝါ အနိဋ္ဌာ။ ဋီကာ။
 ၃။ သမ္ပေန အဘိတတ္ထော စမ္မာဘိတတ္ထော-ဟု ပြု။ စမ္မော ဥဏှ-အဘိဓာန်။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ဂူထကူပေါ၊ မစင်တွင်းသည်။ ပ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ဒုက္ခဗဟုလာ၊ များသောဆင်းရဲရှိကုန်သော။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ သမိဘာဂေ၊ မြေအဘို့၌။ ဇာတော၊ ပေါက်သော။ တနုပတ္တပလာသော၊ ကျသော အရွက်ရှိသော။ ကဗရစ္ဆာယော၊ ကျသော အရိပ်ရှိသော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ အထာ၊ ။ ပ။ တမေနံကို။ အပရေန သမယေန၊ ။ တဿ ရုက္ခဿ၊ ၎င်း။ ဆာယာယ၊ ။ နိသိန္ဒဝါ၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍၎င်း။ နိပန္ဒဝါ၊ လျောင်းသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဒုက္ခဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယမာနံ၊ ကို။ ပဿေယျသေယျတာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ သုခဗဟုလာ၊ များသော ချမ်းသာရှိကုန်သော။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ဗဟလပတ္တပလာသော၊ ထူသော အရွက်ရှိသော။ သန္နစ္ဆာယော၊ ထူသော အရိပ်ရှိသော။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။ ။(၄)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ဧကန္တသုခါ၊ စင်စစ်ချမ်းသာကုန်သော။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တတြ၊ ထိုပြာသာဒ်ရှည်၌။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာ၊ အတွင်း အပြင် လိမ်းကျံအပ်သော။ နိဝါတံ၊ လေတိတ်သော။ ဖုသိတက္ကန္တံ၊ ထိစပ် အပ်သော တံခါးရွက်ရှိသော။ ပိဟိတဝါတပါနံ၊ ပိတ်အပ်သော လေသောက်တံခါးရှိသော။ ကုဋ္ဌံ၊ ဂါရံ၊ အထွတ်တပ်သော အဆောင်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တတြ၊ ထိုအထွတ်တပ်သော အဆောင်၌။ ဂေါနကတ္တတော၊ အမွှေးရှည်ကော်ဇောနက်ကြီးဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ပဋိကတ္တတော၊ သားမွှေးဖြူ အခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ပဋ္ဌလိကတ္တတော၊ ပန်းပြောက်ခြယ် သားမွှေးအခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ကဒလိမိ၊ ပဝရပစ္စတ္တရဏော၊ ဝံပိုင်ရေဖြင့် ပြုအပ်သော မြတ်သော အင်းရှိသော။ သဥတ္တရစ္ဆဒေါ၊ အထက်၌ ဖွဲ့ယှက်မိုးအပ်သော မျက်နှာကြက်နီနှင့်တကွသော။ ဥဘတော၊ လောဟိတကူပဇာနေဒ၊ နှစ်ဖက်၌ ထားအပ်သော နီသောခေါင်းအုံး ခြေအုံးရှိသော။ ပလ္လင်္ဂော၊ ညောင်စောင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ အထာ၊ ။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။ ။(၅)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အစ္ဆောဒကော၊ ကြည်လင်သောရေရှိသော။ သာတောဒကော၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိသော။ သိတောဒကော၊ အေးမြသောရေရှိသော။ သေတကော၊ ဖြူသော ရေရှိသော။ သုပတိတ္တာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသော။ ရမဏိယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း သော။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ အဿ၊ ထိုရေကန်၏။ အဝိဒ္ဓုရေစ၊ အနီးအပါး၌ လည်း။ တိဗ္ဗော၊ ထူထပ်သော။ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ပ။ တမေနံထိုယောကျ်ား ကို။ အပရေန သမယေန၊ ။ တံ ပေါက္ခရဏိ၊ သို့။ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ နှာယိတွာစ၊ ရေချိုး၍၎င်း။ ပိဝိတွာစ၊ ရေသောက်၍၎င်း။ သဗ္ဗဒရထကိလမထပရိဋ္ဌာဟံ၊ အလုံးစုံသော ပူခြင်း ပင်ပန်းခြင်း အိုက်ခြင်းကို။ ပဋိပုဿမေတ္တာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ပစ္စုတ္တုဒိတွာ၊ တက်၍။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍော ။ ပ။ ပဿေယျ သေယျတာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဂဘိယော၊ တို့သည်။ ဣမာခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (အံကြွင်းတူပြီ)။ ။(၆)

၁။ ဂေါနကတ္တတောမှ ဥဘတော လောဟိတကူပဇာနေဒ ထိုင်အောင်သော ပုဒ်တို့ကို အဋ္ဌကထာမှ လိုရင်း ဖွင့်အပ်သော ပုဒ်နက်တို့ကို ပါစေ၍ ယောဇနာသည်။ အရွတ်ခက်သော ပုဒ်နက်နှင့် လိုရင်းမဟုတ်သော ပုဒ်နက်တို့ ကျန်ခြင်းကြောင့် အခွင့်နှင့်မညီဟု မမှတ်လင့်။

၁၅၅။ သာရိပုတ္တ၊ ဣ။ အဟံ၊ သည်။ တပဿိ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ ပရမတပဿိ၊ မြတ်သောကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ဧ။

လူခေါ၊ ခေါင်းပါးသည်။ ပရမလူခေါ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။

ဇေဂ္ဂစ္စိ၊ မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသည်။ ပရမဇေဂ္ဂစ္စိ၊ မြတ်သော မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ဧ။

ပဝိဝိတ္တော၊ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ပရမပဝိဝိတ္တော၊ မြတ်သော တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေသူသည်။ ဟောမိ၊ ဧ။ ။ (ပရမတပဿိ-မှ ပရမပဝိဝိတ္တော-တိုင်အောင် ပုဒ်တို့၌ ပရမော-တပဿိ ဟု ဖွင့်ဆိုသည့်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။ လွန်စွာ ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသူ-စသည်ဖြင့် ပရမကို ကြိယာဝိသေသနပေးလျှင် ပို၍ အနက်ချော့ရာ၏)။ ။ ဣတိ၊ သို့။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်လုံ့လကို။ စဒ္ဓိတာ၊ ကျင့်သောသူဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ ဧ။

သာရိပုတ္တ၊ ဣ။ တတြ၊ ထိုအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်သော အကျင့်လုံ့လ၌။ မေ၊ ဧ။ တပဿိတာယ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်လုံ့လရှိသည့်အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (တနည်း-ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကျင့်သည်။ တတြ၊ ၌။ မေ၊ ဧ။ တပဿိတာယ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။)။ အစေလကော၊ အဝတ်မရှိသည်။ မုတ္တာစာရော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ အလေ့မှ လွတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ ဟတ္တာပလေခနေော၊ လက်ကို၎င်း လက်ဖြင့်၎င်း သုတ်သင်လေ့ရှိသည်။ နဟေဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ကြွပါဟု ဆိုသော်လည်း မကြွလာတတ်သည်။ နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ရပ်ပါ ဟု ဆိုသော်လည်း မရပ်တတ်သည်။ ဟောမိ၊ ဧ။ အဘိဟင်္ဂ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ မသာယာ။ ဥဒ္ဓိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ ယာ။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ ယာ။ သော၊ ထိုငါသည်။ ကုမ္ပိမုခါ၊ ချက်အိုးအဝမှ။ ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ မခံယူ။ ကဋ္ဌောပိမုခါ၊ ထည့်အိုးဝမှ။ ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ မဟူ။ ဇဋ္ဌကမန္တရံ၊ တံခါးခုံ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဒဏ္ဍမန္တရံ၊ တုတ် လှံတံ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ မုသလမန္တရံ၊ ကျည်ပွေ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဘုဇ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်စဉ်။ ဒိယျမာနံ၊ လောင်းသျှအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဂစ္ဆိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ပါယမာနာယ၊ နို့ တိုက်သော မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ပုရိသန္တရဂတာယ၊ အနီး၌ တည်သော ယောက်ျားရှိသော မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ သက္ကိတ္တိယ၊ နှီးဆော်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းတို့ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သာ၊ ခေးသည်။ ဥပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ ၌။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ သဏ္ဍသဏ္ဍစာရိနိ၊ အစု အစု လှည့်လည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ မစ္ဆံ၊ ငါးကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊

၁။ ဤသို့ နှစ်နည်းအနက် ယောဇနာရာ၌ ပဌမနည်းသည် တတြအရ သာမညာဓာရ၊ တပဿိတာယ-ကား ဝိသေသာဓာရတည်း။ တပဿိတာကာသာဓေ မယံ ဣဒံ အစေလကောဒိ တပဿိတာကတံ ဟောတိတိ ဒဿတိ ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာ စကားဖြင့် တပဿိတာယ-ပုဒ်ကို ပစ္စုပ္ပန်ပြုလိမ့် မဟုတ်။ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်တူသော ပြသည်၊ နှစ်နည်းလုံးပင် သီလကုန် သာမညာဓာရအဖွင့်ကို မှီးသည်။ ။ ၉-၁-၁၆၄။

ယူ။ မံသံ၊ အသားကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ သုရံ၊ သေရည်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ မေရယံ၊ အရက်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ ထုသောဒကံ၊ စိမ်ရည်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ သေဝံ၊ ထိုင်သည်။ ဧကံ၊ ကံ၊ ကောဝါ၊ တအိမ်ထည်းသာ ဆွမ်းခံ၍ ပြန်လာသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ကောလောပိကောဝါ၊ တလုပ်ထည်းဖြင့်သာမျှတသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ပ။ ဧကံ၊ သာပိ ဒတ္တိယာ၊ တခွက်ထည်းဖြင့်လည်း။ ယာပေမိ၊ မျှတ၏။ ပ။ ကောဟိကမ္ပိ၊ တရက်ခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေမိ၊ သုံးဆောင်၏။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဇ္ဇပံ၊ သော။ အဗ္ဗမာသိကမ္ပိ၊ လခွဲအခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံ၊ ရက်လှည့်ဖြင့်ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဘောဇနာကို သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ဧ။ (အနုကို ရွှေပုဒ်နှင့် တွဲ၍ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံ အနု၌။ ယုတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ဧ။ ဟု ပေးအပ်သော အနက်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်ကို စာပိုဒ် (၅၅၅) ရေးသားခဲ့ပြီ။)။ သော၊ သည်။ သာကဘက္ခောဝါ၊ ဟင်းရွက်စိမ်းကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ သာမာကဘက္ခော ဝါ၊ မြက်သီးဆန်ကို စားသည်လည်း။ (သာမာကော နာမ ဂေါရုမော။ သီ-ဝိသစ် ၃၃၃၊ ဂျု-ဆန်)။ ဟောမိ၊ ဧ။ နိဝါရဘက္ခောဝါ၊ ကျိတ်ဆန်ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဒဗ္ဗုလဘက္ခောဝါ၊ သားရေစကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဟဒ္ဓဘက္ခောဝါ၊ မှော်အစေးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ကဏဘက္ခောဝါ၊ ဆန်ကွဲကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ အာစာမဘက္ခောဝါ၊ ထမင်းချိုးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ပိညာကဘက္ခောဝါ၊ နှမ်းမှုန့်ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ တိဏဘက္ခောဝါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဂေါမယဘက္ခောဝါ၊ နွားချေးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကို သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တဖလသောဇီ၊ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေမိ၊ ဧ။

သော၊ သည်။ သာဏာနိပိ၊ လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ မသာဏာနိပိ၊ အမျိုးမျိုးရောသော လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဆဝဒုဏာနိပိ၊ သူသေ၏အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ပံသုကုလာနိပိ၊ မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ တိရိဋ္ဌာနိပိ၊ လျှော်ထေအဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ အဇိနမ္ပိ၊ သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ အဇိနကပ္ပိ၊ အလယ်၌ ခွဲအပ်သော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ခွဲနှင့်တကွသော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ကုသစီရမ္ပိ၊ သမန်းမြက်သက်န်းကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဝါကစီရမ္ပိ၊ လျှော်သက်န်းကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဖလကစီရမ္ပိ၊ ပျဉ် ချပ် သက်န်းကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ကေသကမ္ပလမ္ပိ၊ ဆံပင်သကလပ်ထည်ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဝါဠကမ္ပလမ္ပိ၊ မြီးဆံသတ္တလပ်ထည်ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဥလူကပကမ္ပိ၊ ခင်ပွတ်တောင် အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ကေသမဿုလောစနာနုယောဂံ၊ ဆံပတ်ဆိတ်တို့ကို နှုတ်ခြင်းဟူသော အားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံပတ်ဆိတ်တို့ကို နှုတ်တတ်သော သူသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ အာသနပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်သောနေရာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဘုဋ္ဌကောပိ၊ မတ်တပ်ရပ်သောသူသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဥက္ကုဋ္ဌိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဥက္ကုဋ္ဌိကောပိ၊ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်သူသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ကဏကာပဿယော၊ ဆူးဟူသော တံကပျဉ်၌။ သေယံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေမိ၊ ပြ၏။ (ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်)။

၁။ ဌာနစက်မာဒိနိ ကရေမိတိ၊ အထောက်ဟူသော အဋ္ဌကထာ၊ ထောက်လျှင် သေယံ၊ ကပ္ပေမိ-ဟူသည် ဥပလက္ခဏမျှသာ။ ဣရိယာပုထံ ၄-ပါးလုံး ပြသောကြောင့် ကဏကာပဿယံက မည်သည် ဟူလိ။

ကဏ္ဍကပဿယိကောပိ ဆူး ဟူသော တံကဲပျဉ် ခိုသုသည်လည်း။ ဟောမိ၏။ သာယတတိယကမ္ပိ
 ညချမ်းလျှင် သုံးကြိမ်မြောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒကောဇောဟနာနုယောဂံအနု၊ ရေသို့
 သက်ဆင်းခြင်းကိုလုံလပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိနေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေရူပံ၊
 ဤသို့ သဘောရှိသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ကာယဿ၊ မိမိကိုယ်ကို။
 အာတာပနပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊ ပူပန်စေခြင်း အဖန်ဖန် ပူပန်စေခြင်းကို လုံလပြုခြင်း၌။
 ယုတ္တော၊ ယဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ တပဿိတာယ၊ ကိုယ်ကို
 ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသူ၏အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၆။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တကြ၊ ထိုအင်္ဂါလေးပါးရှိသော မြတ်သော အကျင့်လုံ့လ၌။ မေ
 ၏။ လူသို့ ၊ ခေါင်းပါးခြင်း၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်း-
 သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တကြ၌။ ဣဒံသည်။ မေ၏။ လူသို့ ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) နေကဝဿဂဏိကံ၊
 နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖြစ်သော။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးသည်။ ကာယော၌။ သန္တိစိတံ၊ စုဝေးသည်
 ဖြစ်၍။ ပပဋိကဇာတံ၊ အပေးတက်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ နေကဝဿ
 ဂဏိကော၊ သော။ တိန္ဒြကခါဏု၊ တည်ငုတ်သည်။ သန္တိစိတော၊ စုဝေးသည်ဖြစ်၍။ ပပဋိကဇာတော၊
 အပေးတက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ဟောတိသေယျ၊ တာပိကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။
 မေ ၏။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ရဇောဇလ္လံ၊ ကို။ ပါဏိနာ၊
 လက်ဖြင့်။ ပရိမဇ္ဇေယျံ၊ ပွတ်တိုက်ရမှုကား။ အဟောဝတ၊ ဪ ကောင်းလေစ။ ဝါ ပန၊ သို့မဟုတ်။
 အညောတပါးသောသတ္တံသည်။ မေ ၏။ ဣမံ ရဇောဇလ္လံ၊ ကို။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိမဇ္ဇေယျံ၊ ပွတ်တိုက်
 ကြကုန်မှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ ဪ ကောင်းလေစ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏။
 (အကြံသည်)။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေပိ၊ လည်း။ မေ၊ ငါ၏ (အကြံသည်)။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၏။ လူသို့ ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံသည်။ မေ ၏။ လူသို့ ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) ။ (၁)

(တကြာဿ မေ ဣဒံ သာရိပုတ္တ ဇေဂုစ္ဆိသ္မိံ ဟောတိ-၌ ဇေဂုစ္ဆိသ္မိံ ကို မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်
 ခြင်း၌။ ဝါ၊ သည်-ဟု ပေး။ ကြွင်း လွယ်ပြီ)။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ သတောဝ၊
 သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဘိက္ကမာမိ၊ ရွေ့သို့တက်၏။ သတောဝ၊ ၍သာလျှင်။ ပဋိက္ကမာမိ၊
 နောက်သို့ ဆုတ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသမဂတော၊ မညီညွတ်သော အရပ်၌ တည်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ
 ပါဏေ၊ ရေပေါက် တည်းဟူသော သတ္တဝါတို့ကို။ သဗ္ဗံတံ၊ သတ်ခြင်းသို့။ မာ အာပါဒေသိံ ၊
 မရောက်ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ယာဝဉာဒကမိန္ဒုမ္ပိ၊ ရေပေါက်လေးမျှ၌သော်
 လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဒယာ၊ သနားခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋိကာ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 (ဣဒံ သူ မေ သာရိပုတ္တ ဇေဂုစ္ဆိသ္မိံ ဟောတိ၊ ရှေးနည်းတူပေး)။ ။ (၂)

(တကြာဿ မေ ဣဒံ သာရိပုတ္တ ပဝိဝိတ္တသ္မိံ ဟောတိ-၌ ပဝိဝိတ္တသ္မိံ ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၌။
 ဝါ၊ သည်။ ဟုပေး။ ကြွင်းရှေးနည်းမှ၍ ပေးလေ)။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ အညတရံ၊
 တခုခုသော၊ အရညာယတနံ၊ တောကြီးသို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝိဟရာမိ ၏။
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဂေါပါလကံဝါ၊ နွားကျောင်းသားကို၎င်း။ ပသုပါလကံဝါ၊ ဆိတ်
 ကျောင်းသားကို၎င်း။ တိဏဟာရကံဝါ၊ မြက်ရိတ်သမားကို၎င်း။ ကဗ္ဗဟာရကံဝါ၊ ထင်းခွေသမားကို
 ၎င်း။ ဝနကမ္ပိကံ၊ တောအလုပ်သမားကို၎င်း။ ပဿာမိ ၏။ (တဒါ၌။) ဝနေန၊ တတောမှ။ ဝနံ၊

တတောသို့။ ဂဟနေန၊ တချုံမှ၊ ဂဟနံ၊ တချုံသို့။ နိန္ဒေန၊ တချိုင်မှ။ နိန္ဒံ၊ တချိုင်သို့။ ထလေန၊ တကုန်းမှ။ ထလံ၊ တကုန်းသို့။ သံပတာမိ၊ သွား၏။ (ဝနေန ဝနံ၊ တတောမှ တတောသို့။ ပ။ ထလေန ထလံ၊ တကုန်းမှ တကုန်းသို့-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ ဓံ၊ ထိုသို့ သွားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တေ စ၊ ထိုနွားကျောင်းသားစသော သူတို့သည် လည်း။ မံ၊ ကို။ မာ အဒ္ဓသံသ၊ မမြင်ပါစေကုန်လင့်။ အဟဉ္ဇ၊ သည်လည်း။ တေ၊ တို့ကို။ မာအဒ္ဓသံ၊ မမြင်လို။ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာရညကော၊ တော၌ ကြီးပြင်း သော။ မဂေါ၊ သမင်သည်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ပ။ သံပတတိ သေယျ တာပိ၊ ပြေးသွားသကဲ့သို့။ ဝေမေတ၊ လျင်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ ပဋိတဂါဝေါ၊ ထွက်သော နွားရိုက်ကုန်သော။ (ပဋိတဂါဝေါတိ နိက္ခန္ဓဂါဝေါ။ ။ အဋ္ဌကထာ)။ ။ အပဂတဂေါပါလကော၊ ကင်းသော နွားကျောင်းသားရိုက်ကုန်သော။ ယေတေ ဂေါဋ္ဌာ၊ အကြင်နွားခြံတို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနွားခြံတို့သို့။ စတုက္ကုဏ္ဍိကော၊ လေးဘက်တူးလျက်။ ဥပသကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တရုဏကောနံ၊ ငယ်လှကုန်သော။ နေပကောနံ၊ နို့စို့ရယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝစ္ဆကာနံ၊ နွားလေးတို့၏။ ယာနိတာနိ ဂေါမယာနိ၊ အကြင်နွားချေးတို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ အာဟာရေမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယာဝကိဝဉ္ဇ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ မေ၊ ၏။ သကံ မုတ္တကရိသံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သည်။ အပရိယာ-ဒိန္နံ၊ မကုန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တာဝကိဝဉ္ဇ၊ ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး)။ သကံယေဝ မုတ္တကရိသံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကိုသာလျှင်။ အာဟာရေမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သည်။ မေ၊ ၏။ မဟာဝိကဋ္ဌဘောဇနသ္မိံ၊ အလွန်ဖောက်ပြန်သော အစာကို စားခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(၄)

၁၅၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ အညတရံ၊ တခုခုသော။ ဘိံ သနကံ၊ ကြောက်မက် ဖွယ်ရှိသော။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုကားရပ် ၌။ ဘိံ သနကဿ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသော။ ဝနသဏ္ဍဿ၊ ၏။ ဘိံ သနကတသ္မိံ၊ ကြောက်မက် ဖွယ်ကို ပြုခြင်းသည်။ ။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော။ ယောကောစိ၊ အကြင်တစ်စုံတယောက်သောသူသည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ (တဿ၊ ၏။) ယေဘု ယျေန၊ အားဖြင့်။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဟံသန္တိ၊ ရွှင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိံ သနကတသ္မိံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်းကား၊ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဘိံ သနကဿ၊ သော။ တတြဝနသဏ္ဍဿ၊ ၏။ ဘိံ သနကတသ္မိံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော။ ယောကောစိ၊ အကြင်တစ်စုံတယောက်သောသူသည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ တဿ၊ ၏။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဟံသန္တိ၊ ရွှင်ကုန်၏။ ဣတိ

၁။ ကရုဏံကတံ၊ ဘိံ သနဿ ကတံ ဘိံ သနကတံ၊ တသ္မိံ ဘိံ သနကတသ္မိံ-ဟူပြု။ ဤကား ဘိံ သနကိရိ- ယာယာတိအတ္ထောဟူသော အဋ္ဌကထာအလိုတည်း။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဘိံ သနက ကိရိယာဟ-ဟု ရှိသော်လည်း ပါရာဇိကဏ်၌ က မပါရှိ။ သုဒ္ဓံ ပဗ္ဗရုဏမ္ပယာ၊ သ္မိံ ၏ အနက် သီးခြားဖွင့်ဆိုချက် ပဌမနည်း၌ မရှိ။ ထိုကြောင့် မ- ၁-၁၁-၁၅ တပဏိတဿ ကဲ့သို့ ပစ္စုတ္တုတ္တကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။
 ၂။ ဤဗုဒ္ဓိယနည်းအလို တတြကား သာမုတ္တ ဝိဘတ္တိ ကြပစ္စည်း။ သုဒ္ဓံ ကိ သု ဣဒံ ဟု ပစ္စေဒပြု၊ သု- အနတ္တက။ ဣဒံ သကတ္တက။ ဘိံ သနကတသ္မိံ-ကို ဘိံ သနကဿ တာဝေါ-ဟု ပြု။ နိမိတ္တတ္တသတ္တမိဟု ကြံ။ ယေဘု ယျေနကို လောမ၊ လောမဝန္တ ၂-မျိုးလုံး၌စပ်။

ဣဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဟောတိ၊ ဤ)။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ သီတာ၊ အေးမြ
 ကုန်သော။ ဟေမန္တိကာ၊ ဆောင်းဥတုဖြစ်ကုန်သော။ အန္တရဋ္ဌကာ၊ အကြား ရှစ်ရက် ဖြစ်ကုန်သော။
 (တပို့တွဲလ၏ အဆုံး ၄-ရက်နှင့် တပေါင်းလဆန်း ၄-ရက် ပေါင်း၈-ရက် ဟူလို)။ ဟိမပါတသမယာ၊
 ဆီးနှင်းကျရာ အခါဖြစ်ကုန်သော။ ယံ တာ ရတ္တိယော၊ အကြင်ရက်တို့သည်။ (ဤအရာ၌ ရတ္တိသဒ္ဓါ
 နေ့ည၌ နှစ်ခုပေါင်းဖြစ်သော ရက်ဟောတည်း)။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့ သဘော
 ရှိကုန်သော။ ရတ္တိယ၊ ရက်တို့၌။ ရတ္တိံ၊ ည၌။ (ဤရတ္တိသဒ္ဓါ ကား ည၌သက်သက်ကိုသာ ဟော၏)။
 အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟ
 ရာမိ၊ ။ ဂိမ္မာနံ၊ နေ့လတို့၏။ ပစ္စိမေ မာသေ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သောလ၌။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ အဗ္ဗော
 ကာသေ၊ ။ ဝိဟရာမိ၊ ။ ရတ္တိံ၊ ။ ဝနသဏ္ဍေ၊ ။ ဝိဟရာမိ၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိဿ၊
 စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူးသော။ အယံအနတ္တရိယဂါထာ၊ ဤအဖန်ဖန်
 အံ့ဘွယ်ကောင်းသော ဂါထာသည်။ မံ၊ ငါ၏(ညာဏ်၌)။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

“သောတတ္ထော၊ အလွန်ပုံသည်လည်းဖြစ်သော။ သောသိန္ဓော စေတ၊ အလွန်စွတ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ သိံ သနကော၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဝနေ၊ တော၌။ ဧကော၊ တယောက်
 ထည်းတည်းဖြစ်သော။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မစည်း အချည်းနှီးသော။ အဂ္ဂိံ၊ မီးသို့။ နစ
 အာသိန္ဓော၊ ကပ်လည်းမကပ်သော။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ သေနာပသုတော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို
 ရှုခြင်းငှါ အားထုတ်၏” ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊ သည်။ ထုသာနေ၊ သင်းချိုင်း၌။ အဝဋ္ဌိကာနိ၊ သူသေ၏ အရိုး
 တို့ကို။ ဥပဓာယ၊ အား၍။ သေယံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေမိ၊ ပြု၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိဿ၊ စင်စစ်။
 ဂါမဏ္ဍလာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ မံ၊ ငါသို့။ ဥပသကမိတာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဩဗ္ဗတန္တိပိ၊ တံတေး
 လည်း ထွေးကြကုန်၏။ ဩမုတ္တေန္တိပိ၊ ကျင်ငယ်လည်းစွန့်ကြကုန်၏။ ပံသုကေနပိ၊ မြေမှန်ပြင်
 လည်း။ ဩကိရန္တိ၊ ကြဲကြကုန်၏။ ကဏ္ဍသောတေသုပိ၊ နားပေါက်တို့၌လည်း။ သလာကံ၊
 တုတ်တံကို။ ပဝေသေန္တိ၊ သွင်းကြကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တေသု၊ ထိုရွာသူ
 သားငယ်တို့၌။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သူ ဟူ၍။ နအဘိ
 ဇာနာမိ၊ မသ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကျင့်သည်။ မေ၊ ။ ဥပေက္ခာဝိဟာရသ္မိံ၊
 လျစ်လျူရှုသော နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ (ဥပေက္ခာ ဝိဟာရသ္မိံ ဟောတိတိ ဥပေက္ခာ
 ဝိဟာရေ ဟောတိ။ ။ အဋ္ဌကထာ)။

၁၅၀။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာဟာရေန၊ အစာဖြင့်။ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်နိုင်၏ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနေ၊
 ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေဒိဋ္ဌိနေ၊ ဤသို့သော အယူရှိကုန်သော။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော။
 သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဝေ၊ သို့။
 အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကောလေဟိ၊ ဆီးသီးတို့ဖြင့်။ ယာပေမ၊ မျှတကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။
 တေ၊ တို့သည်။ ကောလံပိ၊ ဆီးသီးကိုလည်း။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ကောလဇ္ဇတံပိ၊ ဆီးမှန်ကိုလည်း။
 ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကောလောဒကံပိ၊ ဆီးဖျော်ရည်ကိုလည်း။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ အနေကဝိဟိတံ၊
 များသောအပြားရှိသော။ ကောလဝိကတံ ပိ၊ ဆီးသီးဖြင့် တမျိုးတဖုံ ပြုအပ်သော အစာကိုလည်း။
 ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ (ဣတိ၊ သို့။) အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။
 ကေံဗေဝ၊ တလုံးတည်းသာ ဖြစ်သော။ ကောလံ အာဟာရံ၊ ဆီးသီးအစာကို။ အာဟရိတာ၊ သုံး

ဆောင်သူ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ သိ၏။ သာရိပုတ္တံ ဟု။ “တေန သမယေန၊ ထိုဇာ-ကမ္မာထက်၌။
 ကောလော၊ ဆီးသီးသည်။ မဟာ၊ ကြီးသည်။ အဟောသိန္နနာတိ၊ ဖြစ်လေသလော” ဟူ၍။ ဝေ၊
 သို့။ တေ၊ သင်၏အကြံသည်။ သိယာ အဏာ၊ ဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ သာရိပုတ္တံ ဟု။ တေ၊
 ဤဆီးသီးအရွယ်အစားကို။ ဝေ၊ ဤသင်ကြံဆသည့်အတိုင်း။ န ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ တေရဟိ သေယျ
 ထာပိ၊ ယခုအခါ၌ကဲ့သို့။ တဒါပိ၊ ထို ဇာ-ကမ္မာထက်၌လည်း။ ဗောပုရမောယေဝ၊ အလွန်ဆုံး
 ဤအရွယ်အစားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ကောလော၊ ဆီးသီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီး။ သာရိပုတ္တံ
 ဟု။ ကေယေဝ၊ တလုံးသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကောလံ အာဟာရံ၊ ဆီးသီးအစာကို။ အာဟာရ
 ယတော၊ သော။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ ကာယော၊ သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ကြံ့သော
 အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာသိတိကပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိနာမ၊ ကန်စွန်းနွယ်၏
 အဆစ်ကိုကဲ့သို့၎င်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိနာမ၊ နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်းတို့၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့၎င်း။
 ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသော အစာရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။
 မေ၊ ၎င်း။ အဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဗ္ဗပဒံ သေယျထာပိနာမ၊
 ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊
 ၎င်း။ အာနိသဒံ၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝဇ္ဇနာငဠိသေယျထာပိနာမ၊ ပုတီးကုန်းကဲ့သို့။
 ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၎င်း။ ပိဋိက ဣကော၊ ကျောက်ကုန်း
 ရိုးသည်။ ဥန္တတဝနတော၊ မြင့်ချည် နိမ့်ချည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဇေယာလာယ၊ စရပ်အို၏။
 ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲ ကျဲကုန်သည်။ ဘဝန္တိ သေယျထာပိနာမ၊
 သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၎င်း။ ဇာသုဠိယော၊
 နံရိုးတို့သည်။ ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတင်း၌။
 ဥဒကတာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဩက္ခာယိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ မြင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊
 သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၎င်း။ အက္ခိကပေသ၊ မျက်တင်းတို့၌။
 အက္ခိတာရကာ၊ မျက်နက်ဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဩက္ခာယိကာ၊ ချိုင့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္စိန္ဒော၊ အစိမ်းနုနုဆုတ်ခူး
 အပ်သော။ တိတ္တကာလာဗု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဗုဒ္ဓိတော၊
 ရှုံ့သည်။ သမ္ဗိလာတော၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သေယျထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊
 သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၎င်း။ သိသစ္စဝိ၊ ဦးခေါင်းရေသည်။
 သံဗုဒ္ဓိတာ၊ ရှုံ့သည်။ သမ္ဗိလာတာ၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သာရိပုတ္တံ ဟု။ သောအဟံ၊
 သည်။ ဥဒရစ္စဝိ၊ ဝမ်းရေကို။ ပရိမသိဏာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။
 ပိဋိကဏုကယေဝ၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏာမိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ ပိဋိကဏုကံ၊ ကို။
 ပရိမသိဏာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သော်။ ဥဒရစ္စဝိ ယေဝ၊ ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏာမိ၊ ၎င်း။
 သာရိပုတ္တံ ဟု။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၎င်း။ ဥဒရစ္စဝိ၊ သည်။ ယာဝပိဋိကဏုကံ၊
 ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သာရိပုတ္တံ ဟု။ သောအဟံ၊
 သည်။ ဝစ္စဝါ၊ ကျင်ကြီးကို၎င်း။ မုတ္တဝါ၊ ကျင်ငယ်ကို၎င်း။ ကရိဏာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။
 တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အဝကုဇော၊ မှောက်လျက်။
 ပပတာမိ၊ လည်း၏။ သာရိပုတ္တံ ဟု။ သောအဟံ၊ သည်။ တမေဝ ကာယံ၊ ထို ဇာ-ကမ္မာက ကိုယ်ကို
 သာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာလက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။

အနောမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ တာယောဝ ‘အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အနောမဇ္ဇတော၊ အဖန်ဖန်သုံးသပ်သော။ တဿ မယံ၊ ၏။ ပူတိ၊ လာနိ၊ ပုပ်ဆေးသောအဖြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွှေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ။ ပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏။

၁၅၉။ (ထူးသည်ကိုသာ ရေးအံ့)။ မုဇ္ဈော၊ ပဲနောက်တို့ဖြင့်။ ပ။ တဏှာလောဟိ၊ ဆန်တို့ဖြင့်။ ပ။ ပတန္တိ၊ ကုန်၏။

သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ အဟံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုလုံ့လဖြင့်လည်း။ တာယပိ ပဋိပဒါယ၊ ထိုကျင့်စဉ်ဖြင့်လည်း။ တာယပိ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်လည်း။ မနုဿ ဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယညာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဇ္ဈကမံ၊ မရပြီ။ တံ၊ ထိုမရခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သော။ အရိယာ၊ မြတ်သော။ နိယျာနိကာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော။ ယာယံ အရိယာပညာ၊ အကြင် မဂ်ပညာသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ တက္ကရဿ၊ ထိုမဂ်လမ်းစဉ်အတိုင်း ပြုကျင့်သူ၏။ ဒုက္ကက္ခယာယ၊ ငှါ။ နိယျာတိ၊ ၏။ ဣဒိဿာယောဝ အရိယာယ ပညာယ၊ ဤမဂ်ပညာကိုသာလျှင်။ အနဓိဂမာ၊ မရခြင်းကြောင့်တည်း။

၁၆၀။ သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ သံသာရေန၊ အဖန်ဖန်ကျင်လည်သောအားဖြင့်။ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်၏ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ မယာ၊ သည်။ သုဒ္ဓါဝါသေဟိ ဒေဝေဟိ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့ကို။ အညတြ၊ ရှိ။ ဒီသေန၊ ရှည်လျားသော။ ဣမိနာ အဗ္ဗန္တ၊ ဤကာလဖြင့်။ အသံသရိတပုဗ္ဗော၊ အဖန်ဖန်မကျင်လည်အပ်ဘူးသော။ ယော သံသာရော၊ အကြင်ကျင်လည်ရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော သံသာရော၊ သည်။ နသုလဘဂ္ဂပေါ၊ ရလွယ်သောသဘောမရှိ။ သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ အဟံ၊ သည်။ သုဒ္ဓါဝါသေ ဒေဝေ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာဘုံ၌။ စေ သံသာရေယံ၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန် ကျင်လည် ငြားအံ့။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ ဘုံသို့။ နပုနအာဂစ္ဆေယျံ၊ တဖန် မပြန်လာရာ။ သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ ဥပပတ္တိယာ၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ပ။ အနုယန္တပုဗ္ဗော၊ အဖန်ဖန် မဖြစ်ဘူးသော။ ပ။ နပုန ဇဂဂစ္ဆေယျံ၊ ဟု။ သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ အာဝါသေန၊ အဖန်ဖန် နေသောအားဖြင့်။ ပ။ အနာဝုဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ အဖန်ဖန်မနေဘူးသော။ ပ။ နပုနဇဂဂစ္ဆေယျံ၊ ဟု။ သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ ယညေန၊ ယဇ်ပူဇော်သောအားဖြင့်။ သုဒ္ဓိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ပ။ အယိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ယဇ်မပူဇော်ဘူးသော။ ယော ယညော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုယဇ်ကိုလည်း။ မယာ၊ သည်။ ခတ္ထိယေန၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္ထေန၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော ရေစင်ရှိသော။ ဝါ၊ အဘိသိက်သွန်းလောင်းပြီးသော။ ရညာမင်းသည်။ သတာဝါ၊ ဖြစ်လျက်၎င်း။ မဟာသာလေန၊ များစွာသောဥစ္စာရှိသော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုံဏားသည်။ သတာဝါ၊ ဖြစ်လျက်၎င်း။ (ယိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်ဘူး၏)။

သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ အဂ္ဂိပါရိစရိယာယ၊ မီးတို့ကို လုပ်ကျွေးသောအားဖြင့်။ ပ။ အပရိစိတ္တပုဗ္ဗော၊ မလုပ်ကျွေးဘူးသော။ ယောအဂ္ဂိ၊ အကြင်မီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ (ပရိစိတ္တပုဗ္ဗံ၊ လုပ်ကျွေးဘူး၏)။

၁၆၁။ သာရိပုတ္တ၊ ဟု။ “အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊ ပတ်လုံး။ ဒဟရော၊ ငယ်သည်။ ယုဝါ၊ နုပျိုသည်။ သုသုကာဋ္ဌကေသော၊ ကောင်းသောမည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသည်။ ဘဒြေန၊

ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမ အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ပတ်လုံး။ ပရမေန၊ လွန်ကဲသော။ ပညာဝေယျတ္ထိယေန၊ ပညာစွမ်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။ အယံဘဝံပုရိသော၊ သည်။ ယထောစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသည်။ ဝုဇ္ဈော၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးသည်။ မဟလ္လကော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကြီးသည်။ အဒ္ဓဂတော၊ ကြာမြင့်စွာသော အခါကို လွန်သည်။ ဝယောအနုပုတ္တော၊ ပစ္စိမအရွယ်သို့ ရောက်သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ အာသိတိကောဝါ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်သော်၎င်း။ နာဝတိကောဝါ၊ အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသည်သော်၎င်း။ ဝဿသတိကောဝါ၊ အနှစ်တရာရှိသည်သော်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။ အထ၊ ။ တမ္ပာ ပညာဝေယျတ္ထိယာမု။ ပရိဟာယတိတိ၊ ရုတ်ယုတ်၏။ ဟူ၍။ ဧဝံဝိဒေနော၊ ကုန်သော။ ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တရာ၊ တေ၊ ဤစကားကို။ ဧဝံ ဤပြောဆိုတိုင်း။ နဒဗ္ဗဗ္ဗိ၊ မမှတ်အပ်။ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇိဏ္ဏော၊ ပြီ။ ပ။ ဝယောအနုပုတ္တော၊ ပြီ။ မေ၏။ ဝယော၊ သည်။ အာသိတိကော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်။ ဝတ္တတိ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝဿသတာယုကာ၊ အနှစ်တရာစီအသက်ရှိကုန်သော။ ဝဿသတဇိဝိနေော၊ အနှစ်တရာစီအသက်ရှင်ကုန်သော။ ပရမာယ၊ လွန်ကဲသော။ သတိယာစ၊ သတိနှင့်၎င်း။ ဂတိယာစ၊ ပညာနှင့်၎င်း။ ဓိတိယာစ၊ လုံ့လနှင့်၎င်း။ ပရမေန၊ သော။ ပညာဝေယျတ္ထိယေန၊ ပညာစွမ်းနှင့်၎င်း။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မေ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အထ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တရာ၊ ခုင့်ခံ့သော လေးရှိသော။ သိက္ခိတော၊ သင်အပ်ပြီးသော။ ကတဟတ္တာ၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသောလက်ရှိသော။ (ဝါ၊ လက်ဖြောင့်သော)။ ကတုပါသနေော၊ ကပ်၍ပြုအပ်သောမြားရှိသော။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသွားကျော်သည်။ လဟုကေန၊ ပေါ့သော။ အသနေန၊ မြားဖြင့်။ အပူကသရေနေဝ၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။ တိရိယံ၊ ဖီလာဖြစ်သော။ တာလစ္ဆာယံ၊ ထန်းပင်ရိပ်ကို။ အတိပါတေယျ၊ သေယျထာပိ၊ လွန်၍ ကျစေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ (တေသာဝကာ၊ တို့သည်)။ အဓိမတ္တ သတိမန္တော၊ လွန်ကဲသော သတိရှိကုန်၏။ ဧဝံ၊ တူ။ (တေသာဝကာ၊ တို့သည်)။ အဓိမတ္တဂတိမန္တော၊ လွန်ကဲသော ပညာရှိကုန်၏။ ဧဝံ၊ တူ။ (တေသာဝကာ၊ တို့သည်)။ အဓိမတ္တဓိတိမန္တော၊ လွန်ကဲသော လုံ့လရှိကုန်၏။ ဧဝံ၊ တူ။ (တေသာဝကာ၊ တို့သည်)။ ပရမေန၊ လွန်ကဲသော။ ပညာဝေယျတ္ထိယေန၊ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အသိတပိတ ခါယိတ သာယိတာ၊ စားသော အခါ သောက်သောအခါ ခဲသော အခါ လျက်သော အခါကို။ အညတြ၊ ။ ဥဇ္ဇာရပဿာဝကမ္ပာ၊ ကျင့်ကြီး ကျင့်ငယ်စွန့်သောအခါကို။ အညတြ၊ ။ နိဒ္ဓါကိလမထပဋိဝိနေောဒနာ၊ အပ်သောအခါ ပင်ပန်းခြင်းကိုပယ်ဖျောက်သောအခါကို။ အညတြ၊ ။ တေသာဝကာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ တေန္တံသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဥပါဒါယုပါဒါယ၊ စွဲ၍ စွဲ၍ ။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုဇ္ဈယျ၊ မေးကုန်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဇ္ဈောပုဇ္ဈောစ၊ မေးအပ်တိုင်း မေးအပ်တိုင်းလည်း။ တေသံ၊ တို့အား။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေစွမ်းနိုင်၏။ မေ၊ သည်။ ဗျာကတဉ္စ၊ ဖြေအပ်သည်ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ ဖြေအပ်သည့်အတိုင်း။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏။ မံ၊ ကို။ ဒုတိယကံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်။ နစပဋိပုဇ္ဈယျ၊ တဖန်မမေးကုန်ရာ။ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝဿသတာယုကာ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတဇိဝိနေော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မေ၏။ တေသာဝကာ၊ တို့သည်။ ဝဿသတဿ၊ ။ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အထကာလံကရေယျ၊ အကယ်၍ သော်လည်း သေကုန်ငြားအံ့။ တထာဂတဿ၊ ။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောတော်မူခြင်းသည်။ အပရိယာဒိန္နာယော၊ မကုန်ဆုံးသည်သာလျှင်။ အထ၊ ရာ၏။ ပ။ ဓမ္မပဒဗျူဟာ၊ ပါဠိတော်၏ ပုဒ်ဗျည်းသည်။ ပ။ ပဉ္စပဋိဘာနံ၊ ပြဿနာကို ထင်လင်းစွာ ဖြေတော်မူခြင်းသည်။ ပ။ အထ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တရာ၊ မံ၊ ငါတုရားကို။ မဉ္ဇကေန၊ ညောင်စောင်းဖြင့်။ ဧပိပရိဟရိဿထ၊ အကယ်၍

ဆောင်ကုန်အံ့။ တထာဂတဿ၊ အား။ ပညာဝေယျတ္တိယဿ၊ ဇာ။ အညတတ္ထံ၊ ပြောင်းလဲသည် အဖြစ်သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိသည်သာ။ သာရိပုတ္တရာ။ “အသမ္မောဟမ္မော၊ တေဝေခြင်း သဘော မရှိသော။ သတ္တော၊ သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ အစီးအပါး ပြုခြင်းငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှါ။ လောကနုကမ္မာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို အစဉ်သနားခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ အစီးအပါးငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာ ခြင်းငှါ။ လောကေလူ ပြည်၌။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော သူသည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

“အသမ္မောဟမ္မော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ ပ။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ပြီ” ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒမာနော၊ သည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ မမေဝ၊ ငါဘုရားကိုသာလျှင်။ ဝဒေယျ၊ ဇာ။

၁၁၆၂။ တေန သမယေန၊ ။ အာယသ္မာ နာဂသမာလော၊ အရှင်နာဂသမာလသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗိဇယမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ ဘဂဝတော၊ ဇာ။ ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။

အထာ၌။ အာယသ္မာနာဂသမာလော၊ သည်။ “ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ အတ္ထရိယံ၊ လက်ဖျစ် ခတ်သီး အချိုးထိုက်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဗုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမံ မ္မေပရိယာယံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ သုတွာ၊ ရှိ။ မေ၊ ဇာ။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့ သည်။ ဟန္တာနိ၊ ရှင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ မ္မေပရိယာယော၊ သည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ် အမည်ရှိပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ နာဂသမာလာ၊ လ။ တံ၊ သည်။ တသ္မာ၊ ထိုအမွေးရှင်ခြင်းကြောင့်။ ဣယ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣမံ မ္မေပရိယာယံ၊ ကို။ လောမဟံ သနပရိယာယောတေဝ၊ လောမဟံ သဒေသနာ ဟူ၍သာလျှင်။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤမဟာသီဟနာဒသုတ်ကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ နာဂ သမာလော၊ သည်။ အတ္ထမနော၊ မိမိစိတ်၌သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ဇာ။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။

ဒုတိယံ သော။ မဟာသီဟနာဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဒုက္ခကုန္ဒသုတ်

၁၁၆၃။ (ဝေံ မေ သုတံ။ ပ။ ပါဝိသိံ သုပေးမြဲ) ။ ။ အထာ၌။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ “သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတံ၊ ငှါ။ တာဝ အတိပုဂေါ၊ စောလူန်းသေး၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏။ အာရာမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာ။ တေန၊ သို့။ ယံနု ဥပသကံ မေယျာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ရမှုကား ကောင်း လေစွ” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၁။ နံ ဓာရေဟိတိ ဣတ္ထ နန္ဒိ နိပါတမတ္ထံ မဒိ ၃-မဟာဒုက္ခကုန္ဒသုတ် နိကာ။

အထာ၌။ တေဘိက္ခု။ တို့သည်။ ယေန၌။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ တို့၏။ အာရာမောသည်။ အတ္ထိ၏။ တေနသို့။ ဥပသကမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကမိတော၊ ကုန်၍။ အညတိတ္ထိယေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ သမ္မောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ သော။ သာဓုဏိယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ လွန်စေ၍ ။ ကေမန္တံ၌။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၌။ နိသိဒ္ဓော၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခု။ တို့ကို။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ “အာဝုဇော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိညံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ (ပရိညန္တိ ပဟာနပရိညံ၊ သော ဟိ သမတိက္ကမော၊ န ဣတရော။ ဋီကာ)။ ပညပေတိ၊ ပညပ်၏။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပ။ ဥပေမ၊ ကုန်အံ့။ ပ။ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့ကို။ ပ။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ ပ။ ပညပေမ၊ ကုန်အံ့။ အာဝုဇော၊ တို့။ နော၊ ငါ့တို့၏။ ဣမ၊ ဤပညပ်ရာ၌။ သမဏဿ ဝါ ဂေါတမဿ၊ ၎င်း။ အမှာကံဝါ၊ ငါတို့၏၎င်း။ မေဗေသနာယ၊ တရားဒေသနာနှင့်။ မေဗေသနံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ အနုသာသနိယာ၊ ဆုံးမခြင်းနှင့်။ အနုသာသနိံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ အာရဗ္ဗ၊ စွဲ၍။ ယဒိဒိံ၊ အကြင်အထူး အလို အသီးသီးပြုခြင်းကို။ ဝုဇ္ဇေထ။ ဆိုအပ်ရ၏။ (ယဒိဒိံ။ ပ။ နာနာကရဏံ ဝုဇ္ဇေထ။ အဠကထာ။ ။ ဝုဇ္ဇေထာတိ ဝုဇ္ဇေယျ ဋီကာ)။ သော ဝိသေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ သော အပ္ပေယာ သော၊ ထိုအလိုသည်။ ကော၊ နည်း။ တံ နာနာကရဏံ၊ ထိုအသီးသီး ပြုခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ နည်းဟူ၍။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ အထာ၌။ တေဘိက္ခု။ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ နေဝ အဘိနန္တံ သု၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်ကုန်။ နပ္ပဋိက္ကောသိံ သု၊ မြစ်လည်း မမြစ်ကုန်။ အနဘိနန္တံ တွာ၊ ၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိံ တွာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဠာယ၊ ထ၍။ “သဂဝတော၊ ၎်။ သန္တိကော၊ အထ၌။ တေဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဆိုအပ်သော စကား၏။ အတ္ထိ၊ အနက်ကို။ အာဇာ နိဿာမ၊ သိအောင် ပြုကုန်အံ့”။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍ ။ ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

၁၆၄။ အထာ၌။ ပ။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲတော်မှုကုန်ပြီးသော။ ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ “အာဝုဇော၊ တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဘွယ်သည်။ ကော၊ နည်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ နည်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ တွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ကိံ၊ နည်း။ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့၏။ ပ။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏။ ပ။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်း” ဟူ၍။ ဧဝံသိ။ ဝစနိယာ၊ မေးဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံပုဋ္ဌာ၊ ဤသို့ မေးအပ်ကုန်သော်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ နုစေဝ သမ္မာယိဿန္တိ၊ ပြည့်ပြည့် စုံစုံ မဖြေဆိုနိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဥတ္တရိံ စ၊ အလွန်လည်း။ ဝိဿာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဋိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုမဖြေဆိုနိုင်ခြင်း ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့် ။ အဝိသယသိံ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတေန ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ တထာဂတသာဝကေန ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်

၁။ ယထာတိ ကာရဏာဝစနံ၊ တန္တိ နိပါတမတ္တံ။ ယသ္မာ အဝိသယေ ပဉ္စော ပုစ္ဆိတော ဟောတိတိ အတ္ထော အဠကထာ။ ။ ယသ္မာ အဝိသယေ ပဉ္စော ပုစ္ဆိတော၊ တသ္မာ အာပဋိဿန္တိတိ ယောဇနာ။ ဋီကာ။

ကိုင်း။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ဣတော၊ ဤငါဘုရားသာသနာမှ။ သုတု၊ ၍။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမေသံ ပညာနံ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ စိတ္တံကို။ အာရာဓေယျ၊ နှစ်သက်စေရာ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကော၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။ သဗြဟ္မာကော၊ ဗြဟ္မာ(၂၀)နှင့် တကွသော။ လောကော၊ သြကာသလောက၌၎င်း။ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုံဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ် ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ ။

၁၆၆။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဃာဒေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဣဒ္ဓါ၊ ရှာမိုး အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကို ပါးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယဂ္ဂုပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂ ဖြင့် ဘပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ ထပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော ။ ရှာ၊ ရှာရုံတို့သည်၎င်း။ ပ။ သောတ ဝိညေယျာ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ ပ။ သာနဝိညေယျာ၊ သာနဝိညာဏ်ဖြင့် နှံအပ်ကုန်သော။ ပ။ ဇိဝှိဝိညေယျာ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ဣဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယျာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာငုံတို့၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေပဉ္စတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမေ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၍။ ယံ သုခံ သောမနဿ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းသာခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ အံ။ အယံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းသာခြင်းသည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဃာဒေါ၊ သာယာ ဖွယ်တည်း။

၁၆၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ အတယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဒ္ဓါ။ ကုလပတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ သီတဏှ၊ အအေးသည်။ ပုရက္ခတော၊ နှိပ်စပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ။ ဥဏှဿ၊ အပူသည်။ ပုရက္ခတော၍။ ခုံသမကသဝါတာတပသရီသပ

၁။ တထာဂတနှင့် တထာဂတသာဝကတို့ကို ချန်လှပ်၍ ဤငါဘုရား သာသနာမှ “ဧဝံ ပနာဝသော ကာမာနံ အာဃာဒေါ။ ပ။ ဝေဒနာနံ အာဃာဒေါ၊ ဧဝံ အာဒိနဝေါ၊ ကိ နိဿရဏံ” ဟူသော အမေးကို ကြားရ သော အတယာဂံတ အတယာဂတသာဝက ဖြစ်သော အကြင်သူသည် ဤပြဿနာကို ပြေလယ်အောင် ဖြေရှင်း ခြင်းဖြင့် စိတ်ကို နှစ်သက်စေရာ၏။ သတ္တလောကတခုလုံးဝယ် ထိုသည့် သူကို ငါဘုရား မြင်တော်မူဟူလို။

၂။ စက္ခုဝိညေယျာတိ စက္ခုဝိညာဏေန ပဿိတဗ္ဗာ။ ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ စက္ခုဝိညေယျာတိ ဝါ စက္ခုဝိညာဏ တံဒွါရိကဝိညာဏေဟိ ဝိဇာနိတဗ္ဗာ။ ဋီကာ။ စက္ခုဒွါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော ဟု သော်လည်း ဋီကာနည်း ယောဇနာ။ ဤ၌ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုဒွါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် ကရိုဏ်းအဖြစ် ယောဇနာခြင်းထက် စက္ခုဝိညာဏ်။ ဝါ၊ စက္ခုဒွါရိက ဝိညာဏ်တို့သည် မြင်အပ်ကုန်သော ဟု ကတ္တား ယောဇနာခြင်းက ပို၍ သင့်မြတ် ၏။ အတယံကြောင့်နည်း။ ဝိညာဏ်သည် ကရိုဏ်း မဟုတ်၊ ကတ္တားသာ။ စက္ခုပသာဒသည် ကတ္တားမဟုတ်၊ ကရိုဏ်းသာ။ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဤနိဿယ၌ မိုးရာလိုက်၍ ကရိုဏ်းပေးလိုက်သည်။

၃။ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဟူသော အနက်သည် အဓိပ္ပါယ်နက်သာ။ သဒ္ဓတ္တအားဖြင့် ခြံရံအပ်သည်။ သို့မဟုတ် ရွှေသွားပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာ၌ ပုရက္ခတောကို ပုရတော-ဟု ဖွင့်၏။ ဋီကာ၌ ပုရတော ကတော-ဟု ဖွင့်၏။

သမ္ပယောဟံ၊ မက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မေ့ ကင်းသန်း တို့၏ အတွေ့တို့သည်။ ရိယမာနော၊ နှိပ်စက် အပ်သည် ဖြစ်၍။ ခုပ္ပိပါလာယ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်။ မိယမာနော၊ သေသည်ဖြစ်၍။ ယဒိမ္ပဒ္ဓါယ၊ လက်ဆစ်ချိုး အတတ်ဖြင့် သော်၎င်း။ ယဒိဂဏနာယ၊ ဂဏန်း အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိသင်္ခါ နေန၊ အပေါင်းဂဏန်း အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိကသိယာ၊ လယ်ထွန် အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိဝဏ္ဏိဇာယ၊ ကုန်သည် အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိဂေါရက္ခေန၊ နွဲ့ဝဲကျောင်း နွားမွေးအတတ်ဖြင့် သော်၎င်း။ ယဒိဣဿတ္ထေန၊ လေးအတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိရာဇပေါရိသေန၊ မင်းစား အတတ် ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိသိပ္ပညတရေန၊ အတတ်အမျိုးမျိုးဖြင့်သော်၎င်း။ ယေနသိပ္ပဋ္ဌာနေန၊ အကြင် အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေတိ။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်အပ်သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓော၊ ဆင်းရဲအစုအပုံဖြစ်သော။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အယပိ အာဒိနဝေ၊ ဤအပြစ်သည်လည်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမလျှင် အကြောင်း ရှိ၏။ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမလျှင် မူလဇာစ်မြစ်ရှိ၏။ (မူလဋ္ဌေန ကာမာ နိဒါနံ အဿာတိ၊ အဋ္ဌ ကထာ)။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမလျှင် တည်ရာအကြောင်း ရှိ၏။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပဟတော၊ ထကြွသော။ သဋ္ဌတော၊ စေ့ဆော်သော။ ဝါယမ- တော၊ အားထုတ်သော။ တဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ။ တေ ဘောဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။ စေ နာဘိ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အကယ်၍ မပြီးစီးကုန်အံ့။ သော (ကုလပုတ္တော) သည်။ “မေ၏။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွခြင်းသည်။ မောဓာဝတ၊ အချည်းနှီးသာတကား။ မေ၏။ ဝါယာမော၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ အဖလော ပတာတိ၊ အကျိုးမရှိစွာကား” ဟူ၍။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာဋ္ဌံ၊ ရင်ကိုတီး၍။ ကန္တတိ၊ ငိုကြွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယေဝ၊ သည်သာတည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပ။ စေအဘိနိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သော၊ သည်။ တေသံ ဘောဂါနံ၊ တို့ကို။ အာရက္ခာဓိကရဏံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ “မေ ငါ၏။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ရာဇာနော၊ တို့သည်။ နေဝ ဟရေယျ၊ မဆောင်နိုင်ကုန်ရာအံ့နည်း။ စော- ရာ၊ တို့သည်။ နဟရေယျ၊ နည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ နဒဟေယျ၊ မလောင်ရာအံ့နည်း။ ဥဒကံ၊ သည်။ နဝဟေ- ယျ၊ မဆောင်နိုင်ရာအံ့နည်း။ အပ္ပိယာ၊ မချစ် မနှစ်သက် အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ နဟရေယျန္တိ၊ မဆောင်နိုင်ကုန်ရာအံ့နည်း” ဟူ၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းကို။ ပရိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဝေ၊ သို့။ အာရက္ခတော၊ သော။ ဂေါပယတော၊ လျှို့ဝှက်စေသော။ တဿ (ကုလပုတ္တဿ) ။ ။ တေဘောဂါ၊ တို့ကို။ ရာဇာနော ဝါ၊ တို့သည် မူလည်း။ စေ ဟရန္တိ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်အံ့။ စောရာ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ စေ ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပ။ အပ္ပိယာ၊ မချစ် မနှစ်သက်ကုန်သော။ ဒါယာဒါဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ စေဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သော (ကုလပုတ္တော) သည်။ “မေ၏။ ယမ္ပိ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ပြီး။ နော၊ ငါတို့၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဥစ္စာသည် လည်း။ နတ္တိတိ၊ မရှိ ဟူ၍။ သောစတိ၊ ။ ပ။ သမ္မောဟံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ သည်သာတည်း။

၁။ ဤဝါကျ၌ ပါဠိတော်ဝယ်၊ တဿ ဝေ-ဟူ၍သာ ရှိ၏။ တဿ စေ ဝေ-ဟူ၍ စေ-သဒ္ဓါ ပါက ပိုကောင်း၏။ ရှေးမူနှင့် နိဿယများ၌ပါရှိ၏။ ရွှေဝါကျများ၌လည်း စေသဒ္ဓါ ပါသည်။

၁၆၅ ဘိက္ခုဝေတိ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထိုပြင်လည်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမဂုဏ် တို့ကို တည်ရာပြု၍။ ကာမာနုမေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဣဇာနောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣဒ္ဓဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ ပ။ ပြာဟူကာမိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ဂဟပတိပိ၊ သူကြွယ်တို့သည်လည်း။ ပ။ မာတာပိ၊ အမိသည် လည်း။ ပ။ ပုတ္တောပိ၊ သားသွီးသည်လည်း။ ပ။ ပိတာပိ၊ အဖသည်လည်း။ ပ။ ပုတ္တောပိ၊ သားသွီး သည်လည်း။ ပ။ ဘာတာပိ၊ ညီအစ်ကိုသည်လည်း။ ပ။ ဘာတာပိ၊ မောင်သည်လည်း။ ပ။ ဘဂိနိပိ၊ အစ်မ နှစ်မသည်လည်း။ ပ။ သဟာယောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သဟာယေန၊ နှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ ဝေ၊ ထိုမင်း စသည်တို့သည်။ ကလဟဝိဂဟ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ငြင်းခုံခြင်း ချိန်ရန်ဖြစ်ခြင်း ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ငြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သဖြင့်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကြောင့်။ အညမည၊ ချင်း။ ပါဏိဟိပိ၊ လက်ထိုးဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ လေဥပုဟိပိ၊ ခဲတို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒန္တောပိ၊ တုတ်လှံတို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တောပိ၊ ဓားတို့ ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဟတ္ထ၊ ထိုဘားသွက်ဖြင့်ကြောင့်။ မရဏပိ၊ သေခြင်းသို့လည်း။ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မရဏမတ္တံ၊ သေလမတ ဖြစ်သော။ ဣက္ခပိ၊ ဆင်းရဲ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ပ။ ဟေတုကြောင့်။ ဥပုဇ္ဇတိယေဝ ဖြစ်သည်သာတည်း။

ဘိက္ခုဝေတိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ အသိစမ္ပံ၊ သန်လျက်ကာ၊ ခို။ ဂဟေတုာ၍။ နေကလာပိ၊ လေး မြား တောင်ကို။ သန္တယိတာ၊ လွယ်၍။ ဥသုသု မြားတို့ကို။ ခိပ္ပမာနေယပိ၊ ပင်အင်ကုန်သော် လည်း။ သတ္တိသုလုံတို့ကို။ ခိပ္ပမာနေယပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ အသိသု၊ သန်လျက်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇောတ လန္တောပိ၊ တောက်ပ ကုန်သော်လည်း။ ဥဘတောဗျူဇံ စစ်သည်နှစ်ဘက် ရင်ဆိုင်သော။ သင်္ဂါမိ၊ စစ်မြေပြင်သို့။ ပက္ကန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုစစ်မြေ ပြင်၌။ ဥသုပိပိ၊ ဝှံ့ဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။ သတ္တိယာပိ၊ လှံဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးကုန်၏။ အသိနာပိ၊ သန်လျက်ဖြင့်လည်း။ သိသ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုစစ်မြေ ပြင်၌။ မရဏပိ။ ပ။

ဘိက္ခုဝေတိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ နေကလာပိ၊ လေးမြား တောင်ကို။ သန္တယိတာ၊ လွယ်၍။ ဥသုသု တို့ကို။ ခိပ္ပမာနေယပိ၊ သော်လည်း။ ပ။ ဝိဇ္ဇောတလန္တောပိ၊ သော်လည်း။ အဒ္ဓါဝလေပနာ၊ ညွှန်၍ဖြင့် လိမ်းကျပ်သကုန်သော။ (တာ တိန္တေန ကလလေန သိတ္တာ အဒ္ဓါဝ လေပနာနာမ ဟောန္တိ၊ အဋ္ဌကထာ)။ ဥပကာချိယော၊ တံတိုင် ခြေတို့ကို။ ပက္ကန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတံတိုင်းခြေ၌။ ပ။ ဆကဏကာယပိ၊ နွားခြေးရည်ဖြင့်လည်း။ သြသိဥန္တိ၊ လောင်းကုန်၏။ အဘိဝဂ္ဂေယပိ၊ ရွေးရွှေထောင်ထားအပ်သော သစ်လုံးအပူဖြင့်လည်း။ သြမဒ္ဓန္တိ၊ ပိချကုန်၏။ အသိနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သိသံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ။ ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပုဇ္ဇတိ ယေဝ၊ သာတည်း။

၁၆၆ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ သန္တိပိ၊ နံရံစပ်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ နိလ္လောပပိ၊ တအိမ်မကျန်တရွာလုံး လုရက်၍လည်း။ ဝေရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ကောဂါရိကမ္ပိ၊

၁။ ဤကား ဂါမေပဟရိတာ မဟာဝိလောပံ ကဗျာန္တိ။ ဇိဝုဂ္ဂါဟံ ဂဟေတုာ အာဟာရာပေန္တိဟူသော ဤ အဋ္ဌကထာနှင့် နိလ္လောပန္တိ နိသေသဝိလောပံဟူသော ဤဂါထာတို့နှင့် အညီတည်း။ ပဗ္ဗာနုး ဗျုပ္ပာယ်ထာ၌ကား နိလိယိတာ ဟရထိဟု နိလ္လောပံပုဒ်ကို ပွင့်ဆိုသည်။

တအိမ်ထောင်လုံး ဖမ်းယူခြင်းကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပန္နောပိ၊ လမ်း၌လည်း။ တိဋ္ဌန္တိ၊
 (လုယူရန်) တည်ကုန်၏။ ပရဒါရုံပိ၊ သူတပါးသားမယားကိုလည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ တမေန၊
 ထိုသူကို။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ဂဟေထာ၊ ဖမ်း၍။ ဝိဝေ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။
 ကမ္မကာရဏာ၊ ညှင်းဆဲခြင်းအမှုတို့ကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ ကသာဟိပိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်လည်း။
 -တာဠေန္တိ၊ ရိုက်စေကုန်၏။ ဝေတ္တေဟိပိ၊ ဆူးရိုသော ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့်လည်း။ ကာဠေန္တိ၊ ကုန်၏။
 အစုဒဏ္ဍကေဟိပိ၊ တုတ်တို့သို့ဖြင့်လည်း။ (လေးတောင်ပြည့်လျှင်ဒဏ္ဍ၊ လေးတောင် မပြည့်လျှင်
 အစုဒဏ္ဍက)။ တာဠေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထမ္ပိ၊ လက်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ပါဒံပိ၊ ခြေကို
 လည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒံပိ၊ လက်ခြေကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဍမ္ပိ၊ နှားကိုလည်း။
 ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နာသမ္ပိ၊ နှာခေါင်းကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဍနာသမ္ပိ၊ နှား နှာခေါင်းကိုလည်း။
 ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗိလင်္ဂဇာလိကမ္ပိ၊ ပန်းရည်အိုး၌ ပန်းရည်လောင်း သက်သို့ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုလည်း။
 ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ သင်္ခမ္ပကံပိ၊ ခရုသင်းအတူ (ဖွေးဖွေးဖြူအောင်) ဥိုးပြီးပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။
 ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (သင်္ခံဝိပံ၊ မုဏ္ဍကမ္မကာရဏံ။ ဋီကာ)။ ဣဟုမ္ပံပိ၊ ရာဟုခံတွင်းသို့ ရောက်
 သော နေမင်း တမူ ပြုခြင်းအမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဣဟု မုဂေတ သုရိယ သဒိသကမ္မ
 ကာရဏံ။ ဋီ)။ ဇောတိမာလိကမ္ပိ၊ တကိုယ်ခုံး မီးပန်း သဗ္ဗယ် ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။
 (ဇောတိမာလဝန္တံ ကမ္မကာရဏံ။ ဋီကာ)။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကံပိ၊ လက်ကို
 မီးလျှံသွက်အောင် ရှို့မြှိုက်ခြင်းအမှုကိုလည်း။ (ဟတ္ထပဇ္ဇောတနကမ္မကာရဏံ။ ဋီကာ)။ ကရောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ရေနပတ္တိကံပိ၊ ပိန်းရက်နှင့် တူသော ကိုယ်ရေဟိုက် ချိုခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
 စီရကာဝါသိကံပိ၊ အဝတ်သဖွယ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရေတို့ကို ဝတ်စေခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
 (သရီရတောဥပ္ပါဠိတဗဒ္ဓစီရကာဟိ၊ နိဝါသာပနကမ္မကာရဏံ။ ဋီကာ)။ ဧကေယုကံပိ၊ ဧကီမည်သော
 သား ကောင်ကဲ့သို့ ပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဧကီမိဂသဒိသကမ္မကာရဏံ။
 ဋီကာ)။ ဗဋ္ဌိသမံ၊ ကံပိ၊ ချိပ်တို့ဖြင့် အသားတို့ကို ချိတ်ဆွဲခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊
 ကုန်၏။ (ဗဋ္ဌိသေဟိမံသုပ္ပါဠန ကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။ ကဟာပဏိကံပိ၊ တကျပ်သားချင်း ဖြတ်
 လှီးခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကဟာပဏမတ္တသော ဆိန္ဒနကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။
 ခါရာပတစ္ဆိကမ္ပိ၊ ဆားဆပ်ပျာ ရေတို့ဖြင့် သွန်းလောင်း ခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
 (တစ္ဆိဘူ ခါရာဝသိဥနကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။ ပလိဗပရိတ္တိကမ္ပိ၊ တံခါးကျည်ကဲ့သို့ လည်စေခြင်း
 အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပလိဗသဝိယ ပရိဝတ္တနကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။ ပလာလပိဋကံပိ၊
 ကောက်ရိုး အင်ပျဉ်ကဲ့သို့ ကိုယ်ကို လိပ်ခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပလာလပိဋသ
 ဝိယ သရိရဿ သံဝေလေန ကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။ တတ္တေန၊ လောလောပူသော။ တေလေနပိ၊
 ဆီဖြင့်လည်း။ ဩသိဥန္တိ၊ သွန်းလောင်းကုန်၏။ သုနဓေဟိပိ၊ ခွေးငတ်တို့ကိုလည်း။ ခါမိပေန္တိ၊
 ခဲစေကုန်၏။ ဇိဝန္တံပိ၊ အရှင်လတ်လတ်ကိုလည်း။ သုလေ၊ လက်ကျင့်၌။ ဥတ္တာသေန္တိ၊ လျှိုကုန်၏။
 အသိနာပိ၊ လည်း။ သိသံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေတို့သည်။ တတ္ထံ၊ ၌။ ပ။ ဟေတု၊ ငကြောင့်။
 ဥပ္ပဗ္ဗတိယေဝ၊ သည်သာတည်း။

၁။ ဗိလင်္ဂဇာလေ သိတ္တံ ဗိလင်္ဂဇာလိကံ၊ တမိဝ ဗိလင်္ဂဇာလိကံ။ ။ ပန်းရည်အိုး၌ ပန်းရည်လောင်းထည့်
 သကဲ့သို့ ဥက္ကောင်းခုံကို ချိ၍ သံပူရေ လောင်းထည့်၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း ဟူလို။
 ၂။ ရေနပတ္တိကမ္မကာရဏန္တိ ရေနပတ္တိသဒိသေ သရီရတော ပဇ္ဇေ ဥပ္ပါဠနကမ္မကာရဏံ ဟူသော ဋီအလို၊
 ရေနပတ္တိ ဟု ဝိသရမည်။ ရေနဝဋ္ဌကမ္မကာရဏံ ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ထိုပါဠိ၏ အလို မြက်ကြိုးဖြင့် ဆွဲ၍ လှဲခြင်း
 အမှုကိုလည်း ဟု ပေး။

ဘိက္ခဝေတို့။ ပုနစပရံလည်း။ ပ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုဇဇိကံ၊ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ သမ္ပတ္တယံကော၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။

၁၇၀
ခဏ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိဉ္ဇူ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကာမေသျှ၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂ၏ ပယ်ဖျောက်ရာသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝေ၊ သို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿဒမ္ဘူ၊ သာယာဇ္ဇယ်ကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ သာယာဇ္ဇယ် ဟူ၍။ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်ဟူ၍။ နိဿရဏေ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ န ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဏားတို့သည်။ ဝတ၊ စစ်။ သမဝါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ကာမေ တို့ကို။ ပရိဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့။ ယသ၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်။ ပဋိပ္ပန္နော၊ ကျင့်သည့်ကာမေ တို့ကို။ ပရိဇာနိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တထတ္တာယ၊ (ထိုအကျင့်ဖြင့်) သိခြင်း အကျိုးငှါ။ ပရံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သမာဒပေဿန္တိတိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပ။ သမာဒပေဿန္တိတိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁၇၁
ခဏ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဂ္ဂပါနံ၊ ရွတ်တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဇ္ဇယ်သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဘေယျတာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ပန္နရသ ဝဿဒေသိကာ ဝါ၊ တဆင်းနှစ်အရွယ် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သောဠသဝဿဒေသိကာဝါ၊ တဆဲ့ခြောက် နှစ်အရွယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ နာတိဒိဿ၊ မမြင့်လွန်းသော။ နာတိရဿ၊ မနိမ့်လွန်းသော။ နာတိကံ၊ မပိန်လွန်းသော။ နာတိထူလာ၊ မဝလွန်းသော။ နာတိကာဠိ၊ မမည်းလွန်းသော။ နာစောဒါတာ၊ မဖြူလွန်းသော။ ခတ္ထိသိကညာဝါ၊ မင်းမျိုး သတို့သွီးသည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏကညာပ၊ ပုဏားမျိုး သတို့သွီးသည်၎င်း။ ဂဟပတိကညာဝါ၊ သူကြွယ်မျိုး သတို့သွီးသည် ၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေတို့။ သာကညာ၊ သည်။ တံသ္မိ သမယ၊ ထိုတဆင်းနှစ် တဆဲ့ခြောက်နှစ် အား၌။ ပရမာ၊ လွန်ကဲသော။ သုဘ၊ တင့်တယ်သော။ ဝတ္တနိဘာ၊ အဆင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဝိသ္မိ၊ (သိသော၏)။ ဘန္တေ၊ ဘေ။ ဝေ၊ မှန်ပါ၏။ (ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဒေသျှ၊ ကုန်၏)။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သုဘံ၊ သော။ ဝတ္တနိဘံ၊ ကို။ ပဋိစ္စာ၍။ ယံသံ၊ သောမနဿံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ဂ္ဂပါနံ၊ ရွတ်တို့၏။ အဿာဒေါ၊ တည်း။

ခဏ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဂ္ဂပါနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဝ၊ ဤလောက၌။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ အာသိတိကံ ဝါ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ နာဂတိကံ ဝါ၊ အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝဿသတိကံ ဝါ၊ အနှစ်တရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇိတ္တံ၊ အိုမင်းသော။ ဂေါပါနံ၊ ဝက်။

၁။ ဤ ၁၆၈-စာပိုဒ်မှ စ၍ စာပိုဒ် ၈၈၆-မျှအထိ ပြင်၍ တည့်ထားသော အမေဝါကျများ၏ ရွှေ့သော စာပိုဒ်ကန်းများ ရှိပေ သင့်လျော်မည်။ အဋ္ဌကထာ၌လည်း ဤနည်းသော စာပိုဒ် ကန်း ရှိသင့်၏။

အချဉ်ကဲ့သို့ ကောက်သော။ ဘောဂုံ၊ ကိုင်းသော။ (ဘောဂုံန္တိ ဘဂုံ၊ ဣမိနာ ပိဿ ဝက်ဘာဝမေဝ ဒီပေတိ။ အဋ္ဌကထာ။ အတိဝိယ ဝက်တာယ ဘောဂုံ။ ဣကာ)။ - ဒဏ္ဍပရာယနံ၊ တောင်တူးလျှင် မှီထုအဖော်ရှိသော။ - ဗဝေဓမ္မာနံ၊ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်။ - ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ အာတုရံ၊ ကျင်နာသော။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်သော။ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ ကျိုးသောသွားရှိသော။ ပလိတကေသံ၊ ဖြူသောဆံရှိသော။ ဝိလုနံ၊ ကျိုးကြား ဆံပင်ကျတ်သော။ ခလိတသိရံ၊ ပြောင်ချောသော ဦးခေါင်း ရှိသော။ ဝလိနံ၊ အရေတွန့်သော။ တိလကာဟတဂတ္တံ၊ မွဲစွဲသော ကိုယ်ရှိသော။ တမေဝ ဘဂိနိ၊ ထိုနို့မကိုပင်လျှင်။ ပုဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုငါ့အား မိန့်ဆိုလတ္တံ့ သော စကားကို။ ကံ၊ မညထာ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော။ သုဘာ၊ တင့်တယ်သော။ ယာဝဏ္ဏနိတာ၊ အကြင် အဆင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ သာဝဏ္ဏနိတာ၊ သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက် သလော။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ပါတုဘူတော၊ ထင်ရှားဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ရူး။ ပ။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အာဗာဓိကံ၊ အနာရောဂါ စွဲကပ်သော။ ဒုက္ခိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်း သို့ ရောက်သော။ ဗာဠဂိလာနံ၊ အလွန် မကျန်း မာသော။ သကေ မုတ္တကရီသေ၊ မိမိကျင်ကြီးကျင်ငယ် ၌။ ပလိပန္နံ၊ နစ်လျက်။ သေမာနံ၊ အိပ်သော။ အညေဟိ၊ သုတပါးတို့သည်။ ဝုဠာပိယမာနံ၊ ထစေ အပ်သော။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ သံဝေသိယမာနံ၊ သိပ်ပေးအပ်သော။ တမေဝ ဘဂိနိ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပုဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။ (ပလိပန္နောတိ။ ပ။ နိမုဂ္ဂေါ ဝုစ္စတိ။ မ ဋ္ဌ၊ ၁-၁၉၇)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သိဝထိကာယ၊ သင်းချိုင်း၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ကောဟမတံဝါ၊ သေပြီး၍ တရက် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒွိဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ နှစ်ရက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ သုံးရက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သေသည်မှ အထက် ဖူးရောက်ကြွတက်သော။ ဝိနိလကံ၊ အထူးအားဖြင့် ညှိမိသော။ ဝိပုဗ္ဗာ၊ ဇာတံ၊ ယိုသောပြည် ရှိသော။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကောင်တည်း ဟူသော။ တမေဝ ဘဂိနိ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပုဿေယျ၊ ၎င်း။ (တနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ တမေဝ ဘဂိနိ၊ ကိုပင်လျှင်။ အဋ္ဌတ္တံ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ္တိ ကြံ)။ သိဝထိကာယ၊ ၎င်း။ ပ။ သင်္ဂါ၊ ကို။ ပုဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သိဝထိကာယ၊ ၎င်း။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။ ကာကေဟိ ဝါ၊ ကျိုးတို့သည် မူလည်း။ ခဏ္ဍမာနံ၊ စားအပ်သော။ ကုလလေဟိ ဝါ၊ လင်းယုန်တို့သည် မူလည်း။ ခဏ္ဍမာနံ၊ သော။ ဂိဇ္ဈေ ဝိဝါ၊ လင်းတတို့သည် မူလည်း။ ခဏ္ဍမာနံ၊ သော။ ကကေဟိ ဝါ၊ ငှက်ကြီး တိုးစပ်တို့သည် မူလည်း။ ခဏ္ဍမာနံ၊ သော။ သုနုခေဟိ ဝါ၊ ခွေးတို့သည် မူလည်း။ ခဏ္ဍမာနံ၊ သော။ ဗျုဂ္ဂဟိ ဝါ၊ ကျားတို့သည် မူလည်း။ ခဏ္ဍမာနံ၊ သော။ ဒိပိဟိ ဝါ၊ သစ်တို့သည် မူလည်း။ ခဏ္ဍမာနံ၊ သော။ သဂိလေဟိ ဝါ၊ မြေခွေးတို့သည် မူလည်း။ ခဏ္ဍမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဇေဟိ၊ အမျိုးမျိုးကုန်သော။ ပါဏကဇာတေဟိ ဝါ၊ ပိုးအပေါင်းတို့သည် မူလည်း။ ခဏ္ဍမာနံ၊ သော။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကောင်းတည်းဟူသော။ တမေဝ ဘဂိနိ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပုဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သိဝထိကာယ၊ ၎င်း။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သံကြီး ကွင်းဆက်နှင့်တူသော အရိုးရှိသော။ သမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ နှာရုံ၊ သမ္ပန္နံ၊ အကြော အဖွဲ့ ရှိသော။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကောင်းတည်းဟူသော။ တမေဝ ဘဂိနိ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပုဿေယျ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ နိမံသလောဟိတံ မက္ခိတံ၊ အသားမရှိ အသွေးတို့ဖြင့်

လိမ်းကျံသော။ နှာရူသဗ္ဗန္ဓါသော။ သရီရံ၊ သော။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ပင်လျှင်။ ပထေယျ၊ ဧ။
 အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ အပဂတမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးမှကင်းသော။ နှာရူသဗ္ဗန္ဓါ
 သော။ သရီရံ၊ သော။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပထေယျ၊ ဧ။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ဧသာလျှင်။
 အညေန၊ တပါးသော အရပ်၌။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်ရိုးကို။ ပ။ ပါဗ္ဗဋ္ဌိကံ၊ ခြေ ရိုးကို။ ပ။ ဂေါပုကဋ္ဌိကံ၊
 ဖြေကရိုးကို။ ပ။ ဇဗ္ဗဋ္ဌိကံ၊ ခူးရိုးကို။ ပ။ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကို။ ပ။ ကဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ခါးရိုးကို။ ပ။
 ဖာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကို။ ပ။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးကို။ ပ။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို။ ပ။ ဂီဝဋ္ဌိကံ၊
 လည်ပင်းရိုးကို။ ပ။ ဟနုကဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးကို။ ပ။ ဝန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကို။ ပ။ သီသကဋ္ဌာဟံ၊
 ဦးခေါင်းခွံကို။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိသာဝိဒိသာဝိက္ခိတ္တာနိ၊ အရပ်ထောင့်အရပ်တို့၌ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။
 အပဂတသဗ္ဗန္ဓာနိ၊ အဆက်အဖွဲ့ မှ ကင်းကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ 'အရိုးတို့ကို။ ပထေယျ၊ ဧ။ ပ။
 အာဒိနဝေါ၊ တည်း။

၁၇၂။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ဧပင်လျှင်။ သိဝဏိကာယ၊ ဌ။ ဆဋ္ဌိတံ၊ သော။
 သရီရံ၊ ကို။ ပထေယျ၊ ဧ။ ပ။ သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သင်္ခဝဏ္ဏပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း အဆင်းနှင့်
 တူကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပထေယျ၊ ဧ။ ပ။ ပုဉ္ဇကိတာနိ၊ အစုအပုံဖြစ်ကုန်သော။ တေရော
 ဝသိကာနိ၊ နှစ်လွန်ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပထေယျ၊ ဧ။ ပ။ ပူတိနိ၊ ပုပ်ကုန်သော။
 စုဏ္ဏကဇာတာနိ၊ မှန်မှန်ညက်ညက် ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပထေယျ၊ ဧ။ ပ။ အာဒိ-
 နဝေါ၊ တည်း။

၁၇၁။ (ကိဉ္စ ဘိက္ခဝေ ရူပါနံ နိဿရဏံ ဝါကျကား ရေးသားခဲ့ပြီးစာပိုဒ် ၁၆၈-ကို မှီး၍
 အနက် သမ္မန်လေ။ ကာမာနံဟူသော ပါဌ်နှင့် ရူပါနံဟူသော ပါဌ်သာထူး၏)။

၁၇၂။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာတွယ်သည်။ ကော စ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒါ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာ ကာမတို့မှ။
 ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇ ဝေ၊ ၍
 သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရုံသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရုံသော။ ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်
 ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရုံသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
 ဝိပဇရတိ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယသ္မိံ သမယော၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခရုံသော။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ တသ္မိံ သမယော၊ ဌ။ အတ္ထဗျာဗာဓာယပိ၊ မိ၏
 ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ နေဝ စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ သူတပါး၏ ဆင်းရဲခြင်း
 ငှါလည်း။ န စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ နှစ်ဦးလုံး၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။
 န စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ တသ္မိံ သမယော၊ ဌ။ အဗျာဗဇ္ဈိယေဝ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။
 ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒံ၊
 သာယာတွယ်ကို။ အဗျာဗဇ္ဈိပရမံ၊ ဆင်းရဲကင်းခြင်းလျှင် လွန်မြတ်ခြင်း ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဧ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝုပသမာ၊
 ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေ

၁။ အဗျာဗဇ္ဈိယေဝတိ နိဒုက္ခမေဝ၊ အဋ္ဌကထာ။ ဗျာဗာဓေနဋ္ဌေန ဗျာဗာဓေ၊ ဗျာဗာဓေဝ ဗျာဗဇ္ဈိ
 နုတ္တိ ဇတ္ထ ဗျာဗဇ္ဈိ အဗျာဗဇ္ဈိ ဒုက္ခရဟိတံ၊ ထေနာဟ နိဒုက္ခ မေဝတိ၊ ဋီကာ။

တတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော ဘုရားကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိယုခံ၊ ပီတိသုရရှိသော။ ဒုတိယံ ဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပီတိယာ၊ ၎င်း။ (ဝူပသမာ စ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ ။ စသဒ္ဓါဖြင့်ဆည်း)။ ဥပေက္ခကော စ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ သတော စ၊ အောက်မေ့တတ်သည် ဖြစ်၍ ၎င်း။ သမ္ပဇာနောစ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိတတ်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ သုခဉ္စ၊ တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေ ဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ ယင်းတတိယဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ “ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသသူ။ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံပေသသူ။ သုခဝိဟာရတိ၊ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိပေ သသူ” ဟူ၍။ အာဝိက္ခန္တိ၊ ပြောကြားကုန်၏။ တံ တတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ၊ သမယေ၊ ၎်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဈာန်လေးပါးတို့၏ ရှေ့ဥပစာ ခဏ၌ သာလျှင်။ သုခဏစ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သောမနဏဒေါမနဏာနံ စ၊ စေတသိက သုခ စေတသိက ဒုက္ခတို့၏လည်း။ အတ္ထိကံ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခဝ ညှိုးမဟုတ် သုခလမ်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိ ပါလိုသရွှံ့၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၎်။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒံ၊ ကို။ အဗျာဗဇ္ဈာရမံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါဝိ၊ ၎င်း။

၁၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြွင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပင်္ဂါကာမမ္မော၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်)။ အယံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။

၁၇၉။ ဝိက္ခဝေ ဝေဒနာနံ နိဿယကံ-ဝါကျကား ရေးသားခဲ့ပြီး စာပိုဒ် ၁၆၈-ကိုမှီး၍ အနက် သမ္ပုဒ်ရေး၊ ဝေဒနာနံ-ဟူသောပါဠိနှင့် ကာမာနံဟူသောပါဠိသာ ထူး၏။ ဣဒေဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒံ ပေးမြဲ။

တတိယံ သော၊ မဟာဒုက္ခကုန္ဒသုတ္တံ၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-စူဠဒုက္ခကုန္ဒသုတ်

၁၇၅။ (ဝေံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ။ ကောံသော။ သမယံ၊ ၎်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္က တိုင်း၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ ၎်။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ အထာ၊ ၎်။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမံမည်သော။ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ လောဘော၊ လောဘသည်။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း။ ဥပက္ခိလေသော၊ ညစ်ညူးကြောင်းတည်း။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ ပ။ မောဟော၊ မောဟသည်။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း။ ဥပက္ခိလေသောတိ၊ ညစ်ညူး

ကြောင်း”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ဘဂဝတော သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ မေ၊ ကို။ ခီဇာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော
 ကာလကပင်လျှင်။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ အာဇာနာမိ၊သိ၏။ “ဘန္တေ၊ဗျား။လောဘော၊သည်။
 စိတ္တံ၊၏။ ဥပက္ခိလေသော၊ တည်း။ပ။ မောဟော၊ သည်။စိတ္တံ၊၏။ ဥပက္ခိလေသောတိ”
 ဟူ၍။ ဝေဠု၊ ဤသို့ပင်လျှင်။ပ။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ အထ စ ပန၊ သို့ သိလျက်လည်း။
 ကေဒါ၊ ရံခါ။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ လောဘဓမ္မာပိ၊ လောဘတရားတို့သည်လည်း။ ပရိယာဒါယ၊
 ကုန်ခမ်း စေ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ (ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌန္တိတိ ခေပေတွာတိဋ္ဌန္တိ။ ဋ္ဌ။ ။အချို့
 သော အရာဌာနတို့၌ ဂဟဏတ္ထ ဝှိ၏)။ ဒေါသဓမ္မာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ မောဟဓမ္မာပိ၊ တို့သည်
 လည်း။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဗျား။ တထ မယံ၊ ၏။ ယေန၊ အကြင် တရား
 ကြောင့်။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ လောဘဓမ္မာပိ၊တို့သည်လည်း။ပ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ကုန်၏။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။
 မေ၊၏။ အပ္ပဟိနော၊မပယ်အပ်သေးသော။ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ ကောသနာမာတိ၊အဘယ်
 မည်သော တရားနည်း ဟူ၍။ဧဝံ၊ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။
 အဝေါ၊ ပြီ။

4

၁၇၆။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယေန၊ အကြင် တရားကြောင့်။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ တေ၊၏။ စိတ္တံ၊
 ကို။ပ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊၌။ တေ၊၏။ အပ္ပဟိနော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ သော
 ဝေထိုလောဘ ဒေါသ မောဟသာလျှင်တည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ တေ၊ သင်၏။ သောစ ဓမ္မော၊ ထိုတရားအပေါင်းသည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။
 ပဟိနော၊ပယ်အပ်ပြီးသည်။ အဘဝိဏ၊ဖြစ်ငြားအံ့။ တံ၊သည်။အဂါရံ၊အိမ်၌။ နအဇ္ဈာဝသေယျာသိ၊
 မနေရာ။ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို။ နပရိဘုဉ္ဇေယျာသိ၊ မခံစားရာ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယသ္မာစ၊
 အကြင်ကြောင့်ကား။ တေ၊ သည်။ သော ဝေ ဓမ္မော၊ ထိုတရားအပေါင်းကိုပင်လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။
 အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်သေး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ အဂါရံ၌။ အဇ္ဈာဝသသိ၊ ၏။ ကာမေ၊
 ကာမတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇသိ၊ ခံစား၏။

၀၅

၁၇၇။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ “ကာမာ၊ ကာမတို့သည်။အပ္ပဿာဒါ၊ နည်းသော သာယာဖွယ်
 ရှိကုန်၏။ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲ ရှိကုန်၏။ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏။
 ဧတ္ထ၊ ဤကာမတို့၌။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏”ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရိ-
 ယသာဝကဏ၊ အရိယာသာဝကသည်။ (၏ လည်း ပေးနိုင်သည်။ ပညာယ ဝှိ စပံ)။ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့် ။ သုဒိဋ္ဌံ၊
 ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ငြားအံ့။သော စ သော ဝေ၊
 ထိုအရိယာသာဝကသည်ပင်လျှင်။ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့ကို။ အညတြေ၊ ကြည့်၍သာလျှင်။
 အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ ဝေ၊ ကြည့်၍ သာလျှင်။ ပီတိသုခံ ဝါ၊ ပီတိသုခရှိသော
 ဈာန်နှစ်ပါး အပေါင်းကို၎င်း။ တတော၊ ထိုဈာန်နှစ်ပါးအပေါင်းထက်။ သန္တတရံ၊ အလွန်
 ငြိမ်သက်သော။ အညဝါ၊ တပါးသောအထက်ဈာန်နှစ်ပါး အထက် မဂ်နှစ်ပါးကို၎င်း။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊
 မရ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိသည်။
 နေဝ တာဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယတောစခေါ၊ အကြင်
 အခါ၌ကား။ အရိယသာဝကဏ၊ သည်။ “ကာမာ၊ တို့သည်။ပ။ ဘိယျောတိ၊”ဟူ၍။ဧဝံ၊ သို့။ ဧတံ၊

၁။ ပညာယာတိ ဝိပဏနာပညာယ။(၆)။ ဝိပဏနာပညာယာတိ အရိယာမဂ္ဂပညာယ။ (၇)။

ဤကာမဂုဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မာ၊ အားဖြင့်။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ သုဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သော စ၊ ထိုအရိယသာဝကသည်ပင်လျှင်။ ပ။ အဂ္ဂိစ္စတိ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ဧ။

မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရွှေ့ပြောင်းလျှင်။ အနဘိသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မယုမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ ပ။ သုဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သောစ၊ ထိုငါသည်ပင်လျှင်။ ပ။ တတော၊ ထိုဈာန်နှစ်ပါး အပေါင်းထက်။ သန္တတရံ၊ သော။ အညံ ဝါ၊ အထက်ဈာန်နှစ်ပါး မဂ်လေးပါးကို၎င်း။ နာဇ္ဈဂမံ၊ မရပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိသူဟူ၍။ နေဝ တာဝ ပစ္စညာသိံ၊ ဝန်မခံသေး။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မေးသည်။ ပ။ သုဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ သည်။ အဟောသိပြီ။ သောစ၊ ထိုငါဘုရားလောင်းသည်ပင်လျှင်။ ပ။ အဇ္ဈဂမံ၊ ရပြီ။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇိ၊ ဟူ၍။ ပစ္စညာသိံ၊ ဝန်ခံပြီ။

၁၇၈။ (ဤစာပိုဒ်ကို မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် ၁၆၆-၇-၉-တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၁၇၉။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈက္ခေ၊ လင်းတနှင့် တူသော အထွဋ်ရှိသော။ ဝါ၊ အထွဋ်တို့၌ လင်းတရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရာမိ၊ ဧ။ တေန သမယေန၊ ၌။ သမ္မာ၊ သမယေန၊ ၌။ နိဂဏ္ဍာ၊ တက္ကဒ္ဓန်းတို့သည်။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိဂိလိတောင်နံပါး၌။ ကာဠသိလာယံ၊ ကျောက်ညို၌။ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်သော နေရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဘဠကာ၊ မတ်တတ်ရပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဥဒ္ဓယေဝ ဌိတကာ ဟောန္တိ အနိသိန္နာ။ ဌ)။ ဩပက္ကမိကာ၊ မိမိလုံ့လဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ စပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ သာယန္တသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်တော်တည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ၌။ ကာဠသိလာယံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ ယေန၊ ၌။ တေ နိဂဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ သိ။ ဥပသကမိံ၊ ပြီ။ ဥပသကမိတ္တာ၊ ၌။ တေ နိဂဏ္ဍေ၊ တို့ကို။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဍာ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဘဠကာ၊ မတ်တတ်ရပ်ကုန်လျက်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ပ။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ကိန္နု၊ ဝေဒယထာတိ၊ အဘယ့်ကြောင့်ခံစားကုန်သနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဝေသိ၊ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေ နိဂဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ နာဠပုတ္တော၊ နာဠပုတ္တမည်သော။ နိဂဏ္ဍော၊ သည်။ သမ္ပညာ (အခါခပ်သိမ်း) အလုံးစုံကိုသိ၏။ သဗ္ဗဿာဝိ၊ (အခါခပ်သိမ်း) အလုံးစုံကို မြင်၏။ စရတော စ၊ သွားစဉ်၎င်း။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်စဉ်၎င်း။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်ပျော်စဉ်၎င်း။ ဇာဂရဿစ၊ နိုးစဉ်၎င်း။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ မေ၊ ဧ။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရွေးရွယ်ထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနာတံ၊ ဝန်ခံ၏။ သော၊ ထိုနာဠပုတ္တသည်။ ဘော နိဂဏ္ဍာ၊ တို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ကဋ္ဌကာယ၊ ကြမ်းသော။ ဣမာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်သော အကျင့်ဖြင့်။ နိဇ္ဇိရေထ၊ ဆွေးမြေ့ ထု၏။ တော၊ ဤပြုနိုင်သော

အကျင့်၌။ တေရဟိံ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ အကြင်
 စောင့်ရှောက် အပ်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ ကုန်၏။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊
 ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ပါပဿ၊ ကမ္မဿ၊ မကောင်းမှု
 ကံကို။ အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုရာဏာနံ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။
 ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ တပသာ၊ အကျင့်ဖြင့်။ ဗျန္တိဘာဝါ၊ ကင်းသည့် အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ နဝါနံ၊
 အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့ကို။ အကရဏာ၊ မပြုခြင်းကြောင့်၎င်း။ အာယတိံ၊ ။ ။ အနဝဿ
 ဝေါ၊ မပျိုးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အာယတိံ၊ ။ ။ အနဝဿဝါ၊ မပျိုးခြင်းကြောင့်။ ကမ္မက္ခယော၊
 ကံတို့၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကမ္မက္ခယော၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခက္ခယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏
 ကုန်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒုက္ခက္ခယော၊ ကြောင့်။ ဝေဒနက္ခယော၊ ဝေဒနာတို့၏
 ကုန်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝေဒနက္ခယော၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ ဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲသည်။
 နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုနာဠပုတ္တ၏
 စကားသည်သာလျှင်။ အမှာကံ၊ (ထို) ငါတို့အား။ (ငါတို့၏ စိတ်၌ဟူ၍ သော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန်
 အလို ပေးလေ)။ ရုစ္စတိ စေ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ ခမတိစ၊ အလိုလည်းကျ၏။ တေန စ၊
 ထိုနာဠပုတ္တ၏ စကားဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထမနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အမှာတိ၊ ကုန်၏။
 ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ ။

IX

၁၀၀။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ နိဂဏ္ဏော
 တို့ကို။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ။ အဟုဝမေဝ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး
 သာလျှင်တည်း။ န နာဟုဝမ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာ-
 ထ ကိံ ပနာတိ၊ သိကြကုန်၏လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။
 မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ အကရမေဝ၊ ပြုကုန်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ န နာကရမ၊
 မပြုကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထကိံ ပနာတိ၊ လော” ဟူသော။
 ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ တည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။
 ဝေဂ္ဂပံ ဝါ ဝေဂ္ဂပံဝါ၊ ဤသို့ ဤ သို့သဘောရှိသော။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ အကရမ၊ ပြုပြီးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
 တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ ကိံ ပနာတိ၊ လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။
 ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊
 ဆင်းရဲသည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့ပြီ။ ဧတ္တကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ လည်း။ နိဇ္ဇိရေတဗ္ဗံ၊ ဆွေးမြေ့
 ထ၏။ ဧတ္တကမ္မံ၊ သော။ ဒုက္ခေ ဝါ၊ သည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏ္ဏော၊ သော်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။
 နိဇ္ဇိဏ္ဏံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ ကိံ ပနာတိ၊ လော” ဟူ
 သော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ “အာဝုသော
 နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မော ပင်လျှင်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၎င်း။

၂၀

၁။ အတ္ထိ ခေါ် ဘောနိဂဏ္ဏ။ ပ။ နိဇ္ဇိရေထဣတံ ပုရာဏာနံ ကမ္မာနံ တပသာ ဗျန္တိဘာဝါ၊ အကြောင်း တချက်၊
 ယံ ပနေတ္ထ တေရဟိံ။ ပ။ တံ အာယတိံ ပါပဿ ကမ္မဿ အကရဏံ၊ ဣတိ နဝါနံ ကမ္မာနံ အကရဏာ၊ အကြောင်း
 တချက်။ ၎င်းအကြောင်း နှစ်မျိုးလုံးသည် အာယတိံ အနဝဿဝေါ၏ အကြောင်းချည်းတည်း။ တပသာ
 ဗျန္တိဘာဝါ၌ - တပဟူသည် ကာဠုသိလာယံ ဥဗ္ဗဋ္ဌကာ ဟောန္တိ အာသနပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ပင်
 တည်း။

ကုသလာနံ မောနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း။ တုမော တို့သည်။ ဇာနာထ ကိံ ပနာတိ၊ လောဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော။ပ။ ဣဒံ သည်း။ နော ဟိ သာတည်း။။ အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျှင်။ မယံ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌံ။ အဟုဝမော၊ တည်း။ န နာဟုဝမော၊ ကုန်။ ဣတိသို့။ တုမော တို့သည်။ နဇာနာထ ကိရ၊ မသိရော ကြလေကုန်။ပ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း။ န ဇာနာထကိရ၊ ကုန်။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့မသိသည် ရှိသော်။ လောကော၊ ဌံ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ လုပ္ပာ၊ ကြမ်းတမ်း ကုန်၏။ (လုပ္ပာတိသောရာ၊ ဌီ)။ လောဟိတပါဏိနော၊ သွေးပေသော လက်ရှိကုန်၏။ ကုရုရကမ္ပန္တာ၊ ကြမ်းတမ်းသော အမှုရှိကုန်၏။ (ကုရုရကမ္ပန္တာတိ ဒါရုဏကမ္ပာ-ဌီ)။ မနုဿေသ၊ လူတို့၌။ ပစ္စာဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ နိဂဏ္ဌေသု၊ တို့၌။ ပဗ္ဗဇန္တိတိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခံ၊ ကို။ န ခေါ အဓိဂန္ထဗ္ဗံ၊ မရထိုက်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္ထဗ္ဗံ၊ ရထိုက်၏။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခံ၊ ကို။ အဓိဂန္ထဗ္ဗံ၊ သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ မာဂဇော၊ မာဂတိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ များသော စစ်သည် ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည် ။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ မာဂဇော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မတာ ဂေါတမေန၊ ထက်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ “အာယသ္မန္တေဟိ နိဂဏ္ဌေဟိ၊ တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကေန်။ သဟသ၊ အဆော တလျှင်။ အပ္ပဋ္ဌိသင်္ခါ၊ မဆင်ခြင်မှု၍ ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သူတည်း။ ဣတိသို့။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ အပ်ပြီ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေ၊ ကိုသာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌။ မာဂဇော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ ဂေါတမောဝါ၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သုခဝိဟာရိတရော န၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသူနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ မေးအပ်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကေန်။ သဟသ၊ လျှင်။ အပ္ပဋ္ဌိသင်္ခါ၊ ၍ ။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြီ။ အပိစ၊ ကား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်(ထား) ပါစေတော့။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ ၌ပင်လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ မာဂဇော၊ သော။ပ။ သုခဝိဟာရိတရော န၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။

“အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှု။ တုမော၊ သင်တို့ကိုပင်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ အံ့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ (စိတ်၌။) မေယျ၊ နှစ် သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးကို။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်ရာ၏။ အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ မာဂဇော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာယေန၊

၁။ မဟာဝိယာ သေနာယ သမန္တာဂတတ္ထာ သေနိယောဟူသော ဒီ ၁၊ ၂၄၉-အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ များသော စစ်သည် ရှိသော-ဟု အနက် သမ္ပန်သည်။ သေနိယောတိ တဿ နာမံ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာ အလို သေနိယော၊ သေနိယ မည်သော ဟု အနက်သမ္ပန်ရမည်။ သေနိယောတိ သေနာယ သမ္ပန္နော။ ဗိမ္ဗိသာရောတိ တဿနာမံ-ဟု ဝိဇ္ဇ ၁၊ ၂၅၇၂၌ ဖွင့်လျက်ရှိသဖြင့် ဤအဋ္ဌကထာ၌လည်း သေနိယောတိ သေနာယ သမ္ပန္နော ဗိမ္ဗိသာရောတိ၊ တဿနာမံ-ဟု ဝိဇ္ဇ ၁၊ ၂၅၇-အတိုင်းရှိလျှင် သင့်မြတ်ရာ၏။

ကိုယ်ဖြင့်။ အနိဗ္ဗမာနော၊ မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်၍ ။ ဝါစံ၊ ကိ။ အဘာသမာနော၊ မပြောဆိုမှု၍ ။ သတ္တရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ခုနစ်ည၌ ခုနစ်နေ့ တို့ပတ်လုံး။ ကေန္တသုခပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာတမျိုးတည်းကိုသာ ခံစားလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရိတံ၊ နေခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ တံ၊ ထိုအမေးကို။ ကိ မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ သာတည်း။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ပြီ။

“အာဝုသော နိဂဏ္ဍာ၊ တို့။ မာဂဓော၊ သော။ ပ။ ရာဇော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အနိဗ္ဗမာနော၊ ၍။ ဝါစံ၊ ကိ။ အဘာသမာနော၊ ၍ ။ ဆရတ္တိန္ဒြိယံ၊ လုံး။ ပ။ ကေ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ တညဉ့်တနေ့ပတ်လုံး။ ကေန္တသုခပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာ တမျိုးတည်း ကိုသာ ခံစားလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရိတံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ တံ၊ ကိ။ ကိ မညထ၊ နည်း။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ သာတည်း။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။

“အာဝုသော နိဂဏ္ဍာ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပ။ ဝိဟရိတံ၊ ငှါ။ ပဟောမိ၊ ဇိ။ အာဝုသော နိဂဏ္ဍာ၊ တို့။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာဂဓော၊ သော။ ပ။ ရာဇော ဝါ၊ သည်၎င်း။ အဟံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာ စွာနေလေ့ရှိသူနည်း။ တံ၊ ထိုအမေးကို။ ကိ မညထ၊ နည်း။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာဝ ဂေါတမော၊ သည်သာလျှင်။ မာဂဓေန၊ သော။ သေနိယေန၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ သော။ ရညာ၊ မင်းထက်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ ရှိသူတည်း။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ (ဣဒမဝေါစံ။ ပ။ အဘိနန္ဒာ-ပေးမြဲ)။

ဧတုတ္ထံ၊ သော။ စူဠဒုက္ခကုန္တသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-အနုမာနသုတ်

၁၇၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂ္ဂေယ၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရေမြို့၌။ ဝိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘေသကဋ္ဌတော၌ ။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။

တတြ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခူ။ တို့ကို။ အာဝုသော ဘိက္ခဝေါတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ အာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်ဟူ၍။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနဿ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂုလ္လာန်၏

၁။ အညာဟိ ဝေဒနာဟိ အဝေါမိဿ ကေန္တံ သုခံ ကေန္တသုခံ။ တဿ ပဋိသံဝေဒီ၊ တေနာဟ-နိရန္တရသုခပဋိသံ ဝေဒီတိ-ဟူသော ဤဂ္ဂိကာနှင့်အညီ ကေန္တသုခံနှင့် ပဋိသံဝေဒီကို သမာသ်အဖြစ်ဖြင့် တွဲ၍ သမ္ပန်လိုက်သည်။ ပါဠိ၌ ကေန္တသုခံ ပဋိသံဝေဒီ။ အဂ္ဂကထာ၌ ကေန္တသုခံ ပဋိသံဝေဒီတံ နိရန္တရသုခံ ပဋိသံဝေဒီ-ဟု ရှိသည်။ နိဂ္ဂဟိတာဂမ-ကြံသော် ဂ္ဂိကာနှင့် ပါဠိအဂ္ဂကထာတို့ ညီညွတ်ရာ၏။ သို့သော် သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ အဿသိသာမိ-ဟူသော သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိကဲ့သို့ ပဋိသံဝေဒီ၏ အယုဉ် နိဂ္ဂဟိတံမဲ့ သမာသ် ရှိခြင်းသာ ကောင်း၏။
 ၂။ ပဲခူးမင်းတော်-ဟု နိဿယဟောင်း၌ ပြန်ဆိုသည်။ ဘေသကဋ္ဌာတိ ဝုဇ္ဇတိ ယမ္ပဏ္ဍကဏ္ဍံ၊ ကေစိ သေတ ဝုက္ခန္တိ ဝဒန္တိ။ တေသံ ဗဟုလတာယ ပန တံ ဝနံ ဘေသကဋ္ဌာဝနန္တေဝ ပညာယိတ္ထံ။ ဘေသောနာမ ဇကော ယက္ခော အယုတ္တကာရိ တဿ တတော ဂဋ္ဌိတဋ္ဌာနတာယ တံ ဝနံ ဘေသကဋ္ဌာဝနံ နာမ ဇာတန္တိ ကေစိ။ ဝုဇ္ဇိ။

(စကားကို)။ ပစ္စယောသံ၊ ရှေးရှုနာကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဝဒန္တ၊ ဆိုဆုံးမပါကုန်လော့။ (အဟံ၊ သည်။) အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဝစနိယော၊ ဆိုဆုံးမထိုက်သူသည်။ အမ္ပိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ စေပိ ပဝါရေတိ၊ အကယ်၍ ပင့်ဖိတ်စေကာမူ။ သောစ၊ ထိုရဟန်းကား။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုဆုံးမခက်သော စကား ခို့လှသည်။ ဒေါဝစယကရဏောဟိ၊ ဆုံးမခက်သူ၏ အပြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ အက္ခမော၊ ဆုံးမကို မခံနိုင်သည်။ အနုသာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ၊ အရိအသေ အားဖြင့် မခံယူသည် ။ ဟောတိ၊ ဤ။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သဗြဟ္မစာရံ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုထိုက်သူ ဟူ၍။ န စေဝ မညန္တိ၊ မှတ်လည်းမမှတ်ထင်ကုန်။ အနုသာသိတဗ္ဗံ၊ ဆုံးမထိုက်သူဟူ၍။ န စ မညန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မိ ပုဂ္ဂလော၊ ဤ။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်သူဟူ၍။ န စ မညန္တိ၊ ကုန်။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒေါဝစယကရဏော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်။ (ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်ချီးမွမ်းခြင်းကို တောင့်တခြင်းပင်တည်း)။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတော၊ လိုက်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယမ္ပိ၊ အကြင်တရားကြောင့်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ဤ။ အယမ္ပိ၊ ဤတရားသည်လည်း။ ဒေါဝစယကရဏော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တုက္ကံသကော၊ မိမိကိုယ်ကို မြှင့်တင်တတ်သည်။ ပရဝမ္ပိ၊ သူတပါးကို ရှုံ့ချတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယမ္ပိ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တုက္ကံသကော၊ သည်။ ပရဝမ္ပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဒေါဝစယကရဏော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်။ ကောဓာတိဘူတော၊ အမျက်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယမ္ပိ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ဤ။ အယမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ ရှိသည်။ ကောဓဟေတု၊ အမျက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပနာဟိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

၁။ အစားအသောက် အလုပ်အကိုင် စသည်၌ လကျာလက်ကို သုံးစွဲခြင်းသည် လောကထုံးစံအားဖြင့် မှန်ကန်သည်။ လက်ဝဲလက်ကို သုံးစွဲခြင်းသည် လောကထုံးစံအားဖြင့် မမှန်။ ထိုကို ရည်၍ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ-ဟု လောကသို့ လိုက်၍ ဟောတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ အယံ အနုသာသနံ ပဒက္ခိဏတော န ဂဏှာတိ၊ ဝါမတော ဂဏှာတိ-ဟု ဖွင့်သည်။ သဒ္ဓတ္ထအားဖြင့် လကျာ(ထုံးစံ)အားဖြင့် မခံယူသည်ဟု-ပေး။ ဗျတိရေကတ္ထအားဖြင့် လက်ဝဲဆန်သော အားဖြင့် ခံယူသည်ဟု ပေး။ (န+ပဒက္ခိဏ+ဂါဟိ)ဟု ဖွင့်ခဲ့။ လကျာကိုအမြတ်၊ လက်ဝဲကို အယုတ်ဟူသော လောကအယူအဆလိုက်၍ ဒက္ခိဏာကို အရိအသေဟု ဝေါဟာရတ္ထ ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဋီကာ၌ကား ပကာရေဟိ အာဝဟံ ပဒက္ခိဏံ၊ တတော ပဒက္ခိဏတော ဂဟဏသလော ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ၊ န ပဒက္ခိဏဂါဟိ အပဒက္ခိဏဂါဟိ-ဖွင့်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဇေနော၊ ရှိသည်။ ကောဇဟေတု၊
ကြောင့်။ အဘိသင်္ဂီ၊ အလွန်ငြိကပ်ထိပါးလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဇေနော၊ ရှိသည်။ ကောဇသာမန္တာ၊
အမျက်၏အနီး၌။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နိစ္ဆာရေတာ၊ မြှက်ဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ပ။ ဓမ္မော၊
တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ စောဒကရဟန်းသည်။
စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်သည်ရှိသော်။ စောဒကံ၊ စောဒကရဟန်းကို။ ပဋိပုရတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ပ။
ဓမ္မော၊ တည်း။ (ပဋိသန္ဓေ၊ ပစ္စတ္တိကပရိယာယော၊ ဖရဏံ ဝါယမနံ ဣဓ တုဏာဝဋ္ဌာနန္တိ- ဋီကာ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊
သော်။ စောဒကံ၊ ကို။ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။
စောဒကဿ၊ စောဒကသို့။ ပစ္စာရေပေတိ၊ တဖန်တင်၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။
အညေနည်၊ အကြောင်းတပါးဖြင့် အကြောင်းတပါးကို။ ပဋိစရတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။
ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ပြစ်မှား
ခြင်းကို၎င်း။ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို၎င်း။ ပါတုကဗေတိ၊ ထင်ရှားပြု၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အပဒါနေ၊ မိမိအကျင့်၌။ (အပဒါနေတိ
အတ္တနော စရိယာယ-ဋ္ဌ)။ န သမ္ပာယတိ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံမပြေဆိုနိုင်။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ မက္ခိ၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်တတ်သည်။ ပဠာသိ၊ အင်တူပြိုင်ဘက်
ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဣဿုကီ၊ ငြုစုစောင်းမြောင်းလေ့ရှိသည်။ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုလေ့ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဇီ။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဋ္ဌော၊ စဉ်းလဲသည်။ မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသူသည်။ ဟောတိ၊
ဇီ။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ထဋ္ဌေါ၊ ခက်ထန်သည်။ အတိမာနိ၊ အလွန်မာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ပ။
ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သန္တိပဏမာသိ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သည်။
အာဓာနဂါဟိ၊ မြဲမြံစွာ စွဲလမ်းတတ်သည်။ ဒုပ္ပုဒ္ဓိနိဿဂ္ဂိ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ပ။ ဓမ္မော၊
တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဗေ၊ ဤတရားတို့ကို။ ဒေါဝစဿကရဏာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတို့
ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈၂။ (အနုယ၊ ဗျတ္တိရေကမ္ပယာ ထူးတော့၏)။

၁၈၃။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထို တဆွဲခြောက်ပါးသောတရားတို့၌။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ (ကမ္မတ္တတာဝသေနပန အဋ္ဌကထာယံ အတ္တာ

နန္ဒိ ပစ္စုတ္တေ ဥပယောဂဝစနံ ကတော ဝတ္တံ။ ဋီကာ)။ “ယော အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ လိုက်၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သူတည်း။ အမနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးစေတတ်သူတည်း။ အဟဉ္ဇေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ပါပိစ္ဆော၊ ရှိသည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (=အသ + ယျေ + မိ) အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ အပ္ပိယော၊ သည်။ အမနာပေါ၊ သည်။ အသန္နိ၊ ဖြစ်ရာ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အနုမိနိတဗ္ဗံ၊ အဖန်ဖန်နှိုင်းချိန်အပ်၏။ (လိင်္ဂင်ပလ္လာသတည်း)။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနန္တေန၊ နှိုင်းချိန်၍ သိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ န ဘဝိဿာမိ၊ အံ။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ န ဘဝိဿာမိတိ၊ အံ” ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ (ဤမှ နောက် ၁၈၃-စာပိုဒ် အဆုံးအထိ တူပြီ)။

၁၈၄။ အာဝုသော၊ တို့။ တကြ၊ ထို တဆဲ့ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည် ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ “အဟံ၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ အမိ ကိန္နတိ၊ ဖြစ်လေသလော” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခိ-တဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “အဟံ၊ သည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ အမိတိ၊ ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အံ။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံယေဝ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “အဟံ၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ နအမ္ပ၊ မဖြစ်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ န အမိတိ၊ မဖြစ်” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သစေပနဇာနာတိ၊ အံ။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာ၊ နေရောညဉ္ဇိပါ အဖန်တလဲလဲ ကျင့်သုံးသည်ဖြစ်၍။ တေနောပိတိပါ-မောဇ္ဇေန၊ ထိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ (ဤမှနောက် တဆဲ့ငါး ဝါကျအထိ မတူပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ အပ္ပဟိနေ၊ မပယ်အပ်သေးကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သစေသမနုပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ အကုသလဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သစေ ပန သမနုပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပ။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝါ၊ ပျိုနုသော။ မဏ္ဍနဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်လေ့ သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ပုရိသော ဝါ၊ သည်၎င်း။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော။ အာဒါသေ ဝါ၊ မှန်၌၎င်း။ အစ္စေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေ ဝါ၊ ရေခွက်၌၎င်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ တတ္ထာထို မိမိမျက်နှာရိပ်၌။ ရဇံ ဝါ၊ မြူအညစ်အကြေးကို၎င်း။ အဂံဏံ ဝါ၊ အပြစ်အနာကို၎င်း။ သစေ ပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်

အံ၊တထေဝ ရဇာဏ ဝါ၊ ကိဋ္ဌင်း။ တထေဝ အင်္ဂဏာဏ ဝါ၊ ကိဋ္ဌင်း။ ပဟာနာယ၊ ယယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ တတ္ထိန္ဒြေ။ ရဇံ ဝါ၊ ကိဋ္ဌင်း။ အင်္ဂဏံ ဝါ၊ ကိဋ္ဌင်း။ နော စေ ပထာတိ၊ အံ၊ တေနေဝ။ ထိုမမြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ “မေ၊ ငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်ထို့တည်း။ မေ၊ ငါ၏ (မျက်နှာချိပ်သည်။) ဝဘ၊ စင်စစ်။ ပရိသုဒ္ဓန္တိ၊ စင်ကြယ်လေစွ” ဟူ၍။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟောတိ သေယျတာပိ၊ ကဲ့သို့။ အာဝုဿော၊ တို့။ ဝေဗေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဝိဟာတဗ္ဗန္တိ၊ နေရာ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနော တေဒဝေါစ-ဝယ် တေဒဝေါစ-၌ ပြန်သတ်၊ ဤတွင် အာကာရ ဆုံးသည်။ ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒု-ပေးမြ)။

ပဉ္စမံ သော။ အနုမာနသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-စေတောခိလသုတ်

၁၈၅။ (ဝေ မေ သုတ်။ ပ။ ပစ္စုသောသံ ပေးမြ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဿစိ၊ တစ်တယောက်သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ စေတောခိလာ၊ စိတ်ကိုကြမ်းထမ်းစေ တတ်သော တရားတို့ကို။ (စေတော တေဟိ ခိလယတိ ထဒ္ဓဘာဝံ အာပဇ္ဇတိတိ စေတောခိလာနိ။ ဝိ)။ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ စေတောဝိနိဗ္ဗာ၊ စိတ်ကို နှောင့်ဖွဲ့တတ် သော တရားတို့ကို။ အသမုစ္ဆန္တ၊ မဖြတ်အပ်ကုန်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣမသ္မိံ မေဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝုဋ္ဌိံ၊ သီလဖြင့် ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ မဂ်ဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပလ္လာံ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပြန်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိယတိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော။ စေတောခိလာ၊ စိတ်ကို ကြမ်းထမ်းစေ တတ်သော တရားတို့သည်။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ပြစ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ တွေးတောပင်ပန်း၏။ နာခိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္ပသိဒတိ၊ မကြည်လင်။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တရိ၊ ၌။ ကင်္ခတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ၏။ နာခိမုစ္ဆတိ၊ နိုင်။ န သမ္ပသိဒတိ၊ လင်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာတပ္ပိယ၊ အပူတပြင်းဦးစွာ အားထုတ်ခြင်းငှါ။ အနုယောဂါယ၊ အထပ်ထပ်အားထုတ်ခြင်းငှါ။ သာတစ္ဆာယ၊ အမြဲမပြတ် အား ထုတ်ခြင်းငှါ။ ပဓာနာယ၊ ဦးစွာ အထပ်ထပ် မပြတ် အားထုတ်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာတပ္ပိယ၊ ငှါ။ အနုယောဂါယ၊ ငှါ။ သာတစ္ဆာယ၊ ငှါ။ ပဓာနာယ၊ ငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ ဧဝံ၊ သို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဌမော၊ သော။ အယံ စေတော ခိလော၊ သည်။ အပ္ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ သတ္တရိ အရ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် ဂုဏ်တော် နှစ်မျိုးကို မုချ ဥပစာ နှစ်နည်း အဋ္ဌကထာပွင့်၍ ကင်္ခတိကို ဒုဗ္ဗလဝိမတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆတိကို မဇ္ဈိမဝိမတိ၊ နာခိမုစ္ဆတိကို ဗလဝတီ ဝိမတိ၊ နသမ္ပသိဒတိကို တိဝိဝေမတိ-ဟု ချီးကာ ခွဲခြားပွင့်ဆိုသည်။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေ၊ တရား၌ ။ပ။ အပ္ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃေ၊ အရိယသံသာ၌။ ပ။ အပ္ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ပ။ အပ္ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗြဟ္မစာရီယု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌။ ကပိ-
တော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တမနော၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ အာဟတစိတ္တော၊ ထိပါး
သော စိတ်ရှိသည်။ ခိလဇာတော၊ ငြောင့်တံ့သင်းကဲ့သို့ ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။
ဘိက္ခဝေ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊ ဇီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။ န နမတိ၊
မညွတ်။ပ။ ဟောတိ၊ ဇီ။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အပ္ပဟိနော၊ ကုန်သော။ စေတောခိလာ၊ တို့သည်။
ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈၆။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အသမုစ္ဆိန္နော၊ မဖြတ်အပ်သေးကုန်သော။ စေတောဝိနိဗ္ဗန္ဓာ၊
စိတ်ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သော တရားတို့သည်။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။
ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ၌။ အဝိတရာဂေါ၊
မကင်းသော ရာဂရှိသည်။ အဝိဂတစ္ဆန္ဓော၊ မကင်းသော ဆန္ဒရှိသည်။ အဝိဂတပေမော၊ မကင်းသော
ချစ်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတပိပါသော၊ မကင်းသော မှတ်သိပ်ခြင်း ရှိသည်။ အဝိဂတပရိဋ္ဌာဟော၊
မကင်းသော ပူလောင်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတတဏှော၊ မကင်းသော တဏှာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။
ဘိက္ခဝေ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊ ဇီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ မိမိကိုယ်၌။ပ။ ဟောတိ၊ ဇီ။
ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ရူပေ၊ ပြင်ပရုပ်၌။ပ။ ဟောတိ၊ ဇီ။ (ရူပ-အရ သကပရိက္ခာရ
ညာဘိမိတ္တ စသည်ကိုယူ-ဇွဲကာ-)။ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။ ယာဒေတ္ထံ၊ အလိုရှိသလောက်။
ဥဒရာဝဒေဟကံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်။ (ဥဒရာဝဒေဟကန္တိ ဥဒရပူရံ-ဋ္ဌ)။ ဘုဉ္ဇတော၊ စား၍။ သေယျ
သုခံ၊ အိပ်ရာကိစ္စ၌ ဖြစ်သောချမ်းသာကို။ ပဿသုခံ၊ ငယာ နံတောင်းပြောင်းလဲ၍ ဖြစ်သော
ချမ်းသာကို။ မိဒ္ဒသုခံ၊ အိပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ (မိဒ္ဒသုခန္တိ နိဒ္ဒါသုခံ- ဋ္ဌကထာ)။
အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲယှဉ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ အသမုစ္ဆိန္နော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဇီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဒေဝနိကာယံ၊
နတ်ပြည်ကို။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤစတုပါရီသုဒ္ဓိသီလဖြင့်၎င်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊
ဤတေတံစသော အကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဣမိနာ တပေန ဝါ၊ ဤကိလေသာတို့ကို ပူပန်
စေတတ်သော အကျင့်ဖြင့်၎င်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ ဤမေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်သော မြတ်သော
အကျင့်ဖြင့်၎င်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊ တန်ခိုးကြီးသော နတ်သည်သော်၎င်း။ ဒေဝညတဓရာ ဝါ၊ အမှတ်မရှိ

၁။ ဓမ္မအရ ပရိယတ္တိဓမ္မနှင့် ပရိဝေဓမ္မကိုသာ ယူသိက္ခာယ ဟု ဟောလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ပရိပတ္တိဓမ္မမဟုအပ်။

တန်ခိုးနည်းသော နတ်သည်သော်၎င်း။ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်အံ့” ဟု။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အဿ၊ထိုရဟန်း၏။ ပည၊ ကုန်သော။ ဣမေ စေတောဝိနိဗန္ဓာ၊ တို့ကို၊ အသမုစ္ဆိန္ဒာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဘဂ္ဂ၊ ဘဂဂ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ ဟိန္ဒာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ပ။ သုသမုစ္ဆိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အနုယကို ဗျတိရေက ပြန်၍ ဟောထားသည်။ သို့အတွက် မထူးတော့ပြီဖြစ်၍ မရေးသားတော့ပြီ)။

၁၇၉။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

ဝိရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။

စိတ္တသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။

ဝိမံသာသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူ သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ ဥဿောဠိယေဝ၊ လွန်စွာ အားထုတ် ခြင်းသည် သာလျှင်။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်တည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဥဿောဠိပန္နရသင်္ခါရသမန္နာဂတော၊ ဥဿောဠိအဝင်အပါ တဆယ့်ငါး အင်္ဂါတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ သ-သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိနိဗ္ဗိဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲခြင်း ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ သိုက်၏။ သမ္မောဓာယ၊ မင်္ဂလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ အနုတ္တရဿ၊ အတူမရှိမြတ်သော။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ကြက်မ၏။ အဏ္ဏာနိ၊ ဥတို့သည်။ အဋ္ဌ ဝါ၊ ရှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒသဝါ၊ ဆယ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒွါဒသဝါ၊ ၁၂-လုံးတို့ သော်၎င်း။ အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ ထိုတို့ကို။ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ကြက်မသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အဓိသယိတာနိ၊ ဝပ်အပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိသေဒိတာနိ၊ ကိုယ်ငွေပေးအပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိဘာဝိသာနိ၊ ကြက်နို့ဖြင့် ထုံအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်ရာ၏။ တဿာ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ထို ကြက်မ၏။ “ဣမေ ကုက္ကုဋ္ဌ ပေါတကာ၊ ဤကြက်ငယ်တို့သည်။ ပါဒနသိခါယ ဝါ၊ ခြေသည်းဖျား ဖြင့်၎င်း။ မုတုဏ္ဏကေနဝါ၊ နှုတ်သီးဖြင့်၎င်း။ အဏ္ဏကောသံ၊ ဥခွံကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ ယောဂက္ခေမဿာတိ စတုဟိ ယောဂဟိ ခေမဿ အရဟတ္တဿ-ဟု ဖွင့်သည်။ ကာမတော ဇာယတိဘယံ-၌ ဘယ၏ အဟုဉ်အပါဒါန် ဖြစ်သကဲ့သို့ ခိဓာတ်ဖြင့် ပြီးသော ခေမာကိုလည်း ဘိဓာတ်နှင့် အလားတူ ယူ၍ စတုဟိ ယောဂဟိ-ဟု အပါဒါန် ဖွင့်ဟန်ရှိသည်။

သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့် ။ အဟောဝတ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇေယျန္တိ၊ ပေါက်ကုန်မှုကား ကောင်းလေစွာ”
 ဟူ၍ ။ ဝေံသ္မိ ။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည် ။ ဂိဉ္ဇာပိ နုဥပုဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍သော်ကား မဖြစ်ရာ ။ အထ
 ခေါ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း ။ တေ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာ၊ တို့သည် ။ ပါဒနသိခါယ ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း ။
 မုခံတုဏှကေနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း ။ အဏှကောသံ၊ ဂိဉ္ဇာ ။ ပဒါလေတု၊ ၍ ။ သောတ္တိနာ၊ သဖြင့် ။ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇာ
 ဖောက်ခွဲခြင်းငှါ ။ ဘဗ္ဗာဝ၊ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင် ။ ဝေ
 သ္မိ၊ ပ ။ အဓိကမာယာငှါ ။ ဘဗ္ဗောတိ ။ ထိုက်၏” ဟူသော ။ ဝေံ၊ ဂိဉ္ဇာ ။ အဝေါစ၊ ပြီ ။ ။ (သုတ်အစ
 ဘဂဝါ တေဒဝေါစ-ဝယ် တေဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ် ။ ဣဒမဝေါစ ။ ပ ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြ)

ဆဋ္ဌံ၊ ဝေသာ ။ စေတောဓိလသုတ္တံ၊ သည် ။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ ။

၇-ဝနပတ္ထသုတ်

၁၉၀။ (ဝနပတ္ထပရိယာယံ၊ ဝနပတ္ထသုတ် ဒေသနာကို ။ ဟုပေး၊ ကြွင်းလွယ်ပြီ) ။

၁၉၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌ ။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော ။ ဝနပတ္ထံ၊
 တောအုပ်ကို ။ ဥပနိသာယ၊ မှီ၍ ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏ ။ တံ ဝနပတ္ထံ၊ ကို ။ ဥပနိသာယ၊ ၍ ။ ဝိဟရတော၊
 သော ။ တထာဘိက္ခုနော၊ အား ။ အနုပဋိတာ၊ မထင်ဘူးသော ။ သတိ စေဝ၊ သတိသည်လည်း ။
 နု ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင် ။ အသမာဟိတံ၊ မတည်ကြည်ဘူးသော ။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း ။ နသမာဓိယတိ၊
 မတည်ကြည် ။ အပရိက္ခိကာ၊ မကုန်သေးကုန်သော ။ အာသဝါ စ၊ အာသဝတို့သည်လည်း ။ ပရိက္ခယံ၊
 ကုန်ခြင်းသို့ ။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန် ။ အနုပတ္ထံ၊ မရောက်ဘူး မရဘူးသေးသော ။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
 မြတ်သော ။ ယောဂက္ခေမဉ္စ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း ။ နာနုပါပုဏ္ဏာတိ၊
 မရောက် (မရ) ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသည် ။ ဇီဝိတပရိက္ခာရာ၊ အသက်၏အဆောက် အဦဖြစ်ကုန်
 သော ။ ယေစ ဣမေ စိဝရပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ၊ အကြင် သက်န်း
 ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ခေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာတို့ကို ။ သမုဒါနေတဗ္ဗာ၊
 ဆောင်ယူအပ်ကုန်၏ ။ တေ၊ ထိုသက်န်း ။ ပ ။ ပရိက္ခရာတို့သည် ။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းသဖြင့် ။
 သမုဒါဂစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည် ။ “အဟံ၊ သည် ။ ဣမံ ဝနပတ္ထံ
 ဂိဉ္ဇာ ။ ပ ။ သမုဒါဂစ္ဆန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဣတိ၊ သို့ ။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏ ။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့ ။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည် ။ ရတ္တိ ဘာဂံ ဝါ၊ ညပိုင်း၌သော်၎င်း ။ ဒိဝသဘာဂံ ဝါ၊ နေ့ပိုင်း၌သော်
 ၎င်း ။ တဗ္ဗာ ဝနပတ္ထာ၊ မှ ။ ပက္ခမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲသွားရာ၏ ။ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေရာ ။ (ရတ္တိကောဋ္ဌာသေဝါ
 ဒိဝါကောဋ္ဌာသေဝါ-အဋ္ဌကထာ) ။

၁။ ဋီကာ၌ ဝနိယတိ ဝိဝေကကာမေဟိ ဘဇိယတိ ဝနကေဝါ တေ အတ္ထသမ္ပတ္တိယာ ဝသနတ္ထာယ ယာစန္ဒော
 ဝိယဟောတိတိ ဝနံ-ဟု ဝနံကို ဝစနတ္ထ ပြု၏ ။ ပတိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထ ဝိဝေကကာမာ ။ ယတာဓိပုပ္ဖတဝိသေသာဓိကမေနာတိ
 ပတ္ထံ၊ ဝနေသု ပတ္ထံ ဂဟနဋ္ဌာနေ သေနာသနံ ဝနပတ္ထံ-ဟု ဝနပတ္ထကို ဝစနတ္ထပြု၏ ။ ပရိယာယပုန်ကိုလည်း ပရိယာယတိ
 အတ္ထနော ဖလံ ပရိဂ္ဂဟေတွာ ဝတ္တတိတိ ပရိယာယော ဟု ပြုလျှင် ကရုဏ ရ၏ ။ ပရိယာယတိ ဒေသေတဗ္ဗမတ္ထံ
 ပတိဋ္ဌပေတိတိ ပရိယာယော-ဟု ပြုလျှင် ဒေသနာရသည်ဟု ဋီကာဆရာဖွင့်ဆို၏ ။
 ၂။ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းမရ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုလည်း မရသော တောအုပ်ကိုပြသည် ။

၁၉၂။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဝနပတ္တံ၊ ကိ။ ဥပနိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ ပ။ တေ၊ ထိုသင်္ကန်း။ ပ။ တို့သည်။ အပ္ပကသိရေန၊ မဆင်းရဲမပင်ပန်း သဖြင့်။ သမုဒါဂစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ဝန ပတ္တံ၊ ကိ။ နိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရမိ၊ ဇိ။ ပ။ အဟံ၊ သည်။ စိဝရဟေတု၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ န ပန ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သူမဟုတ်။ ပိဏ္ဍပါတ ဟေတု၊ ဆွမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပ။ သေနာသနဟေတု၊ ကျောင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ ပ။ ဂိလာနပစ္စယဘောသဇ္ဇပရိက္ခာရဟေတု၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခာရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ န ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက် သူမဟုတ်။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်လည်း။ ဣမံ ဝနပတ္တံ၊ ကိ။ ဥပနိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရတော၊ သော။ မေ၊ ဇိ။ ပ။ နာနုပိပုဏာမိတိ၊ မထောက် ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဇိ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သင်္ခါပိ၊ ဆင်ခြင်၍လည်း။ တမှာ ဝနပတ္တာ၊ မှ။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဇိ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ရာ။ ။

၁၉၃။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ တသ္မိံ* ဝနပတ္ထော၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ နပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ ။

၁၉၄။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ တသ္မိံ* ဝနပတ္ထော၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဇိ။ နပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ ။

၁၉၅။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ဌိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ အနုတ်မရှိသော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ ပ။ နိဂမံ၊ နိဂုံးကို။ ပ။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ပ။ ဇနပဒံ၊ ဇနပဒ်ကို။ ပ။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရတ္တိဘာဂံ၊ သော်၎င်း။ ဒိဝသဘာဂံ၊ ဝါ၊ သော်၎င်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကိ။ အနာ ပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမှု၍။ (အနာပုစ္ဆာယ အနာပုစ္ဆိတော ဟု ဆိုလိုလျက် တွာ၏ ကာရိယ-ယကျေ သည်)။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ အစဉ်မလိုက်အပ်။

၁၉၆။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သင်္ခါပိ၊ ရှိလည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကိ။ အာပုစ္ဆာ၊ ပန်ကြား၍။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ရာ။

၁၉၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သင်္ခါပိ၊ ရှိလည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကိ။ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ဇိ။ န ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲသွားရာ။

၁၉၈။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ လည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကိ။ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ဇိ။ အပိ၊ စင်စစ်။ ပနုဇ္ဇမာနေနပိ၊ နှင်ထုတ်အပ်သော်

၁။ သင်္ခါပိတိ ဝေသမဏဓမ္မဿ အနိပ္ပန္နနဘာဝံ ဇာနိတွာ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် သင်္ခါ၌ တွာ၏ ကာရိယ-ယ ကြေသည်ဟု မှတ်။
 ၂။ အရဟတ္တဖိုလ်မရ ပစ္စည်းလေးပါးကိုသာ ရသော တောအုပ်ကို ပြသည်။
 ၃။ ပစ္စည်းလေးပါးကို မရ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာ ရသော တောအုပ်ကိုပြသည်။
 ၄။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းရ ပစ္စည်းလေးပါးကိုလည်း ရသော တောအုပ်ကိုပြသည်။

လည်း။ န ပက္ခမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲသွားရာ။ (တနည်း အပိ၊ စင်စစ်။ ပနုဇ္ဇမာနေနပိ၊ နှင်ထုတ်ခြင်း ခံရသည် လည်းဖြစ်သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ပက္ခမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲသွားအပ်။ ဥပနိဿယပဂ္ဂိုလ်၏ နှင်ထုတ် ခြင်း ခံရစေကာမူ မဖဲသွားအပ်ဟူလို)။ ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)

သတ္တမံ၊ သော။ ဝနပတ္တသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

က-မဇ္ဈိကသုတ်

၁၉၉။ (ဝေ မေ သုတံမှ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ခန္ဓာအထိ ပေးမြဲ)။ ယေန၊ ဌ။ မဟာဝနံ၊ 'တောကြီး သည်။ (ဟိမဝန္တာတောစပ်၌ သဘာဝအလျောက် အလို့လိုပေါက်ရောက်နေသော သယံဇာတ တောကြီး၊ ဌ။ ဌိ)။ အတ္ထိ၊ ၎်။ တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေနေခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ မဟာဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတု၊ ရှိ။ ဗေသုဝလဋ္ဌိကာယ၊ ဥသျှစ်ပင်ပျို၏။ မူရော၊ အနီး၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေသန်စင်ရန် အလို့ငှါ။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူပြီ။ ဒဏ္ဍပါဏိ၊ ဒဏ္ဍပါဏိမည်သော ။ သက္ကော ပိ၊ သာကဝင်မင်းသည်လည်း။ ဗေသာဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်ကို။ အနုစကံ၊ မမာနေ၊ ကျီရောက် ထိုရောက် စကြံ ရှောက်လျက်။ အနုဝိစရမာနေ၊ ထိုထိုကျီကျီ လှည့်လည်လျက်။ ယေန၊ ဌ။ မဟာဝနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ပ။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ရှိ။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်တူးကို။ သြလဗ္ဗ၊ ထောက်၍။ ။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ကိဝါဒိ၊ အဘယ်အယူ ရှိသနည်း။ ကိ အက္ခာယီတိ၊ အဘယ်သို့ ဟောကြားလေ့ရှိသနည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သဒေဝကော၊ သော။ သမာရကော၊ သော။ သဗြဟ္မကော၊ သော။ လောကော၊ ဌှင်္ဂင်း။ သဿမဏဗြာဟ္မာနိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဌှင်္ဂင်း။ ယထာ ဝါဒိ၊ အကြင်အယူရှိသူသည်။ လောကော၊ ဌှ။ ကေနစိ၊ တစ်တစ်လောက်နှင့်အတူ။ ဝိဂ္ဂယ၊ ငြင်းခုံ၍။ န တိဋ္ဌတံ၊ မတည်။ ယထာ စပန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်ကား။ ကာမေဟိ၊ ကာမ တို့နှင့်။ ဝိသယုတ္တံ၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ အကထံကထိ၊ သို့လော သို့လော ယုံမှား မရှိသော။ ဆိန္နကုက္ကုတ္တံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော စက်ဆုပ်ဘွယ်ရာ ကိုယ်စိတ် အမှုအရာရှိသော။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝအဆက်ဆက်၌။ ဝါ၊ ဘာကြီးငယ်၌။ ဝိတတဏှံ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသော။ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ထို မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ပဂ္ဂိုလ်သို့။ သညာ၊ ကိလေသာနှင့် ယှဉ်သော သညာတို့သည်။ ဝါ၊ ကိလေသာတို့သည်။ နာနုသေန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍ မဖြစ်ကုန်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ အယူရှိ၏။ ဝေအက္ခာယိ၊ ဤသို့ ဟောကြားလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ။

၁။ ယေဝုဗ္ဗံသုပင် ဖြစ်သော်လည်း ဝါသနာအလျောက် တုတ်ကိုင်ဆောင်သော ကြောင့် ဒဏ္ဍော ပါဏိဒိ အဿာတိ-ဟူသော ဝနပတ္တအရ ဒဏ္ဍပါဏိ-ဟု ဝိသေသနမ-သည်။
၂။ တောင်တူး တုတ်အပျား၌ လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ခပ်အုပ်အုပ် ကိုင်ပြီး၊ ၎င်းကိုင်ထားသော လက်၏ လက်ဖမိုး ပေါ်၌ မေတင်ကဒနေသည်ကို ဒဏ္ဍမောလုဗ္ဗ-ဟု ဆိုလိုသည်။ ။
၃။ ယထာတိ ယေနကာရဏေန-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ယထာသည် အနိယတ်။ ဝေဝါဒိ။ ပ။ ဝေ မက္ခာယီသည် နိယတ်၊ ယထာ၏ နိယတ် တိုက်ရိုက်ပင် မဟုတ်သော်လည်း အကြင်အကြောင်းကြောင့် ကာမ ဝိသယုတ္တအကထံကထိဖြစ်သောဗြာဟ္မဏသို့ ကိလေသာတိ အစဉ်မလိုက်ကုန်။ ထိုအကြောင်းကို ငါဘုရားဟော တော်မူသည်ဟု ဟောရာ ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝေဝါဒိ ဝေမက္ခာယီသည် ယထာ၏ သွယ်ရိုက်သော နိယတ် တမျိုးပင်ဟူလို။ တဉ္စ ကာရဏံ အဟံ ဝေဝါဒိတိ အယုဒ္ဓမတ္ထ အတ္ထော။ အဋ္ဌကထာ။

ဝေဝေတ္ထေ၊ သေဝံ။ ဒဏ္ဍပါဏိ၊ သေဝ။ သက္ကော၊ သည်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩကမ္မေတွာ၊
ညိတ်၍။ ဇိဝံ၊ လျှာကို။ နိလ္လာဇ္ဇေတွာ၊ ထုတ်၍။ တိဝိသာခံ၊ အရေးသုံးကြောင်းရှိသော။ နလာဋ္ဌိကံ၊
နဖူးရေးကို။ နလာဇ္ဇေ နဖူး၌။ ဝဠာပေတွာ၊ ထစေ၍။ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။ ဩလုတ္တံ၊ ထောက်၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၂၀၀။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ နိသိဝိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခုဝေ၊
တို့။ ပ။ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။ ဩလုတ္တံ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ” ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

၂၀၁။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္ထေ၊ သေဝံ။ အညတရော၊ သေဝံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။
ကံ ဝါဒိ၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ လောကေ၊ ဌံ။ ကေနစိ၊ နှင့်အတူ။ ဝိဂ္ဂယ၊ ငြင်းခုံ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊
မတည်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ကာမေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိသယတ္တံ၊ ၍။ ဝိဟရန္တံ၊
သော။ အကထံကထံ ၊ သေဝ။ ဆိန္ဒကုက္ကုစ္စံ၊ သေဝ။ ဘဝါဘဝေ၊ ဌံ။ ဝိတတဏှံ၊ သေဝ။ တံဗြာဟ္မဏံ၊
သို့။ သညာ၊ တို့သည်။ ကုထဉ္စပန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ကား။ နာနသေန္တိတိ၊ အစဉ်လိုက်၍
မဖြစ်ကုန်သနည်း” ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်အကြောင်း
ကြောင့်။ ပုရိသံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပပဉ္စသညာသင်္ခါ၊ ပပဉ္စတရားတို့နှင့် ယှဉ်သော သညာအစုတို့သည်။ ဝါ၊
ပပဉ္စတရားအစုတို့သည်။ (သညာအနက်မဲ့)။ သမုဒါစရန္တိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း အထက်ထက်၌ ပိုင်းခြား
သော အားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏ ။ ဇတ္ထိ၊ ဤအကြောင်းတို့၌။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်နှစ်ဆက်ဖွယ်သည်။
အဘိဝိတဗ္ဗံ၊ အလွန်ပြောဆိုဖွယ်သည်။ အဇ္ဈောသိဘဗ္ဗံ၊ မျှမတတ်စွဲယူဖွယ်သည်။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍
မရှိအံ့သေဝေ၊ ဤမရှိခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ဣဂါနုသယာနံ၊ ဣဂါနုသယတို့၏။ အန္တော၊ အဆုံးတည်း။ ပ။
ဇေဝေ၊ ပင်လျှင်။ ဒဏ္ဍာဒါနသတ္တာဒါနကလဟာဝိဂ္ဂဟာဝိဝါဒတုဝံတင်ပေသညမသဝါဒါနံ၊ တုတ်ကို ဆွဲကိုင်
ခြင်း၊ ထားကို ဆွဲကိုင်ခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြင့်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ ကိုယ်လက်ထံပါး၍ ငြင်းခုံခြင်း၊ နှင် နှင်ဟု
ဆိုခြင်း၊ ကုန်းတိုက်ခြင်း၊ မုသားပြောဆိုခြင်းတို့၏။ အန္တော၊ တည်း။ ဇတ္ထိ၊ ဤအကြောင်းတို့၌။ ပါပကာ၊
ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဇေတေ မမ္မာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။
ဣဒံ၊ ကို။ ဝတောန၊ ၍။ သုဂတော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပါဝိသံ၊ ပြီ။

၂၀၂။ အထခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစီရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊
တို့၏။ “အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယတောနိဒါနံ။ ပ။ နိရုဇ္ဈန္တိတိ” ဟူသော။
ဣဒံ ဥဒ္ဓေသံ၊ ဤပါဠိကို။ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဝိတ္တာရေန၊

၁။ အဘိနိသိဒေယျာတိ အဘိဘဝိတွာ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ နိသိဒေယျ-ဟူသော ကမ်ပါဌမနည်းအလို နာန-
သေန္တိ-၌ အနုသည် အနုမနာ သမုဒါစရန္တိ၌ အာသည် အဘိဘဝနတ္ထံ။ သို့မဟုတ် မရိယာဒတ္ထကို ဟောသော
ကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ မဟုတ်ရကား ယင်းတို့၏ အယှဉ်ဖြစ်သော တံ ဗြာဟ္မဏံ ပုရိသံ-ဟူသော ဒုတိယန္တ ပုဒ်
တို့ကို ကမ္မတ္ထ ယောဇနာသည်။ ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ ဇေတံ ဥပယောဂဝစနံ၊ မဉ္ဇေ ဝါ ပိဋေ ဝါ နိသိဒေယျဝါ နိပ္ပဇ္ဇေယျ ဝါတိ
အတ္ထော ဟူသော ကမ်ပါ ဒုတိယနည်းအလို နာနသေန္တိ၌ အနုသည် ပဒေသာတနတ္ထံ။ ဘုတပုဗ္ဗကတိက နည်းအရ
ဥပသဋ္ဌမတ္ထဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ ဖြစ်ရကား ၎င်း ကမ္မပ္ပဝစနီယ၏ အယှဉ်ဖြစ်သော တံဗြာဟ္မဏံကို
၌-ဟု သတ္တမ္ပတ္ထ ယောဇနာအပ်၏။ တံဗြာဟ္မဏံ အနု၊ ထိုမကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော သူ၌။ နသေန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟု
ယောဇနာဟူလို။ သမုဒါစရန္တိ ပုဒ်ကိုကား သဗ္ဗသော ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ မရိယာ ဒါယ ပဝတ္တန္တိ၊ မရိယာဒတ္ထောဟိ အယမကာ
ရော၊ တေန စ ယောဂေန ပုရိသန္တိ ဥပယောဂဝစနံဟု ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် ပုရိသံကို ကမ္မတ္ထေဒုတိယာဖြင့်သာစီရင်
ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေ-၏ အစီအရင်မဟုတ်သောကြောင့် ပုရိသံ၊ ဌံ။ သမုဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု မပေးလင့်။ သံ-ဥ-အာ
တို့လည်း ဥပသဋ္ဌမတ္ထသော၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယ မဟုတ်။

အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘဇိတော၊ မဝေဘန်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဘာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝဘာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဘန်အပ်သော ။ ဣမဿ ဥဒ္ဓေသဿ၊ ဤပါဠိ၏။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ကော၊ အဘယ်သို့သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇေယျနတိ၊ ဝေဘန်နှင့်ရာသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ခွဲ။ တေသံ ဘိက္ခုနံဘိဇိ။ “အယံ ခေါ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော ကို။ သတ္တု စေတ ဘုရားသည်လည်း။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ဝိညုနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိနံစ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း။ သမ္ဘာဝိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်လည်း။ ပ။ ဝိဘဇိတံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေန၊ ခွဲ။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနောသည်။ အတ္တံ၊ ။ တေန၊ သို့။ ဥပသက်မေယျာမ၊ ကုန်ရာ၏။ ဥပသက်မိတော၊ ကုန်၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ တေ၊ အတ္တံ၊ ကို။ ယံနုပုဋ္ဌေယျာမာတိ၊ မေးရပါကုန်မှုကား ကောင်းလေဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အထခေါ တေ ဘိက္ခု ယေနာယသ္မာ မဟာကစ္စာနောမှ အပရိသေသာ နိရုဇ္ဈန္တိတိ- အထိလ္လယံပြီ)။ အာရုသော ကစ္စာနာ၊ န။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ မိ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ ထိုငါတို့၏(စိဘိဋ္ဌိ)။ “ဣဒံ နော အာရုသော ဘဂဝါ သံခိတ္တေန။ ပ။ ဝိတ္ထာရေန အတ္တံ ဝိဘဇေယျာတိ၊ ယု” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာရုသော ကစ္စာနာ၊ န။ တေသံနော အမှာကံ၊ တို့၌။ အယံ ခေါ။ ပ။ ပဋိပုဋ္ဌေယျာမာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဝိဘဇတူတိ၊ ဝေဘန်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ (တေ ဘိက္ခု အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ တေဒဝေါစံ-မှ တေဒဝေါစံ-ကို ပြန်စပ်သည်)။

၂၁၃။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ အာရုသော၊ တို့။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကို အလိုရှိသော။ သာရဂဝေသိ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာရန်အလိုငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝဘော၊ အနှစ်ရှိသော။ မဟတော၊ ကြီးသော။ ရက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ခန္ဓံ၊ ပင်စည်ကို။ အတိက္ကမ္မ ဝေ၊ သာလျှင်။ သာခါပလာသေ၊ အခက်အရွက်၌။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏ ဟူ၍။ မညေယျ၊ အောက်ဗေရာ၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ (ဣဒံ၌ စပ်)။ သတ္တုနံ၊ သည်။ သမ္ပုဇိတတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ပါလျက်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အတိသံတော၊ လွန်၍။ အမှေတို့ကို။ ဘေမတ္တံ ဤအနာသဘောကို။ ပဋိပုဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊ မေးအပ်၏ဟူ၍။ ယံမညထ၊ အကြင်အောက်မေ့ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဝေသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာသဘောရှိ၏ ။

၁။ အတ္တံ ဟူသော စုတိယန္တပုဒ်နှင့် အဝိဘတ္တဿ-ဟူသော ကမ္မဝါစက ပုဒ်တို့ တွဲစပ်နေပုံဆန်း၏။ သဒ္ဓါနည်း စဉ်းစားရှာကြံလေ။
 ၂။ ဋီကာ၌ကား ဝေသမ္ပဒန္တိ ဝေ သမ္ပဒနကံ ဝေ ပယသိတဗ္ဗံ ဣဒံ မမ အဇ္ဈေသနံ-ဟု ဖွင့်၏။ ဋီကာအလို ဝိဘဇတောယသ္မာ မဟာကစ္စာနော-ဟူ သော ဝါကျကို ဣဒံဖြင့် စုံစေလိုသည်။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤ ငါအား အကျယ်ဝေဘန်ပြသို့ လာရောက် တောင်းပန်နေခြင်းသည်။ ဝေသမ္ပဒံ၊ ဤသာရတ္ထိကော-စသည်ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြခဲ့သော သဘောရှိ၏။ ဟုပေး။ စာပိုဒ် ၁၄၉ ဝေ သမ္ပဒမိဒံ သာရိပုတ္တဝေါမိ-ဟူသော ဝါကျ၌ကား ဝေ သမ္ပဒမိဒံသာရိပုတ္တ ဝေါမိ ဣမမ္ပိ ကာရဏံ-၏ ဝေပပမေဝ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့် ဝေနှင့် သမ္ပဒံကို မတွဲပဲ ဣဒံနှင့်သမ္ပဒံတို့ပြီးလျှင် သမ္ပဒံကို ကရုဏတ္တသား၍ ယောဇနာခဲ့ပြီ။ ဝေ သမ္ပဒမိဒံ-ဝါကျနှင့် စပ်၍ အာရာအား လျော်စွာအနက်ပေး။

အာဝုသော၊ တို့။ ဟိ၊ မုနိ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနိ၊ သိထိုက်သည်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်
 မူသည်သာတည်း။ ပဿ၊ မြင်ထိုက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူသည်သာတည်း။ (တနည်း။
 ဇာနိ၊ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇာနာတိ၊ သာတည်း။ ပဿ၊ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ပဿတိ၊ သာတည်း။)
 စက္ခုဘူတော၊ စက္ခုငါးပါးသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဉာဏဘူတော၊ ဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဓမ္မဘူတော၊
 ဗောဓိပက္ခိယတရားသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတော၊ မဂ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ (တနည်း။
 စက္ခုဘူတော၊ ပညာမဂ္ဂင်္ဂသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဉာဏဘူတော၊ ဉာဏ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။
 ဓမ္မဘူတော၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတော၊ မဂ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။)
 ဝတ္ထု၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူတတ်၏။ ပဝတ္ထု၊ ဖြစ်စေသော အားဖြင့် ဟော
 ကြားတော်မူတတ်၏။ အတ္ထုဿ၊ သစ္စာလေးပါး၏အနက်ကို။ နိန္ဒေတာ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူတတ်၏။
 အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မဿာမိ၊ တရားရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။
 တဿာဂတော၊ ရှေးဘုရားအတူ ဟောတော်မူတတ်၏။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဝမတ္ထံ၊ ကို။
 ယံပဋိပုဇ္ဈေယျာထ၊ အကြင်မေးကုန်ရာ၏။ ဧတဿ၊ ထိုမေးခြင်း၏။ သောစေဝ ကာလော၊ ထိုအခါသည်
 သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နိ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်သားဆောင်ထားကြ
 ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ် မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာနာန။ အဒ္ဓါ၊
 မချွတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနိ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ သည်သာတည်း။ (ပဿ ပဿတိမ္မ အတ္ထံ ဝိဘဇိတံ-အထိ
 မထူးပြီ)။ အာယသ္မာမဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဂရံကဘူ၊ ဝန်လေးသည်ကို မပြုမူ၍။ (ဝန်လေး
 သည်ဟု သဘောထားတော်မူဘဲ)။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဘန်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့
 လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ပ။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊
 သည်။—

၂၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယတောနိဒါနံ၊ ပ။ နိရုဇ္ဈန္တိတိ၊
 ဟူ၍။ ယံဥဒ္ဓေသံ၊ ကို။ ပ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
 သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဝိတ္တာရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿ
 ဥဒ္ဓေသဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။
 အာဇာနာမိ၊ ၏။ (သိပုံ အခြင်းအရာကို ပြလို၍ စက္ခုဉာဝုသော ပဋိစ္စ-စသည် မိန့်သော်)။

အာဝုသော၊ တို့။ စက္ခု၊ စ၊ စက္ခုပသာဒကိရင်း။ ဂူပေ စ၊ ဂူပါရုံတို့ကိုရင်း။ ပဋိစ္စ၊ စံ၍။ စက္ခု
 ဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။
 ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊

၁။ ဒဿနပရိကာယကဋ္ဌေနာတိ ယထာ စက္ခု သတ္တာနံ ဒဿနတ္ထံ ပရိဇောတိ၊ ဝေ လောကဿ ယထာ
 ဝဒဿန သာနေတော ဒဿနကိစ္စပရိကာယကဋ္ဌေန စက္ခု ဘူတော-ဟူသော ဋီကာ ပဌမနည်းသည် စက္ခု ဝိယ
 ဘူတော စက္ခုဘူတောတိ ဝေမေတေသု ပဒေသု အတ္ထော ဝေဒိတဗျော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ။ စက္ခု ဣဝ
 ဘူတော အယံ ပရမတ္ထဒဿနတောတိ စက္ခုဘူတော၊ ဘဂဝါ-ဟူသော ဂူပသိဒ္ဓိနှင့်ညီ၏။ ထိုကြောင့် ပညာမဂ္ဂင်္ဂစိ
 သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏ ဟု ပဌမ ဥပမာန ပုဗ္ဗပဒ ပဟုဋ္ဌိတိ အနက် ဖောဇနာသည်။ ပညာစက္ခုမယတ္တာ ဝါ ယယမ္ပူ
 ဉာဏေန ပညာစက္ခု ဘူတော ပတ္တောတိ ဝါ စက္ခုဘူတော-ဟူသော ဋီကာ ဒုတိယနည်းသည် ဋီကာဆရာ၏
 သီးခြားကြံဆအပ်သော ဒုတိယတပျုရိသ ဝိဂ္ဂဟတည်း။ ပညာစက္ခုသို့ ရောက်တော်မူ၏-ဟု အနက်ယောဇနာ။

ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ဝေဒတိ၊ ခံစား၏။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံစည်၏။ ယံ၊ ကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ဧ။ တံ၊ ကို။ ပပဉ္ဇေတိ၊ ချဲ့ထွင်၏။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ပပဉ္ဇေတိ၊ ချဲ့ထွင်၏။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စက္ခု ဝိညာဏ်အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုရိသံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပပဉ္ဇ သညာသင်္ခါ၊ တို့သည်။ အဘိဘာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကို၎င်း။ ပ။ ဘာနဉ္စ၊ ဘာနပသာဒ ကို၎င်း။ ပ။ ဇိဝုဉ္စ၊ ဇိဝုပသာဒကို၎င်း။ ပ။ ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကို၎င်း။ ပ။ မနဉ္စ၊ ဘဝင်စိတ်ကို၎င်း။ ဓမ္မေ စ၊ လောကီဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စံ၊ ချ်။ မနောဝိညာဏံ၊ အာဝဇ္ဇန်း ဇော မနောဝိညာဏ်သျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ပ။ မနောဝိညေယျေသု၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့၌။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဖဿပညတ္တိံ၊ ဖဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ ပညတ်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဖဿပညတ္တိယာ၊ ဖဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝေဒနာပညတ္တိံ၊ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝေဒနာပညတ္တိယာ၊ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သညာပညတ္တိံ၊ ကို။ ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သညာပညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိတက္ကပညတ္တိံ၊ ဝိတက်ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဝိတက္ကပညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပပဉ္ဇ သညာသင်္ခါ၊ သမုဒါစရဏပညတ္တိံ၊ ပပဉ္ဇာနားတို့နှင့် ယှဉ်သော သညာအစုတို့၏ ဖြစ်၏ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတသ္မိံ၊ သောတပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗေ၊ သဒ္ဓါရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ ဘာနသ္မိံ၊ ဘာနပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓာရုံ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ ဇိဝုယ၊ ဇိဝုပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ရသေ၊ ရသာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ ကာယသ္မိံ၊ ကာယပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ မနသ္မိံ၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဓမ္မေ၊ လောကီဓမ္မာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ မနောဝိညာဏေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဖဿပညတ္တိံ၊ ကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်။ အသတိ၊ သော်။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဖဿပညတ္တိံ၊ ဖဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ ပညတ်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ (ဖဿပညတ္တိယာ အသတိမှ ဤစာပိုဒ်အဆုံးအထိ လွယ်ပြီ)။

၁။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝေဒတိ၊ ဧ။ တံ၊ ထိုကြောင့်။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ဧ။ ဟု ဌိကာနည်းသော်လည်း အနက် ပေး။ ယန္တိ ဝါ၊ ကာရဏဝစနံ၊ ယသ္မာ အာရမ္မဏံ ဝေဒတိ၊ တသ္မာ တံ သဉ္ဇာနာတိတိ အတ္တော။ နဟိ အသတိ ဝေဒယိတေ ကဒါစိ သညပတ္တိံ အတ္တိံ၊ သေသပဒေသပိ ဓသေဝ နယော။ ဌိ။

အာဝသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ အာကခံမာနာ စ ပန၊ အလိုရှိကုန်သော် ကား။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပသကမိတွာ၊ ရှိ။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရေတိ၊ ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ကို။ ဓာရေယျာထာတိ၊ ကုန်လော့ဟူသော၊ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၂၀၃-စာပိုဒ်အဆုံးမှ တေဒဝေါစ-၌ ပြန်၍ စပ်သည်)။

၂၀၅။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာကစ္စာနဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ရှိ။ အနုမောဒိတွာ၊ ရှိ။ အာအနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ပ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (ယံ ခေါ နော မှ မဟာကစ္စာနံ တေမတ္တံ ပဋိပုစ္ဆိမ-အထိ လွယ်ပြီ)။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေသံ နော၊ ထိုတပည့်တော်တို့အား။ အာယသ္မတာ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဣမေဟိ အာကာ ရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤအက္ခရာတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝိဘတ္ထောတိ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် အစ တေဘိက္ခု၊ ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ်)။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ပဏ္ဍိဘော၊ ပညာရှိ၏။ ပ။ မဟာပညော၊ ပညာကြီး၏။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ တေမတ္တံ၊ ကို။ စေပိ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကယ်၍မူလည်း မေးကြသြားအံ့၊ အဟမိ၊ သည်လည်း။ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဗျာကတံယထာ၊ ဖြေကြားသကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဗျာကရေယံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ သောစေဝ၊ ဤအနက်သည်သာလျှင်။ တေဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝေဉ္စ၊ ဤရှင်မဟာကစ္စာနံ ဟောအပ်တိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္ထော၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္တော၊ သည်။ “ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဇိယစ္စာဒဗ္ဗလုပရေတော၊ ငတ်မှတ်အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မပုဗ္ဗိကံ၊ မှုခါကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယတော ယတော၊ အကြင် အကြင် အရပ်မှ။ သာယေယျ၊ လျက်ရာ၏။ (တတော တတော၊ မှ။) အသေစနကံ၊ အချို့ဖြင့် သွန်း လောင်းဘွယ် မလိုသော။ သာဒုရသံ၊ ကောင်းသော အရသာကို။ လဘေထေဝ သေယျထာပိ၊ ရသည်သာဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ စေတသော၊ ကြံစည်တတ်သော သဘောရှိသော။ ဒဗ္ဗဇာတိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယတောယတော၊ အကြင် အကြင် ပါဠိအစိတ်အပိုင်းမှ။ ဣမဿ ဓမ္မပရိယာယဿ၊ ဤတရားဒေသနာ၏။ အတ္တံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဥပပရိက္ခေယျ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ (တတောတတော၊ မှ။) အတ္တမနတံ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည့် အဖြစ်ကို။ လဘေထေဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း။ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပသာဒံ၊ ကြည်လင်ခြင်းကို။ လဘေထေဝ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တသ္မာ၊ ထိုမှုခါနှင့် တူသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ မပုဗ္ဗိက ပရိယာယောတေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒိတိ၊ ပေးပြီ)။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ မပုဗ္ဗိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်

၂၀၆။ (ဝေံ မေသုတ်။ပ။ ပစ္စုဒ္ဓောသံ ပေးမြဲ) ဘဂဝါ သည်။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌိသာလျှင်။ အနဘိသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တဿေ၊ သည်သာလျှင်။ သတော၊ သော။ မေ၊ ငါ၏။ “အဟံ၊ သည်။ ဝိတက္ကေ၊ တို့ကို။ ဒွိဓာကတွာ၊ ဒွိဓာကတွာ၊ နှစ်စု နှစ်စုပြု၍။ ယံနုနဝိဟရေယုန္တိ၊ နေရမကား ကောင်းစွာ” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ သောခေါအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ယော စာယံ ကာမဝိတက္ကော၊ အကြင်ကာမဝိတက်သည်၎င်း။ ယော စ ပါဗျာဒဝိတက္ကော၊ အကြင်ဗျာပါဒ ဝိတက်သည်၎င်း။ ယောစဝိဟံ သာဝိတက္ကော၊ အကြင်ဝိဟံ သာ ဝိတက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤဝိတက်သုံးပါးကို။ ဧကံဘဂံ၊ တစုကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ ယောစာယံ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊ အကြင်နေက္ခမ္မဝိတက်သည်၎င်း။ ယော စ အုဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ အကြင်အုဗျာပါဒဝိတက်သည်၎င်း။ ယောစအဝိဟံ သာဝိတက္ကော၊ အကြင်အဝိဟံ သာဝိတက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤဝိတက်သုံးပါးကို။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဘဂံ၊ အစုကို။ အကာသိ၊ ပြီ။

၂၀၇။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေမလျော့သော။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသော။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏ (သန္တာန်၌။) ကာမဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုငါသည်။ “မေ၊ ၏ (သန္တာန်၌။) အယံ ကာမဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်ပြီ။ သော စ၊ ထိုကာမဝိတက်သည်လည်း။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိ၏ ဆင်းရဲခြင်း ငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ သူတပါး၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ နှစ်ဦးလုံး၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကို ချုပ်စေတတ် တားမြစ်တတ်၏။ ဝိသာတပက္ခိကော၊ ပင်ပန်းခြင်းအဘို့ ရှိ၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကောတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အတ္တဗျာဗာဓာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ပဋိသဉ္စိက္ခတော၊ အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌။) အဗ္ဘတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ပညာနိရောဓိကော၊ ၏။ ဝိသာတပက္ခိကော၊ ၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ တတ်။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ပဋိသဉ္စိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏ (စိတ်၌။) အဗ္ဘတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပဇဟမေဝ၊ ပယ်ပစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိနောဒမေဝ၊ ဖျောက်ပစ်သည် သာလျှင်တည်း။ (ပဇဟမေဝတိ ပဇဟိမေဝ၊ ဝိနောဒမေဝတိ နိဟရိမေဝ။ အဋ္ဌကထာ)။ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို။ ဗျန္တမေဝ၊ ကင်းသော အပိုင်း အခြား ရှိသည်ကိုသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြီ။

၂၀၈။ (တဿ မယံ ဘိက္ခုဝေ - မှ ဗျန္တမေဝ နံ အကာသိ - အထိလွယ်ပြီ)။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယညဒေဝ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ အနု-

၁။ နိရုဇ္ဈနံ နိရောဓော၊ ပညာယ နိရောဓော၊ ပညာနိရောဓော၊ ပညာနိရောဓာယ သံဝတ္တတိတိ ပညာ နိရောဓိကော-ဟု ကြံ၍ ပညာချုပ်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏ ဟူ၍ သော်လည်းပေး။

ဝိတက္ကတိ၊ အဖန်ဖန် ကြံစည်၏။ အနုဝိစာရေတို့၊ အဖန်ဖန်သုံးသပ်၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုကြံစည်
 တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ နတိ၊ ညွတ်ခြင်းသည်။ ။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ စေအနုဝိတက္ကတိ၊ အံ။
 စေအနုဝိစာရေဘိ၊ အံ။ နေက္ခမ္ပဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေပဟာသိ၊ ပယ်အံ။ (ပဟာသိတိ ကာလဝိပလ္လာ
 သေန ဝုတ္တန္တိ အာဟ ပဗဟတိတိ။ ဋီ)။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ စေအကာသိ၊ ပြုအံ။
 တထာ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ကာမဝိတက္ကာယ၊ ကာမဝိတက်၏အကျိုးငှါ။ နမတိ၊ ညွတ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟိ သာဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ တထာ၊ ထိုရဟန်း၏။
 တံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဟိ သာဝိတက္ကာယ၊ ငှါ။ နမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်
 ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ။ ဝဿာနံ၊ မိုးလဘို့၏။ ပစ္စိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ ဖြစ်သော။ သရဒသမယေ၊
 တန်ဆောင်မုန်း လအခါ၌။ ကိဋ္ဌသမ္မာဓေ၊ ကောက်ပင်တို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌။ ဂေါပါလ-
 ကော၊ နွားကျောင်း သားသည်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ သော၊
 ထို နွားကျောင်း သားသည်။ တာ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ ဒဏ္ဍေန၊
 တုတ်ဖြင့်။ အာဘောဇ္ဇေယျ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ရိုက်ရာ၏။ ပဋိကောဇ္ဇေယျ၊ ဖိလာရိုက်ရာ၏။
 သန္နိရုဇ္ဈေယျ၊ ပိတ်ပင်ရာ၏။ သန္နိဝါရေယျ၊ တံားမြစ်ရာ၏။ ။

တံထိုရိုက်ခြင်း ပိတ်ခြင်း တားမြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။
 ဘိက္ခဝေဘိ။ ဘိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဂေါပါလကော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမစောင့်ရှောက်၍
 ကောက်စပါးကို စားခြင်း တည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝဓံဝါ၊ သတ်ခြင်းကို ၎င်း။ ဗန္ဓနံ ဝါ၊
 နောင်ဖွဲ့ခြင်း ကို၎င်း။ ဇာနိ ဝါ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းကို၎င်း။ ဂရဟံ ဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝ မေဝ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊
 တို့၏။ အာဒိနဝံ၊ ကို။ ဩကာရံ၊ ယုတ်ညံ့သည့်အဖြစ်ကို။ သံကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းသည့် အဖြစ်ကို။
 ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ နေက္ခမ္ပေ၊ ကာမဘိမ္မ ထက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို။
 ဝေါဒါနပက္ခံ၊ ဖြူစင်သော အဘို့ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ။

၂၀၉။ (တထာမယံ-မှ နဥဘယ ဗျာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ-အထိ ပဋိသေဓပါသည် သာထူး၏)။
 ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကို တိုးပွားစေတတ်၏ ?။

၁။ ကာမဝိတက္ကာဒိသု ယံ ယံ ဝိတက္ကတိ၊ ယံ ယံ ဝိတက္ကံ ပဝတ္တတိ၊ တေန တေန စဿာကာရေန ကာမ
 ဝိတက္ကာဒိဘာဝေါ စေတသော နတိ(နမနံ)ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် ယေန ယေန အာကာရေန၊ ဋီ-ရှု၍။
 ယညဒေဝ၊ အားဖြင့်-ဟု ပေးလိုက်သည်။ နမနံ နတိ၊ နမုဓာတ်၊ တိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော တိပစ္စယန္တကိတ် ပုဒ် ဟု
 ကြံ၍ နတိ ညွတ်ခြင်းသည်ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။ လက်ရှိအဋ္ဌကထာမူ၌ နတိ ဟောတိ မရှိပဲ န ဟိ ဟောတိ ဟု
 ရှိသည်။ ဤအလို စေတသော၊ စိတ်၏ (ကြံစည်မှုသည်)။ န ဟိ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာ-ဟုပေး။ ။ ကာမဝိတက္ကံ
 စေပ။ ဝိဟိ သာဝိတက္ကာယ စိတ္တံ နမတိ-ဟူသော ပါဠိတော် အကျယ်ထောက်က နတိ ဟောတိ သာ ကောင်း၏။

၂။ ရွေ့သို့ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ဆက်သွားစေရန် နောက် တည့်တည့် ရိုက်ပေးခြင်းသည် အာဘော
 ဇ္ဇေယျ၊ သေးဖုံမသွားစေရန် ဝဲယာ ထဘက်တက်မှ ရိုက်ပေးခြင်းသည် ပဋိကောဇ္ဇေယျ၊ ရွေ့တည့်တည့်ရှိ ကောက်ပဲ
 အသီးအနှံ မစားမိစေရန် နောက်မှ ကြိုးတင်းတင်းဆွဲ၍ ဟန်တားခြင်းသည် သန္နိရုဇ္ဈေယျ၊ ဝဲယာဘေးဘက်ရှိ
 ကောက်ပဲသီးနှံကို မစားနိုင်အောင် ကြိုးတင်းတင်းဆွဲကာ တားမြစ်ခြင်းသည် သန္နိဝါရေယျ။ ဤသို့ အထူးမှတ်သား
 ရ၏။

၃။ အနုပုဒ်ပညာယ ဥပ္ပါဒါယ ဥပ္ပန္နပညာယ ဝုဒ္ဓိယာ သံဝတ္တဘိတိ ပညာဝုဒ္ဓိကော-ဟုပြု။ မဖြစ်သော
 ပညာ၏ ဖြစ်ဘို့ရန် အလို့ငှါ ဖြစ်ပြီးသော ပညာ၏ တိုးပွားဘို့ရန် အလို့ငှါ ဖြစ်၏ဟု အဋ္ဌကထာ အလို ဟောနော။

အဝိသာတပက္ခိကော၊ ပင်ပန်းခြင်း အတို့မရှိ။ နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ပြစ်စေတတ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ရတ္တံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေက္ခမ္မဝိတက်ကို။ စေပိ အနုဝိတက္ကေယျံ၊ အကယ်၍ လည်း အဖန်ဖန် ကြံစည်ငြားအံ့။ စေပိ အနုဝိစာရေယျံ၊ အကယ်၍ မူလည်း အဖန်ဖန်သုံးသပ်ငြားအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြံစည်သုံးသပ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ နေဝသမနုပဿာမိ၊ မမြင်သည်သာ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေက္ခမ္မဝိတက်ကို။ စေပိ အနုဝိတက္ကေယျံ၊ အံ့။ စေပိ အနုဝိစာရေယျံ၊ အံ့။ တတောနိဒါနံ၊ သော၊ ဘယံ၊ ဘေးကို။ နေဝသမနုပဿာမိ၊ သာ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ရတ္တံ၊ ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေက္ခမ္မဝိတက်ကို။ ပ။ နေဝသမနုပဿာမိ၊ သာ။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ အနုဝိတက္ကယတော၊ သော။ အနုဝိစာရယတော၊ သော။ မေ၊ ဧ။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ကိလမေယျ၊ ပင်ပန်းရာ၏။ ကာယေ၊ သည်။ ကိလန္တေ၊ ပင်ပန်းသည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥိဟညေယျ၊ ထိခိုက်ရာ၏။ စိတ္တေ၊ သည်။ ဥိဟတေ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိမှာ၊ သမာဓိမှ။ အာရာတို၊ ဝေး၏ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သော ခေါ်အဟံ၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တမေ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ပြစ်သော အာရုံ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ သက္ကပေမိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ (ဂေါစရဇ္ဈတ္တေ ဌပေမိတိ အတ္ထော-ဌ)။ သန္နိသာဒေမိ၊ ကောင်းစွာငြိမ်ဝပ်စေ၏။ ဧကောဒိံ၊ မြတ်သော သမာဓိကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ သမာဒဟာမိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ မေ၊ ဧ။ စိတ္တံ၊ သည်။ မာဥိဟညီတိ၊ မထိခိုက်ပါစေလင့် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့်တည်း။

၂၁၀။ (တဿမဟံ-မှ မာ မေ စိတ္တံ ဥိဟညီတိ-အထိ ရှေးနည်းမှီးပေးလေ)။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယညဒေဝ၊ အားဖြင့် သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ အနုဝိတက္ကေတိ၊ ၏။ အနုဝိစာရေတိ၊ ၏။ ပ။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဂိမ္မာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္စိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ သဗ္ဗသဿေသု၊ အလုံးစုံသော ကောက်တို့ကို။ ဂါမန္တသမ္ဘတေသု၊ ရွာအနီးသို့ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော်။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ ရက္ခေယျ၊ ရာ၏။ ရုက္ခမူလဂတဿ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ ကပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ အဗ္ဗောကာသဂတဿ ဝါ၊ လွင်တီးခေါင်၌ ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသား၏။ တော၊ ဤသည်တို့သည်ကား။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတိကရဏီယမေ၊ သတိပြုရုံမျှသာလျှင်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝံ၊ တို့။ ဧလေ၊ ဤသည်တို့ကား။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတိကရဏီယမေ၊ သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၁၁။ (၂၁၁ မှ ၂၁၄- အထိဘယတေရဝသုတ် ဝာပိုင် ၅၁-မှ ၅၄-အထိ နှင့် တူ၏)။

၂၁၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အရညေ၊ တော၌။ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ နိန္ဒံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းသော။ ပလ္လလံ၊ ညွှန်အိုင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ မဟာမိဂသသော၊ သမင်အုပ်ကြီးသည်။ တမေနံ၊ ထိုညွှန်အိုင်ကို။ ဥပနိဿာယာရံ၊ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီး၏။ အနုတ္တကာမော၊ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသော။ အဟိတကာမော၊ အစီးအပါးမဲ့ကို အလိုရှိသော။ အယောဂက္ခေမကာမော၊ ဇီဆစ္ဆာ-စသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာအရပ်ကို အလိုမရှိသော။ ကောစိဒေဝ၊ ထာဝံတယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁။ ဇီဆစ္ဆာ၊ ပိပါသာ၊ ဘယ၊ ပရိပတ္တိ ၄-ပါး။

သောထိုယောကျ်ားသည်။ (ပိဒဟေယျ-စသည်၌ စပ်)။ ခေမော၊ ဘေးမရှိသော။ သောဝတ္ထိကော၊
 ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော။ (အနုပဗ္ဗဝံ+အာဝဟတိတိ=သော ဝတ္ထိကော။)။ ပိတိဂမနိ
 ယော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ယော မဂ္ဂေါ၊ အကြင်လမ်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 တံ မဂ္ဂံကို။ ပိဒဟေယျ၊ ပိတ်ရာ၏။ ကုမ္မဂ္ဂံ၊ မကောင်းသော လမ်းကို။ ဝိဝရေယျ၊ ဖွင့်ရာ၏။ ဩကစရံ၊
 တယ်သမင်ကို။ (ဩကေ မိဂလုဒ္ဓကဿ ဂေါစရေ+စရတိတိ ဩကစရော၊ ဒိပကမိဂေါ-ဋီကာ)။
 ဩဒဟေယျ၊ ထားရာ၏။ ဩကစာရိကံ၊ တယ်သမင်မကို။ ဌပေယျ၊ ထားရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဝေဟိ၊ ဤသို့ ပြုခဲ့သော်။ သော မဟာမိဂသင်္ဘော၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီးသည်။ အပရေန သမယေန၊
 တပါးသော အခါ၌။ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿေဝ မဟတော မိဂသင်္ဘော၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီး၏ ပင်လျှင်။ အတ္ထကာမော၊
 အကျိုးကို အလိုရှိသော။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသော။ ယောဂက္ခေမကာမော၊
 ဇီဝစွာစသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာအရပ်ကို အလိုရှိသော။ ကောစိဒေဝါသော။ ပုရိသော၊
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ခေမော၊ သော။ သောဝတ္ထိကော၊
 သော။ ပိတိဂမနိယော၊ သော။ ယော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ မဂ္ဂံကို။ ဝိဝရေယျ၊
 ဖွင့်ရာ၏။ ကုမ္မဂ္ဂံ၊ မကောင်းသော လမ်းကို။ ပိဒဟေယျ၊ ပိတ်ရာ၏။ ဩကစရံ၊ တယ်သမင်ကို။
 ဥဟနေယျ၊ သတ်ရာ၏။ ဩကစာရိကံ၊ တယ်သမင်မကို။ နာသေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဝေဟိ၊ ဤသို့ပြုခဲ့သော်။ သော မဟာမိဂသင်္ဘော၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊ ဝုဒ္ဓိံ၊
 ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိဂ္ဂုဋိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေငါဘုရားသည်။ အယံ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ အတ္ထဿ၊ အလိုရှိအပ်သော
 အနက်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ ဝိစေခြင်းငှါ။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ အယံ စေဝ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား။
 တေ၊ ဤဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟန္တံ နိန္ဒံ ပလ္လလန္တိ
 တေ၊ ဤမဟန္တံ နိန္ဒံ ပလ္လလံ-ဟူသော အမည်သည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အဝိဝေဒနံ၊
 အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာမိဂသင်္ဘောတိ တေ၊ ဤမဟာမိဂသင်္ဘောဟူသော အမည်သည်။
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အဝိဝေဒနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော။ ပ။ အယောဂက္ခေမကာမောတိ
 တေ၊ ဤပုရိသော။ ပ။ အယောဂက္ခေမကာမောဟူသော အမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော။
 မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏။ အဝိဝေဒနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုမ္မဂ္ဂေါတိ တေ၊ ဤကုမ္မဂ္ဂေါ ဟူသော
 အမည်သည်။ အဋ္ဌဂီကဿ၊ အင်္ဂါရှင်ပါးရှိသော။ မိစ္ဆာမဂ္ဂဿ၊ ဖောက်ပြန်သော မဂ္ဂင်၏။ အဝိဝေဒနံ၊
 တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဖောက်ပြန်သော မဂ္ဂင်တို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေသံ၊ အဘယ်
 ရှင်ပါးတို့၏ အမည်နည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ ၎င်း။ ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိဿ၊ မိစ္ဆာသမာဓိ၏ ၎င်း
 တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩကစရောတိ တေ၊ ဤဩကစရောဟူသော အမည်သည်။ နန္ဒရာဿ၊ အာရုံ၌
 ပြင်းစွာ နှစ်သက် တပ်မက်တတ်သော ရာဂ၏။ အဝိဝေဒနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩကစာရိ
 ကာတိတေ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အဝိဝေဒနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော။ ပ။
 ယောဂက္ခေမကာမောတိ တေ၊ သည်။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်ထိုင် သိတော်မူသော။
 တထာဂတဿ၊ ၏။ အဝိဝေဒနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေမော မဂ္ဂေါ သောဝတ္ထိကော ပိတိဂမနိ
 ယောတိ တေ၊ သည်။ အဋ္ဌဂီကဿ၊ အင်္ဂါရှင်ပါးရှိသော။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။
 အဝိဝေဒနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သော မဂ်တို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေသံ၊ အဘယ်

ရှစ်ပါးတို့၏ အမည်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏၎င်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ သမ္မာသမာဓိ၏ ၎င်းတည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဣသိုလျှင်။ မယာ၊ ငါတုန်းသည်။ ခေမော၊ တေးမရှိသော။ သောဝတ္ထိကော၊ သော။ ပီတိဂမနိယော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော လမ်းကို။ ဝိဝဇ္ဇောဖွင့်အပ်ပြီ။ ကုမ္မဂ္ဂေါ၊ မိစ္ဆာမဂ်တည်းဟူသော လမ်းဆိုးကို။ ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်ပြီ။ ဩကစရော၊ နန္ဒိရာဂတည်းဟူသော တယ်သမင်ကို။ ဥပဟတော၊ သတ်အပ်ပြီ။ ဩကစာရိကာ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော တယ်သမင်မကို။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ (အကြွင်းသလ္လေခသုတ် စာပိုဒ် ၈၀ နှင့် တူပြီ)။

နဝမံ သော။ ဒေသာဝိတက္ကသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဝိတက္ကသဏ္ဍာနသုတ်

၂၁၆။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ ပစ္စယောသံ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေတို့။ အဓိစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သောစိတ်ကို။ အနုယုတ္တေန၊ အဖန်ဖန် အားထုတ် သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စငါးပါးကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌။ (အချိန်ရှိတိုင်းဟူလို)။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကာတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ (တဗ္ဗပစ္စယန္တ နှင့် သမာသ်မဖြစ်)။ ပဉ္စငါးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမ၊ ဣသာသနာ တော်၌။ ယံနိမိတ္တံ၊ အကြွင်းအကြောင်းကို။ အာဂမ္မစွေ၍။ ယံနိမိတ္တံကို။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောတော၊ ပြုသော။ (အန္တပစ္စယန္တနှင့် သမာသ်မဖြစ်)။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဆန္ဒုပသံဟိတာပိ၊ ဆန္ဒထုဂနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါသုပသံဟိတာပိ၊ ဒေါသနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန် သော။ မောဟုပသံဟိတာပိ၊ မောဟနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တမ္မာနိမိတ္တာ၊ ထိုအကြောင်းမှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ကုသလုပသံဟိတံ၊ ကုသိုလ်နှင့် စပ်ယှဉ် သော။ နိမိတ္တံကို။ မနသိ၊ ၎င်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တမ္မာ နိမိတ္တာမှ။ အညံ၊ သော။ ကုသလုပသံဟိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံကို။ မနသိ၊ ၎င်း။ ကရောတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဆန္ဒုပသံဟိတာပိ၊ ကုန် သော။ ဒေါသုပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ မောဟုပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ယေဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဝိတက်တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ (တေ၊ ထိုဝိတက်တို့သည်။ ပဟိယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။ ဟာဓာတ် ဒိဝါဒိ ပရိဟာနုတ္တ သော်လည်း ပေး)။ တေ၊ တို့သည်။ အဗ္ဘတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဝိတက် တို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ (တနည်း၊ တေသံ၊ တို့၏။ ပဟာနာ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်။) အဗ္ဘတ္တ မေဝ၊ မိမိကို စွဲ၍ ဖြစ်သော အာရုံ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ သန္တိသိဒ္ဓတိ၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်ဝပ်၏။ ဧကောဒိ၊ မြတ်သော သမာဓိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ ပလဂဏ္ဍောဝါ၊ လက်သွားဆရာသည်

၁။ စိတ္တအရ ကုသလ်ကမ္မပထ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော စိတ်ကိုကောက်။ အဓိကံ စိတ္တံ အဓိစိတ္တံ။ ဝိပဿနာ ပါဒက အနုသမာပတ္တိစိတ်ကိုကောက်။ ငွ။

သော်၎င်း။ ပလက္ခန္ဓန္တေဝါသီဝါ၊ တပည့်လက်သမားသည်သော်၎င်း။ သုခမာယ၊ သေးငယ်သော။ အာဏိယာ၊ စွဲဖြင့်။ သြဇ္ဇာရိကံ၊ တုတ်သော။ အာဏိ၊ စွဲကို။ အဘိနိဟရေယျ၊ သေယျထာပိရိက် နှက်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိဟရေယျ၊ သေယျထာပိ ရိက်ထုတ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိဝတ္တေယျ၊ သေယျ ထာပိ နှဲ့ ဖြုတ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။ ။(၁)

၂၁၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ တမှာနိမိတ္တာ၊ မှ။ အညံ၊သော။ ကုသလူပသံဟိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံ၊ကို။ မနသိ၊ဉ္စ။ ကရောတော၊သော။ တဿဘိက္ခုနော၊၏။ ဆန္ဒုပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ပ။ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ စေဥပ္ပဇ္ဇန္တေ၊အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊တို့၏။အာဒိနဝေ၊အပြစ်ကို။ “ဣတံပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ဣမေ ဝိတက္ကာ၊ တို့ သည်။ အရာသလာ၊အကုသိုလ်တို့တည်း။ ဣတံပိ၊လည်း။ဣမေ ဝိတက္ကာ၊တို့သည်။သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ် နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ဣတံပိ၊လည်း။ဣမေ ဝိတက္ကာ၊တို့သည်။ဒုက္ခဝိပါ ကာ၊ မကောင်းသော အကျိုး ရှိကုန်၏။” ဣသံ၊သို့။ ဥပပရိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊တို့၏။ အာဒိနဝံ၊ကို။ ဥပပရိက္ခတော၊ သော။ တဿ၊၏။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

☰

ဘိက္ခဝေတို့။ဒဟရော၊ နှနယ်သော။ ယဝါ၊ ပျိုမျှစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင် လေ့သဘောရှိသော။ ဣတ္ထဝါ၊ သည်၎င်း။ ပုရိသောဝါ၊ သည်၎င်း။ ကဏ္ဍေ၊ လည်၌။ အာသတ္တေန၊ ဆွဲအပ်သော။ အဟိကုဏပေနဝါ၊ မြေသေကောင်ပုပ်ဖြင့်၎င်း။ ကုက္ကုရကုဏပေနဝါ၊ ခွေးသေ ကောင်ပုပ်ဖြင့်၎င်း။ မနုဿကုဏပေနဝါ၊ လူသေကောင်ပုပ်ဖြင့်၎င်း။ အဋ္ဌိယေယျ၊ သေယျထာပိ၊ မိမိသို့ယ်ကိုနှိပ်စက်အပ်သလို ပြုကျင့်သကဲ့သို့။ ဟရေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ရှက်ရာသကဲ့သို့။ ဇိဂုစ္ဆေယျ၊ သေယျထာပိ၊ စက်ဆုပ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည် ကြည်၏။ ။(၂)

၂၁၈။ ဘိက္ခဝေတို့။ တေသမ္ပိ ဝိတက္ကာနံ၊တို့၏လည်း။ အာဒိနဝံ၊ကို။ ဥပပရိက္ခတော၊သော။ တဿဘိက္ခုနော၊၏။ ဆန္ဒုပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ စေဥပ္ပဇ္ဇန္တေ၊ အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေသံဝိတက္ကာနံ၊တို့ကို။ အသတိ အမနသိကာရော၊ မအောက်မေ့ခြင်း နှလုံးမသွင်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏။တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊ တို့ကို။ အသဘိ အမနသိကာရံ၊သို့။ အာပဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ၊ထိုရဟန်း၏။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ား သည်။ အာပါသဂဘာနံ၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ ရူပါနံ၊ အဆင်းတို့ကို။ အဒဿနကာမော၊ မြင်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်။အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ နိမိလေယျဝါ သေယျထာပိ၊ မှိတ်သော်လည်း မှိတ်ရာသကဲ့သို့။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်သို့။ အပလောကေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ မျက်နှာသို့၍သော်လည်း ကြည့်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ။(၃)

၂၁၉။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ စေဥပ္ပဇ္ဇန္တေ၊အကယ်၍ပင်ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေတို့၊ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊ တို့၏။ ဝိတက္ကသင်္ခါရသဏ္ဍာနံ၊ ဝိတက်ကို ပြုပြင်တတ်သော

အကြောင်း၏တည်ရာ သညာဝိပလ္လာသကို ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပ။ သမာဓိယတိ၊ ။ ဘိက္ခုဝေတိ။ ပုရိသော၊ သည်။ သိသံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား ။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သိသံ၊ စွာ။ ကိန္နုခေါဂစ္ဆာမိ၊ အဘယ်ကြောင့် သွားသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ သဏိကံ၊ ပြေးပြေး။ ယံနုနဂစ္ဆေယျန္တိ၊ သွားရမူ ကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ သဏိကံ၊ ပြေးပြေး။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ ။ “အဟံ၊ သည်။ သဏိကံ၊ ပြေးပြေး။ ကိန္နုခေါ ဂစ္ဆာမိ၊ အဘယ်ကြောင့် သွားသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယံနုနဂစ္ဆေယျန္တိ၊ ရပ်ရ မှုကား ကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တိဇ္ဇေယျ၊ ရပ်ရာ၏။ တဿ၊ ။ “အဟံ၊ သည်။ ကိန္နုခေါဌိတော၊ အဘယ်ကြောင့် ရပ်သနည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယံနုန နိသိဒေယျန္တိ၊ ထိုင်ရမှုကား ကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ နိသိဒေယျ၊ ထိုင်ရာ၏။ တဿ၊ ။ “အဟံ၊ သည်။ ကိန္နုခေါ နိသိန္ဒော၊ အဘယ်ကြောင့် ထိုင်သနည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယံနုနနိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ အိပ်ရမှုကား ကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ နိပဇ္ဇေယျ၊ အိပ်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေတိ။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဩဠာရိ ကံ ဩဠာရိကံ၊ ကြမ်းထမ်း ကြမ်းထမ်းသော။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထံကို။ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍။ သုခမံ သုခမံ၊ သိမ်မွေ့ သိမ်မွေ့သော။ ဣရိယာပထံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ပြုရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခုဝေတိ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ သမာဓိယတိ၊ ။ ။ (၄)

၂၂၀။ ဘိက္ခုဝေ တိ။ ပ။ ဧဝပုဗ္ဗန္တေ၊ အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခုဝေတိ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွား၌။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဇာယ၊ ထား၍။ (အံကြိတ်၍။) ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ တာလံ၊ အာစောက်ကို။ အာဟစ္မ၊ ရှေးရှုခိုက်၍။ (တောက် ခေါက်၍။) စေတသာ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ်ကို။ အဘိနိဂ္ဂဏ္ဍိတဗ္ဗံ၊ ဖိနိပ်အပ်၏။ အဘိနိပိဋ္ဌေဘဗ္ဗံ၊ ဖိညှစ်အပ်၏။ အဘိသန္တာပေဘဗ္ဗံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းစေအပ်၏။ ဒန္တေ၌။ အဘိဒန္တံ၊ ကို။ အာဇာယ၊ ။ ဇိဝါယ၊ ဖြင့်။ တာလံ၊ ကို။ အာဟစ္မ၊ ။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဂ္ဂ- အာဘော၊ သော။ အဘိနိပိဋ္ဌယဘော၊ သော။ အဘိသန္တာပယဘော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း ။ ပ။ သမာဓိယတိ၊ ။ ဘိက္ခုဝေတိ။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဗ္ဗလတရံ၊ အလွန် အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ သိသေဝါ၊ ဦးခေါင်း၌၎င်း။ ဂလေဝါ၊ လည်မျို၌၎င်း။ ခန္တေဝါ၊ ပခုံး၌ ၎င်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အဘိနိဂ္ဂဏ္ဍေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ဖိနိပ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိပိဋ္ဌေယျ၊ သေယျ ထာပိ၊ ဖိညှစ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိသန္တာပေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းစေရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခုဝေ တိ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ သမာဓိယတိ၊ ။ ။ (၅)

၂၂၁။ ဘိက္ခုဝေ တိ။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိ၊ ၌။ ကရောတော၊ သော။ ယဘော ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်း၏။ ပ။ သမာဓိယတိ၊ ။ ဘိက္ခုဝေတိ။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ယံဝိတက္ကံ၊ ကို။ အာကမိဿဘိ၊ အလိုမရှိလတ္တံ့။ ထံဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဝိတက္ကေဿတိ၊ ကြံစည် လတ္တံ့။ ယံဝိတက္ကံ၊ ကို။ နာကမိဿဘိ၊ အလိုမရှိလတ္တံ့။ တံဝိတက္ကံ၊ ကို။ နဝိတက္ကေဿတိ၊ မကြံ စည်လတ္တံ့။ (ဣတိ၊ သို့။) ဝိတက္ကပရိယာယပထေသု၊ ဝိတက်တို့၏ အလှည့်ကျဖြစ်ရာ လမ်းတို့၌။

၁။ သင်္ခရာတိသံ သင်္ခါရော၊ ပစ္စယော။ သန္တိဋ္ဌတိ ဣတ္ထာတိ သဏ္ဌာနံ၊ ဝိတက္ကသင်္ခါရဿ သဏ္ဌာနံ ဝိတက္ကသင်္ခါရသဏ္ဌာနံ။ ၄။

ဝယ်၊ အလေ့အကျက်ရှိပြီးသောသူဟူ၍^၁။ (နိုင်နင်းခြင်းရှိသူဟူ၍ သော်လည်းပေး။ အကြွင်း သဗ္ဗာသဝသုတ်အဆုံးစာပိုဒ် ၂၇-နှင့် တူပြီ)။

ဒသမံ သော။ဝိတက္ကသဏ္ဍာနသုတ္တံသည်။ နိဗ္ဗိတံပြီးပြီ။

ဓုတိယော၊နှစ်ခုပြောက်သော။ သိဟနာဒဝဂ္ဂေါ၊သံသည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

တံဏှ၊ ထိုသိဟနာဒဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိးကား။ စူဠသိဟနာဒ လောမဟံသဝရော၊ စူဠသိဟနာဒသုတ် မဟာသိဟနာဒသုတ်၎င်း။ မဟာစူဠဒုက္ခက္ခန္ဓ အနုမာနိကသုတ္တံ၊ မဟာ ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် အနုမာနသုတ်၎င်း။ ပုန၊ တဖန်။ ခိလ ပတ္ထ မဓုပိဏ္ဍိက ခွဲစာဝိတက္က ပဉ္စနိဗ္ဗိတ္တကထာ၊ စေတော ခိလသုတ် ဝနပတ္ထသုတ် မဓုပိဏ္ဍိကသုတ်ဒွေစာဝိတက္က သုတ် ငါးပါးသောအကြောင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဝိတက္ကသဏ္ဍာနသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသုတ်အပေါင်းသည်။ ဝဂ္ဂေါ၊ သိဟနာဒဝဂ်အပေါင်းတည်း။

၁။ ဝယ်ကို စိတ္တဝယ် ဟုဏာသီဟိ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကား သဒ္ဓတ္ထမဟုတ်၊ ဘာဝတ္ထသာ။

၃-ဩပမ္မဝဂ်

၁-ကကဗူပမသုတ်

၂၂၂။ (ဝေံ မေ သုတံ။ပ။အာရာမေ ပေးမြဲ)။တေနခေါ ပန သမယေန၊ဌ။အာယသ္မာမောလိယဖဂ္ဂနော၊ အရှင်မောလိယဖဂ္ဂနသည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အတိဝေလံ၊ အချိန်အခါ အပိုင်းအခြား အကျင့်-သီလကို လွန်၍။ သံသဇ္ဇော၊ ရောနှောလျက်။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဝေံ၊ သို့။ သံသဇ္ဇော၊ သော။ အာယသ္မာမောလိယဖဂ္ဂနော၊ သည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊၏။ ကောစိဘိက္ခု၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ အာယသ္မတော မောလိယဖဂ္ဂနဿ၊၏။ သမ္ပါခါ၊ဌ။ တာသံဘိက္ခုနိနံ၊ တို့၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမုကို။ သစေဘာသတိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုအံ့။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်တကွ။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂနော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိပင်ကိုယ်စိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ။(မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ -သော်လည်း အဓိပ္ပါယ်ပြန်ဆိုလေ)။ အဓိကရဏမ္ပိ၊ အဓိကရုဏ်းကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ကောစိဘိက္ခု၊သည်။ တာသံဘိက္ခုနိနံ၊ တို့၏။ သမ္ပါခါ၊ဌ။ အာယသ္မတော မောလိယဖဂ္ဂနဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ သစေ ပန ဘာသတိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုအံ့။ တေန၊ တက္ခ။ တာဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ကုပိတာ၊ ကုန်၍။ အနတ္တမနော၊ ကုန်၍။ အဓိကရဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဝေံ၊ သို့။ သံသဇ္ဇော၊ သော။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂနော၊ သည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ဌ။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တိ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ဗုဒ္ဓံ။ပ။ဝိဟရတိတိ၊ ၏” ဟူသော။ ဝေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၂၂၃။ အထခေါ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ကို။ “ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တံ၊သည်။ ဘေဝါလာလော၊ အာဝုသောဖဂ္ဂန၊န။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊သို့။ မမ ဝစနေန၊ ငါ၏စကားဖြင့်။ မောလိယဖဂ္ဂနံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ကို။ အာမန္တေဟိတိ၊ သိစေလော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣတိတလံးကြေ)။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပဋိသုဏိတော၊ နာခံပြီး၍။ပ။ အာယသ္မန္တမောလိယဖဂ္ဂနံ၊ကို။ “အာဝုသောဖဂ္ဂန၊ န။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္တာ၊ သည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏” ဟူသော။ ဝေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂနော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဝေံ၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ခေါ၊လျှင်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏ (စကားကို)။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဖဂ္ဂန၊ န။ တံ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရသိကိရာ၊ နေသတံ။ ဖဂ္ဂန၊န။ တံ၊သည်။ သံသဇ္ဇော၊၍။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဝိဟရသိ ကိရာ၊ တံ။ ကောစိဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သစေဘာသတိ၊ အံ့။ တေန၊ နှင့်တကွ။ပ။ ကရောသိကိရာ၊ သတံ။ ကောစိဘိက္ခု၊သည်။ပ။ ကရောန္တိကိရာ၊ ကုန်သတံ။ ဖဂ္ဂန၊န။ပ။ ဝိဟရသိကိရာ၊ တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (ဝေံ၊သည်)။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (ဝေံ၊ ကို)။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ဗုဒ္ဓံ။ ဝေံ၊မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဖဂ္ဂန၊န။ တံ၊သည်။ ကုလပုဏ္ဏော နန၊ အမျိုးကောင်းသား မဟုတ်လော။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတော နန၊ ဝင်ရောက်သူ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ဗုဒ္ဓံ။ ဝေံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

၂၂၄။ ဖဂ္ဂနုနု။ တံ။ သည်။ ဘိက္ခုနီဟိတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တက္က။ အတိဝေလံ။ ရှိ။ သံသဇ္ဇောလျက်။ ယံဝိဟရေယျာသိ။ အကြင်နေရာ၏။ တေ။ ဤနေခြင်းသည်။ ကုလပုတ္တဿ။ သော။ သဒ္ဓါ။ ရှိ။ အဂါရသ္မာ။ မှ။ အနဂါရိယံ။ သို့။ ပဗ္ဗဇိဘဿ။ သော။ တေ။ သင့်အား။ နုပတိရူပံ။ မလျောက်ပတ်။ ဖဂ္ဂနုနု။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဟ။ ဌ။ ကောစိ။ သည်။ တဝ။ ၏။ သမ္ပုခါ။ ဌ။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ။ တို့၏။ အဝဏ္ဏံ။ ကိ။ စေပိဘာသေယျ။ အကယ်၍ မူလည်း ဆိုငြားအံ့။ ဖဂ္ဂနုနု။ တံ။ သည်။ တတြာပိ။ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုခြင်း၌လည်း။ ဂေဟသိတာ။ အိုးအိမ်အလား ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မှီကုန်သော ။ ယေဆန္နာ။ အကြင်တဏှာဆန္ဒ ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ ဂေဟသိတာ။ ကုန်သော။ ယေဝိတက္ကာ။ အကြင်ဝိတက်တို့သည်။ အတ္ထိကုန်၏။ တေ။ ထိုတဏှာဆန္ဒ ပဋိသန္ဓေ ဝိတက်တို့ကို။ ပဇယေယျာသိ။ ပယ်စွန့်လော့။ ဖဂ္ဂနုနု။ တတြာပိ။ ဌ။ တေ။ သည်။ “မေ။ ၏။ စိတ္တံ။ သည်။ ဝိပရိဏတံ။ ဖောက်ပြန်သည်။ နစေဝဘဝိဿဘိ။ ဖြစ်လည်း မဖြစ်လတ္တံ့။ ပါပိကံ။ ယုတ်မာသော။ ဝါစံ။ စကားကို။ န စ နိစ္ဆာရေယျာမိ။ မြက်လည်းမမြက်ဆိုအံ့။ ဟိတာနုကမ္ပိစ။ အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ မေတ္တစိတ္တောစ။ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရိယာမိ။ နေအံ့။ ဒေါသန္တရော။ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (အန္တရသဒ္ဓါ-စိတ်ဟော)။ နဝိဟရိယာမိတိ။ မနေအံ့” ဟူ၍။ ဝေံ။ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ။ ကျင့်အပ်၏။ ဖဂ္ဂနုနု။ တေ။ သည်။ ဝေံဟိ။ လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ။ အပ်၏။

ဖဂ္ဂနုနု။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဟ။ ဌ။ ကောစိ။ သည်။ တဝ။ ၏။ သမ္ပုခါ။ ဌ။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ။ တို့အား။ ပါဏိနာ။ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ။ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ။ အကယ်၍လည်း ပေးငြားအံ့။ လေဉ္စနာ။ ခဲဖြင့်။ ပဟာရံ။ ပေါက်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ။ အံ့။ ဒဏ္ဍေန။ တုတ်ဖြင့်။ ပဟာရံ။ ရွက်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ။ အံ့။ သတ္တေန။ ဓားဖြင့်။ ပဟာရံ။ ခုတ်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ။ အံ့။ ဖဂ္ဂနုနု။ တံ။ သည်။ တတြာပိ။ ထိုလက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ရာ စသည်၌လည်း။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ။ အပ်၏။

ဖဂ္ဂနုနု။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣဟ။ ဌ။ ကောစိ။ သည်။ တဝ။ ၏။ သမ္ပုခါ။ ဌ။ အဝဏ္ဏံ။ ကိ။ စေပိဘာသေယျ။ ရာ၏။ ဖဂ္ဂနုနု။ တံ။ သည်။ တတြာပိ။ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုရာ၌လည်း။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ။ အပ်၏။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ။ အပ်၏။ ဣတိ။ သို့။ အဝေါစ။ ပြီ။

၂၂၅။ အထခေါ။ ဌ။ ဘဂဝါ။ သည်။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ အာမန္တေသိ။ ၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဧကံသမယံ။ တပါးသောအခါ၌။ မေ။ ၏။ စိတ္တံ။ ကိ။ အာရာဓယံ။ သု ဝတ။ နှစ်သက်စေကုန်ပြီ တကား။ သိက္ခဝေ။ တို့။ ဣဓ။ ဤ၌။ အဟံ။ သည်။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ အဟံ။ သည်။ ကောသနဘောဇနံ။ ဘောဇနံကို (မုန်းမတည့်မိ) တချိန်တည်းသာစားခြင်းကို ။ ဘုဇ္ဇာမိ။ စား၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ အဟံ။ သည်။ ကောသနဘောဇနံ။ ကိ။ ဘုဇ္ဇမာနော။ စားသော်။ အပ္ပါဗာတေဉ္စ။ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ အပ္ပါတကံတေဉ္စ။ ဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ လဟဋ္ဌာနုဉ္စ။

၁။ ဆန္ဒာဒိနံ ဝတ္ထုဘာဝတော ကာမဂုဏာ ဂေဟံဝိယ ဂေဟံတေ စ တေ သိတာ နိဿိတာတိ ဂေဟသိတာတိ ပုတ္တာ-ဟူသော ဋီကာရှု၍ ပေးသည်။

၂။ ပုရောဘတ္တကာလ ပစ္ဆာဘတ္တကာလ-ဟု ကာလနှစ်မျိုးရှိရာ ပုရောဘတ္တကာလဟူသော တကာလ တချိန်၌သာ စားသောက်သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တကာလ၌ မစားသောက်သည်အတွက် ၂-ကာလ ၂-ချိန်လုံး စားသောက်သည် မဟုတ်ဟူလို။ အရုဏ်တက်မှ မုန်းမတည့်မိ ပုရောဘတ္တကာလ အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်း မည်မျှ စားသောက်စေကာမူ ဒွါသနဘောဇနံ တျာသနဘောဇနံ-စသည် မဆိုနိုင်။ ဝစနတ္ထကိုကား ကောသနံ ဘောဇနံဿ ကောသနဘောဇနံ-ဟူသော ဋီကာဖြင့် သိ။ ဧကဝေလယ မေဝ ဘောဇနံ-ဟူသော ဋီကာကား ဖြောင့်ပြသော စကားတည်း။

လျှင်လျှင်မြန်မြန် ထနိုင်ခြင်းကို၎င်း။ ဗသဉ္ဇ၊ (ကိုယ်)အားကို၎င်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္ဇ၊ (ကိုယ်၏) ချမ်းချမ်းသာသာ နေရခြင်းကို၎င်း။ သဉ္ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ထေ၊ လာကုန်လော့။ တမေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘဉ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေတို့။ တမေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘဉ္ဇမာနာ၊ သော်။ အပ္ပါဗာဒတဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ အပ္ပါတကံတဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ ဗသဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ သဉ္ဇာနိဿထာတံ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ မေ၊ သည်။ တေသုဘိက္ခုသု တို့၌။ အနုသာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ ကရုဏိယာ၊ ပြုအပ်သည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ မေ၊ သည်။ တေသုဘိက္ခုသု တို့၌။ သတုပ္ပါဒကရုဏိယမေဝ၊ သတိဖြစ်စေခြင်းကိုပြုသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သော မြေ၌။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခု၌။ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဩဓတ္တပတောဒေါ၊ ချထားအပ်သော နှင်တံရှိသော။ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုရထားကို။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ ယောဂ္ဂါစရိယော၊ မြင်းတို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အဿဒမ္ပသာရသံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော မြင်းဘို့ကို သွားစေဘတ်သော ရထားထိန်းသည်။ အဘိရုဟိဘာ၊ တက်စီး၍။ ဝါမေန ဟတ္တေန၊ လက်သက်ဖြင့်။ ရသ္မိယော၊ ကြီးဘို့ကို။ ဂဟေဘာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဇဏန ဟတ္တေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်။ ပတောဒံ၊ နှင်တံကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ယေနိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သောလမ်းဖြင့်။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိတိုင်း။ သာရေယျပိ သေယျထာပိ၊ ရွှေသို့သွားလည်း သွားစေရာ သက်သို့။ ပစ္စာသာရေယျပိ သေယျထာပိ၊ နောက်သို့ဆုတ်လည်း ဆုတ်စေရာသက်သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တမေပိ၊ တို့သည်လည်း။ အကုသလံ၊ ကို။ ပဟေထ၊ ပယ်ကြကုန်လော့။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု တို့၌။ အာယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ (လွန်စွာယှဉ်ခြင်းကိုဟုသော်လည်း ပေး)။ ကရောသ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ တမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိံ၊ သီသဖြင့်ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ မဂ်ဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပြန်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿထ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဂါမဿဝါ၊ ရွာ၏၎င်း။ နိဂမဿဝါ၊ နိဂုံး၏၎င်း။ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ သာသဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) တံစထိအင်ကြင်းတောသည်လည်း။ ဇ္ဇေန္တုဟိ၊ ကြက်ဆောင်တို့ဖြင့်။ သဉ္ဇန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုအင်ကြင်း တော၏။ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးကို အလိုရှိသော။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသော။ ယောဂက္ခမကာမော၊ ယောဂဘို့၏ ကုန်ရာကို အလိုရှိသော ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သာ

၁။ ယောဂက္ခမမန္တုရံ-စသော အချို့သောအရာ၌ ယောဂက္ခမ အရ ယောဂလေးပါး၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုဟောသည်။ ၂-ဂ်၊ ၉-သုတ် ၂၁၅-၌ အယောဂက္ခမကာမောကို စဘူဟိ ယောဂေဟိ ခေမံ နိဗ္ဗယဋ္ဌာနံ အနိစ္စန္တော။ (အဋ္ဌကထာ)။ စဘူဟိ ယောဂေဟိတိ ဝိလစ္ဆာပိပါသာဘယ ပဋိပတ္တိသင်္ခါတယောဂေဟိ (ဋီကာ) ဟု အရာဌာန အားလျော်စွာ ဖွင့်သည်။ ထိုကိုထောက်၍ ဤယောဂက္ခမကာမောဟူသော ပုဒ်ဖြင့်လည်း ထိုအင်ကြင်းတောနှင့်ပတ်သက်သော အရာဖြစ်၍ ချုံနွယ်ဘို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း ခါချဉ်ထုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်နက်ခြင်း ပင့်ကူအိမ်ဘို့ဖြင့် ဖွဲ့စပ်နေခြင်း ကိုင်းခြောက်ဘို့ရှိခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ခြင်းကို အလို ရှိသော သူ-ဟု ဆိုလိုသည်။

ဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂိုသော။ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ ဓု၏။ ကုဋိလာ၊ ကောက်ကုန်သော။ ဩဇာပဟရဏိယော၊ အဆီဩဇာတို့ကို မဆောင်ကုန်သော။ ယာ တာ'သလလဋ္ဌိယော၊ အကြင်အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။) တာ၊ တို့ကို။ ဆေတော၊ ဖြတ်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ နိဟရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ပစ်ရာ၏။ အန္တောဝနံ၊ တောအတွင်းကို။ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်အောင်။ ဝိသောဓေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဥဇုကာ၊ ဖြောင့်မတ်ကုန်သော။ သုဇာတာ၊ ကောင်းစွာ ပေါက်ကုန်သော။ ယာ ပနတာ သာလလဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။) တာ၊ တို့ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဟရေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေဟိ၊ ကြို သို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ ဝေဟိ သာလဝနံ၊ ကြိုအင်ကြင်းတောသည်။ အပရေန သမယေန၊ ဝဋ္ဌိံ၊ သို့။ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေ၊ သာလျင်။ ပ။ အာပဇ္ဇိထထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ။

၂၂၆။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌ပင်လျှင်။ ဝေဒေဟိကာနာမ၊ ဝေဒေဟိကာ အမည်ရှိသော။ ဂဟပတာနိ၊ အိမ်ရှင်မသည်။ အဟာသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ “ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟပတာနိယာ၊ ၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ သောရတာ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ နိဝါတာ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတတ်၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ ဥပသန္တာတိ၊ ငြိမ်ဆက်အေးဆေး၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဗုဂ္ဂတော၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟပတာနိယာ၊ ၏။ ကာဠိနာမ၊ ကာဠိမည်သော။ ဒါသိပန၊ ကျွန်မသည်ကား။ ဒက္ခာ၊ တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသည်။ အနလသာ၊ ပျင်းရိခြင်း မရှိသည်။ သုသဝိဟိတကမ္မန္တာ၊ ကောင်းစွာ ပြု စီရင်အပ်သော အမှုကိစ္စရှိသည်။ အဟောသံ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ ကာဠိယာ၊ သော။ ဒါသိယာ၊ ၏။ “မယံအယျာယ၊ ငါ့အရှင်မ၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ သောရတာ၊ ၏။ ပ။ ဥပသန္တာတိ၊ ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ကလျာဏော၊ သော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဗ္ဗုဂ္ဂတော၊ ၏။ ကိန္ဒခေါ၊ အသိနည်း။ မေအယျာ၊ ငါ့အရှင်မသည်။ သန္တယေဝ၊ ထင်ရှားရှိပါလျက်ပင်လျှင်။ အဗ္ဗုတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ကောပံ၊ အမျက်ကို။ နပါဘုကရောသိနုခေါ၊ ထင်စွာမပြုလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ အသန္တံ၊ ထင်ရှား မရှိ၍ ။ နပါတုကရောတိနုခေါ၊ ထင်စွာမပြုလေရောသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ မယုမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဇေတ ကမ္မန္တာ၊ ထိုအမှုတို့ကို။ သုသဝိဟိတာ၊ ကောင်းစွာပြုစီရင်အပ်ကုန်၍ လော။ ယေန၊ အကြံကြောင့်။ မေအယျာ၊ သည်။ သန္တယေဝ၊ ထင်ရှားရှိပါလျက်ပင်လျှင်။ အဗ္ဗုတ္တံ၊ သော။ ကောပံ၊ ကို။ နပါဘုကရောသိ၊ ထင်စွာမပြု။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ဖြစ်၍။ နောနပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြုသည်မဟုတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အယံ၊ အရှင်မကို။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။) ဝိမံသေယျ၊ စူးစမ်းရမှုကား။ ယန္တနာဘိ၊ ကောင်းလေစွာ” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၊ ၌။ ကာဠိ၊ သော။ ဒါသိ၊ သည်။ ဒိဝါ၊ နေမြင့်သော အခါ၌။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၊ ၌။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ ကာဠိ၊ သော။ ဒါသိ၊ ကို။ ဟေ ဇေ ကာဠိတိ၊ ဟယ်ကျွန်မကာဠိ-ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ကိန္ဒ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှေးရှုနာပြီ။ ဇေ၊ ဟဲကျွန်မ။ ကိန္ဒ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒိဝါ၊ နေမြင့်မှ။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ကိဉ္ဇိ၊ အကြောင်း တစ်ခုတခုသည်။ န၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ ရေ၊ ဟဲကျွန်မ။ ဝော၊ စင်စစ်။ ကိဉ္ဇိ၊ သည်။ နော၊

မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပါပိဒါသိ၊ ယုတ်မာသော ကျွန်မ။ ဒိဝါ၊ ဥဋ္ဌာသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ထသည်နည်း။
 ဣတိ၊ သိ။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ ။ အနတ္တမနာ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
 သာကုဋ္ဌံ၊ မျက်မှောင် ကြွတ်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌံ။ ကာဠိယာ၊
 သော။ ဒါသိ၊ ယာ၊ ဇါ။ “မေအယျာ၊ သည်။ သန္တယေဝ၊ ပင်လျှင်။ ။ အဟံ၊ သည်။ မတ္တာယ၊
 အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လှန်စွာ။ အယျံ၊ ကို။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိမံသေယျံ၊
 စူးစမ်းရမှုကား။ ယံနုနာတံ၊ ကောင်းလေစွာဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌံ။ ကာဠိ၊ သော။ ဒါသိ၊ သည်။ ဒိဝါ၊ တရံယေဝ၊ အလွန်နေမြင့်မှသာလျှင်။
 ဥဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌံ။ ပ။ အနတ္တမနာ၊ ဖြစ်၍ ။ အနတ္တမနာဝါစံ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်သော
 စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြက်ဆီပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌံ။ ပ။ ဝိမံသေယျံ၊ စူးစမ်းရမှုကား။
 ယံနုနာတံ၊ ကောင်းလေစွာဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

(အထခေါ ဘိက္ခဝေ-မှ ကုပိတာ အနတ္တမနာ-အထိ တူပြီ)။ အဂ္ဂဋ္ဌသုစိံ ၊ တံခါးကျည်ကို။
 ဂဟေတာ၊ ယူ၍ ။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဟာရံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သိသံ၊ ဦးခေါင်း
 ကို။ ဝေါဘိန္နိ၊ ခွဲပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌံ။ ကာဠိ၊ သော။ ဒါသိ၊ သည်။ ဘိန္နေနသိသေန၊
 ကွဲသော ဦးခေါင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဂလန္တေန လောဟိတေန၊ ယိုစီးသော သွေးရှိသည် ဖြစ်၍။
 ပဋိဝိဿကာနံ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ “အယျေ၊ အရှင်မတို့။ သောရတာယ၊ ကောင်းသော အမှု၌ ဓမ္မ
 လျော်သော ရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့။ အယျေ၊ တို့။ နိဝါတာယ၊
 ကိယံကိုနှိမ့်ချသောရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကုန်လော့။ အယျေ၊ တို့။ ဥပသန္တာယ၊ ငြိမ်သက်
 အေးဆေးသော ရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကုန်လော့။ ကထဟံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။
 ဧကဒါသိကာယ၊ တယောက်တည်းသော ကျွန်မအား။ ဒိဝါ ဥဋ္ဌာသိတံ၊ နေမြင့်မှ ထသည်ဟု။
 ကုပိတာ၊ ၍။ အနတ္တမနာ၊ ၍။ အဂ္ဂဋ္ဌသုစိံ ၊ ကိ။ ဂဟေတာ၊ ၍။ သိသေ၊ ဌံ ပဟာရံ၊
 ရိုက်နှက်ခြင်းကို။ ဒဿတိနာမ၊ ပေးဘိသနည်း။ သိသံ၊ ကံ။ ဝေါဘိန္နိဿတိနာမာတံ၊ ခွဲဘိသနည်း” ဟူ၍။
 ဥဇ္ဈာပေသိ၊ အယုတ်အားဖြင့် ကြည့်ရှုစေပြီ (ကဲ့ရဲ့စေပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌံ။ ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟပတာနိယာ၊ ဇါ။ အပရေန
 သမယေန၊ ဌံ။ “ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ စက္ခု၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ဝေဒေဟိကာ၊
 သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ အနိဝါတာ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်းမရှိ။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊
 သည်။ အနုပသန္တာတံ၊ ငြိမ်သက်အေးဆေးခြင်းမရှိ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပါပကော၊ သော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊
 သည်။ အဗ္ဗဂ္ဂစ္ဆံ၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဌံ။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အမနာသိ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးတိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဝစနပထာ၊
 စကားဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည် ။ နဖုသန္တံ၊ မထိခိုက်ကုန်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်
 သာလျှင်။ သောရတသောရတော၊ အလွန်ကောင်းသောအမှု၌ ဓမ္မလျော်သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။

၁။ ပဋိပေ ဘိက္ခဝေ ဝစနပထာ-စသော အပိုဒ် ၂၇-ပါဠိတော်။ ၎င်း၏အဖွင့် ဝစနပထေတိ ဝစနမဂ္ဂေ ယုတ္တ
 ကာလာဒိကေ-ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီပေးသည်။ ၄-ဝဂ်၊ ၆-သုတ်၊ စာပိုဒ် ၃၈၉ ဤအဋ္ဌကထာ၌ကား ဝစနပထ
 ဟိတိ ဝစနေဟိ-ဟု ပထသဒ္ဓါ အနက်မဲ့ ဖွင့်သည်။

နိဝါတ နိဝါတော၊ အလွန်မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတတ်သည်။ ။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဥပသန္တုပသန္တော၊ အလွန်ငြိမ်သက်အေးဆေးသည်။ ။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘက္ခ၊ ကို။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝစနပထာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ နှိ။ ဘိက္ခ၊ ကို။ သောရတောတိ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇီ။ နိဝါတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇီ။ ဥပသန္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ စိဝရ၊ ပ။ ပရိက္ခာရဟေတု၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာအဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုဝစော၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သောစကား ရှိသူသည်။ ။ ဟောတိ၊ ဇီ။ သောဝစထာတံ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သော စကားရှိသူ၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တံ ဘိက္ခ၊ ကို။ သုဝစောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါတရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုမဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သောဘိက္ခ၊ သည်။ တံစိဝရံ၊ ပ။ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ အသဘမာနော၊ မရသည်ရှိသော်။ သုဝစော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောဝစထာတံ၊ သို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောစဘိက္ခ၊ သည်ကား။ ဓမ္မယေဝ၊ တရားကိုသာလျှင်။ သက္ကဏေန္တော၊ အရိုအသေပြုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဂရုကဏေန္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ မာနေန္တော၊ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုဇေန္တော၊ ပုဇော်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မယေဝ၊ သာလျှင်။ အပစာယမာနော၊ ရှိသောကျိုးနွံသည်ဖြစ်၍။ သုဝစော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ သောဝစထာတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဇီ။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သုဝစောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ “ဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပ။ အပစာယမာနော။ ကျိုးနွံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဝစော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ သောဝစထာတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿာမာဘိ၊ ကုန်အံ့ ဟူ၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဇီ။

၂၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေနဝါ၊ သင့်တင့်သောအခါ၌၎င်း။ အကာလေနဝါ၊ မသင့် တင့်သောအခါ၌၎င်း။ ဘူတေနဝါ၊ ထင်ရှားရှိသော အားဖြင့်၎င်း။ အဘူတေနဝါ၊ ထင်ရှားမရှိသော အားဖြင့်၎င်း။ သဒေန္တေနဝါ၊ သိမ်မွေ့သောအားဖြင့်၎င်း။ ဖရုသေနဝါ၊ ကြမ်းတမ်းသောအားဖြင့်၎င်း။ အတ္ထသံဟိတေနဝါ၊ အကြောင်းကို မှီသောအားဖြင့်၎င်း။ (အကြောင်းနှင့် စပ်သဖြင့်၎င်းဟူ၍ သော်လည်း ပေး)။ အနတ္ထသံဟိတေနဝါ၊ အကြောင်းကို မမှီသောအားဖြင့်၎င်း။ (အကြောင်း နှင့်မဆွဲသောအားဖြင့်၎င်း-ဟု သော်လည်းပေး)။ မေတ္တစိတ္တာဝါ၊ မေတ္တာစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ ဒေါသန္တရာဝါ၊ ဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ယေဟိ၊ အကြင်အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သော်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တေ ဝစနပထာ၊ ထိုစကား ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေနဝါ၊ သင့်တင့်သော အခါ၌၎င်း။ အကာလေနဝါ၊ မသင့်တင့်သောအခါ၌၎င်း။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒမာနာ၊ သော်။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေတ္တစိတ္တာဝါ၊ ဖြစ်၍၎င်း။

၁။ သောရတ သောရတော၊ နိဝါတ နိဝါတော-စသည်တို့၏ ဝှုပ်ပြားပုံကို မောဂ္ဂလ္လာန် ၁-ကဏ္ဍ ၅၅-သျှာဒိ လောပေါ ပုပ္ဖမေကဏ္ဍသုတ်-ကြည့်။

ဒေါသန္တရာဝါ၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ပရော တို့သည်။ ဝဒမာနာ၊ သော်။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ထု၏။ ဘိက္ခဝေ
 တို့။ တကြာပိ၊ ထိုစကားဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့၌လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ “နော၊ ငါတို့၏။
 စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိပရိဏတံ၊ ဖောက်ပြန်သည်။ နစေတဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်လတ္တံ့။ ပါပိကံ၊
 ယုတ်မာသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ န စ နိစ္ဆာရေဿာမ၊ မြက်လည်း မမြက်ဆိုကုန်အံ့။ ဟိတာနုကမ္မိစ၊
 အစီးအပါးကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ မေတ္တစိတ္တာစ၊ မေတ္တာစိတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝိဟရိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။ ဒေါသန္တရာ၊ ဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
 နဝိဟရိဿာမ၊ မနေကုန်အံ့။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် တကွ
 ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတုာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿာမစ၊ နေလည်းနေကုန်အံ့။ တဒါရမ္မဏံ၊
 ထိုမေတ္တာစိတ်၏ပင် အာရုံဖြစ်သော ။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊
 သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။
 အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာဗဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။
 မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဖရိတုာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿာမ စာတံ၊ ကုန်အံ့” ဟူ၍။ ဝေံ၊
 သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

၂၂၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ကုဒါလပိဋကံ၊
 ပေါက်တူး ချင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ သည်။
 “အဟံ၊ သည်။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊ ဤမြေကြီးကို။ အပထဝိံ၊ မြေကြီးမဟုတ်သည်ကို။
 ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ သင်မြေကြီးသည်။
 အပထဝိံ၊ မြေကြီးမဟုတ်သည်။ ဘဝသိ၊ ဖြစ်လော့၊ တံ၊ သည်။ အပထဝိံ၊ သည်။ ဘဝသိ၊
 ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိခဏေယျ၊ တူးရာ၏။ တတြ တတြ၊ ။
 ဝိကိရေယျ၊ ဖရိဖရဲ ကြရာ၏။ တတြ တတြ၊ ။ သြဋ္ဌ၊ ဘေယျ၊ တံတူးထွေးရာ၏။ တတြတတြ၊ ။
 သြ၊ နတ္ထေယျ၊ ကျင်ငယ်ခွန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိံ မဉထ၊
 အသို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊ ကို။ အပထဝိံ၊ ကို။
 အပိ၊ စင်စစ်။ ကရေယျ၊ န၊ ပြုနိုင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ၊
 ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထိုသို့ မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။
 ဟိ၊ ကြောင့်။ အယံ မဟာပထဝိံ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်သည်။ အပ္ပမေယျာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သည်။
 (ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။) သာ၊ ထိုမြေကြီးကို။ အပထဝိံ၊ မြေမဟုတ်သည်ကို။ ကာတံ၊
 ပြုခြင်းငှါ။ နသုကရာ၊ မလွယ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမေဏ၊
 ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဏ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂိဝေ၊ အဘိရိရုံသည်သာလျှင်။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ကိဿ ဟေတု ဟူသော အမေးကို ပြန်အပ်သည်)။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်၏။ (ဣတိ တလုံးကြေ)။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ တဒါရမ္မဏံ၊

☰

၁။ တဒါရမ္မဏံတံ တဿေဝ မေတ္တစိတ္တဿ အာရမ္မဏံ ကတော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ အလို တဒါရမ္မဏံ၌ တ-အရ တံပုဂ္ဂလကို အာရုံပြုသော မေတ္တာစိတ်ကို အရကောက်၍ တဿေဝ + အာရမ္မဏံ = တဒါ ရမ္မဏံ-ဟု ဝစနတ္ထ ပြုစေလိုသည်။ ထို့ကြောင့် တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏ပင် အာရုံဖြစ်သော-ဟု သမ္မန်သည်။ သော ပုဂ္ဂလော- အာရမ္မဏံ တေဿာတံ = တဒါရမ္မဏံ၊ မေတ္တစိတ္တံ-ဟူသော ဋီကာအလို တ-အရ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကောက်၍ တဒါရမ္မဏံ-အရ မေတ္တာစိတ်ကို ကောက်ရမည်ဟု ဋီကာပွင့်သည်ကား တနည်းမဟုတ်၊ တဒါရမ္မဏံတံ ကံ တဒါရမ္မဏံ၊ သဗ္ဗာ ဝန္တံ လောကံ ကထေတိ-ဟူသော စောဒနာဝါကျ၌ လာသော တဒါရမ္မဏံ ပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုမေတ္တာစိတ်၏ အာရုံဖြစ်သော။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ ဝိသော။ လောကံ၊ ကို။ ဝိပလောန၊ သော။ပ။ အဗျာဗဇ္ဇေန၊ သော။ ပထဝီသမေန၊ မြေကြီးနှင့်တူသော။ စေတသ၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ရှိ။ ဝိဟရိဏာမ စ၊အံ။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ လာခံဝါ၊ ချိပ်ရည်ကို၎င်း။ ဟလိဒ္ဓိံဝါ၊ နှုတ်ရည်ကို၎င်း။ နိလံဝါ၊ အညှိရည်ကို၎င်း။ မဉ္ဇိဝါ၊ မောင်းသော အရည်ကို၎င်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊ ဤကောင်းကင်၌။ ရူပံ၊ အရုပ်ကို။ လိခိဿာမိ၊ ရေးအံ။ ရူပပါတုဘာဝံ၊ အရုပ်ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကရိဏာမိတိ၊ ပြုအံ့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊ ၌။ ရူပံ၊ ကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ လိယေယျ၊ ရေးနိုင်ရာသလော၊ ရူပပါတုဘာဝံ၊ ကို။ အပိ၊ စစ်။ ကရေယျ၊ နိုင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ သည်။ ကိဿယေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယံအာကာသော၊ သည်။ အရူပံ၊ အဆင်းမရှိ။ အနိဒဿနော၊ မြင်အပ်သော သဘောမရှိ။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။) တတ္ထာထိုကောင်းကင်၌။ ရူပံ၊ အရုပ်ကို။ လိခိတံ၊ ရေးခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်။ ရူပပါတုဘာဝံ၊ ကို။ ကာဘံ၊ ငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်။ ပန၊ ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ၏။ ဝိသာဘဿ၊ ၏။ ယာဝ ဘာဂီဝေ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရု၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ (ဣတိဘလုံးကြေ။ အာကာသသမေန၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော။ ။ဤပုဒ်မှ တပါး ဝေဒမဝ ခေါ် ဘိက္ခဝေ-မှ သိက္ခိတဗ္ဗံ အသိ တူပြီ)။

၂၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်သော။ တိဏ္ဍကံ၊ မြက်မီးရှူး ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ ဣမာယတိဏ္ဍကာယ၊ ဤမြက်မီးရှူးဖြင့်။ ဝဂံ နဒိံ၊ ဝဂံ၊ မြစ်ကို။ သန္တာပေဿာမိ၊ ပူစေအံ။ သံပရိတာပေဿာမိတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူစေအံ့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ တိဏ္ဍကာယ၊ ဖြင့်။ ဝဂံ နဒိံ၊ ကို။ အပိ၊ စစ်။ သန္တာပေယျ၊ ပူစေနိုင်သလော။ သံပရိတာပေယျ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ သည်။ ကိဿယေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဝဂံ၊ နဒိံ၊ သည်။ ဝဗ္ဗိရာ၊ နက်သည်။ အပ္ပမေယျာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) သာ၊ ထိုဝဂံ၊ မြစ်ကို။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ တိဏ္ဍကာယ၊ ဖြင့်။ သန္တာပေတံ၊ ငှါ။ သံပရိတာပေတံ၊ ငှါ။ နသုကရာ၊ မလွယ်။ ပန၊ ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ၏။ ဝိသာဘဿ၊ ၏။ ယာဝ ဘာဂီဝေ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရု၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ ။ (ဝဂံ၊ သမေန၊ ဝဂံ၊ မြစ်နှင့် တူသော။ ။ဤပုဒ်မှ တပါး ကြွင်းတူ၏)။

၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ မဒ္ဓိတာ၊ နယ်အပ်သော။ သုမဒ္ဓိတာ၊ ကောင်းစွာ နယ်အပ်သော။ သုပရိမဒ္ဓိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ကောင်းစွာ နယ်အပ်သော။ မဒ္ဓကာ၊ နူးညံ့သော။ တူလိနိ၊ လဲနှင့်တူသော။ ဆိန္နသဿရာ၊ ပြတ်သော သရံ သရံ ဟူသော အသံရှိသော။ ဆိန္နဘဗ္ဗရာ၊ ပြတ်သော ဘရံဘရံဟူသော အသံရှိသော။ ဗိဇ္ဇာရဘတ္တာ၊ ကြောင်ရေအိတ်သည်။ (အဿ၊ ရုရာ၏။) အထ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ကဋ္ဌဝါ၊ သစ်သားကို၎င်း။ ကထလံဝါ၊ အိုးခြမ်းကို၎င်း။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ မဒ္ဓိတံ၊ နယ်အပ်သော။ပ။ ဆိန္နဘဗ္ဗရံ၊ ပြတ်သော

ဘရံ ဘရံ ဟူသော အသံရှိသော။ ဣဒံ ဗိဇ္ဇာရတတ္ထံ၊ ဤကြောင်ရေအိတ်ကို။ ကဋ္ဌေနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ကထာလေနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ သဒ္ဓသရံ၊ သရံ သရံ ဟူသော အသံကို။ ကရိယာမိ၊ အံ။ ဘရတရံ၊ ဘရံဘရံ ဟူသောအသံကို။ ကရိယာမိတံ၊ အံ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဇီ။ (အမံ ဗိဇ္ဇာရတတ္ထံ၊ ဤကြောင်ရေအိတ်ကို။ ဤပုဒ်မှ တပါး တံဂံယဟေတု-အထိ တူ၏)။ ဘန္တေရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အမုဗိဇ္ဇာရတတ္ထံ၊ ဤကြောင်ရေအိတ်သည်။ မဒ္ဒိတာ၊ နယ်အပ်သည်။ ပံ။ ဆိန္ဒတဗ္ဗရာ၊ ပြတ်သော ဘရံဘရံဟူသောအသံရှိသည်။ (ဟောတံ၊ ဇီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) (ဗိဇ္ဇာရတတ္ထံသမေန၊ ကြောင်ရေအိတ်နှင့်တူသော။ ဤပုဒ်မှတပါး သာနသုကရာမု-သိက္ခိတဗ္ဗံ-အထိ တူပြီ)။

☰

၂၃၂။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ လက်ကိုင် ၂-ဘက်ရှိသော။ ကကစေန၊ လူဖြင့်။ ဩစရကာ၊ ယုတ်သော အမှုကို ပြုကျင့်တတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ သူခိုးတို့သည်။ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို။ စေပိ ဩကန္တေယျ၊ အကယ်၍လည်း ဖြတ်ကုန်အံ့။ တတြာပိ၊ ထိုဖြတ်ရာ၌လည်း။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ မနောပဒ္ဓသေယျ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားငြားအံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကိုပြုတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တတြာပိ၊ ထိုသို့ ဖြတ်ရာ၌လည်း။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဇီ။

၂၃၃။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကကစူပမံ၊ လူလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမ္မ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကိုလည်း။ အဘိက္ခဝံ၊ မပြတ်။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကယေယျာထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ယံဝစနပထံ၊ အကြင်စကား ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ နာဓိဝါ-သေယျာထ၊ သည်းမခံကုန်ရာ။ အဏဝါ၊ အပြစ်အားဖြင့် ငယ်သည်လည်း ဖြစ်သော ထလံဝါ၊ အပြစ်အားဖြင့် ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ တံဝစနပထံ၊ ကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပဿထ နေ၊ ပြုကြကုန်သလော့။ ဣဘိ၊ ဤ သို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေရား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခဝေတို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဘိ၊ ဤ။ ပ။ မနသိ၊ ဤ။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ တံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဒိဿရတ္ထံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်သုံး။ ဟိဘာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိယတိ၊ လတ္တံ့။ ဣဘိ၊ ဤ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် ၂၂၅-အစ အာမန္တေသိ-ပြန်စပ်။ ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြ)။

ပဌမံ၊ သော။ ကကစူပမသတ္ထံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-အလဂဒ္ဒုပမသုတ်

၂၃၄။ (ဝေ မေ သုတ်။ ပ။ အာရာမေ-ပေးမြ)။ ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗဿ၊ လင်းတသတ်မျိုး၌ ဖြစ်သော။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ အရိဋ္ဌ မည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဇီ။ “ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယေ ဣမေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဈာန်မဂ်ဒိုလ်တို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ပဋိသေဝဒဘော၊ မှီဝဲသောသူအား။ (မောဂ္ဂလ္လာန်အလို-၏-ပေး၍ အန္တရာယ်၌ စပ်)။ အန္တရာယာယ၊ ငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိဘံ၊ ဘောဘော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဇာနာမိတံ၊ သိ၏”ဟူသော။

☰

ဝေရူပံ သော။ ပါပကံ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာတ်။ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗဿ၊ သော။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဇာတ်။ “ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ အာဇာနာမိတိ၊ ဇာတ်” ဟူသော။ ဝေရူပံ သော။ ပါပကံ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အထောသံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဤ။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇာတ်။) ဘေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ သူ၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ရှိ။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ၊ ဘိက္ခု၊ အရိဋ္ဌရဟန်းကို။ “အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ အာဇာနာမိတိ၊ သင်၏ဟူသော။ ဝေရူပံ သော။ ပါပကံ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိ၊ ဖြစ်သတတ်ဟူသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော” ဟူသော။ ဘေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ နာသံ၊ ကုန်။ ဝေဗျာခေါ၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ ဇာတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောကြားပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ တေပိ ဘိက္ခု။ တို့သည်လည်း။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ၊ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ ကင်းစေကုန်သ ြစ်၍။ “အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာအဝေ၊ မပြောဆိုလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ မာအဗ္ဗာစိကံ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဗ္ဗာစိကံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ နဟိသာဓု၊ မကောင်းသည်သာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤအတိုင်း။ နဟိဝဒေယျ၊ ဟောတော်မူသည်သာ။ အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ဣ။ အနေကပရိယာယေန၊ များသော အကြောင်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ ဝါ၊ ဇာတ်။ အန္တရာယံ။ ငါ။ အလပ္ပန၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အပ္ပဿ၊ ဤဟူ၍။ ဗဟုဒ္ဓက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်သို့။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ အဋ္ဌိကင်္ဂလူပမာ၊ အရိုးစုလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ မံသပေသုပမာ၊ အသားတစ်လျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ တိကက္ခူပမာ၊ မြက်ခိုးရှူးလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ အင်္ဂါရကာသုပမာ၊ မီးကျိုးတွင်းလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ သုဝိနကုပမာ၊ အိပ်မက်လျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ ယာစိတကုပမာ၊ ငှီးရမ်းထားအပ်သော ဥစ္စာပစ္စည်းလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ ဂုက္ခုလူပမာ၊ အသီးရုံသောသစ်ပင်လျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ အသိသန္ဓပမာ၊ သားခတ်ခား သားစဉ်းဘိုးလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ သတ္တိလူပမာ၊ လုံတံကျင်လျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ သပ္ပသိရူပမာ၊ မြေဦးခေါင်းလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒ္ဓက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထံ၊ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏” ဟူ၍။ သမနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်၏။ သမနုဂါဟန္တိ၊ အယူကို ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် ယူစေကုန်၏။ သမနုဘာသန္တိ၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌောဘိက္ခု၊ သည်။ တေဟိဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနော၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် အယူကို ယူစေအပ်သည် ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ အာဝုသော၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ နာသံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဝေဗျာခေါ၊ ထိုဟောတော်မူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။

၈၅

အာဇာနာမိတိ၊ ဧ”ဟန္တိ။ ပါပကံ၊ သော။ တဒေဝ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကိုပင်လျှင်။ ထာမသား ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊ သက်ဝင်၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။

၂၃၅။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌိဘိက္ခု၊ ပါပကံ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတု၊ ဝိဝေစေတု၊ နာသက္ခိ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ပ။ ဥပ္ပန္နကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ မယံ၊ တို့သည်။ အထမု၊ ကြားကုန်ပြီ။ (နာလံ အန္တရာယာယာတိ အထိ အကြွင်း လွယ်ပြီ)။ ဘန္တေ၊ ရှား။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ အရိဋ္ဌိဘိက္ခု၊ ကို။ (သစ္စကိရ-မှ နာလံ အန္တရာယာယာတိ-အထိတူ၏)။ တေ၊ ကို။ အဝေါစမု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သည်။ အမေ၊ တို့ကို။ ဝေဗျာခေါ၊ ပ။ နာလံအန္တရာယာယာတိ၊ ယ-ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ အထခေါ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌိဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပကံ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မာဟေဝံ အာဝုသော အရိဋ္ဌ။ ပ။ အာဒိနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယျောတိ၊ ဘိယျော-ဟူ၍။ သမနုယုဉ္ဇေ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်ပြီ။ သမနုဂါဟိမု၊ အယူကို ဝန်ခံစေသော အားဖြင့် ယုစေကုန်ပြီ။ သမနုဘာသိမု၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုကုန်ပြီ။ (ဝေပိ ခေါ ဘန္တေ-မှ တေသ္မာ ပါပကံ ဒိဋ္ဌိဂတာ ဝိဝေစေတု-အထိတူ၏)။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေမာတိ၊ လျှောက်ထားကုန်၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ကုန်ပြီ။ (စာပိဒိအစ တေဒဝေါစ-ပြန်လပ်သည်)။

☰

၂၃၆။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ လာလော့။ အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္တာ၊ သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ (ဣတိ သို့။) မမာငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌိဘိက္ခု၊ ကို။ တံ၊ သင်သည်။ အာမန္တေတိ၊ သိစေလော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို။ ပဋိဿုတော၊ ရှေးရှုနားထောင်၍။ (ယေန အရိဋ္ဌော-မှ အာမန္တေသိတိ - အထိလွယ်ပြီ)။ ဝေမာဝုသောတိ၊ ကောင်းပြီ ငါရှင်ဟူ၍။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော ဘိက္ခု၊ သည်။ တထ ဘိက္ခု၊ နော၊ ထိုခေါ်လာသော ရဟန်း၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတော၊ ရှေးရှုနားထောင်၍။ (ယေနဘဂဝါ-မှ နာလံအန္တရာယာယာတိ-အထိ ရှေးနှင့်မထူး)။ မောဗပုရိသ၊ ကျား။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေ၊ ဤ(တေ ပဋိသေဝတော နာလံ အန္တရာယာယ)သို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ မေ၊ ကို။ ကထ၊ အဘယ်သူထံမှ။ တံ၊ သည်။ အာဇာနာသိနာမ၊ သိဘိသနည်း။ မောဗပုရိသ၊ ကျား။ မယာ၊ သည်။ ပ။ ဝုတ္တံနန္၊ အပ်သည်မဟုတ်လော။ ပန၊ ကား။ တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ငါ။ အလည၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာ။ (အပ္ပဏာဒါ ကာမာ-မှ အာဒိနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယျော-အထိတူ၏)။ မောဗပုရိသ၊ ကျား။ အထစပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ တံ၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။ (တနည်း။ အတ္တနာ၊ ၏။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူခြင်းဖြင့်။ သာရတ္ထဂ္ဂိကံ၊ ဗာဟိရုနိဒါနအပွင့်)။ အမေ၊ စေတ၊ ငါဘုရားတို့ကိုလည်း။ အဗ္ဗာစိက္ခသိ၊ စွပ်စွဲ၏။ အတ္တာနန္၊ ကိုလည်း။ ခနသိ၊ တူးမြို၏။ ဗဟု၊ များစွာလည်း။ အပညံ၊ မကောင်းမှုကို။

☰

ပသဝသိ၊ ပွားစေ၏။ မောဆပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒီဆရတ္တံ၊ လုံး။ တေ၊ ၏။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ အဟိတိက္ခ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဓမ္မဝိနယော၊ ဤ။ ဥသ္မိကတောပိ၊ ပြုအပ်သောပညာဉာဏ်ငွေ့ မျိုးစေ့မျှရှိသူသည်။ သိယာအပိန၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤကားသည်။ နော ဟိ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော ဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍ ။ မကုဘူတော၊ အချိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍ ။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သော ပရုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အစောမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ ကြံ့မိုင်လျက်။ အပ္ပဋ္ဌိဘာနော၊ ပညာဉာဏ်မရှိသည် ဖြစ်၍။ နိသဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌဘိက္ခု၊ ကို။ တုဏှိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ကို။ မကုဘူတံ၊ ကို။ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ ကို။ အစောမုခံ၊ ကို။ ပဇ္ဇာယန္တံ၊ ကို။ အပ္ပဋ္ဌိဘာနေံ၊ ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍ ။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌ ဘိက္ခု၊ ကို။ “မောဆပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ သည်။ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ပါပကေန၊ သော။ ဇေတနဒိဋ္ဌိဂတေန၊ ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်။ ပညာယိဿသိ၊ (ငရဲစသည်တို့၌) ထင်ရှားလတ္တံ့ ။ အဟိံ၊ သည်။ ဣမ၊ ဤမိစ္ဆာအယူ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးဦးအံ့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မူပြီ။

၂၃၇။ အထခေါ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေတို့။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ အဟိတိက္ခ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ။ (အတ္တနာ ဒုဂ္ဂဟိတေန။ ပ။ ပသဝတိ-ပေးလေ)။ ဝေံ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုမေပိ၊ တို့သည်လည်း။ အာဇာနာထာတိ၊ သိကြကုန်ကုန်လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေံ၊ သို့။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုမေတို့သည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာ အာဇာနာထ၊ သိကုန်၏။ ။ (ဤဝါကျမှ တပါး နောဟေဘိဘန္တေမ္ပ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ တိုင်အောင် ရှေးနည်းတူပေး)။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သော။ ထိဒိဋ္ဌာဝါဒိ ရဟန်းသည် ။ ဝတ၊ ဝကမေဟိ၊ ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့မှ။ အညဒတြေ၊ ကြည့်၍ သာလျှင်။ ကာမသညာ ကိလေသာကာမနှင့်ယှဉ်သော သညာမှ။ အညဒတြေ၊ သာလျှင်။ ကာမဝိတက္ကေဟိ၊ ကိလေသာ ကာမနှင့် ယှဉ်သောဝိတက်တို့မှ။ အညဒတြေ၊ သာလျှင်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ ပဋိသေဝိဿတိတိ၊ မှီဝဲလတ္တံ့ ဟူသော။ တေံ၊ ငှါနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

☰

၂၃၈။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမံ၊ ဤ။ ဧကဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ မောဆပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို။ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို။ ဂေယျံ၊ ဂေယျကို။ ဝေယျာကရဏံ၊ ကို။ ဂါထံ၊ ကို။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ကို။ ဇာသကံ၊ ကို။ အတ္ထုတဓမ္မံ၊ ကို။ ဝေဒလ္လံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိဘူ၊ သင်ယူကုန်ပြီး၍ ။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ (အကျိုးအကြောင်းဖြစ်သော) အနက်ကို။ ပညာယာဖြင့်။ နုပပရိက္ခန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ ဝါ၊ မစူးစမ်းကုန်။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပညာယာ၊ ဖြင့်။ အနုပပရိက္ခန္တံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့

အား။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာန်၊ ရုတတ်သော ပညာကို။ နမေန္တိ၊ မခန့်ကုန် ။ တေ၊ တို့သည်။ ဥပါရမ္ဘာနိသံသာစေ၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဣတိဝါဒပုမောက္ခာနိသံသာစ၊ ဤသင်ယူအပ်သော ပါဠိဖြင့် သူတပါးတို့ တင်အပ်သော အယူဝါဒမှ လွတ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ယံသစ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်၏ လည်း။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ အထာ၊ ထိုပရိယတ်တရား၏။ တစ္ဆ အတ္တံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ် ဟူသော အကျိုးကိုလည်း။ နာနဘောန္တိ၊ မခံစားရကုန်။ ဒုဂ္ဂဟိတဘ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ တို့၏။ အဟိတဘယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိုကား။ အလဂဒ္ဒတ္တိကော၊ မြေ နို့ အလိုရှိသော။ အလဂဒ္ဒဂဝေသိ၊ မြေကိုရှာလေ့ရှိသော။ အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ၊ မြေ နို့ရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အထာ၊ ရှိရာ၏။) သော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အလဂဒ္ဒံ၊ ကို။ ပထေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမြေကို။ ဘောဂေ ဝါ၊ ကိုယ် (အခွေ) ၌သော်၎င်း။ နဂံ၊ ငွေဝါ၊ အမြီး၌သော်၎င်း။ ဂဏေယျ၊ ဘမ်းကိုိုင်ရာ၏။ သော အလဂဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပရိပရိဝတ္တိတု၊ ပြန်လှည့်၍။ တထာ၊ ထိုမြေ ဘမ်းယောကျ်ား၏။ ဟတ္ထဝါ၊ လက်၌သော်၎င်း။ ဗာဟာယဝါ၊ မောင်း၌ သော်၎င်း။ အည တရသို့ ၊ တပါးပါးသော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်၌သော်၎င်း။ ငိုသေယျ၊ ကိုက်ရာ၏။ သော၊ ထိုမြေဘမ်းယောကျ်ားသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမြေကိုက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသို့၎င်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အလဂဒ္ဒထာ၊ ၎င်း။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့် တည်း။

၂၃၉။ (ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ-မှ သုဂ္ဂဟိတတ္တာ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာနံ-ဘိုင်အောင် နပါ မပါနှင့် သုဂ္ဂဟိတ နှင့် ဒုဂ္ဂဟိတမျှ သာထူးသည်။ ။ ဥပပရိက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ ဝါ၊ စူးစမ်းကုန်၏။ ခမန္တိ၊ ခန့်ကုန်၏။ သုဂ္ဂဟိတဘ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ကုန်သော။ သုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း ဟု ပေး)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ သော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အလဂဒ္ဒံ၊ ကို။ ပထေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ ထိုမြေကို။ အဇပဒေန၊ ဆိတ်ခြေသဏ္ဍာန်ရှိသော။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ် သည်ကို။ (ကတွာ၊ ၍။) နိဂ္ဂဏေယျ၊ နှိပ်ရာ၏။ အဇပဒေန၊ သော။ ဒဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟိတဘ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်၍။ ဂိဝါယ၊ လည်၌။ သုဂ္ဂဟိတံ ဂဏေယျ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ဖမ်းရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ သော အလဂဒ္ဒေါ၊ သည်။ တထာ ပရိသထ၊ ၎င်း။ ဟတ္ထဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဗာဟံဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ အညတရံ၊ သော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဘောဂေဟိ၊ သို့ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ

၁။ နဥပဋ္ဌဟန္တိ နအာပါထံ အာဂစ္ဆန္တိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို နိဗ္ဗာန်နှင့် နမေန္တိ ခွဲပေးရန် မလို။ နနိဗ္ဗာန် ခမန္တိ၊ မထင်ကုန်ဟု ပေး။
 ၂။ ဣတိကို ဝေ ဘောယံ ပရိယတ္တိယာ၊ ဝါဒကို အတ္တနော ဥပရိ ပရေဟိ အာရောပိတဝါဒထာ နိဂ္ဂဟထာ၊ ဓမ္မာက္ခာနိသံသာ-ကို မောက္ခပယောဇနာ-ဟု ရိုက်ဖွင့်သည့်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

ပလိဝေဠေယျ၊ အကယ်၍ ရစ်ပတ်ငြားအံ့။ အထခေါ်၌။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ မရကံဝါ၊ သို့၎င်း။ မရဏမုတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ သို့၎င်း။ နေဝနိဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု ၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အလဂဗ္ဗဿ၊ ၎င်း။ သုဂ္ဂဟိတတ္ထာ၊ ကြောင့်တည်း။ (ဝေမော။ပ။ ဓမ္မာနံ-ဝါ၊ ကုသုည ရှေးနှင့် တူပြီ)။ ဘိက္ခဝေတို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ မေ၊ ငါသည်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ယဿ၊ အကြင် ပရိယတ် တရား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနေယျာထ၊ သိကုန်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့ သိကြ သည့်အတိုင်း။ နံ၊ ထိုပရိယတ်တရားကို။ ဓာဓေယျာထ၊ မှတ်ယူကုန်ရာ၏။ မေ၊ သည်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ယဿ စ ပန၊ ၎င်းကား။ အတ္ထံ၊ ကို။ နအာဇာနေယျာထ၊ မသိကြကုန်ရာ။ တတ္ထ၊ ထိုပရိယတ် တရား၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ အဟံ၊ ငါတုရားကို။ ပဋိပုဏ္ဏိတဗ္ဗော၊ မေးလျှောက်အပ်၏။ ဝိယတ္တာ၊ ပရိယတ်၌ လိမ္မာကုန်သော။ ယေဘိက္ခူ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ အဿ၊ ရှိကုန်ရာ၏။ တေဝါ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဋိပုဏ္ဏိတဗ္ဗော၊ အပ်ကုန်၏။

၂၄၀။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ဩဃလေးပါးမှ ထုတ်ဆောင်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ကုလ္လပမံ၊ ဖောင်လျှင်ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဂဟဏတ္ထာယ၊ စွဲလမ်းစိမ့်သောငှါ။ နောဒေသိဿာမိ၊ မမူ။ တံ၊ ထိုကုလ္လပမတရားကို။ ပ။ ပစ္စယောသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဍဝံ၊ (နက်ရှိုင်းသော) ချေပြင်ကျယ်ကို ။ ဩရိမံ၊ ဤမှာဖက်၌ဖြစ်သော။ တိရံ၊ ကမ်းကို။ သာသကံ ၊ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ရှိ၏ ဟူ၍။ သပ္ပုဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းရှိ၏ဟူ၍။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဖက်၌ဖြစ်သော။ တိရံ၊ ကမ်းကို။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိဟူ၍။ အပ္ပုဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်း မရှိဟူ၍။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ သန္တာရဏီ၊ ကူးကြောင်းဖြစ်သော။ နာဝါစ၊ လှေသည်လည်း။ န အဿ မရှိရာ။ အပါရာ၊ ဤဖက်ကမ်းမှ။ ပါရိ၊ ထိုဖက်ကမ်းသို့။ ဂမနာယ၊ ငှါ။ ဥတ္တရသေဘဝါ၊ သည်လည်း။ ဥတ္တရသေဘဝါ၊ ကူးမြောက်ကြောင်းတံတား သည်လည်း။ နအဿ၊ မရှိရာ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ “အယံ ဥဒကဏ္ဍဝေါ၊ သည်။ မဟာ၊ ကြီး၏။ ဩရိမံ၊ သော။ ဘိရံ၊ သည်။ သာသကံ ၊ ၎င်း။ သပ္ပုဋိဘယံ၊ ၎င်း။ ပါရိမံ၊ သော။ တိရံ၊ သည်။ ခေမံ၊ မရှိ။ အပ္ပုဋိဘယံ၊ မရှိ။ သန္တာရဏီ၊ သော။ နာဝါစ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပါရာ၊ မှ။ ပါရိ၊ သို့။ ဂမနာယ၊ ငှါ။ ဥတ္တရသေဘဝါ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ မြက်ထင်းသစ်ခက် သစ်ရွက်ကို။ သံကဗ္ဗိဘာ၊ စုရုံး၍။ ကုလ္လံ၊ ဖောင်ကို။ ဗန္ဓိဘာ၊ ဖွဲ့၍။ တံကုလ္လံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဟဒတ္တံ၊ ခံစား လက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပါဒေဟိစ၊ ခြေဘို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါယမမာနော၊ အားထုတ်လျှက်။ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပါရိ၊ ထိုဖက်ကမ်းသို့။ ဥတ္တရသေယျ၊ ကူးရမှုကား။ ယံနနာတိ၊ ကောင်းလော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ (အသခေါ-မှ ဥတ္တရသေယျ- အသိဘူ၏)။ ဥတ္တိဏ္ဍဿ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရိ၊ ခံစားတဖက်ကမ်း သို့ ရောက်ပြီးသော။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၎င်း။ “အယံ၊ ကုလ္လော၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗာဂုကာရော၊ ကျေးဇူးများ၏။ အဟံ၊ သည်။

၁။ မဟန္တံ ဥဒကဏ္ဍံ-၌ မဟန္တံ-သည် ဥဒကဏ္ဍံ-၏ ဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် ပေးသကဲ့သို့၊ မဟာကို ဥဒကဏ္ဍ ဝေါ-၏ ဝိသေသန အဖြစ်ပေးသော် ဥဒကဏ္ဍဝေါ-ကို သသကော သပ္ပုဋိဘယော ခေမော အပ္ပုဋိဘယော-ဟု ဝိဘတ်ပြင်၍စပ်။

ဣမံကလ္လံကို။ နိဿယ၊ ရှိ။ပ။ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီ။ အဟံ သည်။ ဣမံကလ္လံကို။ သိသေဝါ။
 ဦးခေါင်း၌ သော်လည်း။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ခန္ဓေဝါ၊ ပခုံး၌သော်လည်း။ ဥစ္စာရေတွာ။
 ထား၍။ ယေနကာမံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိရာ အရပ်သို့။ ပက္ကမေယျံ၊ ဖဲသွားရမှကား။ ယံနန္နာတိ၊
 ကောင်းလေစွ ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ (တံကိ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးလေ)။
 သော ပုရိသော၊ သည်။ ဝေံကာရိ၊ ဤသို့ ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိံ ကုလ္လော၊ ၌။ ကိစ္စကာရိ၊ ပြုသင့်
 သည်ကို ပြုလေ့ရှိသူသည်။ အဿအပိန၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ (နောဟေတံ ဘန္ဓေ-
 ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေတို့။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကထံကာရိ၊ အသို့ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိံ ကုလ္လော၊ ၌။
 ကိစ္စကာရိ၊ သည်။ အဿ၊ ရာသနည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဥတ္တိဏ္ဏဿ၊ ကူးမြောက်
 ပြီးသော။ ပါရဂံတဿ၊ သော။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ (ဗဟုကာရော။ပ။ ဥတ္တိဏ္ဏော-အထိပေးမြဲ)။
 အဟံသည်။ ဣမံကလ္လံကို။ ထလေဝါ၊ ကုန်းပေါ်၌သော်၎င်း။ ဥဿာဒေတွာ၊ တင်ထား၍။ ဥဒကေ
 ဝါ၊ ရေ၌သော်၎င်း။ ဩပလာပေတွာ၊ မျော၍။ ယေနကာမံသို့။ ပက္ကမေယျံ၊ မူကား။ ယံနန္နာတိ၊
 စွဟူ၍။ ဝေံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဝေံကာရိ၊ ဤကြံစည်သည့်
 အတိုင်း ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိံ ကုလ္လော၊ ၌။ ကိစ္စကာရိ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ
 ခေါ်သာလျှင်။ နိတ္ထရဏတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလ္လုပမော၊ ဖောင်လျှင်ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မော၊ ကို။
 မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ဂဟဏတ္တာယ၊ စွဲလမ်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နောဒေသိတော။
 ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။
 ကုလ္လုပမံ၊ သော။ ဓမ္မံကို။ အာဇာနန္ဓေဟိ၊ သိကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဓမ္မာပိ၊ (ဘာဝနာ-
 မယ) ကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အဓမ္မာ၊ (မေထုန်စသော)
 အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ပဂေဝ ပဟာတဗ္ဗာ၊ အဘယ်မှာမပယ်အပ်ဘဲ ရှိကုန်အံ့နည်း။

၂၄၁။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းတို့သည် ။ ဣမာနိ ခာ၊ ဤခြောက်ပါး
 တို့တည်း။ ကတမာနိခာ၊ အဘယ်ခြောက်ပါးတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ပ။ (အဿု-
 တဝါစသည်တို့၏အနက်ကို မူလပရိယာယသုတ် စာပိုဒ် ၂-၅ ရှိ)။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။
 ဧတံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဒေသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏။ ဒေသော၊
 သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ သညံ၊
 ကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ပ။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော။
 မုတံ၊ တွေ့အပ်သော။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော။ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော။ ပရိယေသိတံ၊ ရွာမှီးအပ်
 သော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဝိစရိတံ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်အပ်သော။ ယမ္မိ တံ၊ အကြင်အာရုံသည်
 လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တမ္မိံ၊ ထိုအာရုံကိုလည်း။ ဧတံ၊ ဤအာရုံသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဒေသော၊
 သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိံ၊ ၏။ ဒေသော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊
 ၏။ သော၊ ထိုငါသည်။ လောကော၊ လောကတည်း။ သော၊ သည်။ အတ္တာ၊ တည်း။ သော၊ သည်။
 ပေစ္စ၊ တမလွန် လောကသို့ သွား၍။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။ ဓုဝေါ၊ ခိုင်ခံ့သည်။ သဿတော၊ တည်တံ့သည်။
 အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိသည်။ ဘဝိဿာမိံ၊ ဖြစ်အံ့။ သဿတံ၊ သမံ၊ အမြဲ
 တည်သော ဝတ္ထုတို့နှင့် တူစွာ။ တထေဝ၊ တည်တံ့ခိုင်မြဲ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်
 သာလျှင်။ ဌဿာမိံ၊ တည်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ယမ္မိ တံ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်း

၂၄၁

၁။ ဒိဋ္ဌိပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိယာ အာရမ္မဏမ္ပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိယာ ပစ္စယောပိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုရှု၍ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ
ကို သုံးနည်းလုံးသော်လည်းပေး။

သည်။ အတ္တိ၏။ တမ္ဗိကိုလည်း။ ဧတံ၊ ဤဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းသည်။ မမာ၊ တည်း။ သော၊ သည်။ အဘိ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ မော၊ အတ္တိ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (သုတဝါ စသောဝါကျကို၊ အထုတဝါ စသော ဝါကျကို မှီ၍ ပေးလေ)။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း။ သမနုပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုသည်ရှိသော်။ (ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းသည်။) အသတိ၊ မရှိသော်။ နပရိတဿတိတိ၊ မတပ်မက်ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၄၂။ ဧဝံသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ အညာဘရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော ဝတ္တုသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ပရိတဿနာ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်။ သိယာနုခေါတိ၊ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူ၏။ “မော၊ ငါ၏။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္တုသည်။ ဝတ၊ စစ်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ မော၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္တုသည်။ ဝတ၊ စစ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မော၊ ၏။ ယံ၊ သည်။ ဝတ၊ စစ်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ဝတ၊ စစ်။ နလဘာမိတိ၊ မချ” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအချို့သောသူသည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာဋ္ဌိံ၊ ရင်ကိုတီး၍။ ကန္တတိ၊ ငိုကျွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ တော့ဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သိယာ ပန ဘန္တေ ဗဟိဒ္ဓါ အသတိ အပရိတဿနာ။ ပ။ အပရိတဿနာ ဟောတိတိ-၌ အပရိတဿနာ၊ မတပ်မက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်- စသည်ဖြင့် ပဋိသေခအနက်ပေးရုံမှ တပါး အားလုံးတူ၏)။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော အဘွင်းဝတ္တုသည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ သိယာနုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဧကစ္စဿ၊ ၏။ “သော လောကော၊ သည်။ ပ။ ဌဿာမိတိ၊ တည်အံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအချို့သောသူသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ၊ ဒိဋ္ဌာနပရိယတ္တာနာ၊ ဘိနိဝေသာ နုသယာနံ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ၊ တည်ရာဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ၊ ထကြွသော ဒိဋ္ဌိ၊ မှားသော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ဒိဋ္ဌိ၊ အဖန်တလဲလဲ ကိန်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိတို့ကို။ သမ္မုတ္တိတာယ၊ ပယ်သတ်ခြင်းငှါ။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထာယ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗပဓိပဋိ နိဿန္တိယ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယာယ၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။

၁။ အသတိ နပရိတဿတိတိ အဝိဇ္ဇမာနေ-ဤအဋ္ဌကထာ။ ။ အဝိဇ္ဇမာနေ ဧတံ မမာတိ ဂယေတဗ္ဗေ တဏှာဝတ္တုသို့ ၊ အဇ္ဈတ္တကန္တပဉ္စကေ အနုပလဗ္ဗမာနေ ဝိနဋ္ဌေ။ ဋီကာနှင့်အညီ ဆယ်မာန် ဘိက္ခဝေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ- ပါဠိနှင့်ဆီလျော်အောင် ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ-ဟု ပါဠိသေသထည့်သည်။

၂။ ပါဠိ၌ သံဝဇ္ဇေတဗ္ဗ လောပဒသာရိလျှက် အဋ္ဌကထာ၌ ဒိဋ္ဌိနု ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနု ဒိဋ္ဌာမိဋ္ဌာနာနု ဒိဋ္ဌိပရိယတ္တာ- နာနု အဘိနိဝေသာနုသယာနု-ဟု သံဝဇ္ဇနာ ငါးရပ်ရှိသည်။ ဒိဋ္ဌိနု တခုပင်။ အဋ္ဌကထာ အလို ၂၄၁-စာပါရှိ၍ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိကို ဒိဋ္ဌိပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ ဒိဋ္ဌိယာ အာရဗ္ဗတမ္ဗိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ ဒိဋ္ဌိယာ ပစ္စယောပိ-ဟု ဖွင့်သကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာန- ဟူသောသံဝဇ္ဇေတဗ္ဗကို ဒိဋ္ဌိနု ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနု-ဟု နှစ်နှစ်ဖွင့်သည်ဟု ယူ။

ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာဖြစ်သော။ နိရောဓာယ၊ တဏှာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားကိုသော်၎င်း)။ တထာဂတသာဝကဿဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏ (စကားကိုသော်၎င်း)။ သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏။ တဿ၊ ထိုအချို့သော သူ၏။ “ဥစ္စိဇ္ဇိဿာမိ နာမဿ၊ ပြတ်လိမ့်မည်လော။ ဝိနဿိဿာမိ နာမဿ၊ ပျက်လိမ့်မည်လော။ နဿုနာမ ဘဝိဿာမိတိ၊ မဖြစ်တော့အံ့လော” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့သောယုံမှားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဟော၏။ သော၊ ထိုအချို့သော သူသည်။ သောစတိ၊ ဟော၏။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေံခေါ၊ လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိနံတော်မူပြီ။

(သိယာ ပန ဘန္တေ။ပ။ အပရိတဿနာ ဟောတိ-ဟူသော ဗျာတိရေက ဝါကျမှာအနက် သိသာပြီ)။

၂၄၃။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယောပရိဂ္ဂဟော၊ အကြင်သိမ်းဆည်းအပ်သော အပဝတ္ထုသည်။ နိစ္စော၊ သည်။ ဓုဝေါ၊ သည်။ သဿတော၊ သည်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သဿတိ၊ သမံ၊ စွာ။ တထေဝ။ ပြင့်သာလျှင်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ တံပရိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ပရိဂ္ဂဟေယျာထ၊ သိမ်းယူနိုင်ရာကုန်သလော။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယောပရိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ပ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တံပရိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပဿထ နော၊ ရှုမြင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မေး၏။ (နော ဟေတံ ဘန္တေ-ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေတို့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယောပရိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ပ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တံပရိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။

ဘိက္ခဝေတို့။ ယံအတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ကို။ ဥပါဒိယတော၊ စွဲလမ်းသော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ပါယာသာ၊ တို့သည်။ နဥပုဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တံ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ကို။ ဥပါဒိယေထ၊ စွဲလမ်းနိုင်ကုန်သလော။ (ပဿထနော။ပ။ ပါယာသာ-လွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ယံဒိဋ္ဌိနိဿယံ၊ အကြင် ဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာကို။ နိဿယတော၊ မှီသော။ အဿ၊ ၏။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿပါယာသာ၊ တို့သည်။ နဥပုဇ္ဇေယျ၊ ကုန်ရာ။ တံဒိဋ္ဌိနိဿယံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာကို။ နိဿယေထ၊ မှီနိုင်ရာကုန်သလော။ (ပဿထနောတုမေ။ပ။ ပါယာသာ-လွယ်ပြီ)။

၂၄၄။ ဘိက္ခဝေတို့။ အတ္တနိဝါ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတ္တနိယံ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာသည်။ မေတိ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)တည်းဟူ၍။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤမေးတော်မူတိုင်းဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အတ္တနိယေ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတ္တာ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တသည်။ မေ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤမေးတော်မူတိုင်း ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ အတ္တနိဝါ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တကို၎င်း။ အတ္တနိယေ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာကို၎င်း။ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်။ ထေတတော၊ ခိုင်မြဲသော

အားဖြင့်။ အနုလဗ္ဗမာနေ၊ မရအပ်သော်။ “သော လောကော သည်။ပ။ ဌာယာမိတိ၊ တည်အံ့”
 ဟူသော။ ယမ္ပိ တံ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ဤဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း အကြောင်း
 သည်။ ကေဝလော၊ အလုံးစုံသော။ ပရိပူရော၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံသော။ ဗာလဓမ္မော၊ လူမိုက်
 တို့၏ တရားသည်။ နသိယာ န၊ မဖြစ်ရာသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံဟိ၊ အဘယ်မှာလျှင်။
 နောသိယာ၊ မဖြစ်ပဲ ရှိအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကေဝလော၊ သော။ ပရိပူရော၊ သော။ ဗာလ-
 ဓမ္မောတိ၊ လူမိုက်တရားသည်သာ။ သိယာ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့ သော ကေားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့ အောက်မေ့ မှတ်ထင်
 ကုန်သနည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။
 ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံပန၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုရုပ်သည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲ
 လော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ယံပန၊
 အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံ၊
 ထိုရုပ်ကို။ တေံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဒေသော၊ ဤရုပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။
 အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေသော၊ ဤရုပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပသိတံ၊
 ငှါ။ ကလ္လံန၊ သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ (နောဟေတံ ဘန္တေ တံကိံ မညထ
 ဘိက္ခဝေ-ပေးမြဲ)။ ဝေဒနာ၊ သည်။ သညာ၊ သည်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။
 နိစ္စံဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ (အနိစ္စံ ဘန္တေ။ပ။ နော ဟေတံ
 ဘန္တေ-ရှေးနည်း ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောက၌။ အတိတာ-
 နာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ ကိံ ဦး၊ တစ်တခုသော။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်
 သည်။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။
 ကိံဦး၊ သော။ ယံရူပံ၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိကံဝါ။ ရှုန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သုခမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်
 လည်း ဖြစ်သော။ ကိံဦး၊ သော။ ယံရူပံ၊ သည်။ ဟိနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏိတံဝါ၊ မြတ်
 သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိံဦး၊ သော။ ယံရူပံ၊ သည်။ ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊
 နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိံဦး၊ သော။ ယံရူပံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇိ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေံရူပံကို။
 (ဝေမေတံမှတေံ။ ဒုဗ္ဗင်္ဂစပ်) တေံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဒေသော၊ သည်။
 အဟံ၊ သည်။ နအသိ၊ မဖြစ်။ ဒေသော၊ သည်။ နအတ္တာဘိ၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍။ ဝေံသိ၊ ယထာဘူတံ၊
 စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ညာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒုဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ကာစိ၊ သော။ ယာဝေဒနာ၊ သည်။
 ကုခံ၊ သော။ ယာသညာ၊ သည်။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အတိတာနာဂတ
 ပစ္စုပ္ပန်၊ သော။ပ။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိံဦး၊ သော။ ယံ ဝိညာဏံ၊ သည်။
 အတ္ထိ၊ ဇိ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တေံဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်ကို။ တေံ၊ ဤအလုံးစုံသော ဝိညာဏ်သည်။
 နမမ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ ဒေသော၊ ဤအလုံးစုံသော ဝိညာဏ်သည်။ နအဟမသိ၊ ငါမဟုတ်။ ဒေသော၊

၁။ နသံ စ ဒုရေ ပထဝီစ ဒုရေ၊ တေကုတ္တရ ဝေဟိတဆဝင် ကဲ့သို့ ပါဠိပဒိကတ္တ၌ သတ္တမိကြံ၍ ကိဦးသော။
 ရူပံ၊ သည်။ ဒုရေဝါ၊ ဝေးလည်းဝေး၏။ သန္တိကေဝါ၊ နီးလည်း နီး၏-ဟု တုလျက် လိက်တပေး။ သမ္ပပ္ပထာ ဩရိမတီ
 ရတော ပရတိရိဝိယ စ သုဝိဒ္ဓရ ဝိဒ္ဓရေ အဟံ၊ မ-၂ပေါတလိယသုတ် အဋ္ဌကထာ။ ။ သုဝိဒ္ဓရ ဝိဒ္ဓရတီ
 သုဗ္ဗဝိဒ္ဓရဘူတေဝေ ဝိဒ္ဓရေ အဟံ ဌိတော၊ ၎င်းဋီကာတို့ အလို ကိဦးသော။ ယံရူပံ၊ သည်။ ဒုရေဝါ၊ ဝှိလည်း။
 ဌိတံ၊ ထည်၏။ သန္တိကေဝါ၊ ဝှိလည်း။ ဌိတံ၊ ထည်၏-ဟု ပေး။

သည်။ နမေအတ္တာတိ၊ ငါ၏ အတ္တမဟုတ် ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဠ္ဇဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၄၅။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေံ၊ ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း။ ပဿံ၊ ရှုသည်ရှိသော်။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သညာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုတ္တတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၏စိတ္တံသည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ခိဏာဇာတိ။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ကုစာပိဒံ ၅၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေတို့။ အယံသိက္ခ၊ ကို။ ဥက္ခိတ္တပလိဗော၊ ဣတိပိ၊ မြောက်ပင့်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တံခါးကျည်ရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ သံကိဏ္ဍပရိက္ခောဣတိပိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကမ္မာတိ သင်္ခါရ ကျုံးမြောင်း ရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ အပ္ပုဋ္ဌေ သိကော ဣတိပိ၊ နုတ်အပ်ပြီးသော တဏှာ တံခါးတိုင် ရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ နိရဂ္ဂဇ္ဇော ဣတိပိ၊ ဩရမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ် တံခါးရွက်မရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ အရိယော၊ စင်ကြယ်သော။ ပန္နဓဇော၊ ချအပ်ပြီးသော မာနတံခွန်ရှိသော။ ပန္နဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော မာနတန် ရှိသော။ ဝိသံယုတ္တော ဣတိပိ၊ မာနယောဂနှင့်မယှဉ်သူဟူ၍ ၎င်း။ ဝုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥက္ခိတ္တပလိဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာသည်။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိသည်။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏ ကည်ရာ (ကျင်း) ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနဘာဝံကတော၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေံခေါ၊ ဤ သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥက္ခိတ္တပလိဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံကိဏ္ဍပရိက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပေါနောဗ္ဗဝိကော၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိသော။ ဇာတိသံသာရော၊ ဖြစ်စေတတ် ကျင့်လည်စေတတ်သော ကမ္မာတိသင်္ခါရသည်။ ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စိန္နမူလော၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေံခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံကိဏ္ဍပရိက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အပ္ပုဋ္ဌေသိကော ဟောတိ-၌ တဏှာ၊ တဏှာသည် ဟုဒပး၊ ကြွင်းလွယ်၏)။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိရဂ္ဂဇ္ဇော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်အရပ် (ကာမဘုံ)သို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်။ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥစ္စိန္နမူလာနိ၊ ကုန်သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေံခေါ၊ လျှင်။ပ။ နိရဂ္ဂဇ္ဇော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အသ္မိမာနော၊ ခန္ဓာငါးပါး၌ ငါတို့ စွဲလမ်းသော မာနသည်။ ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စိန္နမူလော၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဝိသံယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၀၀၀

၂၄၆။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သဏ္ဍန္နာ၊ သိကြားနှင့်တကွကုန်သော။ သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွကုန်သော။ သပဇာပတိကာ၊

မာရ်နတ်နှင့်တကွကုန်သော။ ဝေဝါ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ အန္တေသံ၊ ရွာကုန်သည်ရှိသော်။ တထာဂတဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဝါ၊ ရဟန္တာ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤအာရုံကို။ နိဿိတန္တိ၊ မှီ၏ဟူ၍။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကြကုန်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ တထာဂတံ၊ သတ္တဝါကို။ ဝါ၊ ရဟန္တာကို။ အနန္တဝိဇ္ဇောတံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိဟူ၍။ ဝါ၊ မသိအပ် မသိနိုင်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ ဟောကြားလေ့ရှိသော။ ဝေမက္ခာယိ၊ ဤသို့ မိန့်မြွက်လေ့ရှိသော။ မ၊ ငါဘုရားကို။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ဝေနယိကော၊ သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ သတော၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်းကို။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ဝိဘဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းကို။ ပညာပေတီတိ၊ သိစေ၏”ဟူ၍။ အသတော၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးသောအားဖြင့်။ မုဿ၊ လိမ်လည်သောအားဖြင့်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စုပ်စွဲကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာစ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီး၏ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ မဟော။ ယထာစ၊ အကြင် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်၏ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မဟော။ တထာ၊ ထိုငါဘုရား မဟောသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မ၊ ငါဘုရားကို။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပ။ ပညာပေတီတိ၏”ဟူ၍။ အသတော၊ အားဖြင့်။ ပ။ အဘူတေန၊ အားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

(တနည်းကား—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ န၊ သတ္တဝါကို မဖျက်ဆီးတတ်။ ယထာစ၊ ဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ သတ္တဝါ၏ ပျက်စီးခြင်းကို မဟော။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် (ဖြစ်သော။) မ၊ ကို။ တေဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင်ဖြစ်သော ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဝေနယိကော၊ သတော၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဝိနာသံ၊ ကို။ ဝိဘဝံ၊ ကို။ ပညာပေတီတိ၊ ၏”ဟူ၍။ အသတော၊ အားဖြင့်။ ပ။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးအခါ၌၎င်း။ တေရဟိစ၊ ယခုအခါ၌၎င်း။ ဒုက္ခံဝေ၊ ဆင်းရဲကို၎င်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ နိရောဓဉ္စ၊ ချုပ်ရာကို၎င်း။ ပညာပေမိ၊ သိစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသိစေခြင်း၌။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ စေအက္ခောသန္တိ၊ အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အံ့။ စေပရိဘာသန္တိ၊ အကယ်၍ ရေရွတ်ကုန်အံ့။ စေရောသေန္တိ၊ အကယ်၍ ချုတ်ချယ်ကုန်အံ့။ စေဝိဟေသေန္တိ၊ အကယ်၍ ညှဉ်းဆဲကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း စသည်တို့၌။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ အာသာတော၊ အမျက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပ္ပစ္စယော၊ ဝမ်းမမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသိစေခြင်း၌။ ပရေ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ ကို။ စေသက္ကရောန္တိ၊ အကယ်၍ အရိုအသေပြုကုန်အံ့။ စေဂရုကရောန္တိ၊ အကယ်၍ အလေး ပြုကုန်အံ့။ စေမာနေန္တိ၊ အကယ်၍ မြတ်နိုးကုန်အံ့။ စေပုဇေန္တိ၊ အကယ်၍ ပူဇော်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်တို့၌။ တထာဂတဿ၊ ၏။ အာနန္တော၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။

ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံပေါလုင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေတိ။ တကြ၊ ထိုသို့စေခြင်း၌။ ပရေ၊ တို့သည်။ တထာဂတံကို။ စေသက္ကဏေန္တိ၊ အံ။ပ။ စေပူဇေန္တိ၊ အံ။ ဘိက္ခဝေသိ။ တကြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်၌။ တထာဂတဿ၊ ၏။ “ယံဣဒံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဣမေကာရာ၊ ဤအရိုအသေတို့ကို။ ကရိယန္တိတိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေပိအက္ကာသေယျံ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဆဲရေးကုန်အံ။ပ။ စေပိဝိဘေသေယျံ၊ အကယ်၍ မူလည်း ညည်းဆဲကုန်အံ။ တကြ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း စသည်တို့၌။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အာဇာတော၊ အမျက်ကို။ နကရဏိယော၊ မပြုအပ်။ အပ္ပစ္စယော၊ကို။ နကရဏိယော၊ အပ်။ စေတသော၊ ၏။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ ကို။ နကရဏိယာ၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊၌။ တုမေ၊ တို့ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေသက္ကဏေယျံ၊ ကုန်အံ။ပ။ စေပိပူဇေယျံ၊ ကုန်အံ။ တကြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်း စေသ၌၌။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒော၊ ကို။ နကရဏိယော၊ မပြုအပ်။ပ။ စေတသော၊ ၏။ ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံ၊ ကို။ နကရဏိယံ၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေတိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊၌။ တုမေ၊ တို့ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေပိ သက္ကဏေယျံ၊ ကုန်အံ။ပ။ စေပိပူဇေယျံ၊ ကုန်အံ။ တကြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစေသ၌၌။ တုမာကံ၊ တို့၏။ “ယံ ဣဒံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ ပရိညာတံ၊ အပ်၏။ တတ္ထံ၊ ဝေရူပါ၊ ကုန်သော။ ဣမေကာရာ၊ တို့ကို။ ကရိယန္တိတိ၊ အပ်ကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဝေ၊သည်။ အဿ၊ ရာ၏။

၀၀

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေသိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊၌။ ယံအကြင်သဘောတရားသည်။ တုမာကံ၊ သင်တို့၏(ဥစ္စာသည်။) န၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ပဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ဝါ၊ ကို။ ပဟိနံ၊ ပယ်စွန့်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒိဗရတ္တံ၊ ရှု၍စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပျိုးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေသိ။ ကိဉ္စ၊ အတယ်သဘောတရားသည်လျှင်။ တုမာကံ၊သည်။ န၊ မဟုတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေသိ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ တုမာကံ၊သည်။ န၊မဟုတ်။ တံ၊ထိုရုပ်ကို။ ပဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊သည်။ ဝါ၊ကို။ ပဟိနံ၊ သော်။ ဒိဗရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဝေါ၊သိ၏။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝေဓနာ၊ သည်။ပ။ သညာ၊ သည်။ပ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ။

ဘိက္ခဝေသိ။ တံ၊ကို။ ကိ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣမသ္မိံ၊ ဇေတဝနေ၌။ ယံတိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ အကြင် မြက် ထင်း သစ်ခက် သစ်ရွက်သည်။ အတ္တိ၊၏။ တံ၊ကို။ ဇနောလူသည်။ ဟရေယျဝါ၊ ဖယ်ရှားမှုလည်း ဖယ်ရှားငြားအံ။ ဒဟေယျဝါ၊ မီးရှို့ မူလည်း မီးရှို့ ငြားအံ။ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်း အားလျော်စွာ။ ကရေယျဝါ၊ ပြုမူလည်း ပြုငြားအံ။ တုမာကံ၊ တို့၏။ အမေ၊တို့ကို။ “ဇနောသည်။ ဟရတိဝါ၊ဘိဓောင်မူလည်း ဓောင်၏ဟူ၍။ ဒဟတိဝါ၊ မီးရှို့ မူလည်း ရှို့ ၏ဟူ၍။ ယထာပစ္စယံ၊ စွာ။ ကရေတိဝါ၊ ပြုမူလည်း ပြု၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿအပ်နု၊

၁။ ဥပ္ပိလာဝိ ပုရိမာဝတ္ထာယ ဘိဇ္ဇတိ ဝိသေသံ အာပဇ္ဇတိတိ ဥပ္ပိလံ။ တဒေဝ ဥပ္ပိလာဝိတံ၊ တဿ ဘာဝေါ ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံ။ ဋီကာ။

ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ ဣသိ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေရား။ တေံ သည်။ နောဟိ သည်သာ။ တံ သည်။ ကိဿဟေတု ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေရား။ ယံ အကြင်ကြောင့်။ တေံ ဤမြက်ထင်း သစ်ခက် သင်ရွက်သည်။ နော။ တပည့်တော်တို့၏။ အတ္တာဝါ အတ္တသည်လည်း။ န၊ မဟုတ်။ အတ္တနိ ယံဝါ အတ္တ၏ ဥစ္စာသည်လည်း။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဣသိ ဖြေဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ သာလျှင်။ ယံ သည်။ ပ။ ဘဝိဿတိ လတ္တံ့ ။

၂၄၈။ ဘိက္ခဝေတို့။ မယာ ငါသူရားသည်။ ဝေံ ဣသိ။ ဥတ္တာနော ပေါ်လှင်သော။ ဝိဝဇ္ဇော ပွင့်လင်းသော။ ပကာသိတော ထင်ရှားသော။ ဆိန္နပိလောတိကော ပယ်ပြတ်အပ်ပြီးသော အဝတ်ဟောင်းရှိသူနှင့်တူသော။ ဝါ ရှင်းလင်းသုတ်သင်အပ်ပြီးသော အမှိုက်(ရဟန်းတု)ရှိသော။ ဓမ္မော တရားကို။ သွာက္ခာတော ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ မယာ သည်။ ဝေံ ဣသိ။ ဥတ္တာနော သော။ ဝိဝဇ္ဇော သော။ ပကာသိတော သော။ ဆိန္နပိလောတိကော သော။ ဓမ္မော ကို။ သွာက္ခာတော ကောင်းစွာဟောအပ်သော်။ အရဟန္တော ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သော။ ခိဏာသဝါ ကုန်ခမ်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်သော။ ဝုသိတဝန္တော သုံးအပ် ပြီးသော မဂ်ရှိကုန်သော။ ကဘကရဏိယာ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်သော။ ဩဟိတဘာရာ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန် ရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တာ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခိဏာဘဝသံယောဇနာ (ဘဝတို့၌ဖွဲ့တတ်သော) ကုန်ပြီးသော သံယောဇနိရှိကုန်သော။ သမ္မာ ကောင်းစွာ။ အဘာယာ သိ၍။ ဝိမုတ္တာ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော။ (မူလ-ရိသာယသုတ် စာပိုဒ် ၈-၅၅လည်းပါ၏)။ ယေတေဘိက္ခု။ တို့သည်။ သန္တိ ကုန်၏။ တေသံ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝဇ္ဇံ ဝဋ်သည်။ ပညာပနာယာ သိစေခြင်း (ပညပ်ခြင်း)ငှါ။ နတ္ထိ မရှိ။ ဘိက္ခဝေဘို့ ။ပ။ သွာက္ခာတော အပ်သော်။ ယေသံ ဘိက္ခုနံ တို့သည်။ ပဉ္စ ကုန်သော။ ဩရမ္မာဂိယာနိ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ တို့ကို။ ပဟိနာနိ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ ကုန်သော။ တေ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဩပပါတိကာ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေကုန်၏။ တတ္ထိ ထိုဗြဟ္မာပြင်၌။ ပရိနိဗ္ဗာသိနော ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု ကုန်၏။ တသ္မာ လောကော ထိုဗြဟ္မာ ပြည်မှ။ အနဝတ္တိဓမ္မာ မဆုတ်နစ်ခြင်း သဘောရှိ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ သွာက္ခာတော အပ်သော်။ ယေသံ ဘိက္ခုနံ တို့သည်။ ဝါဘူ၏။ တိဏိ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ တို့ကို။ ပဟိနာနိ အပ်ကုန်ပြီ။ ရာဂဒေါသမောဟာ တို့သည်။ တနုဘုတာ နည်းပါးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ ကုန်သော။ တေ တို့သည်။ သကဒါဂါမိနော သကဒါဂါမ်ဘို့သည်။ (ဟုတော၊ ၅။) သာဂိဒေဝ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံလောကံ ဣလူ့ပြည်သို့။ အာဂန္တော လာကုန်၍ ။ ဒုက္ခဿာ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ ကို။ ကရိဿန္တိ ပြုကုန်လတ္တံ့ ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ သွာက္ခာတော အပ်သော်။ ယေသံ ဘိက္ခုနံ တို့၏။ ဝါ တို့သည်။ တိဏိ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ တို့ကို။ ပဟိနာနိ

၁။ ဆိန္နာ (ပဟိနာ အဝိဇ္ဇမာနာ)ပိလောတိကာ ယဿာတိ ဆိန္နပိလောတိကောယဿ၊ အကြင်သူသည်။ ဝါ အား။ ဆိန္နာ ပယ်ပြတ်အပ်သော။ ဝါ မရှိသော။ ဝါ ကင်းသော။ ပိလောတိကာ (စုတ်ပြတ်ချုပ်ဖာ ထုံးဖွဲ့ပါ သော) အဝတ်ဟောင်းသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဣတိ ကြောင့်။ သော သည်။ ဆိန္နပိလောတိကော မည်၏။ ဆိန္နပိလောတိကောဝိယ ဆိန္နပိလောတိကော။ ဓမ္မရ၏။ စုတ်ပြတ်ချုပ်ဖာ ထုံးဖွဲ့ဟောင်းနွမ်းသော အဝတ်ကို မဝတ်၊ အသစ်ကျပ်ချွတ် အဝတ်သစ်ကို ဝတ်သူနှင့် တူသော ပစ္စည်းလေးပါးပေါ်မျှားအောင် ကုဟန စသည်ကို ပြုသူ ဣရိယာပုတ်ကိုပြင်သူ မိမိ၌မရှိသောစျားနံ ဝိပဿနာတို့ကို ပြောဆိုသူတို့မှ ကင်းရှင်းသောတရား (သာသနာ)ဟု ဆိုလိုသည်။ နိဒါနသံဠ ၃-ဝဂ် ၂-သုတ် ၂၂-စာပိုဒ်၅၅လည်း ခူလေ။

ပယ်အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ အဝိနိပါတဗ္ဗော၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော။ နိယတာ၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲကုန်သော။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သွာက္ခာတေ၊ အပ်သော်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မာနုသာရိနော၊ ပညာတရားဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဒ္ဓါနုသာရိနော၊ သဒ္ဓါဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သွာက္ခာတေ၊ အပ်သော်။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ မယံ၊ ငါဘုရား၌။ သဒ္ဓါမတ္တာ၊ ယုံကြည်ရုံမျှသာ။ ပေမမတ္တာ၊ နှစ်သက်ရုံမျှသာ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ပြည်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိကုန်၏။ ဣဘိ၊ သို့။ အဝေါ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါ၊ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြ)

ရတိယံ၊ သော။ အလကဒ္ဓါပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-ဝဗ္ဗိကသုတ်

၂၄၉။ (ဝေံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြ)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ- ကုမာရကဿပေါ၊ အရှင်ကုမာရကဿပသည်။ အန္ဓဝနေ၊ အန္ဓတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညဘရာ၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သား (ဗြဟ္မာ) သည်။ အဘိက္ခန္ဓာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်ကောင်အခါ၌။ အဘိက္ခန္ဓဝဏ္ဏာ၊ အလွန် နှစ်ယိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်။ အန္ဓဝနံ၊ ကို။ သြဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ငတောက်ပနေ၍။ပ။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ကုမာရကဿပံ၊ ကို။—ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းရဟန်း။ အယံ ဝဗ္ဗိကော၊ ဤတောင်ပိုသည်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ဓမ္မာယဘိ၊ အခိုးထွက်၏။ ဒိဝံ၊ နေ့အခါ၌။ ပဗ္ဗလတိ၊ အလျှံတောက်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ပညာရှိ။ သတ္ထံ၊ တူးရှင်းလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးလော့ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ တူးသော်။ လဂီ၊ တံခါးကျည်ကို။ အဒ္ဓံ၊ မြင်ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ လဂီ၊ တံခါးကျည်တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ လဂီ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးဆွလော့ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ဥဒ္ဓါမာယိကံ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပွတ်သော) ဖားကို။ အဒ္ဓံ၊ မြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ဥဒ္ဓါမာယိကံ၊ (တို့သည်မှ အထက်ဖောင်းကြွ ပွတ်သော) ဖားပါတည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဥဒ္ဓါမာယိကံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ဒွိဓာပထံ၊ လမ်း ၂-သွယ်ကို။ အဒ္ဓံ၊ မြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ဒွိဓာပထော၊ လမ်းနှစ်သွယ်တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဒွိဓာပထံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ထားဦးလော့။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ စင်္ဂဝါရံ၊ ဆပ်ပြာရေစစ်ကို။ အဒ္ဓံ၊ မြီ။ ဘဒန္တေ၊

အရှင်။ စင်္ဂါရော၊ ဆပ်ပြာရေစစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။
 စင်္ဂါရံကို။ ဥက္ခိယ၊ ဖယ်ထားဦးလော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။
 ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။
 ကမ္မံ၊ လိပ်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ကမ္မော၊ လိပ်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။
 ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ကမ္မံ၊ ကို။ ဥက္ခိယ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။
 အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။
 အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ အသိသုနံ၊ သားခုတ်ခားနှင့် သားစဉ်းတုံးကို။ အဒ္ဓဿ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။
 အသိသုနာ၊ သားခုတ်ခားနှင့် သားစဉ်းတုံးပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ ပြာဟ္မဏော၊
 သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ အသိသုနံ၊ ကို။ ဥက္ခိယ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊
 လော့ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏန္တော၊
 သော်။ မံသပေသိံ၊ သားတစ်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ ရှင်။ မံသပေသိံ၊ သားတစ်ပါတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ မံသပေသိံ၊ ကို။ ဥက္ခိယ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။
 အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။
 အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ နာဂံ၊ မြွေနှင်းကို။ အဒ္ဓဿ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ နာဂေါ၊
 မြွေနှင်းပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ နာဂေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။
 နာဂံ၊ ကို။ မာဃဇ္ဇေသိံ၊ မထိပါးလင့်။ နာဂဿ၊ အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့
 ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (မောဂ္ဂလ္လာန်အလို-နာဂဿကိုသာမဟုတ်ပေး)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊
 သည်။ ဣမေပဉ္စေ၊ ဤပြုထားနာတို့ကို။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသကံ၊ မိတူ။ ရှိ။ ပုစ္ဆေယျာသိံ၊ မေးလျှောက်
 လော့။ ဘဂေါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေဆို၏။
 တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေယျာသိံ၊ မှတ်လည်းမှတ်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ တထာဂတေနဝါ၊ ဘုရားကို၎င်း။ တထာဂတသာဝကေနဝါ၊ ဘုရားတပည့်ကို၎င်း။
 အညတြ၊ ကြည့်၍။ ဣတောဝါပန၊ ဤအကျွန်ုပ်၏ထံမှလည်း။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ ဣမေသံ
 ပဉ္စာနံ၊ ဤပြုထားနာတို့ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာယေယျ၊ နှစ်သက်
 စေရာ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။
 သမာရကော၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့် တကွသော။
 လောကော၊ ဩကာသလောက၌။ သဿမဏပြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုံကားနှင့်တကွသော။ သဒေဝ-
 မနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ နပဿာမိတိ၊
 မမြင်ပါဟူသော။ ဝေံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ (ဣဒံ-ကိုအရာဌာနအား
 လျော်စွာပေး)။ ဝတူ၊ ဆိုပြီး၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိံ၊ ကွယ်ပြီ။

၁။ မဟာဒုက္ခကုန္ဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၆၅-အဋ္ဌကထာ၌ ဣတောဝါပန သုတောတိ ဣတောဝါ ပန မေ သာသန
 တော သုတော အတထာဂတောပိ အတထာဂတသာဝကောပိ အာရာယေယျ ပရိတောသေယျ အညထာ အာရာဓနံ
 နာမ နတ္ထိတိ ဒေသေတိ-ဟု ဖွင့်၏။ ၎င်း စာပိုဒ် ၁၆၅-၌ ဣတော၊ ဤငါ့ဘုရား သာသနာတော်မှ-ဟု ပေး၍
 ဤ၌ ဣတော ၊ ဤအကျွန်ုပ်ထံမှ-ဟု ပေးရမည်ဟူလို။

၂၅၀။ အထခေါ၊ ခွံ။ အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ နိ။ အစွယေန လွန်ရာအခါ၌။ ပ။ သဂဝန္တံ ကိ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမံ ရတ္တိံ၊ ဤညဉ့်၌။ ပ။ အန္တရဓာယံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝမ္ပိကော၊ တောင်ပို့ဟူသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ရတ္တိံ၊ ခွံ။ ဓမ္မာယနာ၊ အခိုးထွက်ဟူသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဗ္ဗလနာ၊ အလျှံတောက်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုံကားဟူသည်။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း။ သုမေဓော၊ ပညာရှိဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ သတ္တိံ၊ တူးရှင်းလက်နက်ဟူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိက္ခဏံ၊ တူးဆွခြင်းဟူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ လဂီ၊ တံခါးကျည်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓမာယိကာ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပုံတက်သော) ဖားဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ဒွိဓာပထော၊ လမ်းနှစ် သွယ်ဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ စင်္ဂဝါရံ၊ ဆပ်ပြာရေ စစ်ဟူသည်။ ကိံ၊ နည်း။ ကုမ္မော၊ လိပ်ဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ အသိသ္မုနာ၊ သားခွတ်ထား သားစဉ်းတုံး ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ မံသပေသိ၊ သားတစ် ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ နာဂေါ၊ မြွေနဂါး ဟူသည်။ ကောတိ၊ နည်း ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

၂၅၁။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝမ္ပိကောတိတေ၊ တောင်ပို့ဟူသော ဤအမည်သည်။ စာတုမဟာဘူတိ ကဿ၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကသမ္ပဝဿ၊ မိဘတို့၏သက်သွေး ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဩဒနကမ္မာယူပစယဿ၊ ထမင်းမုယောမှတို့ကြောင့် ကြီးပွားသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဓန ဘေဒန ဝိဒ္ဓိသနဓမ္မဿ၊ မမြဲခြင်း လိမ်းကျံခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း ယုဂ်စီးခြင်း ဖရိုဖရဲ ကျခြင်း သဘောရှိသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ (၁)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ကမ္မန္တေ၊ အမှုလုပ်ငန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဗံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ရတ္တိံ၊ ခွံ။ ယံအနုဝိတက္ကောတိ၊ အကြင် အဖန်ဖန်ကြံစည်၏။ ယံအနုဝိစာရေတိ၊ အကြင် အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ အယံ၊ ဤအဖန်ဖန်ကြံစည်သုံးသပ်ခြင်းသည်။ ရတ္တိံ၊ ခွံ။ ဓမ္မာယနာ၊ အခိုးထွက်ခြင်း မည်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရတ္တိံ၊ ခွံ။ အနုဝိတက္ကောဘူ၊ ရှိ။ အနုဝိစာရေတူ၊ ရှိ။ ဒိဝါ၊ ခွံ။ ကမ္မန္တေ၊ တို့ကို။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ (မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။) ယံပယောဇေတိ၊ အကြင်အားထုတ်၏။ အယံ၊ ဤ (ကိုယ် နှုတ်နည်း သုံးပါးလုံးဖြင့်) အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဒိဝါ၊ ခွံ။ ပဗ္ဗလနာ၊ အလျှံတောက်သည် မည်၏။ (၂၃)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ပြာဟ္မဏောဘိ တေ၊ ပုံကား ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ သုမေဓောတိ တေ၊ ပညာရှိဟူသော ဤအမည်သည်။ သေက္ခဿ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲပြင်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ (၄၅)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ သတ္တန္တိတေ၊ တူးရှင်းလက်နက် ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယာယ၊ မြတ် သော။ ပညာယ၊ လောကုတ် လောကီ နှစ်လီသော ပညာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ အဘိက္ခဏန္တိတေ၊ တူးခြင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ (စိတ်ရော့ကိုယ်ပါ) အားထုတ် ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ (၆၅)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ လဂီတိတေ၊ တံခါးကျည် ဟူသော ဤအမည်သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓာ ရှိ။ လဂီ၊ တံခါးကျည်ကို။ ဥက္ခံပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ အဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဇဟ၊

ပယ်စွန့်လော့။ သတ္တံ၊ ပညာ-ဟူသော လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ချွံ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးလော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤလင်္ဂပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၈)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဥဒ္ဓါမာယိကာတိတေ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပွတ်ကဲသော) ဖားဟူသော ဤအမည်သည်။ ကောဓုပါယာသဿ၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဥဒ္ဓါမာယိကံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ ကောဓုပါယာသံ၊ ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ပညာလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ချွံ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤဥဒ္ဓါမာယိကာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၉)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဒွိဓာပတောတိ တေ၊ လမ်းနှစ်သွယ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဒွိဓာပထံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ထားလိုက်ဦး။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ပညာလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ချွံ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤဒွိဓာပထော-ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၀)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စင်္ဂါရန္တိတေ၊ ဆပ်ပြာ ရေစစ် ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စနံ၊ ကုန်သော။ နိဝရဏာနံ၊ နိဝရဏာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါးသော နိဝရဏတို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမစ္ဆန္တနိဝရဏဿ၊ ၎င်း။ ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏဿ၊ ၎င်းတည်း။ သုမေဓ၊ ပညာရှိ။ စင်္ဂါရံ၊ ဆပ်ပြာရေစစ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ ပဉ္စနိဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ချွံ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤစင်္ဂါရဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၁)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကုမ္မောတိတေ၊ လိပ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စနံ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါန၏အာရုံ ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓဿ၊ ၎င်း။ ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓဿ၊ ၎င်းတည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ကမ္မံ၊ လိပ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ချွံ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤကုမ္မဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၂)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အသိဿနာတိတေ၊ သားခတ်ခား သားစဉ်းတုံး ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စနံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဋ္ဌာနံ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ကန္တာနံ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါနံ၊ စိတ်ကိုပွားစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ တပ်စမ်းကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာနံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏၎င်း။ ပ။ သောတဝိညေယျာနံ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့၏၎င်း။ ပ။ စာနဝိညေယျာနံ၊ စာနဝိညာဏ်ဖြင့် နှံအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့၏၎င်း။ ပ။ ဇိဝှိဝိညေယျာနံ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့၏၎င်း။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယျာနံ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဠဗ္ဗာနံ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့၏၎င်းတည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ အသိဿနံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်

ငါးပါးတို့ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ ဧတဿ၊ ဤအသိသနာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၃)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မံသပေသိတိတေ၊ သားတစ် ဟူသော ဤအမည်သည်။ နန္ဒီရာဂဿ၊ အာရုံ၌ ပြင်းစွာ နှစ်သက် တပ်မက်တတ်သော ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ မံသပေသိ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ နန္ဒီရာဂံ၊ ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူ သော။ အယံ၊ ကား။ ဧတဿ၊ ဤမံသပေသိ ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၄)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ နာဂေါတိတေ၊ မြွေနဂါးဟူသော ဤအမည်သည်။ ခိဏာသဝဿ၊ အာသဝေါ ကုန်ခမ်းပြီးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ နာဂေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ နာဂံ၊ ကို။ မာဆန္ဓေသိ၊ မထိပါးသင့်။ နာဂဿ၊ ရဟန္တာ၏(ခြေတော်တို့ကို)။ နမောကရောဟိတိ၊ ရှိခိုး ခြင်းကိုပြုလော့ ဟူသော။ (ကစွမ်းအလို-နာဂဿ၊ ရဟန္တာအား ဟု သမ္ပဒါနတ္ထပေး)။ အယံ၊ ကား။ ဧတဿ၊ ဤနာဂဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ဘုရားရှင် မိန့်လတ်ပြီ။ ။(၁၅)။ ။ (ဣဒမဝေါစပ။ အဘိနန္ဒီတိ-ပေးမြ)

တတိယံ သော။ ဝိပိကသတ္တံ၊ ဝိပိကသုတ်သည်။ နိဋ္ဌတံ၊ ပြီ။

၄-ရထဝိနိတသုတ်

၂၅၂။ (ဝေ မေ သုတံ။ ပေးမြ။) ကောသော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရုဇဂဟော ၌။ ကလန္တကနိဝါပေ၊ ရှည်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဘရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဇာတိဘူမကာ၊ မေးဖွားရာအရပ်၌ နေဘုန်သော။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ၌။ ဝဿဝုဠာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ နိသိဒ္ဓိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဓေ၊ ကုန်သော။ ဧတဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကော၊ အဘယ်ရဟန်းကို။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ၌။ ဇာတိဘူမကာနံ၊ ကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဖော် ဖြစ်ဘုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့သည်။ “အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆော၊ ကင်းသောအလို ရမက်ရှိ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ အပ္ပိစ္ဆကထဉ္စ၊ အလိုကင်းခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ သန္တုဋ္ဌိကထဉ္စ၊ ရောင့်ရဲခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပဝိဝိတ္ထော၊ ကင်းဆိတ်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ပဝိဝေကကထဉ္စ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ အသံသဋ္ဌော၊ မရောနှော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ အသံသဂ္ဂကထဉ္စ၊ မရောနှောခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားတက်သော လုံ့လရှိ၏။ (အာရဒ္ဓဝိရိယောတိ ပဂ္ဂဟိတ ဝိရိယော။ အဋ္ဌကထာ)။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ဝိရိယာရမ္ဘကထဉ္စ၊ (စိတ်ရော ကိုယ်ပါ)အားထုတ်ခြင်း လုံ့လနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ သီလသမ္ပဒါ- ကထဉ္စ၊ သီလ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ သမာဓိသမ္ပဒါကထဉ္စ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံ ခြင်းနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်

ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ပညာသမ္ပဒါကထာ၊ ပညာ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော၊ ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ဝိမုတ္တိ သမ္ပဒါကထာ၊ ဖိုလ်ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿန သမ္ပဒါကထာ၊ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ သဗြဟ္မ စာရိနံ၊ တို့ကို။ ဩဝါဒကော၊ ဆုံးမတတ်၏။ ဝိညာပကော၊ သိစေတတ်၏။ သန္ဓာကော၊ ကောင်းစွာ ပြုတတ်၏။ သမာဒပကော၊ ကောင်းစွာယူစေတတ်၏။ သမုတ္တေဇကော၊ ကောင်းစွာ ထက်မျက်စေတတ်၏။ သမ္ပဟံသကောတိ၊ ကောင်းစွာရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သမ္မာ ဝိတောနုတံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သနည်း ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိပုထေးမင်္ဂါသားဖြစ်သော။ အာယသ္မာပုတ္တောနာမ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ဌ။ ပ။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ တို့သည်။ “အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပ။ သမ္ပဟံသကောတိ၊ ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သမ္မာဝိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၂၅၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒ္ဓရော၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာသခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ “ယဿ၊ အကြင်အရှင်၏။ (ဝဏ္ဏံ-စပ်) ။ ဝိညာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိ၊ တို့သည်။ သတ္တု၊ ဘုရားရှင်၏။ သမ္မုခေါ၊ မျက်မှောက်၌။ အနုမဿ၊ အနုမဿ၊ သက်ဝင်၍ သက်ဝင်၍။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ၏။ တဉ္စ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း။ သတ္တာ၊ သည်။ အပ္ပန္နမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ (ဧတေ၊ ထိုပညာရှိတို့ ချီးကျူးခြင်း စသည်တို့သည်)။ မန္တာနိပုတ္တဿ၊ သော။ တဿ၊ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊ ထိုအရှင်ပုဏ္ဏ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ (ဧတေ၊ တို့သည်)။ မန္တာဏိပုတ္တဿ၊ သော။ တဿ၊ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊ ၏။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာ ရရှိအပ်သော လာဘ်တို့တည်း။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ကဒါစိ-ကရဟစိ၊ တစုံတခု သော အခါ၌။ မန္တာဏိပုတ္တေန၊ သော။ အာယသ္မာ ပုဏ္ဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ အပေဝ- နာမသမာဂစ္ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ကောဝိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်နိုင်ငြားအံ့မသိ” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၅၄။ အာသခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓုဇဂဟေ၊ ဌ။ ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ ဝိဟရိတော၊ ၍။ ပ။ ပက္ခာမိ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရှင်၌။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်တည်း။ တံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည် သို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြသာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ ဇေတဝနော၌။ အနာထပိဏ္ဍိ- ကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မန္တာဏိပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာပုတ္တော၊ သည်။ ‘ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ အနုပုဗ္ဗောကိရ၊ အစဉ်ဆိုက်ရောက်တော်မူလာသတတ်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ ပ။ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝိဟရတိကိရာတိ၊ နေတော်မူသတတ်” ဟူ၍။ အထောသိ၊ ကြားပြီ။

၂၅၅။ အာသခေါ၊ ဌ။ ပ။ နိသိဒ္ဓိံ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောနေရာအဘို့၌။ နိသိန္နံ၊ သော။ မန္တာဏိ ပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ၊ ပုဏ္ဏံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။

သန္တုသေသိကောင်းစွာ ပြတော်မူပြီ။ပ။ သမ္ပဟံသေသိကောင်းစွာ ရှင်လန်းစေတော်မူပြီ။ အထခေါ။
 ဌ။ပ။ သန္တုသိတော၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်သည်ဖြစ်၍။ပ။ သမ္ပဟံသိတော၊ ကောင်းစွာ ရှင်လန်း
 စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သောစကားကို။ အဘိနန္ဒိတော၊
 အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိကံ၊ အရိုအသေကို။ ကတော၊ ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌။ အန္တဝနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနသ္မိ၊ ဒီဝါဝိဟာရာယ၊ နေနေရန် အလို့ငှါ။ ဥပသကံမိ၊
 ချဉ်းကပ်ပြီ။

၂၅၆။ အထခေါ။ ဌ။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ “အာဝုသော သာရိ
 ပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တံ၊ သည်။ ပုတ္တုဿနာမ၊ ပုတ္တုမည်သော။ မန္တာဏိပုတ္တုဿ၊ သော။ ယဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ၍။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အဘိကံ၊ မပြတ်။ ကိတ္တယမာနော၊ ပြောကြားသည်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရှင်ပုတ္တုသည်။ပ။ ဒီဝါဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ ပက္ကန္တောတိ၊ ဖယ်သွားပြီ” ဟု
 သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

အထခေါ။ ဌ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ တရမာနရူပေါ၊ လျင်မြန်သော သဘောရှိသည်
 ဖြစ်၍။ နိသိဒနံ၊ ထိုင်စရာအခင်းကို။ အာဒါယာ၍၊ မန္တာဏိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုတ္တံ၊ ကို။
 ဝါ၊ ၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ သိသာနုလောကီ၊ ဦးခေါင်းကို ကြည့်လျက်။
 အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်ပြီ။ အထခေါ။ဌ။ပ။ အန္တဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတော၊ သက်ဝင်၍။ အည
 တရသ္မိ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒီဝါဝိဟာရံ၊ နေနေရန်အလို့ငှါ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။
 အာယသ္မာပိ သာရိပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ။ ဌ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊
 သည်။ပ။ မန္တာဏိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုတ္တံ၊ ကို။—

၂၅၇။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပုတ္တံ။ တယာ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ နောတိ၊ ကျင့်သုံးသလောဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။
 အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ တေ၊ (အိမ်း) ဟုတ်ပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ဣ။ တယာ၊ သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊
 ဘုရားရှင်အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ ကိ နုခေါ၊ ကျင့်သုံးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။
 အာဝုသော၊ ဣ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ (ကိ ပနာဝုသော-စသည်၌ စိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊
 စိတ္တဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ကခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ ကခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ
 အကျိုးငှါ။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ပဋိပဒါဉာဏဒဿန-
 ဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။
 ဟုပေး။ (ကြွင်းလွယ်၏)။

ကိ နုခေါ၊ ဝ။ ဝုဿတိတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။
 နောဟိဒံ အာဝုသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။ပ။ အာဝုသော၊ ဣ။ စရဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။

၁။ ဘဂဝတိ နောပံ။ ဝုဿတိတိ အာဝုသော ကိ အမှားပ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိတိ-ဟု
 အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကား နောကို အမှား ဖွင့်သည်မဟုတ်။ နော-ကို ကိ ဟု ပုစ္ဆာဝါစက အဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်သည်ဟု
 မှတ်။

ကိမတ္တံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ မဖြစ်သော အေးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်အသို့ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ဣ။ သီလဝိသုဒ္ဓိံ၊ သည်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ ကိံနု၊ မည်သည့်အကြောင်း ကြောင့်မှ မဖြစ်သော အေးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ပြီ။ ပ။ အာဝုသော၊ ဣ။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤဝိသုဒ္ဓိတရားတို့မှ။ အညတြ၊ ကြည်ထား၍။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ ကိံ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ကိံနုခေါ၊ ပ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ နောဘိဒံ၊ အာဝုသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေဟိ၊ ပြီ။ ပ။ အာဝုသော၊ ဣ။ ယထာကသံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟောအပ်သော တရားစကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ် ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။

၂၅၈။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဂဝိ၊ သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ အနုပါဒါနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ စေပညပေယျ၊ အကယ်၍ သိစေငြားအံ့။ သဉ္စပါဒါနိယေဝ သမာနံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိသော တရားဖြစ်လျက်ကိုပင်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ ပညပေယျ၊ သိစေရာ၏။ ပ။ အာဝု သော၊ ရာ။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ၍။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူသည်။ စေအဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာဝု သော၊ ရာ။ ပုထုဇ္ဇနော၊ မည်သည်။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အသို့ငှါ။ ဥပဒံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣဒံ၊ ဤ လောက၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိညှ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဖြင့် လည်း။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၂၅၉။ အာဝုသော၊ ရာ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပဿေနဒိဿ၊ ပဿေနဒိ မည်သော။ ရဒညာကောသလဿ၊ ကောသလမင်းသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တဿ၊ နေစဉ်။ သာကေတေ၊ သာကေတပြည်၌။ အစ္စယိကံ၊ ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ကိဉ္စိဒေဝကရဏိယံ၊ တစ်ခုခုသော ပြုဖွယ်ရာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ပေါ်ရာ၏။ သာဝတ္ထိံ၊ ၌။ အန္တရာစ၊ အကြား၌၎င်း။ သာကေတံ၊ ၌။ အန္တရာစ၊ ၌၎င်း။ တဿ၊ ထိုပဿေနဒိကောသလမင်း၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်စီးကုန်သော။ ရထဝိနိတာနိ၊ ယဉ်းကျေးအောင် ဆုံးမအပ်ပြီးသော မြင်းကသော ရထားတို့ကို။ ဥပ္ပဋ္ဌပေယျံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒိကောသလောရာဇာ၊ ပဿေနဒိ ကောသလမင်းသည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အန္တေပုရဒါရာ၊ နန်းတွင်းတံခါးမှ။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ရထဝိနိတံ၊ ကို။ အဘိရူပေယျ၊ တက်စီးရာ၏။ ပဋ္ဌမေန၊ သော။ ရထဝိနိတေန၊ ဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ရထဝိနိတံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ရထဝိနိတံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ ပ။ သတ္တမေန၊ သော။ ရထဝိနိတေန၊ ဖြင့်။ သာကေတံ၊ သို့။ အန္တေ ပုရဒါရံ၊ နန်းတွင်းတံခါးအထိ။ အနုပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ အန္တေပုရဒါရဂတံ၊ သမာနံ၊ နန်းတွင်းတံခါးသို့ ရောက်၍ဖြစ်နေသော။ တမေန၊ ထိုပဿေနဒိကောသလကို။ မိတ္တာမစ္စာ၊

အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော်တို့သည်၎င်း။ ဥာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်
 ၎င်း။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီးတို့သည်။ ဣမိနာ ရထဝိနိတေန၊ ပြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။
 သာကေတံ သို့။ အန္တပုရရှိရံ၊ အထိ။ အနုပုတ္တောတိ၊ ရောက်တော်မူသလော”ဟူ၍။ ဝေံ သို့။
 ပုစ္ဆေယျ၊ မေးကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ၊ ကထံ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။
 ပဿေနဒိ ကောသလော ရာဇာ၊ ပဿေနဒိ ကောသလမင်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရ
 မာနော၊ ဖြေဆိုသည်ဖြစ်၍။ ဗျာကရေယျနုခေါ၊ ဖြေဆိုရာမည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။

အာဝုသော၊ ဣ။ ဝေံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနော၊
 သော်။ ပဿေနဒိကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဗျာကရမာနော၊ ဖြစ်၍။
 ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဣခ၊ ဤ။ မေ၊ ငါသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤ။ ပဋိဝသန္တဿ၊ နေစဉ်။
 သာကေတေ၊ ဤ။ အစွာယံကံ၊ သော။ ကိဉ္စိဒေဝကရဏိယံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သာဝတ္ထိ
 ၎င်း။ အန္တရာဇ၊ ဤ၎င်း။ သာကေတံ၊ ၎င်း။ အန္တရာဇ၊ ဤ၎င်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။
 ရထဝိနိတာနိ၊ တို့ကို။ ဥပဋ္ဌပေသံ၊ ပြစ်စေကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ အဟံ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။
 နိက္ခမိတာ၊ ၍။ အန္တပုရရှိရာ၊ မှ။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ရထဝိနိတံ၊ ကို။ အဘိရဟိံ၊ ပြီ။ ပ။ အနုပုတ္တော၊
 ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။
 အာဝုသော၊ ဣ။ ဝေံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့မိန့်ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိကို။ ယာဝစိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တာဝေ၊
 စိတ္တဝိသုဒ္ဓိအကျိုးရှိရုံသာလျှင်။ (ဣစ္စိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏)။ ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အနုပါဒါပရိ
 နိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ မဖြစ်သော ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတံ၊ ဤ။
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။

၂၆၀။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာသာရီပုတ္တော၊ သည်။ မန္တာဏိပုတ္တံ၊ သော။
 အာယသ္မန္တပုတ္တံ၊ ကို။ “အာယသ္မာ၊ သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ကထာ၊
 အဘယ်သို့လျှင်။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ဇာနန္ဒိတိ၊ သိကုန်
 သနည်း”ဟူသော။ ဝေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ အမည်ကား။
 ပုတ္တောတိ၊ ပုတ္တမည်၏။ မန္တာဏိပုတ္တောတိ စပန၊ မန္တာဏိပုတ္တေးမေ၊ သားဟူ၍လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
 သဗြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ ဇာနန္ဒိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ပုစ္ဆ) ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ဣ။
 အစ္စရိယံ၊ လက်ဖြစ်ခတ်ဘီး အချိုးထိုက်ပေစွ။ အာဝုသော၊ ဣ။ အပ္ပုတံ၊ မဖြစ်စား အဦးအသစ်
 ဖြစ်ပေစွ။ “သုတာတာ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ သမ္ပဒေဝ၊ သာလျှင်။ သတ္တုသာသနံ၊ ဘုရား
 အဆုံးအမတော်ကို။ အာဇာနန္တေန၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိသော။ သာဝကေန၊ သည်။ ဗျာကတာ
 ယသာ၊ ဖြေဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မန္တာဏိပုတ္တေန၊ သော။ အာယသ္မတာ
 ပုဒတ္တေန၊ အရှင်ပုတ္တသည်။ ဂမ္မိရာဂမ္မိရပဉ္စာ၊ အလွန်နက်နဲသောပြဿနာကို။ အနုမဿအနုမဿ၊
 သက်ဝင်၍ သက်ဝင်၍။ ဗျာကတာ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မန္တာဏိပုတ္တံ၊
 သော။ အာယသ္မန္တပုတ္တံ၊ အရှင်ပုတ္တကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ လာန္တိ၊ ရကုန်၏။
 ပယိဓ္မပါသနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ လာန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဧတေ၊ ထို(ဖူးမြော်ခွင့် ဆည်းကပ်
 ခွင့်)ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။

တေသံ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ တို့၏။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာ ရရှိအပ်သော လာဘ်တို့တည်း။ သဗြဟ္မစာရိ၊ တို့သည်။ စေလဏ္ဍပကေန၊ အဝတ်ခေါင်းခုရှိသော။ မုဒ္ဓနာ၊ ဦးထိပ်ဖြင့်။ မန္တာနိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ ကို။ စေ ပရိဟရန္တာပိ၊ ဆောင်ကုန်သော်လည်း ။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘောယျ၊ ရကုန်ရာ၏။ ပယိရူပါသနာယ၊ ငှါ။ လဘောယျ၊ ရာ၏။ ဧတေထို (ဖူးမြင်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသမ္ပိ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ ဧတံ၊ ထို (ဖူးမြင်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းသည်။ တေသမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရခြင်းတည်း။ ယေမယံအကြင်ငါတို့သည်။ ပ။ ပယိရူပါသနာယ၊ ငှါ။ လဘာမရကုန်၏။ ဧတေ ထို (ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ အမှာကမ္ပိ၊ ထိုငါတို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ ဧတံ၊ သည်။ တေသံအမှာကမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်။ ပ။ ဇာနန္တိတိ၊ သိကုန်သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ဣ။ မေ၊ ငါ၏။ နာမံကား၊ ဥပတိဿောတိ၊ ဥပတိဿမည်၏။ သာရိပုတ္တောတိစပန၊ သာရိပုတ္တရာဟူ၍လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ သဗြဟ္မစာရိ၊ တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီ။ ဧဝာ၊ အချင်းတို့။ သတ္တုကပေနေ၊ ဘုရားလောက်နီးနီး ပညာကြီးသော။ သာဝကေန၊ လကျာရံ အဂ္ဂသာဝကကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မန္တယမာနာ၊ တိုင်ပင်၍ နေရပါကုန်လျက်။ (မယံ၊ တို့သည်)။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာဟူ၍။ နဇာနိမ္မံ ဝတကိရ၊ မသိချက်သား ဆိုးဝါးလှကုန်စွတကား ။ ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ သစေ ဇာနေယျာမ၊ အကယ်၍ သိကုန်အံ့။ နော၊ ငါတို့၏ (အဘို့၌)။ ဧတ္ထကံပိ၊ ဤမျှလောက်ကိုလည်း။ နပ္ပဋိဘာသေယျာမ၊ ပြောမနေရကုန်ရာ။ (စောစောက ရှင်သာရိပုတ္တရာကြီးမှန်းသိလျှင် ယခုလောက် ဥပမာတွေဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ပြောနေဘို့ မလိုဟူလို)။ အာဝုသော၊ ရာ။ အစ္စရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချိုးထိုက်ပေစွ။ ပ။ ပယိရူပါသနာယ၊ ငှါ။ လဘာမ၊ ကုန်၏။ ဧတေ ထို (ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ အမှာကမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ ဧတံ၊ ထို (ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းသည်။ တေသံ အမှာကမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဣတိ၊ သို့။ ဣဟ၊ ဤဘုရားရှင်လက်ထက်၌။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေမဟာနာဂါ၊ သိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ ။ သုဘာသိတံ၊ ကို။ အနုမောဓိ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တေတ္ထံ၊ သော။ ရထဝိနိတသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-နိဝါပသုတ်

၂၆၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ ပ။ ပစ္စယောသံ၊ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကော၊ မြတ်ခင်းစိုက်ပျိုး သားမှုဆိုးသည်။ “မေ၊ ငါသည်။ နိဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဣမံ နိဝါပိ”

၁။ စေပိ-ထိုင်ပုံကို ပရိဟရန္တာပိ။ ပ။ အဋ္ဌာနပရိကပေနေ အဘိဏ္ဍဒဿနဿ ဥပါယံ ဒဿတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအရှင်ကြည့်၍ စဉ်းစားလေ။
 ၂။ ဝတသဒ္ဓါ ဝိမှယတ္ထ၊ ကိရသဒ္ဓါ အရုဇျတ္ထ၊ ကြိယာနှင့်မဲ့တဲ့ဘဲ ကရချဉ်းဘက်ထက် ခွဲပေးလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် စိတ်တိုင်းမကျ မနှစ်သက်သော အနက်ပေါ် အောင်ကိရ၊ ငါ့နယ် (နေ့၌) ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ-ဟု ပေးနိုင်သည်။

ဤမြက်အစာကို။ (နိဝါပါ ဌံ စပ်က မေ၊ ၎င်း- ဟုပေးနိုင်သည်။) မိဂဇာတာ၊ သားသမင်အပေါင်းတို့သည်။ ပရိဘူဒန္တာ၊ စားကုန်သည်ရှိသော်။ ဒိဗာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ အဆင်းလှကုန်သည်ဖြစ်၍။ စိရိကြာမြင့်စွာသော။ ဒိဗမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ယာပေန္တုတိ၊ မျှတစေကုန်သတည်း”ဟု ရည်ရွယ်၍။ မိဂဇာတာနံ၊ သားသမင်အပေါင်းတို့၏ အလို့ငှါ။ နိဝါပါ မြက်ခင်း (ဝါ၊ မျိုးစေ့)ကို။ နနိဝတိ၊ စိုက်ပျိုးသည်မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကော၊ သည်။ “မေ၊ သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ ဣမံ နိဝါပါ၊ ဤမြက်ခင်းသို့။ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ အနုပဇ္ဇာ၊ တိုးဝေ့ ကုန်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ အစာ၌ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနိ၊ အစာတို့ကို။ ဘုဉ္ဇိယန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ အနုပဇ္ဇာ၊ ကုန်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ ၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိယန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မတ္တာသမာနာ၊ ယစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပမာဒံ၊ မေလျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိယန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ပမတ္တာသမာနာ၊ မေလျော့ကုန်သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ နိဝါပေ၊ ဤမြက်ခင်း၌။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ အလို့ရှိတိုင်း ပြုစုမိန့်နိုင်ကုန်သည်။ (အနိယပစ္စည်းသက္ကတ္တ)။ ဘဝိယန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဝေဠု၊ ဤသို့ ရည်ရွယ်၍ သာလျှင်။ မိဂဇာတာနံ၊ အလို့ငှါ။ နိဝါပါ မြက်ခင်းကို။ နိဝတိ၊ စိုက်ပျိုး၏။

၂၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့တွင်။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကော၊ သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ အမံ နိဝါပါ၊ ထိုမြက်ခင်းသို့။ အနုပဇ္ဇာ၊ ကုန်၍။ ပ။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဌမာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကော၊ ၎င်း။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ အလို့ရှိတိုင်း ပြုနိုင်သော တန်ခိုးအစွမ်းမှ။ နပရိမုစ္စိံ သု၊ မလွတ်နိုင်ကုန်ပြီ။

၂၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်ကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ “ပဌမာ၊ ကုန်သော။ ယေတေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ ပ။ နပရိမုစ္စိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နိဝါပဘောဇနာ၊ မြက်စာမှ။ ယံနုန ပဋိဝိရမေယျာမ၊ ရှောင်ကြဉ်ရကုန်မူကား ကောင်းလေစွ။ ဘယဘောဂါ၊ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် စားခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အရညာယတနာနိ၊ တောအရပ်တို့သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတာ၊ ဝင်၍။ ယံနုန ဝိဟရေယျာမာတိ၊ နေရကုန်မူကား ကောင်းလေစွ”ဟူ၍။ ဝေ၊ သိ။ သမစိန္တေသံ၊ အညီအညွတ် ကြံကုန်ပြီ။ တေထိုသားသမင် အပေါင်းတို့သည်။ ပ။ ဝိဟရိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ တိဏောဒကသင်္ခယေ၊ မြက်ရေကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္စိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ကြံလို့ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော။ တေသံ၊ တို့၏။ ဗလဝိရိယံ၊ အားအစွမ်းလုံ့လသည်။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ ဗလဝိရိယေ၊ သည်။ ပရိဟိနေ၊ သော်။ နေဝါပိကော၊ ၎င်း။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ တဒမေ နိဝါပါ သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂမိံ သု၊ ပြန်လာကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ခင်းသို့။ အနုပဇ္ဇာ၊ ကုန်၍။ ပ။ နပရိမုစ္စိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

၂၆၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ ပ။ နပရိမုစ္စိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကော၊ သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ အမံ နိဝါပါ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အာသယံ၊ နေခြင်းကို။ ယံနုန ကပ္ပေယျာမ၊ ပြုရကုန်မူကား ကောင်းလေစွ။

တကြ၊ ထိုမြက်ခင်းအနီး၌။ အာသယံ၊ ကို။ ကပေတော၊ ရှိ။ နေဝိပိကဿ၊ သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ အမိနိဝါပံ၊ သို့။ အနုပဒဇ္ဇ၊ မတိုးဝေ့ ကုန်မရှိ။ အမုစ္ဆိတာ၊ အစာ၌ မမက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ စားကုန်အံ့။ အနုပဒဇ္ဇ၊ ကုန်မရှိ။ အမုစ္ဆိတာ၊ ကုန်၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ မဒါ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ နအာပဇ္ဇိဿာမ၊ မရောက်ကုန်။ ပ။ နေဝိပိကဿ၊ ဧ။ အမုသ္မိ၊ နိဝါပေ၊ ထိုမြက်ခင်း၌။ ယထာကာမကရဏိယာ၊ အကြင်အလိုရှိတိုင်း ပြုစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ န အဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တကြ၊ ထိုအလိုရှိတိုင်း မပြုနိုင်သောအခါ၌။ နေဝိပိကဿစ၊ ဧ၊ ၎င်း။ နေဝိပိကပရိသာယစ၊ မြက်ခင်းစိုက်ပျိုး သားမှဆိုး ပရိသတ်၏၎င်း။ “တတိယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ သဌာ၊ စဉ်းလဲကုန်သည်။ ဧကတဗိနော၊ စဉ်းလဲခြင်း (အတတ်) ရှိကုန်သည်။ အဿနာမ၊ ဖြစ်ကုန်စွတကား။ ပရဇနာ၊ (လူမှ တပါးတခြားကုန်သော) ဘိလူးတို့သည်။ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊ တန်ခိုးရှိကုန်သကဲ့သို့။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ အဿနာမ၊ ကုန်စွတကား။ (ဣဒ္ဓိမန္တာတိ ဣဒ္ဓိမန္တာ ဝိယံ၊ ပရဇနာတိ ယက္ခာ။ အဋ္ဌကဏာ)။ နိဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဣမဉ္ဇ နာမ နိဝါပံ၊ ဤမည်သော မြက်ခင်းကိုလည်း။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့၏။ အာဂတိံ ဝါ၊ လာရာအရပ်ကို၎င်း။ ဂတိံ ဝါ၊ သွားရာအရပ်ကို၎င်း။ နစဇာနာမ၊ မသိကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ ဣမံ နိဝါပံ၊ ကို။ မဟတိဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒဏ္ဍဝါကရာဟိ၊ တုတ် ပိုက်ကုန်တို့ဖြင့်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သပ္ပဒေသံ၊ ကြီးစွာသော အရပ်ကို။ (ပဒေသေန + သဟ + ယံ ဝတ္တတိတိ-ဟု ပြု။ မဟန္တံ သြကာသံ-ဟု ဖွင့်သည်ကား အရကြား သာ)။ အနုပရိဝါရေယျာမ၊ အစဉ် ဝန်းရံကုန်မှုကား။ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ။ ယတ္ထ၊ အကြင်နေရာသို့။ တေ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့သည်။ ဂါဟံ၊ ရဲလမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဂါဟံ ဂါဟန္တာ-ဝစနဝိပလ္လာသ။ ဤသို့သောအရာ များစွာ၏)။ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားကုန်ရာ၏။ တတိယာနံ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတာနံ၊ တို့၏။ တံအာသယံ၊ ထိုနေရာကို။ အပေဝ နာမ ပဿေယျာမာတိ၊ မြင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟေသံ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုမှဆိုး မှဆိုးပရိသတ်တို့သည်။ ပ။ အနုပရိဝါရေသံ၊ အစဉ် ဝန်းရံကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထ၊ သို့။ ပ။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ နေဝိပိကောစ၊ သည်၎င်း။ ပ။ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာပိ၊ တို့သည်လည်း။ နေဝိပိကဿ၊ ဧ။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ မှ။ နပရိမုစ္ဆိံ သု၊ မလွတ်ကုန်ပြီ။

၂၆၅။ (စတုတ္ထမိဂဇာတ-၌ တကြ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထာ-မှ နောက်ဆုံး ယတ္ထ တေ ဂါဟံ ဂစ္ဆေယျံ-တိုင်အောင် ဝါကျများတွင် “ယံနုန မယံ ယတ္ထ အဂတိ” တဝါကျသာ ထူးတော့သည်။ ထို၏ အနက်ကိုလည်း “ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေဝိပိကဿစ၊ ဧ၊ ၎င်း။ နေဝိပိကပရိသာယစ၊ ဧ၊ ၎င်း။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ တကြ၊ ထိုအရပ်၌။ အာသယံ၊ နေခြင်းကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယံနုန ကပေယျာမ၊ စွ”ဟု ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တကြ၊ ထိုမြက်ခင်းအနီး၌။ နေဝိပိကဿစ၊ ဧ၊ ၎င်း။ နေဝိပိကပရိသာယစ၊ ဧ၊ ၎င်း။ “မယံ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ သစေလဋ္ဌေသာမ၊ အကယ်၍ ပုတ်ခတ်ကုန်ငြားအံ့။ စာနိတာ၊ ပုတ်ခတ်ခံရကုန်သော။ တေ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့သည်။ အညေ၊ အခြားသော သားသမင်တို့ကို။ စာနိယန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ထိခိုက်ကုန်လတ္တံ့။ စာနိတာ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ အညေ၊ တို့ကို။ စာနိယန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ပုတ်ခတ်ကုန်သော်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ ဣမံ နိဝါပံ၊ ကို။ သပ္ပသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊

တို့သည်။ ပရိမုတ္တိသန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့ ။မယံ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ ယံနု အဇ္ဈုပေက္ခယျာမာတိ၊ လျစ်လျူရှုကုန်ရမူကား ကောင်းလေစွာ” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝိပိကောစ၊ သည်၎င်း။ နေဝိပိကပရိသာစ၊ သည်၎င်း။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိ သု၊ လျစ်လျူရှုကုန်ပြီ။ ပ။ ပရိမုတ္တိ သု၊ ကုန်ပြီ။

၂၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေငါဘုရားသည်။ အတ္တဿ၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ အယံဥပမာ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဧတ္ထေ၊ ဤဥပမာ၌။ အယံစေတ၊ ဤသည်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဝါပေါတိ တေ၊ မြက်ခင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စနံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝိပိကောတိ တေ၊ မြက်ခင်းစိုက်ပျိုး သားမူဆိုးဟူသောအမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာမှုရှိသော။ မာရဿ၊ မာရ နတ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝိပိကပရိသာတိတေ၊ မူဆိုး၏ပရိသတ်ဟူသော ဤ အမည်သည်။ မာရပရိသာယ၊ မာရ်နတ်ပရိသတ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မိဂဇာတာတိတေ၊ သားသမင်အပေါင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏား တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

၂၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏားတို့တွင်။ ပဌမာ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်သည်။ နိဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ အမုနိဝိပံစ၊ ဤကာမဂုဏ်မြက်ခင်းကို ၎င်း။ အမုနိစ လောကာမိသာနိ၊ ထိုသူဘို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို၎င်း။ အနုပခဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ မုတ္တိဘာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘူဉ္စိ သု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ။ ပ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မာရဿ၊ ၎င်း။ အမုသ္မိ နိဝါပေ၊ ထိုမည်သော ကာမဂုဏ်မြက်ခင်း၌၎င်း။ အမုသ္မိ စ လောကာမိသေ၊ ထိုသူဘို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ် ၌၎င်း။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ အကြင်အလိုရှိတိုင်း ပြုစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဘိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ပ။ မာရဿ၊ ၎င်း။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ တန်ခိုး အစွမ်းမှ။ နပရိမုတ္တိ သု၊ မသွတ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာသေယျ ထာပိ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းဘို့ကဲ့သို့။ ပဌမေ၊ ကုန်သော။ ဣမေသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ တထူ- ပမေ၊ ထိုပဌမသားသမင်တို့လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ အဘိ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၆၈။ (တတြ ဘိက္ခဝေ-မှ အဇ္ဈောဂါဟေတာ ဝိဟရိ သု-အထိဘူပြီ)။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏား တို့သည်။ တတ္ထာ၊ ထိုဘောအရပ်တို့၌။ သာကဘက္ခာပိ၊ ဟင်းရွက်စိမ်းကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ သာမာကဘက္ခာပိ၊ မြက်သီးဆန်ကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ နိဝါရဘက္ခာပိ၊ ကျိတ်ဆန်ကိုစားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဒဒ္ဓါလဘက္ခာပိ၊ သားရေစကို စားကုန်သည် လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဟဋ္ဌဘက္ခာပိ၊ မှော်အစေးကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ကဏဘက္ခာပိ၊ ဆန်ကဲ့ ကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ အာစာမဘက္ခာပိ၊ ထမင်းချိုးကို စားကုန်သည်လည်း။ (ထမင်းရည်ကို ဟောသောအရာလည်းရှိ၏)။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ပိညာက ဘက္ခာပိ၊ နှမ်းမုန့်ညက်ကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တိဏဘက္ခာပိ၊ မြက်ကိုစားကုန်သည် လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဂေါမယဘက္ခာပိ၊ နွားချေးကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဝနမူလဖလာဟာရာ၊ ဧတာသံစံမြစ် သစ်သီးလျှင် အစာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္ထုလဘောဇီ၊ အလိုလိုကျွေးကျသော အသီးကို စားကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယာပေသံ၊ မျှတကုန်ပြီ။ (တေသံ ဂိမ္မာနံ- မှ ဗလဝိရိယံ ပရိဟာယိ-အထိဘူပြီ)။ ဗလဝိရိယေ၊ အားအစွမ်းလွှဲလသည်။ ပရိဟိနေ၊ ဆုတ်ယုတ်

(အရိယာပရိယေသန)

၆-ပါသရာသိသုတ်

☰

၂၇၂။ (ဝေ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြဲ) အထခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ဌံ။ သမ္မဟုလၢ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊အရှင်အာနန္ဒာကို။ “အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇါ။ သမ္မုခါ၊ ဌံ။ ဓမ္မိ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော။ ကထာ၊ စကားကို။ သုတာ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသည်ကား။ စိရိ၊ ကြာမြင့်လှလေပြီ။” အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇါ။ သမ္မုခါ၊ဌံ။ ဓမ္မိ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ သဝနာယ၊ ကြားနာရန် အလို့ငှါ။ လဘေယျာမာတိ၊ ရလိကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုမော၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရမ္မကထာ၊ ရမ္မကမည်သော။ ပြာဘူဏထာ၊ဇါ။ အထမော၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ဇါ။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမထ၊ ရှဉ့်ကပ် ကြပါကုန်လော့။ ဘဂဝတော၊ဇါ။ပ။ သဝနာယ၊ငှါ။ အပ္ပေဝ နာမ လဘေယျာထ၊ ရကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ထားပြီ။ ဝေမာဝုသောတိ ခေါ၊ ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်ဟူ၍။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒထ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏(စကားကို)။ ပစ္စုထောသံ၊ ရှေးရှုနားထောင်ကုန်ပြီ (စကားတုံပေးကုန်ပြီ)။

အထခေါ၊ ဌံ။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊ ကို။ “အာနန္ဒ၊ န္ဓာ။ အာယာမ၊ လာ သွားကြစို့။ (ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနှင့် အညီပေးသည်)။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတို့ကိုဖြစ်သော။ မိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊မိဂါရသုဋ္ဌေ၊အမိ ဝိသာခါသည် ။ ဆောက်လုပ် အပ်သော ပြာသာဒ်ကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ဇါ။ တေန၊သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့ နေ့ရန် အလို့ငှါ။ ဥပသကံမိဿာမာတိ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဝေဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊ ကို။ “အာနန္ဒ၊ န္ဓာ။ အာယာမ၊ စို့။ ယေန၊ ဌံ။ ပုဗ္ဗကောဋ္ဌကော၊ အရှေ့တံခါးမုခ်သည်။ အတ္ထိ၊ဇါ။ တေန၊သို့။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတံ၊ သွန်းလောင်းခြင်းငှါ။ ဥပသကံမိဿာမာတိ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၂၇၃။ အထခေါ၊ဌံ။ပ။ ဥပသကံမိ၊ပြီ။ ပုဗ္ဗကောဋ္ဌကော၊ အရှေ့ တံခါးမုခ်၌။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတံ၊ သွန်းလောင်း၍။ ပစ္စုတ္တရိသ္မာ၊ ပြန်တက်၍။ ဧကစိဝဇရာ၊ တထည်တည်းသော သင်္ကန်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗာပယမာနော၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်စေလျက် ။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။

၁။ ဤကား စိရိနှင့် သုတာ-တပုဒ်စီကြံ၍ ပေးသော အနက်တည်း။ သုယုန္တိ ဧတ္တာတိ သုတော၊ ကာလော။ စိရိ သုတော ကာလော ယဿာ ကထာယာတိ-စိရိသုတာ။ ဓမ္မိကထာ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော ကြာမြင့်စွာသော ကာလရှိ၏-ဟုပေး။ ဤအလို စိရိနှင့် သုတာ-သမာသ်တပုဒ်တည်း။
 ၂။ ဝိသာခါသည် မိဂါရသုဋ္ဌေ၏ ချွေးမပင် ဖြစ်သော်လည်း မယ်တော်အရာ၌ ထား၍ မိဂါရမာတာ-ဟု ဆိုသည်။
 ၃။ ပကတိဘာဝံ ဂမယမာနော၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ရှု၍ ပုဗ္ဗသဗ္ဗူပပဒ အပ ဓာတ်-ဏယပစ္စည်း မာန ပစ္စည်းကြံ၍ ရှေ့ပင်ကိုယ်အတိုင်း ဖြစ်စေလျက် ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

အထခေါ်၍။ အာယသွာ အာနန္ဒော သည်။ ဘဂဝန္တံ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရမ္မကပုံကား၏။ အယံအဿမော၊ ဤသင်္ခမ်းကျောင်းသည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီးပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အယံ အဿမော၊ သည်။ ရမဏိယော၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်း၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အယံ အဿမော၊ သည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်နူးစေတတ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဓုတောင်းပန်လျှောက်ထားပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေနံ၊ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အဿမော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ဂဟေတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူခြင်းဖြင့်။ အဝိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။

အထခေါ်၍။ ပ။ ဥပသင်္ဂဟေ၊ ၏။ တေန ခေါ်ပန သမယေန၊ ၍။ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အဿမော၊ ၍။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကော၊ တံခါးမုခ်အပြင်ဘက်၌။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားပြီးဆုံးခြင်းကို။ အာဂမယမာနော၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ အထခေါ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထာပရိယောသာနံကို။ ဝိဒိတော၊ ၍။ ဥက္ကာသိတော၊ ချောင်းဟန်၍။ အဂ္ဂန္တိ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋ္ဌေသိ၊ ခေါက်ပြီ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (အလွင်)။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိံ၊ သူ့ ဖွင့်ကုန်ပြီ။ အထခေါ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အဿမံ၊ သို့။ ပဝိသိတော၊ ၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၍။ နိသိဒါ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇာ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်၊ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝိပုကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသော။ အန္တရာကထာ၊ အကြား၌ဖြစ်သော အခြားစကားသည်။ “ကာ စ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ နော၊ တို့၏။ ဝိပုကတာ၊ သော။ ဓမ္မိ၊ သော။ ကထာ၊ စကားပါတည်း။ အထ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ ယံသန္နိသိဒ္ဓေယျာထ၊ အကြင်စည်းဝေး နေထိုင်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ဤစည်းဝေး နေထိုင်ခြင်းသည်။ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါယံ၊ ကြည်၍။ ၂။ အဂါရသွာ၊ လူ့ ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ဝင်ရောက်ကုန်သော။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ပတိဂ္ဂပံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိ၊ သော။ ကထာဝါ၊ ၎င်း။ အရိယော၊ အပြစ်ကင်းသော။ တုဏှိဘာဝေါဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏ အဖြစ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဓူယံ၊ နှစ်မျိုးကို။ ကရဏိယံ၊ ပြုသင့်၏။

၁။ အန္တရာကထာတိ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ပ။ ပရိပုစ္ဆာမိနံ အန္တရာ အညာ ကော ကထာ။ အဋ္ဌကထာ။ အညာတိ အန္တရာသဒ္ဓဿ အတ္တမာဟ၊ အညတ္တော ဟိ အယံအန္တရာသဒ္ဓေါ ဘုမန္တရံ သမယန္တရန္တိ အာဒိသု ဝိယ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ အန္တရာကထာ၊ အခြား(တပါး)သော စကားသည်ဟုပေး။ ယင်းသို့ အညတ္တပေးသော်လည်း ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းပါဠိအဋ္ဌကထာ လေ့လာ သင်ကြားခြင်း ဟူသော ရဟန်းကိုစွဲ ရပ်နားခိုက် ကြီးကြားကာလ၌ ဖြစ်သော စကားဖြစ်ခြင်းကြောင့် အန္တရာ ဝေမဇ္ဈေတိ အတ္တော-ဟု ဋီကာဆရာ ဖြောင့်ပြုပြန်သည်။
 ၂။ သဒ္ဓါယ-ဟု စာပိုဒ် ၂၂၄-၌ ဖွင့်ခဲ့ပြီ။ ပဋိသင်္ခါကိုသို့ တွာပစ္စယန္တပုဒ်-ဟု ကြံသည်။ တနည်း နာဝိဘတ်၏ ကာရိယကြံလျှင် သဒ္ဓါယ၊ ယံကြည်သဖြင့် ဟုပေး။

၂၇၄။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဒေ၊ ကုန်သော။ ဣမာပရိယေသနာ၊ ဤရှာမှီးခြင်း တို့သည်။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ၎င်း။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဇာတိဓမ္မယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဇရာဓမ္မယေဝ၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နှာခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဗျာဓိဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ မရဏဓမ္မယေဝ၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ သောကဓမ္မော၊ စိုးရိမ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ သောကဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ သံကိလေသဓမ္မော၊ ညစ်နွမ်းခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ သံကိလေသဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခုဝေတို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန် သနည်း။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ပုတ္တဘရိယံ၊ သားမယားသည် ။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒါသိဒါသံ၊ ကျွန်မိမိ-ကျွန်ယောကျ်ားသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၏။ အဇေဋ္ဌကံ၊ ဆိတ်နှင့်သိုး (ဆိတ်မြန်မာဆိတ်ကုလား) သည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ၎င်း။ ကုက္ကုဋ္ဌံ၊ သူကရံ၊ ကြက်-ဝက်သည်။ ဇာတိဓမ္မံ၏။ ဟတ္ထိကဝါယာဝဂ္ဂဝံ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၏။ ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ ရွှေငွေသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၏။ ဟိမုနံ၊ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဧတေဥပဓယော၊ ဤငါးဖြာသော အာရုံ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိတို့သည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဧတေ၊ ဤငါးဖြာ အာရုံ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိတို့၌။ အယံ၊ ဤ သတ္တဝါသည်။ ဂထိတော၊ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတော၊ တွေ့ဝေသည် ဖြစ်၍။ အဇ္ဈာပန္နော၊ သက်ဝင်သည် ဖြစ်၍။ (တဏှာယ အဇ္ဈောဂါဠာ-ဟု စာပိုဒ် ၂၇၇-၌ ငွေငွေလတ္တံ့)။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဇာတိဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ (ဇရာဓမ္မ အစ-သံကိလေသဓမ္မ အဆုံး အမေးအဖြေဝါကျများကို ဇာတိဓမ္မကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ဘိက္ခုဝေတို့။ အယံ၊ ဤရှာခြင်း သည်။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ တည်း။

၂၇၅။ ဘိက္ခုဝေတို့။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဇာတိဓမ္မော၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို ဝိဒိတော၊ သိ၍။ အဇာတံ၊ ဖြစ်ခြင်း မရှိသော။ အနတ္တရံ၊ မိမိထက် သာလွန် ကဲမြတ်သော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ ပ။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိသော။ ပ။ အဗျာဓိံ၊ နှာခြင်းမရှိသော။ ပ။

၁။ ဇာတိဓမ္မော-စသည်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ဇာယနသဘာဝေါ ဇီရုဏသဘာဝေါ-ဟု စသည်ဖွင့်၏။ ထိုကို ဝိနိကာ၌ ဇာယနသဘာဝေါတိ ဇာယနပကတိကောတိ အတ္ထော-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏-ဟု အညပုဒ်အနက်ထွက်အောင် ယောဇနာသည်။
 ၂။ ပုတ္တဘရိယံ-စသည်ကား သမာဟာရဒ္ဒန် ဖြစ်၍ နပုံကေတ်-ပဌမန္တ၊ ဇာတိဓမ္မံကိုလည်း၎င်းတို့၏ လိန့်ဝစ် လိုက်၍ ဇာတိ ဓမ္မော သဘာဝေါ ယထာ ပုတ္တဘရိယံသာတိ ဇာတိဓမ္မံ-ဟု နပုံလိန့် ပဌမံ၊ ကေဝတဒန္တ-ဟု မှတ်။

သာလျှင်။ တံဗွေ၊ ထိုတရားကို။ ပရိယာပုဏ်၊ သင်ယူပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော။ ဩဠပဟတမတ္တေန၊ နှုတ်ခမ်းထိရုံမျှဖြင့်။ လပိတလာပနမတ္တေန၊ စကားကို ဆိုစေရုံမျှဖြင့်။ ဉာဏဝါဒဉ္စ၊ ငါသိ၏ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကို၎င်း။ ထေရဝါဒဉ္စ၊ ငါမထေရ်ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကို၎င်း။ ဝဒါမိဆို၏။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ အဟဉ္ဇေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ဝဒါမိ ဆို၏။ အညေစ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တဿမယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကာလာမော၊ ကာလာမ အနွယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ရှိ။ သစ္စိကတော၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နပဝေဒေတိ၊ သိစေသည်မဟုတ်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ၏”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပ။ အာဠာရံ၊ ကို။ “အာဝုသော ကာလာမာမ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ် မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေသိ၊ နောတိ၊ သိစေသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပ။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ စျားနံကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တဿမယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယုမ္မိ၊ ငါ၏လည်း။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ပညာ၊ သည်။ နခေါအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယုမ္မိ၊ ၏လည်း။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ (ပဒဟေယံ၊ ဌ်စပံ)။ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ရှိ။ သစ္စိကတော၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေ၏။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ပဒဟေယံ၊ အားထုတ်ရမှုကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သော၊ ခေါ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ဝိဟာသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပ။ အာဠာရံ၊ ကို။ “အာဝုသော ကာလာမာမ။ တောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပ။ ပဝေဒေသိ နောတိ၊ လော”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါရှင် ဗောဓိသတ်။ (သိဒ္ဓတ္ထဘဝသို့ ရောက်ပြီး သော်လည်း ဘုရား မဖြစ်သေး၍ ဗောဓိသတ်-ဟုပြန်ဆိုလိုက်သည်)။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ အာဝုသော၊ ငါရှင် အာဠာရ။ အဟမ္မိခေါ၊ ငါဗောဓိသတ်သည်လည်း။ ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဗောဓိသတ်) ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ငါရှင် ဗောဓိသတ်။ ယေမယံ၊ အကြင် ငါတို့သည်။ (ငါတို့ဆိုသော်လည်း အာဠာရတဦးထည်းသာ)။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သဗြဟ္မ စာရီ၊ အထွတ်ကွဲ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ အာယသန္တံ၊ ကို။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ငါရှင် ဗောဓိသတ်။ တေ၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ သုလဒ္ဓါ၊ ကောင်းသော ရခြင်း

၁။ ဧကဝလံ သဒ္ဓါမတ္တကေန-သဒ္ဓါမတ္တကေနော၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့်သာလျှင် -ဟု ဧကဝလံကို ဝေတ္တ ကြံ၍ သဒ္ဓါမတ္တကေန-နှင့်တူကာ ပေးနိုင်သေးသည်။

ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဣသိလျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၎င်း။ တံဓမ္မံ၊ ကို။
 တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ပ။ ဝိဟရသိ၊ ၎င်း။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရသိ၊ ၎င်း။
 အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဣသိလျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။
 ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၎င်း။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၎င်း။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်
 သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၎င်း။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ဇာနာမိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဣသိလျှင်။
 အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တာဒိ
 သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယာဒိသော၊ ၎င်း။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။
 တာဒိသော၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ ငါရှင်ဗောဓိသတ်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘောဝ၊
 နှစ်ယောက်သာဖြစ်ကုန်သော။ (မယံ၊ ငါဘို့သည်။) သန္တာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ၊ ဂဏံ၊
 ဣဂိုဏ်းကို။ ပရိဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဣသိ (အာဠာရ) ဆိုပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊
 ဣသိလျှင်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မေ၊ ၎င်း။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သမာ
 နော၊ ဖြစ်လျက်။ (အတ္တနော၊ ၎င်း။) အန္တေဝါသီသမာနံ၊ တပည့်ဖြစ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ အတ္တနာ၊
 မိမိနှင့်။ သမသမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှ။ ဣပေသိ၊ ထားပြီး။ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မှန်မြတ်သော။ ပူဇာယစ၊ ပူဇော်
 ခြင်းဖြင့်လည်း။ မံ၊ ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထမယံ၊ ထိုငါ၏။ “အယံဓမ္မော၊ ဤ
 သမာပတ်ခုနစ်ပါး တရားသည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ်၌ငြီးငွေ့ခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊
 တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂစသည်ချုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။
 နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊
 သိသင့်သိထိုက်သည်ကို သိခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ လေးပါးသော
 မဂ်ဘျားဖြင့် သိခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊
 မဖြစ်။ ယာဝအာကိဉ္ဇညာယဘန္တပပတ္တိသာ ဝေ၊ အာကိဉ္ဇညာယဘနဘုံသို့ ရောက်ရှိငြိသာလျှင်။
 သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောအဟံ၊ သည်။
 တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ အနုလကံရိတွာ၊ အဖန်ဖန် မြစ်ခြင်းကို ပြု၍ ။ တသ္မာ ဓမ္မော၊ ထိုတရားမှ။
 နိဗ္ဗိဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ အပက္ကမိံ၊ ဖဲသွားပြီး။

၂၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ ကိံ၊ ကုသလဂဝေသိ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။
 သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ ယေန၊ ၎င်း။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမပုံဏား၏သား ဖြစ်သော။
 ဥဒကော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ တေန၊ သို့။ ဥပသကမိံ၊ ပြီး။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဣသိလျှင်။
 ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ ဓမ္မေ၊ ငါ၏။ သပြ ဣစာရံ၊ သိတင်းသုံးဘော်သည်။ သမာနော၊

၁။ အနုလကံရိတွာကို န အလကံရိတွာဟု ၂-ပုဒ်ခွဲ၍ အလကံရိတွာကိုလည်း တန်ဆာဆင်ခြင်းအနက်၊
 န-ကိုလည်း ပရိယေသအနက် ကြံကာ တန်ဆာမဆင်မူ၍ -ဟု မယောဇနာသင့်။ အနု အလကံရိတွာဟု ၂-ပုဒ်ခွဲ၍
 အဖန်ဖန် တန်ဆာဆင်၍ ပေးပြန်သော် နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိဂ မဟုတ်သော သမာပတ် ၇-ပါး မျှလောက်ကို ဗောဓိသတ်
 သည် အလွန် မြတ်နိုးနေရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအနက်လည်းမသင့်။ အနု အလကံရိတွာဟု ပုဒ်ခွဲ၍ အနုကို
 ပုနပျန်-အနက်၊ အလကံရိတွာ၌ အလံ-ကို ဝါရဏ အနက်ကြံကာ အဖန်တလဲလဲ မြစ်ခြင်းကိုပြု၍ ဟူသော
 ဤအနက်သာ အလံဗုဒ္ဓိနာ အလံဗုဒ္ဓိနာတိ ပုနပျန် အလကံရိတွာဟူသော အဋ္ဌကထာ၊ အနုလကံရိတွာတိ
 အနုအနု အလံကတွာ ပုနပျန် ဗုဒ္ဓိနာ နက်ဗ္ဗိပယောဇနံ ကတွာ-ဟူသော ဋီကာတို့နှင့်လည်း ညီ၊ ပါဠိတော်လာ
 ဗောဓိသတ် ဆိုလိုရင်းနှင့်လည်း ဆီလျော်ပေသည်။

ဖြစ်လျက်။ အာစရိယဋ္ဌာနေ၊ ဆရာ့အထံ၌။ မံကို။ ဌပေသိပြီ။ ။ (အယံဓမ္မော၊ ဤသမာပတ် ရှစ်ပါး တရားသည်။ ဤတပုဒ်သာထူး၏။ ကြွင်းအားလုံးလွယ်ပြီ)။

၂၇၉။ ဘိက္ခုဝေတို့။ သောအဟံ သည်။ ကိံ ကုသလဂဝေသိ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိ ဝရပဒံကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ မဂဓေသု၊ မဂဓာဝိင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၌။ ဥရုဝေလာသေနာနိဂမော၊ ဥရုဝေဠ တော သေနာနိဂုံးသည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊ ထိုဥရုဝေဠတော သေနာနိဂုံးသို့။ အဝသရိံ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဥရုဝေဠတော သေနာနိဂုံး၌။ ရမဏိယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအဘို့ကို၎င်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်နူးစေတတ်သော။ ဝနသတ္တံ၊ တောအုပ်ကို၎င်း။ သန္တတိံ၊ စီးသော။ သေတကံ၊ ဖွေးဖွေးပြုသော၊ သုပတိတ္ထံ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်းရှိသော။ ရမဏိယံ သော။ နဒိံ၊ မြစ်ကို၎င်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၎င်း။ အဒ္ဓသံ၊ မြင့်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဓာဏမယံ၏။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအဘို့သည်။ ရမဏိယာဝတ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းပေစွတကား။ ဝနသတ္တော၊ တောအုပ်သည်လည်း။ ပါသာဒိကောဝတ၊ ကြည်နူးဘွယ် ကောင်းပေစွ တကား။ နဒိံ၊ မြစ်သည်လည်း။ သန္တတိံ၊ စီးသည်ဖြစ်၍။ သေတကော၊ ဖွေးဖွေးပြုသည်ဖြစ်၍။ သုပတိတ္ထော၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရမဏိယာဝတ၊ တကား။ သမန္တာ၊ မှ။ ဂေါစရဂါမော၊ သည်လည်း။ အတ္ထိဝတ၊ ရှိပစ္စုတကား။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနတ္ထိကဏ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လိုသော။ ကုလပုတ္တဏ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ ပဓာနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်းငှါ။ အလံဝတာတိ၊ စွမ်းနိုင်စွ တကား” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေတို့။ သောအဟံသည်။ တတ္ထော၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံး သွင်း၍။ နိသဒိံ၊ နေပြီ။

၂၈၀။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ သောအဟံ သည်။ ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိံ။ ပရိယေသမာနော၊ သော်။ ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိံ။ အဇ္ဈကမံ၊ ရပြီ။ (ကြွင်း ၂၇၆-ပိုဒ် မိုး)။ မေ၊ ၎င်း။ ဒဿနံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ သဗ္ဗညုတဘူဏ်တော်သည်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်၌။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ၎င်း။ ဝိပုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကပ္ပေါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ။ အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဇာတိံ၊ မြစ်ခြင်းတည်း။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဗဝေါ၊ တဖန်တစ်ကြိမ် ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ။ (ပုနဗ္ဗဝ ကရဏ-ဟု ဆိုလိုလျက် ဥတ္တရပဒလောပ၏ အစွမ်းဖြင့် ပုနဗ္ဗဝေါ-ဟု ရှိသည်)။

၂၈၁။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဓာဏ မယံ၏။ “မေ၊ သည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဓသော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ် သော အရာတည်း။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သော အရာတည်း။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ဝဏိတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည် စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ အယံပဇာ ပန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမ္ပုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ပျော်ပိုက်၏။ ယဒိဒံ၊ ဣဒံပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ (သင်္ခါရ စသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊ အကြောင်းတရားတို့၏

ညီညွတ်မှုကိုစွဲ၍ အကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြစ်သော) အကြင် ဣဒပ္ပတ္တယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ။ အတ္တိ၊ ဇီ၊ ။ ဣဒ်ဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသော ဌာနကို။ အာလယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္ပဒိတာယ၊ သော။ ပဇာယပန၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဓသံ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာကွယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာ ဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ ဇီ။ ဣဒ်ဌာနံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဓသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ အဟဉ္ဇော၊ ငါ့သည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယံ၊ ဟောငြားအံ့။ ပရော၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏ (တရားကို)။ နအာဇာနေယျ၊ မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ဇီ။ ဝိဟေသာ၊ နှမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာဂ်” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အပိဿ၊ ထိုပြင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿတပဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေး၌ ကြားနာ အပ်ပြီးမဟုတ်ကုန်သော)။ အနတ္ထနိယာ၊ အဖန်ဖန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းကုန်သော။ “ကိစ္ဆေန မေ။ ပ။ အာဝုဋ္ဌာတိ၊ အာဝုဋ္ဌာ” ဟူကုန်သော။ ဣမာဂါထာယော၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ၏ (ညာဏ်၌)။ ပဋိဘံသု ၊ ထင်ကုန်ပြီ။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ် သိအပ်ပြီးသော တရားကို။ ဒါနိ၊ ၌။ ပကာသိတံ၊ ဟောပြခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏ ? (ဟ- အနက်မရှိ)။ ရာဂ ဒေါသ ပရေတေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အယံဓမ္မော၊ ဤသစ္စာ

၁။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ ပဌမနည်းနှင့်အညီ ပေးလိုက်သည်။ အယံ ပစ္စယော ဧတေသန္တိ ဣဒပ္ပတ္တယာ အဝိဇ္ဇာ ဒယော သဗ္ဗသင်္ခါရမော၊ ဣဒပ္ပတ္တယာနံ ဘာဝေါ ဣဒပ္ပတ္တယတာ၊ ပစ္စယာ ယတ္ထ ဝုတ္တိကလက္ခာံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ကိံ သာဝသာဓိပျံ၊ ၎င်းကိုပင်ကောက်၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာနှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါကို ကမ္မောရည်းတို့၊ ၎င်းကိုပင် ကောက်ဟု ဆိုသော (လယ်ထီး-သာသန ဝိသောဓနိ-တ-၂၀၈) အလို (ဤအကြောင်းရှိသော အဝိဇ္ဇာဒိ သင်္ခါရတရားတို့၏ အဖြစ် ဟူသော အကြောင်း ညီညွတ်ခြင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သော) ဤဣဒပ္ပတ္တယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ဟု သော်လည်းပေး။ ၎င်းနည်းသည် ဣဒပ္ပတ္တယာနံဝါ အဝိဇ္ဇာဒိနံ အတ္တနောဖလံ ပတိ ပစ္စယဘာဝေ ဥပ္ပါဒနသမတ္တ တာ ဣဒပ္ပတ္တယတာ၊ တေန သမတ္တပစ္စယလက္ခဏော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဒဿိကော ဟောသိ-ဟူသော ဋီကာ ဒုတိယ နည်းနှင့် ညီ၏။

၂။ အပိဿ မံ။ ပ။ ပဋိဘံသု-နှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို စာပိုဒ် ၆၃-၌ အမြက်မျှ ရေးသားခဲ့ပြီ။ အကျယ်ကို မောဂ္ဂလ္လာန် သျှာဒိကတ္တု-၂-သုတ် စာကိုယ် ဋီကာ မြန်မာ ဗျာချာနိဿယကို ရှု၍ သိလေ။

၃။ အဋ္ဌကထာ၌ ဟလန္တိ တွေ ဟကာရော နိပါတမတ္တော၊ အလန္တိ အတ္တော။ ပ။ အလံ ဒေသိတံ ပရိယတ္တံ ဒေသိတံ-ဟု ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ စွမ်းနိုင်၏ဟု ပရိယတ္တအနက် ယောဇနာသည်။ အလံသဒ္ဓါ၊ ပရိယတ္တ အနက် ဖွင့်ဆိုအပ်ပါလျက် ကော အတ္တော ဒေသိတေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ပိဏ္ဍတ္တ ဖြောင့်ပြခြင်းသည် ရွှေနောက် ဆန်ကျင်ထက်သို့ မြှင့်၏။ သို့သော် ဒက္ခန္တိ-ကို။ ပဿန္တိ-ဟု ပစ္စုပ္ပန်ကာလိကဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ မူဟောင်းနှင့်အညီ ဒါနိကို နသုသမ္ပုဓော ဒက္ခန္တိ အလံ-ဟူသော ၃-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ကောက်နုတ်ချက် ချလျှင် ဟောသဖြင့် အကျိုး မရှိ ဟူသော ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တံ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ ဖြစ်လျက် ကော အတ္တော ဒေသိတေန-ဟု ပိဏ္ဍတ္တ ဖြောင့်ပြခြင်း ဖြစ်ရကား ရွှေနောက် မဆန်ကျင်ပါ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၌ ပရိယတ္တံ-ဟု တိုက်ရိုက်မဖွင့်။

ဟ ဣတိဝါ ဗျတ္တန္တိ တေသ္မိံ အတ္တေ နိပါတော၊ ကေသတ္တေတိ ကေစိ၊ ဟဗျတ္တံ ကေသေန ဝါ အလံ နိပ္ပ ယောဇနံ၊ ဇဝိကိစ္ဆေန အဓိဂတဿ ဓမ္မဿ ဒေသိတန္တိ ယောဇနာ-ဟူသော ဋီကာ အလို-ဟု၊ စွမ်းကား စွမ်းနိုင်၏။

လေးပါးတရားကို။ နသသမ္ပုဇော၊ လွယ်လင့်တကူ မသိအပ်။ နိပုဏ်၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်စွာသော။ ဒုဒ္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့စွာသော။ အဏုံ၊ အကျမြဲသဖွယ်သော။ ပဋိသောတဂါမိံ၊ နိစ္စသုခစသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသော အားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို။ ဓာတုရတ္တာ၊ ဓာတုဖြင့် တပ်စွဲသူတို့သည်။ ဟမောန္တေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုသည်။ အာဝုဋ္ဌာ၊ လွမ်းမိုးပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နဒက္ခန္တိမမြင်နိုင်ကုန်။

၂၅။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသန္ဓိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေါဿက္ကတာယ၊ ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ နောနမတိ၊ မညွတ်။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိဿ၊ တံမည်သော။ ဗြဟ္မာ၊ နော၊ ဗြဟ္မာ၏။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မမာ၊ ငါဘုရား၏။ ဝေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ “ယတြ ဟိ နာမ၊ အကြင်လောက၌။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေါဿက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၌။ နောနမတိ၊ မညွတ်။ တော၊ အချင်းတို့။ သောလောကော၊ ထိုလောကသည်။ နဿတိဝတ၊ ပျက်စီးစွ တကား။ တော၊ တို့။ သောလောကော၊ သည်။ နဿဘိဝတာတိ၊ ကား”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိတ္တိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျဝါ၊ သေယျတာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဇ္ဇေသျှ၊ သေယျတာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကော၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ မမာ၊ ငါဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေ၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဧကံသံ၊ ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရံကို။ ကရိတော၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ တေန၊ သို့။ အဉ္စသိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍။ မာ၊ ငါဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ၌။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရက္ခန္တောတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြှုပ်နှမ်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အထဝနတာ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ တရားမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ ကို။ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ၌။ ဝတွာ၊ လျှောက်ထားပြီ၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။—

သမလေဟိ၊ အညစ်အကြေးရှိသူ (ပုရဏကဿပ-စသည်) တို့သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံဆအပ်သော။ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မော၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဓေ၊ မဂဓ

အလံ၊ အကျိုးတော့ မရှိ။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း အကျိုးမရှိဟု ပေး။ ဧကံ၊ အလိုဟုစင်စစ်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စင်စစ် အကျိုးမရှိဟု ပေး။ ဟလန္တိ ဝါ အလန္တိ ဣမိနာ သမာနတ္ထံ ပဒံဟူသော ဋီကာနောက်နည်းကား ဟလံကို ဟ-တပုဒ် အလံ-တပုဒ် မခွဲရ။ အလံ-သည် တပုဒ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟလံလည်း အလံ-နှင့် အလားတူ တပုဒ်တည်းသာ ဟု ပြသည်။ တပုဒ်တည်း ယူခိုက် အနက် အတိအကျ မပြသော်လည်း နိပ္ပယောဇနံ-ဟု အလံကို ဖွင့်ခဲ့သောကြောင့် ဟလံ-လည်း နိပ္ပယောဇနတ္ထံ ဟု ဖွင့်ရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဟလံ၊ အကျိုးမရှိ ဟု နောက်နည်းအလို ယောဇနာ။

တိုင်းတို့၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဘဂဝါ၊ ထူး)။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။ တေ၊ ဤအနိယာမဂ်တရာ ကို။ အပါပုရ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော့။ ဝိမလေန၊ အညစ်အကြေးကင်းသော ဘုရားရှင်သ၊ ။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ အလျော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်)။ သုဏန္တု၊ နာကြခစကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိ ရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓုနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌတော၊ တည်သော သူသည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဿေ ယဘာပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရဟံ၊ တက်တော်မူ၍။

အပေတသောကော၊ ကင်းသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူဘိ၊ ဇာတိဇရာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခဿ၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပဓာရယ ဥပပရိက္ခ၊ ဖွင့်သော ကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့-ဟု သော်လည်း ပေး)။

ဝီရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္တဝါဟ၊ ယာဉ်မှူးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ အဏဏ၊ ကာမစွန္ဒ ကြွေးမြီရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ၊ ထူး။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသဿ၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံငါဘုရားသည်။ ပြဟ္မာနော၊ သဟမ္ပတိပြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဉ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရား၏ (ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ အာသယာနုသယ) ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ သောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံငါဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ နည်းသော ကိလေသာမြို့ရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသော ကိလေသာမြို့ ရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နံ့သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သွာကာရေ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒွါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိစေအပ်ကုန်သော။ ဒုဝိညာပယေ၊ ခဲဲယဉ်းယဉ်းသိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ တမလွန် လောကနှင့် အပြစ်ကိုဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို၎င်း။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တေ၊ မနေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို၎င်း။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့ ။ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာညိုတောင့်၌၎င်း။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ပဒုမာ ကြာတောင့်၌၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကိကြာတောင့်၌၎င်း။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကော ၌။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးပွားကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမ္မဂ္ဂပေါသီနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော။ (ကြီးပွားကုန်စေအပ်ကုန်သော) ။ အပေ္ကစွာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ကြာညိုတို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကကြာတို့သည်၎င်း။ (အဿ၊ ရှိကုန်ရာ၏) ။ ဥဒကော ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကော ၌။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိဘာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပေ္ကစွာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ (အဿ၊ ကုန်ရာ၏) ။ ဥဒကော ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကော ၌။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အစူဂ္ဂမ္ပ၊ လွန်၍။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျအပ်ကုန်သော။ အပေ္ကစွာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ (အဿ၊ ကုန်ရာ၏) ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပ။ အဒ္ဓသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ သဟမ္ပတိံ၊ ဗြဟ္မာနံကို။ အပါရုတာ၊ ပ။ ဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသံ၊ တို့ပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သော နားရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပမ္မုန္တု၊ လွတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရာ၊ တံခါးသဖွယ် ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တို့ကို။ အပါရုတာ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိံ၊ သသည်။ ကိယန္တဝပင်ပန်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂ္ဂဏံ၊ လေ့ကျက်အပ်ပြီးသော။ ပဂ္ဂိတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မနုဇေသု၊ လူတို့အား။ နဘာသံ၊ မဟောပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိံ၊ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ “ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်” ။ အမ္ပိ၊ ၎်။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယံ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျနုခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။ ကော၊ သည်။ ဣမံ၊ ဓမ္မံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ အာဇာနိဿတိတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကာလာမော၊ ကာလာမအန္တယ်ဖြစ်သော။ အယံ အာဠာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (အဓိဂမဗာဟုသစ္စ) ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ (ပါရိဟာရိယ)

၁။ ဆိုလတ္တံ့ သော ဝေမေဝ-ထောက်၍ အဿု-ဟူသော ပါဌသေသနှင့်တွဲ၍ အဿု သေယျထာပိရှိသည်ဖြစ် ကုန်ရာသက်သို့၎င်း-ဟုဆော်လည်း ဥပမာ ဇောတက အဖြစ်ဖြင့် ပေးလေ။
 ၂။ ဘဂဝတာကို ကတာဝကာသော-ဝယ် ကတပုဒ် တစ်တံ၌စပ်။ အမ္ပိ၏ကတ္တာ၊ အဟံ-ထောက်၍ ကတာဝ ကာသော-ကို ကထော + အဝကာသော + မေတ်-ဟု ပြု။

ပညာရှိ၏။ မေဓာဝီ(တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ တံတံ ကတ္တဗ္ဗဘာ)ပညာရှိ၏။ ဒိဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော
 ကာလပတ်လုံး။ အပ္ပရဇကုဇာတိကော၊ ပညာမျက်စိ၌ ဂိလေသာမြို့နည်းသော သဘောရှိ၏။
 အဟံ၊ သည်။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿ၊ အား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရ
 မူကား။ ယန္တု၊ စွ။ သော။ ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ အာဇာနိဿတိတံ၊
 လတ္တံ့” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒေဝ
 တာ၊ သည်။ ဥပထကံမိတွာ၊ ၌။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။
 သတ္တာဟကာလကံတောတိ၊ သေပြီး၍ ခုနစ်ရက်ရှိပါပြီ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ကာလာ-
 မော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလကံတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်
 သော။ မေ၊ ၏။ ဥာဏဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ မြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿမယံ၊ ၏။ ကာလာမော၊
 သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မဟာဇာနိယော၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊
 ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သစေ သုဏေယျ၊ အာဘယ်၍ နှာကြားရအံ့။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။
 အာဇာနေယျာဘိ၊ သိရာ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (တဿ မယံ-စသည် လွယ်ပြီ၊
 ထူးရာ နိဿာ ယောဇနာအံ့)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အဘိဒေါသ-
 ကာလကံတောတိ၊ သန်ကောင်ယံ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ပ။ ယေ၊
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဓာနပဟိတတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအကျိုးငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ မံ၊
 ငါဘုရားကို။ ဥပဌဟိ သုလုပ်ကျွေးဘူးကုန်ပြီ။ ပဉ္စဂိုဏှာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မေ၊
 ငါဘုရားအား။ ဗဟုကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိကုန်၏။ ပ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဉ္စဂိုဏှာ၊
 ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊
 သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊
 လူတို့၏ စက္ခုပသာဒကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသောညာဏ်မျက်စိဖြင့်။
 ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပဘနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရှိ၏ တက်ဆင်းရာ ဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်
 တော၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ပဉ္စဂိုဏှာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အဒ္ဓသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ (မေုလျော်
 တော်မူသလောက်။ ။သဒ္ဓတ္ထံ)။ ပ။ ပက္ကမံ၊ ဖဲသွားတော်မူပြီ။

၉

၂၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ ဂယံ၊ ဂယာ၏။ အန္တရာစ၊
 အကြား၌၎င်း။ ဗောဓိံ၊ ဗောဓိပင်၏။ အန္တရာစ၊ ၌၎င်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးသို့
 သွားသော။ “မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်းပြီ။ ဒိဿနာ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တေ၊
 အရှင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။
 ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တံ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊
 ရည်စူး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ ၏။ သတ္တာဝါ၊ ဆရာသည်ကား။ ကော၊
 အဘယ်သူနည်း။ ကဿ ဝါ၊ အဘယ်သူ၏ကား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ရောစေသီတိ၊ နှစ်သက်သနည်း”
 ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။
 အာဇီဝကံ၊ သော။ ဥပကံ၊ ကို။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ ပ။ အမတဒန္တုဘိန္တိ၊ အမတဒန္တုဘိ-ဟူကုန်သော။
 ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိံ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူပြီ။

ဥပကာ၊ ဥပက။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံ (လောကီတရား)ကို လွှမ်းမိုးနိုင်
 သူသည်။ သဗ္ဗဝိဒ္ဓ၊ အလုံးစုံ(လောကီ လောကုဘိတရား)ကို သိသူသည်။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံ

ကုန်သော။ မေ့သု၊ လောကီတရားတို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ (ကိလေသာဟူသော လိမ်းကျံခြင်း ဖြင့်) မလိမ်းကျံအပ်သည်။ သဗ္ဗဉ္စဟာ၊ အလုံးစုံ (လောကီတရား)ကို ပယ်စွန့်သည်။ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဓိသေယံ၊ ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြရာအံ့နည်း။

သဒေဝကသ္မိံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကသ္မိံ၊ ။ မေ၊ မေ၏။ အာစရိယော၊ (လောကုတ္တရာ) ဆရာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါတုရားနှင့်။ သဒိသော၊ တူသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မေ၊ မေ၏။ ပဋိပဂ္ဂလော၊ တုဖက် ပြိုင်ဖက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

လောကော၊ ။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ အရဟတံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သည်။ အမ္မိ၊ ။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက် သာလွန်သူ မရှိသော။ ဧကော၊ တဆူတည်းသာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အမ္မိ၊ ။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သိတိဘူတော၊ ချမ်းမြေ့ ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ။

အနိဘူတသ္မိံ၊ အကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ။ အမတဒန္တုဘိံ၊ အမြိုက် စည်ကြီးကို။ အာဟဉ္စ၊ တီးခတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဓမ္မဏ္ဏံ၊ ဓမ္မကြောကို။ ပဝတ္ထေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ကာသိနံ ပုရံ၊ ကာသိတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ သည်။ ပရိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း။ အနန္တဇိနော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သော ဘုရား တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပက လျှောက်ထားပြီ။ ။ (ဣတိ ၂-လုံး ရှိရမည်။ ပဌမ ဣတိ အကြေကြံ)။

ဥပကာ၊ က။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ မာဒိသာ၊ ငါ့ကိုသို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူ တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ ငါတုရားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မော၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဇိတာ၊ အောင်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အဟံ၊ သည်။) ဇိနော၊ ဇိနမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်မြွက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဟုပေယျအပိ၊ ဖြစ်သော် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတော၊ လျှောက်ထား၍။ သိသံ၊ ကို။ ဩကမ္မေတာ၊ ညီတိ၍။ ဥမ္မဂံ၊ လမ်းမဟုတ်သည်ကို။ ဂဟေတာ၊ ၍။ ပက္ခာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

၂၈၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ ဥပသကံမိံ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘက္ခု၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါတုရားကို။ ခုရတော၊ မှ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာနာ၍။ “အာဝုသော၊ တို့။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး များမို့အသို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ပောနဝိဗ္ဗန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်းငှါ။ အာဝတ္တော၊ လှည့်လည်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း

ဂေါတမံကို။ နေဝ အဘိဝါဒေတဗ္ဗော၊ ရှိမခိုးအပ်။ နပစ္စုဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ခရီးဦးမကြိုဆိုအပ်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပတ္တစိဝရံကို။ နပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မခံယူအပ်။ အပိစသိသော်လည်း။ အာသုနံကို။ ငွပေတဗ္ဗံ၊ ထားသင့်၏။ သစေ အာကခိဿတံ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နိသိဒိဿတံတံ၊ ထိုင်လတ္တံ့”ဟူ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ သဏ္ဌာပသံ၊ ကတိကဝတ် ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသကံမိံ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ဖြင့်။ ဥပသကံမန္တေ၊ သော်။ (တနည်း၊ ယထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင် ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသကံမိံ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ထိုထိုဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာသည်။ အဘိဘူတာ၊ လှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကုန်သော။ နာသက္ခိံ သူတိ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဗုဒ္ဓတေဇသာ အဘိဘူတာ၊ ဤအဋ္ဌကထာကို မှီ၍ အနက်သမ္ပန်သည်။) ပဉ္စဂဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သကာယကတိကာယ၊ မိမိကတိ။ သဏ္ဌာတံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ၊ ခရီးဦးမကြိုဆို၍။ ပတ္တစိဝရံ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ တို့သည်။ အာသုနံ၊ ကို။ ပညာပေသံ၊ ခင်းကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ တို့သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေသံ၊ ရွေးချွဲတည်ထားကုန်ပြီ။ အပိစသိသော်လည်း။ မံ၊ ကို။ နာမေနစ၊ အမည်အားဖြင့်၎င်း။ အာဝုသောဝါဒေနစ၊ အာဝုသော-ဟု ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်၎င်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုသုံးနှုန်းကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဉ္စဂဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ တို့။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ နာမေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာဝုသောဝါဒေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ မာသမုဒါစရထ၊ မပြောဆို မသုံးနှုန်းကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သောတံ၊ သြဒဟထ၊ နားစိုက် ထောင်ကြကုန်လော့။ (မယာ၊ ငါဘုရားသည်။) အမတံ၊ (သေခြင်းကင်းသော) အမြိုက်တရားကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ (ယထာက္ကမံ-ကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ယထာနုသိဋ္ဌံ-နောက်၌ တထာ-ပါရန် လိုအံ့မထင်)။ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လတ်သော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ဗြာဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ (မဂ္ဂုဗြဟ္မစရိယသ ပရိယောသာနဘူတံ-စာပိုဒ် ၂၈-နှင့် အညီတည်း)။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္စိကဘာ၊ ၍။ ဥပသမ္ဗုဒ္ဓာ၊ ၍။ ဝိဘခိဿထာတံ၊ နေရကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဝေံ၊ ကို။ အဝေစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပဉ္စဂဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “အာဝုသော၊ ဂေါတမ၊ မ။ တံ၊ သည်။ တာယပိ တူရိယာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သော တူရိယာပတ်ဖြင့်၎င်း။ တာယ ပဋိပဒါယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သော အကျင့်ဖြင့်၎င်း။ တာယပိ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သည်ကိုပြုခြင်းဖြင့်၎င်း။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယညာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဇ္ဈာဂမာ၊ မချပြီ။ တံ၊ သည်။ ဧတရဟံ၊ ယခုအခါ၌။ ဗာဟုလ္လိကော၊ သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗန္တော၊ ၍။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ငှါ။ အာဝုတ္တော၊ ၍။ ပ။ အလမရိယ ညာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ ကိံ ပနအဂေခိဿတံတံ၊ အဘယ်မှာရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ ဝေံ၊ ကို။

အဝေါစုံကုန်ပြီ။ (နဗဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားဖို့ကျင့်သည်မဟုတ်။ နပဓာနဝိဗ္ဗန္ဓော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ဗဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားဖို့ အလို့ငှါ။ နအာဝတ္တော၊ လှည့်လည်သည်မဟုတ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်။)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တော သော်။ အဟံသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။
“ဘိက္ခဝေတို့။ တုမေတို့သည်။ ဣတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဇ္ဇပံ၊ သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ပဏာဝိတံ၊ မိန့်မြှောက်ဖူးသည်ကို။ (ပဏာဝိတန္တံ ဝါစာသမ္ပဋ္ဌာနံ ဝစိနိစ္ဆာရဏန္တိ အတ္ထော၊ ဝိကာ)။ အဘိဇာနာထ နောတိ၊ သိဘူးကုန်သလော ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ ပြီ။ ဘန္ဓေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟံ၊ မသင့်ပါ။ ပ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အဟံသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သညာပေတံ၊ တုရားဟု သိစေခြင်းငှါ။ အသက္ခံ၊ စွမ်းနိုင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဒွေပိဘိက္ခု၊ တို့ကိုလည်း။ ဩဝဒါမိ၊ ဤ။ တယောဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ရှိ။ ယံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ခြောက်ယောက် အစုရှိကုန်သော ငါတို့သည်။ ယာပေမ၊ မျှတကြကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အထခေါ၊ ဤ။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဧဝံ သို့။ ဩဝဒိယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ သို့။ အနုသာသိယမာနာ၊ သွန်သင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပ။ “နော၊ (ပဉ္စဝဂ္ဂိ တည်းဟူသော) ငါတို့၏။ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကပ္ပိ၊ မပျက်။ အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဒါနိ၌။ ပုနဗ္ဗဝေါ၊ တဖန် ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဝါ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုခြင်းသည်။) နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိတို့၏။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဥာဏဋ္ဌ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏသည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၂၇၇။ (ပဉ္စိမေ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ကာမဂုဏာ-တို့ကို စာပိုဒ် ၁၇၈-၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ဂထိတာ၊ တပ်မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိဘာ၊ တွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နာ၊ သက်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (တဏှာယ အဇ္ဈောဂါဇ္ဇော၊ အဋ္ဌကထာ)။ အနာဒိနဝ ဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကို မပြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏ မရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ တို့သည်။ “အနယံ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ကုန်၏။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာကာမကရဏိယာ၊ အလိုရှိဘိုင်း ပြုနိုင်ကုန်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အာရညဒကော၊ တော၌ ပေါက်ပွားသော။ မဂေါ၊ သားကောင်သည်။ ဗဒဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့နွဲ့နောင်အပ် (မိ) သ ၌ဖြစ်၍။ ပါသရာ သိ၊ ကျော့ကွင်းအပေါင်းကို။ အဓိသယေယျ၊ ဖိ၍ အိပ်ရ၏။ သော၊ ထိုသားကောင်သည်။ “အနယံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ။ ဗျသနံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ။ လုဒ္ဓဿ၊ မှုဆိုးသည်။ ယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုရှိဘိုင်းပြုနိုင်၏။ လုဒ္ဓော၊ မှုဆိုးသည်။ အာဂစ္ဆန္တစ၊ လာသော်လည်း။ ယေနကာမံ၊ အလိုရှိဘိုင်း။ နပက္ကမိဿတိဘိ၊ မဖဲသွားနိုင်လတ္တံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ အဿသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသက်သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ အဿ၊ ကုန်၏။ (တေစခေါ-စသော ဝါကျ၌။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာကာမကရဏိယာ၊ ကုန်သည်။ နာတိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်ရ၏ဟု ပေးလွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခုဝေတို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ အာရညကော၊ သော။ မဂေါ၊ သည်။ အရညေ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော်။ ဝိဿတ္ထော၊ မကြောက် မရွံ့ ရဲဝံ့သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ သေယျ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုမကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့စွာသွားခြင်း စသည်သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လဒ္ဓဿ၊ ၎င်း။ အနာပါထဂတော၊ မမြင်ရာ၌ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ (ဤ၌ အနာပါထဂမနတော-ရှိမူ သာ၍ ကောင်း၏)။ ဘိက္ခုဝေတို့။ စေမေဝ၊ သာလျှင်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ၍သာလျှင်။ ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိသ္မာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရား တို့သည်။ ပရိက္ခိကာ၊ ကုန်ခမ်းပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို။ အန္တံ၊ ကာဏ်းအောင်။ အကာသိတိ၊ ပြုပြုဟူ၍၎င်း။ မာရစက္ခု၊ မာရ်နတ်၏မျက်စိကို။ အပဒံ၊ တည်ရာမရှိအောင်။ ဝဓိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပါပိမတော၊ မာရ်နတ်၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာ အရပ်၌။ ဂတောတိ၊ ရောက်ပြီဟူ၍၎င်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏှောတိ၊ လှန်မြောက်ပြီဟူ၍၎င်း။ ဝိဿတ္ထော၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏ဟူ၍၎င်း။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ သေယျ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏ဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပိမတော၊ ၎င်း။ အနာပါထဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)

ဆဋ္ဌံ၊ ဆော။ ပါသရာသိသက္ကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

၂၇၈။ (ဝေ မေ သုတ်။ ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသေတေန၊ အသုံးစုံဖြူသော။ ဝဋ္ဌဝါတိရထေန၊ မြည်းမ(၄-ကောင်)ကသော ရထားဖြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေ့လယ်၌။ နိယျာတိ၊ ထွက်လာ၏။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပိလောတိကံ၊ ပိလောတိက မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗ္ဗိဇ်ကို။ ဒုဒ္ဓတောဝါ၊ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ ပိလောတိကံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ “ဟန္တ၊ ယခု။ ကုတော၊ ဘယ်မှ။ ဝစ္ဆာယနော၊ ဝစ္ဆာယနအနွယ်ဖြစ်သော။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ ၌။ အာဂစ္ဆာနိန္ဒတိ၊ ကြွလာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော၊ အိုအချင်း ပုံဏား။ အဟံ၊ သည်။ ဣတော သမဏဿ ဂေါတမဿ သန္တိကာ၊ ဣရဟန်း ဂေါတမအထံတော်မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ပရိဗ္ဗိဇ်)ဖြေဆိုပြီ။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော အမေးကို။ တံ၊ သင် (ပိလောတိကပရိဗ္ဗိဇ်) သည်။

၁။ ဈာန် အနက်ပျားကို စာပိုဒ် ၅၁-၌ ရေးခဲ့ပြီ။
 ၂။ အန္တမကာသိ ဝါကျ၊ အပဒံ ဝဓိတွာ ဝါကျ၊ တိဏှော လောကေ ဝိသတ္တိကံ ဝါကျ၊ ဝိဿတ္ထော။ ပ။ ကပ္ပေတိ ဝါကျတို့၌ ဣတိ-ထည့်၍ ဝုစ္ဆတိ-၏ အာကာရဝါကျ အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသည်။

ကိံ မညသိ၊ အတ္ထိမှတ်ထင်သနည်း ။ “ဘဝံ ဝတ္ထာယ နော၊ အရှင်ဝတ္ထာယ နသညံ။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ပညာစွမ်းကို။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ (ဘဝံ ဝတ္ထာယ နော၊ သညံ။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကိံ။ ရွှေဝါကျမှ ဘဝံ။ပ။ ဂေါတမဿ-ပုဒ် သမဏံ ဂေါတမံ-ဟု ဝိဘတ်ပြင်လိုက်) ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍။ မညေ၊ (ယုဆ)မှတ်ဆင်သလော” ။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဇာဏုဿောဏိက) မေး၏။

ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ အဟံ၊ ငါ(ပိလောတိက)သည်။ ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားနည်း။ (အို ဇာဏုဿောဏိ ငါကကော ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မို့ သိရမှာလဲဟူလို)။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင် ။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ။ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ကိံ။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံနည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ။ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ကိံ။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တာဒိသောဝ၊ ထို ရဟန်း ဂေါတမ သဘောရှိသော ဘုရားသည်သာလျှင်။ နန္ဒ၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ပိလောတိက) ဖြေဆို၏။ ဘဝံ ဝတ္ထာယ နော၊ သညံ။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကိံ။ ဥဠာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဇာဏုဿောဏိ) မေး၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ အဟံ၊ ငါ(ပိလောတိက)သည်။ ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပေးနည်း။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကိံ။ ပသံသိဿာမိ၊ ချီးမွမ်းနိုင်စွမ်းအံ့နည်း။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သညံ။ ပသတ္ထပသတ္ထောဝ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သောဘုရားဂုဏ်တို့ဖြင့်သာလျှင် ချီးမွမ်းအပ်သူပေတည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ပိလောတိက) ဖြေ၏။ ဘဝံ ဝတ္ထာယ နော၊ သညံ။ ကံပန အတ္ထဝသံ၊ အဘယ်မည်သော အကျိုးကို။ သမ္ပဿမာ နော၊ ကောင်းစွာမြင်သည် ဖြစ်၍။ သမဏေ ဂေါတမေ ဌံ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာဏုဿောဏိက မေး၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ ကသလော၊ လိမ်မာသော။ နာဂဝနိကော၊ ဆင်တော၌ ကျက်စားနေသူသည်။ နာဂဝနံ၊ ဆင်တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ ထိုဆင်တော၌ ကျက်စားနေသူသည်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တော၌။ ဝိသတောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်လျားသော။ တိရိယံစ၊ အနံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တတံ၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာ ဝတ၊ ကြီးမားလေစွ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျသေယျထာပိ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင် အခါ၌။ သမဏေ ဂေါတမေ ဌံ။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဒါနိ၊ ဒေသနာညွှန်၏ ဖြစ်ရာတို့ကို ။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၁။ (က)တံ ကိံ မညသိ။ (ခ)ဘဝံ။ပ။ပညာဝေယျတ္ထိယံ။ (ဂ)ပဏ္ဍိတော မညေ-ဟု အမေး ၃-ဝါကျ။ ထိုတွင် မညေ-သည် နိပါတ်တည်း။ မညတိ နှင့် အနက်တူ၏။ (ခ)ဝါကျ၌ ကြိယာမရှိ။ ထိုကြောင့် နောက်လာလတ္တံ့ ကိုကြည့်၍ ဇာနာတိ-ထည့်၍ပေး။ ပဏ္ဍိတော နောင် ဣတိ ဆောင်ပေး။ လတ္တံ့နိဋ္ဌိသော်လည်းကြုံ၊ ပဏ္ဍိတောတိ မညတိနှင့် ပဏ္ဍိတော မညေ-တူ၏ ဟူလို။ မူဟောင်းတို့၌ တံ ကိံ မညသိ-ဟု မဇ္ဈိမ-ပုဂံသဖြင့် ရှိလျက် ဆဋ္ဌမ္ပံ ပဌမပုဂံသဖြင့် မညတိ ဟု ရှိနေသည်။ ဋီကာ။

၂။ ကောစာတိ ဟေတု နိသက္ကေ ပစ္စတ္ထဝစနန္တိ အာဟ၊ ကုတော စာတိ၊ တထာ စာဟ ကေန ကာရကေန ဇာနိဿာမိတိ။ ဋီကာ။

၃။ ဣတံ ပဌတိ တ္ထောတိ ဉာဏပဒါနိ။ပ။ ဒေသနာညွှန်-အတ္ထန္တ ဌာနာနိ။ ဋီကာ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဘောက်မပြန် ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူပေ၏။
 ဘဂဝတော၊ သည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက သံသော၊ တပည့်သားသံသောတော်သည်။ သုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊
 ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။

၂၇၉။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏံ။ ဣဓ၊ ဤ
 လောက၌။ အဟံ၊ သည်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိကုန်သော။ ကတပရပ္ပဝါဒော၊ ပြုအပ်ပြီး
 သော သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒရှိကုန်သော။ ဝါ ပြုအပ်ပြီးသော (ပြီးပြီးသော) သူတပါးတို့၏ အယူ
 ဝါဒ (ပရသမယ) သူတပါးတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင် ပြောဆိုခြင်း (ပရဝါဒမဒ္ဒန္တ) ရှိကုန်သော။
 ဝါသဝေခိဓူပေါ၊ ဝါလဝေခိလေးသမားနှင့် တူကုန်သော။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော။ ခတ္တိယ
 ပဏ္ဍိတော၊ မင်းပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ တေ၊ ထိုမင်းပညာရှိတို့သည်။ ပညာဂတေန၊ (မိမိ)
 ပညာစွမ်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ (သူတပါးတို့၏) မိစ္ဆာအယူတို့ကို။ ဘိန္ဒန္တံ၊ မညေ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့
 ပြုလျက်။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ “ဘော၊ အို အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော
 ခလုသံ။ အမုကံ နာမ၊ ထိုမည်သော။ ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့၎င်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးသို့၎င်း။ ဩသရိဿတိတိ၊
 ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့” ဟူ၍။ သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံ ပဉ္စံ၊
 ဤပြဿနာကို။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။
 ဝေံ၊ ဤသို့။ နော၊ ငါတို့သည်။ ပုဠော၊ မေးအပ်သော်။ ဝေံ၊ သို့။ စေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍
 ဖြေဆိုအံ့။ ဝေံ၊ သို့ဖြေဆိုအပ်သော်။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။
 အာရောပေဿာမ၊ တင်ကုန်အံ့။ ဝေံ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့သည်။ ပုဠော၊ သော်။ ဝေံ၊ သို့။ စေပိဗျာ
 ကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မလည်းဖြေဆိုအံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊ ကို။
 အာရောပေဿာမာဘိ၊ ကုန်အံ့” ဟူ၍။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ အဘိသခံရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ တို့
 သည်။ “ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အမုကံ နာမ၊ သော။ ဂါမံဝါ၊ သို့၎င်း။ နိဂမံဝါ၊
 သို့၎င်း။ ဩသဇ္ဇောခလု၊ ဆိုက်ရောက်သတံ”။ ဣတိ၊ သို့။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ယေန၊
 ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။
 သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္တုဿေတိ၊

၁။ ဤကား ဋီကာ ဖွင့်ဆိုသည့်အတိုင်း အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ကတသဒ္ဓေါ၊
 နိပုဋ္ဌပရိယာယော။ ဤဖြင့် ကရိယိတ္တာတိ-ဟု အတိတကာလိက ကမ္မသာနေပြုလျှင် နိပုဋ္ဌသိဒ္ဓပုဒ်တို့နှင့် ကတသဒ္ဓါ
 ပရိယာယ်တူ အနက်ဟော၏ ဟု ပြ၏။ ပရေ ပဝဒန္တိ ဣတ္ထ တေတနာတိ ပရပ္ပဝါဒေါ။ ။ ဤဖြင့် ဋီကာလာအတိုင်း
 ကိတန္တဝိဂ္ဂဟ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ ပဝါဒပုဒ်ကို အဓိကရဏ၊ ကရဏသာနေ၊ တမျိုးမျိုးပြု၍ ပရေသံ ပဝါဒေါ
 ပရပ္ပဝါဒေါ-ဟု တပျူရိသံဖြစ်စေပြုလျှင် ပရသမယော၊ (သမယန္တရ) ရသည်ဟု သိစေသည်။ ပရေဟိ ပဝါဒါနံ
 ပရပ္ပဝါဒေါ။ (ဤဖြင့် ပရေဟိ သဒ္ဓိံ ကတဝါဒပရိစယေ-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှု၍ သဟာရိယောက တတိယာ-
 တပျူရိသံတွဲ၍ သူတပါးတို့နှင့်အတူ ဖက်ပြိုင်ပြောဆိုခြင်း-ပြန် စေလိုသည်)။ ပရဝါဒမဒ္ဒန္တ-ဤဖြင့် သူတပါး
 တို့နှင့်အတူ ယှဉ်ပြိုင်ပြောဆိုခြင်း ဟူသည် ပရသမယ ပရဝါဒကို နှိမ်နှင်းခြင်းပင်တည်း ဟု အရကောက်ကို
 သိစေသည်။ တဒုဘယမ္ပိ ဧကတော ကတော ပါဠိယံ ဝုတ္တန္တိ အဟာ ဝိညာတပရပ္ပဝါဒေ ဧဝံ ပရေဟိ သဒ္ဓိံ
 ကတဝါဒပရိစယေ စာတိ။ ဤဖြင့် ပရပ္ပဝါဒေါ စ ပရပ္ပဝါဒေါ ၂ ပရပ္ပဝါဒေါ-ဟု ကေသိကံ ပြုရမည်ဟု
 ပြသည်။ ကတနှင့် ပရပ္ပဝါဒေါ-ကိုကား မည်သို့ တွဲရမည်ဟု တိုက်ရိုက် ညွှန်ကြားချက် ဋီကာ မလာသော်လည်း
 ဧကဇ္ဈေ ခတ္တိယပဏ္ဍိတော-ဟူသော ပါဠိတော် ထောက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ရအောင် ကတော ပရပ္ပဝါဒေါ ယေသန္တေတိ
 ကတပရပ္ပဝါဒါ-ဟု ဗဟုဗိဟိတံ။ ဤပြဆိုအပ်ခဲ့သော သဒ္ဓါနည်းအရ အထက်ပါအတိုင်း အနက်ပေး။

ကောင်းစွာပြု၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာ ယူစေ၏။ သမုတ္တေဇတိ၊ ကောင်းစွာ ထက်မြက်စေ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်လန်းစေ၏။ တေ၊ တို့သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကဏာယ၊ ပြင့်။ သန္ဓာသိတာ၊ ကုန်သော်။ သမာဒပိတံ၊ ကုန်သော်။ သမုတ္တေဇိတာ၊ ကုန်သော်။ သမ္ပဟံသိတာ၊ ကုန်သော်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ကို။ ပဉ္စ၊ ကို။ နှစ်စေပစ္စန္ဓိ၊ မမေးမြန်းကြ ကုန်သည်သာ။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ ကုတော အာရောပေဿန္တိ၊ အဘယ်မှာ တင်ပါ ကုန်အံ့နည်း။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ သမဏဿဝ ဂေါတမဿ၊ ၏ သာလျှင်။ သာဝကော၊ တပည့်တို့သည်။ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံပဒံ၊ ဤဒေသနာ ဉာဏ်ဖြစ်ရာကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင့်ပြီ။ အဿ၊ ၌။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သ္မာက္ခာ- တော၊ ပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ ပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။

ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ၊ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထိုပြင်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတော၊ ပုံဏ- ပညာရှိတို့ကို။ ပ။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတော၊ သူကြွယ်ပညာရှိတို့ကို။ ပ။ သမဏပဏ္ဍိတော၊ ရဟန်းပညာရှိ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ပ။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ သမဏံယေဝဂေါတမံ၊ ကိုသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန် ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းပညာရှိ တို့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရဟန်း ပြုစေ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဂေါတမအထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ သမာနာ၊ ရဟန်း ပြု ကုန်လတ်သော်။ ဝုပကဋ္ဌာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ ၍။ အာဘာပိနော၊ ၍။ ပဟိတတ္တာ၊ ၍။ ဝိဘရန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တ ဖိုလ်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပတ္တာ၊ တို့သည်။ သမ္ပဒေဝ၊ သာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္စိကတာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ၍။ ဝိဘရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့သည်။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) မနံ အနုဿိဿာမ ဝတ၊ ပျက်စီးလုမတတ်ဖြစ်ကုန်ရာပြီတကား။ ဘော၊ တို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနံ ပနုဿိဿာမ ဝတ၊ အထူးထူး အထွေထွေ ပျက်စီးလုမတတ်ဖြစ်ကုန်ရာပြီ တကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿမဏာဝ၊ ရဟန်းတို့တို့သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ သမဏာ၊ ရဟန်းစစ်တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမ္မာ၊

၁။ ဆဋ္ဌမုန့်နှင့်တကွ စာမူအားလုံး၌ အနုဿာမ-ဟူ၍သာရှိ၏။ သရာဒိ၊ ဗျူနာဒိ ၂-မျိုးတွင် ဗျူနာဒိ နာသဓာတ်တည်း။ ဗျူနာဒိဓာတ်ကို န ပဋိသေခမြစ်လျှင် န မှ အ-ကာရိယသို့ ပြောင်းလွှဲရိုးမရှိ။ န နုဿာမ- တုသာ ရှိရာ၏။ အကယ်၍ အ-အာဂုံကြံလျှင်လည်း ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်နှောင်းရာဝယ် အာဂုံအ-မလာနိုင်။ အ- အာဂုံ၊ နာသဓာတ် ကာလာတိပုတ္တိ ဘာမဝိဘတ်ဖြင့် အနုဿိဿာမ ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။
 သဋ္ဌာယတနသံယုတ် ၂-ဝဂ်၊ ၁၀-သုတ် အဋ္ဌကထာ၌ အနုဿသန္တိ နုဿသိ ဟု ကာလာတိပုတ္တိဖြင့် ဖွင့်ပုံ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ သစေ န ဥပသကံဓယျာမ၊ နဋ္ဌာ သဝေယျာမ-ဟု ကာလာတိပုတ္တိဆန်ဆန် ဖွင့်ပုံထောက်၍ အနုဿိဿာမ-ဟူသာ ရှိသင့်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ မနံ သမ္မိ၊ အပ္ပဝါဝေ ဖြစ်ကြောင်း စသည် အပြည်အစုံ အဋ္ဌကထာ၌။

ဝန်ခံမိချေကုန်ပြီ။ အပြာဟူဏာဝ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသံတို့ မဟုတ်ကုန်သည် သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု သူရှိတို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတံ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အနရဟန္တော၊ ရဟန္တာမဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အရဟန္တော၊ တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတံ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သမဏာ၊ တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ပ။ အရဟန္တော၊ တို့သည်။ အမှတံ၊ ကုန်၏။ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ပ။ ဣတံ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။

၂၉၀။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဇာဏုဏောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသေတာ၊ သော။ ဝံဠဝါဘိရံထာ၊ မှ။ ဩရောဟိတော၊ သက်ဆင်း၍။ ကေသံ၊ ပခုံးတဖက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရံကို။ ကရိတော၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎်။ တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတော၊ ညွတ်စေ၍။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဏ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ (ဝါ၊ ထိုဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို မောက္ခလ္လာနအလို)။ နမော၊ တုပ်ဝပ်ရုံကျိုး ရှိခိုးပါ၏။ ပ။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တစုံတခုသောအခါ၌။ တေနသောတာ ဂေါတမေန၊ ထိုရှင်တော်ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အပ္ပေဝနာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝ နာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်းမသိ” ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီန္ဒော၊ သော။ ဇာဏုဏောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပိလောတိကေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံသမ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာဏုဏောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ဇာဏုဏောဏိပုဏား။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဟတ္ထိပဒေပမော၊ ဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသော တရားသည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံသည်။ နခေါဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယထာ(ယော)ဟတ္ထိပဒေပမော၊ အကြင် ဆင်ခြေရာ ဥပမာ ရှိသော တရားသည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ တံ၊ ထိုဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသောတရားကို။ (အပိစ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ယောဟတ္ထိပဒေပမော၊ အကြင်။ ပ။ သည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသော တရားကို။ ဟူသော်လည်း ယထာ တထာ ယော တံ ထည့်၍ ယောဇနာ)။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဇုဏ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံး သွင်းလော့။ ဘာသိဏာမိတိ၊ ဟောတော်မူအံ့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဇာဏုဏောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတံ၊ သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားကို)။ ပစ္စယောသိ၊ ရှေးရှုနားထောင်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

၂၉၁။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ နာဂဝနိကော၊ ဆင်တော၌ ကျက်စားနေသော ယောကျ်ားသည်။ နာဂဝနံ၊ ဆင်တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊

ထိုဆင်တော၌ ကျက်စားနေသော ယောက်ျားသည်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တော၌။ ဒီဃတောစ၊ အလျား အားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်လျားသော။ တိရိယဉ္ဇ၊ အနုအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တတံ၊ ကျယ်ပြန့် သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ ပဿတိ၊ မြင်ရာ၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ အကြင် ဆင်တော၌ ကျက်စားနေသောယောက်ျားသည်။ ကုသလော၊ ဆင်အတတ်၌ လိမ္မာကျွမ်း ကျင်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ (သော၊ သည်။) ဘော၊ အိအချင်းတို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးပေစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင် သေးသာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောင့်နည်း။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တော၌။ မဟာပဒါ၊ ကြီးသောခြေရံ နှင့်သော။ ဝါမနိကာနာမ၊ ဝါမနိကာ မည်ကုန်သော။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ (ပု-က-နိမ့်-တို့သော ဆင်မတို့ ဟူလို့)။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာသံပိ၊ ထိုပုကနိမ့်တို့သော ဆင်မတို့၏ လည်း။ ဧဝံ ပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ ထိုဆင်တော၌ ကျက်စားသောသူသည်။ တံ၊ ထို(ခြေရာရှင် ဖြစ်သော)ဆင်သို့။ အနု- ဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တံ၊ ထိုဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တော၌။ ဒီဃတောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်သော။ တိရိယဉ္ဇ၊ အနုအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တတံ၊ ကျယ်ပြန့် သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို၎င်း။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သောအရပ်၌။ နိသေဝိတဉ္ဇ၊ ပွတ်တိုက်ရာကို၎င်း။ ပဿတိ၊ ၎င်း။ ယော နာဂဝနိကော၊ သည်။ ကုသလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သော၊ ထိုဆင်အတတ်၌ လိမ္မာသူသည်။ ဘော၊ တို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင်သေးသည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုသို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ၌။ မဟာပဒါ၊ ကုန်သော။ ဥစ္စာ၊ (မြင့်တံ့ရှည်သဖြင့်) မြင့်ကုန်သော။ ကာဠာရိ ကာနာမ၊ ကာဠာရိကာအမည်ရှိ နှင့်သော။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံပိ၊ ထိုဆင်မတို့၏လည်း။ ဧဝံပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ သည်။ တံ၊ ထို(ခြေရာပွတ်ရာ၏ အရှင်ဖြစ်သော)ဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တံ၊ သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ နာဂဝနေ၊ ၌။ ဒီဃတောစ၊ အားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ သော။ တိရိယဉ္ဇ၊ အနုအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္တတံ၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ကို၎င်း။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သောအရပ်၌။ နိသေဝိတဉ္ဇ၊ ပွတ်တိုက်ရာကို၎င်း။ ဥစ္စာ၊ ၌။ ဒန္တေဟိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်။ အာရဉ္ဇိတာနိ၊ ထိုးအပ်သော အရာတို့ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ ၎င်း။ ယော နာဂဝနိကော၊ သည်။ ကုသလော၊ သည်။ ဘောတိ၊ ၎င်း။ သော၊ သည်။ ဘော၊ တို့။ နာဂေါ၊ သည်။ မဟာဝတ၊ စွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ သေး။ တံ၊ ထိုမဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ၌။ မဟာပဒါ၊ ကုန်သော။

၁။ ကာဠာရိ တော်သာ အတ္ထိတိ ကာဠာရိကာ။ တချောင်းက အထက်ထောင်ထက်၍ တချောင်းက အောက်သို့ကုတ်နေသဖြင့် ရှိရှိရှိစဉ် ပမာဏထက် ကျဲသော အစွယ်ရှိသော ဆင်မ မည်သည် ဟူလို့။

ဥစ္စာ၊ ကုန်သော။ ကဏေရုကာနာမ၊ ကဏေရုကာ မည်ကုန်သော^၁။ ဟတ္ထိနိယော၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံပိ၊ တို့၏လည်း။ တေပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတံ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ သည်။ ပ။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သော အရပ်၌။ သာခါဘင်္ဂံ၊ ကျိုးသောသစ်ခက်ရှိသော သစ်ပင်ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ ၏။ တဉ္စ နာဂံ၊ ထိုဆင်ကိုလည်း။ ရုက္ခမူလဂတံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ရောက်နေ သည်ကို၎င်း။ အဗ္ဗောကာသဂတံဝါ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ရောက်နေသည်ကို၎င်း။ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ၊ သွားနေ သည်ကို၎င်း။ တိဋ္ဌန္တံဝါ၊ ရပ်နေသည်ကို၎င်း။ နိသိန္တံဝါ၊ ထိုင်နေသည်ကို၎င်း။ နိပန္တံ ဝါ၊ လျောင်းနေ သည်ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အယမေဝ၊ ဤဆင်သည်သာ။ သော မဟာနာဂေါ၊ ထို (ငါမြင်ခဲ့သော ခြေရာ၏အရှင်) ဆင်ကြီးပေတည်း။ ဣတံ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ ဂစ္ဆာံ၊ ရောက်၏။ (ဆိုအပ်လတ္တံ သော ဝေမေဝ၊ ထောက်၍ နိဋ္ဌံသို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့-ဟူ၍သော်လည်း ပေး)။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣ၊ ဤလောက၌။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော။ ပ။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းရှိခတ်မှုသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ဘုရားသည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ တသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွ သော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤဩကာသလောကကို။ သဿ မဏဗြာဟ္မဏိံ၊ ရဟန်းပုံဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုတိနတ် ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ သော။ ဣမံပဗံ၊ ဤသတ္တလောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကတော၊ ၍။ ပဒေဝဒတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစဉ် ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗျူဟံ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရား ကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ်သည်၎င်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်၎င်း။ အညတရသ္မိံ၊ တမျိုးမျိုးသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပဇ္ဇာဇာတောဝါ၊ ဖြစ်သောသူသည်၎င်း။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ သုတော၊ ကြားနာရ၍။ တထာဂတေ၊ ငါဘုရား၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တေနသဒ္ဓါပဋိလာ ဘေန၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ရခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ “ဗဏ္ဍဝါသော၊ အိမ်၌ နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇဇာပထော၊ ကိလေသာမြို့လမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဗောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့် တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဗ္ဗဝသတာ၊ နေသူသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ် ပြည့်စုံသော။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။

၁။ ကဏေရုပိယာတိ ကဏေရုကာ။ စဉ်းငယ်ပွင့်သော ပန်းနှင့်တူသော အစွယ်ရှိသောကြောင့် ကဏေရုက မည်သည် ဟူလို။

သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော ။ ဣဒံ ဗြာဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿံ၊ ဆံ့မှတ်ဆိတ်ကို ။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ချည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္တာနိ၊ အဝတ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္စ္ဓာ-ဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ယန္တုပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရမှုကား ကောင်းစွာ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အပုံဝါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓ၊ စည်းစိမ်အစုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟန္တံဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အပုံဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝတ္တံ၊ ဆွေမျိုးအဖွဲ့အစည်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မဟန္တံဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝတ္တံကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿံ၊ ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အစ္စ္ဓာဒေတွာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်၏။

၂၉၂။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ သိက္ခန္ဓံ၊ တို့၏။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ အဓိသီလသိက္ခာ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ် တည်းဟူသော သာဇီဝသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့ အသက်ကို လျှင်စွာချေခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကို လျှင်စွာချေခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော ထုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇိ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ (ဗယ် မေတ္တဝိတ္တဘံ အာပန္နော။ အဋ္ဌကထာ)။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၍။

အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မပေးအပ်သောဥစ္စာ ကို ယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဒိန္နာဒါယိ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသာ ယူလေ့ရှိသည်။ ဒိန္နာဒါဋ္ဌိ ဘခါ၊ ပေးအပ်သောဥစ္စာကိုသာ လိုလားသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ အထေဒေန၊ မခိုးဝှက်သော။ သုစိဘူတန၊ စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

၁။ ဤကား လိခိတသင်္ခသဒိသံဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးသော အနက်တည်း။ သီဟိန္ဒုဆရာတော်တို့ကား သင်္ခေန လိခိတော သင်္ခလိခိတော-ဟု ပြု၍ သင်္ခ မည်သော ကျမ်းဆရာ တပါးသည် ကျင့်ပုံ ကျင့်နည်း နိဿည်း ရေးသားစီရင်သည်။ ထိုသင်္ခဆရာ ရေးသားအပ်သော ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်ကို ရည်၍ သင်္ခလိခိတံ-ဟု ဟောတော်မူသည် ဟူ၏။ ထိုကျမ်းသည် ယခုတိုင် သီဟိန္ဒု၌ ရှိသတတ်။ ဗဟုဏှတအလို့ငှါ သီဟိန္ဒုဆရာတို့ အဆို ထည့်လိုက်သည်။

၂။ မဿု ဝုတ္တံ ပုမမုခေ။ ယောကျ်ားမျက်နှာ၌သာ ပေါက်သော အမွှေးဟူသမျှကို မဿု-ဟု ဆိုအပ်၏။ အဘိဓာန်။ ။ ဤအလို မျက်ခန်းမွှေးသည် ယောကျ်ားမျက်နှာ၌သာမဟုတ်၊ မိန်းမမျက်နှာ၌လည်း ပေါက်သောကြောင့် မျက်ခန်းမွှေးကို မဿု-ဟု မဆိုအပ်။ နှုတ်ခမ်းမွှေးကား မိန်းမ မျက်နှာ၌ပေါက်ရိုးထုံးစံမရှိ။ ယောကျ်ားမျက်နှာ၌သာ ထုံးစံအားဖြင့် ပေါက်သောကြောင့် နှုတ်ခမ်းမွှေးကိုလည်း မှတ်ဆိတ်နည်းထူ မဿု ဟုဆိုအပ်၏။

ထို့ကြောင့် မဿု ဝုတ္တံ ပုမမုခေ-ဟူသော အဘိဓာန်ကို ကိုးကား၍ ကေသမဿံ ဩဟာရေတွာ-ဝယ် မဿု အရ မှတ်ဆိတ်ကိုသာယူ၍ နှုတ်ခမ်းမွှေးတားကောင်းသည် ဟူသော အယူဝါဒနှင့် အဆိုပါ အဘိဓာန်နှင့် အညီ မျက်ခန်းမွှေးလည်း ကေသမဿံ-၌ မဿု အရကောက်ယူနိုင်သည့်အတွက် ဆံ့မှတ်ဆိတ် နှုတ်ခမ်းမွှေးသာ ပယ်ဖြတ်ရိတ်ပစ်ရမည် မဟုတ်သေး။ မျက်ခန်းမွှေးကိုလည်း ဆံ့မှတ်ဆိတ် နှုတ်ခမ်းမွှေးနည်းတူ ရိတ်ပစ်ရမည် ဟူသောအယူဝါဒကို လက်မခံနိုင်။

အပြဟ္မာရိယံ၊ မမြတ်သော အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ပြဟ္မာရိ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ ရှိသည်။ အာရာစာရိ၊ မေထုန်မှ ဝေးစွာ ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့် ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မေထုန်မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။

မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ သစ္စဝါဒါ၊ အမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ သစ္စသန္ဓေ၊ အမှန်ချည်း ဖြစ်အောင် စပ်တတ် သည်။ ထေဒတာ၊ တည်ဆဲသော စကားရှိသည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ခြင်းငှါ ထိုက်သူသည် ။ လောကဏ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံဝါဒကော၊ မချွတ်ယွင်းစေတတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ပိသုဏံ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဣတော၊ ဤသို့ထံမှ။ သုတှာ၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသို့၏။ ဘေဒါ ယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ အမုတြဝါ၊ ထိုသူတို့ ထံ၌လည်း။ သုတှာ၊ ရှိ။ အမုသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသို့၏(ထံ၌)။ နအက္ခာ တာ၊ မပြောကြားတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိန္နာနဝါ၊ ကွဲပြားသောသူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ် တတ်၏။ သဟိတာနဝါ၊ ညီညွတ်သူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်၏။ သမဂ္ဂါရာ- မော၊ ညီညွတ်သူပျင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ သမဂ္ဂ နန္ဒိ၊ ညီညွတ် သူတို့ ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏိ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။

ဗရသံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဗရသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ယာ သာ ဝါဒာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ် မရှိ။ ကဏ္ဍာသုခါ၊ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟဒယက်မာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင်၏။ ပေါချိ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ အသုံးအနှုန်းသည်။ ဗဟုဇနကန္ဓာ၊ များစွာသော လူတို့သည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူတို့၏ စိတ်ကို ပွားတိုးစေတတ် သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ သမ္ပပ္ပလာပံ၊ ပြိုင်ဖျင်းသောစကားကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ သမ္ပပ္ပလာပါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ကာလဝါဒါ၊ သင့်သော အခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒါ၊ သဘာဝ အမှန်ကို သာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အတ္တဝါဒါ၊ အကျိုးရှိ ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဝါဒါ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယဝါဒါ၊ အဆုံးအမ ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နိဘေဒတိ၊ စိတ်နှလုံးလျှင် ထားရာ အရပ်ရှိသော။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ သော။ ပရိယန္တဝတိ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္တသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။

၂၉၃။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်း ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်သာ

၁။ ပတိ တေဗ္ဗော သဒ္ဓဟိတဗ္ဗောထိ ပစ္စယော။ ပတိပုဗ္ဗဇ္ဇဘေတိ၊ အပစ္စည်း။ ပစ္စယောဝ ပစ္စယိကော၊ ထိက သူတို့။ ယုံကြည်အပ်သူ၊ ပတိယတေ သဒ္ဓဟိတဘေတိ ပစ္စယော၊ ပစ္စယာယ အရဟထိတိ ပစ္စယိကော-ဟု သော် ထည်း ပြု။ ယုံကြည်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူဟု ပေး။

စားလေ့ရှိသည်။ ရတ္တပရတော၊ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲအခါ စားခြင်းမှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿနာ ၊ ကခြင်း ကစေခြင်း သီဆိုခြင်း သီဆိုစေခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တီးမှုတ်စေခြင်း ထိုကခြင်း စသည်တို့ကို ငြောင့်တံကျင်သဖွယ် ဖြစ်သော ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း နံသာလိမ်းခြင်း နံသာပျောင်း တို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း (တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ) မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဇာတဂ္ဂပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အသားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတ္ထိကမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အိမ်ထောင်ကျပြီး မကျသေးသော မိန်းမတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျားတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အဇေဋ္ဌကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်နှင့်သိုးတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကုက္ကုဋ္ဌကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်တို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဟတ္ထိဂဝါဿဝဋ္ဌပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ဒုတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ၊ တမန်အမှု အစေခံ သွားလာမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်းမှ။ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ။ တုလာကုဋ္ဌ ကံသကုဋ္ဌ မာနကုဋ္ဌာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ ချင့်စဉ်းလဲမှ။ ဥက္ကောဋ္ဌန ဝဋ္ဌန နိကတိသာဝိယောဂါ၊ တံစိုးယူခြင်း လှည့်ပတ်လိမ္မလည်ခြင်းတည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ။ ဆေဒန ဝေ ဗန္ဓန ဝိပရာမောသာ အာလောပ သဟသာကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း လုယက်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်း နိုင်ထက်စီးနင်း (ထားပြတိုက်) ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

၂၉၄။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော။ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၎င်း။ ကုစ္စိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကို ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင်းရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယေနယေနော၊ အကြင် အကြင်

၁။ နစ္စန နစ္စာပန-ဟူသော သုဒ္ဓ၊ ကာရိက် ၂-မျိုးကို နစ္စ-ဟု သရူပေကသိသ်ပြုသကဲ့သို့ ဒဿနနှင့် သဝနကိုလည်း ဝိဂ္ဂပေကသိသ် ပြုထားသောကြောင့် ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ ဟု ပြန်ဆိုသည်။ ဒဿနနေ စေတ္တသဝနမှို သင်္ဂဟိတံ ဝိဂ္ဂပေကသေသနယေန။ ဋီကာ။ ဂီတ ဝါဒိတ-လည်း နစ္စကဲ့သို့ သရူပေကသိသ်ပြု။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿန-ဟု လေးပုဒ်ခွဲ ခွဲဆိုတံ။

၂။ ယတ္ထာ ပန အာဓာရေ ပဋိက္ခိတ္တေ တဒါဓာရာ ကြိယာ ပဋိက္ခိတ္တာဝ ဟောတိ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ မြင့်သော နေရာ မြတ်သောနေရာ ကို ပယ်သဖြင့် ထိုနေရာ၌ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းကို ပယ်ပြီးဖြစ်တော့၏။

အထဝါ ဥစ္စာသယနမဟာသယနဉ္စ ဥစ္စာသယနမဟာသယနဉ္စ။ ပ။ ကေသေသေန အယံ နိဗ္ဗေသော ကတော-ဟူသော ၎င်းဋီကာ ခုနည်းအလို မြင့်သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်း မြတ်သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်းမှ ဟု ကေသိသ်ကြံ၍ အနက်ပေး။ သယနဂ္ဂဟဏေန အာသနမှို ဂဟိတံ-ဟူသည့်အညီ သယန ဟု ဆိုသော်လည်း ထိုင်နေခြင်းကိုလည်း ပယ်၏ဟူလို။

အရပ်သို့သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏ ။ တေန တေနော သို့သာလျှင်။ သမာဒါယော၊ ပရိက္ခရာကို ဆောင်ယူ၍သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ၎င်း။

သေယျတာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ ဝါ၊ အံ့။ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော။ သက္ကဏော-ငှက်သည်။ ယေနယေနော သို့သာလျှင်။ ဝေတိ၊ ပုံ၏။ တေနတေနော သို့သာလျှင်။ သပတ္တဘာ၊ ရော၊ အတောင်တည်းဟူသော ဝန်ရှိသည့် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝေတိ၊ ပုံ၏။ (ဤ၌လည်း မူဟောင်း၌ ယေန ယေန စ ဟု သမုပ္ပယတ္တ စ နှင့်ရှိ၏)။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ ဤ သီလအစနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇသုခံ၊ အပြစ်မဲ့ ချမ်းသာကို။ ပဋိ သံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။

၂၉၅။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ န-နိမိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ (ယောက်ျား-မိန်းမ-လှ-မလှ ဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော) အမှတ်အသားကို ယူလေ့မရှိသည်။ နာနုဗျုဒ္ဓဂ္ဂါဟိ၊ (လက်ခြေသဏ္ဍာန် ပြုံးရယ်ဟန် စသော အသေးစိတ်) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို ယူလေ့မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယတွာဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္တေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္တိယံကို။ အသံဝတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ နေံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္တာသဝေယံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္တေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္တိယံ ကို။ သက္ကတိ၊ ၎င်း။ စက္ခုန္တိယော၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သန္တံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဃာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံကို။ သာယိတွာ၊ နမ်း၍။ ဝိဒ္ဓါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတွာ၊ လျက်၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့သိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတွာ၊ တွေ့သိ၍။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သဘောတရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ သော၊ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ ဤဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ အဗျာသေကသုခံ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိက္ခန္ဓေ၊ ရွှေသို့တိုးလတ်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ပဋိက္ခန္ဓေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးသော်၎င်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန်သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သံသာဋိပတ္တစိဝရဓာရဏေ၊ သင်္ကန်းကြီးသပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို သုံးစွဲသော အားဖြင့် ဆောင်သော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အသိတေ၊ စားသော်၎င်း။ ပီတေ၊ သောက်သော်၎င်း။ ခါယိတေ၊ ခဲသော်၎င်း။ သာယိတေ၊ လျက်သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဥစ္စာရပဿာဝကဓမ္မေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုသော်

၁။ မူဟောင်း၌ ယေန ယေန စ ပက္ကမတိ-ဟု ရှိ၏။ အကြင် အကြင် အရပ်သို့ သွား၏။ ထိုထိုအရပ်သို့လည်း ဆောင်၍သာ သွား၏။ ဟူသော သမုပ္ပယတ္တ စ-အနက်သာ အဓိပ္ပါယ်ရ၏။ ဆဋ္ဌမူ၌ ယေန ယေနော ဟု ဝေနှင့် ၎င်း။ ရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မရ။ ဝေကို အနက်မဲ့သော်လည်း ကြံပေး။ သို့မှသာ အဓိပ္ပါယ်-ဖြောင့်မည်။

၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဂတေ၊ သွားသော်၎င်း။ ဌိဒတ၊ ရပ်သော်၎င်း။ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သုဇတ္တ၊ အိပ်သော်၎င်း။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးသော်၎င်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုသော်၎င်း။ တုက္ခိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၂၉၆။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေနစ၊ ဤသီလအစုနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၎င်း။ အရိယာယ၊ သော။ ဣမာယ သန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍၎င်း။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေနစ၊ ဤဣန္ဒြိယကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ သတိသမ္ပလညေနစ၊ ဤသတိသမ္ပလနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍၎င်း။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှ ဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာ ဟူသော။ အရညံ၊ တောက်၎င်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကို၎င်း။ ပဗ္ဗဘံ၊ တောင်ကို၎င်း။ ကန္ဓရံ၊ ချောက်ကို၎င်း။ ဂိရိဂဟံ၊ ဂူကို၎င်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကို၎င်း။ ဇနပတ္တံ၊ တောအုပ်ကို၎င်း။ အဗ္ဗောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကို၎င်း။ ပလာလပဉ္စံ၊ ကောက်ရိုးပုံကို၎င်း။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲပြီးသော်။ ပလ္လက္ခံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာသုဇိတာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇ၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရွှေ့၍။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ လောကေ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓ) လောက၌။ အဘိဇ္ဈံ၊ (ရွှေ့ကြံတတ်သော) အဘိဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတာသိဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ အဘိဇ္ဈာမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ ဗျာပါဒပ္ပဒေါသံ၊ (ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော) ဒေါသကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဗျာသန္တစိတ္တော၊ ဒေါသ(ဗျာပါဒ) ကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သဗ္ဗပါဏက္ခတဟိတာနုကမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ဗျာပါဒပ္ပဒေါသ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ဧ။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ အာလောကသညံ၊ အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သမ္မဇာနော၊ အဆင်ခြင် ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ဧ။ ဥဒ္ဓစ္စကက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံ့သွင်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ဥဒ္ဓစ္စကက္ခန္ဓော၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ဧ။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်ပြီးသူဖြစ်၍၎င်း။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားဘ၌။ အကထံကထိ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ဧ။

၁။ ဆဟသာကာရာပဋိဝိရတော သမာဒါယေဝ ပက္ခမတိ၊ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ၊ သမ္မဇာနကာရီ ဟောထိ-တို့၏ အဆုံး၌ ဤ၂၉၆-စာပိုဒ် ၄-ဝါကျမှ သက်ဆိုင်ရာ အသီးသီး တဝါကျစီ နိဂုံးအုပ်ခဲ့မှသာလျှင် ဤ၂၉၆-စာပိုဒ်ရှိ အစလေးဝါကျနှင့် ရွှေ့နောက်ညီမည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်လျှင် ၂၉၄-စာပိုဒ် အဆုံး နိဂုံး ဝါကျသည် သော ဣမိနာ။ပ။ ပဋိသံဝေဓေတိ-ဟု မရှိသင့်။ သော ဣမာယ စ အရိယာယ သန္တုဋ္ဌိယာ သမန္နာဂတော အဇ္ဈတ္တံ အနဝဇ္ဇသနံ ပဋိသံဝေဓေတိ-ဟု ရှိမှ သင့်မည်။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ကန္ဓရကဆုတ် ၁၁-၂၁၃-တို့၌လည်း ပါဠိတော်ချင်း ထောက်၍ ဤနည်းသာတည်း။ သီလက္ခန္ဓပါဠိတော် သာမညပလသုတ်၌ အသီးသီး နိဂုံးလေးဝါကျရှိ၏။

၂၉၇။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ခိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်
 ကုန်သော။ ပညာယ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗဒိကရဏေ၊ အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
 ဣမေ နိဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊
 ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ရှိသာလျှင်။
 သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်း
 ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပိတိသုခံ၊ ပိတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ပြည့်စုံ
 စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဇာဏုဿောဏိပုံဏား။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို
 လည်း။ ပ။ တထာဂတပဒံ၊ ဣတိပိ၊ ဘုရားညွှန်ခြေထုဟူ၍၎င်း။ တထာဂတနိသေဝိတံ၊ ဣတိပိ၊
 ဘုရားညွှန်တော်၏ ပွတ်တိုက်ထုဟူ၍၎င်း။ တထာဂတာရဉ္စိဘိက္ခုဘိပိ၊ ဘုရားညွှန်တော်၏ ထိုးထု
 ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နတေဝ တာဝ
 ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သေးသည်သာတည်း။ (ပုန် စပရံမှစ၍ စာပိုဒ် ၂၉၉-နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ
 ပဇာနာတိ-တိုင်အောင် ဘယဘေရဝသုတ် ၅၁-၂၃-၄- စာပိုဒ်တို့ကို မိုး၍ပေးလေ)။ ပြာဟ္မဏ၊
 ဏား။ တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပ။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တ္ထောဝတာ၊ ဖြင့်။
 ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ ဆင်ခြေရာလျှင် ဥပမာ ရှိသော တရားတော်သည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။
 ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံလုံလောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 (ဝေဝုတ္တေ ဇာဏုဿောဏိ-မှ သရဏံ ဂတန္တိ-အထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၆-ရှု၍ပေးလေ)။

သတ္တမံ သော။ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

၃၀၀။ (ဝေ မေ သုတ်။ ပ။ ပစ္စယောသု ပေးမြဲ)။ ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။—
 အာဝုသော၊ တို့။ ဇင်္ဂလာနံ၊ မြေ၌ သွားကုန်သော။ ပါဏာနံ၊ အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့၏။ ကာနိစိ၊
 အချို့ကုန်သော။ ယာနိ၊ ပဒဇာတာနံ၊ အကြင်ခြေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။
 တာနံ၊ ထိုခြေရာတို့သည်။ ဟတ္ထိပဒေါ၊ ဆင်ခြေရာ၌။ သမောဓာနံ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊
 ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုခြေရာ အပေါင်းတို့ထက်။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ကို။ မဟန္တတ္တေန၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ သေယုတာပိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ (ယဒိဒံ အနက်မဲ့)။ အာဝုသော၊
 တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊
 တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ စတုသု၊ အရိယသစ္စေသု၊ တို့၌။
 သဂံ၊ ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကတမေသု၊ စတုသု၊ အဘယ်လေးပါး
 တို့၌နည်း။ ဒုက္ခေ၊ သော။ အရိယသစ္စေ၊ အရိယသစ္စာ၌၎င်း။ ပ။ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ မိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏
 ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်ဟူသော။ အရိယသစ္စေ၌၎င်းတည်း။

၃၀၁။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ သစ္စာသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဇာတိပိ၊
 (ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့်) ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ ရင့်ရော်အိုမင်းခြင်း
 သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သောကပရိဒေဝ
 ဒုက္ခဒေါ၊ မနုဿပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်စိတ်မသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း

တို့သည်သည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထုကို တောင်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္စံ၊ အလိုရှိလျက်။ န လဘတံ၊ မရ။ တမ္ဗိထိ(လိုချင်လျက်)မရရှိခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန၏အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ ပ။ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ သေယျထိဒံ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။

အာဝုသော၊ တို့။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓော၊ သည်။ ကတမေ၊ နည်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိစ၊ မဟာဘူတ်တို့၎င်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘူတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အမှီပြု၍။ ရူပဉ္စ၊ ဖြစ်သောရှုပ်၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ စတ္တာရေ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်၎င်း။ ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်၎င်းတည်း။

၃၀၂။ အာဝုသော၊ တို့။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သိယာ၊ အချိုသော၊ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တိ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ ကက္ခန္ဓံ၊ ခက်ထန်၏။ ခရိဂတံ၊ ကြမ်းတမ်း၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေသာ၊ ခပ်ပင်တို့၎င်း။ လောမာ၊ မွေးညှင်းတို့၎င်း။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့၎င်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့၎င်း။ တစော၊ အရေထူ အရေပါး၎င်း။ မံသံ၊ အသား၎င်း။ နှာရ၊ အကြော၎င်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုး၎င်း။ အဋ္ဌိမိဉ္စ၊ ရိုးတိုင်းခြင်ဆီ၎င်း။ ဝတ္တံ၊ အညှို့၊ ၎င်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံး၎င်း။ ယကနံ၊ အသည်း၎င်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေး၎င်း။ ပိဟကံ၊ အဖျင်း၎င်း။ ပပ္ပါသံ၊ အဆုတ်၎င်း။ အန္တံ၊ အူမ၎င်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်၎င်း။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်၎င်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်း၎င်းတည်း။

အညံပိတပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ယံ၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တိ၏။ ပစ္စတ္တံ၏။ ကက္ခန္ဓံ၏။ ခရိဂတံ၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤပထဝီဓာတ်ကို။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ ယာစေ ပထဝီဓာတုသည်၎င်း။ ဗာဟိရာ၊ သော။ ယာ စ ပထဝီဓာတု သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သော၊ ဤဓာတ်နှစ်ပါးသည်။ ပထဝီဓာတုရော၊ ပထဝီဓာတ်သည်သာတည်း။

တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပထဝီဓာတ်ကို။ “တေ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ န မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ၎င်း။ န အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ (ဝေ၊ အနက်မဲ့)။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဉ္စပံ၊ အပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တေ၊

၁။ ကတမေ စာဝုသော-ဟူသော ပုစ္ဆာဝါကျ၏နောက် သေယျထိဒံ-ကိုလည်း ရုတ်ယုတ္တံ ဝါကျ ကြံ၍ ဣဓံ (ဣမေ) ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည်။ သေယျထာ (ကတမေ) အဘယ်သည်တို့နည်းဟု ပေးကြသည်။ ဤ၌ သေယျထာ-သည် နိပါတ် ဖြစ်ရကား ပုစ္ဆာဝါစက ကြံနိုင်ခွင့်ရှိသကဲ့သို့ အနတ္တက နိပါတမတ္တ ဟု ကြံနိုင်ခွင့်ရှိသောကြောင့် သေယျထာကို အနက်မဲ့တူ၏ကို။ ဣမေ တို့သည် ဟု နိဂမံန အဖြစ် ပေးလိုက်သည်။ သေယျထိဒံ မပါလျှင် ပို၍ ပြောင့်ရာ၏။

ဤပထဝီဓာတ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ ပထဝီဓာတ်ယာ၊ ခွဲ။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတ်ယာ၊ ခွဲ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ပကုပ္ပတိ၊
ပျက်စီး၏။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ တသ္မိံ သမယော၌။ ဗာဟိရာ၊
သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။
တာဝ မဟလ္လိကာယ၊ ထိုမျှလောက် ကြီးမားသော။ ဗာဟိရာယ၊ သော။ တဿာ ပထဝီဓာတ်ယာ၊ ၏။
အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ထင်ရှားတုံ့သိ၏။ ဝယဓမ္မတာ၊ ကုန်ခြင်း
သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ ဝယဓမ္မတာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသည်၏
အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ ဝိပရိကာမဓမ္မတာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်၏အဖြစ်
သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ မတ္တဋ္ဌကဿ၊ အနည်းငယ် တည်ခြင်းရှိသော။ တဏှပါဒိန္ဒဿ၊
တဏှာသည် ကပ်၍ ယူအပ်သော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ကို။ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍၎င်း။ မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏
ဥစ္စာဟူ၍၎င်း။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ငါဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း။ ကိံ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင် စွဲလမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။
အထခေါ၊ ခွဲ။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဣတ္ထိ၊ ဤအတ္ထတ္တိကပထဝီဓာတ်၌။ (ဂါဟော၊ စွဲလမ်းယူခြင်းသည်)။
နောတေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေ အက္ခောသန္တိ၊ အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အံ့။
စေ ပရိဘာသန္တိ၊ အကယ်၍ ရေရွတ်ကုန်အံ့။ စေ ဧဝေသန္တိ၊ အကယ်၍ ချွတ်ချယ်ကုန်အံ့။ စေ
ဝိဟေသန္တိ၊ အကယ်၍ ညှဉ်းဆဲကုန်အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတသမ္ပဿဇာ၊ သောတ
သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော။ အယံ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဤဒုက္ခဝေဒနာသည်။ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။
ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ သာ စ၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ အပဋိစ္စ၊
အကြောင်းကို မစွဲမူ၍။ နော ဥပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်။ ကိံ ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စာစွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဖဿံ၊
ဖဿကို။ ပဋိစ္စာ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
ဖဿော၊ သောတသမ္ပဿသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝေဒနာ၊ သောတ
သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ သညာ၊ သောတ
သမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော သညာသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ သင်္ခါရာ၊ သောတ
သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊
သောတသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ တဿ၊
ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဓာတာရမ္ပဏမေဝ၊ ဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာရုံ၌။ ဝါ၊ သို့သာလျှင်။
ပက္ခန္တတိ၊ ပြေးဝင်၏။ ပသံဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ အဓိမ္မုစ္စတိ၊ ဆုံးဖြတ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ အနိဋ္ဌဟိ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ အကန္တေဟိ၊
မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပေဟိ၊ နှလုံးကို မပါးစေတတ်ကုန်သော အတွေ့တို့ဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊
လုံ့လပြုကုန်၏။ ပါဏိသမ္ပဿေနပိ၊ လက်အတွေ့ဖြင့်၎င်း။ လေဉ္စသမ္ပဿေနပိ၊ ခဲအတွေ့ဖြင့်၎င်း။
ဒဏ္ဍသမ္ပဿေနပိ၊ တုတ်အတွေ့ဖြင့်၎င်း။ သတ္တသမ္ပဿေနပိ၊ ထားလက်နက် အတွေ့ဖြင့်၎င်း။
သမုဒါစရန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏။ သော၊ သည်။ “ယထာဘူတသ္မိံ” ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ကာယေ၊

၁။ သမုဒါစရန္တိတိ ဥပက္ခမန္တိ။ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ၌ကား သမ္ပဿော ဥဒ္ဓံ အာစရန္တိ-ဟု ပွင့်၏။

ကိုယ်၌။ ပါဏိသမ္ပယာပိ၊ လက်အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကမန္တိတိ ပဝတ္တန္တိ။ အဋ္ဌကထာ)။ လေဉ္စသမ္ပယာပိ၊ ခဲအတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒဏ္ဍသမ္ပယာပိ၊ တုတ်အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တသမ္ပယာပိ၊ ထားလက်နက် အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ကာယော၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်။ တထာဘူတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်မြဲ သဘောရှိ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကကစူပမောဝါဒေ၊ လူသွားလျှင် ဥပမာရှိသော၊ ဩဝါဒ၌။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ လက်ကိုင်နှစ်ဘက်ရှိသော။ ကကစေန၊ လူဖြင့်။ ဩစရကော၊ ယုတ်သောအမှုကို ပြုကျင့်တတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ အဂံမဂံ၊ နိ၊ အဂံ၊ ကြီးငယ်တို့ကို။ စေပိ၊ ဩကန္ဓေယျ။ အကယ်၍လည်း ဖြတ်ကုန်အံ့။ တဩပိ၊ ထိုသို့ ဖြတ်ဆုတ်လည်း။ ယော၊ သည်။ မနောပဒူသေယျ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားငြားအံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကို ပြုတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ တေ၊ ကို။ ဝတ္တံ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ အသလ္လိနံ၊ မတံ့ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်ဖြစ်၍။ အသမ္ပုဋ္ဌာ၊ မမေ့ပျောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်း မရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တံ့။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဧကဂ္ဂံ၊ တစည်းသော အာရုံအဘိရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တံ့။ ဝါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမသ္မိ၊ ကာယော၊ ၌။ ပါဏိသမ္ပယာပိတို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်မှလည်း ဖြစ်စေကုန်။ လေဉ္စသမ္ပယာပိတို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တိ၊ စေကုန်။ ဒဏ္ဍသမ္ပယာပိတို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တိ၊ စေကုန်။ သတ္တသမ္ပယာပိတို့သည်လည်း။ ကာမံ ကမန္တိ၊ စေကုန်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဣဒံသာသနံ၊ ဤအဆုံးအမတော်ကို။ ကရိယတိ ဟိ-ကရိယတိဝေတိ၊ ပြုအပ်သည်သာတည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သော။ ဝေ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ သံဃံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကုသလနိဿိတာ၊ ကုသိုလ်၌ မှီသော။ ဥပေက္ခာ၊ ဝိပဿနုပေက္ခာသည်။ စေ န သဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ မတည်သည်ဖြစ်အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေန၊ ထိုသို့ မတည်ခြင်းကြောင့်။ “ဝေ၊ သို့။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ သံဃံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ ကုသလနိဿိတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ န သဏ္ဍာတိ၊ မတည်။ (တဿ)မေ၊ ထိုငါ၏။ အလာဘာ ဝတ၊ အရမတော်လေစွတကား။ (တဿ)မေ၊ ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ အရတော်သည်။ န၊ မဟုတ်။ (တဿ)မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရအပ်၏။ (တဿ)မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်ဟူ၍။ သဝိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၏။ သံဝေဂံ၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁။ မနောဂိုဏ်းဝင် ပုဒ်တို့သည် သမာသ်အလယ်၌သာ ဩဖြင့် နေ့ရှိရှိ၏။ ယင်း ထုံးစံကို ထောက်က ပဒူသေယျဟူသော အာချာတ်နှင့် မန ဟူသော နာမ်ပုဒ်တို့ ဝါကျမဟုတ်၊ သမာသ် တု ဟူသောပုဒ်တို့သည်။ ဤကို သမာသ်ဟု ယူဆလျှင် သက္ကဓောန္တိ၊ ဂရုဏဓောန္တိ၊ မနသိနိဓေယ မနသိကတွာ-စသည်တို့ကိုလည်း သမာသ် တု လက်ရောက်လို့ ရှိ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သုဏိသ၊ ချေးမသည်။ သသုရ၊ ယောက္ခမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၏။ သံဝေဂံ အာပဇ္ဇတိ သေယျထာပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ တေန၊ ထိုသို့ တည်ခြင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တောဝတာပိ ခေါ၊ ဤမျှ အဘိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဗဟုကတံ၊ များစွာလိုက်နာရခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၃။ အာဝုသော၊ တို့။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သိယာ၊ အချို့သော။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင် အာပေါဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တိ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာပေါ၊ ယိုစီးတတ်၏။ အာပေါကတံ၊ ယိုစီးခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပေါဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေ၎င်း။ သေမံ၊ သလိပ်၎င်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်၎င်း။ လောဟိတံ၊ သွေး၎င်း။ သေဒေါ၊ ချေး၎င်း။ မေဒေါ၊ အဆီခဲ၎င်း။ အဿု၊ မျက်ရည်၎င်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်၎င်း။ ခေဋ္ဌော၊ တံတွေး၎င်း။ သိသံသဏိကာ၊ နှပ်၎င်း။ လသိကာ၊ အစေး၎င်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်၎င်းတည်း။ ပ။ အာပေါဓာတုယာဉ္ဇံ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ပကပ္ပတိ၊ ပျက်စီး၏။ (ပကပ္ပတိတိ ဩဇာဝသေန ဝစုတိ သမုဒ္ဓတော ဝါ ဥဒကံ ဥတ္တရတိ ဟု-အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထ)။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ သာ၊ ထိုအာပေါဓာတ်သည်။ ဂါမမ္ပိ၊ ရွာကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ မျှော်၏။ နိဂမ္ပိ၊ နိဂုံးကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ နဂရမ္ပိ၊ မြို့ကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ ဇနပဒမ္ပိ၊ ဇနပုဒ်ကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ ဇနပဒပဒေသမ္ပိ၊ ဇနပုဒ်ရပ်ကွက် ကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ ၎်။ မဟာသမုဒ္ဓေါ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ၌။ ယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာတရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ ရေတို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ သက်ကုန်၏။ ဒိယောဇန သတိကာနိ၊ ယူဇနာနှစ်ရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ ရေတို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တိယောဇန သတိကာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုယောဇန သတိကာနိ၊ ယူဇနာလေးရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စယောဇန သတိကာနိ၊ ယူဇနာငါးရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆယောဇန သတိကာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ရာရှိ ကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တယောဇန သတိကာနိ၊ ယူဇနာခုနစ်ရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဓေ၊ ၎်။ သတ္တတာလံ၊ ထန်းခုနစ်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ဆတ္တာလံ၊ ထန်းခြောက်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ပဉ္စတာလံ၊ ထန်းငါးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ စတုတ္တာလံ၊ ထန်းလေးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ တိတာလံ၊ ထန်းသုံးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ဒိတာလံ၊ ထန်းနှစ်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ တာလမတ္ထံ၊ ထန်းပင်မျှလောက်သော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်

၀၆]

အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဓေ၊ ၌။ သတ္တပေါရိသံ၊ ခုနစ်သူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ ဆပေါရိသံ၊ ခြောက်သူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ ပဉ္စပေါရိသံ၊ ငါးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ စတုပေါရိသံ၊ လေးသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ တိပေါရိသံ၊ သုံးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ ဒွိပေါရိသံ၊ နှစ်သူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ ပေါရိသမတ္တံ၊ တသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဓေ၊ ၌။ အနုပေါရိသံ၊ တသုဝက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ ကဋ္ဌမတ္တံ၊ ခါးအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ ဇာဏုကမတ္တံ၊ ခူးဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ ဂေါပုကမတ္တံ၊ ဖမုက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သက္ကာတိ၊ ဧ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ ယံ၊ ၌။ မဟာသမုဒ္ဓေ၊ ၌။ အင်္ဂုသိပဗ္ဗ တေမန မတ္တမ္ပိ၊ လက်တဆစ် စွတ်လောက်ရုံမျှလောက်သော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ တာဝမဟလ္လိကာယ၊ ထိုမျှလောက်ကြီးသော။ ဗာဟိရာယ၊ သော။ တဿာ အာပေါဓာတုယ၊ ဧ။ အနိစ္စတာ၊ သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ထင်ရှားတုံဘိ၏။ ဝေယမ္မေတာ၊ သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ဧ။ ဝေယမ္မေတာ၊ သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ဧ။ ဝိပရိဏာမမ္မေတာ၊ သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ဧ။ မတ္တဋ္ဌကဿ၊ အနည်းငယ်တည်ခြင်းရှိသော။ တဏှုပါဒိန္နဿ၊ တဏှာသည် ကပ်၍ယူအပ်သော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ကို။ အဟန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ မမန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ၍၎င်း။ ကိ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင် စွဲလမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။ အထခေါ၊ ၌။ အဿ၊ ဧ။ ဧတ္ထ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိက အာပေါဓာတ်၌။ (ဂါဟော၊ စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းသည်)။ နောတေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၃၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ သိယာ၊ သော။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင် တေဇောဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဧ။ ပစ္စတ္တံ၊ ဧ။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တေဇောဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣဒံ၊ ဤတေဇောဓာတ်သည်။ သေယုတာ၊ အဘယ်နည်း။ ယေန စ၊ အကြင်တေဇောဓာတ် ဖြင့်လည်း။ သန္တပ္ပတံ၊ ပူလောင်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဇိရိယတံ၊ ဆွေးမြည့်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရိသုယတံ၊ ပူလောင်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပိတခါယိတသာယိတံ၊ စားဖွယ် သောက်ဖွယ် ခဲဖွယ် လျက်ဖွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတံ၊ ဧ။ အညံပိ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်တေဇောဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဧ။ ပစ္စတ္တံ၊ ဧ။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တေဇောဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်း သဘောသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇတံ၊ ဧ။

☐ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ပက္ခပ္ပတံ၊ ဧ။ -သ၊ ထိုတေဇောဓာတ်

သည်။ ဂါမမ္ပိ ကိုလည်း။ ဒဟတိ ဧ။ နဂရမ္ပိ ကိုလည်း။ ဒဟတိ ဧ။ ဇနပဒမ္ပိ ကိုလည်း။ ဒဟတိ ဧ။ ဇနပဒပဒေသမ္ပိ၊ ဇနပုဒ်ရုပ်ကွက်ကိုလည်း။ ဒဟတိ ဧ။ သာ၊ ထိုတေဇောဓာတ်သည်။ ဟရိတန္တံ ဝါ၊ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင်သို့၎င်း။ ပန္နန္တံ ဝါ၊ လမ်းမသို့၎င်း။ သေလန္တံ ဝါ၊ တောင်သို့၎င်း။ ဥဒကန္တံ ဝါ၊ ရေသို့၎င်း။ ရမဏိယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ ဝါ၊ မြေအပြင်သို့၎င်း။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ အနာဟာရာ၊ မီးစာမရှိခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာယတံ၊ ငြိမ်း၏။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ကုက္ကုဋ္ဌပတ္တေနပိ၊ ကြက်တောင်ဖြင့်၎င်း။ နှာရုဒ္ဓဗ္ဗလေနပိ၊ အကြောအပိုင်းအစဖြင့်၎င်း။ (နှာရုဒ္ဓဗ္ဗလေန-ဟု ရှိသျှင် ကောင်းစွ)။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဂဝေသန္တိ၊ ရွာကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ ထိုမိုးရွာရာအခါသည်။ ဟောတိ ခေါ၊ သာတည်း။ ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ ဧ။

၃၀၅။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ယံ၊ အကြင် ဝါယောဓာတ်သည်။ အဗ္ဗတ္တံ၊ ဧ။ ပစ္စတ္တံ၊ ဧ။ ဝါယော၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတတ်၏။ ဝါယောကတံ၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ ယူအပ်၏။ ဗ္ဗဒံ၊ ဤဝါယောဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓဂ်မာ၊ အထက်သို့ ဆန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ အဇောဂမာ၊ အောက်သို့ စုန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ ကုဗ္ဗိသယာ၊ ဝမ်း၌တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ ကောဠာသယာ၊ အအူ၌ တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ အင်္ဂါနုသာခါနော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ လျှောက်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ အဿာသော၊ ဝင်သက်၎င်း။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်၎င်း။ ဣတံ၊ ဤသည်သို့ တည်း။ ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ဝဟတိ၊ ဆောင်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဂိမ္မာနံ၊ နေ့လတို့၏။ ပစ္စိမေ မာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ တာလဝဏှေနပိ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်၎င်း။ ဝိဂ္ဂပနေနပိ၊ မီးခပ်ယပ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါတံ၊ လေကို။ ပရိယေသေန္တိ၊ ရွာကုန်၏။ ဩဿဝနေပိ၊ ယိုစီးရာ တံစက်မြိတ်၌ လည်း။ တိဏာနံ၊ မြက်တို့ကို။ နဏ္ဍန္တိ၊ အသိုမရှိကုန်။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ သာတည်း။ ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ ဧ။

၀၅

၃၀၆။ အာဝုသော၊ တို့။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ ထင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝလ္လိဉ္စ၊ (ချည်သော) နွယ်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ တိဏဉ္စ၊ (မိုးသော) မြက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ မတ္တိကဉ္စ၊ မြေညက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ ပရိဝါရိတော၊ အတိုင်းအပြင် ရံအပ်သော။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အဂါရိတော၊ အိမ်ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အဋ္ဌိဉ္စ၊ အရိုးကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ နှာရုဉ္စ၊ အကြောကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ မံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ စမ္ပဉ္စ၊ အရေကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ ပရိဝါရိတော၊ အတိုင်းအပြင် ရံအပ်သော။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ ရူပံတော၊ ရူပ်ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၁။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ပါဠိရှိတိုင်း သဒ္ဓကတ္ထုရုပ် ပြစ်အောင် ဝိရာဇံ တေ-ဟု ပဒေစွဒါကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ ဓာတ်ကျမ်းတို့၌ ဒိဝါဒိဘူဝါဒိ ဒွိဂထိကဓာတ် အနေသာရှိ၏။ ဓာတ်ကျမ်း တို့အလို ဝိပုဗ္ဗ ရန္တုဓာတ် ဘူဝါဒိ၊ ကာရိက-ဧတ ပစ္စည်းဖြင့် ရုပ်ပြုစေရမလိုရှိ၏။ အလားတူ ပါဠိတို့၌ ရှေးက နိဗ္ဗိန္ဒတိ ရှိလျှင် နောက်၌ ဆက်လျက် ဝိရဇတိ ဝိရာဂါ ဝိပုဗ္ဗတိ-ဟု ဒိဝါဒိ-သာ ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဤ၌လည်း ဝိရဇတိ ရှိလျှင် ပို၍ ကောင်းမည် ထင်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အပရိဘိန္နံ၊ မပျက်စီးသည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဗဟိရာ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံသို့သည် လည်း။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ စေ နအာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ မရောက်ကုန်အံ့။ တဇ္ဇော၊ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြစ်ခြင်းအားလျော်သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဇ္ဇဿ၊ ထိုစက္ခုပသာဒရူပါရုံနှလုံးသွင်းခြင်း အားလျော်စွာဖြစ်သော။ ဝိညာဏဘာဂဿ၊ ဝိညာဏ်အစ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်း သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ (တဇ္ဇော တဇ္ဇဿ-၌ တ-အစွဲကို ငိုကာရူ)။ အာဝု သော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အပရိဘိန္နံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဗဟိရာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ တို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက် ကုန်အံ့။ တဇ္ဇော၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံတို့အားလျော်စွာဖြစ်သော။ သမန္နာဟာရော၊ နှလုံးသွင်း ခြင်းသည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဇ္ဇဿ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ နှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်သော။ ဝိညာဏ ဘာဂဿ၊ ဝိညာဏ်အစ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတောစ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အပရိဘိန္နံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဗဟိရာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ တို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အံ့။ တဇ္ဇော၊ သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ သည်လည်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ တဇ္ဇဿ၊ သော။ ဝိညာဏဘာဂဿ၊ ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာဘူတဿ၊ ထိုစက္ခု ဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်သသူ၏။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုရုပ်သည်။ ရူပ ပါဒါနက္ခန္ဓာ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယာ ဝေဒနာ၊ သည်။ တထာဘူတဿ၊ ထိုစက္ခု ဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်သသူ၏(ဝေဒနာ)တည်း။ သာ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ ဝေဒနပါဒါနက္ခန္ဓာ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပ။ ယံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ တထာဘူတဿ၊ သူ၏ (ဝိညာဏ်)တည်း။ တံ၊ ထိုဝိညာဏ်သည်။ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓာ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (အတ္ထိ-ပါဌသေသ မထည့်လိုက ဤသို့ပေး)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ ဤ သို့လျှင်။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ သင်္ဂဟော၊ တပေါင်းတည်း ချဉ်းချုံးယူခြင်းသည်။ သန္တိပါတော၊ အညီအညွတ် ကျရောက် ခြင်းသည်။ သမဝါယော၊ အညီအညွတ် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ (အကြောင်းညီညွတ်မှုကို) စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်ရာ အကြောင်းတရားကို။ ပဿတိ၊ သိမြင် ၏။ သော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ အကျိုးတရားကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယဒိဒံ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ အကြင် ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ တို့သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ အကြောင်းညီညွတ်မှုကို စွဲ၍ ဖြစ်သော တရားတို့တည်း။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒော၊ အကြင် အလိုသည်။ ယော အာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိတွယ်တာခြင်းသည်။ ယော အနုနယော၊ အကြင်ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ယံ အဇ္ဈောသာနံ၊ အကြင်မျိုးမတတ် စွဲလမ်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ ဒုက္ခနိရော ဓောတိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်းဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧတ္တာဝတာ

☰

ပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခုနောသည။ ဗဟုကတံ၊ များစွာ ပြုအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ (အဇ္ဈတ္တိကဉ္စေ အာဝသော။ပ။ ဟောတိတိ-ဝါကျ၌ ထူးထူးကိသ အနက်ရေးအံ့)။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ အပရိတိန္ဒော၊ သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ ဗဟိရာ၊ ကုန်သော။ မော စ၊ မောရုံတို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ န ဝစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဇ္ဇော၊ ထိုဘဝင်စိတ်မောရုံတို့ အားလျော်စွာ ဖြစ်သော။ သမန္နာဟာဓေ စ၊ သည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အံ့။ တဇ္ဇဿ၊ ထိုဘဝင်စိတ်မောရုံ နှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်သော။ ဝိညာဏဘာဂဿ၊ ဝိညာဏ်အစု၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ နေဝ တာဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာတည်း။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒု-ပေးမြ)

အဋ္ဌမံ သော။ မဟာဗဟိရာပမသုတ္တံ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး။

၉-မဟာသာဓေပမသုတ်

၃၀၇။ (ဝေ မေ သုတံ ပေးမြ)။ ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓာဓကဟော ဌံ။ ဂိဇ္ဈကုဉ္စေပဗ္ဗတေ ဌံ။ ဒေဝဒတ္တေ၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲ၌ မကြာမြင့်မီ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းဘို့ ကို—

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကဇ္ဈော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ သည်။ပ။ ဥပါယာသေဟံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သြတိဏ္ဍော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ ဒုက္ခောတိဏ္ဍော၊ ဆင်းရဲသို့ သက်ဆင်းသည်။ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကဝလဿ၊ သက်သက်သော။ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးပြုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝနာမ၊ စင်စစ်သာလျှင် ။ ပညာယေထ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။

သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သော နှလုံးသွင်းဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ (ရဟန်းဘောင်သို့) ဝင်ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သော်လည်း။ (ပိ-ကျေ)။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊ သည်။ တေန လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ ဖြင့်။ အတ္တမနော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပေါ၊ ပြည့်စုံသော အကြံအဉာဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ သော၊ သည်။ တေန လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ ဖြင့်။ “အဟံ၊ သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဝါ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဇာ။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခု၊ တို့သည်ကား။ အပ္ပညာတာ၊ ထင်ရှားသော မဟုတ်ကုန်။ အပ္ပေသက္ကာတိ၊ တန်ခိုးမဲ့ကုန်၏ဟု ပြောကြားအပ်သူတို့တည်း။ ဝါ၊ အခြံအရံမဲ့သူတို့တည်း” ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။

၁။ အဘိဓာန်၌ အပ္ပေဝနာမ-သဒ္ဓါ သံသယတ္ထ-သာ လာသော်လည်း သဒ္ဓါ ဟူသော ပုဒ်နှင့် လိုက်လျောစေရန် အပ္ပေကဒါကို အပိ-ကေဒါ ဟု ဖြတ်သကဲ့သို့ အပိ ဝေ နာမ ဟု ပဒေစ္စဒါကြံ၍ ကေသတ္ထ ယောဇနာလိုက်သည်။
 ၂။ အပ္ပေသက္က အဆုံးအဖြတ်ကို မ-၃-၁၀၆-စာပိုဒ်၌ ၅။ နတ္ထိ ဧထေသံ ဤသော (ဤသနံ ဣဿရိယံတိ) အက္ခရာတဗ္ဗာတိ အပ္ပေသက္ကာပူ။ မ-၃-၁၀၆-၇။ ကာ။

ဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝဇ္ဇေတိ၊ ရှုံ့ချ၏။ သော၊ သည်။ တေန၊ လာဘ
သက္ကာရ သိလောကေန၊ ဖြင့်။ မဇ္ဇတိ၊ ယစ်၏။ ပမဇ္ဇတိ၊ မေ့လျော့၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။
အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟ
ရတိ၊ နေ၏။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကိုအလိုရှိသော။ သာရ
ဂဝေသိ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာလျက်။
စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝတော၊ အနှစ်ရှိသော။
မဟတော၊ ကြီးသော။ ရုက္ခဏ၊ သစ်ပင်၏။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ လွန်၍ သာလျှင်။
ဖေဂ္ဂံ၊ အကာကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ တစ်၊ အနှစ်ကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ ရှိသာလျှင်။
ပပဋိကံ၊ အပွေးကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ ရှိသာလျှင်။ သာခါပလာသံ၊ အခက်အရှက်ကို။ သာရန္တံ၊ အနှစ်
ဟူ၍။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်လျက်။ ဆေတော၊ ဖြတ်၍။ အာဒါယာ၍။ ပက္ကမေယျ၊ ဖဲသွားရာ၏။
တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ “အယံ
ဘဝံ ပုရိသော၊ ဤအရှင်ယောက်ျားသည်။ သာရံ၊ ကို။ န အညာသိ ဝတ၊ မသိစွတကား။ ဖေဂ္ဂံ၊ ကို။
န အညာသိ ဝတ၊ စွတကား။ တစ်၊ ကို။ န အညာသိ ဝတ၊ ကား။ ပပဋိကံ၊ ကို။ န အညာသိ ဝတ၊
ကား။ သာခါပလာသံ၊ ကို။ န အညာသိ ဝတ၊ ကား။ တထာဟိ၊ ထိုသို့မသိသောကြောင့်သာလျှင်။
သာရတ္ထိကော၊ သော။ သာရဂဝေသိ၊ သော။ အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်
ကို ရှာမှီးလျက်။ ပ။ အာဒါယာယ၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသွားပြီ။ အထာထိယောကျ်ား၏။ သာရေန၊ အနှစ်
ဖြင့်။ ယဉ္ဇ သာရကရဏိယံ၊ အကြင်အနှစ်ဖြင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ ။ အတ္ထိ၊ ။ အထာ၊ ။ တဉ္ဇ အတ္ထိ၊
ထိုအကျိုးကိုလည်း။ နာနုဘဝိဏတိတိ၊ မခံစားရလတ္တံ့။ ဟူ၍။ ဝေသိ၊ ။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ
တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဒုက္ခံ၊ စွာ။ ဝိဟရတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြာဟ္မစရိ
ယဏ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏။ သာခါပလာသံ၊ (ပစ္စည်းလေးပါးဟူသော) အခက်
အရှက်ကို။ အဂ္ဂဟေသိစ၊ ယူပြီးသူဟူ၍၎င်း။ တေန၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်ပင်။
ဝေါသာနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍၎င်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ။ ။

၃၀၈။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ သိလသမ္ပဒံ၊ သိလပြည့်စုံခြင်းကို။ အာရာဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သော၊
ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တာယ သိလသမ္ပဒါယ၊ ထိုသိလပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ အတ္တမနော၊ သည်။
ပရိပုဏ္ဏသင်္ဂဟေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ သော၊ သည်။ တာယ သိလသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ “အဟံ၊ သည်။
သိလဝါ၊ သိလရှိသည်။ ကလျာဏမော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ။ အညော၊
ငါမှတပါးကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခု၊ တို့သည်ကား။ ဒုဿိလာ၊ သိလမရှိကုန်။ ပါပမ္မာတိ၊
ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်၏ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ။ ပရံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇတိ၊ ရှုတ်ချ၏။
သော၊ သည်။ တာယ သိလသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ။ ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြာဟ္မစရိယဏ၊ ။
ပပဋိကံ၊ သိလတည်းဟူသော အပွေးကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီးသူဟူ၍၎င်း။ တေန၊ ထိုသိလဖြင့်။
ဝေါသာနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍၎င်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ သာရကရဏိယံ၌ သာရကား သမာသိပြီးလတ်သော် သုဂတဏ သုဂတစိဝရံ၌ကဲ့သို့ မပြောနားရကား
သာရေန ဟု ကရုဏန္တ ပုဒ် ထပ်လျက်ရှိသည်။

၃၀၉။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ပ။ သမာဓိသမ္ပဒါ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ အာရာဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။
 သော၊ သည်။ တာယ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ အတ္တမဒနာ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပေါ့၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ သော၊ သည်။ တာယ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ “အဟံ၊ သည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်။
 ကေဂ္ဂစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ အညော၊ ငါမှတပါးကုန်သော။ ဣမေ
 ဘိက္ခု၊ ပုန၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်၊ ဝိဗ္ဗန္တစိတ္တာတိ၊ ချာချာ
 လည်သော စိတ်ရှိကုန်၏” ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟ
 ရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ တို့။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ ၏။ တစံ၊
 သမာဓိတည်းဟူသော အခွံကို။ အဂ္ဂဟေသိ စ၊ ဟူ၍၎င်း။ တေန၊ ထိုသမာဓိဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ သို့။
 အာပါဒိ စ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၁၀။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ပ။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ အာရာဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ (ဉာဏ
 ဒဿန-ဟူသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်တည်း)။ သော၊ သည်။ တေန ဉာဏဒဿနေန၊ ဖြင့်။ပ။ “အဟံ၊
 သည်။ ဇာနံ၊ သည်။ ဝါ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည်။ ဝါ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ အသ္မိ၊ ၏။ ဝိဟရာမိ၊
 နေ၏။ အညော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဇာနံ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပဿံ၊
 မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ကုန်၏” ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။
 ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ပ။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော
 မြတ်သောအကျင့်၏။ ဖေဂ္ဂံ၊ (ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ဟူသော) အကာကို။ အဂ္ဂဟေသိ စ၊ ယူပြီးသူ
 ဟူ၍၎င်း။ တေန၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ သို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍၎င်း။
 ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၁၁။ ဘိက္ခုဝေတို့။ပ။ အသမယဝိမောက္ခံ၊ အခါမမှတ် အချင်းခပ်သိမ်း ကိလေသာမှ လွတ်
 သော လောဘုတ္တရာ တရား ဇ-ပါးကို။ အာရာဇေတိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ ဘိက္ခုဝေတို့။ သော ဘိက္ခု၊
 သည်။ တာယ အသမယဝိမုတ္တိယာ၊ မှ။ယံ ပရိဟာယေထ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ရာ၏။ တေ၊ ထိုဆုတ်
 ယုတ်ခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။

ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။
 လာဘသက္ကာရသိလောကာနိသံသံ၊ လာဘဝူဇဇာ အကျော်အစောသာအကျိုးရှိသည်။ န မဟုတ်။
 သီလသမ္ပဒါနိသံသံ၊ သီလပြည့်စုံရုံသာ အကျိုးရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သမာဓိသမ္ပဒါနိသံသံ၊ သမာဓိ
 ပြည့်စုံရုံသာ အကျိုးရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဉာဏဒဿနာနိသံသံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်လောက်သာ
 အကျိုးရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အက္ခပ္ပိ၊ မပျက်သော။ယာ အယံ စေတောဝိမုတ္တိ၊
 အကြင်ကိလေသာမှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဣဒံ ဗြဟ္မ
 စရိယံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ တေတ္ထိ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်လျှင် အကျိုး
 တေ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ သာရံ၊ အနှစ်တည်း။ တေ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ပရိယော

သာနံ၊ တည်း။ ဣတိ သို့။ အာမန္တေသိ ပြီ။ ။ (သုတ်အစ အာမန္တေသိ-ပြန်စပ်။ ဣဒမဂေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြ)

နဝမံ၊ သော။ မဟာသာရောပမသုတ္တံ၊ သည်း။ နိဠိတံ၊ ပြီ။

၁၀-စူဠသာရောပမသုတ်

၃၁၂။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ အာရာမေး ပေးမြ)။ အထခေါး ဌှိ။ ပိင်္ဂလကောစ္စော ပိင်္ဂလကောစ္စ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ပ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကိ။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ရှိ။ ကေမန္တံ၊ ဌှိ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘောဂေါတမ၊ ဖေယမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သင်္ခါနော၊ သံဃာ (အ) ထုဂ္ဂိကုန်၏။ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်း ဂိုဏ်းကုန်၏။ ဂဏာစရိယာ၊ ဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့တည်း။ ဉာတာ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ယသသိနော၊ အကျော်အစောဂ္ဂိကုန်၏။ တိတ္ထကရာ၊ အယူကိုတည်ထိုင် ပြုလုပ်ကုန်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသောလူသည်။ (ယေ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ကို)။ သာဓုသမ္ပတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သေယျဏာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ကဿပေါ၊ ကဿပအနွယ်ဖြစ်သော။ ပုရဏော၊ ပုရဏာဂုဏ်။ ဂေါသာလော၊ နွားခြံ၌ မွေးဖွားသော။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိဂုဏ်။ ကေသကမ္ပလော၊ ဆံကမ္ပလာကိုဆောင်သော။ အဇိတော၊ အဇိတဂုဏ်။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်းအနွယ်ဖြစ်သော။ ပကုဓော၊ ပကုဓဂုဏ်။ ဗေလဠပုတ္တော၊ ဗေလဠာသား ဖြစ်သော။ သဉ္ဇယော၊ သဉ္ဇယဂုဏ်။ နာဓုပုတ္တော၊ နာဓု၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဍော၊ နိဂဏ္ဍဂုဏ်တည်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သကာယ ပဋိညာယ၊ မိမိ၏ဝန်ခံချက်ဖြင့်။ အဗ္ဘညံသု၊ သိကုန်သလော။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ နာဗ္ဘညံသု၊ မသိကုန်သလော။ (ဝေအနက်မဲ့)။ ဉဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းပုံဏား တို့သည်သာ။ (ဝေအကျေကြံ)။ အဗ္ဘညံသု၊ သိကုန်သလော။ ဧကစ္စေ၊ တို့သည်သာ။ နဗ္ဘညံသန္တိ၊ မသိကုန်သလော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဂေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပိင်္ဂလကောစ္စ ပုံဏား။ သဗ္ဗေတေ။ပ။ နာဗ္ဘညံသုတိ၊ သု-ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤပြဿနာသည်။ အလံ၊ မသင့်။ တိဠတု၊ တည်စေဦးလော့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ နာကြားလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကဓောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ ဘော၊ အရှင်ဘုရားကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ပိင်္ဂလကောစ္စော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စသောသိ၊ ရှေးရှု၊ နာကြားပြီ။ ဘဂဝါသည်။—

(၃၁၃။ ၃၁၄။ ၃၁၅။ ၃၁၆။ ၃၁၇-ပိုဒ် တို့သည် မဟာသာရောပမသုတ်နှင့် တူပြီ) ။
၃၁၈။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဇ္ဇေတိ၊ ၏။ လာဘသက္ကာရသိ-လောကေန စ၊ မှလည်း။ (ဥတ္တရိတရာ၊ ပဏိတတရာတို့၌ စပ်လျှင်-ထက်-ဟုပေး)။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ ယေ မ္မော၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဥတ္တရိတရာ စ၊ လွန်သည်ထက်လည်း လွန်ကုန်၏။ ပဏိတတရာ စ၊ မြတ်သည်ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ မ္မောနံ၊ ထိုတရားတို့ကို။ သစ္စိကိရိယာ။—

မုက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ န ဝါယမတိ၊ အားမထုတ်။ ဩလိနဝုတ္တိ
ကောစ၊ တွန့်ဆုတ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၎င်း။ သာထလိကောစ၊ (သာသနာကို) လျော့လျော့ယူ
တတ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထူ
ပမံ၊ ထိုသစ်ပင်ကြီးလျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၃၁၉။ (မထူးပြီ)။

၃၂၀။ အနာလိနဝုတ္တိကော စ၊ မတွန့်ဆုတ်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၎င်း။ အသာထလိကော
စ၊ (သာသနာကို) လျော့လျော့မယူတတ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ (ကြွင်းမထူးပြီ)။

၃၂၁။ ။ ၃၂၂။ (မထူးပြီ)။

၃၂၃။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဉာဏဒဿနေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဟူသော ဉာဏ်အမြင်ထက်။
ဥတ္တရိတရာ စ၊ လွန်သည်ထက်လည်းလွန်ကုန်သော။ ပဏိတတရာ စ၊ မြတ်သည်ထက်လည်း
မြတ်ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။
ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ အယမိ ဓမ္မော၊ ဤပဋ္ဌမဈာန်တရားသည်လည်း။ ဉာဏဒဿနေန၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရာ
စ၊ ဧ။ ပဏိတတရာ စ၊ ဧ။ (အကြွင်းတူပြီ။ ဘယဘေဝရသုတ် ၅၁-၂-နှင့် သဗ္ဗေခသုတ် ၈၂-စာပိုဒ်
တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၃၂၄။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ပ။ တေံ၊ သည်။ ပရိယောသာနန္တိ၊ တည်းဟူသော။ တေံ၊ ဤသို့
သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၃၁၂-အဆုံး တေဒဝေါစ၊ ပြန်စပ်)။

တေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထော၊ သော်။ ပ။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်အဆုံး နိဂုံး
ပြန်၍)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။ ။ (ဣတိတသုံးကြေ)။

ဓသမံ၊ သော။ စူဠသာဓရာပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သုံးဝက်မြောက်သော။ ဩပပ္ပဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဩပပ္ပဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား။ မောဠိယ ဖဂ္ဂုန ရိဋ္ဌံ စ နာမော၊ ကကစူပမ
သုတ်၊ အလဂဗ္ဗူပမသုတ်၎င်း။ အန္ဓဝနေ၊ ဝမ္ဘိကသုတ်၎င်း။ ကထိပုတ္တံ၊ ရထဝိနီတသုတ်၎င်း။
နိဝါပေါ၊ နိဝါပသုတ်၎င်း။ ရာသိကဏေဓမ္မဟာဂဇနာမော၊ ပါသရာသိသုတ်၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမ
သုတ်၊ မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၎င်း။ သာဇ္ဈပမော၊ မဟာသာဓရာပမသုတ်၎င်း။ ပုန၊
တဖန်၊ ပိင်္ဂလကောစ္ဇော၊ စူဠသာဓရာပမသုတ်၎င်းတည်း။ ။ (သဒ္ဓါရေး စဉ်းစားနေရန်မလို။
ဖြစ်သလို ဟောဇနာလေ)။

၄-မဟာယမကဝဂ်

၁-စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်

၃၂၅။ (ဝေံ မေ သုတ် ကေသမယံ ပေးမြဲ)။ နာတိကော နာတိကရွာ၌။ ဂိဇ္ဇကာဝသထေ၊ အုတ်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ စ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စကိမိလော၊ သည်၎င်း။ ဂေါသိင်္ဂ- သာလဝနဒါယော၊ ဂေါသိင်္ဂအကြောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန သမယံ၌။ ပဋိသန္ဓာနာ၊ တကုယ်တော်တည်း ကိန်းရာမှ။ (ဘာဝတ္ထ)။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူပြီး၌။ ယေန၌။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနဒါယော၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဒါယပါလော၊ တောစောင့်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒုရတော၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူလာသည် ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တေ ဒါယံ၊ ဤတောသို့။ မာ ပါဝိသိ၊ မဝင်လင့်။ တော၊ ဤတော၌။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ ကုလပတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ အတ္တကာမဂ္ဂပါ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုလိုလားသော သဘောရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ဘို့၏။ အဖာသံ၊ မချမ်းသာမှုကို။ မာ အကာသိတိ၊ မပြုလင့်” ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မန္တယမာနဿ၊ ပြောဆို သော။ ဒါယပါလဿ၊ တောစောင့်၏ (စကားကို)။ အယောသိခေါ၊ ကြားပြီ။ သုတုာန၊ ၌။ ဒါယ- ပါလံ၊ ကို။ “အာဝုသော ဒါယပါလာ၊ ငါ့ရှင် တောစောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာ ဝါရေသိ၊ မတားလင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုတ္တောတိ၊ ဖောက်တော်မူလာ ပြီ” ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ ပ။ အာယသ္မန္တံ၊ ကိမိလံ စ၊ အရှင်ကိမိလကို၎င်း။ “အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အဘိက္ကမထ၊ ကြွလာတော်မူကြပါကုန်” ။ ပ။ အနုပုတ္တောတိ၊ ပြီ” ဟူသော။ တေ၊ စကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပတ္တဂန္တော၊ ခရီးဦးကြွဆို၍။ ဧကော၊ တပါးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၌။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ လှမ်းယူပြီ။ ဧကော၊ သည်။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေသိ၊ ခင်းပြီ။ ဧကော၊ သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ တည်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဒေါဒြေတော်တို့ကို။ ပက္ခာလေသိ၊ ဆေးကြော သုတ်သင်ပြီ။ တေပိခေါ၊ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်လည်း။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

၃၂၆။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ခမနိယံ၊ ကျန်းမာရေးသည်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနိယံ၊ မျှတရေးသည်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ (အနုရုဒ္ဓါတို့)။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ (ဝေါ၊ သင်တို့သည်)။ ပိဏ္ဏကေန၊

၁။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတို့၌ အဘိက္ကမထ-ပုဒ်သည် အာဂမနတ္ထ။ အင်္ဂလိပ်၊ ဘာသာပြန်၌ကား ဂမနတ္ထ ပြန်ဆိုသည်။ ၎င်းအလို ကြွသွားတော်မူကြပါကုန်-ဟု ပေး။
 ၂။ ဝေါကို အဋ္ဌကထာ၌ သာမိဝစနံ-ဟု ဖွင့်သည်။ ခမနိယံ ယာပနိယံ၌လည်း။ ဝေါထိနိပါတမတ္တံ၊ ပစ္စုတ္တ ဝစနံဝါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဖွင့်လတ္တံ့ သည်ကို ရှု၍ ကစ္စိ ပိဏ္ဏကေန-ဝါကျ၌ ဝေါ၊ သင်တို့သည် ဟု ပေးလိုက်သည်။

ဆွမ်းဖြင့်။ န ကိလမာမ၊ မပင်မပန်း ရှိပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘဂဝါ၊ ရှေး။ ခမနိယံ၊ ကျန်းမာပါ၏။ ဘဂဝါ၊ ရှေး။ ယာပနိယံ၊ မျှတပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ မယံ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဖြင့်။ န စ ကိလမာမ၊ မပင်မပန်းကြပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကြကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ သမ္ပောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အဝိဝေဒမာနာ၊ မငြင်းခုံကုန်သည်။ ဝိဝေဒမာနာ၊ နှာနိနှင့် (ရောထားသော) ရေပမာ (နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ်သာ) ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်ချစ် ခင်ခင် ရှုမြင်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္ပယန္တော၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုကုန်သည်။ (ဟုတော့၍။) ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ တဂ္ဂ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဝိဟရမ၊ နေကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုလျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ယထာကထံ၊ အဘယ်သို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝိဟရထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ (ဣဓ၊ အနက်မဲ့ကြ)။ မယံ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ “ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ဝေရုပေဟိ၊ ကုန်သော။ သဗြက္ခစာရိဟိ၊ သိတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဝိစရာမိ၏။ တဿ၊ မေထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ တဿ၊ မေ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်း” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ တဿ၊ မယံ၊ ထိုဘုရား တပည့်တော်၏။ ဣမေသု အာယသ္မန္တေသု၊ ဤအရှင်တို့၌။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ အာဝိစေတ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုတည်၏။ မေတ္တာ၊ သော။ ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံသည်။ အာဝိစေတ၊ ၌၎င်း။ ရဟောစ၊ ၌၎င်း။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ၏။ မေတ္တာ၊ သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ အာဝိစေတ၊ ၌၎င်း။ ရဟောစ၊ ၌၎င်း။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ တဿ၊ မယံ၊ ထိုဘုရားတပည့်တော်၏။ “အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သကံစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ နိက္ခိပိတော၊ ထား၍။ ဣမေသံယေဝ အာယသ္မန္တနံ၊ ဤအရှင်တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ယံ နန္တ ဝတ္တေယျန္တိ၊ ဖြစ်ရပါမူကား ကောင်းစ” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ သော အဟံ၊ သည်။ သကံ စိတ္တံကို။ နိက္ခိပိတော၊ ထား၍။ ဣမေသံယေဝ အာယသ္မန္တနံ၊ တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဝတ္တာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ ဟိ၊ သင့်၏။ နော၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့၏။ ကာယာ၊ ကိုယ်တို့သည်။ နာနာ၊ အသီးသီးတို့တည်း။ စိတ္တံပန၊ စိတ်သည်ကား။ ဧကံ စ၊ တခုတည်းသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ (မညေ၊ အနက်မဲ့)။

အာယသ္မာပိ နန္တိယော၊ သည်လည်း။ ပ။ ဝိဟရမ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၃၂၇။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပြင်းစွာ လောင်ကြမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတော့၊ ကုန်၍။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ တဂ္ဂ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝိဟရမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရှေး။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။

ပဌမံ စွာ။ ဂါမတော၊ ရွာ၌ ။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီး၍ ။ ပဋိက္ခမတိ၊ ပြန်လာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသနာနိ၊ နေရာအခင်းတို့ကို။ ပညပေတိ၊ ခင်း၏။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၎င်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးရေကို၎င်း။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ အဝက္ကာရပါတိ၊ ဆွမ်းပိုထည့်ရန်ခွက်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ ယော၊ သည်။ ပစ္စွာ၊ နောက်မှ။ ဂါမတော၊ မှ။ ပိဏ္ဏာယ၊ ၍။ ပဋိက္ခမတိ၊ ၍။ ဘုတ္တာဝသေသော၊ စားပြီး၍ ချန်ထားအပ်သော ဆွမ်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သစေ အာကခံတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ နောစေအာကခံတိ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိအံ့။ အပ္ပဟရိတေဝါ၊ စိမ်းသော မြက် သစ်ပင် မရှိရာ၌လည်း။ ဆဇ္ဇေတိ၊ စွန့်ပစ်၏။ အပ္ပါဏကော၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၌လည်း။ ဩပိလာပေတိ၊ မျှောပစ်၏။ သော၊ ထိုနောက် ရဟန်းသည်။ အာသနာနိ၊ နေရာအခင်းတို့ကို။ ပဋိသာမေတိ၊ သိမှီး၏။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၎င်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးရေကို၎င်း။ ပဋိသာမေတိ၊ ၍။ အဝက္ကာရပါတိ၊ ဆွမ်းပို ထည့်ရန်ခွက်ကို။ ပဋိသာမေတိ၊ ၍။ ဘတ္တဂံ၊ ဆွမ်းစားကျောင်းကို ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ တံမျက်လှည်း၏။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ပါနိယံ၊ သောက်ရေအိုးကို၎င်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးရေအိုးကို၎င်း။ ဝစ္စယဝ္ဇ္ဇဝါ၊ သန့်သက်အိုးကို၎င်း။ ရိတ္တံတုတ္ထံ၊ အချည်းနှီး ရေမရှိသည်ကို ။ ပဿတိ၊ ၍။ သော၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝိသယံ၊ မရန် မစွမ်းနိုင်သော လေးလံသော ဝတ္ထုသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဟတ္ထဝိကာရေန၊ လက်ယပ်သဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ အဖော်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ သိစေ (ခေါ်)၍ ။ ဟတ္ထဝိလသိကေန၊ လက်ချင်းယှက်သဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာပေမ၊ တည်ထားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ တပ္ပဗ္ဗယာ၊ ထိုမချို-မကြွနိုင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝါစံ၊ ကို။ နတေဝ ဘိန္ဒာမ၊ မမြက်ဆိုကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဉ္စာဟိကံ၊ ငါးရက်တကြိမ်ကျ ။ သပ္ပရတ္တိကံ၊ တညလုံးလုံး။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိဒါမ၊ စည်းဝေး ထိုင်နေကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၃၂၀။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓု သာဓုကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ အပ္ပမတ္တာနံ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနံ၊ ၍။ ပဟိတတ္တာနံ၊ ၍။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မနုဿဓမ္မော၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ အရိယာ ဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ် အမြင် အထူးဟု ဆိုအပ်သော။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိ ဟိ နော သိယာ၊ အဘယ်ကြောင့် မရဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣခ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အာကခံ၊ မ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တာဝဒေဝ၊ လုံး။ ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။

၁။ ပိဏ္ဏာယ၊ ပဏ္ဏမတိတိ ပိဏ္ဏာယ စရိတွာ ပစ္စာကစ္ဆတိ။ အဋ္ဌကထာ။ ဂါမတောကို ပိဏ္ဏာယ၌စပ်ကတုပ္ပတ္တိ ပဋိက္ခမတိ၌ စပ်လျှင် အပသက္ကတ္တ။
 ၂။ ဘတ္တံ ဂဟန္တိ ဘက္ခန္တိ ဝါ တောတိ ဘတ္တံနှင့် အညီ သစ္စတ္တသော်လည်း ငပ။ စာပိုဒ် ၆၀-၌ ပေးခဲ့ပြီ။
 ၃။ ရိတ္တံ-ကား၊ ရေလုံးမရှိသော အချည်းနှီး။ တုတ္ထံ-ကား၊ ရေရှိသော်လည်း သောက်သုံး၍ မဖြစ်သော အချည်းနှီး-ဤသို့ထူးသည်ဟု ကြံ။ အဋ္ဌကထာ၌ကား တဿေဝ ဝေဝစနံ-ဟု ဖွင့်၏။
 ၄။ ပဉ္စမေ ပဉ္စမေ အဟနံ ဘဝတိတိ ပဉ္စာဟိကံ၊ ဝိစ္စာ၊ မ-အကြေကြံ။ နိကာ။

အယံခေါ၊ ဤပဌမဈာန်သည်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာနံ၊ ဤ။ အာတာပိနံ၊ ဤ။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ ဟုဆိုအပ်သော။ (နော အနက်မဲ့)။ အဓိဂတော၊ အပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့ လျှောက်တားကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓု သာဓုကောင်းစွဲ ကောင်းစွဲ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ထိုချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သော ပဌမဈာန်ကို။ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ကို။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အညော၊ ပဌမဈာန်မှတစ်ပါးသော။ ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ပ။ အယံ၊ ဤဒုတိယဈာန်သည်။ ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကြကုန်ပြီ။

(ပ-ဒု-တ-စ-ဈာန်နှင့် ပတ်သက်၍ စာပိုဒ် ၂၉၇-၅။ အယံ တေဿ အစွဲတို့ကိုလည်း ဒုတိယဈာန် စသည် ဌာနအား လျော်စွာစွဲ။ ကြွင်းမခဲပြီ။ ပဌမဈာန်မှစ၍ ပေးအံ့)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤ။ မယံ၊ တို့သည်။ ယာဝဒေဝ၊ လုံး။ အာကင်္ခါမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ခပ်သိမ်းသော။ အခြင်းအရာအားဖြင့်-ပေးလျှင် သမတိက္ကမာယံစပ်)။ ရူပသညာနံ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဿသညာနံ၊ (ဝတ္ထုနှင့် အာရုံ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော) ရူပဈာန်တို့၏။ အတ္တင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္ထသညာနံ၊ (ပထဝီကသိုက်စသော) အာရုံအမျိုးမျိုး၌ ဖြစ်သော ရူပဈာန်တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ (ကသိုက်စ ဇ-ပါး တို့တွင် တပါးပါးကို ချီ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင် ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွားများ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ထိုချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သော အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ပ။ အယံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သည်။ အညော၊ ရူပဈာန်မှတစ်ပါးသော။ ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓုသာဓု ကောင်းစွဲ ကောင်းစွဲ။ ပ။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံး အပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤ သို့ ပွားများ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ပ။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ၍။ ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွားများ၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာ၊ ၍။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ပ။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာ၊ ၍။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ထိုချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်သော အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ ပ။ အယံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သည်။

၁။ ဝိဂ္ဂဟကို ရူပေ သညာ-ဟု ပြုသော်လည်း ပခေန ဥပလက္ခဏနည်းအရ ရုပ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ဘဲ သညာစေတသိက်နှင့်တကွ ရူပဈာန်စိတ္တုပ္ပါယ် အကုန်ကောက်၊ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းအလို ဗဟုဗိဟိ ပြု၍ပထဝီ ကသိုက်စန်း စသော ရုပ်တို့ကိုကောက်၊ သလ္လောသုထံ ၈၂-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။

အညော၊ အာကိဉ္ဇညာယတနုဇျာန်မှ တပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ထား၊ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။

၃၂၉။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ ပ။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ နေဝ
သညာ နာသညာယတနု၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ရှိ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာ
နိရောဓသမာပတ်ကို။ ပုပသမ္ပဗ္ဗ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ပညာယ စ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိသ္မာ၊
သစ္စာ ၄-ပါးကို သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ နောငါတို့၏။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်။ ပရိက္ခိတာ၊ ကုန်ပြီ။
ဘန္တေ၊ ရား။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ထိုချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော နိရောဓ သမာပတ်ကို။ ပ။
အယံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်သည်။ အညော၊ နေဝသညာနာသညာယတနုဇျာန်မှ တပါးသော။ပ။
ဖာသုဝိဟာရော၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမမှာ ဖာသုဝိဟာရာ၊ ဤချမ်းသာစွာ
နေကြောင်း ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ဥတ္တရိတရံဝါ၊ လွန်သည်ထက်
လွန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏိတတရံ ဝါ၊ မြတ်သည်ထက် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဖာသုဝိဟာရံ၊
ချမ်းသာစွာနေကြောင်းကို။ န သမနုပဿာမ၊ မမြင်ပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၊ ဖြေဆို
ကုန်ပြီ။ ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

၃၃၀။ (အထခေါ-မှ ပက္ခာမိ-တိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၇၉-ကို မှီး၍ ပေး)။ အထ ခေါ၊ ခွဲ။ ပ။
ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အနုသံယာယိတွာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၍။ ၂။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊
ပြန်လာခဲ့ကြ၍။ ပ။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို။ “အာယသ္မတော အနုရုဒ္ဓဿ၊ အား။ မယံ၊ တို့သည်။
ဣမာသဉ္စ ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ ဤမည် ဤမည်သော ချမ်းသာစွာနေကြောင်း (လောကီ
လောကုတ်) သမာပတ်တို့ကို။ လာဘိနောတိ၊ ရခြင်းရှိပါကုန်၏ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ မယံ၊ တပည့်တော်
တို့သည်။ အာရောစိမှ ကိံန၊ ပြောကြားဘူးပါကုန်သလော။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။
ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ နောတို့၏။ ယာဝအာသဝါနံ ခယာ၊ အာသဝေါ
တရားတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ ပကာသေတိတိ၊ ဖော်ပြဘိ၏”ဟူသော။ ဇတံ၊ ကို။
အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ယံ အနက်မှ)။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ မေ၊ အား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမာသဉ္စ
ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ တို့ကို။ လာဘိနောတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ န အာရောစေသု၊
မလျှောက်ထားဘူးကုန်။ အပိစ၊ လည်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ မေ၊ ၏။ စေတသာ၊

၁။ ဝေဒနာသညာ၏ ချုပ်ရာဟု ဆိုသော်လည်း သညာသဟိတ ဝေဒနာသဟိတ သဗ္ဗဝိတ္တစေတသိက၏
ချုပ်ရာကိုယူ။ အထူးအားဖြင့် ဤအရာ၌သညာဝေဒနာသဟိတဇျာန်ဝိတ္တုပျိဒ် ဖိုလ်ဝိတ္တုပျိဒ်၏ ချုပ်ရာကိုယူ။
၂။ အနုသံယာယိတွာ ပဋိနိဝတ္တိတွာ-တို့၏ ကတ္တာကား ၃-ခု၊ အဝေါစုံ၏ ကတ္တာကား ၂-ခု ဖြစ်ရကား
ပုရိသော သပ္ပံ၊ ပိတ္တာ ဗလံ ဟောတိ-ကုသိုလ်လည်း ကတ္တာ၊ လုံးလုံးလျားလျားမပြား၊ အဟံ အဘိဝါဒိယ သာသိဿ-
ကုသိုလ်လည်း ကတ္တာ၊ မထူတတ်။ နိဿယောဉ်း၌လည်း အနုသံယာယိ-ဟု အာချာတ် ကြိယာဖြင့် ရှိ၏။ မြန်မာပြန်
ဟောင်း၌လည်း အစဉ် လိုက်ကြလေဟု အာချာတ်ကြိယာ အနေဖြင့် ပြန်ဆိုသည်။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဝိကာလည်း
ပါဠိချင်း မထူးကြ။ သို့ဖြစ်၍ ဤပါဠိသား ဝါကျအနေအထားသည် ဘဂဝန္တံ အနုသံယာယိတွာ တတော
ပဋိနိဝတ္တိ သု၊ အထခေါ အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော အာယသ္မာ စ ကိမိလော အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ တေဝေါစုံ-ဟု
ရှိလျှင် ကတ္တာလည်း အသီးသီး ကြိယာလည်း အသီးသီး ဖြစ်ရကား ယုံမှားမဲ့ ဖြစ်ရာ၏။
၃။ အနုသာဝေတွာထိ အနုပကမနဝသေန သဗ္ဗဒေဝ အာရောစေတွာ-ဟူသော ဝိကာအလို အနုသာဝေတွာ-ကို
ကြားစေကုန်၍။ ဝါ၊ လျှောက်ထားကြကုန်၍-ဟု ပေး။

ဖြင့်။ ပရိစ္ဆာပိင်းခြား၍။ “ဣမေ အာယသ္မန္တော တို့သည်။ ဣမာသဉ္စ ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ တို့ကို။ လာဘီနော၊ ကုန်၏။ ဣတိ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဒေဝတာပိ၊ တို့သည်လည်း။ မေ၊ အား။ ဣမာသဉ္စ။ပ။ လာဘီနောတိ”ဟူ၍။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တမေနံ ပဉ္စ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိပုဋ္ဌေန၊ မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ (မယာအနုရုဇ္ဈေန၊ သည်။) ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၃၁။ အထခေါ၊၌။ ပရဇနော၊ ပရဇနမည်သော။ ဒီဇော ယက္ခော၊ ဒီဇနတ်မင်းသည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ တနေရာ၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ ပရဇနော၊မည်သော။ ဒီဇောယက္ခော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သော။ တထာဂတော၊သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ စ၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ နန္ဒိယော စ၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ ကိမိလော စ၊ သည်၎င်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကုလပုတ္တာ စ၊ တို့သည်လည်း။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ဗျား။ (အယံ၊ဤဘုရားရဟန္တာရှိရာအရပ်၌ နေရခြင်းသည်။ တံဝသန္တာနံ၊ထိုအရပ်၌ နေကုန်သော။) ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားတို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊လာဘ်တို့ဘည်း။ (တံဝသန္တိယာ၊ ထိုအရပ်၌ နေသော။) ဝဇ္ဇိပဇာယ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသား လူအများ၏။ သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာလှလှ ရအပ်သောလာဘ်တို့ ပေတည်း”ဟူသော ။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

ပရဇနော၊ သော။ ဒီဇာယ ယက္ခော၊ ၏။ သဒ္ဓံ၊ ပြောဆိုသံကို။ သုတု၊ကြားရ၍ ။ ဘုမ္မာ ဒေဝါ၊ ဘုမ္မာဒိဋ္ဌိနတ်တို့သည်။ လာဘာဝတ၊ပ။ ကိမိလောတိ၊ ဟူသော။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အနုဿာ စေသံ၊ တဆင့်ကြားသိစေကုန်ပြီ။ပ။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ အာယသ္မန္တော၊တို့သည်။ တေန ခဏေန၊ ထိုတခဏခြင်းဖြင့်။ တေန လယေန၊ ထိုတလယခြင်းဖြင့်။ တေန မဟုတ္တေန၊ ထိုတမဟုတ်ခြင်း ဖြင့်။ ယာဝဗြဟ္မလောက၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ အဟေသံ၊ကုန်ပြီ။

ဒီဇာ၊ဗ။ တေံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ မှန်၏။ပ။ ဒီဇာ၊ဗ။ ယသ္မာပိ ကုလ၊ အကြင်အမျိုးမှ လည်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တာ၊ ဤအမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ တံပိကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည် လည်း။ တယော၊ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တော၊ တို့ကို။ ပသန္တံ၊ ကြည့်ညှိသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ စေ အနုဿရေယျ၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန် အောက်မေ့ငြားအံ့။ ဧဝံ၊သော်။ တထာပိ ကုလဿ၊ ၏လည်း။ ဒီဇာရတ္ထံ၊ ရှု...စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပျိုး အလှိုငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလှိုငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏ ။ ဒီဇာ၊ ဗ။ ယသ္မာပိ ကုလပရိဝုဋ္ဌာ၊ အကြင်အမျိုးအဆက်မှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ

၃။ အဋ္ဌကထာအတိုင်း ပေးနိုင်လျှင် ကောင်း၏။ သို့သော် ပါဠိသေသတွေ ရှုပ်ပွေနေမည်စိုး၍ ချုံးပေးလိုက် သည်။ အယံနှင့် လာဘာ ဝစ်ကံ သော်လည်း ပိဘတ်တူက ပေးနိုင်သည်သာ။ တနည်းအားဖြင့် ယတ္ထ၊ အကြင် အရပ်၌။ပ။ ဝိရဟတိ၊ ၏။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ သည်။ တေသံ ဝဇ္ဇိနံ၊ ထိုဝဇ္ဇိတိုင်းတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ ဘည်း။ ဝဇ္ဇိပဇာယ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားတို့လည်း။ လာဘာ၊ တို့ဘည်း။ ဟု သော်လည်း ပေးလေ။ ။ဤ နောက်နည်း အလို အနိယတ်ကလည်း ဌာန၊ တေသံ ဝဇ္ဇိနံ၊ အရလည်းဌာန အစွဲတူသည့်ပြင် ပါဠိသေသလည်း နည်း ၏။ ဝဇ္ဇိပဇာယနှင့် အရကံသော်လည်း ဝဇ္ဇိနံ၊ ငဲ့၍ အနိယတ် ဝါကျ၌ ယတ္ထ ဟု ရှိသည်။ ဝဇ္ဇိနံ အရ ဋီကာအလို ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖွင့်ဆိုသည်ကား ဥပစာရ စကားဟု ကြံ။

၂။ ဤ၌ အဿ-၏ ကတ္တား သီးခြားမပါ၊ တဿ ကုလဿ-ဟူသော သမ္ပန်သည်ပင် ထံကုလံ-ဟု ကတ္တား ဖြစ်နိုင်သည်။

ဂါမာ၊ အကြင်ရွာမှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ နိဂမာ၊ အကြင်နိဂုံးမှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ နဂရာ၊ အကြင်မြို့မှ
 လည်း။ ယသ္မာပိ ဇနပဒါ၊ အကြင်ဇနပဒ်မှလည်း။ပ။ ဒိစာ၊ စ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာပိ၊
 မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ပုံထားမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဝဿာပိ၊ ကုန်သည်
 မျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ သုဒ္ဓါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဒိစာ၊ စ။ သဒေဝကော၊
 နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကော၊ ဝသဝတ္ထိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကော၊
 ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့် တကွသော။ လောကောပိ၊ ဩကာသလောကသည်လည်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိ၊
 ရဟန်းပုံထားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာ၊ သမ္မုတိ နတ်ဟူသော မင်းကြွင်းသော လူနှင့် တကွ
 သော။ ပဇာပိ၊ သတ္တလောကသည်လည်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တောတို့ကို။ ပသန္တ
 စိတ္တာ၊ ကုန်၍။ စေ အနုဿရေယျ၊ ငြားအံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ သဒေဝကဿ၊ သော။ပ။ လောကဿပိ၊
 ဇာလည်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယပိ၊ ဇာလည်း။
 ဒိသရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ဇာ။ ဒိစာ၊ စ။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။
 တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တော တို့သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ အစီးအပွား
 အလိုငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာအလိုငှါ။ လောကနုကမ္မာယ၊ လူအပေါင်းတို့ကို
 အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလိုငှါ။
 သုခါယ၊ ချမ်းသာ အလိုငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့ကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံသော၊ ဝုဋ္ဌဂေါသိဂံသတ္တံသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး

၂-မဟာဂေါသိဂံသုတ်

၃၃၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ခွဲ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂေါသိဂံသာလ
 ဝနဒါယေ၊ ခွဲ။ သမ္မဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ၊ အဘိညာတေဟိ၊ ထင်ရှား
 ကျော်စော-ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်ပြစ်ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်
 တို့နှင့်။ အာယသ္မတာ စ သာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်၎င်း။ပ။ အာယသ္မတာ စ အာနန္ဒေန၊
 ၎င်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အညေဟိ၊ တပီးကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ၊ အဘိညာတေဟိ၊ ကုန်သော။
 သာဝကေဟိ၊ ကုန်သော။ ထေရေဟိ စ၊ တို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ဇာ။

အထ ခေါ၊ ခွဲ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။
 “အာဝုသော ကဿပ၊ ငါ့ရှင်ကဿပ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်စို့။ ယေန၊ ခွဲ။ အာယသ္မာသာရိ
 ပုတ္တော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဇာ။ တေန၊ သို့။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရာနာခြင်းငှါ။ ဥပသကံမိဿာမာတိ၊
 ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ပ။
 ပစ္စယောသိ၊ ဈေးရှုနာယူပြီ။ အထ ခေါ၊ ခွဲ။ အာယသ္မာ စ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်၎င်း။ပ။
 ဥပသကံမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို၎င်း။ပ။
 ယေန၊ ခွဲ။ပ။ ဥပသကံမန္တေ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်သည်တို့ကို။ အဒ္ဓာသ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။ပ။
 အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ၊ အရှင်ရေဝတကို။ “အာဝုသော ရေဝတ၊ ငါ့ရှင်ရေဝတ။ အမ္မ သပ္ပရိသာ၊
 ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ယေန၊ ခွဲ။ပ။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ ငှါ။ ဥပသကံမန္တော၊ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်ပြီ။

အာဝုသော ခေဝတ၊ တ။ အာယာမ၊ ကုန်စို့။ပ။ ဥပသကမိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ခေဝတော။ သည်။ပ။ ဥပသကမိ သု၊ ကုန်ပြီ။

၃၃၃။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။အာယသ္မန္တံ ခေဝတံ စ၊ ကိုဝင်း။အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ စ၊ ကိုဝင်း။ ဒုရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွလာသည်တို့ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနုရိ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ၊ ကို။ “အာယသ္မာ အာနန္ဒောသည်။ တေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘဂဝတော၊၏။ ဥပဋ္ဌာကဿ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကာဝစရဿ၊ အနိုး၌နေသော။ အာယသ္မတော အာနန္တဿ၊ ၏ (ကြွလာခြင်းသည်)။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းတည်း။ အာဝုသော အာနန္တံ၊ နှာ။ ဂေါသိဂ်သာလဝနံ၊ ဂေါသိဂ်အကြောင်းတောသည်။ ရမဏိယံ၊ မွေ့လျော် ဖွယ်ကောင်း၏။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ဒေါသိနာ၊ အပြစ်ကင်း၏။ သာလာ၊ အကြင်ပင်တို့သည်။ သဗ္ဗဖာလိဖုလ္လာ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ဂန္ဓာ မညေ၊ အနံ့တို့ကဲ့သို့။ သဗ္ဗဝန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်လှိုင်ကုန်၏။ အာဝုသော အာနန္တံ၊နှာ။ ကထံဂ္ဂပေန၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ပြင့်။ ဂေါသိဂ်သာလဝနံ၊ သည်။ သောဘေယျာတိ၊ တင့်တယ်နိုင်ရာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

အာဝုသော သာရိပုတ္တော၊ လူ၏ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဗဟုဿတော၊ များသော ကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ (များစွာကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်-ဟု ပေးလျှင် ဗဟုကို သုခာတ်၌ စပ်)။ ။သုတဓပေါ၊ ကြားအပ်ပြီးသောတရားကိုဆောင်သည်။ သုတသန္တိ စယော၊ စုပေါင်းအပ်ပြီးသော ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ယေ တေ မ္မော၊ တို့သည်။ အာဒိကလျာဏာ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ မဇ္ဈေကလျာဏာ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ပရိယောသာနကလျာဏာ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သာတ္တာ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗျူဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ကေဝလပရိပုတ္တံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်း ကျင်မှ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင် သန်ရှင်းသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ အဘိဝဒန္တံ၊ ညွှန်ပြကုန်၏။ အဿ၊ထိုရဟန်းသည်။ တထာဂ္ဂပါ၊ ကုန်သော။ဓမ္မော၊တို့ကို။ ဗဟုဿတော၊ များစွာကြားနာအပ်ပြီးကုန်သည်။ တော၊ ဆောင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိဝိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီးကုန်သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပုဋ္ဌိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စတဿန္တံ၊ ကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့အား။ ပရိမဏ္ဍလေဟိ၊ အကွရာပြည့်စုံပြီပြင်ကုန်သော ။ အနုပ္ပဗန္ဓေဟိ၊ အစဉ်မပြတ်ကုန်သော။ ပဒဗျူဉ္ဇနေဟိ၊ ပုဒ်ဗျည်းတို့ဖြင့်။ အနုသယသမ္ပုဂ္ဂါတာယ၊ အနုသယတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တော၊ ဟူ။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာဖြေဆိုပြီ။

၃၃၄။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဖြေဆို လျှောက်ထားအပ်သော်။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ခေဝတံ၊ ကို။ “အာဝုသော ခေဝတ၊တ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ယထာသကံ

၁။ လက်ရှိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို ရှု၍ ပေးလိုက်သည်။ မြန်မာပြန် နိဿယောင်းတို့လည်း အလားတူ ရှိ၏။ သဒ္ဓါနှင့်အနက် တခြားစီ ဖြစ်နေ၏။ ပရိမဏ္ဍိထေဟိ-ဟု ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ ရှိမှုကောင်းစွာ။ ထက်ဝန်းကျင် ထန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်သော-ဟု အဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပါယ်ပွင့်ကြုံ။

ပဋိဘာနံ၊ မိမိညာဏ်အမြင်အတိုင်း။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ ဒါနိ၊ ။
 မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်၏။ ပ။ သောဘေယျာတံ၊ ရာသနည်း”
 ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ ပဋိသလ္လာနာရာမော၊ တယောက်တည်း ကိန်းခြင်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်း (ဖလသမာပတ်)
 ရှိသည်။ ပဋိသလ္လာနရတော၊ တယောက်တည်းကိန်းခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အဇ္ဈတ္တ၊
 မိမိ၏။ စေတောသမထံအန၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ အနိရာကတဇ္ဈာနော၊
 မတားမြစ်အပ်သော ဈာန်ရှိ၏။ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊၏။ သညာဂါရာနံ၊
 ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း (သမထ ဝိပဿနာ) တို့ကို။ ဗြူဟေတာ၊ပျိုးစေတတ်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊
 ရာ။ ပ။ သောဘေယျ၊ ရ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့ ရှင်ရေဝဘ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၅။ ဧဝံ ဝုတ္တော သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို။ “အာဝု
 သော အနုရုဒ္ဓံ၊ ဒွါ။ ပ။ သောဘေယျာတံ၊ ရာသနည်း” ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော
 သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တ
 မာနုသကေန၊ လူတို့မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်။ လောကနံ၊
 လောကဓာတ်တို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်ရှု၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊
 ရာ။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ ဥပရိပါသာဒ ဝရဂတော၊ မြတ်သောပြာသာဒ
 ထက်သို့ တက်လျက်။ နေမိမဏ္ဍသာနံ၊ အကွပ်အဝန်းတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ ဝေါလောကေယျ
 သေယျထာပံ၊ ကြည့်ရှုရာသက်သို့။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဧဝေမေ၊ သာလျှင်။ ပ။ သောဘေယျ၊
 ရ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓံ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၆။ ဧဝံ ဝုတ္တော သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။
 “အာဝုသော ကဿပ။ ပ။ သောဘေယျာတံ၊ ရာသနည်း” ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော
 သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အတ္တနာ စ၊ မိမိသည်လည်း။ အာရညိကော၊ တော၌ နေလေ့ရှိ
 သည်။ (အာရညကင်စုတင်ဆောင်သည် ဟူလို)။ အာရညိကတ္တဿစ၊ တော၌နေလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏
 လည်း။ (ဝဏ္ဏဝါဒီဝယ် ဝဏ္ဏပုဒ်တစ်စုံစပ်)။ ဝဏ္ဏဝါဒါ၊ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ အတ္တနာစ၊သည်လည်း။ ပိဏ္ဏပါတိကော၊ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ ပိဏ္ဏပါတိကတ္တဿ စ၊ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူ၏
 အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူ
 စုတင်ဆောင်သည်။ ပံသုကူလိကတ္တဿစ၊ ပံသုကူစုတင်ဆောင် အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါ၊သည်။
 ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ တေစိဝရိကော၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။
 တေစိဝရိကတ္တဿစ၊ သင်္ကန်း သုံးထည်ဆောင် အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တ
 နာစ၊ သည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆော၊ ကင်းသော အလိုရမှန်ရှိသည်။ အပ္ပိစ္ဆတာယစ၊ အလိုရမှန်ကင်းသူ
 အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင်ရဲ
 လွယ်သည်။ သန္တုဋ္ဌာယစ၊ ရောင်ရဲလွယ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊
 သည်လည်း။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်သည်။ ပဝိဝေကဿစ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါ၊သည်။
 ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာ စ၊သည်လည်း။ အသံသဋ္ဌော၊မရောနှောသည်။ အသံသဂ္ဂဿ စ၊ မရောနှောခြင်း
 ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာ စ၊သည်လည်း။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားတက်သော
 လုံ့လရှိသည်။ ဝိရိယာရမ္ဘဿစ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အားထုတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါ၊သည်။ ဟောတိ၊

၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သီလသမ္ပဒါယစ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါသည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သမာဓိသမ္ပဒါယစ၊ ၎င်းလည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါသည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ပညာသမ္ပဒါယစ၊ ၎င်းလည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါသည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော၊ ဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဝိမုတ္တိသမ္ပဒါယစ၊ ဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း ၎င်းလည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါသည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ ပစ္စင်္ကေတာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပဒါယ စ၊ ပစ္စင်္ကေတာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒါသည်။ ဟောတိ၏။ ပ။ သောဘေယျ၊ ဘုရားရှင်မဟာကဿပ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၇။ ဝေဝေဝေဝေ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ “အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ဘုရား” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တော၊ ဣဓ၊ ဤ။ ဒေ၊ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာစကားကို။ ကထေန္တိ၊ ပြောကုန်၏။ တေ၊ ထိုနတ်ပါးတို့သည်။ အညမည၊ အချင်းချင်း။ ပညံ၊ အမေးကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ပဋ္ဌာ၊ အမေးခံရကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမည၊ အချင်းချင်း၏။ ပညံ၊ အမေးကို။ ဝိသုဇ္ဇေန္တိ၊ ဖြေဆိုကုန်၏။ နော စ သံသာဒေန္တိ၊ မပင်ပန်းစေကုန်။ (သံပုဗ္ဗ-သဒဓာတ် + ဇော + အန္တိ၊ အတ္တကိလမနတ္တ)။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ မ္မေ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ကထာစ၊ စကားသည်လည်း။ ပဝတ္တိနိ၊ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော သာရိပုတ္တော၊ ဘုရား။ ပ။ သောဘေယျ၊ ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာနံ ဖြေဆိုပြီ။

၃၃၈။ အထ ခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တော၊ ဘုရား” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝသံ၊ မိမိအလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ နော စ ဝတ္တေတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာယ ဝိဟာရသမာပတ္တိယာ၊ အကြင်နေကြောင်း ဖြစ်သော သမာပတ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိဟရိတံ၊ နေခြင်းငှါ။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏။ တာယ ဝိဟာရသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ပ။ မဇ္ဈိကသမယံ၊ မှန်းတည့် အခါ၌။ ပ။ သာယနသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ရညော ဝါ၊ မင်း၏၎င်း။ ရာဇမဟာမတ္တဿ ဝါ၊ မင်း၏ အမတ်ကြီး၏၎င်း။ ဒုဿက-ရဏ္ဏကော၊ ပုဆိုးကြုပ်သည်။ နာနာရတ္တာနံ၊ အမျိုးမျိုးဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ပူဇော၊ ပြည့်သည်။ အဿ၊ ဘုရား။ သော၊ ထိုမင်း၊ မင်းအမတ်ကြီးသည်။ ယညဒေဝ ဒုဿယုဂံ၊ အကြင်အကြင်ပုဆိုး အစုံကို။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၌။ ပါရုပိတု၊ ဝတ်ရုံခြင်းငှါ။ အာကင်္ခယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ တံတဒေဝဒုဿယုဂံ၊ ထိုထိုပုဆိုးအစုံကို။ ပ။ သာယနသမယံ၌။ ပါရုပေယျ၊ ဝတ်ရုံရာ၏။ အာဝုသော

၁။ တံတဒေဝ ဒုဿယုဂံ၊ ကို။ သာယနသမယံကို။ ပါရုပေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဤသို့ ပါရုပေယျကြိယာ နှင့်တူ၍သော်လည်း သေယျထာပိကို ဟောစနာ။

မောဂ္ဂလာန၊ လ္လာန်။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျင်။ပ။ သောဘေယျ၊ ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတ္တရာ
ဖြေဆိုပြီ။

၃၃၉။ အထခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တေအာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ “အာဝုသော၊
တို့။ သဗ္ဗေပေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အမေဟိ၊ တို့သည်။ ယထာသကံ ပဋိတာနံ၊
မိမိတို့ထင်မြင်ချက်အတိုင်း။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။” အာဝုသော၊ တို့။ အာယာမ၊ လာသွား
ကုန်စို့။ ယေနံ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဥပသကံ
မိဘူာရံ။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော။ အား။ အာရောစေဿာမ၊ လျှောက်ထား
ကုန်အံ့။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရိ
ဿတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ။ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဿာမာတိ၊
မှတ်သားသော အားဖြင့် ဆောင်ထားကုန်အံ့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ပ။ သောဘေ-
ယျာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။
အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်သာလျှင်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသော်။ ဗျာကရေ
ယျ၊ ဖြေဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဝေ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆို
အပ်ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ သော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ပ။
ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူပြီ။

(၃၄၀။ ၃၄၁။ ၃၄၂။ ၃၄၃။ ၃၄၄။ မထူးပြီ။ ရွေးနည်းမိုး၍ပေးလေ။ အဇ္ဈတ္တံ စေတော
သမထမနုယုတ္တော- စသည်ကိုလည်း ၃၃၄-စာပိုဒ်၌ ပေးခဲ့ပြီ)။

၃၄၅။ ဝေ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ (အဖြေသည်)။ သုဘာသိတံနူတိ၊ ကောင်းစွာဖြေဆို
အပ်သော အဖြေပါနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။
ဝေါ၊ သင်တို့၏ (အဖြေသည်)။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းကြောင်းဖြင့်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ
ဖြေဆိုအပ်သော အဖြေချည်းတည်း။ (တေန တေန ကာရဏေန သုဘာသိတမေဝ။ အဋ္ဌကထာ)။
အပိ၊ သို့သော်လည်း။ “ကထံဂ္ဂပေန၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂေါသိဂံ
သာလဝနံ၊ သည်။ သောဘေယျာတိ၊ တင့်တယ်ရာသနည်း” ဟူသော။ (ဣတိ၊ ကြ)။ မမ၊
ငါဘုရား၏ (စကားကို)။ သုဏာထ၊ (သင်တို့) နားထောင်ကြကုန်လော့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊
ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊
ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲလတ်သော်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမှု၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ မေ၊

၁။ ရိုးရာအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။ ယထာသကံ၊ မိမိအယူအဆအားလျော်စွာ။ ပဋိတာနံ၊ ထင်မြင်ချက်ကို။
ဗျာကတံ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီဟု ဤသို့သော်လည်း ယထာသကံကို ကြိယာဝိသေသန၊ ပဋိတာနံကို ဗျာကတံ-
ကံအဖြစ်ဖြင့် ကြံ၍ပေး။
၂။ ယထာ အာနန္ဒော။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ဝေဗျာကတံ၊ အာနန္ဒေန အတ္တနော အနုစ္စဝိကမေဝ အဇ္ဈာ-
သယာနုပပေဝ ဗျာကတန္တံ အတ္တော။ အဋ္ဌကထာ။

ငါ၏။ စိတ္တံ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ န ဝိမုစ္ဆိဿတိ၊ မလွတ်မြောက်လတ္တံ့။ တာဝ၊ လောက်။ အဟံ သည်။ ဣမံ ပလ္လင်္ကံ ၊ ဤထက်ဝယ်ပလ္လင်ကို။ န ဘိန္နိဿာမိတိ၊ မဖျက်အံ့ဟု ပလ္လင်္ကံ ၊ ကို။ အာဘုဇိတော၊ ဖွဲ့ခေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်း ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိံ ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏။ သာရိပုတ္တံ၊ ဓာ။ ဝေဇ္ဇပေန၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ၊ သည်။ သောဘေယျ၊ ဓာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုအပ်သော အားဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါ စ။ပ။ အဘိနန္ဒု-ပေးမြ)

ခုတိယံ သော။ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ္တံ သည်။ နိဋ္ဌိတံပြီ။

၃-မဟာဂေါပါလကသုတ်

၃၄၆။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ ပစ္စယောသု-ပေးမြ)။ ဘဂဝါ သည်။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ကော-ဒသဟိ၊ တဆယံတပါးကုန်သော။ အဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဂေါပါလ ကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းကို။ ပရိဟရိတံ၊ ထိန်းသိမ်းခြင်းငှါ။ ဇာတိံ ၊ တိုးပွားအောင်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အတဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ကတမေဟိ ကောဒသဟိ၊ အဘယ် တဆယံတပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဣဒ၊ ဤလောက၌။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ ရူပညူ၊ ရုပ်ပုံ သဏ္ဌာန်ကို (အဆင်း၊ အရေအတွက်အားဖြင့်) သိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဝဏ္ဏတော ဝါ၊ ဂဏတော

၁။ ဤပါဠိနှင့် ယထာဂ္ဂပေန ဘိက္ခုနာ။ပ။ ဝိမုစ္ဆိဿတိ-ဟု အနိယတ် ဝါကျရှိ၏။ ဤအနိယတ်ဝါကျ၏ ပဓာနကြိယာလည်း သောဘေယျ၊ ဝေဇ္ဇပေန ဝါကျကို နိယတ်ဝါကျဟုအံ့။ ၎င်းဝေဇ္ဇပေန-ဟူသော နိယတ်ဝါကျ၏ ပဓာနလည်း သောဘေယျ။ ဤသို့ ကြိယာချင်း တူနေသောကြောင့် အကြင်သို့ သဘောရှိသော ရဟန်းဖြင့် ဂေါသိင်္ဂ-သာလဝနံသည် တင့်တယ်ရာ၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းဖြင့် ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံသည် တင့်တယ်ရာ၏ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မဲ့ အနက်ထွက်ရာ၏။ ထိုကြောင့် ယထာဂ္ဂပေန ဝါကျနှင့် ဝေဇ္ဇပေန-ဝါကျသည် နိယတ် အနိယတ်တစုံ မဟုတ်နိုင်။

ရှေးစာပိုဒ် ၃၃၃-စသည်၌ ကထိဂ္ဂပေန အာဂုသော အာနန္ဒ၊ ကထိဂ္ဂပေန အာဂုသော ရေဝတ-စသည်ဖြင့် မေး၍ ၎င်းအပေးကို အသီးသီး ဖြေဆိုခဲ့၏။ ၎င်းအမေးအဖြေအားလုံးကို ခြုံ၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ကထ နုခေါ ဘန္တေ သုဘာသိတံဟု ဘုရား၏ ထင်မြင်ချက်ကို မေးလျှောက်သည်။ ၎င်းရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ကထ နုခေါ-စသော မေးခွန်း၌ ကထိ ဂ္ဂပေန-ဟု မသုံးနှုန်းသော်လည်း မူလဖြစ်သော ပြဿနာအကျယ်၌ ကထိ ဂ္ဂပေန-ဟု သုံးနှုန်းခဲ့သည်အားလျော်စွာ ၎င်း ကထာနုခေါ-ဟူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အမေးကို ဖြေဆိုရာ၌ အဖြေလည်း တိကျ မူလပြဿနာလည်း ပေါ်လွင်စေရန် ဘုရားရှင်သည် အပီစ မေ သုဏာထ ကထိ ဂ္ဂပေန ဘိက္ခုနာ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ သောဘေယျ၊ ဂေါသိင်္ဂ အကြောင်းတော်သည် ဘယ်လိုရဟန်းမျိုးဖြင့် တင့်တယ် နိုင်သည်ဆိုသော ငါဘုရား၏ထင်မြင်ချက် စကားကိုလည်း သင်တို့ နားထောင်ကြကုန်ဦးလော့ ဟု စကားပျိုး၍ ဣဒ သာရိပုတ္တ-စသည်ဖြင့် ဖြေဆိုတော်မူသည်။

ဤဖြေဆိုအပ်ခဲ့သော အကြောင်းများကြောင့်၎င်း နိဿယောဋ်နှင့် အင်္ဂလိပ်သာသာပြန်၌ အင်္ဂလိပ် အက္ခရာရေး ပါဠိစာမူမဟုတ်။ ကထိ ဂ္ဂပေန-ဟု ရှိသောကြောင့်၎င်း ကထိ ဂ္ဂပေန-ဟူသော ရှိသင့်သည်။ ယထာ ဂ္ဂပေန မရှိသင့်။ အကယ်၍ မှီတိုင်းပေးလိုက အပီစ၊ သော်လည်း။ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ပ။ သောဘေယျ၊ ဓာ၏။ မမ၊ ၏။ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့ ဟု ဤသို့ ယထာဂ္ဂပေန-၏ နိယတ် တထာဂ္ဂပံ ဘိက္ခု-တည့်၍ ပြန်ဆိုလေ။

ဝါ ရူပံ န ဇာနာတိ။ (အဋ္ဌကထာ)။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသား၌ လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊
 ဖြစ်။ အာသာဠိကံ၊ ယင်ဥကို။ ဟာရေတာ၊ ပယ်ရှားတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝဏံ၊ အနာ
 ကို။ ပဋိစ္စာဒေတာ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မံ၊ အခိုးအငွေကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ပိတံ၊ သောက်အပ်ပြီး (မသောက်
 အပ်ပြီး)ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ (ပိတမ္ပိ၊ အပိတမ္ပိ န ဇာနာတိ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဝိထိံ၊ လမ်းကို။
 န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဂေါစရကုသလော၊ စားကျက်၌ လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အန-
 ဝသေသဒေါဟိ၊ အကြွင်းမဲ့ နို့ညှစ်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ယေ တေ ဥသတာ၊ အကြင်
 နွားလားတို့သည်။ ဂေါပိတရော၊ နွားဖခင်တို့တည်း။ ဂေါပရိဏာယကာ၊ နွားရွှေ့ဆောင်တို့တည်း။
 တေ၊ တိုနွားလားကြီးတို့ကို။ အတိရေကပူဇာယ၊ ထူးကဲသောပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇေတာ၊ ပူဇော်တတ်
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကာဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ ပ။
 အဘဗျော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ဧကာဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။
 သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမသ္မိံ၊ မေဝိနယော၊ ဤသာသနာ၌။ ဝုဋ္ဌိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။
 ဝိရုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အဘဗျော၊ မထိုက်။
 ကတမေဟိ၊ ဧကာဒသဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပညာ၊
 ရုပ်ကိုသိသည်။ နာဟောတိ၊ မဖြစ်။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသား၌ လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ပ။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့တည်း။ ရတ္တညာ၊
 ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိကုန်၏။ စိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ကုန်၏။ သံဃပိတရော၊ သံဃဖခင်
 တို့တည်း။ သံဃပရိဏာယကာ၊ သံဃရွှေ့ဆောင်တို့တည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်း (သက်တော်ရှည်) တို့ကို။
 အတိရေကပူဇာယ၊ ဖြင့်။ ပူဇေတာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၃၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပညာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “ကိဉ္စ၊ တစံတခုသော။
 ယံ ရူပံ၊ သည်။ အတ္ထံ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံရူပံ၊ ကို။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိတိ၊
 မဟာဘုတ်တို့ဟူ၍၎င်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါရူပန္တိစ၊ မိ၍ဖြစ်သော
 ရုပ်ဟူ၍၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပုဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေခေါ၊ လျှင်။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပညာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသား၌
 လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ လူမိုက်
 သည်။ ကမ္မလက္ခဏော၊ အကုသိုလ်ကံ ဟူသော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 သည် ကမ္မလက္ခဏော၊ ကုသိုလ်ကံဟူသော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊
 စွာ။ နပုဇာနာတိ၊ မသိ။ ပ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသာဠိကံ၊ ယင်ဥကို။ ဟာရေတာ၊ ပယ်ရှား
 တတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ် သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။
 ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ လက်ခံ၏။ နပုဇာဟတိ၊ မစွန့်။ န ဝိနောဒေတိ၊ မပယ်ဖျောက်။
 န ဗျန္တိကရောတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကိုမပြု။ အနဘာဝံ၊ အပန်ဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ န ဂမေ
 တိ၊ မရောက်စေ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပ။ ဝိဟိံ၊ သာဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပ။ ဥပ္ပန္နပန္နော၊

ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကာမှကုန်သော။ ပါပကော ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ ဓမ္မေ တို့ကို။ပ။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၃)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝဏံ၊ အနာကို။ ပဋိစ္စာဒေတာ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ (ဣဒေတိက္ခဝေ- စသည်၌ စာပိုဒ် ၂၉၅-ကို နည်းမှီးပေး)။ ။(၄)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ အခိုးအငွေကို။ ကတ္တာ၊ သည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာသုတံ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသည် အား
လျော်စွာ။ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသည် အားလျော်စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်
အားဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေသေတာ၊ ဟောကြားတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။
နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၅)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။
ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟုဿတော၊
များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အာဂတာမာ၊ နှုတ်၌လာပြီး အာဂုံ ပါဠိလည်း ရှိကုန်၏။
ဓမ္မဓော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်၏။ ဝိနယဓော၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်၏။ မာတိကာဓော၊
မာတိကာကို ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဥပသင်္ဂ-
မိတော၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ ရှား။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ ဣမဿ၊ ဤစကား၏။
အတ္တော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်း”ဟူ၍။ နပရိပုစ္ဆတိ၊ (ယုံမှားပျောက်ရေး
အတွက်)မမေး။ နပရိပုစ္ဆတိ၊ (ဆွေးနွေးသောအားဖြင့်) မမေး။ (ပရိပုစ္ဆတိနှင့် ပရိပုစ္ဆတိ အထူး
ဋီကာ၍)။ တေ အာယသ္မဒန္တာ၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝိဝဋ္ဌဉ္စော၊ မပွင့်လင်းသည့် အရာ
ကိုလည်း။ န ဝိဝရန္တိ၊ မဖွင့်ကုန်။ အနုတ္တာနိကတဉ္စ၊ ပေါ်လွင်အောင် မပြုအပ်သေးသည်ကိုလည်း။
နဥတ္တာနိ ကဓောန္တိ၊ ပေါ်လွင်အောင် မပြုကုန်။ အနေကဝိဟိတေသု၊ များသော အပြားရှိကုန်
သော။ ကင်္ဂါဋ္ဌာနယေသု၊ ယုံမှားရာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသုစ၊ တရားတို့၌လည်း။ ကင်္ဂါ၊ ကို။
နပဋိဝိနောဒေန္တိ၊ မပယ်ဖျောက်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထံ၊ ကို။
နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၆)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပီတံ၊ သောက်အပ်ပြီး မသောက်အပ်ပြီးသည်
ကို။ နဇာနာတိ၊ သနည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာဂတပုဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ ဒေသိယမာနေ၊
ဟောတော်မူအပ်သော်။ အတ္ထဝေဒံ၊ အကျိုး၌ သိသောဉာဏ်ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ ဓမ္မဝေဒံ၊
အကြောင်း၌ သိသောဉာဏ် ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ ဓမ္မုပသံဘိတံ၊ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နလဘတိ၊ မရ။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၇)

ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယံ၊
မြတ်သော။ အဋ္ဌဂိကံ၊ အင်္ဂါရွတ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။
ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၈)

ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂေါစရကုသလော၊ စားကျက်၌ လိမ္မာသည်။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ စတ္တာရေ သတိပဋ္ဌာနေ၊လေးပါး

သော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ယထာဘူတံ စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ မသိ။ ဘိက္ခဝေတို့။ပ။နဟောတိ မဖြစ်။ ။(၉)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနဝသေသ ဒေါဟံ၊ အကြွင်းမဲ့ နို့ညှစ်လေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ၊ ဤ။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော။ ဂဟပတိကာ၊ ဝါယကာတို့သည်။ စိဝရပိဏ္ဍပါတံ။ပ။ ပရိက္ခာရေဟိ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတား တန်ဆာ အဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးတို့ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဘိဘဠု၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ (အဘိဟရိတွာ-အဋ္ဌကထာဖဋ္ဌံ။ တံယာနာ။ မောဂ္ဂုလ္လာန်) ပဝါရေန္တိ၊ဖိတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊သည်။ တတြ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ ပဋိဂ္ဂဟဏံယ၊ ခံယူခြင်း၌။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ န ဇာနာတိ မသိ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ ။ ။(၁၀)

ဘိက္ခဝေတို့။ကထဉ္စ၊လျှင်။ဘိက္ခု၊သည်။ (ပူဇော ဟောထိ၌ စပ်)။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ သံသပရိဏာယကာ၊ သံသရေ့ဆောင်တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့၌။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ ကာယကမ္ပံ၊ ကာယကံမှုကို။ အာဝိ စေဝ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ န ပစ္စုပဋ္ဌာပေတိ၊ ရှေးရှုမတည်စေ။ပ။ တေထိ ရဟန်းတို့ကို။ အတိရေကပူဇာယ၊ ထူးကဲသော ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇော၊သည်။ နဟောတိ မဖြစ်။ ။(၁၁) ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ငှါ။ အာဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။

၃၄၈။ ၃၄၉။ (ရှေးနှင့်မထူး။ န ပါ-မပါလောက်သာ။ ထူးတော့သည် ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ဘဗ္ဗောတိ၊ ထိုက်၏ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)။

ထတိယံ သော။ မဟာဂေါပါလကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-စဋ္ဌဂေါပါလကသုတ်

၃၅၀။ (ဝေံ မေ သတံ) ။ ဧကံ သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇိသု၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့၌။ ဥက္ကဓေလာ-ယံ၊ ဥက္ကာဓေလမြို့၌။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ထိုနေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘူတုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသည်ကား။ မာဂဓကော၊ မဂဓတိုင်းသားဖြစ်သော။ ဒုပ္ပည-ဇာတိကော၊ ပံညာမဲ့သော သဘောရှိသော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဝဿာနံ၊ မိုဗ်းလတို့၏။ ပစ္စိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ သရဒသမယေ၊ သရဒအခါ၌။ (သီတင်းကျွတ် လဆုတ် ၁-ရက်မှ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်အထိယူ)။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊၏။ သြရိမံတိရံ၊ ဤမှာ ဖက်ကမ်းကို။ အသမဝေက္ခိတွာ၊ မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မှု၌။ ပါရိမတိရံ၊ ထိုမှာဖက်ကမ်းကို။ အသမ ဝေက္ခိတွာ၊ ၌။အတိတ္ထေနော၊ ဆိပ်ကမ်း မဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ သုဝိဒေဟာနံ၊ သာယာသောဝိဒေဟတိုင်းတို့၏။ ဥတ္တရံတိရံ၊ မြောက်ဖက်ကမ်းသို့။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူးစေပြီ။ (ပသဒ္ဓေါ အာရမ္မတ္ထော။ ဇွဲကာ)။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထ ခေါ၊၌။ ဂါဝေါ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ

နဒိယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်အလယ်၌။ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌။ အာမဏ္ဍလိယံ ကရိတံ၊ ဝဲလည်၍ ။ တတ္ထေဝ-
 ထိုဝံ၌သာလျှင်။ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ သု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တံ၊
 ထိုအကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊
 အကြောင့်ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုရှေးအတိုင်း (အနက်မဲ့သော်လည်းကွဲ)။ မာကဓကော၊ သော။ ဒုပ္ပည-
 ဇာတိကော၊ သော။ သော ဂေါပါလကော၊ သည်။ ပ။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူစေပြီ။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။
 ယေ ပြာဟူဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤ (ခန္ဓာအာယတနဇာတ်) လောက၌။
 အကုသလာ၊ မလိမ္မာကုန်။ ပရဿ လောကဿ၊ တမလ္လနံ (ခန္ဓာအာယတနဇာတ်) လောက၌။
 အကုသလာ၊ မလိမ္မာကုန်။ မာရဓေယျဿ၊ ကိလေသမာရ်၏ တည်ရာ လောကီတရား၌။ အကု-
 သလာ၊ ကုန်။ အမာရဓေယျဿ၊ ကိလေသမာရ်၏တည်ရာ မဟုတ်သော လောကုတ်တရား၌။ အကု-
 သလာ၊ ကုန်။ မစ္စုဓေယျဿ၊ မစ္စုမာရ်၏ တည်ရာလောကီတရား၌။ အကုသလာ၊ ကုန်။ အမစ္စု-
 ဓေယျဿ၊ မစ္စုမာရ်၏ တည်ရာမဟုတ်သော လောကုတ်တရား၌။ အကုသလာ၊ ကုန်။ တေသံ
 ထိုရဟန်းပုံဏား တို့၏ (စကားကို)။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောတဗ္ဗံ၊ နာယူအပ်၏ဟူ၍။
 သဒ္ဓဟာတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟူ၍။ မညံဿန္တိ၊ မှတ်တင်ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုနာယူ ယုံကြည်ခြင်း
 သည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒိဿရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီး
 အပွားမဲ့ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၅၁။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ ပတာရေသိပြီ။ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်။ ဂေါပိတရော၊
 ကုန်သော။ ဂေါပရိဏာယကော၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဥသတေ၊ အကြင်နွားလားဥသသတို့ကို။ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူစေပြီ။ (ပါဠိ၌ ဥသသာ ဂေါပရိဏာယကာ-ဟု ပဌမန္တနှင့် ရှိ၏။
 ဒုတိယန္တရိမှ သင့်သည်)။ တေ၊ တို့သည်။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတံ၊ ရေ
 အယဉ်ကို။ ဆေဘ္ဘာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ပါရံ၊ ထိုဖက်ကမ်းသို့။ အဂမံသု၊
 ရောက်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဗလဝဂါဝေါ၊ အားကြီး (အားသန်) သော
 နွားတို့ကို။ ဒမ္မဂါဝေါ၊ ဆုံးမသင့်သော (အယုယ်ရှိ) နွားတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနွားကြီး
 နွားလတ်တို့သည်လည်း။ ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဝစ္ဆတရေ၊
 နွားပိုက်တို့ကို။ ဝစ္ဆတရိယော၊ နွားမတန်းတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနွားပိုက်တို့သည်
 လည်း။ ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ကိသာဗလကော၊ ပိန်ကြု၍
 အားနည်း ကုန်သော။ ဝစ္ဆကော၊ နို့စို့နွားကလေးတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနို့စို့နွားကလေး
 တို့သည်လည်း။ ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ တာဝဒေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ ဇာတကော၊ မွေးဖွားသော။
 မာတုဂေါရဝကေန၊ အမိနွားမ၏ အော်သံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝုယုမာနော၊ မျှော (မွေး)
 လိုက်လာသော။ တရုဏကော၊ ငယ်သော။ ဝစ္ဆကော၊ နွားကလေးသည်။ အတ္ထိ၏။ သောပိ၊ ထိုနွား

၁။ စန်းရိုင်းသော အခြင်းအရာရှိသည်ကို ပြု၍-ဟု သဒ္ဓါနက်ပေး။ အာမဏ္ဍလာကာရံ တသ္မိံ ဝိဇ္ဇတိတိ-ဟု
 ပြု။ အာကာရအကြေကြံ။

ကလေးသည်လည်း။ပ။အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။တံ၊ ထိုသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်
နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဟိ၊ ကြောင့်။တထာ၊ ထိုရွေးအတိုင်း။ (အနက်မှသော်လည်းကြ)။ မာဂဓ
ကော၊သော။ သပ္ပညဇာတိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသော။ သော ဂေါပါလကော၊သည်။ပ။
ပတာရေတိ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်၏။
ဟိတာယ၊ စီးပါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ-ဟု သမ္မုန့်)။

၃၅၂။ ဘိက္ခဝေတို့။ဂေါပိတရော၊ကုန်သော။ဂေါပရိဏာယကော၊ကုန်သော။ယေ တေ ဥသဘာ
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ပ။အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ
တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ
ဝေးကုန်၏။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော
မဂ်ဖိုလ် ရှိကုန်၏။ ကတကရဏိယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဩဟိတဘာ
ရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓာစသော) ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပုတ္တသဒတ္တာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး
(အရဟတ္တဖိုလ်)ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိကုန်၏။
သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိကုန်၍။ (ယကြေသည်)။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီ။
တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တိရိယံ၊ ဖိလာ။ မာရဿ၊ ခန္ဓမာရ်၏။ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော
ရေအယဉ်ကို။ ဆေဘော၊ ဖြတ်၍။ သောတ္တိနာ၊ သဖြင့်။ ပါရံ၊ သံသရာ၏ ထိုဖက်ကမ်း (နိဗ္ဗာန်)သို့။
ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ တေ ဗလဝဂါဝေါ၊ ထိုအားကြီးသော နွားတို့သည်။တေ ဒမ္ဗဂါဝေါ၊ ထိုဆုံးမသင့်
သော နွားတို့သည်။ပ။ အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။
ယေ တေ ဘိက္ခု၊တို့သည်။ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဩရုမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်အရပ် (ကာမဘုံ)သို့
ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။
ဩပပါတိကာ၊ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေ နေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
ကုန်၏။ တသ္မာ လောကာ၊ထိုဗြဟ္မာပြည်မှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မာ၊ မဆုတ်နစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။
တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေတို့။တေ ဝစ္ဆတရာ၊ထိုနွားပိုက်တို့သည်။တာ ဝစ္ဆတရိယော၊ ထိုနွားမတန်းတို့သည်။ပ။
အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ဘိက္ခဝေတို့။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
တိဏ္ဏံ၊သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။
တနုတ္တာ၊ နည်းပါးသည်အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်။ ဟုတော၊ ၍။ သကိ
ဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံလောကံ၊ ဤလူပြည်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာကုန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်
ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊အဆုံးကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တေပိ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်လည်း။ပ။
ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကိသာဗလကော၊ ပိန်ကြံ့ အားနည်းကုန်သော။ တေဝစ္ဆကော၊ ထိုနွား
ငယ်တို့သည်။ အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ
ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကြောင့်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ

အပါယ်လေးပါးတို့၌ ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော။ နိယတာ၊ (မဂ္ဂနိယမအားဖြင့်) မြဲကုန်သော။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မက်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သော။ သောတာပနာ၊ သောတာပန် တို့တည်း။ တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ။

ဘိက္ခဝေတို့။ တာဝဒေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ ဇာတကော၊ မွေးဘူးသော။ မာတုဂေါရဝ ကေန၊ အမိနှားမ၏ အော်သံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝုယျမာနော၊ မျော(မှေး)၍ လိုက်လာသော။ တရုဏကော၊ ငယ်သော။ သော ဝစ္ဆကော၊ ထိုနှားကလေးသည်။ ပ။ အဂမာသိ သေယျာထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မာနုသာရိနော၊ ပညာတရားကို အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဒ္ဓါနုသာရိနော၊ သဒ္ဓါကို အစဉ်အောက်မေ့လေ့ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ။

ဘိက္ခဝေတို့။ အဟံ ခေါ ပန၊ ငါသည်ကား။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤ(ခန္ဓာအာယတနဓာတ်) လောက၌။ ကုသလော၊ လိမ္မိမာတော်မူ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဿ မယံ၊ ထိုငါဘုရား၏(စကားကို)။ ယေ၊ အကြင်သူ၌သည်။ သောတဗ္ဗံ၊ နာယူအပ်၏ဟူ၍။ သဒ္ဓဟာတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟူ၍။ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ တံ၊ ထိုနာယူယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိ သတိတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစပြန်သတ်)။

ဘဂဝါသည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝဘ္ဘာ၍။ သတ္တာသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

ဇာနတာ၊ (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟံ လောကော၊ ဤ(ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်) လောကကို၎င်း။ ပရောလောကော၊ တမလွန် (ခန္ဓာအာယတနဓာတ်) လောကကို၎င်း။ သပ္ပကာသိတော၊ ကောင်းစွာပြုတော်မူအပ်ပြီ။ မာရေန၊ မစ္စုမာရ်သည်။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်လောကီတရားကို၎င်း။ မစ္စုနာ၊ မစ္စုမာရ်သည်။ အပ္ပတ္တံ၊ မရောက်အပ်သော။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်လောကတ္တရာတရားကို ၎င်း။ သပ္ပကာသိတံ၊ အပ်ပြီ။ (ပြန်သတ်)။ ပဇာနတာ၊ သော။ သမ္ပုဓ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံလောကံ၊ ထိုလောကီ လောကုတ်တရားအပေါင်းကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ နိဗ္ဗာနပတ္ထိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းသော။ အမတဒ္ဓါရံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်ကို။ ဝိဝဠံ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူအပ်ပြီ။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်၏။ သောတံ၊ တဏှာ တည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်တော်မူအပ်ပြီ။ ဝိဒ္ဓတ္တံ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူအပ်ပြီ။ ဝိနဠိကတံ၊ မာန ကျူ ကင်းအောင်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တုမှေ၊ သင်တို့သည်။) ပါမောဇ္ဇဗဟုလာ၊ များသောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ အတ္တာတံ၊ ဖြစ်ကုန်လော့ ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဣတံ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တေတ္ထံ၊ သော။ စူဠဂေါပါလကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဠိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠသစ္စကသုတ်

၃၅၃။ (ဝေ မေ သုတံပေးမြဲ) ။ ။ကေသမဟံ၌။ဘဂဝါသည်။ ဝေသာလိယံ၌။မဟာဝနေ၊
 တောကြီး၌။ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ။အထွဋ်ရှိသောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊
 ၌။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊တက္ကဒ္ဒန်း၏သားဖြစ်သော။ဘဏ္ဍပုဝါဒကော၊စကားအစဉ်ကို အထူးထူးအပြားပြား
 ပြောဆိုတတ်သော။ ပဏ္ဍိတဝါဒေါ၊ ငါပညာရှိဟု ပြောဆိုတတ်သော။ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသောလူ
 အပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္ပတော၊ ကောင်းသော အယူရှိသသူဟု သမုတ်အပ်သော။ သစ္စကော၊
 သစ္စကသည်။ ဝေသာလိယံ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဝေသာ၊ ထိုသစ္စကသည်။ ဝေသာလိယံ၌။
 ပရိသတိ၊ပရိသတ်၌။ “ယော၊အကြင်သူသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝါဒေန၊ စကားလမ်းစဉ်ဖြင့်။
 ဝါဒံ၊ အပြစ်ဆိုး။ သမာရဒ္ဒေါ၊ တင်အပ်သည်ရှိသော် ။ နသကံမေယျ၊ မတုန်လှုပ်ရာ။ နသမ္ပကမေယျ၊
 ပြင်းစွာ မတုန်လှုပ်ရာ။ နသမ္ပဝေဓေယျ၊ ထိုမှ ဤမှ ပြင်းစွာ မတုန်လှုပ်ရာ။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။
 ကစ္စေဟိ၊ လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေမိ၊ ချွေးတို့သည်။ န မုစ္စေယျ၊ မထွက်ကုန်ရာ။ သဿံ၊
 သံသံ(အ)ထုရှိသော။ ကဏိ၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့ အစည်းရှိသော။ ဂဏာစရိယံ၊ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်သော။ တံ
 သမဏံဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ တံဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ အဟံ၊သည်။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ အရဟန္တံ၊
 ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊သော။ပဋိဇာနမာနံအပိတုရားဟု ဝန်ခံသောသူကို
 သော်လည်း။ အဟံ၊သည်။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ အဟံ၊သည်။ အစေတနံ၊ စိတ်မရှိသော။ ထူဏပိ၊
 တိုင်ကိုသော်လည်း။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ စေ သမာရဒေယျ၊ အကယ်၍ တင်သည်ဖြစ်အံ့။ သာပိ၊
 ထိုတိုင်သည်လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဒ္ဒေါ၊ တင်အပ်သည်ရှိသော်။
 သကံမေယျ၊ တုန်လှုပ်ရာ၏။ သမ္ပကမေယျ၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်ရာ၏။ သမ္ပဝေဓေယျ၊ ထိုမှဤမှတုန်လှုပ်
 ရာ၏။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်သောသူ၏(တုန်လှုပ်သော အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါတိ၊ အဘယ်
 ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝါဒံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အထခေါ၊ ၌။
 အာယသ္မာအာယဇိ၊ အရှင်အာယဇိသည်။ ပဗ္ဗဏ္ဍသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်ရုံ၌။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို။ အာဒါယာ၍။ ဝေသာလိ၊ သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ငါ။ ပါဝိသိ၊ပြီ။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။သစ္စကော၊
 သည်။ဝေသာလိယံ၌။ ဇမံဝိဟာရံ၊ခြေလျင်ရွောက်ခြင်းကို။ အနုစကံမာနော၊ထိုရောက် ဤရောက်
 စကြံ ရွောက်လျက်။ အနုဝိစရမာနော၊ ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်လျက်။ ဒုရတောဝါလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊
 သော။ အာယသ္မန္တံ အာယဇိ ၊ ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ တည်း။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာယဇိ ၊ ကို။
 “ဘော အာယဇိ ဇ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာဝကော၊ တို့ကို။ကထဝိနေတိ၊အဘယ်သို့ ဆုံးမ
 သနည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ။ သာဝကောသု၊တို့၌။ ဗဟုလာ၊ သော။ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမ
 သည်။ ကထံဘာဂါ၊ဘယ်သို့သော အဘို့ရှိသည်။ ပဝတ္တတိတိ၊နည်း”ဟူသော။ဝေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊ အဂ္ဂိဝေဿန။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝေဒနာ၊သည်။
 အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ သညာ၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဝိညာဏံ၊
 သည်။အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဝေဒနာ၊သည်။ အနတ္တာ၊
 အတ္တမဟုတ်။ သညာ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ

၀၀

၁။ သမာရဒ္ဒေါကို အာရောပိတော-ဟု ကာရိတ်ဖွင့် ဖွင့်သည်။ ဝါဒ-ကား ဤ၌ ခေတ်ကံ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
 ရုတိယန္တဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝါဒ-ဟူသော ရုတိယန္တနှင့် သမာရဒ္ဒေါ-၌ ကံဟော တ-ပစ္စည်းကို ရှု၍ မသင့်ဟု
 ယုံမှား မရှိလင့်။

မဟုတ်ကုန်။ ဝိညာဏ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အနတ္တာတိ၊ ကုန်ဟူ၍။ (ဓမ္မအရသင်္ခတ အသင်္ခတ အားလုံးယူ)။ ဝေ၊ ဤသို့။ သာဝကော၊ တို့ကို။ ဝိနေတိ၊ နှိပ်။ ပဝတ္တတိ၊ နှိပ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ ပ။ ပဝတ္တတိ၊ နှိပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေပြီ။ ဘော၊ အထာ၊ ဝိ။ ဝိဿတံ၊ မကြားသင့်သောစကားကို။ အဿုမ္ပ၊ ဝတ၊ ကြားရကုန်၏ တကား။ ယေ၊ မယ်၊ တို့သည်။ သမဏံ၊ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ အယူရှိ၏ဟူ၍။ အဿုမ္ပ၊ ပြီ။ မယ်၊ တို့သည်။ ကဒါပိ၊ ကရဟစိ၊ တရံတခါ၌။ ဘောဓာ၊ ဂေါတမေနနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက။ အပေဝနာမ၊ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံရ ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ကောစိဒေဝ၊ တစ်တခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား ပြောခြင်းသည်။ အပေဝနာမ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာသော။ တသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ထိုမှားသောအယူမှ။ အပေဝနာမ ဝိဝေဝေယျာမ၊ ကင်းစေနိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

၃၅၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၌။ ပဉ္စမတ္တာနိ လိစ္စဝိသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လိစ္စဝိမင်းတို့သည်။ သန္တာဂါရေ၊ ပြည်တွင်းရေးကို စီရင်ရာဖြစ်သော လွတ်တော်၌။ ကေနစိ ဒေဝ ကရဏိယေန၊ တစ်တခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်သာလျှင်။ သန္နိပတိတောနိ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ သစ္စကော၊ သည်။ ပ။ တေ လိစ္စဝိတို့ကို။ “ဘဝန္တောလိစ္စဝိ၊ အရှင်လိစ္စဝိ တို့သည်။ အဘိက္ကမန္တု၊ ရှေးရှု။ လာခုံကြကုန်လော့။ ဘဝန္တောလိစ္စဝိတို့သည်။ အဘိက္ကမန္တု၊ ကုန်လော့။ အဇ္ဇ၊ သနေ။ သမဏေန၊ ဂေါတမေန၊ ရဟန်း၊ ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက။ မေ၊ ငါ၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏ (မပျက်မောက်၌)။ ဉာတညတရေန၊ ကျော် စောထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် တပါး အပါအဝင်ဖြစ်သော။ သာဝကေန၊ သော။ အထာဝိနာ နာမ။ အထာဝိမည်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဘိဋ္ဌိတံ၊ ယထာ၊ ဝန်ခံအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မေ၊ ငါ၏ (မပျက်မောက်၌)။ သမဏော၊ ဂေါတမော၊ သည်။ သစေပဘိဋ္ဌိဿတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံသည် ဖြစ်အံ့။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသလောမိကံ၊ ရှည်သော အမွှေးရှိသော။ ငွေကံ၊ သိုးကို။ လောမေသု၊ အမွှေးတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အာကဇေယျသေယျထာပိ၊ ဆုံရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပရိကဇေယျသေယျထာပိ၊ တွန်းရာသကဲ့သို့၎င်း။ သမ္ပရိကဇေယျသေယျထာပိ၊ ဆုံမွှေးရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ၊ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒိ၊ သို့။ (အာရောပေတွာ၊ တင်၍)။ (နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ ဝါဒိ အာရောပေဿတိ-ကို ထောက်၍ အာရောပေတွာ-သည့်သည်)။ အာကစိဿာမိ၊ အံ့။ ပရိကစိဿာမိ၊ အံ့။ သမ္ပရိကစိဿာမိ၊ အံ့။

☰

ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာကမ္မကာရော၊ သေတင်းကုတ်၌ အမှုကို ပြုလုပ်သော သူသည်။ မဟန္တိ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာကိဋ္ဌော၊ သေတင်းကုတ်၌ ခင်းအပ်သော ဖျာကို။ ဂမ္ဘိရေ၊ နက်စွာသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ကဏ္ဍေ၊ (ဖျာ)အစွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာကဇေယျသေယျထာပိ၊ သို့၎င်း။ ပ။ သမ္ပရိကစိဿာမိ၊ အံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာဓုတ္တော၊ သေသောက်ကြူးသည်။ ဝါလံ၊ သေစစ်သောအိတ်ကို။ ကဏ္ဍေ၊ ၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သြဇနေယျသေယျထာပိ၊ မှောက်၍ ခါရာသကဲ့သို့၎င်း။ နိဒ္ဒါနေယျသေယျထာပိ၊ လှန်၍ ခါရာသကဲ့သို့၎င်း။ နိပေါဇေယျသေယျထာပိ၊ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်၍ ခါရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပ။ နိပေါဇေယျထာမိ၊ အံ့။

၁။ မေ-ကို ကမ္မည်းအလို-အား-ပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန်-အလို-၏-ဟူ-ပေး။ သစေ ပဘိဋ္ဌိဿတိ-ကို အာကစိဿာမိ-စသည်၌ စပ်။ ပဘိဋ္ဌိတန္တိ အနိစ္စံ အနတ္တာတိ စ ပဋိညာတ်-ဟူသော ဋီကာရှု၍ ပဘိဋ္ဌိတံ-ကို ကမ္မရုပ်ပေးလိုက်သည်။

သဗ္ဗိဟာယနော၊ အနုစိခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ဝါ၊ အနုစိခြောက်ဆယ်၌ အားယုတ်သော။ (သဗ္ဗိဝေဿ
 ဟာယတိတိ-ဟူပြု)။ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်သည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ သော။ ပေါက္ခရဏံ၊ ရေကန်သို့။ ဩဂါဟေတုာ၊
 သက်ဆင်း၍။ သာဏဓောဝိကံ နာမ၊ သာဏဓောဝိကမည်သော။ (သာဏဓောဝိက အဓိပ္ပါယ်
 အဋ္ဌကထာရှု)။ ကိဋ္ဌိတဇာတံ၊ ကစားမျိုးကို။ ကိဋ္ဌတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အဟံ၊
 သည်။ သမဏံ ဂေါတမံကို။ သာဏဓောဝိကံ မညေ၊ လျှော်မျှင်ဖွပ်ခြင်းနှင့်တူသော။ ကိဋ္ဌိတဇာတံကို။
 ကိဋ္ဌိဿာမိ၊ ကစားအံ့။ ပ။ သဝိဿတိတံ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ ဇတံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တတြ၊ ထိုလိစ္ဆဝီ
 မင်းသားတို့တွင်။ ဧကဇ္ဇော၊ အချို့ကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော
 သည်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ နိ။ ဝါဒံ၊ သို့။ အာရောပေဿတိကံ၊ တင်လတ္တံ့ လော။
 အထခေါ၊ သို့မဟုတ်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ နိ။ ဝါဒံ၊ သို့။
 အာရောပေဿတိကံ၊ သော။ ဟူ၍။ ဝေ၊ ကြိုသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်။
 “ယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ နိ။ ဝါဒံ၊ သို့။ အာရောပေဿတိ၊ လတ္တံ့။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။
 သော သစ္စကော၊ သည်။ ကိံ ဘဝမာနော၊ အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝါ၊
 သည်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ နိ။ ဝါဒံ၊ သို့။ အာရောပေဿတိတံ၊ လတ္တံ့။ ဟူ၍။ ဝေ၊
 ကြိုသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ပဉ္စမတ္ထေဟိ
 လိစ္ဆဝီသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်
 ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌံ။ မဟာဝနံ၊ သည်။ ကုဉ္ဇာဂါရသာလာ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ နိ)။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။

၃၅၅။ တေနခေါပန သမယေန၊ သမယဟုလားကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဗ္ဗောကာသော၊
 ဌံ။ စင်္ဂမန္တံ၊ ကုန်၏။ ပ။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘော၊ အရှင်တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သောဘဝံ
 ဂေါတမော၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ ဘဝန္တံ
 ဂေါတမံကို။ ဒဿနကာမာတိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိပါကုန်၏” ဟူသော။ ဇတံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာဝနံ၊ သို့။ အဗ္ဗောဂါဟေတုာ၊ ဝင်တော်မူ၍။
 အညတရသို့၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလော သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေနေခြင်းငှါ။ နိသိန္နော၊
 နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌံ။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒ္ဓိ၊ ပြီ။ အပေကဇ္ဇော၊
 အချို့ကုန်သော။ ဧပိ လိစ္ဆဝီ၊ ထိုလိစ္ဆဝီတို့သည်လည်း။ ပ။ နိသိဒ္ဓိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇော၊
 အချို့ကုန်သော။ ဧပိ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ နိ။ သန္တိကော၊ ဌံ။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်
 အနွယ်ကို။ သာဝေတုာ၊ ကြားစေ၍။ ပ။ အပေကဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ ဧပိ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်လည်း။
 တုဏိဘူတာ၊ ကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒ္ဓိ သု၊ ကုန်ပြီ။

၃၅၆။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ ပ။ ဘဂဝန္တံကို။ “ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ နိ။ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာကို။
 ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေကြားခြင်း၏။ ဝါ၊ ငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ဣဇေတိ၊ အကယ်၍
 ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ကို။ ကိဉ္ဇိဒေဝ ဒေသံ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော
 အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျန္တံ၊ မေးလို၏” ဟူသော။ ဇတံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။
 ယဒိ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ မေးလိုသည် ဖြစ်အံ့။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ (တနည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။
 ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ အာကင်္ခသိ၊ မေးလို၏။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။) ဣတိ၊ ကြိုသို့။

၁။ ဒဿနံ ဣဒံ အာဂတော၌ ဒဿနံ-ကဲ့သို့ ဝိဟာရံကိုငှါ-ဟု ပေးသည်။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣဒံ၊ သို့။
 အာဂတော၊ နိ။ သ-ဝိသတ်ကို အံ-ပြီ။

အဝေါစ၊ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ တဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ပ။ ဝေဘာဂါစ၊ လည်း။ ပဝတ္တတိ၏။
 ဣတိ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဥပမာ၊ တခုသော ဥပမာသည်။ မံ၊ ငါ၏
 (ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတိ၊ ထင်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သစ္စက က ဆိုပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊
 သင်၏(ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတု၊ ထင်စေပါလော့။ ဣတိ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယေကေစိမေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း
 အပင် အပေါင်းတို့သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရုဇ္ဈိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့။
 အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းတို့သည်။
 ပထဝိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပထဝိယံ၊ ပထဝီယံ။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဝုဒ္ဓိံ၊ သို့။ ဝိရုဇ္ဈိံ၊ သို့။
 ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ (ဝုဒ္ဓိံ။ ပ။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကိုပြန်စပ်၍ ပေးလိုက်သည်။)
 ဝေ၊ ဤသို့။ ဧတေ ဗီဇဂါမဘူတဂါမာ၊ တို့သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ သို့။ ဝိရုဇ္ဈိံ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ
 သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ကေစိ၊ ကုန်သော။
 ဗလကရဏိယာ၊ (လက်ရုံး) အားစွမ်းဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ယေ ဣမေ ကမ္မန္တာ၊ အကြင် (လယ်လုပ်
 ကုန်သွယ်ခြင်း စသော) အမှုတို့ကို။ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့ကို။
 ပထဝိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပထဝိယံ၊ ၍။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဝေ၊ သို့။
 ဗလကရဏိယာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကမ္မန္တာ၊ တို့ကို။ ကရိယန္တိ၊ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။
 ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ရူပတ္တာ၊ ရုပ်ဘူသော အတ္တရုံသော။ အယံ
 ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ပညံ ဝါ၊
 ကောင်းမှုကို၎င်း။ အပညံ ဝါ၊ မကောင်းမှုကို၎င်း။ ပသဝတိ၊ ဖြစ်ပွားစေ၏။ ဝေဒနတ္တာ၊ ဝေဒနာ
 ဟူသော အတ္တရုံသော။ ပ။ သညတ္တာ၊ သညာဟူသော အတ္တရုံသော။ ပ။ သင်္ခါရတ္တာ၊ သင်္ခါရ
 ဟူသော အတ္တရုံသော။ ပ။ ဝိညာဏတ္တာ၊ ဝိညာဏ် ဟူသော အတ္တရုံသော။ ပ။ ပသဝတိ၏။ ဣတိ သို့။
 အဝေါစ၊ ပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တတည်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 သည်။ ပ။ သညာ၊ သညာသည်။ ပ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ မေ
 ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ နနု၊ ဆိုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။
 (ဣတိ လောပ)။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ ရူပံ၊ သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ပ။
 ဝိညာဏံ၊ သည်။ မေ ၏။ အတ္တာတိ၊ တည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆို၏။ မဟတိ၊ များစွာ
 သော။ အယဉ္ဇ ဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းသည်လည်း။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ သင်၏။ မဟတိ၊ များစွာသော။ ဇနတာ၊ သည်။ ကိံ ဟိ၊ ကရိယတိ၊
 အဘယ်သို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဣတိ၊ တိုက်တန်းပါ၏။ တံ၊ သည်။ သကဉာဓဝ ဝါဒံ၊
 မိမိဝါဒကိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗေဋ္ဌေဟိ၊ ဖြေရှင်းလော့။ ဣတိ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံဟိ၊
 ငါသည်သာလျှင်။ ရူပံ၊ သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မေ၏။ အတ္တာတိ၊
 တည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၁။ ပါဠိတော်၌ အဟံ ဟိ ရှိသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အဟမ္မိ ရှိသည်။ အယဉ္ဇ မဟတိ ဇနတာတိဟူသော နောက်
 ဝါကျထောက်၍ အဟမ္မိသာ ရှိသင့်သည်။

၃၅၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအတ္တဟု ဝန်ခံရာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုတ္တိဿာမိ၊ ပြန်မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ တေ၊ သင်အား။ ဝါ၊ သင်၏(စိတ်၌)။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါလော့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိမညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ခတ္တိယဿ၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော။ (ရေမြေ ကိုအစိုးရသော။) မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ သိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော။ ရညော၊ ဤ။ သကသ္မိ၊ ဝိဇီတေ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌။ ဃာတေတာယံဝါ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကိုလည်း။ ဃာတေတံ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ။ ဇာပေတာယံဝါ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ ထိုက်သောသူ ကိုလည်း။ ဇာပေတံ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗာဇေတာယံဝါ၊ နှင်ထုတ်ထိုက်သူကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ ဝသော၊ အလိုသည်။ ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ပသေနဒိဿ၊ ပသေနဒိမည်သော။ ရညော ကောသလဿ သေယျထာပိ၊ ကောသလမင်း၏ကဲ့သို့၎င်း။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ မာဂဿ၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ ဝေဒေဟီ(မိဖုရား)၏သား ဖြစ်သော။ ရညော အဇာတသတ္တဿ သေယျထာပိ၊ အဇာတသတ်မင်း၏ကဲ့သို့၎င်း။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ပ။ ရညော အဇာတသတ္တဿ သေယျထာပိ၏ကဲ့သို့၎င်း။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂဏာနံ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ ဣမေသမ္ပိ သံဃာနံ၊ ဤမင်းအပေါင်းတို့၏လည်း။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တေယျ၊ ရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤမင်း အပေါင်းတို့ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်ဘို့နည်း။ ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိမင်း တို့၏၎င်း။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏၎င်း။ ပ။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တတိ၊ ၎င်း။ ခတ္တိယဿ၊ သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ သော။ ရညော၊ ၎င်း။ ဝသော၊ သည်။ ကိပနဝတ္တတိ၊ အဘယ်မှာမဖြစ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ရညော ကောသလဿ သေယျထာပိ၊ ၎င်းကဲ့သို့၎င်း။ မာဂဿ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ သော။ ရညော အဇာတသတ္တဿ သေယျထာပိ၊ ၎င်းကဲ့သို့၎င်း။ ဝသော၊ သည်။ ကိပန ဝတ္တတိ၊ အံ့နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။ ဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါလည်း။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ထားပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိမညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ တံ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ မေ၊ ၎င်း။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ ယံ၊ အကြင် ရုပ်ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တသ္မိ၊ ရူပေ ၌။ “မေ၊ ၎င်း။ ရူပံ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤ သို့သဘောရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မေ၊ ၎င်း။ ရူပံ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤ သို့ သဘောရှိသည်။ မာ အဟောသိတိ၊ မဖြစ်စေလင့်” ဟူသော။ တေ၊ ၎င်း။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝတ္တေ၊ မေးတော်မူအပ် သော်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ ကို။ “အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဒါနိ၊ ၌။ ဗျာကရေဟိ၊ ဖြေကြားလော့။ ဒါနိ၊ ၌။ တေ၊ သင်၏။ တုဏှိတာဝဿ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏။ န ကာလော၊ အခါမဟုတ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောဘူသည်။ တထာဂတေန၊ သည်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင် အောင်။ သာမဓမ္မိကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌောမေးအပ်ပါလျက်။ န ဗျာကရေဟိ၊ မဖြေကြား။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလတိတိ၊ ကဲ့လတ္တံ့” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၃၄

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဤ။ ဝဇီရပါဏိ၊ ဝဇီရစိန်လက်နက် လက်၌ရှိသော။ ယက္ခော သိကြားသည်။ အာယသံ၊ သံဖြင့် ပြီးသော။ အာဒိတ္တံ၊ မီးလျှံအဆင်းရှိသော။ သမ္ပန္တလိတံ၊ အလွန် တောက်ပသော။ သဇောတိဘူတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်တောက်ပသော။ ဝဇီရံ၊ ဝဇီရစိန်လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ စွဲကိုင်၍။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ဇာ။ ဥပရိဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်ထက်၌။ “နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ အယံ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ပ။ အဿ၊ ထိုသစ္စက၏။ မုဒ္ဓံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဧတ္ထေ၊ ဤသာလျှင်။ သတ္တဓာ၊ စိတ်။ ဖာလေဿာမိ၊ ခုအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့နည်းပြု၍။ ဌတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဝဇီရပါဏိ၊ သော။ တံ ခေါပနယက္ခံ၊ ကို။ ဘဂဝါစေတ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၎င်း။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကောစ၊ သည်၎င်း။ ပဿတိ၊ ဇာ။ အထခေါ၊ ဤ။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သော အမွေးရှင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရွှင်သော အမွေးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေတ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ တာဏံ၊ မှီခိုရာဟူ၍။ ဂဝေသိ၊ ရှာမှီးလျက်။ ဘဂဝန္တံယေတ၊ လျှင်။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍။ ဂဝေသိ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံယေတ၊ လျှင်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂဝေသိ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပုစ္ဆတု၊ မေးတော်မူပါ။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ဖြေကြားပါအံ့” ဟူသော။ တေ၊ စကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

၃၅၀။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်လျော်ပါ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ မနသိ၊ ကရောဟိ။ လော၊ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ မနသိ၊ ကရိတွာ၊ ရှိ။ ဗျာကရောဟိ၊ လော။ တေ၊ သင်၏။ ပုရိမေနဝါ၊ ရွှေစကားနှင့် လည်း။ ပစ္စိမံ၊ နောက်စကားသည်။ ပစ္စိမေနဝါ၊ နောက်စကားနှင့်လည်း။ ပုရိမံ၊ ရွှေစကားသည်။ နခေါ၊ သန္နိယတိ၊ မစပ်။ ဝါ၊ မည်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်လျော်ပါ။ (အကြွင်း သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ ဝါကျများသိလောက်ပြီ)။

☞ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ မနသိ၊ ကရောဟိ၊ လော။ ပ။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ၊ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ ပန၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုရုပ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဝါ၊ ဆင်းရဲလော။ သုခံ၊ ဝါ၊ ချမ်းသာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ယံ ပန၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုရုပ်ကို။ “တေ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာ တည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဇာ။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ဇာ။ အတ္တာတိ၊ တည်း” ဟူ၍။ “သမနုပဿတံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ၇ ကလ္လံ၊ လျော်ကန်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ (အကြွင်းဝေဒနာ-စသည် သိလောက်ပြီ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ (နခေါ အနက်မဲ့ကြံ) ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အလ္လီနော၊ ကပ်ငြိလျက်။ ဒုက္ခံ၊ သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လျက်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အဇ္ဈောသံတော၊ မျှိုမတတ် စွဲလမ်းလျက်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ “တေ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ပ။ အတ္တာတိ၊ တည်း” ဟူ၍။ “သမနုပဿတံ၊ ရှု၏။ အပိ၊ စင်စစ်။ သော၊ ထိုသူသည်။ သာမံ၊ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်မူလည်း။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပရိဇာနေယျ၊ နခေါ၊ ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ရာသလော။ ဒုက္ခံ၊ ဝါ။

ဆင်းရဲ(ဒုက္ခ)ကိုမူလည်း။ ပရိက္ခေပေတော၊ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခန်းစေ၍။ ဝိဟရေယျ နုခေါ၊ နေနိုင်ရာ သလော။ ဣတံ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကံ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင် ပါအံ့နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ ဣတံ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ကို။ ကံ မညသိ၊ နည်း။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အလ္လိနော၊ လျက်။ ပ။ သမနုပဿတိ နန၊ ရှုသည် မဟုတ်ပါလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကံ ဟိ နောသိယာ၊ အဘယ်မှာ မရွတ် ပြုပါအံ့နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝေတံ၊ ဤသို့ ရှုခြင်းသည်။ ဝေ၊ ဤမိန့်တော်မူတိုင်း ရှုရာရောက်ပါ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၅၉။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကိုအလိုရှိသော။ သာရ- ဂဝေသိ၊ အနှစ်ကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာရန် အလိုငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဏံ၊ ထက်သော။ ကုဋ္ဌာရိံ၊ ဓားမကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝနံ၊ သို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ ဥဗ္ဗံ၊ ဖြောင့်သော။ နဝံ၊ နုသော။ အကုက္ကုကဇာတံ၊ ဖူးတံမဖြစ်သေးသော။ မဟန္တံ၊ သော။ ကဒလိက္ခန္ဓံ၊ ငှက်ပျော တုံးကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ပျောတုံးကို။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ မူလေ၊ ၌။ ဆေတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌။ ဆိန္ဓေယျ၊ ရာ၏။ အဂ္ဂေ၌။ ဆေတွာ၊ ၍။ ပတ္တဝနိံ၊ ငှက်ပျော ပတ်ရစ်ကို။ ဝိနိဗ္ဗုဇေယျ၊ ချီရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငှက်ပျောပင်၌။ ပတ္တဝနိံ၊ ကို။ ဝိနိဗ္ဗုဇန္တော၊ ချီသည်ရှိသော်။ ဖေဂ္ဂမ္ပိ၊ အကာမျှကိုသော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊ မရရာ။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ ကတော၊ အဘယ်မှာရနိုင်အံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ တံ၊ သည်။ မယာ၊ သည်။ သကသ္မိံ၊ ဝါဒေါ၌။ သမနုယုဉ္ဇေယမာနော၊ အယူကိုစစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် စစ်ဆေးအပ်သည် ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ အကြောင်းကို စစ်ဆေး အပ်သည်ရှိသော်။ ဓိတ္တော၊ အနှစ်သာရမှသည်၏။ တုစ္ဆော၊ အချည်းနှီးသာတည်း။ အပရဒ္ဓေါ၊ ချွတ်ယွင်း၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပရိသတိံ၊ ပ။ မနုဿဘူတထာ၏ (တုန်လှုပ်ရာ၌) ကော ပန ဝါဒေါ၊ နည်း။ ဣတံ၊ သို့။ သောဝါဝာကို။ ဘာသိတာ ခေါ်ပန၊ ဆိုအပ် ဘူးသည် မဟုတ်လော။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တယံ၊ ခေါ်။ သင်၏ကား။ နုလာဋ္ဌာ၊ နုဖူးမ၊ မတ္တာနိ၊ ထွက် ကုန်သော။ အပေကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ သေဒဗ္ဗသိတာနိ၊ ချွေးပေါက်ဘို့သည်။ ဥတ္တရာသဂံ၊ ကိုယ်ရံကို။ ဝိနိဘိန္ဒိတော၊ ဇောက်ထွင်း၍။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ မယံ၊ ခေါ်။ ငါ၏ကား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယသ္မိံ၊ ၌။ သေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတံ၊ ဤ သို့မိန့်၏။ ဣတံ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တသ္မိံ၊ ပရိသတိံ၊ ထိုပရိသတိံ၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်း ရှိသော။ ကာယံ၊ ကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စ- ကော၊ သည်။ တုက္ကိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။ မက္ခိဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အစောမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ ကြံ့မိုင်လျက်၊ အပွဋိဘာနော၊ ပညာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ တဖန်ပြန်ဆိုရန် မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသဒိ၊ ပြီ။

၃၆၀။ အထခေါ၊ ၌။ လိစ္စဝိပုတ္တော၊ သော။ ဒုမ္ပုခေါ၊ သည်။ တုက္ကိဘူတံ၊ သော။ မက္ခိဘူတံ၊ သော။ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ သော။ အစောမုခံ၊ သော။ ပဇ္ဇာယန္တံ၊ သော။ အပွဋိဘာနံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ ကို။ ဝိဒိတုာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဥပမာ၊ တခုသော ဥပမာသည်။ မိ-

အကျွန်ုပ်၏ (ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတိဘိ၊ ထင်လာ၏” ဟူသော။ ဧတံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဒုမ္ပုခ၊ ခ။ တံ၊
 သင်၏ (ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ .ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန်ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။
 သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂါမဿ ဝါ၊ နိမဿ ဝါ၊ နိမဿ ဝါ၊ နိမဿ ဝါ၊ နိမဿ ဝါ၊ နိမဿ ဝါ၊ နိမဿ ဝါ၊ နိမဿ ဝါ၊
 (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တတြ၊ ထိုရေကန်၌။ ကက္ကဋ္ဌကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။
 အထခေါ၊ ၌။ သမ္ပဘုလ၊ ကုန်သော။ ကုမာရကာဝါ၊ သူငယ်တို့သည်၎င်း။ ကုမာရိကာဝါ၊ သူငယ်မတို့
 သည်၎င်း။ တမ္ပာဂါမာဝါ၊ ထိုရွာမှ၎င်း။ တမ္ပာ နိဂမာဝါ၊ မှ၎င်း။ နိက္ခမိတော၊ ရှိ။ ယေန၊ ၌။ သာပေါက္ခရဏိ၊
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဥပသကံမိတော၊ ရှိ။ တံပေါက္ခရဏိ၊ သို့။
 ဩဂါဟေတော၊ သက်ဆင်း၍။ တံကက္ကဋ္ဌကံကို။ ဥဒ္ဓကော၊ မှ။ ဥဒ္ဓရိတော၊ ထုတ်၍။ ထလော၊ ကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌာ-
 ပေယျ၊ တည်စေကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဟိ၊ မှန်၏။ သောကက္ကဋ္ဌကော၊ သည်။ ယညဒေဝအဋ္ဌ၊ အကြင်
 အကြင်လက်မကို။ အဘိနိန္နာမေယျ၊ သူငယ်တို့သို့ ရှေးရှုညွတ်စေရာ၏။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုလက်မကို
 သာလျှင်။ တေ ကုမာရကာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တာကုမာရိကာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ကဋ္ဌေနဝါ၊ သစ်သား
 ချောင်းဖြင့်၎င်း။ ကထလေနဝါ၊ အိုးခြမ်းဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ကုန်ရာ၏။ သမ္ပဇ္ဇေယျ၊
 ချိုးကုန်ရာ၏။ သမ္ပလိဘဇ္ဇေယျ၊ အကြွင်းမဲ့ချိုးကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဝေဟိ၊ ဤသို့အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ချိုး
 အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သောကက္ကဋ္ဌကော၊ သည်။ သဗ္ဗိန္ဒေယျ၊ ကုန်သော။ သမ္ပဂ္ဂေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ပလိ
 ဘဂ္ဂေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ပေဟိ၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေသေယျထာပိ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့။ ပုန၊ တဖန်။
 တံပေါက္ခရဏိ၊ သို့။ ဩတရိတုံ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ နိဂဏ္ဌ
 ပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၎င်း။ ယာနိ ဝိသုကာယိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ငြောင့်တို့သည်။
 ယာနိ ဝိသေဝိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မာန်ထောင်ခြင်းတို့သည်။ ယာနိ ဝိပုန္နိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိ
 တည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) သမ္ပာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိပိ၊ ထိုအယူတို့ကို
 လည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဗ္ဗိန္ဒာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ပဂ္ဂါနိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ပလိဘဂ္ဂါနိ၊
 အကြွင်းမဲ့ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဒါနိ၊ ၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ပုန၊ တဖန်။
 ဝါဒါဓိပ္ပါယော၊ ဝါဒတင်လိုသည်ဖြစ်၍။ (ယဒိဒန္တိ နိပါတမတ္တံ။ အဋ္ဌကဿ)။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသကံ
 မိတုံ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နိဂဏ္ဌ
 ပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ လိစ္စဝိပုတ္တံ၊ သော။ ဒုမ္ပုခ၊ ကို။ ဒုမ္ပုခ၊ ဒုမ္ပုခ။ တံ၊ သည်။ အာဂမေဟိ၊
 ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။ ဒုမ္ပုခ၊ ဒုမ္ပုခ။ တံ၊ သည်။ အာဂမေဟိ၊ လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။
 သဒ္ဓိ၊ တကူ။ န မန္တေမ၊ မတိုင်ပင်ကုန်။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊
 နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကူ။ မန္တေမ၊ ကုန်၏။ (ဣတိ၊ သော။) ဧတံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၆။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အမှာကဇ္ဇေဝ၊ ငါတို့၏၎င်း။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။
 ပုတုသမဏိဗြာဟ္မဏာနဉ္စ၊ များစွာသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏၎င်း။ သောဝါစာ၊ ဤစကားသည်။
 တိဋ္ဌတုတည်စေလော့၊ ဧတံ ဝိလာပံ၊ ထိုစကားသည်။ ဝိလာပံ၊ မညေ၊ ယောင်ယမ်းပြောဆိုအပ်သကဲ့သို့
 ဖြစ်၏။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရွယ်ဖြင့်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၎င်း။ သာဝကော၊
 သည်။ သာသနကဏော၊ အဆုံးအမကို ပြုကျင့်သည်။ ဩဝါဒပတိကဏော၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာ
 ပြုကျင့်သည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ သတ္တုသာသနေ၊ ၌။ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္စော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော
 ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံ၊ ကဒယာ၊ ကင်းပြီးသော သို့လောသို့လား တွေးတောခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဝေသာရဗ္ဗပုတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပရပုစ္စယော၊ ဘုရားမှတပါးသော
 ယုံကြည်အပ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။မမ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အတိတာနာဂတ-
 ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော။ ယံဂ္ဂပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊
 ဌိစပံ)။အတ္တတ္တံ၊ အတ္တဘူသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော။ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊
 သော။ယံဂ္ဂပံ၊ သည်။ဩဋ္ဌာရိကံ၊ရုန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သုခမံ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်
 သော။ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံဂ္ဂပံ၊သည်။ ဟိနံ၊သော။ ပကိတံ၊ သော။ ခုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်
 သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊သော။ ယံဂ္ဂပံ၊သည်။ အတ္ထိ၏။သမ္ပ၊ အလုံးစုံ
 သော။ တေ ဂ္ဂပံ၊ ဤရုပ်ကို။ (ပဿတိ၌စပံ)။ “တေဂ္ဂပံ၊သည်။ မမာငါ၏ဥစ္စာသည်။ န၊မဟုတ်။
 သော၊သည်။ အဟံ၊သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊သည်။မောငါ၏။ န အတ္တာတိ၊အတ္တမဟုတ်”
 ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စာ။ သမ္ပပညာယ၊ ဝိပဿနာညာဏ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ပ။
 ဝိဟရတိ၊နေ၏။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော။ ခိဏာ
 သဝေါ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ဝုသိတဝါ၊သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ရှိသော။ ကတ-
 ကရဟိယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက်မဂ်ကိစ္စရှိသော။ ဩဟိတဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော
 (ခန္ဓာစသော)ဝန်ရှိသော။ အနုပုတ္တသဒတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)
 ရှိသော။ ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
 အညာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဣမ၊၌။ပ။ အနုပါဒါယ၊၍။ ဝိမုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊န။တ္တောဝတာ၊ဖြင့်။ပ။ဝိမုတ္တော၊သော၊ဘိက္ခု၊သည်။ဟောတိ၊၏။အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေ၊
 ဤသို့။ ဝိမုတ္တဝိတ္တော၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှိသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဒဿနာနုတ္တရိယေန၊
 အမြင်အထူးနှင့်၎င်း၊ပဋိပဒါနုတ္တရိယေန၊အကျင့်အထူးနှင့်၎င်း။ ဝိမုတ္တာနုတ္တရိယေန၊လွတ်မြောက်ခြင်း
 အထူးနှင့်၎င်း။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ အနုတ္တရိယေဟိ၊ ထူးမြတ်ခြင်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊
 သည်။ ဟောတိ၊၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိမုတ္တဝိတ္တော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ တထာဂတ
 ညေတ၊ ကိုသာလျှင်။ “သော ဘဂဝါ၊သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)သိတော်မူ၏။ ဗောဓာယ၊
 (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) သိစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။
 ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ ဒမထာယ၊ယဉ်ကျေးစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သော ဘဂဝါ၊
 သည်။ သန္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းတော်မူ၏။ သမထာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 ဒေသေတိ၊၏။ သော ဘဂဝါ၊သည်။ တိန္တော၊ (ဩဃလေးပါးကို)၊ကူးမြောက်တော်မူပြီ။ တရဏာယ၊
 (ဩဃလေးပါးကို) ကူးမြောက်စေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။
 ပရိနိဗ္ဗာဏော၊ (ကိလေသာမီး)အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်းတော်မူပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊(ကိလေသာမီး)အကြွင်းမဲ့
 ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏” ဟူ၍ ။ သက္ကဓေတိ၊ အရိအသေပြု၏။ ဂရုကဓေတိ၊
 အလေးပြု၏။ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏။ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃၆-၂။ ဝေ၊သို့။ ။ ဝုတ္တော၊သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။
 “ဘောဂေါတမ၊မ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဝါဒေန၊ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ ကို။
 အာသာဒေတဗ္ဗံ၊ ထိပါးအပ်၏ဟူ၍။ အမညိမ္မ၊ ထင်မှတ်ကြပါကုန်၏။ (တေ) မယမေဝ၊ (ထို)ငါတို့
 သည်သာလျှင်။ ဝံသိ၊ ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိကုန်၏။ (တေ)မယံ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပဂဗ္ဗာ၊

နှုတ်မာန်မိုက်ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊မုန့်၏။ ပတိန္နံ၊ အမုန့်ယစ်သော။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍ ။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍ ။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ နုတေဝ သိယာ၊ မဖြစ်ရာသည် သာတည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မုန့်၏။ ပဇ္ဇလိတံ၊ အရောင်တောက်သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ မီးပုံကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍ ။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဘဝန္တံဂေါတမံ၊ကို။ အာသဇ္ဇ၊၍ ။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊သည်။ နုတေဝ သိယာ၊ တည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊မုန့်၏။ အာသိဝိသံလျင်သော အဆိပ်ရှိသော။ သောရဝိသံ၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသောမြေကို။ အာသဇ္ဇ၊၍ ။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊သည်။ သိယာ၊၏။ ဘဝန္တံဂေါတမံ၊ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ၍ ။ ပုရိသဿ၊၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊သည်။ နုတေဝ သိယာ၊ တည်း။ ပ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်အလိုငှါ။ မေ၊၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခုသံပေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဓိဝါသေတုတံ၊ လက်ခံတော်မူပါ။ ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

၃၆၃။ အထခေါ၊၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ အဓိဝါသနံ၊ ကို။ ဝိဒိတုာ၊၍။ တေ လိစ္စဝိ၊ ထိုလိစ္စဝိတို့ကို။ “ဘောန္တောလိစ္စဝိတို့သည်။ မေ၊ ၏ (စကားကို။) သုဏန္ဓ၊ ကုန်လော့။ သမဏော ဂေါတမော၊ကို။ မေ၊ ငါသည်။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဘိက္ခုသံပေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်ထားအပ်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ပင့်ဖိတ်ထားအပ်သောကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ပတိဂ္ဂုပံ၊ သင့်လျော်၏ဟူ၍။ မညေယျာထ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ (တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။) မေ၊ငါ၏ (အထံသို့။) အဘိဟရေယျာထာတိ၊ ရှေးရှုဆောင်ချက်ကုန်လော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ဆိုပြီ။ အထခေါ၊၌။ တေလိစ္စဝိတို့သည်။ တဿာ ရတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစုယေန၊ လွန်သဖြင့်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊၏ (အထံသို့)။ ပဉ္စမတ္တာနိထာလိပါကသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆွမ်းချက်အိုးတို့ကို။ ဘတ္တာဘိဟာရံ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ (သာမည-ကံ ဝိသေသ-ကံတူ၏)။ အဘိဟရိံ သု၊ ရှေးရှုဆောင်ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ သကေအာရာမေ၊ မိမိအရံ၌။ ပဏိတံ၊ မှန်မြတ်သော။ ခါဒနိယံ၊ ခံဘွယ်ကို၎င်း။ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကို၎င်း။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေပြီး၍။ “ဘောဂေါတမ၊မ။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတန္တံ၊ ပြီးပါပြီ”ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ကာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ အာရောစာပေသိ၊ လျှောက်စေ၏။

အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊၍ ။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယာ၍ ။ ယေန၊၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊၏။ အာရာမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏)။ တေန၊သို့။ ဥပသကမိ၊၏။ ဥပသကမိတွာ၊၍ ။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊၌။ ဘိက္ခုသံပေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ နိသိဒ္ဓိ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊သည်။ ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံပေံ၊ကို။ ပဏိတေန၊ သော။ ခါဒနိယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနိယေန၊ဖြင့်။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပေသိ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ ကောင်းစွာတားမြစ်စေပြီ။ အထခေါ၊၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊သည်။ ဘဝန္တံ၊ကို။ တုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဩနိတ ပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်မှဖယ်ထားသော လက်ရှိသည်ကို။ (ဥ တွာ၊၍။) အညတရံ၊သော။ နိဝံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ပြီ။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသိန္ဒောခေါ၊သော။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊သော။ သစ္စကော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ-ဣမသ္မိံ ဒါနေ၊

ဤကောင်းမှု၌။ ယံပုည၌ အကြင်ကုသိုလ်အကျိုးရင်းသည်၎င်း။ ဟော ပုညမဟီစ၊ အကြင်များသော
 ကုသိုလ် အကျိုးထူးသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ဇါ။) တံ၊ ထိုအကျိုးရင်း အကျိုးထူးသည်။ ဒါယကာနံ၊ ပေး
 လှူသူ ဒါယကာတို့၏။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဟောတုတံ၊ ပြစ်ပါစေ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 အဂ္ဂိဝေဏန၊ န။ တာဒိသံ၊ သင်ကဲ့သို့သော။ အဝိတဏှံ၊ တပ်စွန်းခြင်းမကင်းသေးသော။ အဝိတ
 ဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းမကင်းသေးသော။ အဝိတမောဟံ၊ တော့ဝေခြင်းမကင်းသေးသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊
 အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ ယံ၊ အကြင်ကောင်းမှု အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ တံ၊
 ထိုအကျိုးသည်။ ဒါယကာနံ၊ တို့အား။ ဘဝိဏတံ၊ လတ္တံ့ ၊ အဂ္ဂိဝေဏန၊ န။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။
 ဝိတဏှံ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းပြီးသော ။ ဝိတဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းကင်းပြီးသော။ ဝိတမောဟံ၊
 တော့ဝေခြင်းကင်းပြီးသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍ ။ ယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ တံ၊ သည်။
 တုယံ၊ သင့်အား။ ဘဝိဏတံ၊ လတ္တံ့ ။ ဣတံ၊ ဤသို့။ မိနံတော်မူ၏။ ဣတံ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဉ္စမံ၊ သော၊ စူဠသစ္စကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

၆-မဟာသစ္စကသုတ်

၃၆၄။ (ဝေံ မေ သုတံ။ ပ။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံအပ်သည်။ ပ။ ပဝိသိတုကာမော၊
 ဝင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတံ၊ ဇါ။ (အထခေါ မှ ဗဟုဇနဏ-တိုင်အောင် စူဠသစ္စကအတိုင်း
 ပေး)။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ခေါ၊ ဤသစ္စကသည်။ ဗုဒ္ဓဏ၊ ဇါ။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို
 အလိုရှိ၏။ ဓမ္မဏ၊ ဇါ။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ရှိ၏။ သံဃဏ၊ ဇါ။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ရှိ၏။ ဘန္တေ၊
 ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။
 မဟုတံ၊ တမုဟုတ်မျှ။ နိသီဒတူတံ၊ ထိုင်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 (နိသီဒိမှ ဘဂဝန္တံတိုင်အောင် စူဠသစ္စက၌ ပေးခဲ့ပြီ)။

၃၆၅။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊
 တို့သည်။ ကာယဘာဝနာနယောဂံ၊ အနု၊ ကာယဘာဝနာကို လှုံ့သပြုခြင်း၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ စိတ္တဘာဝနာနု၊ စိတ္တဘာဝနာ၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နောဝိဟ-
 ရန္တိ၊ မနေကုန်။

၁။ အဝိတဏှံ ဝိတဏှံကို သစ္စတ္ထပေးလိုက န ဝိတဏှဂေါတိ ဝိတော ရဂေါ တေဏာထိ-ဟူသော စေတုတ္ထ
 နှင့်အညီ ကင်းပြီးသော ရဂဂိသု မဟုတ်သော။ ကင်းပြီးသော ရဂဂိသော-ဟုလေး။ အဝိတဒေါသံ၊ ဝိတဒေါသံ
 စသည်နည်းတူ။

၂။ ကာယဘာဝနာတိ ပန ဝိပဏာနာ ဝုဇ္ဇတိ။ အဂ္ဂကဏာ။ ။ ကာယဏ အသုဘာနိစ္စာဒိ ကာယာနု-
 ပဏာနာ ကာယဘာဝနာ။ ဝိကာ။ ။ စိတ္တဘာဝနာတိ သမထော ဝုဇ္ဇတိ။ အဂ္ဂကဏာ။ ။ အနုယုတ္တာ၌ ယုတ္တ-
 သည် အကမ္မကကိတ်ကြိယာဖြစ်အံ့၊ အနုသည် ကမ္မပ္ပဝနိယ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဘာဝနာနယောဂံပုဒ်ကို
 အနုနှင့်တူ၍ ကာယဘာဝနာ နယောဂံ အနု နှ့်ဟု ပြန်။ အနုကို ယုတ္တာနှင့်တူ၍ အနုကို ပုဒ်ပုဒ်၊ ယုတ္တာကို
 ယောဇနတ္ထကြံကာ အပန် တလဲလဲ ယှဉ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ဟု မပြန်လင့်။ အကယ်၍ အနုသည် ဓာတုတ္ထဝိသေသက
 ဥပသာရပုဒ်ဖြစ်အံ့၊ ယုတ္တာ-၌ ဟုဇောတ်သည် ယောဇနတ္ထယုတ္တိခြင်း အနက်ဟောတော့ဘဲ ဝါယာမတ္ထ အားထုတ်
 ခြင်း အနက်ကို ယော၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မုနိ၊ ဟိ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံထားတို့သည်။ သာရိရိကံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သွားသည်ကား။ သာရိရိကာယ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဏ၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ ဥရုက္ခမ္ဘောပိ၊ ပေါင်၏ တောင့်တင်းခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဏတိ နာမ၊ ဖြစ်တုံ့ဘိ၏။ ဟဒယမ္ပိ၊ နှလုံးသည်လည်း။ ဖလိဏတိ နာမ၊ ကွဲတုံ့ဘိ၏။ ဥက္ကံ၊ ပူသော။ လောဟိတမ္ပိ၊ သွေးသည်လည်း။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂမိဏတိ နာမ၊ အန်ထွက်ဘိ၏။ ဥမ္မာဒမ္ပိ၊ ရူးသပ်ခြင်းသို့ သော်၎င်း။ စိတ္တက္ခေပမ္ပိ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ သော်၎င်း။ ပါပတိဏတိနာမ၊ ရောက်တုံ့ဘိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တဏ ခေါ၊ ထိုသူ၏သာလျှင်။ တေဝိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ ကာယန္ဓယံ၊ ကိုယ်သို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဟိ။ ကာယဏ၊ ဟိ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တတိ၊ ဟိ။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဏဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ စိတ္တဏ၊ စိတ်၏။ အဘာဝိဘတ္တာ၊ မပျိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ စိတ္တဘာဝနာနုယောဂံ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော ပျိုးခြင်း၌ အဖန်ဖန် ယှဉ်ခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊ ရှိ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ကာယဏ၊ ကိုယ်၏။ အဘာဝိဘတ္တာ၊ တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တဏ မယံ၊ အား။ “အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဘောတော ဂေါတမဏ၊ ဟိ။ သာဝကော၊ တို့သည်။ စိတ္တဘာဝနာနုယောဂံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ရှိ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာယဘာဝနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ရှိ။ နော ဝိဟရန္တိတိ၊ ကုန်၏” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဟိ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၆၆။ အဂ္ဂိဝေဏန၊ န။ ကိန္တိ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာယဘာဝနာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပျိုးခြင်းကို။ တေ၊ သင်သည်။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ဤကာယဘာဝနာဟူသည်။ ဝေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ဝစ္စော၊ ဝစ္စအနွယ် ဖြစ်သော။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်၎င်း။ သံကိစ္စော၊ သံကိစ္စအနွယ်ဖြစ်သော။ ကိသော၊ ကိသသည်၎င်း။ မက္ခလိဂေါသာလော၊ မက္ခလိဂေါသာလသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ အစေလကာ၊ အဝတ်မရှိကုန်။ (အကြွင်းကို မဟာသီဟနာဒသုတ်စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ပေးထားသော အနက်တို့မှ၍

ယင်းသို့ ဝါယာမတ္တဟောခဲ့သော ယုဇောတ်လည်း သကမ္မကဓာတ်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခြင်း အနုလည်း ကမ္မပ္ပဝဇနီယ မဟုတ်ပဲ ဓာတုတ္တဝိသေသကဥပသာရ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂံ-ပုဒ်သည် ကမ္မပ္ပဝဇနီယအဟုတ်မဟုတ်သည်အတွက် ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ သတ်ဖြင့်ပင် ရိုးရိုးကမ္မတ္တ အနက်ကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂံ၊ ကာယဘာဝနာ၌ အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို ဟု ပြန်ဆို၍ အနုကိုလည်း ဥပသာရ ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ယုတ္တာနှင့် တွဲ၍ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ လုံလပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ ဟု ပြန်ဆိုလေ။

ယုဇောတ်ကဲ့သို့ အံကမ္မကဓာတ်၏ ရွှေ့ရှိသော အဘိ ပရိ အနုစသည်တို့သည် ဓာတ်ကို အထူးပြုအံ့၊ ၎င်း အဘိစသည်တို့သည် ဥပသာရ၊ အထူးပြုအံ့၊ ကမ္မပ္ပဝဇနီယ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ ရွှေ့ရှိ ကာယဘာဝနာ နုယောဂံ-စသော ဒုတိယန္တပုဒ်တို့ကိုလည်း ၌ ဟူ၍၎င်း၊ ကိုဟူ၍၎င်း၊ ၂မျိုးပေးနိုင်သည်။

ယင်းသို့ နှစ်မျိုးရသော အရာမျိုး၌ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည် စာပိုဒ် ၃၁-၌ ဝိဝေကံ နာနုသိက္ခန္တိတိ တိက္ကံ ဝိဝေကနံ အညတရံ နာနုသိက္ခန္တိ-ဟူ၍၎င်း၊ စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ဥက္ကံ၊ ဣပ္ပမာဒနမနယုတ္တောတိ ဥက္ကံ၊ ဣဝိရိယံ အနုယုတ္တာ-ဟူ၍၎င်း ဖွင့်ဆိုလေ၍ကြကုန်၏။ အဓိပ္ပါယ် နှစ်ရပ်လုံး သက်ဆိုင်နိုင်သော်လည်း တမျိုးလည်း အလိုရှိသောအခါ စာပိုဒ် ၆၅-၌ စေတော သဗေထ မနုယုတ္တာတိ စေတော သမထေ ယုတ္တာ-ဟူ၍၎င်း ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တာတိ ဇာဂရေ အနုယုတ္တာ-ဟူ၍၎င်း စာပိုဒ် ၆၃-၌ အနု အဘိ သေသည်တို့၏ ရွှေ့ရှိ စေတော သဗေထ-စသော ဒုတိယန္တ ကို သတ္တမန္တဖြင့် ဆိုလေ၍ကုန်၏။ ဤနည်းမှ၍ အလားတူ ပုဒ်တို့ကို သိလေ။

သိလေ။ ကေတုစ ဗဟုဂုဏ်မျှသာထူး၏။ ဝိဟရန္တိတိ-ဗွဏ္ဍတိ ကို ဣတိ အယံ၊ တည်း-ဟု ပေးလေ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တာဝတိကနေဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်သာလျှင်။ ယာပေန္တိကံ ပန၊ မျှတကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤ အမေးသည်။ နောဟိ၊ မဆင်။ ဧဘောဂေါတမ၊ မ။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ၌။ ဥဠာရာနိ ဥဠာရာနိ၊ အလွန် မှန်မြတ်ကုန်သော။ ခါဒနိယာနိ၊ ခဲဘယ်တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဥဠာရာနိ ဥဠာရာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဣဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဥဠာရာနိ ဥဠာရာနိ၊ ကုန်သော။ သာယနိယာနိ၊ လျက်ဘယ်တို့ကို။ သာယန္တိ၊ လျက်ကုန်၏။ ဥဠာရာနိ ဥဠာရာနိ၊ ကုန်သော။ ပါနာနိ၊ သောက်ဘယ် တို့ကို။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဣမံကယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂါဟေန္တိနာမ၊ ယူစေသည် မည်ကုန်၏။ ဗြဟေန္တိနာမ၊ ပူးစေသည် မည်ကုန်၏။ မေဒေန္တိနာမ၊ အဆီဖြစ်အောင် ပြုသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပုရိမံ၊ ရွှေ၌ဖြစ်သော ပြုကျင့်နိုင်ခဲ့သော အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ယံ၊ အကြင်ကိုယ်ကို။ ပစ္စွာ၊ နောက်၌။ ဥပစိနန္တိ၊ တိုးပွားစေကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ၏။ အာစယာပစယော၊ တိုးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကိန္တိ ပန၊ လျှင်။ စိတ္တဘာဝနာ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ သုတာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ စိတ္တဘာဝနာယ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပုဠော၊ မေးတော်မူအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ နသမ္မာယာသိ၊ ပြည့်စုံအောင် မဖြေဆိုနိုင်။

၃၆၇။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ ကို။ “အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ သင်သည်။ ပုရိမံ၊ သော။ ယာပိခေါ သော ကာယဘာဝနာ၊ ကိုလည်း။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သာပိ၊ ထိုကာယဘာဝနာသည်လည်း။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာ သာသနာ တော်၌။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ကာယဘာဝနာ၊ သည်။ နော၊ မဖြစ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ သင်သည်။ ကာယဘာဝနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ န အညာသိခေါ၊ မသိသည်သာတည်း။ တံ၊ သည်။ စိတ္တဘာဝနံ၊ ကို။ ကုတော ဇာနိဿသိ၊ အံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အပိစ၊ ဆိုပွယ်ရှိသေး၏။ ယသ၊ အကြင်အခြင်းအရာ၌။ အဘာဝိတကာယော စ၊ မပွားများအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်၎င်း။ အဘာဝိတစိတ္တောစ၊ မပွားများအပ်သော စိတ်ရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာဝိတကာယော စ၊ ပွားများအပ်ပြီးသောကိုယ်ရှိသည်၎င်း။ ဘာဝိတစိတ္တော စ၊ ပွားများအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ သုဏ္ဍာဟိ၊ နာလော။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ ကဏေဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောကြားပေးအံ့” ဟူသော ။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဘော၊ အရှင်။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော၊ သစ္စကော။ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စယောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

၃၆၈။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အဘာဝိတကာယော စ၊ သည်၎င်း။ အဘာဝိတ စိတ္တော စ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဣမံ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အထုတ ဝတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အား။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုထုဇ္ဇာသည်။ သုခါယ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဠော၊ တွေ့ထိအပ် သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သုခသံရာဂီ စ၊ သုခဝေဒနာ၌ လွန်စွာ တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်း။

ဟောတိ ဇီ။ သုခသာရာဂိတဉ္စ သုခဝေဒနာ၌ လွန်စွာတပ်စွန်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ ရောက်၏။ တဏှာ ထိုပုထုဇဉ်၏သန္တာန်၌။ သာ သုခါဝေဒနာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ ချုပ်၏။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယံ ဇီ။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇီ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဠော၊ သည်။ သမာနော၊ ရှိ။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်ဘမ်း၏။ ဥရတ္တာဠိ၊ ရင်ကိုတီး၍။ ကန္တတိ၊ ငိုကြွေး၏။ သမ္ပောဟံ၊ တေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အဂ္ဂိဝေဏန၊ န။ တဏှ ခေါ၊ ထိုသူ၏သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သော သုခါဝေဒနာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခမ်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ ဇီ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ကာယဏှာ ဇီ။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌတိ ဇီ။ ကသ္မာ၊ နည်း။ စိတ္တဏှာ ဇီ။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေဏန၊ န။ ယဏှကဏှစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဥဘတောပက္ခံ၊ နှစ်ဘို့။ ဝါ၊ နှစ်ပါးသော အဘို့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ သော။ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌတိ ဇီ။ ကသ္မာ၊ နည်း။ ကာယဏှာ ဇီ။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌတိ ဇီ။ ကသ္မာ၊ နည်း။ စိတ္တဏှာ ဇီ။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေဏန၊ န။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ အဘာဝိတကာယောစ၊ သည်၎င်း။ အဘာဝိတစိတ္တော စ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ ဇီ။

၃၆၉။ အဂ္ဂိဝေဏန၊ န။ ကသ္မာ၊ လျှင်။ ပ။ သုဘဝတော၊ သော။ အရိယသာဝကဏှာ၊ အရိယသာဝကအား။ ပ။ ဟောတိတိဇီ။ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၇၀။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဏှာအား။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို၏။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဘာဝိတကာယော စ၊ သည်၎င်း။ ဘာဝိတစိတ္တော စ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ ဇီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဂ္ဂိဝေဏန၊ န။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ တေ၊ သင်သည်။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ ဥပနိယ၊ ကပ်ဆောင်၍။ အယံ ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြီ။ အပိစ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ တေ၊ သင့်အား။ အဟံ၊ သည်။ ဗျာကရိဏာမိ၊ ဆိုပေအံ့။ အဂ္ဂိဝေဏန၊ န။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမသ္မံ၊ ဆံမှတ်ဆိတ်ကို။ သြဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ချည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္တာနိ၊ အဝတ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္စ္စာဒေတွာ၊ (ဖိုးလှမ်း) ဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ တံတထော၊ ထိုအခါ၌။ ဝဘ၊ စင်စစ်။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ သုခါဝေဒနာဝါ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ ဌဏတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာဝါ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ဇီ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ ဌဏတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ တေဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ယထာဂ္ဂပါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ထု၏။ တထာဂ္ဂပါ၊ သော။ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဏှာ အား။ န ဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နှုန၊ မဖြစ်ပေါ်လေယောင်တကား။ ယထာဂ္ဂပါ၊ သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ ပ။ န ဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နှုန၊ မဖြစ်ပေါ်လေယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၇၁။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကိံ ဟိ နော သိယာ၊ အဘယ်မှာ မဖြစ်ဖဲ ရှိပါအံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဣဒါ ဤသာသနာတော်၌။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရွှေ၌သာလျှင်။ အနာဘိသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါအား။ “ဗုဒ္ဓဝါသော၊ အိမ်၌နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရံဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဗောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်တည်း။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဗ္ဗဝသတာ၊ နေသူသည်။ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံသော။ ကေန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ န သုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဘံ၊ ငါသည်။ ကေသမဿံ၊ ကို။ ဩဟာရေတော၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အတ္ထာဒေတော၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ယံ နန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ရဟန်းပြုရမကား နကောင်းလေစ” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသံ၊ ပြီ။ (၃၇၁-စာပိုဒ်အကြောင်းနှင့် ၃၇၂-၃၇၃-စာပိုဒ်တို့သည် ပါသရာသိသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၇-၂၇၈-၂၇၉ နှင့် တူပြီ။ အာလုပ်မျှသာ ထူးတော့၏)။

၃၇၄။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အပိဿ၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရွှေ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူး ကုန်သော။ အနုစ္စရိယာ၊ (အနု အစ္စရိယာ) အပန်ဖန်အံ့ဩဘွယ် ကောင်းကုန်သော။ တိသော။ ကုန်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့သည်။ မံ၊ ငါ၏ (ဥာဏ်၌)။ ပဋိတံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျာဘပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ သသ္မေဘံ၊ အစေးရှိသော။ အလ္လံ၊ စိုသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ “အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဘိ နိဗ္ဗာဏဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ တေဇော၊ အပူဓာတ်ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့”။ ဣတိ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ မီးပွတ်ကျည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိံ မညသံ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သော။ သသ္မေဘံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ အမံ၊ ကဋ္ဌံ၊ ထိုထင်းကို။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိမန္တေန္တော၊ ပွတ်ဘိုက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယျအပိန၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာသလော။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျအပိန၊ ထင်ရှားပြုနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထိုသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတုနည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်၊ အစုံကဋ္ဌံ၊ သည်။ အလ္လံ၊ ဝိစ္စပံ၏။ သသ္မေဘံ၊ အစေးနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုထင်းကိုလည်း။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိစာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ အဖို့ရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ-ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ကာယေန စေ၊ ဖြင့်၎င်း။ စိတ္တေန စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ တို့မှ။ အဝုပကဋ္ဌာ၊ မကင်းဆိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဘရန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယောကာမစ္ဆန္တော၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယော ကာမသ္မေဟော၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော အစေးသည်၎င်း။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော တွေဝေခြင်းသည်၎င်း။ ယာ ကာမပိပါသာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော မှတ်သိပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ယော ကာမပရိဋ္ဌာဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းသက်၎င်း။ (ဟောတိ၊ ။) သောစ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သုပ္ပဟိနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသည်။

နဟောတိ မဖြစ်။ သပ္ပုဋ္ဌိပုဏ္ဏေ။ အကြွင်းမဲ့ ငြိမ်းအေးပြီးသည်။ နဟောတိ မဖြစ်။ တေဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင်သမဏဗြာဟ္မဏဘို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ စေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ ခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏဘို့သည်။ ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ သမ္မောဓာယ၊ (သစ္စာလေးပါးကို)ကောင်းစွာသိသော မဂ်အကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ တေဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ နောစေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ မခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ တို့သည်။ ဉာဏာယ၊ ငှါ။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ သမ္မောဓာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနုတ္တရိယာ၊ သော။ ပဌမာ၊ သော။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

၃၇၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနုတ္တရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒုတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သသ္မောဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ ကဋ္ဌံ၊ ကံ။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ထလေ၊ ကုန်း၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်၏။ အထ၊ ဌ။ ပုရိသော၊ သည်။ “အဂ္ဂိ” ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ အံ။ တေဇော၊ ကို။ ပါဘုကရိဿာမိ၊ အံ”။ ဣတိ၊ ၍။ ဥတ္တရာရဏိ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သသ္မောဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ အဒံ၊ ကဋ္ဌံ၊ ကံ။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ဌ။ ဂိဉ္ဇာပိ နိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ထားအပ်၏။ ပန၊ ထိုအပင် ထားအပ်သော်လည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဂိလမထဿ၊ ၎င်း။ ဝိဗာတဿ၊ ၎င်း။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ ပ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။

၃၇၆။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနုတ္တရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ သော။ တတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ချောက်သော။ ကောဠာပံ၊ အစေးမရှိသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ဌ။ နိက္ခိတ္တံ၊ ၎င်း။ ပ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အနုတ္တရိယာ၊ ကုန်သော။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ကုန်ပြီ။

၃၇၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ “အဟံ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွား၌။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဒါယ၊ ထား၍ (အကြိတ်၍)။ ဝိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ တာလံ၊ အာစောက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရှေးရှုခိုက်၍။ (ဝါ၊ တောက်ခေါက်၍)။ စေတသ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ်ကို။ ယန္တု အဘိနိက္ခိတ္တေယျ၊ ဖိနိပုရမူကောင်းလေစွ။ ယန္တု အဘိနိပ္ပိဋ္ဌေယျ၊ ဖိညစ်ရမူ ကောင်းလေစွ။ ယန္တု အဘိသန္တာပေယျန္တိ၊ ပြင်းစွာပုပုနစေရမူ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောဓိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေဝံ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပ။ အဘိသန္တာပယတော၊

၁။ ကောဠန္တိ ဝါ သုက္ခကလိင်္ဂရံ ဝုစ္စတိ။ ကောဠိကောဠာဘဝံ အာပန္နန္တိ ကောဠာပံဟူသော ဝိကာအလို ထင်းခြောက် အဖြစ်သို့ ရောက်သောဟု ပေး။

သော။တဿ မယျံ၏။ကစ္ဆေဟိ။လက်ကတိးကြားတို့မှ။ သေဒါ။ချေးတို့သည်။မုစ္ဆန္တိ။ယိုထွက်ကုန်၏။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဗလဝါ။ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။
 ပုရိသံ၊ ကို။ သိသောဦးခေါင်း၌။ ဂဟေတွာဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ဂဟေတွာဝါ၊
 ကိုင်၍သော်၎င်း။ အဘိနိဂ္ဂဏေယျ သေယျထာပိ၊ ဖိနိပံဏသကံသို့။ အဘိနိပုဋ္ဌေယျသေယျထာပိ၊
 သကံသို့။ အဘိသန္တာပေယျသေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေသကံသို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝခေါ၊
 လျှင်။ပ။မုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။မေဝါသည်။ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော။ ဝိရိယံ၊
 သည်။ အသလ္လိနံ၊ မတုန်ဆုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သော။ သံတိ၊ သည်။
 အသမ္ပုဋ္ဌာ၊ မမေ့ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ ဒုက္ခပ္ပစာနေန၊ ထိုဆင်းရဲကို ပြစ်စေတတ်
 သော လုံ့လကြောင့်သာလျှင်။ ပစာနာဘိတုန္ဓဿ၊ ဝိရိယသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ သတော၊
 ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ နာမကာယရူပကာယသည်။ အပ္ပုဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရဒ္ဓေါ၊ ပူလောင်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။
 ဝေဇ္ဇပါပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊
 ဆင်းရဲဝေဒနာသည်။ မေ၊ငါ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

၃၇၇။အဂ္ဂိဝေဿန၊န။တဿမယျံ၏။ “အဟံ၊သည်။အပ္ပါနကံယေဝ၊ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော။ ဈာနံ၊စတုတ္ထဈာန်ကို။ယံနူ န ဈာယေယျန္တိ၊ဝင်စားရမှုကောင်းစွ”ဟူသော။တေံ၊သည်။
 အဟောသိ၊ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ သော အဟံ၊ သည်။ မုခတော၊စ၊ ခံတွင်းမှ၎င်း။ နာသတော၊စ၊
 နှာခေါင်းမှ၎င်း။ အဿာသ ပဿာသေ၊ ဝင်သက်ထွက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္တိံ ၊ ချုပ်တည်း ပိတ်ဆို့ပြီ။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ တဿ မယျံ၏။ မုခတော၊စ၊မှ၎င်း။နာသတော၊စ၊ မှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသ၊
 တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ပိတ်ဆို့ထားအပ်ကုန်သော်။ ကဏ္ဍသောတေဟိ၊ နားတို့မှ။ ဝါတာနံ၊ လေတို့
 သည်။ နိက္ခမန္တာနံ၊ ထွက်ကုန်စဉ်။ အဓိမတ္တော၊လွန်ကဲသော။ သဒ္ဓေါ၊အသံသည်။ ဟောတိ၊၏။
 ကမ္မာရာဂ္ဂရိယာ၊ ပန်းပဲဖိုသည်။ဓမမာနာယ၊ မှတ်သည်ရှိသော်။အဓိမတ္တော၊ သော။ သဒ္ဓေါ၊သည်။
 ဟောတိ သေယျထာပိ၊သကံသို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။မေ၏။မုခတော စ၊မှ၎င်း။ပ။
 ဟောတိ၊၏။ပ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊မတည်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ တဿ မယျံ၏။
 “အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါနကံယေဝ၊ ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော”။ ဈာနံ၊ကို။ယံနူန ဈာယေ
 ယျန္တိ၊ဝင်စားရမှုကောင်းလေစွ”ဟူသော။ တေံ၊သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ သောအဟံ၊
 သည်။မုခတော စ၊ မှ၎င်း။ နာသတော စ၊ မှ၎င်း။ ကဏ္ဍတောစ၊ နားမှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေ၊
 ဝင်သက် ထွက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္တိံ ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယျံ ၏။ မုခတော စ၊မှ၎င်း။
 နာသတော စ၊မှ၎င်း။ ကဏ္ဍတော စ၊မှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသ၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ကုန်သော်။
 အဓိမတ္တော၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ မုဒ္ဓန္တိ၊ ဦးထိပ်၌။ ဥပါနန္တိ၊ထိခိုက်ကုန်၏။ (တိုးဝေ့၊
 ကုန်၏လည်းဟူ)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော။ သည်။ တိဒဏ္ဍန၊ ထက်သော။
 သိခရေန၊သံစူးဖြင့်။မုဒ္ဓန္တိ၊ဦးထိပ်၌။အဘိမတ္တေယျ သေယျထာပိ၊ထိုးမွေ့ ထုသကံသို့။အဂ္ဂိဝေဿန၊န။

၁။ စာပိုဒ် ၅၁-၌ အဋ္ဌကထာဆရာ ၂ နည်း ဖွင့်သည်၊ ဝူလေ။ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယသည် မတုန်။
 ထင်သောသတိသည် မပျက်ဟူသည် အားထုတ်အပ်ပြီးသောကြောင့် ဝိရိယသည် မတုန်၊ ထင်သောကြောင့်
 သတိသည် မပျက်ဟူလို။
 ၂။ အပ္ပါဏကန္တံ နိရဿာသကံဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့် ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သောဟု
 ပေးသည်။ ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သောဟု မပေးနှင့်။ အဘိဓာန်အဆိုကား ဝိနည်းအလိုသာ။

ဝေမေဝါ ဤအတူသာလျှင်။ မေ၏။ မုခတော စ၊ မုဂ်ဠိ။ နာသတော စ၊ မုဂ်ဠိ။ ကဏ္ဍတော စ၊ မုဂ်ဠိ။ အဿာသပဿာသေသုတို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ မုဒ္ဓနိဉ္စ။ ဥပာနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ ပ။ တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယျံ၊ ။ ပ။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သိသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသော ဝေဒနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဋ္ဌေန၊ မြဲမြံစွာ (ခိုင်ခံ့စွာ) သော။ ဝရတ္တကုဏ္ဍေန၊ သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။ သိသေ၊ ဉ္စ။ သိသဝေဋ္ဌ၊ ဦးခေါင်း၌ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒေယျသေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့။ (ထားရာသကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝါလျှင်။ ပ။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယျံ၊ ။ ပ။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ ကုဏ္ဍိ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကောဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်၎င်း။ ဂေါဃာတကန္တေဝါသိဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်၎င်း။ တိဏ္ဍေန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလှီးစားဖြင့်။ ကုဏ္ဍိ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝါသာလျှင်။ မေ၏။ ပ။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယျံ၊ ။ ပ။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌။ ဥာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒေ ပုရိသ၊ ယောက်ျားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသ၊ ကို။ နာနာ ဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အဂ္ဂိ၊ ရုကာသုယာ၊ မီးကျိုးတိုင်း၌။ သန္တာပေယျု၊ သေယျထာပိ၊ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ သမ္ပရိတာပေယျု၊ သေယျထာပိ၊ အပြန်ပြန် မြှိုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝေခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ မုခတောစ၊ မုဂ်ဠိ။ ပ။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အပိဿ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မံ၊ ငါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ “သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကာလကံတောတိ၊ သေလေပြီ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဧကစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော သည်။ န ကာလကံတော၊ မသေသေး။ အပိဿ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာလကံထေတိ၊ သေမည့်ဆဲဆဲသာ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြီ။ ဧကစ္စာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမောသည်။ န ကာလကံတော၊ သေလည်း မသေသေး။ နပိ ကာလကံထေတိ၊ သေအံ့ဆဲဆဲလည်း မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမောသည်။ အရဟံ၊ ရဟန္တာတည်း။ သော၊ ထိုနေခြင်းသည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိဟာဏေတွေဝ၊ နေခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ (အရဟံသည်။) ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိတိ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ (အရဟံမှ-ဟောတိ-တိုင်အောင် သော ပါဠိအနေအထားကို စဉ်းစားလေ)။

၃၇၉။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယျံ၊ ။ “အဟံသည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္စေဒါယ၊ အစာအာဟာရ ဖြတ်သောအားဖြင့်။ ယံနုန ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ကျင့်ရမှုကောင်းလေစွ” ဟူသော။ ဝေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အထခေါ၊ ဉ္စ။ မံ၊ ငါသို့။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကုန်၍။ “မာရိသာ၊ အချင်း။ တံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရူပစ္စေဒါယ၊ အားဖြင့်။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ မာရိသာ၊ အချင်း။ တံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အာဟာရူပစ္စေဒါယ၊ အားဖြင့်။ သစေ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ အံ့။ တဿ-

တေ၊ ထိုသင်၏။ လောမကပေဟိ၊ မွေးတွင်းတို့မှ။ ဒိဗ္ဗောဇံ၊ နတ်ဩဇာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောဟာရေဿာမ၊ သွင်းကုန်အံ့။ ကာယ၊ ထိုနတ်ဩဇာဖြင့်။ တံ၊ သည်။ ယာပေဿသိဒ္ဓိ၊ မျှလတ္တံ့”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၏။ အဟဇ္ဇေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အဇဇိတံ၊ အစာမစားခြင်းကို။ ပဋိဇာနေယံ၊ သိစေငြားအံ့။ ဣမာစ ဒေဝတာ၊တို့သည်လည်း။ မေ၏။ လောမကပေဟိ၊တို့မှ။ ဒိဗ္ဗောဇံ၊ကို။ အဇ္ဈောဟာရေယျံ၊ သွင်းကုန်ရာ၏။ ကာယစ၊ ထိုနတ်တို့ သွင်းသောနတ်ဩဇာဖြင့်လည်း။ အဟံ၊သည်။ ယာပေယံ၊ အံ့၊ တံ၊ ထိုမျှတခြင်းသည်။ မမ၏။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းချက်သည်။ အဿာတံ၊ ရာ၏”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော ခေါအဟံ၊ သည်။ တာဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ပစ္စာစိက္ခာမိ၊ တားမြစ်၏။ အလန္တိ၊ မသင့်ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။

၃၇၀။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။တဿ မယံ၊၏။ “အဟံ၊သည်။ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပသတံပသတံ၊ တလက်ဖက် တလက်ဖက် မျှသော။ အာဟာရံ၊ အစာအဟာရကို။ ယဒိ ဝါ မဂ္ဂယူသံ၊ ပဲနောက်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကုလတ္တယူသံ၊ ပဲပိစပ်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကဠာယယူသံ၊ ကုလားပဲရည် ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ စားတော်ပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယံနုန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရမှု ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ တေ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ သောခေါ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတံ ပသတံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ကို။ယဒိဝါ မဂ္ဂယူသံ၊ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကုလတ္တယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါကဠာယ ယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရေသိ၊ သုံးဆောင်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတံ ပသတံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ယဒိဝါ မဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ယဒိဝါ ကုလတ္တယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရ ယတော၊ သုံးဆောင်သော။တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏။ ကာဟော၊သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန် ပိန်ကြံသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသိတံကပဗ္ဗာနိဝါ သေယျ ထာပိနာမ၊ ကန်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်တို့ကိုသို့၎င်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိဝါ သေယျထာပိ နာမ၊နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်း အဆစ်သို့ကို သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပျိဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသော အစာရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။ မေ ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဠပဒိ သေယျထာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေဝပျိဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၏။ အာနိသဒံ၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဝဋ္ဋနာဝဋ္ဋိသေယျထာပိနာမ၊ပုတီးကုန်း ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပျိဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်၊ မေ။ ၏။ ပိဋ္ဌကဏ္ဍကော၊ ကျောက် ကုန်းရိုးသည်။ ဥန္တတာဝနတော၊ မြင့်ချိန်မဲ့ချိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဇရသာလာယ၊ စရပ်အို၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲကျဲကုန်သည်။ (တံလဲကန်လန်တို့သည်)။ ဘဝန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ဝေမေဝ၊သာလျှင်။တာယေဝပျိဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ ၏။ ဖာသုဋ္ဌိယော၊နရိုးသို့သည်။ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ဂမ္ဘီရေနက်သော။ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။ ဥဒကတာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဩက္ခာယိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ မြင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ တာယေဝပျိဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၏။ အက္ခိက္ခပေသု၊ မျက်ကွင်းတို့၌။

၁။ အဇဇိတန္တိ အစာမစား-အဋ္ဌကထာ။ အဇဇိတန္တိဝေ အဏ္ဍိတံ၊ သကာရဿ ကောရာဒေသံ ကဏ္ဍာနိကာ။

အက္ခိတာရကာ၊ မျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သော အရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဩက္ခာယိကာ၊ ချိုင့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိန္ဒော၊ အဝမ်းနုနုဆွတ်ခူးအပ်
 သော။ တိတ္ထကာလာဗု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုသိတော၊ ရှုံ့သည်
 ၎င်း။ သမ္ပိလာတော၊ ညှိုးနွမ်းသည်၎င်း။ ဟောတိ သေယျထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။
 တာယေဝပ္ပိဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၏။ သိသစ္စာ၊ ဦးခေါင်းရေသည်။ သံဖုဋ္ဌိတာ၊ ရှုံ့သည်။
 သမ္ပိလာတာ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော အဟံသည်။ ဥဒရစ္ဆဝိ ၊ ဝမ်းရေကို။
 ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံယေဝ၊ ကျောက်ကုန်း
 ရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံကံ၊ ပရိမသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သော်။ ဥဒရစ္ဆဝိ
 ယေဝ၊ ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ ၎င်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တာယေဝပ္ပိဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။
 မေ၏။ ဥဒရစ္ဆဝိ ၊ သည်။ ယာဝပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိသည်။
 ဟောတိ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော အဟံသည်။ ဝစ္စဝါ၊ ကျင်ကြီးကို၎င်း။ မုတ္တဝါ၊ ကျင်ငယ်ကို၎င်း။
 ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။ တာယေဝပ္ပိဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။
 အဝကုဇော၊ မှောက်လျက်။ ယတာမိလည်း(လဲ)၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော အဟံသည်။ ဣမမေဝ
 ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို သာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊
 လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။
 တာယေဝပ္ပိဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အနုမဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ
 မယံ၊ ၎င်း။ ပုတိမ္ပလာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသော အမြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွှေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊
 ကိုယ်မှ၊ ပပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အပိဿ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
 ဒိဿာရိ။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠောတိ၊ မည်းသော အဆင်းရှိ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။
 အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠော
 မည်းသော အဆင်း ရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာမောတိ၊ ရွှေသော
 အဆင်းရှိသည်” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “သမဏော
 ဂေါတမော၊ သည်။ နကာဠော၊ မည်းသော အဆင်း ရှိသည် မဟုတ်။ နပိ သာမော၊ ရွှေသော အဆင်း
 ရှိသည်လည်းမဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဂ္ဂိရစ္ဆဝိတိ၊ ငါးခုအရေအဆင်း ရှိ၏” ဟူ၍
 (မဂ္ဂိရစ္ဆဝိတိ၊ မဂ္ဂိရမစ္ဆဝိ-အဋ္ဌကသာနှင့်အညီ ပေးသော အနက်တည်း)။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊
 ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပရိသုဇ္ဈေ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သော။ မေ၊ ငါ၏။
 ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ တာယေဝပ္ပိဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ယာဝ၊ အလွန်။ ဥပဟတော၊
 ပျက်စီးနေသည်။ ဟောတိ၏။

၃၀။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏။ “အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ဧကစိ၊ အချို့ကုန်
 သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဩပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယိ သု၊ ကုန်ပြီ။ တောဝပရမံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိသော ခံစားခြင်းသာတည်း။ ဣတော၊ ဤခံစားခြင်းထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။ န၊ မရှိ။ အနာဂတ-

၁။ စာပိုဒ် ၃၀၉-၌ ယာဝဋ္ဌိံ ဘောတော ဂေါတမဿ။ ပ။ ဆဝိဝဏ္ဏောစေပရိယောဒါယတိ။ ပ။ ဝိပုသိဒထိတို့
 ထောက်က ယာဝဿုမေ အဂ္ဂိဝေဿန ပရိသုဇ္ဈေ ဆဝိဝဏ္ဏော ပရိယောဒါတော။ ပ။ ဟာရတာယ-ဟုသာ
 ရှိရမည်။ ယာဝ-လည်း အတိဝိယ အနက်သာပေး။ တာဝ-မပါသင့်။ ၃၀၀-စာပိုဒ် အလယ်၌ ယာဝဿုမေ
 အဂ္ဂိဝေဿန ဥဒရစ္ဆဝိ။ ပ။ ဟာရတာယ-ကို ထောက်လျှင်လည်း ဤ၌ တာဝ-မပါသင့်ကြောင်း ပြ၍ ထင်ရှား၏။

မဒ္ဒါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ပ။ ဣတော၊ ယက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။ န၊ မရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ကဋ္ဌ၊ ကံ၊ ယ၊
 သော။ ဣမာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းဖြင့်။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏
 ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာ
 ဖြစ်စမ်းနိုင်သောဉာဏ် အမြင်အထူးကို။ နခေါ ပန အဓိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။ ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို
 သိခြင်းငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်။ သိယာနုခေါတိ၊ ရှိသေးသလော”
 ဟူသော။ ဣတိ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ သက္ကဿ၊
 သာကိဝင်မင်း ဖြစ်သော။ ပိတု၊ ခမည်းတော်၏။ ကမ္မန္တေ၊ (လယ်ထွန်မင်္ဂလာ) အမှု၌။ သိတာယ၊
 အေးသော။ ဗမ္မုစ္ဆာယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ (ဝိဝိဇ္ဇေဝ-စသော အနက်ကို
 ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ်-၅၁-ရှု၍ ပေးလေ)။ ဝိဟရိတာ၊ နေသူဟူ၍။ အဘိဗောဓာမိ၊ သိ၏။
 သော၊ ဤပဌမဈာန်သည်။ ဗောဓာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သိယာနု ခေါ၊ ဖြစ်လေသလော
 ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ “သေဝ၊ ဤပဌမ
 ဈာန်သည် ပင်လျှင်။ ဗောဓာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါတိ၊ တည်း” ဟူသော။ သတာနုသာရိဝိညာဏံ၊ သတိသို့
 အစဉ်လိုက်သော ဝိညာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ “ကာမေဟိ၊
 ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ ။ အညတြေဝ၊ ကြည့်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ အညတြေဝ၊ ကြည့်၍ သာလျှင်။ ယံတံသုခံ၊ အကြင်ပဌမဈာန်
 ချမ်းသာသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ တဿ သုဿ၊ ထိုပဌမဈာန်ချမ်းသာမှ။ ကံ နခေါ
 ဘာယာမိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်အံ့နည်း” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊
 န။ ပ။ န ခေါ ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၆

၃၀၂။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ “ဝေ၊ ဤသို့။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်
 ပိန်ကြံသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာယေန၊ ရောက်သောကိယ်ဖြင့်။ တံသုခံ၊ ထို ပဌမဈာန်
 ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တံ၊ ရခြင်းငှါ။ နခေါ သုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ ရှန်ရင်း
 ကြမ်းတန်းသော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ ထမင်းမုယောမို့ ဟူသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။
 ယန္တန အာဟာရေယန္တိ၊ သုံးဆောင်ရပါမူ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော အဟံ၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ သော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။
 အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ မံ၊ ငါသို့။
 ပဉ္စ၊ ငါးဦးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်
 တရားကို။ အဓိဂမိသတိ၊ ရလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ နော၊ ငါတို့အား။ အာရောစေဿတိ၊
 ပြောကြားလတ္တံ့။” ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ပစ္စုပဋိတာ၊ အနီး၌ တည် ကုန်သည်။ (လုပ်ကျွေး
 ကြကုန်သည်)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။
 သြဋ္ဌာရိကံ၊ သော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ၊ ပြီ။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ တေ ပဉ္စ ဘိက္ခု၊ ထိုငါးဦးသော ရဟန်းတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။
 ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများသို့ အလို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနာဝိဗ္ဗန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 အလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်းငှါ။ အာဝတ္ထော၊ လျည့်လည်၏” ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ပြီးငွေ့၍။ မေ၊ ငါ၏ (အထံမှ)။ ပက္ခမံ၊ သ၊ ဖဲခွါကုန်ပြီ။

၃၀၃။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။
 အာဟာရေတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ ဗဟံ၊ အားကို။ ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍။ ။ (ဝိဝိဇ္ဇေဝ-ကာမေဟိ-စသော

ပဌမဈာန် အစ စတုတ္ထဈာန်အဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့၏နက်ကို ဘယဘောရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-ကို ရှု၍ ပေးလေ)။ အဂ္ဂိဝေဿနာ န။ ဝေဇ္ဇပါပိ။ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ သော။ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခမ်းစေ၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

၃၀၄။ (မဟာသစ္စကသုတ် စာပိုဒ် ၃၀၄-၃၀၅-၃၀၆-တို့၏ အနက်ယောဇနာနည်းသည် ဘယ ဘောရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၂-၅၃-၅၄-နှင့် တူပြီ)။

၃၀၇။ အဂ္ဂိဝေဿနာ န။ အဟံ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတာ၊ ဟောနိုင်သူ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိသိ၏။ အပိဿ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧကမေကော၊ တဦးစီ တဦးစီသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မမေ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဗ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိတိ၊ ဟော၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ အဂ္ဂိဝေဿနာ န။ တေ၊ ဤထင်မှတ်ခြင်းကို။ ဝေ၊ ဤ အတိုင်း။ န ခေါ် ဒုဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မမှတ်သင့်။ ယာဝဒေဝ ဝိညာပနတ္တာယ၊ သိစေရုံအကျိုးငှါသာလျှင်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဒရသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၊ ။ အဂ္ဂိဝေဿနာ န။ သော အဟံ၊ သည်။ တဿာ ယေဝ ကထာယ၊ ထို(တရား)စကား၏သာလျှင်။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ယေန၊ အကြင်ဖလသမာဓိ၏အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဖြင့်။ နိဗ္ဗ ကပ္ပံ၊ အခါခပ်သိမ်း (မြဲသောကာလပတ်လုံး)။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ပရိမသ္မိံ၊ ရွှေ့ဖြစ်သော။ တသ္မိံ ယေဝ သမာဓိနိမိတ္တော၊ ထိုဖလသမာဓိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တမေ၊ ဂေါတမဇ္ဈတ္တဟူသော မိမိကို စွဲ၍ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ စိတ်ကို။ သဏ္ဌပေမိ၊ ကောင်းစွာ တည်စေ၏။ သန္တိသာဒေမိ၊ ကောင်းစွာ တည်နေစေ၏။ ကောဒိံ၊ မြတ်သော တည်ကြည်ခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ သမာဒဟာမိ၊ ကောင်းစွာ တင်ထား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ယထာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကား(ကဲ့သို့)။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဩကပ္ပနိယံ၊ ယုံကြည်ထိုက်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဒိဝိ၊ နေ့အခါ၌။ သုပိတာ၊ အိပ်ဘူးသည်ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ ခေါ် ပန၊ သိဘူးပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဂ္ဂိဝေဿနာ န။ အဟံ၊ သည်။ ဝိမ္မာနံ၊ နေ့လတို့၏။ ပစ္စိမမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ ပစ္စာတတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲတော်မူပြီးသော်။ သဗ္ဗာဋ္ဌံ၊ ဒုက္ခဋ္ဌသင်္ဂန်းကို။ စတုဂ္ဂဏံ၊ လေးထပ်။ ပညပေတာ၊ ခင်း၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ျာနံပါးဖြင့်။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနေ၊ ဆင်ခြင် ညက်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမိတာ၊ သက်ဘူးသည်ဟူ၍။ အဘိ ဇာနာမိသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေ၊ ထိုနေ့အခါအိပ်ခြင်းကို။ ဧကေ၊ အချို့ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ၊ တေ့ဝေသောနေခြင်းဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ (သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ ဝဒန္တိတိ သမ္မောဟ ဝိဟာရေတိ ဝဒန္တိ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဣတိ ဤသို့ ဆို၏။ အဂ္ဂိဝေဿနာ န။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်။ သမ္မုဇ္ဇောဝိ၊ တေ့ဝေသောသူသည်၎င်း။ အသမ္မု ဇ္ဇောဝိ၊ မတေ့ဝေသောသူသည်၎င်း။ န ခေါ် ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပိ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဂ္ဂိ ဝေဿနာ န။ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ သမ္မုဇ္ဇော၊ သည်၎င်း။ အသမ္မုဇ္ဇော၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။

မနုသိကဗျေဟိ၊ နုလုးသွင်းလော့။ ဘာသိသာမိ၊ ဟောကြားအံ့။ ဣတိ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘော၊ အရှင် (ဂေါတမ)။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ် ဤသို့လျှင်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စုဆောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၃၀၈။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ၊ သည်။ (အပ္ပဟိနာ-၌စပ်)။ ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ် ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်၏။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ တဖန် ဘဝသစ် အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိကုန်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ ဧတ အာသဝါ၊ ထိုအာသာဝေါတရားတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေး။ တံ၊ ထိုသူကို။ (ယဿကဿစိ-တံဘက် နိယာ)။ အဟံ၊ သည်။ သမ္ပုဇ္ဇောဘိ၊ တွေဝေသူ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ အာသဝါနံ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟာနာ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ သမ္ပုဇ္ဇော၊ တွေဝေသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အသမ္ပုဇ္ဇော၊ မတွေဝေသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ပဟိနာ-၌စပ်)။ ယေ အာသဝါ၊ တို့ သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်၏။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ ကုန်၏။ သဒရာ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ကုန်၏။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ကုန်၏။ ဧတ အာသဝါ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ် ကုန်ပြီ။ ဥစ္စန္ဒမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်၏။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ မတ္တကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီး သော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုနုဝိဂ္ဂဋ္ဌိယာ၊ တဖန်စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောသေယျတာပိ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တထာဂတဿ၊ သည်။ ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ (စာပုဒ် ၃၀၇-အဆုံး တေဒဝေါ-၌ ပြန် စပ်သည်)။

၃

၃၀၉။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ မ။ အစ္စနိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဗုတံ၊ မဖြစ် ရှား အဦးအသစ် ဖြစ်ပေစွ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာသဇ္ဇအာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်၍ ထိခိုက်၍။ ဝုစ္စမာနဿ၊ သော။ ဥပနိတေဟိ၊ ကပ်၍ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဝစနပ္ပထေဟိ၊ စကား (ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်း)တို့ဖြင့်။ သမုဒါစရိယမာနဿ၊ ပြောဆိုအပ်သော။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ ဆဝိ ဝဏ္ဏောစေ၊ အရေအဆင်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ ပရိယောဒါယတိ၊ ဖြူစင်၏။ မု ဝဏ္ဏောစ၊ မျက်နှာ အဆင်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိပ္ပသိဒတိ၊ ကြပ်လင်၏။ အရဟ တော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပူရဏ ကဿမံ၊ ကို။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဘိတာ၊ တင်သူဟူ၍။ အဘိဇာနံ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုရာဇာကဿပသံသည်လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဗ္ဗေ၊ တင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အညေန၊ အကြောင်းတပါးဖြင့်။ အညံ၊ အကြောင်းတပါးကို။ ပဋိစရိ၊ ဖုံးဖိပြီ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ် ၌။ ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေသိ၊ ညွတ်စေပြီ။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ဧဝါသဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို၎င်း။ အပ္ပစ္စယံ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို၎င်း။ ပါတ္တာကာသိ၊ ထင်ရှား ပြုပြီ။ ။ ပ။

အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿယထာ၊ ကံသ္မိတည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟန္တ၊ ခွင့်ပြုပါ။
 ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကစ္စာ၊ များ
 သောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏိယာတိ၊ များသော ပြုဘယ်ရှိပါကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊
 ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။
 တံ၊ သည်။ မညသိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ အထစေါ၊ ။ နိဂဏ္ဍပုဏ္ဏော၊ သော။ သစ္စ
 ကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတံ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတံ၊
 ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဗက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

ဆဋ္ဌံသော။ မဟာသစ္စကသုတ္တံ၊ သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်

၃၉၀။ (ဝေံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ။ ကော်သမယံ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊
 ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသုဋ္ဌေ အမိ ဝိသာခါသည် ဆောက်လုပ်အပ်
 သော ပြာသာဒ် ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ။ အထခေါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်ထိုကို အစိုးရသော။
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတော၊ အဘယ်မျှ
 လောက်သော အကျင့်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယ
 ဝိမုတ္တော၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသူသည်။ အစူဠနိဋ္ဌော၊
 စင်စစ် ပြီးဆုံးခြင်း ရှိသူသည်။ အစူဠယောဂက္ခေမံ၊ စင်စစ်ယောဂတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရှိသူသည် ။
 အစူဠဗြဟ္မစာရိ၊ စင်စစ်မြတ်သော အကျင့်ရှိသူသည်။ အစူဠပရိယောသာနော၊ စင်စစ်ပြီးဆုံးခြင်း
 ရှိသူသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သူသည်။ ဟောတိနုခေါတိ။ နည်း”
 ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ။ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ဣဓ၊ ။ ဘိက္ခု၊ နေသာသည်။ “သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ (ခန္ဓာ ငါးပါး
 စသော) တရားတို့သည်။ အဘိနိဝေသာယ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ။ နာလန္တိ၊ မသင့် ကုန်” ဟူ၍။ သုတံ
 ကြားဘူးသည်။ ဟောတိ၊ ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေံစ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊ နေသာသည်။ ။ ပ။ သုတံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဘိဇာနာတံ၊ အထူးသိ၏။
 သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဘိညာယ၊ အထူးသိပြီး၍ ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိဇာနာတံ၊ ပိုင်းခြား
 သိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသိပြီး၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော်လည်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဆင်းရဲမ နှုတ် ချမ်းသာမဟုတ်
 သော်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စ၊ အနည်းငယ်သော။ ယဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်။ တာသဝေဒနာသု၊ ထိုဝေဒနာဘို့၌။ အနိစ္စာနုပဿိ၊ မမြဲသောအားဖြင့် အဖန်
 တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ။ ဝိရာဂါနုပဿိ၊ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို အဖန်တလဲလဲ
 ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ။ နိရောဓာနုပဿိ၊ ရာဂချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိ

၁။ ဋီကာ၌ အစူဠမေဝ စတုဟိ ယောဂေဟိ ခေမော တေဿ အတ္တိတိ အစူဠ ယောဂက္ခေမိ-ဟု ယောဂကို
 အပါဒါန်ဖြင့် ဖွင့်၏။ သံယုတ် ကသိဘာရဒါဇသုတ်၌လည်း ယောဂက္ခေမာဝိဝါယနန္တိ ဣတ္ထ ယောဂေဟိ ခေမတ္တာ
 နိဗ္ဗာနံ ယောဂက္ခေမံနာမ-ဟူ၍ အပါဒါန်ဖြင့်ပင် ဖွင့်၏။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့အလို-စင်စစ်ယောဂတို့မှ ကုန်ရာ
 (ဝါ၊ လွတ်မြောက်ရာ) နိဗ္ဗာန်ရှိသူသည် ဟု-ပေး။

သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၏ ။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို အပန်တလဲလဲ ရွှေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ။
 ဝိဟရတိ၏ ။ သောသသည်။ တာသုဝေဒနာသုတိ၌ ။ အနိစ္စာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက် ။
 နိရောဓာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက် ။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တောလျက် ။
 သောကော၊ သောက၌ ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောသင်္ခါရကိုမျှ ။ နဉ္စပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်းပေ။ အနုပါဒိယံ၊
 မစွဲလမ်းသော် ။ နပရိတထတိ၊ မတပ်မက် ။ အပရိတထံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော် ။ ပစ္စတ္တညေဝ၊
 ကိုယ်ဘိုင်းသာလျှင် ။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်းအေး၏ ။ “ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ ။
 ဗြက္ခစရိယံ၊ မဂ်ဘူသော မြတ်သော အကျင့်ကို ။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ ။ ကရဏိယံ၊ ပြုသွယ်
 ကိစ္စကို ။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ ။ အပရိတပါးသော
 ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည် ။ န၊ မရှိ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏ ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သိကြားမင်း ။ ဧတ္တာဝတာ၊
 ဖြင့် ။ ပ ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့ထက် ။ သေဋ္ဌော၊ သည် ။ ဟောတိ၏ ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏ ။ အထခေါ၊ ၌ ။
 ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော ။ သက္ကော၊ သည် ။ ဘဂဝတော၊ ၌ ။ ဘာသိတံ၊ ကို ။ အဘိနန္ဒိတော၊ နှစ်သက်၍ ။
 အနုမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍ ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို ။ အဘိဝါဒေတော၊ ၌ ။ ပဒက္ခိဏိကတော၊ ၌ ။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအရပ်၌ပင်လျှင် ။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေပြီ ။

၃၉၁။ တေန ခေါပန သမယေန ၌ ။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည် ။ ဘဂဝတော၊ ၌ ။
 အဘိဒ္ဓရော၊ အနီး၌ ။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည် ။ ဟောတိ၏ ။ အထခေါ၊ ၌ ။ အာယသ္မာတော၊ မဟာ
 မောဂ္ဂလ္လာနသ၊ ၌ ။ “သော ယက္ခော၊ ထိုသိကြားသည် ။ ဘဂဝတော၊ ၌ ။ ဘာသိတံ၊ ကို ။ အဘိသမေဓ၊
 ပညာဖြင့်သိ၍ ။ အနုမောဒိ ကိန္နုခေါ၊ ဝမ်းမြောက်လေသလော ။ ဥဒါဟ၊ သို့မဟုတ်၊ နော အဘိ
 သမေဓ၊ မသိမူ၍ ။ အနုမောဒိ ကိန္နုခေါ၊ ဝမ်းမြောက်သလော ။ အဟံ၊ သည် ။ တံ ယက္ခံ၊ ကို ။ သော
 ယက္ခော၊ သည် ။ ဘဂဝတော၊ ၌ ။ ဘာသိတံ၊ ကို ။ အဘိသမေဓ၊ ၌ ။ ယဒိ ဝါ အနုမောဒိ၊ လော ။ နော
 အဘိသမေဓ၊ ၌ ။ ယဒိဝါ အနုမောဒိ၊ လော ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ။ ယန္တု ဇာနေယျန္တိ၊ သိအောင်ပြုရမူ
 ကောင်းလေစွာ ။ ဟူသော ။ ခော၊ သည် ။ အဟောသိ၊ ပြီ ။ အထခေါ၊ ၌ ။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊
 သည် ။ ဗသဝါ၊ အားရှိသော ။ ပုရိသော၊ သည် ။ သမိဉ္စိတံ၊ ကျွေးထားအပ်သော ။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို ။
 ပသာရေယျဝါ၊ သေယျထာပိ၊ ဆန်ရာသကဲ့သို့၎င်း ။ ပသာရိတံ၊ ဆန်အပ်သော ။ ဗာဟံ၊ ကို ။ သမိဉ္စေယျဝါ
 သေယျထာပိ၊ ကျွေးရာသကဲ့သို့၎င်း ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင် ။ ပဗ္ဗာရာမေ၊ ၌ ။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ၌ ။
 အန္တရဟိတော၊ ကိုယ်ခံသည်ဖြစ်၍ ။ တာဝတံ၊ သေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတံ၊ သာ နတ်ပြည်တို့၌ ။ ပါတုရ
 ဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ ။ တေန ခေါပန သမယေန ၌ ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော ။ သက္ကော၊ သည် ။ ဧကပုဏ္ဏ
 ရိကော၊ တခုသော သရက်မြူပင်ရှိသော ။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာ၌ ။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော ။
 ပဉ္စဟိဘူရိယသတေဟိ၊ ငါးရာသော တူရိယာတို့ဖြင့် ။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင်ရဲသည်ဖြစ်၍ ။
 သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ ပရိစာရေတိ၊ (ဣန္ဒြေကို) ဖြစ်စေ၏ ။ (နတ်စည်းစိမ်ကိုခံစား၏) ။
 ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော ။ သက္ကော၊ သည် ။ အာယသ္မန္တံ၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို ။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာ
 လျှင် ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို ။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့် ။
 ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော ။ တာနိပဉ္စဘူရိယသတေနိ၊ တို့ကို ။ ပဋိပုဏ္ဏာမေတွာ၊ တားမြစ်၍ ။ ယေန၊ ၌ ။
 အာယသ္မန္တံ၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ သည် ။ အတ္ထိ၏ ။ တေန၊ သို့ ။ ဥပသက်မိ၊ ၌ ။ ဥပသက်မိတော၊ ၌ ။
 အာယသ္မန္တံ၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို ။ “မာရိသမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာနံ ။ ဟေ၊ ကြံ့ခဲပါလော့ ။

၁။ သမပ္ပိတော သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ သမဂီဘူတောတိ တထောဝ ဝေဝစနံ-အဋ္ဌကထာထောက်၍
 ပရိယာဟံတူ ဟေသည် ။

မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ (တောသင်၏။ အာဂတံ၊ ကြွလာခြင်းသည်။) သွာဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပါတည်း။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ဣဓ၊ ဤနတ်ပြည်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာခြင်းငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်အကြိမ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်အကြိမ်ကို။ စိရဿံ- ခေါ၊ ကြာမြင့်မှသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ နိသိဒါထိုင်တော်မူပါ။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပါပြီဟူ သော။ တေံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမာသနံ ပညတ္တဟု ပါဠိ၌-ဒ-ဖြင့် ရှိ၏။ ဣဒံ အာသနံကို။ ပညတ္တံ၊ ပြီ-ဟု ပေး)။ ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသိဒါ၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကောပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နိစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံကို။ ဂဟေတု၊ ရှိ ။ ကေမန္တံ၊ တခုသောနေရာအဘို့၌။ နိသိဒါ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၌။ သိနိန္ဒံ၊ ခေါ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံကို။ အာယံသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ “ကောသိယ၊ သိကြားမင်း။ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိံ၊ တဏှာကုန်ရာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောကြားတော်မူသနည်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မြွယ်မှို၊ ငါတို့သည်လည်း။ တေံဿာ ကထာယ၊ ဤတရားစကားကို။ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ။ အာဂနော၊ အဘိရိုက္ခနံသည်။ အဿာမာတိ၊ ဖြစ်လိုကုန်၏”ဟူသော။ တေံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၉၂။ မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ မယံ ခေါ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ ကုန်၏။ သကေန ကရဏီယေနဝေ၊ မိမိကိစ္စသည်သာလျှင်။ အပွံ၊ နည်းပါ၏။ (အပ္ပေ ၀ သကေန ကရဏီယေနာတိ သကရဏီယမေဝ အပွံ မန္တံ။ အဋ္ဌကထာ)။ ။ အပိစ၊ သို့ရာတွင်။ တာဝတိံ သာနံ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့၏။ ကရဏီယေနဝေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်သာလျှင်။ (ဗဟု၊ များ၏။) အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ယံ၊ အကြင်တရားစကားသည်။ နော၊ တို့အား။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ (တံ၊ ထိုတရားစကားကို။) သုဿုတံယေဝ၊ ကောင်းစွာကြားနာအပ်သည်သာလျှင်။ သုဂ္ဂဟိတံဓေ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သည် သာလျှင်။ သုမနသိကတံဓေ၊ ကောင်းစွာနုလုံးသွင်းထားအပ်သည်သာလျှင်။ သုပဓာရိတံဓေ၊ ကောင်း စွာ ဆောင်ထားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ် ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ တာဝတိံ သာနတ် အသုရာနတ်တို့၏ စင်ပူသည်။ သမုပဗျူဠော၊ ပေါင်းဆုံစုဝေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်ပုံ၌။ ဒေဝါ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့သည်။ ဇိနိံ သု၊ နိုင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာ နတ်ဘို့သည်။ ပရာဇိနိံ သု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ သော အဟံ၊ သည်။ တံသင်္ဂါမံ၊ ထိုစစ်ပုံကို။ အဘိဝိဇိနိတု၊ အောင်မြင်၍ ။ ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊ အောင်မြင်ပြီးသေးစစ်ရုံသည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုစစ်ပုံမှ။ ပဋိနိဝတ္တိတု၊ ပြန်လှည့်၍ ။ ဝေဇယန္တနာမ၊ ဝေဇယန္တနာမည်သော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ မာပေသိံ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ဝေဇယန္တဿ၊ သော။ ပါသာ- ဒဿ၊ ခေါ။ ကေသတံ၊ တရာသော။ နိယျူဟံ၊ ဘုံဆောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဧကေကသ္မိံ၊ တခု တခုသော။ နိယျူဟေ၊ ဘုံဆောင်၌။ သတ္တသတ္တကုဋ္ဌာဂါရသတာနိံ၊ အထွဋ်တတ်သော အခန်း ခုနစ်ရာ ခုနစ်ရာတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ကေမေကသ္မိံ၊ တခုတခုသော။ ကုဋ္ဌာဂါရေ၊ အထွဋ်တတ်သော အခန်း၌။ သတ္တသတ္တအစ္စရာယော၊ ခုနစ်ယောက် ခုနစ်ယောက်သောနတ်သွီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ကေမေကိဿာ၊ တယောက်တယောက်သော။ အစ္စရာယ၊ နတ်သွီး၌။ သတ္တသတ္တပရိစာရိကာယော။ ခုနစ်ယောက် ခုနစ်ယောက်သော အလုပ်အကျွေးမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊

လ္လာန်။ တံ၊ သည်။ ဝေဇယန္တဿ၊ သော။ ပါသာဒဿ၊ ဧ။ ဝုမဏိယကံ၊ မေဗ္ဗေလျော်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဠ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆေယျာသိ နော၊ အလိုရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တုက္ခိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ သည်းခံတော်မူပြီ။

၃၉၃။ အထခေါ၊ ဤ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော စ၊ သည်၎င်း။ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ မည်သော။ မဟာရာဇာ စ၊ နတ်မင်းကြီးသည်၎င်း။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကိ။ ပုရက္ခတော၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍။ ယေန၊ ဤ။ ဝေဇယန္တော၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ သု၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ဧ။ ပရိစာရိကာယော၊ အလုပ်အကျွေးမတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကိ။ ဗုရတောဝါ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကိ။ အဒ္ဓသံသုခေါ၊ မြင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍။ ဩတ္တပုမာနာ၊ ကြောက်ရွံ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဟိရိယမာနာ၊ ရှက်နိုးကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သကံသကံ၊ ဩဝရကံ၊ မိမိ မိမိတို့၏ အခန်းသို့။ ပဝိသိ သု၊ ကုန်ပြီ။ သုဏိသာ၊ ချေးမသည်။ သသုရံ၊ ယောက္ခမကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ ဩတ္တပုတိ သေယျထာပိနာမ၊ ထိပ်လန်သကဲ့သို့။ ဟိရိယတိ သေယျထာပိနာမ၊ ရှက်နိုးသကဲ့သို့။ ပ။ ပဝိသိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ ပ။ အနုစကံမာပေန္တိ၊ စကြံ လျှောက်တော်မူစေကုန်၏။ အနုဝိစရာပေန္တိ၊ လှည့်လည်တော်မူစေ ကုန်၏။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ လ္လာန်။ ဝေဇယန္တဿ ပါသာဒဿ၊ ဧ။ ဣဒမ္ပိ ဝုမဏိယကံ၊ ကိလည်း။ ပဿ၊ လော့။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

အာယသ္မတော ကောသိယဿ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ ဣဒံ၊ ဤဌာနသည်။ သောဘတိ၊ တင့် တယ်ပေ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညဿ ယထာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသော သူ၏ (ဌာန) ကဲ့သို့တည်း။ မနုဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝုမဏိယ ကံ၊ မေဗ္ဗေလျော်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ကုန်သော်။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဒေဝါနံ တာဝတိ” သာနံယထာ၊ တာဝတိ သာနတ်တို့၏ (ဌာန) ကဲ့သို့။ သောဘတိဝတာတိ၊ တင့်တယ်ပေစွတကား” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မတော ကောသိယဿ၊ ဧ။ တယိဒံ၊ ထိုဌာနသည်။ သောဘတိ၊ ဧ။ ပုဗ္ဗေ၌။ ကတပုညဿ ယထာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မတော မဟာ မောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ဧ။ “အယံယက္ခော၊ ဤသိကြားမင်းသည်။ အတိဗာဠံ၊ အလွန်ပြင်းပြစွာ။ ပမတ္တော၊ မေဗ္ဗေလျော့ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒံယက္ခံ၊ ကိ။ ယန္တုန သံဝေဇယန္တိ၊ ထိတ်လန်စေရမူ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟော သိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် သို့ သဘောရှိသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ဖန်ဆင်း အပ်သည်ရှိသော်။ ဝေဇ ယန္တံ၊ သော။ ပါသာဒံ၊ ကိ။ ပါဒဂုံဋ္ဌကေန၊ ခြေမဖြင့်။ သကံမေ ဝိ၊ တုန်လှုပ်စေပြီ။ သမ္ပကမေသိ၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေပြီ။ သမ္ပဝေသေသိ၊ ထိုမူ ဤမူ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေပြီ။ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါတိသင်္ခါရံ၊ ကိ။ အဘိသင်္ခါ သိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော စ၊ သည် ၎င်း။ ဝေဿဝဏော၊ သော။ မဟာရာဇာ စ၊ သည်၎င်း။ ဒေဝါ စ တာဝတိ သာ၊ တို့သည်၎င်း။ “ယတြဟိ၊ အကြင်ရဟန်း ဖြစ်လျက်လျှင်။ ဒိဗ္ဗဘာဝနံ၊ နတ်ဘုံမိမိအာန်ကို။ ပါဒဂုံဋ္ဌကေန၊ ဖြင့်။ သကံမေဿတိနာမ၊

၁။ ဝုမဏိယကန္တိ ဝုမဏိယဘာဝ်ရှိကံ။ ပါဠိ၌ ဝုမဏေယျကံရှိသည်။
၂။ အဂ္ဂကထာ၌ အတိဗာဠံကို အတိဝိယ၊ ပမတ္တောကို မတ္တော ဟု ဖွင့်သည်ကို ဋီကာဆရာ အဓိပ္ပါယ်တမ်းမှီး ယူသ၍ ပဗာဠံ မတ္တောတိ ပမတ္တော၊ တေနာယ- အတိဝိယ မတ္တောတိ-ဟု ဖွင့်သည်။ ပမတ္တော၌ ပ ကို အတိဝိယ၊ မတ္တောကို မတ္တောဟု ဖွင့်သည်။ ဟု ဋီကာကြိုသည်ဟူလိ။

နိုင်ဘိ၏။ သမ္ပကမ္ပေယတိနာမ၊ နိုင်ဘိ၏။ သမ္ပဝေဿေတိနာမ၊ နိုင်ဘိ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ တဿ သမဏဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ တန်ခိုးကြီးမားသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ အစွမ်းသတ္တိကြီးမားသည်၏အဖြစ်သည်။ အစ္စရိယံဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချိုးထိုက်ပေစွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဗုတံဝတာတိ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွတကား”ဟူ၍။ အစ္စရိယဗ္ဗုတ- ဝိတ္တဇာတာ၊ ဖြစ်သော လက်ဖြစ်ခတ်တီး အံ့ချိုးခြင်းရှိကုန်၊ ဖြစ်သော မဖြစ်စဘူး အဦး အသစ် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ခွံ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ သံဝိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ လောမဟဋ္ဌဇာတံ၊ ဖြစ်သောအမွေးရှင်ခြင်းကို။ ဝိဒိတူာ၍ ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

၃၉၄။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အဟံ၊ သည်။ (အကြွင်း ဤသုတ် စာပိုဒ် ၃၉၀- နှင့် တူပြီ)။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ မေအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိံ ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထခေါ၊ ခွံ။ပ။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ခွံ။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ ပရိစာရိကာယော၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တေ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖံ့ခါသွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ “မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ သောဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားဟူသည်။ ဧသောနန္တတိ၊ ဤရဟန်းပင်လော”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်မတို့။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္တာ၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ နခေါ၊ မဟုတ်ပေ။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်းသုံးတော်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊ သင်၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ (မာရိသ၊ မင်း။ တေ၊ သင်၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပင်တည်း)။ ယဿ တေ၊ အကြင်သင်၏။ သဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်းသုံးတော်သည်။ ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤမျှတန်ခိုးကြီး၏။ ဝေမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤမျှအစွမ်းရှိ၏။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟောနုန၊ အံ့ဩဘွယ်ရှိပေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏။

၃၉၅။ အထခေါ၊ ခွံ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဉာတညတရဿ၊ ထင်ရှားကျော်စောသော သူတို့တွင် တဦး အပါအဝင်ဖြစ်သော။ မဟေသက္ခဿ၊ တန်ခိုးကြီးသူဟု ပြောကြားအပ်သော။ ယက္ခဿ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိံ ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ဟောဘူးသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဇာနာတိနောတိ၊ အမှတ်ရတော်မူပါသလော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ ။ (အကြွင်း သိလောက်ပြီ။ ဣဒမဝေါစံပ။ အဘိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

သက္ကမံ၊ သော။ စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်

၃၉၆။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ ။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ဤ။ ကေဝဋ္ဌပုတ္တဿ၊ တံငါသည်၏သားဖြစ်သော။ သာတိဿနာမ၊ သာတိမည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ “ယထာ၊ အကြင်

သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တဒေဝိဒံ ဝိညာဏံ ထိုဝိညာဏံသည်ပင်လျှင်။ သန္တာဝတံ၊ အဖန်
 တလဲလဲပြောင်းသွား၏။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်၏။ အနညံ၊ ထိုဝိညာဏံမှ တပါး အခြားသော ဝိညာဏံ
 မဟုတ်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိတံ၊ သိ၏” ဟူသော။ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။
 ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတံ၊ ၎င်း။ သမ္ပဟုလော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 ကေဝဇ္ဇပုတ္တော၊ သော။ သာတိံ၊ သာ နာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။ ယထာဟံ၊ ပ။ အနညန္တိ-
 ဟူသော။ ဝေဇ္ဇပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ကိရ၊ သတံ။ ဣတံ၊ ဤသို့။ (ဣတံ
 တလုံးအကြွကြွ)။ အသောသံ၊ ခေါ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ခြံ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌။ ကေဝဇ္ဇပုတ္တော၊ သော။ သာတိံ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပ
 သကမိံ၊ သ၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကမိံ၊ တွာ၊ ရှိ။ ကေဝဇ္ဇပုတ္တံ၊ သော။ သာတိံ၊ ဘိက္ခု၊ ကို။ “အာဝုသော သာတိံ၊
 တံ၊ ယထာဟံ၊ ပ။ အနညန္တိ၊ ဟူသော။ ဝေဇ္ဇပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ကိရ၊
 ဖြစ်သတံ၊ ဟံ၊ သည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော” ဟူသော။ (ဣတံ၊ ကြ)။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ စံ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝု
 သော၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ပ။ အနညံ၊ ထိုဝိညာဏံမှ တပါးအခြားသောဝိညာဏံမဟုတ်။
 ဝေဗျာခေါ၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းသာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ အာဇာနာမိ၊ ၎င်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ဖြေဆို
 လျှောက်ထားပြီ။ အထခေါ၊ ခြံ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကေဝဇ္ဇပုတ္တံ၊ သော။ သာတိံ၊ သော။
 ဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ ကင်းစေလိုကုန်သည် ဖြစ်၍။
 အာဝုသော သာတိံ၊ ငါ့ရှင်သာတိံ။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာအဝစ၊ မပြောဆိုလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
 မာ အဗ္ဗာဝိ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဗ္ဗက္ခာနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။
 နဟိသာဓု၊ မကောင်းသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤအတိုင်း။ နဟိဝဒေယျ၊
 ဟောတော်မူသည်သာ။ “အာဝုသော သာတိံ၊ တံ။ အနေကပရိယာယေန၊ များသောအကြောင်းဖြင့်။
 ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏံသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ ပဇ္ဇယာ၊
 အကြောင်းကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ ဝိညာဏဿ၊ ၎င်း။ သမ္ပဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထံ၊ မရှိ။ ဣတံ၊ ဤသို့။
 ဝုတ္တန္တိ၊ ပြီ” ဟူ၍။ (ဣတံ၊ ဤသို့။) သမနုယုန္တိ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်၏။ သမနုဂါဟန္တိ၊ အယူကို ဝန်ခံ
 စေသော အားဖြင့် စစ်ဆေးကုန်၏။ သမနုတာသန္တိ၊ အကြောင်းကို စစ်ဆေးကုန်၏။ ဝေဗ္ဗိခေါ၊ ဤသို့
 လျှင်။ ကေဝဇ္ဇပုတ္တော၊ သော။ သာတိံ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေဟိ ဘိက္ခု၊ ဟိ၊ တို့သည်။ သမနုယုဉ္စိယမာ
 နော၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ရှိသော်။ သမနုတာသိယမာနော၊
 ရှိသော်။ “အာဝုသော ငါ့ရှင်တို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ အနညံ၊ ထိုဝိညာဏံမှ
 တပါးအခြားသောဝိညာဏံမဟုတ်။ ဝေဗျာခေါ၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊
 သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိတံ၊ ၎င်း” ဟူ၍။ ပါပကံ၊ သော။
 တဒေဝ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်။ ပရာမသာ၊ မှားသော သုံးသပ်ခြင်း
 ဖြင့်။ အဘိနိဝိဿာ၊ ရှိ။ ဝေါဟရတံ၊ ပြောဆို၏။

၃၉၇။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကေဝဇ္ဇပုတ္တံ၊ သော။ သာတိံ
 ဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ဤအယူမှ။ ဝိဝေစေတု၊ ကင်းစိမ့်သောငှါ။ နာသက္ခိံ၊ သ၊
 မစွမ်းကုန်ပြီ။ (ထူးရာကိုသာပေးအံ့)။ အထခေါ၊ ခြံ။ ပ။ ဥပသကမိံ၊ သ၊ ကုန်ပြီ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ခြံ။
 နိသန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (အဝေါ၊ စံ၊ ဝေ)။ (သာတိံ၊ သာ နာမ
 ဘန္တံ။ ပ။ အနညန္တိ၊ ပေးပြီ)။ ဘန္တံ၊ ရူး၊ မယံ၊ တို့သည်။ သာတိံ၊ သာနာမကိရ၊ ပ။ အနညန္တိ၊ ဟူ၍။

အထမ္ပ ခေါ်ကြားကုန်ပြီ။ပ။ ဝေံသို့။ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ဘန္တေ၊ရား။ကေဝဇ္ဇပုတ္တော၊
 သော။ သာတိဘိက္ခု၊သည်။ အမေ၊ တမည့်တော်တို့ကို။ ဝေံဗျာခေါ။ပ။အနညန္တိ၊ ဟူသော။တေံ၊
 ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊တို့သည်။ပ။ ဝိဝေဝေတုကာမာ၊ဖြစ်ကုန်၍။
 မာ ဝေံ အာဝုသော။ပ။ သမ္ဘဝေါတိ၊ ဟူ၍။ သမနုယုဉ္စိ၊မ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ သမနုဘာသိမ၊ ကုန်ပြီ။
 ဘန္တေ၊ရား။ ဝေံပိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ကို။ ထာမသာ၊ဖြင့်။ ပရာမသာ၊ ဖြင့်။ ဝေံဗျာ
 ခေါ။ပ။အနညန္တိ၊ ဟူ၍။ အဘိနိဝိဿ၊၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။ ယတောခေါ၊၌။ ဘန္တေ၊ရား။
 မယံ၊တို့သည်။ သာတိ ဘိက္ခု၊ သော။ကေဝဇ္ဇပုတ္တံ၊ကို။ဗေတသ္မာ ပါပကာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊မ၊ ဝိဝေဝေတု၊ငါ။
 နာသက္ခိ၊ မစမ်းနိုင်ကြကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။
 ဘဂဝတော၊အား။ အာရောစေမာတိ၊ လျှောက်ထားကြကုန်အံ့ဟူသော။ တေံ၊ကို။အဝေါစ၊ကုန်ပြီ။
 (စာပိဒိအံစပြန်စပ်ပုဒ်နက် တို့ကို ၃၉၆-စာပိဒ်ဖြင့် သိနိုင်လောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ အစပ်အဟပ်လောက်
 ရည်၍-ပေးလိုက်သည်)။

၃၉၈။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဝေံ၊
 လာလော့။ အာဝုသော သာတိ၊ သာတိ။ တံ၊ သင်္ဂကို။ သတ္တာ၊သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ မမာငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်။ ကေဝဇ္ဇပုတ္တံ၊သော။ သာတိ ဘိက္ခု၊ကို။တံ၊
 သင်သည်။ အာမန္တေတိ၊ သိစေလော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေံဘန္တေတိ၊ ကောင်း
 ပါပြီ အရှင်ဘုရား ဟူ၍။သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ဘုရား၏(စကားကို။)ပဋိဿုတွာ၊ ရှေးရှု
 နားထောင်၍။ပ။သာတိ ဘိက္ခု၊သော။ကေဝဇ္ဇပုတ္တံ၊ကို။ “အာဝုသောသာတိ၊တိ။ သတ္တာ၊သည်။တံ၊
 သင်္ဂကို။ အာမန္တေတိ၊ ဤ”ဟူသော၊ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။

☰

သာတိ၊ သာတိ။ တံဝိညာဏံ၊ ထိုသင်ပြောသော ဝိညာဏ်ဟူသည်။ ကတမံ၊နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယွာယံ၊ အကြင်သဘောသည်။ ဝဒေါ၊ ပြောဆိုတတ်၏။
 ဝေဒေယျော၊ သိတတ်၏။ တဏှ၊ တဏှ၊ ထိုထိုဘဝတို့၌။ ကလျာဏပါပကာနံ၊ အကောင်းအဆိုး
 ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊
 ခံစား၏။ (သော၊ ထို သဘောတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

မောဃပုရိသ၊ အချည်း နှီးသောယောကျ်ား။ ကဿနာမ၊အဘယ်မည်သောသူ၏။ (ဓမ္မံစပ်။)
 မယာ၊ငါဘုရားသည်။ဝေံသို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ဓမ္မံ၊ကို။ တံ၊သည်။ အာဇာနာသိနုခေါ၊ နှစ်သက်
 သနည်း။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။ မယာ၊သည်။အနေကပရိယာယေန၊ဖြင့်။ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်း
 တရားတို့ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ “ပစ္စယာ၊ ကို။ အညတြ၊၍။ ဝိညာဏဿ၊၏။
 သမ္ဘဝေါ၊သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊နန္ဒ၊ ဟောကြားသည် မဟုတ်လော့။ မောဃပုရိသ၊
 ကျား။အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။တံ၊သင်သည်။အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်း

၁။ ဝဒေတိတိ ဝဒေါ၊ဝစိကမ္မဿ ကာရကောထိ အတ္ထော။ပ။ဝေဒိယောဝ ဝေဒေယျော၊ ဇာနာတိ အနုဘဝတိစာတိ
 အတ္ထော။ ဤဒိသာနံ ဟိ ပဒါနံ ဗဟုလာ ကတ္ထုသာနေတံ သဒ္ဓဝိဒ္ဓ မညန္တိ-စသည်ဖြင့် ရိုကာ၌ မှတ်သားဘွယ်ရာ
 များလှစွာ၏။

သဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။ အမွေစေတ၊ ငါတုရားတို့ကိုလည်း။ အဗ္ဗာစိကံသိ၊ စွပ်စွဲ၏။ အတ္တာနုဉ္စကိုလည်း။ ဧကသိ၊ တူးမြို၏။ ဗဟံ၊ များစွာသော။ အပညံစ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ပသဝသိ၊ ပွားစေ၏။ မောသပရိသာ၊ ကျား။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒိသရတ္တံလုံး။ တေ၏။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၉၉။ အထံခေါင်္ဍ။ ဘဝဝါသည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေတို့။ တံ၊ ထိုသာတိကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ကေဝဇ္ဇပုတ္တော၊ သော။ သာတိ၊ သော။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဌိ။ ဥသ္မိကတောပိ၊ ပြုအပ်သော ပညာဉာဏ်ငွေ မျိုးစေ့ရှိသူသည်လည်း။ အပိနုသိယာ၊ ဖြစ်ရာ သလော။ ဣဘိသ္မိံ၊ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ ဟိသိယာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤပညာဉာဏ်ငွေ မဂ်ဖိုလ်မျိုးစေ့ရှိနိုင်ဘိရန်သည်။ နောဟိသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကန်ပြီ။ ဧဝံသ္မိံ၊ ဝုတ္တေသော။ ကေဝဇ္ဇပုတ္တော၊ သော။ သာတိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်း။ တုက္ခိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။ မက္ခိဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တကုန္တော၊ ကျသောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အစောမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ ကြံမှိုင်းလျက်။ အပ္ပဋ္ဌိဘာနော၊ ပညာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။ (အကြောင်းကို အလဂဒ္ဒါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၃၆-၂၃၇-ကိုမိုး၍ ပေးလေ)။

၄၀၀။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယံ ယဒေဝ ပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝိညာဏံ (သိမှု) ဝိညာဏံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တေန တေနော၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်သာ လျှင်။ ဝိညာဏံတော၊ ဝိညာဏံဟူ၍ သာလျှင်။ သချံ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက် ၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို၎င်း။ ရူပေစ၊ ရူပါရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝိညာဏံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏံ တော၊ စက္ခုဝိညာဏံဟူ၍ သာလျှင်။ သချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သောတဉ္စ၊ သောတ ပသာဒကို၎င်း။ သဒ္ဓေ စ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၎င်း။ ပ။ ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒကို၎င်း။ ဂန္ဓေစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို ၎င်း။ ပ။ ဇိဝုဉ္စ၊ ဇိဝုပသာဒကို၎င်း။ ရသေစ၊ ရသာရုံတို့ကို၎င်း။ ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကို၎င်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၎င်း။ မနဉ္စ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွ ဘဝင်စိတ်ကို၎င်း။ ဓမ္မေစ၊ လောကီ ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောဝိညာဏံ တော၊ မနော ဝိညာဏံဟူ၍ သာလျှင်။ သချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ ယံ ယဒေဝ ပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ မီးသည်။ ဇလတိသေယျထာပိ၊ တောက်လောင်သကဲ့သို့။ တေနတေနော၊ ထိုထိုအကြောင်းအားဖြင့် သာလျှင်။ သချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ သစ်သားထင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌဂ္ဂိတော၊ သစ်သားထင်းမီးဟူ၍ သာလျှင်။ သချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ သကလိကဉ္စ၊ ထင်းပေါက်စကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ သို့။ သကလိကဂ္ဂိတော၊ ထင်းပေါက်စမီးဟူ၍ သာလျှင်။ သချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ သို့။ တိဏဉ္စ၊ မြက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပ။ ဂေါမယဉ္စ၊ နွားချေးကိုလည်း။ ပ။ ထုသဉ္စ၊ ဖွဲကိုလည်း။ ပ။ သင်္ကာရဉ္စ၊ အမှိုက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိသည်။ ဇလတိသေယျထာပိ၊ သို့။ သင်္ကာရဂ္ဂိတော၊

၁။ ဥာထမဟာ ဥသ္မာ တေဿ အတ္တိတိ ဥသ္မိပ။ ပညာဓိမေဿ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ အပိနု အတ္တိတိ- စသည်ဖြင့် အလဂဒ္ဒါပမသုတ် ဝိကာယုဒ်၏။

အမှိုက်မီးဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ သက္ခေသို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မနောဝိညာဏံတေဝ၊ ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ သို့။ ဂစ္ဆတိ၏။

၀၀၀

၄၀၁။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒံ ဣန္ဒြိယန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဣတိ သို့။ ပဿထ၊ ရှုမြင်ကြကုန်၏လော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ သို့။ ပဿထ၊ ကုန်၏လော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဣန္ဒြိယံ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တံသည်။ နိရောဓေမ္ပံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ။ ပဿထ၊ ကုန်၏လော။ ဣတိ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဒံ ဣန္ဒြိယန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ ဖြစ်သလော။ နောဿ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ။ ကံတော၊ ယံမှားသူ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း (ဝိစိကိစ္ဆာ) သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သလော။ နောဿ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ သို့။ ကံတော၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံသည်။ ဘူတံ၏။ တံသည်။ နိရောဓေမ္ပံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိသလော။ နောဿ၊ မရှိသလော။ ဣတိ သို့။ ကံတော၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ဖြစ်ပါ၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒံ ဣန္ဒြိယန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဣတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုမြင်သူ၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ (အတ္တိ၏။) သာ၊ သည်။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်သလော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ကင်းပျောက်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဣတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတော၊ ၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ (အတ္တိ၏။) သာ၊ သည်။ ပဟိယတိ၊ လော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ကင်းပျောက်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ သည်။ ဘူတံ၏။ တံသည်။ နိရောဓေမ္ပံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဣတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတော၊ ၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ (အတ္တိ၏။) သာ၊ သည်။ ပဟိယတိ၊ လော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒံ ဣန္ဒြိယန္ဓာငါးပါးကို။ ဘူတန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏ ဟူ၍။ ဣတိပိ၊ ဣန္ဒြိယံလည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဣတ္ထိ၊ ဣန္ဒြိယန္ဓာငါးပါး၌။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ၊ ကင်းသော ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ ဣန္ဒြိယံ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို။ အာဟာရသမ္ဘဝန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထိ၊ ၌။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ယံသည်။ ဘူတံ၏။ တံ၊

၁။ ပဟိယတိန္တိ တေ ရူပံ၊ သူယတေတိ စ ကေနစိ-ဘေဒစိန္တာနှင့်အညီ ပဟိယတိ-ကို ကတ္တုရုပ် ကြံသည်။
၂။ ယောမိ ပဌမေ-နိတိ-သုတ်ဖြင့် ပဌမာ ဗဟုဝစနန္တ ဝေါ-ပြီးသည်။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ-စသည်နှင့် တူလျက် လိင်္ဂတ်ပေး။

ကို။ နိဗ္ဗေဒဓမ္မန္တိ ဟူ၍။ ဣတိပိ ဤသို့လည်း။ ဝေါတို့သည်။ တွေ့၍။ နိဗ္ဗိဒ္ဓိကိစ္ဆာလော။ ဣတိ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေရား။ ဝေါ၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒါကို။ ဘူတန္တိ၏ဟူ၍။ ယထာဘူတံအတိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယဖြင့်။ သုဒ္ဓိဋ္ဌိကောင်းစွာရှုမြင်အပ်သလော။ ဣတိ၏။ ဘန္တေရား။ ဝေါ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တုမေ သင်တို့သည်။ ဝေါဤသို့။ ပရိသုဒ္ဓါ စင်ကြယ်သော။ ဝေါ ဤသို့။ ပရိယောဒါတံ ဖြူစင်သော။ ဣဒိဋ္ဌိ။ ဤဉာဏ်အမြင်ကို။ စေအလ္လီယေထ၊ အကယ်၍ ကပ်ငြိကုန်ငြားအံ့။ စေကေလာယေထ၊ အကယ်၍ မြူးထူးလျက်နေကုန်ငြားအံ့။ စေဓနာယေထ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာကဲ့သို့ မက်မောကုန်ငြားအံ့။ စေမမာယေထ၊ အကယ်၍ ငါ့ဥစ္စာဟု မြတ်နိုးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ အပိ စင်စစ်။ မေသည်။ နိတ္ထရုဏတ္တာယ၊ ဩဃလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ဒေသိတံ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဂဟဏတ္တာယ၊ စုံလမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နောဒေသိတံ ဟောတော်မူအပ်သော။ ကုလ္လုပမံ ဖောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မံကို။ တုမေ သင်တို့သည်။ အာဇာနေယျာထန၊ နှစ်သက်ကြကုန်၏လော။ ဣတိ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ ရား။ ဝေါ ဤအမေးသည်။ နောဟိ မသင်ပါ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တုမေ တို့သည်။ ဝေါသို့။ ပရိသုဒ္ဓါ သော။ ဝေါသို့။ ပရိယောဒါတံ သော။ ဣဒိဋ္ဌိ။ ဤဝိပဿနာ ဉာဏ်အမြင်ကို။ စေ န အလ္လီယေထ၊ အကယ်၍ မကပ်ငြိကုန်ငြားအံ့။ စေ န ကေလာယေထ၊ အကယ်၍ မြူးထူးလျက် မနေကုန်ငြားအံ့။ စေ န ဓနာယေထ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာကဲ့သို့ မမက်မောကုန်ငြားအံ့။ စေ န မမာယေထ၊ အကယ်၍ ငါ့ဥစ္စာဟု မမြတ်နိုးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ အပိစင်စစ်။ မေသည်။ နိတ္ထရုဏတ္တာယ၊ ဩဃလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဒေသိတံ သော။ ဂဟဏတ္တာယ၊ ငှါ။ နောဒေသိတံ သော။ ကုလ္လုပမံ သော။ ဓမ္မံကို။ တုမေ တို့သည်။ အာဇာနေယျာထန၊ လော။ ဣတိ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေရား။ ဝေါ နှစ်သက်ပါကုန်၏။

၄၀၂။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏၎င်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှာမိုးကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ တို့၏၎င်း။ (တနည်း)ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီး သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ပရိသန္ဓေကို ရှာကုန်သော။ ဘူတာနံဝါ၊ သေက္ခပုထုဇဉ်တို့၏၎င်း။ ငွိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ အာဟာရာ၊ အာဟာရဘို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဩဋ္ဌာရိကောဝါ၊ ဝတ္ထုကြမ်းတန်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမောဝါ၊ ဝတ္ထုနူးညံ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကဗဠိကာရော၊ အလုပ်အလေ့ ပြုအပ်သော။ အာဟာရော၊ အာဟာရရ၎င်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြှောက်သော။ ဖသော၊ ဖဿအာဟာရ၎င်း။ တတိယာ၊ သုံးခုမြှောက်သော။ မနောသဇ္ဇေတနာ၊ စေတနာအာဟာရ၎င်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြှောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်အာဟာရ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေအာဟာရာ၊ ဤအာဟာရတို့သည်။ ကိ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သနည်း။ ကိ သမုဒယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိ ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန် သနည်း။ ကိ ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစရှိကုန်သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်၏။ တဏှာ သမုဒယာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင် ဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမွန်အစရှိကုန်၏။

ဘိက္ခုဝေတို့။ အယံတဏှာစ၊ ဤတဏှာသည်လည်း။ ကိန္နိဒါနာ၊ သနည်း။ပ။ ဘိက္ခုဝေ
 တို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊
 သင်္ခါရတို့သည် (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏)။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊
 ဝိညာဏ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။) ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊
 နာမ်ရုပ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊
 စက္ခာယတနစသော ခြောက်ပါးသော အာယတနသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ သဠာယတနပစ္စယာ၊
 ကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊
 ။)။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊
 သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဘဝပစ္စယာ၊
 ကြောင့်။ ဇာတိဘဝသစ်၌ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊
 အိုခြင်း သေခြင်းသည်၎င်း။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊
 ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း တို့သည်၎င်း။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။) ဝေ၊
 ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာမဖက် သက်သက်သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။
 သမုဒယော၊ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။

၄၀၃။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိတေ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံဟူသော ဤစကားကို။
 ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ (ငါတုရား) မိန့်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နောဝါ၊ မဖြစ်
 လေသလော။ ဧတ္ထ၊ ဤအကြောင်း အကျိုးဖြစ်ရာ၌။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ အဘယ်ပုံဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္ဓေရား။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဇာတိ
 ပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိတ္ထေ၌။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏ (စိတ်သည်)။ ဝေဟောတိ၊ ဤပုံ ဖြစ်ပါ၏။

ဘဝပစ္စယာဇာတိတိ တေကို။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။
 ဇာတိ၊ သည်။ ဟောတိနုခေါ၊ လော၊ နောဝါ၊ လော။ ဧတ္ထေ၌။ ကထံဝါဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ။
 ဘန္ဓေရား။ ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိတိတ္ထေ၌။
 နောတို့၏ (စိတ်သည်)။ ဝေဟောတိ၊ ။ပ။ ဘန္ဓေရား။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊
 တို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။)။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ ဧတ္ထေ ၌။ နော၊ တို့၏ (စိတ်သည်)။ ဝေ
 ဟောတိ၊ ။။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

၄၀၄။ ဘိက္ခုဝေတို့။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခုဝေတို့။ တုဗ္ဗေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။
 ဝေသိ။ ဝဒေဿ၊ ကုန်၏။ အဟမ္မိ၊ ငါတုရားသည်လည်း။ ဝေသိ။ ဝဒေမိ၊ ။။ ဣမသ္မိ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော
 အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရ စသော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ။။ ဣမဿ၊
 ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးသည်။ ဥပ္ပုဇ္ဇတိ၊
 ။။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ သင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။)။ သင်္ခါရ
 ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံဝိညာဏံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ။ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာ
 မဖက် သက်သက်သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ။။

အဝိဇ္ဇာယတော၊ အဝိဇ္ဇာဏိသာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ တပ်ခြင်း ကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။ သင်္ခါရနိရောဓာ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏ နိရောဓော၊ ဝိညာဏ်၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်၎င်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသာ၊ တို့သည်၎င်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဝေံသ္မိံ၊ ကေဝလဿ၊ သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၎င်း။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။

၄၀၅။ ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏ နိရောဓောတိ ဝေံ၊ ဇာတိ။ပ။ နိရောဓော ဟူသော ဤစကားကို။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နောတိ၊ မဖြစ်လေသလော။ ဧတ္ထ၊ ဤအကြောင်း အကျိုးချုပ်ရာ၌။ ကထံဝါ ဟောတိ၊ (သင်တို့စိတ်)အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္ဓေ၊ ဘန္ဓေ၊ ဘန္ဓေ၊ ဘန္ဓေ။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။) ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏ နိရောဓောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏ (စိတ်၌)။ ဝေံ ဟောတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပါ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဣတိ တလုံးအကြေကြံ)။ပ။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ နော၊ တို့၏ (စိတ်၌)။ ဝေံဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၄၀၆။ ဘိက္ခဝေသ္မိံ။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခဝေသ္မိံ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ တုမေပိ၊ တို့သည် လည်း။ ဝေံသ္မိံ။ ဝဒေထ၊ ကုန်၏။ အဟမ္မိ၊ သည်လည်း။ ဝေံ သ္မိံ။ ဝဒါမိ၊ ၎င်း။ ဣမသ္မိံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ စသော အကြောင်း တရားသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးတရား သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမဿ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရား၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးတရားသည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်၏။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ သင်္ခါရ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။ပ။ ကေဝလဿ၊ သတ္တဝီဝံနှင့် မဖက် သက်သက်သော ၎င်း။ တေဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၎င်း။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဟောတိ၏။

၄၀၇။ ဘိက္ခဝေသ္မိံ။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဝေံ ဇာနန္ဒာ၊ ဤသို့ သိကုန်သော်။ ဝေံပဿန္တာ၊ ဤသို့မြင်ကုန်သော်။ “မယံ ငါတို့သည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ပြီးသောကာလ၌။ အဟေ သုမ္ပ နု ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးခဲလေကုန်သလော။ အဘိတမဒ္ဓါနံ၊ နုအဟေသုမ္ပနုခေါ။ မဖြစ်ဘူးခဲလေကုန် သလော။ အဘိတမဒ္ဓါနံ၊ ကိ ၎င်း။ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ အဟေသုမ္ပနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးခဲလေကုန်သနည်း။ အဘိတမဒ္ဓါနံ၊ ကထံ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဍာန်သည်။ အဟေသုမ္ပနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးခဲလေကုန်သနည်း။ မယံ တို့သည်။ အဘိတမဒ္ဓါနံ၊ ကိ ၎င်း။ ဟုတု၊ အဘယ်အမျိုးဇာတ်ဖြစ်ကုန်၍။ ကိ ၎င်း။ အဟေသုမ္ပ နုခေါ၊ အဘယ်အမျိုးဇာတ်ဖြစ်ဘူးခဲလေကုန်သနည်း။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဗ္ဗန္တိ၊ ရှေ့ အဘို့ (ခန္ဓာစသည်) သို့သော်လည်း။ ပဋိဝေယျာထ နု၊ (တကျာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်) တဖန်ပြေးသွားကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္ဓေ၊ ဘန္ဓေ၊ ဘန္ဓေ။ ဝေံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

၁။ ကေဝလဿာတိ။ပ။ သုဒ္ဓဿ ဝါ သတ္တဝီရဟိတဿာတိ အတ္ထော။ ၎င်း။ အဂ္ဂကဿာ။
 ၂။ ဇာနန္ဒာ ပဿန္တာ-အရ ဝိပဿနာနှင့် တကွသော မဂ်ဥာဏ် ယူလေ။

ဘိက္ခဝေတို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဝေဇာနန္ဒာ၊ ကုန်သော်။ ဝေပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ “မယံ၊ တို့သည်။ အနာဂတမဒ္ဒါနံ၊ လာလတ္တံ့ သော ကာလ၌။ ဘဝိဿာမနုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ လောပ။ မယံ၊ တို့သည်။ အနာဂတမဒ္ဒါနံ၊ ဤ။ ကိံ၊ သည်။ ဟုတု၊ ကုန်၍။ ကိံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမနုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း” ဣတိ၊ ဤသို့။ အပရန္တဝါ၊ နောက်အဖို့ (ခန္ဓာစသည်) သို့သော်လည်း။ ပဋိဓာဝေယျာထန၊ တဖန် ပြေးသွားကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေတို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဝေဇာနန္ဒာ၊ ကုန်သော်။ ဝေပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ “အဟံ၊ သည်။ တေရဟိဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်မဒ္ဒါနံ၊ ယခု ဖြစ်ဆဲကာလ၌လည်း။ အသိန္နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နော အသိန္နုခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ကိံ၊ သည်။ အသိန္နုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ကထံ၊ သည်။ အသိန္နုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ ဘယ်ဘဝမှ။ အာဂတောနုခေါ၊ လာခဲ့သနည်း။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ကုဟိံ၊ ဘယ်ဘဝသို့။ ဂါမိ၊ သွားမည့်သူသည်။ ဘဝိဿတိန္နုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ လေနည်း” ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ကထံကထံ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှား၍သည်။ အဿထန၊ ဖြစ်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ ဝေပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂရ၊ အလေးပြုထိုက်သော သူတည်း။ သတ္တုဂါရဝေနစ၊ ဘုရားကို ရိုသေလေးစားခြင်းဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျာထန၊ ဆိုကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ ဝေပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ “သမဏော၊ ဘုရားဟူသော သမဏသည်။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ သမဏာနာမ၊ သမဏမည်ကုန်သော။ မယံစ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေယျာထန၊ ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ ဝေပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ အညံ၊ (ငါဘုရားမှ) တပါးသော တိတ္ထိကို။ သတ္တာရံ၊ ဆရာဟူ၍ ။ ဥဒ္ဓိသေယျာထန၊ ညွှန်ပြကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ ဝေပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ များစာသော (တိတ္ထိ) သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏။ ယာနိတာနိ ဝတ ကောတုဟလ မင်္ဂလာနိ၊ အကြင် ဝတ်အကျင့် မမြင်စဘူး အထူး-အဆန်းကို စုံစမ်းကြည့်ရှုလိုခြင်း မင်္ဂလာတို့သည် ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ သာရတော၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်။ ပစ္စာဂစ္ဆေယျာထန၊ တဖန်ယူကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တုမာကံ၊ သင်တို့သည်။ ယဒေဝ၊ အကြင်တရားစကားကိုသာလျှင်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဉာဘံ၊ သိအပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံ၊ တိုင်။ ဝိဒိတံ၊ ထင်ရှားသိအပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုသိမြင်သော တရားသဘောကိုသာလျှင်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဝဒေထနန၊ ဆိုကုန်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ မှန်ပါ၏ဘုရား။

၁။ ဝတ ကောတုဟလမင်္ဂလာနိတိ ဝတသမာဒါနာနိစ ဒိဋ္ဌိကုတုဟလာနိစ ဒိဋ္ဌိသုတမင်္ဂလာနိစ ။ အဋ္ဌကထာ။

ဘိက္ခုဝေတို့။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခုဝေတို့။ မေ၊ ငါတရားသည်။ သန္နိဋ္ဌိကေန၊ ကိုယ်
 တိုင်သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်သော။ အကာလိကေန၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်သော။ ယေပဿိ-
 ကေန၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သော။ သြပနေယျိကေန၊ မိမိစိတ်ထဲ၌
 ဆောင်ယူခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ဝိညုဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗေန၊ သိအပ်
 ခံစားအပ်သော။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤတရားဖြင့်။ တုမေ၊ တို့ကို။ ဥပနိတာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေအပ်ပြီ။
 “ဘိက္ခုဝေတို့။ အယံဓမ္မော၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်သော တရားတည်း။ ပ။
 ဝိညုဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်သော တရားတည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယန္တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ငါဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ဧတံ၊ ဤသန္နိဋ္ဌိကော-အစရှိသော
 စကားကို။ ဣဒံ၊ ဤသင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိအပ်သည်၏ အဖြစ် (တုမှောက်သာမညာတံ) စသည်ကို။
 ပဋိစ္စစုံ၍ ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄၀၈။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ခေါယန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏။ သန္နိပါတာ၊
 ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်ဟူသော သတ္တဝါ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မာတာပိတရောစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ ပေါင်းဖော်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ အမိသည်လည်း။ ဥတုနိ၊ ဥတုလာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့ရောက်ထိုက်သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ပစ္စုပဋိတော၊ ရှေးရှုအနီး၌တည်
 သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ နေဝဟောတိ
 မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ။ မာတာပိတရောစ၊ တို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ သည်လည်း။ ဥတုနိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ သည်လည်း။
 ပစ္စုပဋိတော၊ တည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ဖြင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ နေဝ
 ဟောတိ၊ တည်း။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ယတောစ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မာတာပိတရောစ၊
 တို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ သည်လည်း။ ဥတုနိ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ သည်လည်း။ ပစ္စုပဋိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တတော၊
 ထိုအခါ၌။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိဏ္ဏံ၊ တို့၏။ သန္နိပါတာ၊ ကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဘိက္ခုဝေတို့။ တမေနံ ဂဗ္ဘံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဟူသော သတ္တဝါကို။ မာတာ၊ သည်။ နဝါမာသေ၊
 ကိုးလပတ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒသဝါမာသေ၊ ဆယ်လပတ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ကုစ္ဆိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်။
 မဟတာ၊ ကြီးစွာသော။ ဂရုဘာရံ၊ လေးလံသောဝန်တည်းဟူသော။ သံသယေန၊ (ဇီဝိတသံသယ
 ဖြင့်) အသက်၌ကြီးစွာသော ယုံမှားခြင်းဖြင့်။ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်ရ၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ တမေနံ၊
 ထိုသတ္တဝါကို။ မာတာ၊ သည်။ နဝန္တံ ဝါမာသာနံ၊ ကိုးလတို့၏၎င်း။ ဒသန္တံ ဝါမာသာနံ၊ ဆယ်လတို့၏
 ၎င်း။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ မဟတာ၊ သော။ သံသယေန၊ ဖြင့်။ ဂရုဘာရံ၊ ကို။ ဝိဇာယတိ၊
 မွေးဖွား၏။ ဇာတံသမာနံ၊ မွေးဖွားပြီးဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ သကေနလောဟိ-
 တေန၊ မိမိ၏နို့ ရည်ဖြင့်။ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူ၏။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ယဒိဒံ မာတုထညံ၊ အကြင်အမိနို့ ရည်

၆

၁။ မဟန္တေန ဇီဝိတသံသယေနာတိ။ ပ။ ဧဝံ ပဝတ္ထ ဇီဝိတ သံသယေန ဝိပုလေန ဂရုတရေန သံသယေန၊
 ဋီကာ။ ဤ၌ ဂရုတရေန သံသယေန-ဟု ဖွင့်သည်ကိုထောက်၍ ဂရုဘာရံ-ပုဒ်သည် တမေနံ ဂဗ္ဘံ၏ ဝိသေယနမဟုတ်။
 သံသယေန-ပုဒ်၏ ဝိသေယနံသာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဋီကာနှင့် ညှိ၍ “ဂရုဘာရံသော။ သံသယေန၊ ဖြင့်”ဟု
 ပါဠိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ သံသယေန ဂရုတရေန-ဟူ၍သော်၎င်း။ သံသယေန ဂရုဘာရေန-ဟူ၍သော်၎င်း
 ရှိမှ စာအသွားအလာ ပို၍ ပြောင့်ရာ၏။

သည်။ အတ္တိ၊ ဇီ၊ တေ၊ ထိုအမိန့် ရည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ လောဟိတံ၊ လောဟိတမည်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ သခေါ သော ကုမာရော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးထွားခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ (စက္ခုစသော) ဣန္ဒြေတို့၏။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ ၍။ ကုမာရကာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ယာနိတာနိကိဋ္ဌာပနကာနိ၊ အကြင်ကစားဖွယ်တို့သည်။ (ကိဋ္ဌန္တိတေနာတိ ကိဋ္ဌနံ။ ကိဋ္ဌနမေဝ ကိဋ္ဌနကံ။ ။၉)။ သန္တိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုကစားဖွယ်တို့ဖြင့်။ ကိဋ္ဌတိ၊ ကစား၏။ သေယျထိဒံ၊ ဤကစားဖွယ်တို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဝက်ကံ၊ တွန်ငယ်သည်၎င်း။ ဘဒ္ဒိကံ၊ ကျည်းသားရိုက်ခြင်းသည်၎င်း။ မောက္ခစိကံ၊ ဂျမ်းထိုးခြင်းသည်၎င်း။ (ဘားကစားလည်းဟူ) စိကံလကံ၊ စကြာငယ်၎င်း။ ပတ္တာဠကံ၊ ခွက်ငယ်၎င်း။ (စလယ်တောင်း ပြည်တောင်းတည်း) ရထကံ၊ ရထားငယ်၎င်း။ ဇေနကံ၊ လေးငယ်၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ သခေါ သော ကုမာရော၊ သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကို။ အန္ဓာယ၊ ၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပရိပါကံ၊ ကို။ အန္ဓာယ၊ ၍။ ဣဋ္ဌေဟိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္ဓေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ စိတ်ကိုပိုးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်ကုန်သော။ ရဇနိယေဟိ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျေဟိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ သောတဝိညေယျေဟိ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေဟိ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဘာနဝိညေယျေဟိ၊ ဘာနဝိညာဏ်ဖြင့် နှံအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓေဟိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဇိဝှိဝိညေယျေဟိ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဣဋ္ဌေဟိ၊ ကုန်သော။ ကန္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယျေဟိ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့အပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤ သို့။) ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲအပ်သည်ဖြစ်၍ ။ သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ။ (သမပ္ပိတော-သမဂီဘူတော၊ ကိုလိုပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍) ပရိစာရေတိ၊ တင့်တယ်စံပယ်၏။

၄၀၉။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပိယရူပေ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။ သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာတပ်၏။ အပ္ပိယရူပေ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသစိတ်ဖြစ်၏။ အနုပဋိတကာယသတိစ၊ မထင်သောကိုယ်၌ သတိ ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ပရိတ္တစေတသော၊ ကိလေသာတို့သည်ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြတ်အပ်သော အကုသိုလ် စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။ (ပရိတ္တစေတသောတိ ကိလေသေဟိ ပရိတော ခဏ္ဍိတစိတ္တော။ ဋီကာ)။

အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဖလသမာပတ်၌။ ပါပကာ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ တေ အကုသလာဓမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို၎င်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အနုရောဓိရောဓံ၊ လိုက်လျောခြင်း (ရာဂ) ဆန့်ကျင်ခြင်း (ဒေါသ) သို့။ သမာပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော်လည်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမ

သုခံဝါ၊ဆင်းရဲချမ်းသာ မဟုတ်သည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံဝေဒနံ၊ အကြင်
 ဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊သည်။ တံဝေဒနံ၊ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ အဘိဝေဒတိ၊
 ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာဟု ပြောဆို၏။ အဇ္ဈောသာယ၊ သက်ဝင်စွဲလမ်း၍ (တံကျာဖြင့် မျို၍လည်းဟူ)။
 တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ တံဝေဒနံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝေဒတော၊ သော။
 အဇ္ဈောသာယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏(သန္တာန်၌။) နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်း
 (တဏှာ)သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ယာနန္ဒိ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊
 ၏။) တံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်မည်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ဥပါဒါန-
 ပစ္စယာ၊ စွဲလမ်းမှု(ဥပါဒါန်) ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝ၊ ဥပပတ္တိဘဝသည်။
 (သမ္မတိ၊ ၏။) ဘဝပစ္စယာ၊ ကမ္မဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 (ဖြစ်ပွားခြင်း)သည်။ (သမ္မတိ၊၏။) ဇာတိပစ္စယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 ဇရာမရဏံ၊ ဆိုခြင်း သေခြင်းသည်၎င်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနုဿုပါယာသာ၊တို့သည်၎င်း။
 သမ္မတိ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊သို့။ ဧကဝလဿ၊ သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ သည်။
 ဟောတိ၊၏။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။

☰

၄၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော။ ပ။ ဘဂဝါ၊
 ဘုန်းရှိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဒေဝကံ၊
 နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္ထိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊
 ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤဩကာသလောကကို။ (အကြောင်းစုဋ္ဌဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်
 စာပိုဒ် ၂၉၁-၂၉၂-၂၉၃-၂၉၄-၂၉၅-၂၉၆၊နှင့်တူပြီ)

☰

၄၁၁။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်
 သော။ ပညာယ၊ ပညာကို။ ဒုဗ္ဗလိကရဏေ၊ အားနည်းအောင်ပြုတတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်
 သော။ ဣမေနိဝရဏေ၊ ဤ နိဝရဏတို့ကို။ ယာယ၊၍။ ကာမေဘိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။
 ဝိဝိဇ္ဇေ၊ ကင်း၍ ဆိတ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဘိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေ၊ သာလျှင်။
 သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ (ဝိတက်ရှိသော)။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ (ဝိစာရ
 ရှိသော။) ဝိဝေကဗေ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာသော။ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။(အကြောင်းကို စာပိုဒ် ၈၂-၈၃
 ပေးလေ)။

၄၁၂။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ကို။ ဒိသု၊၍ ။ ပိယရူပေ၊သော။ ရူပေ၌။
 နုသာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာမတပ်။ အပ္ပိယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၌။ နုဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသစိတ်မဖြစ်။
 ဥပဋ္ဌိတကာယသတိစ၊ ထင်သောကိုယ်၌ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လည်း။ အပ္ပမာဏစေတသော၊ အတိုင်း
 အရှည်မရှိသော မဂ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။

အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယတ္ထ၊၌။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ တေအကုသလာမော၊ တို့သည်။ အပရိ
 သေသာ၊ ကုန်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကို၎င်း။ တဉ္စပညာဝိမုတ္တိံ၊ ကို၎င်း။ ယထာ

၁။ စာပိုဒ် ၃၀၆-၅၄၄၊ ၂၀၁-၅၄၄၊ ဤစာပိုဒ် ၄၀၉-၅၄၄၊ အဇ္ဈောသာယ-ပုဒ်ကို ဖွင့်၏။ အချို့အရာ၌ ပိယ
 မတ္တ-ပုဒ်တို့ ထည့်စွဲကပ်ဖွင့်သေး၏။

ဘူတံ၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ နေ။ သော၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ အနုရော၊ ဝိရောဓိပုဟိနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသော လိုက်လျောခြင်း (ရာဂ) ဆန့်ကျင်ခြင်း (ဒေါသ) ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ကိစ္ဆိ၊ သော။ ယံဝေဒနံ၊ ကိ။ ဝေဒေတိ၊ နေ။ သော၊ သည်။ တံဝေဒနံ၊ ကိ။ နာတိနန္တတိ၊ မနုစံသက်။ နာဘိဝေဒတိ၊ ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာ ဟု မပြောဆို။ နာဇ္ဈော သာယ၊ သက်ဝင် စွဲလမ်းခြင်း မဖြစ်မူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ နေ။ ။ (အကြွင်းသည် ဤသုတ် ၄၀၉-စာပိုဒ်မှီ၍ သိသာပြီ)။

☰

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ (ဒေသီတံ၊ ဟောထားအပ် သော။) ဣမံ ခေါ၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တံ၊ ဤတဏှာသင်္ခယ ဝိမုတ္တံ ဒေသနာကို။ (တဏှာ၏ ကုန်ရာန်ဗျာန်ကိုအာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်ပုံ ညွှန်ပြချက်ကို။) တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဓာရေထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ကေဝဇ္ဇပုတ္တံ၊ သော။ သာတိ၊ နေ။ သော။ ဘိက္ခုပန၊ ကိကား။ မဟာတဏှာ ဇာလ တဏှာသင်္ခယပုတ္တံ၊ ကြီးမားစွာသောတဏှာကုန်ရက်၊ တဏှာထုတ်လျှောက်ဖြင့် စွမ်းမိ ဖွဲ့မိသူဟူ၍။ (ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်လော့။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ္တံ၊ သည်၊ နိဋ္ဌတံ၊ ပြီ။

၉-မဟာအထပုရသုတ်

၄၁၅။ (ဝေ မေ သုတံပေးမြဲ)။ ကေသမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂေသု၊ အင်္ဂတိုင်းတို့၌။ အထပုရံ နာမ၊ အထပုရမည်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂမင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ နေ။) တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ သမဏာသမဏာတိ၊ ရဟန်း ရဟန်း တို့ ဟူ၍။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ တုမေ၊ ပန၊ သင်တို့သည်လည်း။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သို့တို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ သမဏမှာတိ၊ ငါတို့ ရဟန်းဖြစ်ကုန်၏ဟု။ ပဋိဇာနာထ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေသံ ဝေါ၊ ထိုသင်တို့သည်။ ဝေ သမညာနံ၊ ဤသို့ သမဏဟူသော အမည်ရှိကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဝေပဋိညာနံ၊ ဤသို့ သမဏဟု ဝန်ခံကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ သည်။ သမဏကရဏာစ၊ သမဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏကရဏာစ၊ ဗြာဟ္မဏ ဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်ကုန်၏။ ။

၁။ ယေဓမ္မာ သမာဒါယ ပရိပုရိတာ သမိတပါပဇမဏံစ ဗာဟိတပါပဗြာဟ္မဏံစ ကဓေန္တိတိ အတ္ထော၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာဖြင့် ကတ္ထုသင်္ခယပုရသုတ္တံကဲ့သို့ ရှိ၏။ မဟုတ်။ သမဏကရဏံ ဗြာဟ္မဏ ကရဏံ-၌ ကရဏံကို ကရဏသင်္ခယ ပြုရမည်။ အကြင်တရားတို့သည် သမဏဗြာဟ္မဏဖြစ်အောင် ပြုပေးတတ်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့သည် သမဏဗြာဟ္မဏဖြစ်ကြောင်း တရားတို့ပေတည်း။ ပိယော-ကို ပိတိဇနကော-ဖြင့် ကတ္ထုသင်္ခယပုရသုတ္တံ ကမ္မသင်္ခယ ကိုသာ ပြုသကဲ့သို့တည်း။ ထိုကြောင့် သမဏဖြစ်ကြောင်းဟု ပြန်ဆိုသည်။

တေဓမ္မော တို့ကို။ သမာဓါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ကျင့်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ (နော-ကား အနက် မရှိ)။ အယံသမညာစ၊ ဤသမဏအမည်
 သည်လည်း။ သစ္စာ၊ မှန်သောအမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အယံပဋိညာစ၊ ဤသမဏဟု ဝန်ခံခြင်း
 သည်လည်း။ ဘူတာ၊ ဟုတ်မှန်သော ဝန်ခံခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေသဉ္စ၊
 အကြင်သူတို့၏လည်း။ စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂီလာန ပစ္စယတေသဗ္ဗပရိက္ခာရ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း
 ကျောင်း (အိပ်ရာ နေရာ) အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာ အဆောက်အဦ
 ဖြစ်သော ဆေးကို။ ပရိဘုရားမ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမေသု ငါတို့၌။ တေ
 ကာရာ၊ ထိုပြုလုပ်ခြင်းတို့သည်။ (ထိုပစ္စည်းတို့ကို လှူကြောင်း ကောင်းသော စေတနာတို့သည်)။
 မဟပ္ပလာ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသာ၊ များသော အာနိသင် ရှိကုန်သည်။
 ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အမှာကဇ္ဇေဝ၊ ငါတို့၏လည်း။ အယံပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်သည်။
 အဝဉ္စာ၊ မမြဲသည်။ သဖလော၊ အကျိုးရှိသည်။ သဉ္စဒြယာ၊ တိုးပွားခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ကြံ
 အားထုတ်အပ်၏။

၄၁၆။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သမဏကရဏာစ၊ သမဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပြာဟူဏ
 ကရဏာစ၊ ပြာဟူဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ “ဟိရောတ္ထပေန၊ ရှက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
 ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့ ဟူ၍။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊
 အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရံခါ။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ “ဟိရောတ္ထပေန၊
 နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။
 တ္ထောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို ပြုအပ်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ သာမညတ္ထော၊ သမဏအဖြစ်
 ဟူသော မဂ်ဖိုလ်အကျိုးသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်။
 ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော။ ကရဏိယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိတော့ပြီ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော
 စိတ်အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်လျှင်။ တုဉ္စိံ၊ နှစ်သက်ခြင်း
 သို့။ အာပဇ္ဇေယျာယ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာရောစေယျာမိ၊
 ဟောကြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပဋိဝေဒယျာမိ၊ သိစေအံ့။ သာမညတ္ထိကာနံ၊ သမဏ
 အဖြစ်ဟူသော မဂ်ဖိုလ်အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သည်။ သတိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဥတ္တရိံ၊
 အထက်ဖြစ်သော။ ကရဏိယေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ သာမညတ္ထော၊ သည်။
 မာပရိဟာယိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်။

၄၁၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ “နော
 ငါတို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော။ ကာယသမာစာရော၊ ကိုယ်အမှုအရာသည်။ ဥတ္တာနော၊
 ပေါ်လွင်သည်။ ဝိဝဇ္ဇော၊ မဖုံးလွှမ်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဆိဒ္ဓဝါစ၊ ကိလေသာတို့၏ ဝင်စရာ
 အပေါက်ရှိသည်လည်း။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သံဝုတော စ၊ ပိတ်ထားအပ် သည်လည်း။
 ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တာယ စ ပန ပရိသုဒ္ဓကာယ သမာစာရတာယ၊ ထို စင်ကြယ်သော

၁။ ဥဒ္ဓံဥဒ္ဓံ တစနာတိတိ ဥတ္တာနောပ။ ဥပဗုပရိ ဥဂ္ဂတုဂ္ဂဏော ပါကဇ္ဇောဝ ဟောတိ၊ ဇိကာအလိုအဆင့်
 ဆင့် တိုးထက်ထင်ရှားသည်ဟု ပြန်။

ကိုယ်အမှုအရာရှိသည်၏ အပြစ်ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နေဝ ဥက္ကံသေဿာမ၊ မမြင့်တင်ကုန်အံ့။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဝမ္ဘောဿာမာတိ၊ မရှုတ်ချကုန်အံ့” ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥက္ကရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဝစီသမာစာရော၊ နှုတ်အမှုအရာသည် (နှုတ်အကျင့်တရားသည်)။ ဥက္ကာနော၊ ပေါ်လွင်သည်။ ဝိဝဇ္ဇော၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥက္ကရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ မနောသမာစာရော၊ စိတ်အမှုအရာသည် (စိတ်အကျင့်တရားသည်)။ ဥက္ကာနော၊ သည်။ ဝိဝဇ္ဇော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥက္ကရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးမှုသည်။ ဥက္ကာနော၊ သည်။ ဝိဝဇ္ဇော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥက္ကရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ “ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒါရာ၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ နနိမိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ (ယောကျ်ား မိန်းမ-လှမလှ ဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော) အမှတ်အသားကို စွဲယူလေ့မရှိကုန်သည်။ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိ၊ (လက်ခြေသဏ္ဍာန် ပြုံး ရယ်ဟန်စသော အသေးစိတ်) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို စွဲယူလေ့မရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ယတွာမိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ ဇနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မော၊ တို့သည်။ အန္ဓာသဝေယံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ၍။ ပ။ ဆာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံကို။ ဇာယိတွာ၊ နံ၍။ ပ။ ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတွာ၊ သာယာ၍။ ပ။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့သိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတွာ၊ တွေ့သိ၍။ ပ။ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မ္ဗေ၊ သဘောတရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ပ။ အာပဇ္ဇိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥက္ကရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ “ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညုနော၊ (ရှာမိုး သုံးဆောင်ခြင်းတို့၌) အတိုင်းအရှည်ကိုသိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ယောနိသော၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာဟရိဿာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့။ ဒဝါယ၊ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟရိဿာမ၊ မသုံးဆောင်ကုန်အံ့။ မဒါယ၊ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ မဏ္ဍနာယ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နအာဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဝိဘူသနာယ၊ အရေ

အဆင်းကြည်လင်ခြင်းငှါ။ နအာဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ
 ငွိတိယာ ဝေ၊ တည်တံ့ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝယာပနာယဝေ၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝဝိဟိ သူပရ
 တိယာဝေ၊ ဆာလောင်မွတ်သိတ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ရုံငှါ သာလျှင်။ ယာဝဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယဝေ၊
 သာသန ဗြဟ္မစရိယ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။
 အာဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်း
 ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ မွတ်သိတ်ခြင်းဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ဂါမ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်
 ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ စားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါ-
 ဒေဿာမ၊ မဖြစ်စေကုန်အံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ယတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်
 မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ဗာသုဝိဟာရောစ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိတိ၊
 လတ္တံ့။ ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ။ (အကြွင်းတူပြီ) ။

၄၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ “ဇာဂရိယံအနု၊ နိးကြား
 ခြင်း၌။ ယတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဒိဝသံ၊ နေ့အခါ၌ (နေ့အခါပတ်လုံး)။
 စက်မေန၊ စကြံ သွားခြင်းဖြင့်၎င်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ အာဝရဏိယေဟိ၊ (ကုသိုလ်
 တရားတို့ကို) ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏတရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေဿာမ၊
 သုတ်သင်ကုန်အံ့။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယာမံ (ပတ်လုံး)၌။ စက်မေန၊ ဖြင့်၎င်း။
 နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ အာဝရဏိယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေဿာမ၊
 ကုန်အံ့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈမံယာမံ၊ မဇ္ဈမယာမံ၌။ ဒက္ခိဏေန ပထေနေ၊ လကျာနံတောင်းဖြင့်။
 ပါဒေ၊ (လကျာ)ခြေ၌။ ပါဒံ၊ (လက်ဝဲ)ခြေကို။ အစွာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်ကာ တင်ထား၍။
 သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟု
 အမှတ်သည်ကို။ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ သိဟသေယံ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။
 ကပ္ပေဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စိမံယာမံ၊ ပစ္စိမယာမံ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။
 စက်မေန၊ ဖြင့်၎င်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ အာဝရဏိယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။
 ပရိသောဓေဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့။ ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊
 အပ်၏။ (အကြွင်းတူပြီ) ။

☰

၄၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ “သတိသမ္ပဇညေန၊
 သတိသမ္ပဇညန့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ အဘိက္ခန္ဓေ၊ ရွှေသို့
 တိုးလတ်သော်။ ပဋိက္ခန္ဓေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိကုန်
 သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ အာလောကိတေ၊ တည်တည့်ကြည်လတ်သော်၎င်း။ ဝိလောကိတေ၊
 စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ သမိဉ္စိတေ၊ ကွေး
 သော်၎င်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရိ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ သံဃာဋီ
 ပတ္တစိဝရဓာရဏေ၊ ဒုက္ခံ သပိတ် သကန်းတို့ကို (သုံးစွဲသောအားဖြင့်) ဆောင်လတ်သော်။
 သမ္ပဇာနကာရိ၊ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ အသိတေ၊ စားလတ်သော်၎င်း။ ပီတေ၊ သောက်လတ်
 သော်၎င်း။ ခါယိတေ၊ ခဲစားလတ်သော်၎င်း။ သာယိတေ၊ လျက်လတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရိ၊
 သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဥစ္စာရပဿာဝကံမ္ပေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုလတ်သော် (စွန့်လတ်သော်)။

သမ္ပဇာနကာရီ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဂတေ၊ သွားလတ်သော်၎င်း။ ဝိတေ၊ ရပ်လတ်သော်၎င်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်လတ်သော်၎င်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်လတ်သော်၎င်း။ ဇာဂရိယေ၊ နိုးလတ်သော်၎င်း။ ဘာ သိတေ၊ ပြောဆိုလတ်သော်၎င်း။ တုဏှိတာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီအသိ ဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမတိ၊ ကုန်အံ့ ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိဘဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရံခါ။ တမ္ပာကံ၊ တို့၏။ “ဟိရောတ္တပေဗ္ဗန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမ္မ၊ ကုန်၏။ နော၊ ဟို၏။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ဝစသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ မနောသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ အာဇီဝေါ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ ကုန်သည်။ အမ္မ၊ ကုန်၏။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညုနော၊ ကုန်သည်။ (အမ္မ၊ ကုန်၏။) ဇာဂရိယံအနု၌။ ယုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ (အမ္မ၊ ကုန်၏။) သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမ္မ၊ ကုန်၏။ တောဝတာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ ပြီ။ တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ ပ။ နုတ္တိတိ၊ မရှိ ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿါ၏။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၄၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှ ဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောက်၎င်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကို၎င်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို ၎င်း။ ကန္တာရံ၊ ချောက်ကို၎င်း။ ဂိရိဂူဟံ၊ တောင်ခေါင်းကို၎င်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကို၎င်း။ ဝနပုတ္တံ၊ တောအုပ်ကို၎င်း။ အဗ္ဗောကာသံ၊ လွင်ပြင်ကို၎င်း။ ပလာလပုဉ္စံ၊ ကောက်ရိုးပုံကို၎င်း။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲပြီးလတ်သော်။ ပလ္လကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတော၊ ဧေ၍။ ဥဇံ၊ ပြော၎င်း။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေး၍။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌ ပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ လောကေ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓ)လောက၌။ အဘိဇ္ဈံ၊ ရှေး၍ကြံတတ်သော အဘိဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ အဘိဇ္ဈာမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဗျာပါဒ ကင်းသော စိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၎င်း။ သဗ္ဗပါဏာဘူတဟိတာနုကမ္မိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပိုးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၎င်း။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓိသည် ဖြစ်၍၎င်း။ အာလောကဿ၊ အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သတော၊ သတိရှိသည် ဖြစ်၍၎င်း။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ညွှန် ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝုပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဍဝိကိစ္ဆော၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လှန်မြောက်ပြီးသဖြင့်ဖြစ်၍၎င်း။ ကုသလေထ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အကထံကထိ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၎င်း။

၄၂၆။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။
 ဣဏံ၊ (အဘိုးနှင့်တကွသော သူတပါး၏) ကြွေးမြီကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကမ္မန္တေ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း
 စသောအလုပ်တို့ကို။ ပယောဇေယျ၊ အားထုတ်ရာ၏ ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တေကမ္မန္တာ
 ထိုအလုပ်တို့သည်။ သမိဇ္ဈေယျံ၊ ပြည့်စုံကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ပေါရာဏာနိ၊
 အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိစ ဣဏမူလာနိ၊ အကြင် ကြွေးမြီးရင်းတို့သည်လည်း။ (သန္တိကုန်၏။)
 တာနိစ၊ ထိုကြွေးမြီးရင်းတို့ကိုလည်း။ ဗျန္တိကရေယျ၊ ကင်းအောင်ပြုရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။
 ဥတ္တရံ ၊ ပိုလွန်သော။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းကျန်သောဥစ္စာသည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ သားမယားကို
 မွေးမြူခြင်းငှါ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ “အဟံ ခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ ရှေး၌။
 ဣဏံ၊ ကြွေးမြီကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ ကမ္မန္တေ၊ ဘိက္ခုကို။ ပယောဇေယံ ၊ အားထုတ်ပြီ။ တဿ မေထိုငါ၏။
 တေကမ္မန္တာ၊ တို့သည်။ သမိဇ္ဈံ သ၊ ကုန်ပြီ။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပေါရာဏာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ စ
 ဣဏမူလာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗျန္တိ၊ ကင်းရှင်းအောင်။ အကာသံ ၊
 ပြီ။ မေ ၏။ ဥတ္တရံ ၊ သော။ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ ငှါ။ အတ္တိတိ၊ ရှိသေး၏”
 ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြွေးမြီ
 ကင်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။
 သောမနဿံ၊ ရှင်လန်းခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။

ဘိက္ခုဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရီသည်။
 ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။ (ဒုက္ခိတောတိ သဉ္ဇာတဒုက္ခော။ ဋီကာ)။ ဗာဠဂိလာနော၊ ပြင်းစွာ
 နာသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏ (စိတ်၌)။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်လည်း။ နုစ္ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ (ဝါ၊ မဆာ။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဗလမတ္တာ၊ အားသည်လည်း။
 (အားအနည်းငယ်သည်လည်း)။ (အပံ ဗလံ ဗလမတ္တာ၊ အပ္ပတ္တောဟိ အယံ မတ္တာသဒ္ဓေါ၊ မတ္တာသုခ
 ပရိစာဂါထိ အာဒိသုဝိသ၊ ဋီကာ)။ နုစ္ဆာဒေယျ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အပရေန
 သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမူ။ မုတ္တေယျ၊ လွတ်မြောက်ရာ၏။ အဿ၊
 ၌။ ဘတ္တံ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ (မြိန်ယုက်ရာ၏။) အဿ၊ ၏။ ကာယေ
 ၌။ ဗလမတ္တာ၊ အားသည်လည်း။ သိယာ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ “အဟံ ခေါ၊ ငါသည်ကား။
 ပုဗ္ဗေ ၌။ အာဗာဓိကော၊ သည်။ ဒုက္ခိတော၊ သည်။ ဗာဠဂိလာနော၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ပြီ။
 မေ ငါ၏ (စိတ်၌)။ ဘတ္တံ၊ သည်လည်း။ နုစ္ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ မေ ငါ၏။ ကာယေ
 ၌။ ဗလမတ္တာ၊ သည်လည်း။ နုစ္ဆာသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ သော၊ အဟံ၊ ထိုအားမရှိသောငါသည်။ တေရဟိ၊
 ယခုအခါ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမူ။ မုတ္တေ၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မေ ၏ (စိတ်၌)။
 ဘတ္တံ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေတိ၊ နှစ်သက်၏။ မေ ၏။ ကာယေ ၌။ ဗလမတ္တာ၊ သည်လည်း။
 အတ္တိတိ၊ ၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊
 ကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ သောမနဿံ၊ ကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။

၁။ ကမ္မန္တေ ၌။ ပယောဇေယျ၊ ယှဉ်ရာ၏ဟူ၍သော်လည်းပေး။ ပ-ဥပသာရ သည် အနုဝတ္ထကဖြစ်အံ့။ ယူ-
 ယှဉ်ခြင်း အနက် ဟောသောကြောင့် ခွေပုဒ် ၌ ဟု ပေး။ ပ-ဥပသာရသည် ဝိသေသက ဖြစ်အံ့။ ယူ-အားထုတ်ခြင်း
 အနက်ဟောသောကြောင့် ခွေပုဒ် တို့ကိုဟုပေး။

ဘိက္ခုဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဒေါ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာ ဗန္ဓနာ၊ ထိုနောင်အိမ်အဖွဲ့မှ။ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ အဗ္ဗယေန၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်။ မုစ္ဆေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်စီးခြင်း သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှလည်း။ နစအဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ “အဟံခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဗန္ဓနာဂါရေ ၌။ ဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော (အဟံ)၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ တမှာဗန္ဓနာ၊ မှ။ သောတ္တိနာ၊ စွာ။ အဗ္ဗယေန၊ အားဖြင့်။ မုစ္ဆော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နတ္ထိစာတိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ ဟူ၍။ တေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုနောင်အိမ်မှ လွတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို (စိတ်ကျေနပ်မှုကို)။ လဘောထ၊ ရာ၏။ သောမနဿ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ အဂ္ဂေစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခုဝေတို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒါသော၊ ကျန်ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အနတ္တာဓိနော၊ မိမိနှင့် မစပ်သည်။ (မိမိကိုယ်ကို မိမိအစိုးမရသည်)။ ပရာဓိနော၊ တပါးသော သူတို့နှင့်သာ စပ်သည် (တပါးသောသူတို့ကသာ စိုးပိုင်သည်)။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယေနကာမဂ်မော၊ အလိုရှိရာ အရပ်သို့ သွားနိုင်သည်။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ။ သော၊ သည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာ ဒါသဗျာ၊ ထိုကျန်၏ အဖြစ်မှ။ မုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ အတ္တာဓိနော၊ မိမိနှင့်သာ စပ်သည် (မိမိ ကိုယ်ကို မိမိ အစိုးရသည်)။ အပရာဓိနော၊ တပါးသော သူတို့နှင့်မစပ်သည် (သူတပါးတို့ မစိုးပိုင်သည်)။ ဘုဇိသော၊ ကျန်အဖြစ်မှ လွတ်သူသည် ။ (မိမိအလိုအတိုင်း စိုးပိုင်ခွင့်ရှိသူသည်)။ ယေန ကာမဂ်မော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခုဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဓနေ၊ ဥစ္စာနှင့်တကွသော။ သဘောဂေါ၊ စည်းစိမ် နှင့်တကွသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကန္တာရဒ္ဒါနမဂ္ဂံ၊ ရေမရှိသော အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့။ ပဋိ ပဇ္ဇေယျ၊ သွားရာ၏။ သော၊ သည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာကန္တာရာ၊ မှ။ သောတ္တိနာ၊ စွာ။ အဗ္ဗယေန၊ အားဖြင့်။ နိတ္ထရေယျ၊ လွန်မြောက်ရာ၏။ အဿ၊ ၏။ ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နစအဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣကံယထာ၊ ကြွေးမြီကဲ့သို့၎င်း။ ဧရာဂံ ယထာ၊ အနာကဲ့သို့၎င်း။ ဗန္ဓနာဂါရံ ယထာ၊ နောင်အိမ်ကဲ့သို့၎င်း။ ဒါသဗျာယထာ၊ ကျန်အဖြစ်ကဲ့သို့ ၎င်း။ ကန္တာရဒ္ဒါနမဂ္ဂံယထာ၊ ရေမရှိသော အခွန်ရှည်သော ခရီးခဲကဲ့သို့၎င်း။ အပဟိနေ၊ မပယ်အပ် ကုန်သေးသော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ နိဝရဏေ၊ ဤနိဝရဏတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သမန ပဿတိ၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်၏။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အာဏက္ခယထာ၊ ကြွေးမြီ မရှိသူ၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၎င်း။ အာဧရာဂံယထာ၊ အနာ မရှိသူ၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၎င်း။ ဗန္ဓနာမောက္ခံ ယထာ၊ နောင်အိမ်မှ လွတ်သူကဲ့သို့၎င်း။ ဘုဇိဿယထာ၊ မိမိအလိုအတိုင်း

၁။ ဘုဇော အတ္တနော ယထာသုခဝိနိယောဂေါ ဣဿော ဣစ္စိတဗ္ဗော ဧတ္တာထိ ဘုဇိဿော၊ သာမိကော သော ပန အပရသန္တကတယ အတ္တနော သန္တကောထိ ဝုတ္တော၊ ဤကား။

စိုးပိုင်သူကိုကဲ့သို့၎င်း။ ခေမန္တဘူမိ ယထာ၊ ဘေးမရှိရာမြေအရပ်ကိုကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။
ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေနိဝရဏေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊
၌။ သမနုပဿတိ၊ နိ။

၄၂၇။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်
ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဓုဗ္ဗလိကရဏေ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
ဣမေနိဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ (အကြောင်း စာပိုဒ် ၅၁-ကြည့်ပေး)။ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်။ ဣမေဝ ကာယံ၊ ဤရူပကာယကိုသာလျှင်။ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝရဏကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ (ပီတိသုခတည်းဟူသောရေဖြင့်)။ အဘိသန္ဓေတိ၊ စိစွတ်
စေ၏။ ပရိသန္ဓေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိစွတ်စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စေ၏။ ပရိပူ
ရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်နှံ့ စေ၏။ အဿ၊ နိ။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော ကောဠာသဂ္ဂိ သော။
ကာယဿ၊ နိ။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပုရံ၊ မန့် သော အရပ်မည်သည်။
ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှလည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ နှာပကောဝါ၊ ရေချိုးသမားသည်
သော်၎င်း။ နှာပကန္တေဝါသီဝါ၊ ရေချိုးသမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။
နှာနိယစက္ကာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန်တို့ကို။ အာကိရိတော၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပရိပေါ
သကံ ပရိပေါသကံ၊ ဆုတ်ဖျန်း၍ ဆုတ်ဖျန်း၍။ သန္ဓေယျ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏။ (အစိုင်အခဲပြုရာ၏။)
သာယံနှာနိယပိဏ္ဍိ၊ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန် အစိုင်အခဲသည် (ထိုဆုပ်ပြာခဲသည်)။ သေဟာနုဂတာ၊
ရေဟူသောအစေးသည် အစဉ်ဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သေဟာပရေတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည်
ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ သေဟေန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ သန္တရဗာဟိရာ၊
အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ။ ဖုဋ္ဌာ၊ ပြည့်နှံ့ သည်။ နစပတ္တရိနိ၊ ယိုလည်း မယိုမီးသည်။ ဟောတိ၊ နိ။
ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ နိ။

၄၂၈။ (ပုနစပရံမှ အပ္ပုရံယောတိ-အထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ်-၅၁-နှင့် ဤသုတ်စာပိုဒ်
၄၂၇-ကြည့်ပေးလေ)။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥဗ္ဗိဒေါဒက္ခောထွက်သော စမ်းရေရှိ
သော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ၂။ အဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရွှေအရပ်၌။
ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာ အပေါက်ဝသည်။ နေဝ အဿ၊ မရှိရာ။ ပစ္စိမာယဒိသာယ၊
အနောက်အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ နိ။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဥတ္တမာယ ဒိသာယ၊ မြောက်
အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ နိ။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒက္ခိကာယဒိသာယ၊
တောင်အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ နိ။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်လည်း။
ကာလေန ကာလံ၊ ငံဖန်ရံခါ။ သမ္မာဓာရံ၊ အရည်သည်ထန်စွာ။ န အနုပဝေစ္ဆေယျ၊ မရွာရာ။
အထခေါ၊ ၌။ တမ္ဘာဝ ဥဒကရဟဒေါ၊ ထိုရေအိုင်မှသာလျှင်။ သိတာ၊ အေးလှစွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊
ရေအယဉ်သည်။ ဥဗ္ဗိဒ္ဓိတ္တာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေဝ ဥဒကရဟဒေါ၊ ထိုရေအိုင်ကိုပင်လျှင်။
သိတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဓေယျ၊ စိစွတ်စေရ၏။ ပ။ ဟောတိ၊ နိ။

၁။ သဗ္ဗာဝတောတိ အကာရဏ အာကာရော ကတော၊ သဗ္ဗာဝယဝတောတိ အတ္ထော။ ဝိ။
၂။ မ-၂၂၅၁-စာပိုဒ်၌ ဥဒကရဟဒေါ ဝဗ္ဗိဒ္ဓိရာ ဥဗ္ဗိဒေါဒက္ခော-ရှိ၏။

၄၂၉။ ပုနစပရံမ သုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ-အထိ ဘယဘေရဝသုတ်စာပိုဒ် ၅၁-နှင့် ဤသုတ် စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်၍ပေးလေ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာညှိတော့၌၎င်း။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ပဒုမာ ကြာတော့၌၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကကြာတော့၌၎င်း။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန် သော။ ဥဒကော ၌။ သံဝဇာနိ၊ ကြီးပွားကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္ဓောနိမဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ကြီးပွားကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာ နိဝါ၊ ကြာညှိတို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကကြာတို့ သည်၎င်း။ အဿ၊ ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ ထိုကြာညှိ စသည်တို့သည်။ ယာဝစဂ္ဂါ၊ အဖျားတိုင်အောင်၎င်း။ ယာဝစ မူလာ၊ အရင်းတိုင်အောင်၎င်း။ သိတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘိသန္ဓာနိ၊ စွတ်စိုကုန်၏။ ပရိသန္ဓာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုကုန်၏။ ပရိပုဏ္ဏနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ကုန်၏။ ပရိပ္ပုဋ္ဌာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပျံ့နှံ့ ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝတံ၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိကုန်သော။ အဿ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ထို ကြာညှိတို့၏၎င်း။ အဿပဒုမာနိဝါ၊ ထိုပဒုမာကြာတို့၏၎င်း။ အဿပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ ထိုပုဏ္ဏရိက ကြာတို့၏၎င်း။ သိတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပုဋ္ဌံ၊ မပျံ့နှံ့ သော အရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိလည်း။ န အဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဟောတိ။ ။

၄၃၀။ (ပုနစပရံမ အပ္ပုဋ္ဌံဟောတိ အထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁ နှင့် ဤ သုတ်စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပရိသော၊ သည်။ သြဒါတေန၊ ဖြစ်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ သသိသ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရပေတွာ၊ ခြံ၍။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသော။ (ကောဠာသရိသော လည်းဟူ)။ ကာယဿ၊ ရူပကာယအား။ သြဒါတေန၊ သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပုဋ္ဌံ၊ မန့် သောအရပ် မည်သည်။ (မလုံခြုံသော အရပ် မည်သည်လည်းဟူ)။ ကိဉ္စိစိုးစဉ်းမျှလည်း။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ။ ။

၄၃၁။ (သော ဧဝံ မှ အနုဿရတိအထိ ဘယဘေရဝသုတ်စာပိုဒ် ၅၂-ကို ရှု၍ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပရိသော၊ သည်။ သကမ္မာ၊ မိမိနေရာဖြစ်သော။ ဂါမာ၊ ရွာမှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ဂါမံ၊ (ဒုတိယ)ရွာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ တမ္ပာပိဂါမာ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။ အညံ၊ သော။ ဂါမံ၊ (တတိယ)ရွာ သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ား သည်။ တမ္ပာဂါမာ၊ ထို(တတိယ)ရွာမှ။ သကံယေဝဂါမံ၊ မိမိနေရာ ရွာသို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ ပြန်ခဲ့ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ “အဟံ ခေါ၊ ငါသည် သာလျှင်။ သကမ္မာဂါမာ၊ မိမိနေရာ (ပဌမ) ရွာမှ။ အမံဂါမံ၊ ထို(ဒုတိယ)ရွာ သို့။ (မ ၂၇-သုတ် ၂၅၇-ပိုဒ်၌ အညံ-ရို၏။) အဂစ္ဆံ၊ သွားဘူးပြီ။ တတြာပိ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာ၌ လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တည်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဧဝံ၊ ဤ သို့။ နိသိဒိ၊ ထိုင်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ပြောဆိုခဲ့ဘူးပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ တမ္ပာပိ ဂါမာ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။ အမံဂါမံ၊ ထို (တတိယ)ရွာသို့။ အဂစ္ဆံ၊ ပြီ။ တတြာပိ၊ ထို(တတိယ)ရွာ၌လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။

ဝေံ၊ သို့။ နိသီဒိံ ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ အဘာသိံ ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ တုက္ခိ၊ သည်။ အဟောသိံ ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တမ္ဘာဂါမာ၊ ထို(တတိယ)ရွာမှ။ သကံယဝဂါမံ၊ မိမိရွာသို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂတော၊ ပြန်ရောက်သည်။ အမှီတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၄၃၂။ (သော ဝေံ မှပဇာနာတိအထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၃-ကို ရှု၍ ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဒ္ဓါရာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရှိကုန်သော။ ဒွေအဂါရာ၊ အိမ်နှစ်လုံးတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်နှစ်လုံး၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္ဓေပိ၊ ဝင်ကုန်သည်သည်းဖြစ်ကုန်သော။ နိက္ခမန္ဓေပိ၊ ထွက်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုစကံမန္ဓေပိ၊ လူးလာ ပြန်ခပ် သွားကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုဝိစရန္ဓေပိ၊ ထိုမှ ဤမှ သွားလာသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၄၃၃။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ သော်။ ။ (အကြွင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဗ္ဗတသခေပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အစ္စ္စော၊ ကြည်လင်သော။ ဝိပ္ပသန္ဓော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော။ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စရန္တိမိ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌန္တိမိ၊ ရပ်တည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သိပ္ပိသမ္ပုကမ္ပိ၊ ယောက်သွား ခရုကိုင်း။ သက္ခရကထလိကမ္ပိ၊ ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းကိုင်း။ မစ္ဆဂုမ္ပမ္ပိ၊ ငါးအပေါင်းကိုင်း။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ “အယံဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။ အစ္စ္စော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္ဓော၊ ။ အနာဝိလော၊ ကျ၊ တတြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ သိပ္ပိသမ္ပုကာပိ၊ တို့သည်ကိုင်း။ ဣမေ သက္ခရကထလာပိ၊ တို့သည်ကိုင်း။ ဣမေမစ္ဆဂုမ္ပာပိ၊ တို့သည်ကိုင်း။ စရန္တိပိ၊ သွားလည်းသွားကြကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တိပိတိ၊ ရပ်တည်လည်း ရပ်တည်ကြကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဿ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ ။

၄၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤသို့သောရဟန်းကို။ သမဏောဣတိပိ၊ သမဏဟူ၍ကိုင်း။ ပြာဟ္မဏောဣတိပိ၊ ပြာဟ္မဏဟူ၍ကိုင်း။ နာတကောဣတိပိ၊ နာတကဟူ၍ကိုင်း။ ဝေဒဂုဣတိပိ၊ ဝေဒဂုဟူ၍ကိုင်း။ သောတ္ထိယောဣတိပိ၊ သောတ္ထိယ ဟူ၍ကိုင်း။ အရိယောဣတိပိ၊ အရိယာဟူ၍ကိုင်း။ အရဟံဣတိပိ၊ အရဟံဟူ၍ကိုင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဏော၊ သမဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ သံကိလေသိကာ၊ ပုန်စေတတ် ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ တဖန်ဆက်အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်သော။ အာယတိံ ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဏော၊ သမဏ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဗာဟိတာ၊ မကောင်းမှုမှ အပပြုအပ်ကုန် ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ နှာတာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဆေးလျှော် အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ နှာတကော၊ နှာတကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဒိတာ၊ မဂ်ညွှန်ဖြင့် သိအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ နိဿုတာ၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီး သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ သောတ္တိယော၊ သောတ္တိယမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ အာရကာ၊ ကိလေသာတို့ကို သတ်အပ်ကုန်ပြီး သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ အရိယော၊ အရိယာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ အာရကာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ အရဟံ၊ အရဟံမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြ)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ မဟာအာထပုရသုတ္တံ၊ မဟာအာထပုရသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

၁၀-စူဠအာထပုရသုတ်

၄၃၅။ (ဝေံမေသုတံ။ ပ။ ပစ္စယောသံ-ပေးမြ) ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ သမဏာသမဏာတိ၊ ရဟန်း၊ ရဟန်းဘို့ဟူ၍။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ကောင်း စွာသိ၏။ (အကြွင်းမဟာအာထပုရသုတ်စာပိုဒ် ၄၃၅-နှင့်တူပြီ)။

၄၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဏသာမိဗိပ္ပုဝိပဒံ၊ ရဟန်းတို့၏ လျှောက်ပတ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပနေ္စော၊ ကျင့်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဇ္ဈာသုဿ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှု၊ ကြံဖန်ခြင်း (အဘိဇ္ဈာ) များသော ။ ကဿစိ၊ တစ်စုံတယောက်သော။ ယဿဘိက္ခုနော၊ ခေါ်။ အဘိဇ္ဈာ၊ သည်။ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဗျာပန္နစိတ္တဿ၊ တောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏။ ကောနေဿ၊ အမျက်သွက်လေ့ရှိသော။ ပ။ ဥပနာဟိဿ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရှိသော ။ ပ။ မက္ခိဿ၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ် ကို ခြေဖျက်ခြင်းရှိသော။ ပ။ ပလာသိဿ၊ အင်တူပြိုင်ခြင်းရှိသော။ ပ။ ဣဿုကိဿ၊ ငြူစူစောင်း

၁။ နိဿုတတ္ထာတိ သမုစ္ဆေဒပဟာနဝသေန သန္တာနတော သပ္ပသော နိဟထတ္တာ။ ဇိကာ။
၂။ ပရဘဏ္ဍာဒိအဘိဇ္ဈာယနသီလာ။ (စာပိုဒ် ၃၇-အဋ္ဌကထာ) ရှေးရှု၊ ကြံဖန်ခြင်းများသော ရှေးရှု ကြံဖန်လေ့ရှိသော ရှေးရှု၊ ကြံဖန်တတ်သောဟူလည်းပေး။
၃။ ဗျာပန္နစိတ္တာတိ ပကတိဘာဝဝိဟေနေန ဝိပန္နစိတ္တာ။ (စာပိုဒ် ၃၈၊ အဋ္ဌကထာ) စာပိုဒ် ၄၄၀-၌ ဝိပန္နစိတ္တာ ပုတ်ဘူတစိတ္တာဟု ဖွင့်၏။

မြောင်းခြင်း ရှိသော။ပ။ မစ္ဆဒိဿ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော။ပ။ သဌဿ၊ စဉ်းလဲသော။ပ။ မာယာ-
ဝိဿ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသော။ပ။ပါပိစ္ဆဿ၊ ယုတ်မာသော အလှိုရမှက်ရှိသော။ပ။မိစ္ဆာဒိဌိကဿ၊
ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသော။ကဿစိ၊ သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ ဧ၊မိစ္ဆာဒိဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဌိသည်။
အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ဧ။ ဘိက္ခဝေတို့။ သမဏမလာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏
အညစ်အကြေးဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဒေါသာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ပျက်စီးစေတတ်ကုန်သော။
သမဏကသဋ္ဌာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏ အနှစ်သာရမဲ့ကြောင်း အရှိန်အစော် မဲ့ကြောင်းဖြစ်ကုန်
သော။ ။(ဧတေ ဥပ္ပဇ္ဇိတော။ပ။ ကသဋ္ဌေ နိရောဇေ ကဗျေန္တိ-မိလာပေန္တိ၊ တသ္မာ သမဏ
ကသဋ္ဌာတိ ဝုစ္ဆန္တိ။ အဋ္ဌကဿ။ ။ကသဋ္ဌတိ အသာရေ၊ နိရောဇေတိ နိတ္တေဇေ။ ဋီကာ)။ ။
အာပါယိကာနံ၊ အပါယ်ဘိဉ္ဇ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ဒုဂ္ဂတိဝေဒနိယာနံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘိဉ္ဇ မကောင်းကျိုး
ကို ခံစားစေတတ်ကုန်သော။ဣမေသံ ဌာနာနံ၊ဤ အဘိဇ္ဈာစသော အကြောင်းတို့ကို။ အပ္ပဟာနာ၊
မပယ်မြင်းကြောင့်။ “သမဏသာမိပိပ္ပဋိပဒံကို။ နပဋိပနောတိ၊ ကျင့်သော ရဟန်းမဟုတ်”ဟူ၍။
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥဘတောဓာရံ၊ အသွားနှင်ဖက်ကို။ ပိတနိသိတံ ?၊
ရေဖြင့် ဆတ်၍ ကျောက်၌ သွေးအပ်သော။ မတဇံနာမ၊ မတဇမည်သော ?။ အာဝုဇောတံ၊
လက်နက်မျိုးသည်။ အဿ၊ရာ၏။ တံ၊ထိုလက်နက်မျိုးသည်။ သံဃာဋီယာ၊ အအိမ်ဖြင့်။ သမ္မာရုတံ၊
ကောင်းစွာဖုံးထားအပ်သည်။ သမ္မလိဝေဌိတံ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရပ်ပတ်အပ်သည်။
အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ တထူပမံ၊
ထိုမတဇမည်သော လက်နက်နှင့် တူ၏ ဟူ၍။ အဟံ၊သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၄၃၇။ဘိက္ခဝေတို့။ သံဃာဋီကဿ၊ ချုပ်စပ်အပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံသောသူ၏။ သံဃာဋီ
ဓာရဏမတ္တေန၊ ချုပ်စပ်အပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ကာမျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။
အဟံ၊သည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အစေလကဿ၊ အဝတ်မဝတ်သောသူ၏။
အစေလကမတ္တေန၊ အဝတ်မဝတ်ကာမျှဖြင့်။သာမညံကို။ အဟံ၊သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေတို့။
ရဇောဇလ္လိကဿ၊ မြူအညစ်အကြေး ကို ဆောင်သောသူ၏။ရဇောဇလ္လိကမတ္တေန၊ မြူအညစ်အကြေး
ကို ဆောင်ကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဥဒကောရောဟကဿ၊ (မကောင်းမှုကို မျှောအံ့ဟု တနေသုံးကြိမ်) ရေသို့
သက်ဆင်းသောသူ၏။ဥဒကော ရောဟဏမတ္တေန၊ (မကောင်းမှုကို မျှောအံ့ဟု တနေသုံးကြိမ်)ရေသို့
သက်ဆင်းကာမျှဖြင့်။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၁။ ဘိက္ခုနော အဘိဇ္ဈာလုဿ-စသော ပုဒ်တို့ကို ဆဋ္ဌိကတ္တားကြံလျက် အပ္ပဟိနာ၌ စပ်၍ ဟောနော
နိုင်သေးသည်။
၂။ သမဏသာဝဿ မလာ၊ သမဏသာဝဋ္ဌသနာ။ ။ဋီကာ။
၃။ ပိတနိသိတန္တိ ဥဒကပိတံ စေဝ သိလာယစံ သုနိသံသိတံ။ အဋ္ဌကဿ။
၄။ သံကို တစည်းဖြင့် ထိုက်၍၊ ထိုမှရသော သံမှုန်ကို သံဘင်္ဂါနှင့်ပေါင်း၍ ကြိုးကြာမိသော ကြက်ငှက်တို့ကို
ကျွေး၊ ၎င်းကြက်ငှက်တို့ မစင်မစန့်နိုင်၍ သေလျှင် ဝမ်းပိုက်ကိုခွဲ၍ ၎င်းသံမှုန်ကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် ဧရခေး၊ ဤသို့
ခုနှစ်ကြိမ်တိုင် ပြုလုပ်၍ရသော သံမှုန်တို့ကို ကျမ်းကျင့်လှသော ပန်းဘဲသို့အပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဓားမျိုးသည်
မတဇတည်း။ အကယ်၍ ငှက်ထို့မသေခဲ့သော် ၎င်းထို့ကိုသတ်၍ သံမှုန်တို့ကိုထုတ်ယူနိုင်သည်အတိုင်း ပြုလုပ်အပ်သော
ဓားမျိုးသည် မတဇော ဇာတန္တိ မတဇံ အရ-မတဇ လက်နက်တည်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ရုက္ခမူလိကဿ၊ သစ်ပင်ရင်း၌နေသောသူ၏။ ရုက္ခမူလိကမတ္တေန၊ သစ်ပင်ရင်း၌
နေကာမျှဖြင့်။ ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဗ္ဗောကာသိကဿ၊ ဟင်းလင်းပြင် (လွင်တီးခေါင်) ၌ နေသောသူ၏။
အဗ္ဗောကာသိကမတ္တေန၊ ဟင်းလင်းပြင်၌ နေကာမျှဖြင့်။ ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဥဗ္ဗဋ္ဌကဿ၊ အထက်၌ ရပ်တည်လျက်နေသောသူ၏။ ဥဗ္ဗဋ္ဌကမတ္တေန၊
အထက်၌ ရပ်တည်လျက်နေကာမျှဖြင့်။ ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပရိယာယဘတ္တိကဿ၊ (ဓာတုကြိမ်-လက္ခဏာကြိမ်) အကြိမ်အားဖြင့်
အစာစားသောသူ၏။ ပရိယာယဘတ္တိကမတ္တေန၊ အကြိမ်အားဖြင့် အစာစားကာမျှဖြင့်။ ပ။
နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မန္တဇ္ဈာယကဿ၊ မန္တန်ကို သရဇ္ဈာယ်သောသူ၏။ မန္တဇ္ဈာယကမတ္တေန၊
မန္တန်ကို သရဇ္ဈာယ်ကာမျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဇဠိလကဿ၊ ဆံကျစ်ရှိသော သူ၏။ ဇဠာဓာရဏမတ္တေန၊ ဆံကျစ်ကို ဆောင်
ကာမျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သူတပါးစည်းစိမ်တို့၌ ရှေးရှု ကြံဖန်ခြင်း များသော။ (ဝါ၊
ကြံဖန်လေ့ရှိသော။) သံဃာဋီကဿ၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရုံသောရဟန်းသည်။ သံဃာဋီ
ဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာ၊ ကို။ စေ ပဟိယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအံ့။ ဗျာပနုစိတ္တဿ၊
ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသော။ သံဃာဋီကဿ၊ သည်။ သံဃာဋီဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ ဗျာပါဒေါ၊
ကို။ စေ ပဟိယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအံ့။

ကောဓနဿ၊ သော။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ သော။ သံဃာဋီကဿ၊ သည်။ သံဃာဋီဓာရဏ
မတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ စေ ပဟိယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအံ့။ (ဝေ၊ ဤသို့ ပယ်အပ်
သည်ရှိသော်။) “ဘဒြမုခ၊ တင်္ဂတယ်သော (ကောင်းသောလည်းဟူ) မျက်နှာရှိသော ချစ်သား။ တို့၊
သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ သံဃာဋီကော၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရုံသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။
အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ သံဃာဋီကဿ၊ သော။ တေ၊ သင်သည်။ သံဃာဋီ
ဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာ၊ ကို။ ပဟိယိဿတိ၊ ပယ်အပ်လတ္တံ့။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ သည်။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟိယိဿတိ၊ လတ္တံ့။” ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဇာတမေဝ၊ မွေးဖွားကာစ
သာလျှင်ဖြစ်သော။ တမေန၊ ထိုသူငယ်ကို။ မိတ္တာ၊ မိတ်ဆွေတို့သည်၎င်း။ အမစ္စာ၊ အပေါင်းအဖော်တို့
သည်၎င်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်၎င်း။ နံသံဃာဋီကံ၊ ကို။ ကံရေယံ၊
ကုန်ရာ၏။ သံဃာဋီကတ္တမေဝ၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ် ရုံသူ၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ သံဓာဒပေယံ၊
ဆောက်တည်စေကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမ၊ ဤလောက
၌။ ကေစံ၊ အချို့သော။ အဘိဇ္ဈာလံ၊ သော။ သံဃာဋီကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၏။
။ ပ။ ကေစံ၊ သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သံဃာဋီကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၏။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သံဃာဋီကဿ၊ ၏။ သံဃာဋီဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ နဝဒါမိ၊
ဟောတော်မူ။ ပ။

ဘိက္ခုဝေ တို့။ အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သော။ ဇဠိလကဿ၊ ဆံကျစ်ရှိသောသု၏။ ဝါ၊ သည်။ ဇဠာ
 ဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စေ ပဟိယေထ၊ အကယ် ကင်းငြားအံ့။ ဝါ
 ပယ်အပ်ငြားအံ့။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မောက်ပြန်သောအယူရှိသော။ ဇဠိလကဿ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။
 ဇဠာဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စေပဟိယေထ၊ ငြားအံ့။ ပ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဇဠိလကဿ၊ ၏။ ဇဠာဓာရဏမတ္တေန၊ ဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၈။ ။ (ကထဉ္စ ဘိက္ခုဝေ-မှ စ၍ သမဏသာမိဓိပုဂ္ဂိုလ်ခံ ပဋိပန္နောတိ ဝဒါမိ- တိုင်အောင်
 သော ပါဠိတော်တို့၏ အနက်ကို ၄၃၆- ဓာပိုဒ်အနက်ကို မိုး၍ပေးလေ။ န ပါ မပါသာ ထူး၏)။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊
 ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်နေသည်ကို ။ သမနုပဿတိ၊
 ရှုမြင်၏။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေဟိ၊ ကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ
 ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ ကို။ သမနုပဿတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏
 (သန္တာန်၌)။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သော
 ရဟန်း၏ (သန္တာန်)၌။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ
 သော ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္မတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။
 ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းအေးပြီးသော နာမကာယ ရူပကာယရှိသော ရဟန်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 နှစ်မျိုးကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာကို ခံစားသော ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

သော၊ ထို(ရဟန်း)သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။
 ကေဒိသံ၊ တခုသော အရပ်ကို။ ဖရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ခုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်
 သော အရပ်ကို။ တထာ၊ တူ။ တတိယံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဖြန့်၍။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်၌၎င်း။ အဝေ၊ အောက်အရပ်၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ဖိလာကန်လန် အရပ်၌၎င်း။
 သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြော
 သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။
 အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာဗဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။
 ဖရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေတို့။ သေယုထာပိ၊ ကား။ အစ္စောဒကော၊ ကြည်လင်သော ရေရှိသော။ သာတော
 ဒကော၊ ချိုမြိန်သောရေရှိသော။ သီတောဒကော၊ အေးမြသောရေရှိသော။ သေတကာ၊ ဖြူဖွေး
 သောရေရှိသော။ သုပတိတ္တာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသော။ ရမဏိယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း
 သော။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ ရေကန်၏ အရွေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊
 အရပ်မှ။ ဗမ္မာဘိတတ္တာ၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်အပ်သော။ ဗမ္မပရေတော၊ အပူသည်

၁။ ဝိသုဒ္ဓံကို ဝိသုဇ္ဈန္တံ-ဟု အန္တပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်ပြသောကြောင့်၎င်း၊ ဝိသုဒ္ဓံ၏ ပန နတာဝ ဝတ္ထုဗျာ-
 စင်ကြယ်ပြီးသောသူဟူ၍—အဘိတ်ကာလဖြင့် မပြောနိုင်သော-ဟု ဖွင့်ပြသောကြောင့်၎င်း စင်ကြယ်နေသည်ကို
 ပစ္စုပ္ပန်ကာလပေါ်လွင်အောင် ရေးဟူသောအားကိုသည်သည်။

လွန်စွာ ရောက်အပ်သော။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသော။ တသိတော၊ တပ်မက်သော။ ပိပါသိတော၊ မှတ်သိပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စေပိ အာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း လာငြားအံ့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံပေါက္ခရဏံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဥဒကပိပါသံ၊ ရေမှတ်သိပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရုဏ်။ စာမ္ပပရိဋ္ဌာဟံ၊ အလွန်ပူလောင်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ရုဏ်။ ပ။ ယတော ကုတော၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်မှ။ စာမ္ပာဘိတတ္ထော၊ သော။ စာမ္ပပရေတော၊ သော။ ကိလန္တော၊ သော။ တသိတော၊ သော။ ပိပါသိတော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ ထိုရေကန်သို့။ စေပိအာဂစ္ဆေယျ၊ ငြားအံ့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံပေါက္ခရဏံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဥဒကပိပါသံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရုဏ်။ စာမ္ပပရိဋ္ဌာဟံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ရုဏ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ စက္ကိယကုလသမင်းမျိုးမှ၊ (နိက္ခမိတော၊ ရှိ။) အဂါရသ္မာ၊ လူ့ စောင့်မှု။ အနာဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ စေပိဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တထာဂတဗ္ဗဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာတုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော။ (သိစေတော်မူအပ်သော-လည်းဟူ)။ မေဝိနယံ၊ နိဗ္ဗာန်သောသနာတော်သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၎င်း။ ကရုဏံ၊ ကရုဏာကို၎င်း။ မုဒိတံ၊ မုဒိတာကို၎င်း။ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကို၎င်း။ ဘာဝေတွာ၊ ပွား၍။ (ဖြစ်စေ၍လည်းဟူ)။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝုပသမံ၊ (အဘိဇ္ဈာဝသော အကုသိုလ်တရားတို့၏) ငြိမ်းအေးခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝုပသမံ၊ ကြောင့်။ သမဏ သာမိစိပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဋိပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏကုလသ၊ ပုံထားမျိုးမှ။ ပ။ ဝေဿကုလသ၊ ကုန်သည်မျိုးမှ။ ပ။ သဒ္ဓကုလသ၊ သူဆင်းရဲမျိုးမှ။ ပ။ ယသ္မာကသ္မာ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကုလသ၊ အမျိုးမှ။ နိက္ခမိတော၊ ရှိ။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ စေပိဟောတိ၊ ငြားအံ့။ သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ပ။ ပဋိပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ ပ။ သောစ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှလွတ်သော ပညာဝိမုတ္တံကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်သာလျှင်။ သစ္စိကတွာ၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ရ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ သမဏော၊ ကိလေသာအလုံးစုံ ငြိမ်းအေးပြီးသော သမဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်။ ။ ဣဒမဝေါစ-စသည်တို့အနက်ကို သဗ္ဗာသဝသုတ် အဆုံးကိုကြည့်ပေးလေ)။

ဒသမံ၊ သော။ စူဠအာဿပုရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ မဟာယမကဝဂ္ဂေါ၊ မဟာယမကဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုမဟာယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ အကျဉ်းအမြက်စကား ကား။

ပညဝတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိဟရိတံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဂိဉ္ဇကာသာလဝနံ၊ အငြိမ့်ကျောင်း၌နေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော စူဠဂေါသိဂံသုတ်၊ အင်ကြင်းတော၌ နေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော မဟာဂေါသိဂံသုတ်၎င်း။ ပုန၊ တဖန်။ သစ္စကနိသေဝော၊ မှန်သည်ကိုသာဟောတော်မူအပ်သော မဟာဂေါပါလကသုတ်၊ မြစ်ခြင်းကို ဟောရာ

ဖြစ်သော စူဠဂေါပါလကသုတ်၎င်း။ မုခဝဏ္ဏပသီဒနတာပိန္နော၊ မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်
 ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော မဟာသစ္စကသုတ်၊ စူဠသစ္စကသုတ်၊ သိကြားကို
 အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်၎င်း။
 ကေဝလအသံပုရဇဂ္ဂိလေန၊ တံငါသည်၏ သားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော မဟာ
 အသံပုရသုတ်၊ ရသေ့ဘို့၏ ဆံကျစ်ကို ဆောင်သောသူအား ဟောရာဖြစ်သော စူဠအသံ
 ပုရသုတ်၎င်းတည်း။

၅-ဓူဝဗယမကဝဂ်

၁-သာလေယျကသုတ်

၄၃၉။ (ဝေ မေ သုတံပေးမြဲ) ကေ သမယံ၊ အခါတပါး၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ မဟတာ၊ များမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ စာရိကံ၊ (လှည့်လည်ခြင်း) ဒေသစာရိကံ။ စရမာနော၊ ကြံချီတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ သာလာနာမ၊ သာလာမည်သော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းသို့။ ပြာဟ္မဏဂါမော၊ ပိုဏားရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုပိုဏားရွာသို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ သာလေယျက၊ သာလရွာ၌ နေကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိက၊ ပိုဏားသို့ကြွယ်တို့သည်။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ သက္ခုပတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ သက္ခုကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ၊ ဗုဗ္ဗဇိတော၊ သဒ္ဓါ၌ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ၌။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ စာရိကံ၊ ကံ။ စရမာနော၊ သော်။ သာလံ၊ သာလ မည်သောပိုဏားရွာသို့။ အနုပတ္တော၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ တံ ခေါ် ပန ဘဝန္တံ၊ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စော သံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်၏။ ကိ ဥဂ္ဂတော၊ နည်း ။

သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သာ သိမြင်တော် မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သဂတော၊ သဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကအားလုံးကို သိမ်းကျုံးကုန်စင် သိမြင်တော် မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓါ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သလဂဏံ သမာဂေဏံ ပညာဂဏံ ဝိမုတ္တိဂဏံ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏံတို့ဖြင့် မိမိထက် လွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဆုံးမသင့် ဆုံးမထိုက်သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား လူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ားတို့ကို တုတ်ခားမပြု တရားချသဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္ပသာရထိမည်တော်မူ၏ ။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ပြာဟ္မာနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏ ဆရာတဆူဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။

၁။ ဣတိ သဒ္ဓါ အာကာရတ္ထ၊ နောက်၌ပြုမူ၊ ဝါစကပုစ္ဆာ၊ ကိံ သဒ္ဓါကို၊ ရှေ့မှာစွက်၍ အနက်သမ္ပနိ(မြဲ)နိယံ နှင့် အညီတည်း။
 ၂။ အနုတ္တရောနှင့် ပုရိသဒမ္ပသာရထိကို ခွဲလျှင် ဂုဏ်တော် ၁၀-ပါး၊ မခွဲလျှင် ၉-ပါး ဖြစ်၏။

ဣတိပိ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဘန်သီတတ် ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမဂ်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဣဿရိယ ဓမ္မယသ သိရိ ကာမ ပယတ္တဂုဏ် ဘုန်းခြောက်စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ။ (စာပိုဒ် ၇၄-၅လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝုသဝတ္တိ မာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤဩကာသ လောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မကံ၊ ရဟန်းပုံဇာနည် တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုတိနတ်- ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ဣမံပဇာ၊ ဤသတ္တလောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကတ္တာ၊ ၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစဉ် ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော။ ပရိသဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှား ပြတော်မူ၏။ တထာဂ္ဂပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ဘုရားရဟန္တာတို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သံဓု ခေါ် ပန၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဂ္ဂတော၊ ။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဿောသုခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ ။ သာလေယျကာ၊ သာလရွာသားဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံဇာနည် သူကြွယ်တို့သည်။ ယေန၊ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ၍။ အပေကဇ္ဇေ၊ အချို့ကုန်သော ပုံဇာနည်သူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိ ဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ နိသိဒ္ဓိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ သမ္မောဒိ သု၊ ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ။ နိသိဒ္ဓိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ။ တေန၊ သို့။ အဂ္ဂလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍။ ဧကမန္တံ၊ ။ နိသိဒ္ဓိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေ ကဇ္ဇေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ။ သန္တိကေ၊ ။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍။ ဧကမန္တံ၊ ။ နိသိဒ္ဓိ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ၊ တို့သည်။ တဏှိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်လျက်။ ဧကမန္တံ၊ ။ နိသိဒ္ဓိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ။ နိသိဒ္ဓိ သု၊ ထိုင်နေကုန် ပြီးသော။ သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကဇ္ဇေကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှု ပြုသောသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပါငရံ၊ ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဘောဂေါတမံ၊ မ။ ယေန၊ ပြင်။ ဣမ၊ ။ ဧကဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာမှ။ ပရံ၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုပြုသောသူတို့၏ လားရောက်ရာ ဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပါနုတံ ပြည်၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ သောပတယောသည်။ ကောပန၊ နည်း။ သောပစ္စယောသည်။ ကောတိနည်း။ ဟူသော။
တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာဟေတု၊ မတရား
ကျင့်ခြင်းဟူသော မညီမျှကျင့်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အဓမ္မစရိယာ-ဟု ဆိုအပ်သော ဝိသမစရိယာ
အကုသိုလ် စေတနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (အကျယ်စာပိုဒ် ၄၄၀-အမှာရှုလေ)။ ဝေ၊
ဤသို့။ ဣ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ (အကြောင်းတူပြီ။ အဆုံး ဣတိ
အဝေါစုံ-ပြန်စပ်)

ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊
ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဘန်
အပ်သေးသော။ ဣမဿ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။
မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နအာဇာနာမ၊ မသိကုန်။

သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊
သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊
သော။ ဣမဿ၊ ။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာဇာနောယျာမ၊ သိနိုင်ကုန်ရာ၏။
တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။
ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ (ယာစိ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။) ဂဟပတ
ယော၊ ဒါယကာတို့။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်ကား။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်။ သာဓုကံ၊ ကောင်း
စွာ။ မနသိကရာထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ
ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ကို။ ပစ္စယောသံ၊ ဝန်ခံကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၄၀။ ဂဟပတယောတို့။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးသော အဘိအစုတို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။
ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ မတရားကျင့်ခြင်းဟူသော မညီမျှကျင့်ခြင်းသည်။ ဝါ၊
အဓမ္မစရိယာဟု ဆိုအပ်သော ဝိသမစရိယာ အကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ။ စတုဗ္ဗိဓံ၊
လေးပါးသော အဘိအစုတို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ မနောဒွါရဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ
ဝိသမစရိယာသည်။ ဟောတိ၊ ။

၁။ တိဝိဓန္တိ တိဟိ ကောဋ္ဌာသေဟိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ ကောဋ္ဌာသတ္တော ဝိဓေဒ္ဓေါ သော စ ဝိဘတ္တိဝစန
ပိပလ္လာသံ ကတော ပစ္စတ္ထေ ကရုဏဝစနဝသေန တိဝိဓန္တိ ဝုတ္တော အတ္ထောပန ကရုဏပုတုဝစနဝသေန ဓဋ္ဌဗ္ဗော။
ဋီကာတို့နှင့် အညီ ဥ-ပါးသော အဘိအစုတို့ဖြင့်-ဟုပေး။
(ကာယေနာတိ ကာယဒွါရေန (အဋ္ဌကထာ)။ ကာယေနာတိ ဧတ္ထ ကာယောတိ စောပနကာယော အဓိပ္ပေ-
တော၊ သော စ အဓမ္မစရိယာယ ဒွါရဘူတော တေန ဝိနာ တဿာ အပ္ပဝတ္တနတော။ ကာယေနာတိစ ဟေတုမှီ
ကရုဏဝစနံ။ ဋီကာတို့နှင့်အညီ ကာယေန၊ စောပနကာယဟူသော ကာယဒွါရ ကာယဝိညတ်ကြောင့်-ဟုပေး။
ထန၊ ကာယဒွါရေနာတိဝါ ကာယေန ဒွါရဘူတေန ကာယဒွါရဘူတေနာတိ တံ ဣတ္ထံသုတလက္ခဏေ ကရုဏဝစနံ-
ဟူသော ဋီကာအလို ကာယေန-ဖြင့် ဟု ဣတ္ထံသုတ လက္ခဏတ္ထပေး။ ဤအလို ကာယေန အရ စောပန ကာယ

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယံသိလျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဂဟပတယော၊တို့။ ဣဓ၊ဤလောက၌။ ကေဓမ္မာ၊ အချို့သောသူသည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့ အသက်ကိုလျှင်စွာ ချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ လုဒ္ဓေါ၊

လည်းမည် ကာယဒွါရလည်း မည်သော ကာယဝိညတ်ရသည်။ ထိုကာယဝိညတ်ကိုလည်း ဟေတုဖလ၂မျိုးတွင် ဟေတု အဖြစ်ဖြင့် ဋီကာဆရာ ဖွင့်ဆိုသည်။

အဓမ္မ စရတိ တောယာတိ အဓမ္မစရိယာ။ တောယ၊ ဤစေတနာဖြင့်။ အဓမ္မ၊ တံသမုဋ္ဌာန ယောဂ-ဟူသော ဝိညတ်ကို။ စရတိ၊ ပြုကျင့်တတ်၏-ဟုပေး၊ ဤကိစ္စ ဝိဂ္ဂဟအလို အဓမ္မစရိယာ-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်အရ အကုသိုလ်စေတနာကိုကောက်။ (ဋီကာ) သို့မဟုတ် စရတိ+တောယာတိ=စရိယာ၊ အကုသိုလ်စေတနာကောက်။ အဓမ္မ အရ အဓမ္မောတိ ပန တံ သမုဋ္ဌာနောဝ ယောဂေါ ဗဒ္ဓဗ္ဗော-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ကာယဝိညတ်ကောက်။ ၎င်းနောက် အဓမ္မဿ စရိယာ အဓမ္မစရိယာ ဟု တွဲသော် မကောင်းသော အပြုအမူ ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကုသိုလ်စေတနာပင် ရ၏။

တနံ၊ စရတိ+တောယာတိ=ဟူသော ကရုဏ်သင်္ခါအလို စရိယာ-အရ အကုသိုလ်စေတနာတည်း။ ထို စေတနာသည် ဓမ္မ အဓမ္မ အနေဖြင့် ခွဲခြားသော် ဓမ္မော အနုပေတတိ ဓမ္မာ-ဟူသော တစိတ်ဝိဂ္ဂဟနှင့် အညီ ဓမ္မမ္၊ အလွတ်မဟုတ်၊ ဓမ္မန္တောဂတ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာရ၏။ ယင်းကို တဖန် အကုသလာပုဒ်ကဲ့သို့ န ဓမ္မာတိ အဓမ္မာဟု ပြုသော် ကုသိုလ်စေတနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်စေတနာရ၏။ ထိုအကုသိုလ် စေတနာသည် အဓမ္မစရိယာ-ဟု နှစ်မည်ရ ဖြစ်သောကြောင့် အဓမ္မာ စ သာ စရိယာစာတိ ဟူသော ကမ္မ ဓာရယ ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီ အဓမ္မစရိယာ မည်၏။ ၎င်းသည် ဟေတု ဖလ နှစ်မျိုးတို့တွင် ဖလတည်း။ ပစ္စနိကသမန ငွေန သမံ။ပ။ သာဇေ ဝိသမာ စရိယာတိ ဝိသမစရိယာ ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ဝိသမစရိယာအရ အကုသိုလ် စေတနာကောက်ပုံ ဖလဖြစ်ပုံ သိလောက်ပြီ။

အထက်ပါ စကားတို့အရ ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟောတိ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ ကာယေန အရ ဝိညတ်သည် ဟေတု၊ အဓမ္မစရိယ၊ ဝိသမစရိယ တို့သည် ဖလ မည်သို့ ဖြစ်သနည်း။

ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်းအလို ဝိညတ်သည် အကုသိုလ်စေတနာအား မည်သည့် ပစ္စည်းမှ မတပ်သောကြောင့် ကာယေနနှင့် အဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယတို့သည် ဟေတု ဖလ 'အကြောင်းအကျိုး မဟုတ်'။ (ကိဉ္ဇာပီ။ပ။ နစ။ပ။ စေတနာယ ပဝတ္တိ ဟောတိ။ ဋီကာ)။ သို့သော်-၎င်းအဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယ ဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာသည် မြင်ကောင်းသော အရာမဟုတ်သောကြောင့် ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်မည် ဝစီဒွါရ မနောဒွါရ၌ ဖြစ်မည် ဟု တိတိကျကျ ခွဲခြားသိရန် မလွယ်။ ကာယေန ဟူသော ပုဒ်ကို ထောက်မှသာ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝါ-ကာယဒွါရ ကာယဝိညတ်၌ ဖြစ်သော ကာယကံ ဖြစ်ကြောင်း သိသာ ထင်ရှားသည်။

ဤသို့ ကာယေန အရ ကာယဝိညတ်သည် ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းတွင် မပါသော်လည်း ကာယဝိညတ်ကို ထောက်မှ စေတနာသည် ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော ကာယကမ္မ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟု ထင်ရှားသောကြောင့် ကာယေန-သည် ဟေတု၊ အဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယသည် ဖလ ဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကာယေနကို ဟေတုမှီ ကရုဏ ဝစနံ ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။ တနည်း ကာယေနသည် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ စေတနာကို ကာယဒွါရ ကာယ ဝိညတ်၌ ဖြစ်ကြောင်း အမှတ်အသား ဣတ္ထံဘူတ လက္ခဏ၊ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ စေတနာသည် ကာယေန ပုဒ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော ဣတ္ထံဘူတလက္ခဏ၂ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တံ ဣတ္ထံဘူတလက္ခဏေ ကရုဏဝစနံ-ဟု ဋီကာ ဆရာတမျိုး ဖွင့်ပြုပြန်သည်။ ကာယေန အရ ကာယဝိညတ် (စောပနကာယ ကာယဒွါရ) သည် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟူသော အကုသိုလ်စေတနာ၏ ၂၄ ပစ္စည်းမှ အလွတ်ဖြစ်သော သဟကာရိကရုဏ ပာတိတမျိုး ဟူလို။

၎င်းအဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ-ဟူသော အကုသိုလ်စေတနာသည်ပင် အပါယ်ဒုဂ္ဂတံသို့ လားစေတတ်သော ကြောင့် ဟေတုလည်း မည်ပြန်ရကား ၄၃၉-စာပိုဒ်၌ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟေတု။ပ။ နိရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ-ဟု ဟောထော်မူလေသည်။

ထို့ကြောင့် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟေတု၊ ဓမ္မ မှ အလွတ်သီးခြားမဟုတ်သော (ဓမ္မာနပေတ)ကုသိုလ် စေတနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော မကောင်းသော အပြုအမူ ဖြစ်ကြောင်း တည်းဟူသော ညီမျှမှု သုစရိန်နှင့်

ကြမ်းထမ်းသည်။ (ဒါရုဏော၊ ကြမ်းကြုတ်သည်။) လောဟိတပါဏီ၊ သွေးဖြင့်လိမ်းကပ်သော လက်ရှိသည်။ ဟတပ္ပဟတေ၊ သူတပါးကိုရိုက်ပတ်ခြင်း အသေသတ်ခြင်း၌။ နိဓိဋ္ဌော၊ သက်ဝင်သည်။ သဗ္ဗပါတဏှတေသ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ တို့၌ ။ အယာပန္နော၊ မသနားခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အဒိန္နာဒါယိ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဂါမဂတံဝါ၊ ရွာ၌ထားအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အရညဂတံဝါ၊ တော၌ ထားအပ် သည်မူလည်းဖြစ်သော။ (ရွာ၌မူလည်း ဖြစ်သော တော၌မူလည်း ဖြစ်သော ဟုသော်လည်းပေး)။ ယံတံပရဝိတ္တံ၊ ပကရဏံ၊ အကြင်သူတပါး၏ နှစ်သက်ဖွယ်အသုံးအဆောင်ဥစ္စာသည်။ အတ္တိ၊ ဤ။ အဒိန္နံ၊ သူတပါးတို့သည် မပေးအပ်သော။ တံ၊ ထိုသူတပါး၏ နှစ်သက်ဖွယ် အသုံးအဆောင်ဥစ္စာကို။ လေယျ သင်္ခါတံ၊ ခိုးဝှက်လို့မစိတ်အစပြု၍ ။ အာဒါတာ၊ ယူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

ကာမေသမိစ္ဆာစာရိ၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာပြုကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ဤ။ မာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငှက်။ ပိတုရက္ခိတာ၊ အဖစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငှက်။ ဓာတာပိတုရက္ခိတာ၊ အမိအဖစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငှက်။ -ဓာတာရက္ခိတာ၊ မောင်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငှက်။ ဘဂိနိရက္ခိတာ၊ ညီမ အစ်မစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငှက်။ ဉာတိရက္ခိတာ၊ ဆွေမျိုးစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငှက်။ ဂေါတ္တရက္ခိတာ၊ အမျိုး အနွယ်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငှက်။ ဓမ္မရက္ခိတာ၊ တရားကျင့်ဖော်အပေါင်းသည်စောင့်ရှောက် အပ်သော မိန်းမငှက်။ သဏ္ဍာမိကာ၊ ပိုင်ရှင်ရှိသော မိန်းမငှက်။ သပရိဒဏှာ၊ ဒက်ထားအပ်သော မိန်းမငှက်။ အန္တမသော၊ အလုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ မာလာဂဠပရိက္ခိတာပိ၊ ပန်းကုံးစုပ်အပ်သော မိန်းမ ငှက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာ တာ၊ အကြင်မိန်းမတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တဏှာရူပါသိ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော မိန်းမတို့၌။ စာရိတ္တံ၊ လွန်ကြူးသော အကျင့်သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဂဟပတယော၊ တို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ ဤ။

ကာယတယော၊ တို့။ ကထဉ္စလျှင်။ စတုပ္ပိခံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣဟပတယော၊ တို့။ ဣဒိဉ္စ၊ ဧကစွောသည်။ မုသာဝါဒါ၊ မသုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့ရှိသည် ဟောတိ၊ ဤ။ သဘာဂတောဝါ၊ အစည်းအဝေး၌ တည်သော ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ပရိသာဂတောဝါ၊ ပရိသတ်အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ဉာတိမဇ္ဈဂတောဝါ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ပုဂမဇ္ဈဂတောဝါ၊ စစ်သည်အပေါင်းတို့၏ အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ဓုဇကလမဇ္ဈဂတောဝါ၊ မင်းပျိုးတို့၏ အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော် ၎င်း။ အဘိနိတော၊ ရွေးရှုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ “ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောက်ျား။” ဟေ။

ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိသော မကောင်းသော အပြုအကျင့်ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ်စေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဟုပေး။

ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟောတိ-ကိုလည်း ကာယေန၊ စောယန ကယဟ ဟူသော ကာယဒ္ဓါရု ကာယဝိညာတ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့် (ဗုဒ္ဓံဘုရား)။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ ဓမ္မ အလုတ်သီးခြားမဟုတ်သော။ ပ။ မကောင်းသော အပြုအမှုအကျင့် ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပေး။ အဓမ္မထာ + စရိယာ၊ အဓမ္မ + စရိတ် + တောယာတိ - ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရ အနက်ပေးပုံကို လည်း ဤနည်းမိ၍ သိလေ။ အဓမ္မစရိယာနှင့် ဝိသမစရိယာ ကပ္ပစာရယ်ဘုံမှ အဋ္ဌကထာ တိုက်နှိုက်၍ပြုပြင်၏။

၁။ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၉၂-သဗ္ဗပါဏာတုတိတောဒ္ဓကမီတိ စတုရိန္ဒ ဤ၌ သဗ္ဗသဒ္ဓါ ပါသင့် သည်။

လာလော့။ ယံ အကြင်အကြောင်းကို။ ဇာနည်သိသိ၏။ တံ ထိုအကြောင်းကို။ ဝေဟိတိ၊ ပြောဆို
 လော့။ ဟူ၍။ သက္ကိပုဇ္ဇော၊ သက်သေပြု၍ မေးအပ်၏။ - သော၊ ထိုသူသည်။ အဇာနဝါ၊
 မသိဘဲလျက်လည်း။ ဇာနည်တံ၊ သိ၏ဟူ၍။ အာဟာ၊ ပြောဆို၏။ ဇာနဝါ၊ သိလျက်လည်း။
 နုဇာနာမိတံ၊ မသိဟူ၍။ အာဟာ၊ ပြောဆို၏။ အပဿံဝါ၊ မမြင်ဘဲလျက်လည်း။ ပဿာမိတံ၊ မြင်၏
 ဟူ၍။ အာဟာ၏။ ပဿံဝါ၊ မြင်လျက်လည်း။ နပဿာမိတံ၊ မမြင်ဟူ၍။ အာဟာ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။
 အတ္တဟေတုဝါ၊ မိမိဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ ပရဟေတုဝါ၊ သူတပါးဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ အာမိသကိဉ္ဇက္ခ ဟေတု၏။ အနည်းငယ်မျှသော ထံစိုးလက်စောင်
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။
 ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုသည်။ ဟောတိ၊ ။

ပိသုဏဝါစော၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သောစကားရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ။ ဣတော၊ ဤသို့တို့မှ။
 သုတု၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသို့တို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။
 အက္ခာတာ၊ ပြောကြားတတ်၏။ အမုတြာ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။ သုတု၊ ။ အမုသံ၊ ထိုသူတို့၏။
 ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသို့တို့၏အထံ၌။ အက္ခာတာ၊ ကြားတတ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။
 သမဂ္ဂါနဝါ၊ ညီညွတ်ကုန်သော သူတို့ကိုလည်း။ ဘေတ္တာ၊ ခွဲတတ်၏။ ဘိန္နာနဝါ၊ ကွဲပြားသော
 သူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်၏။ ဝဂ္ဂါဓမော၊ ကွဲပြားသလျှင် မွေ့လျော်ရာ
 ရှိသည်။ ဝဂ္ဂရတော၊ ကွဲပြားသတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ ဝဂ္ဂနန္တံ၊ ကွဲပြားသတို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။
 ဝဂ္ဂကရဏံ၊ ကွဲပြားကြောင်းဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ။

ဖရုသဝါစော၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ။ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်စကား
 သည်။ အဏ္ဍကာ၊ အဖုအထစ်ရှိ၏။ ကက္ခသာ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ပရဂဏ္ဍကာ၊ သူတပါးတို့ နားခါး၏။
 ပဏ္ဍာသဇ္ဇနံ၊ သူတပါးတို့ကို ငြိစေတတ်၏။ ကောသောမန္တာ၊ အမျှင်ထွက်ခြင်း၏ အနီး၌ ဖြစ်၏။
 အသမာဓိသဝတ္တနိကာ၊ သမာဓိကို မဖြစ်စေတတ်။ တထေဇ္ဇဝံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။
 ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။

သမ္ပုလ္လာပိ၊ ပြန်ဖျင်းသောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ။ အကာလဝါဒိ၊ မသင့်
 သောအခါ၌ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ အဘူတဝါဒိ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ (အဘူတဝါဒိ
 တံ ယံ နတ္ထံ၊ တဿ ဝတ္တာ။ ငှ။ မရှိသည်ကို အရှိလုပ်ပြောဆိုသူ)။ အနတ္တဝါဒိ၊ အကျိုးမရှိသော
 စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ အမ္ပုဝါဒိ၊ သဘာဝမကျ သည်ကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ အဝိနယဝါဒိ၊ စည်းကမ်းမဲ့
 ဆိုလေ့ရှိ၏။ အနိဇာနဝတံ၊ စိတ်လုံး၌ မထားသင့်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ။ အကာလေန၊ မသင့်လျော်သော အခါ၌။ အနုပဒေသံ၊ အကြောင်းမရှိသော။
 အပရိယန္တဝတံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော။ အနတ္တသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။
 ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ - ဧတုပ္ပိခံ၊ တို့ဖြင့်။
 ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အမ္မေစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ငှ။ သဉ္ဇ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တိဝိခံ၊ တို့ဖြင့်။ မနုသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အမ္မေ
 စရိယာဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣခါ၌။ ဧကဇ္ဇော၊ သည်။
 အတိဇ္ဇာလု၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း (အတိဇ္ဇာ) များသူသည်။ ဟောတိ၊ ။

ပရဿါဇိ။ ယံတံပရဝိတ္တုပကရကံ သည်။ အတ္တိဇိ။ တံကို။ “ပရဿါဇိ။ ယံအကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္တိဇိ။ တံ တို့ဥစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ၏(ဥစ္စာသည်။) အဿ၊ ပြစ်မှုကံး။ အဟောဝတာတိ၊ ဩကောင်းလေစ” ဟူ၍။ အဘိဇ္ဈာတာ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရွေးရွေးကြဖန်တတ်သည်။ ဟောတိဇိ။

ဗျာပနုစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသူသည်။ ဟောတိဇိ။ “ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဟညန္တုဝါ၊ သတ်အပ်မှုလည်း သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဝဇ္ဈန္တုဝါ၊ သေမှုလည်း သေစေကုန်သတည်း။ ဥစ္ဆန္တုဝါ၊ ပြတ်မှုလည်း ပြတ်စေကုန်သတည်း။ ဝိနဿန္တု ဝါ၊ ပျက်စီးမှုလည်း ပျက်စီးစေကုန်သတည်း။ မာဝါအဟေသန္တိ၊ မပြစ်မှုလည်း မပြစ်စေကုန်” ဟူ၍။ ပဒုဋ္ဌမနသကပေါ၊ ဒေါသသည် ပျက်စီးအပ်သော စိတ်အကြံရှိသူသည်။ ဟောတိဇိ။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသော အယူရှိသူသည်။ ဟောတိဇိ။ “ဒိန္နံ၊ အလှူ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ အလှူကြီး၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ အလှူပယ်၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကတဒက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာန၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးများသည်။ ဝိပိကော၊ အကျိုးရင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပဏေလောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊ အမိဋ္ဌိအကောင်းအဆိုးပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊ အဘဋ္ဌိ အကောင်း အဆိုး ပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩပပါတိကာ၊ စုတေပြီး၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကို၎င်း။ ပရဋ္ဌလောကံ၊ ဟမလွန်လောကကို၎င်း။ အဘိညာ၊ ထူးသောပညာဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သစ္စိကတု၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ သမ္ပက္ခတ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သမ္ပပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သော။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကေ၊ ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ။ ဟူ၍။ ဝိပရိတဒဿနေ၊ ဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိသူသည်။ ဟောတိဇိ။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တိဝိခံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ၊ ဝိသမ္မစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိဇိ။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမ္မစရိယာ ဖြစ်တုခေါ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣဒါ၊ ။ ကောစွ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ဝန္တာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုပြုသော သူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံဥပ၊ ရေ၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။

ဌဌာံ၊ ဂဟပတယော၊ တို့။ တိဝိခံ၊ တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမ္မစရိယာ၊ ထူးသဖြင့်ကျင့်ခြင်းဟူသော အညီအမျှကျင့်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဓမ္မစရိယာဟူသော သမ္မစရိယာသုစရိကံ စေတနာသည်။ ဟောတိဇိ။ စတုတ္ထံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။

၁။ အခြားသော အရာ၌န၌ ယံ အဘိညာယာတိ ယာမံ ဥစ္စာ-ဟူ၍ ထောက်ရင်း။ အတ္တနော ဥစ္စာကုန်ဟူ၍ထောက်ရင်း ဝုဋ္ဌိဇိ၊ ဤသို့ကို ဆန္ဒကုန်သော ဝိသမ္မစရိယာ-ကို အဘိဝိသ္ဋာယ ပညာယဟု ဝုဋ္ဌိဇိ။

ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ သည်။ ဟောတိ၏။ တိဝိဓံ တို့ဖြင့်။ မနုဿာ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာသည်။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထညလျှင်။ တိဝိဓံတို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်သနည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဒံ။ ကေစ္စောသည်။ ပါဏာတိ ပါတံ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကိုလျင်စွာ ချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဖြစ်ဟောတိ၏။ နိဟိတဒတ္တော၊ ချအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္တော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက် ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇိ၊ ရွက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ဆုတ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏသုတဟိတာနုကမ္မိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစိုးအပိုးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း-ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၏။

အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနာမှ။ ပဋိဝိရ တော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ပရယံ၊ ဤ။ ဝါ၊ မဂတံဝါ၊ ဖြစ်သော။ အရညဂတံဝါ၊ ဖြစ်သော။ ယံတံ ပရဝိတ္တံ၊ ပကရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ အဒိန္နံ၊ သော။ တံ၊ ကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ဖြင့်။ အာဒါတာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂဟပတ- ယော၊ တို့။ ပ။ ဟောတိ၏။

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရံ၊ မေထန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာပြုကျင့်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတောသည်။ ဟောတိ၏။ ဓာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမ၎င်း။ ပ။ တထာဓ္မပါသု၊ တို့၌။ စာရိတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂဟပတ- ယော၊ တို့။ ပ။ ဟောတိ၏။

☰

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထညလျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ဟာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာသည်။ ဟောတိ၏။ ဝိဟပတယော၊ တို့။ ဣဒံ။ ကေစ္စောသည်။ မုသာဝါဒါကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါမှ။ ပဋိဝိရတောသည်။ ဟောတိ၏။ ပ။ သော၊ သည်။ အဇာနံဝါ၊ မသိတိ လျှက်ငါးဦး။ နဇာနာမိတံ၊ မသိဟူ၍။ အာဟာ၊ ပြောဆို၏။ (အကြွင်းတူ)။

ပိသုဏ်ဝါ၊ ချောပင်ကုန်းတိုက်သောစကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ ဝါ၊ ဟာယ၊ မှ။ ပဋိ- ဝိရတော သည်။ ဟောတိ၏။ ဣတော၊ ဤသို့တို့ထံမှ။ သုတော၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသို့တို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငါ။ အမုတြ၊ ထိုသို့တို့ထံ၌။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ ပ။ သဂ္ဂေါဓုမောညိညွတ် သူလင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညိညွတ်သတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒိ၊ ညိညွတ် သူတို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏံ၊ ညိညွတ်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ပရသံဝါ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပရသာယ ဝါ၊ ဟာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ယာသာဝါ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ ကဏ္ဍသုခါ၊ နားချမ်း သာစေတတ်၏။ ဝေမနိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟဒယဂံမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင် ၏။ ပေါရိ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ အသုံးအနှုန်းသည်။ ပဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသောလူတို့သည် နှစ်သက် အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ စိတ်ကို ပျိုးတိုးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၏။ တထာဓ္မပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

သမ္ပပ္ပလာပါ ပြိုင်ဖျင်းသောစကားကို။ ပဟာယာရိံ ။ သမ္ပပ္ပလာပါမှ။ ပဋိဝိရတောသည်။ ဟောတိ၏။ ကာလဝါဒိ၊ သင်သောအခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒိ၊ ထင်ရှားရှိသည်ကိုသာပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အတ္ထဝါဒိ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဝါဒိ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယဝါဒိ၊ စည်းကမ်းတကျသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နိဓာနဝတံ ၊ စိတ်နှလုံး၌ထားသင့်သော။ ဝါစာကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ ။ ။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ပရိယန္တဝတံ ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝါစာကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေဝေါ၊ လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စာလျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိနည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓံ၊ ကေစော၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း (အဘိဇ္ဈာ) မများသူသည်။ ဟောတိ၏။ ပရုဿ၊ ။ ယံတံ ပရဝိတ္တုပကရဏံ၊ သည်။ အတ္တိ၏။ တံကို။ “ပရုဿ၊ ။ ယံအကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္တိ၏။ တံ၊ ထိုဥစ္စာသည်။ မမာငါ၏ (ဥစ္စာသည်။) အထူးဖြစ်မှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ ဩကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ အဘိဇ္ဈာ တာ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

အဗျာပန္နစိတ္တော၊ မဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ်ရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ “ဣမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ ဒေါသမရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်သတည်း။ (အဗျာပဇ္ဇာတိ ဗျာပါဒရဟိတာ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ၄-ပ-၃၀၄) ။ အနိဿာ၊ ဆင်းရဲမရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်သတည်း။ သုခိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း ရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရန္တု၊ တိ၊ ဆောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း” ဟူ၍။ အပ္ပဒုဋ္ဌမနသကံပေ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အကြံမရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ မှန်သော အယူရှိသူသည်။ ဒိန္နံ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိရိ၏။ (အကြွင်းကဏ္ဍပက္ခကို မှီ၍ပေး)။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝိပရိတဒဿနော၊ မဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိသူသည်။ ဟောတိ ။ ။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေဝေါ၊ လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေဝေါ၊ သို့။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဝေဝေါ၊ ဣဓံ။ ကေစော၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ သုဂတိ ။ သူတော်ကောင်းတို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂလောကံ ဥပ၊ နတ်ပြည်လောက၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

☰

၄၄၂။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဓမ္မစာရိ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ သမစာရိ၊ သူစရိုက်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ကာယဿ၊ ။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ သို့။ ဧတ္ထိယမဟာသာလာနံ၊ များသောဥစ္စာနှင့်ရှိသော မင်းမျိုးတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ပါမှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ ဩကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ စေ အာကဓေယျ၊ အကယ်၍ တောင့်တအံ့။ သော၊ ထိုတရားကို ကျင့်သောသူသည်။ ကာယဿ၊ ။ ပ။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဝေဝေါ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိဝေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော၊ ထိုသူသည်။ တထာ၊ ထိုတောင့်တသောအတိုင်း။ ဓမ္မစာရီသည်။ သမစာရီသည်။ ဟောတိ၊ ဟော၏။ တသ္မာ၊ တည်း။ (နောက်၌ ထူးထူးကိုသာ အနက်ရေးမည်)။

ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာနံ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပ။ ဂဟပတိမဟာသာလာနံ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော သူကြွယ်တို့၏။ ပ။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ပ။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ယာမာနံ၊ ယာမာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ တုသိတာနံ၊ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ နိမ္မာနရတီနံ၊ နိမ္မာနရတီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီနံ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဗြဟ္မကာယိကာနံ၊ ပဌမဈာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ ပ။ အာဘာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ပရိတ္တာဘာနံ၊ ပရိတ္တာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ အပ္ပမာဏာဘာနံ၊ အပ္ပမာဏာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ အာဘဿရာနံ၊ အာဘဿရာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ပရိတ္တသုဘာနံ၊ ပရိတ္တသုဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ အပ္ပမာဏသုဘာနံ၊ အပ္ပမာဏသုဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ သုဘလိဏှာနံ၊ သုဘလိဏှာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ဝေဟပုလ္လာနံ၊ ဝေဟပုလ္လာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ အဝိဟာနံ၊ အဝိဟာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ အတပ္ပါနံ၊ အတပ္ပါဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ သုဒဿာနံ၊ သုဒဿာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ သုဒဿီနံ၊ သုဒဿီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ အကနိဋ္ဌာနံ၊ အကနိဋ္ဌာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂါနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂါနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ ပ။ အာကိဉ္စညာယတနူပဂါနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနူပဂါနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ (ကြွင်းလွယ်)

ဂဟပတယော၊ တို့။ ဓမ္မစာရီသည်။ သမစာရီသည်။ “အဟံ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော။ ဝေတောဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂဒုက္ခလွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သောပညာဝိမုတ္တိကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍။ ဝိဟရေယျံ၊ နေရပါမှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ စွဲ”ဟူ၍။ စေ အာကခေယျ၊ အံ့။ ပ။ သမစာရီသည်။ ဟောတိ၊ ဟော၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် ၄၃၉-အဆုံးမှ တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်)။

၄၄၃။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော်။ သာလေယျကာ၊ သာလေယျကရွာသားဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ (အကြွင်းသည် ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၆-နှင့်တူပြီ)။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ပဌမံ၊ သော။ သာလေယျကသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ဝေရုဉ္စကသုတ်

၄၄၄။ (ဝေ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၌။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၌။ တေနခေါပနသမယေန၊

၌။ ဝေရုဉ္ဇကာ၊ ဝေရုဉ္ဇကာ၌နေကုန်သော။ ပြာဟုဏကဟပတိကာ၊ ပုံကားသူကြွယ်တို့သည်။ ကေနစိ
 ဒေဝကရဏိယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စကြောင့်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊
 နေကုန်၏။ (အကြောင်းကား သာလေယျကသုတ်နှင့် အတူတူပင်တည်း။ အ၊ ကံမထူးပြီ။ ရွှေသုတ်ကား
 မောဝိဋ္ဌာန်၊ ဤသုတ်ကား ပုဂ္ဂလာဝိဋ္ဌာန်၊ ဤမျှသာ ထူးသည်။)

ဗုဒ္ဓိယံ သော။ ဝေရုဉ္ဇကာသတ္တံ၊ သတ္တံ။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဝေဒလ္လသုတ်

၄၄၉။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာ
 ကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်။ သာယနသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊
 ကပါးတည်း။ ကိန်းအောင်းရာ (ဖလသမာပတ်)မှ။ ဝုတ္တိတော၊ ထလတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံ၊ မိ
 ကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ရှိ။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကိ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။
 ဒပ္ပညော၊ ဒပ္ပညောတိ၊ ပညာမရှိသူ ပညာမရှိသူဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။
 ကိဏ္ဍာဝဓာ၊ အဘယ်မျှ အထိုင်းအရှည်ပြင်။ ဒပ္ပညောတိ၊ ပညာမရှိသူဟူ၍။ ဝုတ္တံနုခေါတိ၊ ဆိုအပ်
 သနည်းဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 နပ္ပဇာနာတိ၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ မသိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒပ္ပညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။
 ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဣဒံ၊ ဤတော့မက တရားအပေါင်းသည်။
 ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဗုက္ခံသမုဒယော၊
 ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။
 ဗုက္ခံဓောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤသမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိသညသည်။ ဗုက္ခံဓောဓော၊ မိန့်ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပ္ပဇာနာတိ၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ မသိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒပ္ပညောပံ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ သာရာ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ-ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ
 မဟာကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်။ အာယသ္မပတံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 ၎င်း။ ဘာသိတံ၊ မှီ။ အတိနန္ဒိတော၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောပိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာယသ္မန္တံ
 သာရိပုတ္တံ၊ ကိ။ ဥတ္တရံ၊ ထိုထက်သာလွန်သော။ ပဉ္စ၊ ပြုဆရာကို။ အပုတ္တံ၊ မေးပြီ။ အာဝုသော၊ မှ။
 မညဝါ၊ ပညဝါတိ၊ ပညာရှိ ပညာရှိ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိဏ္ဍာဝဓာ၊ ဖြင့်။
 ပညဝါတိ၊ ပညာရှိဟူ၍။ ဝုတ္တံနုခေါတိ၊ ဆိုအပ်သနည်းဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြီ။
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဇာနာတိ၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏ သိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ပညဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ပ။ ပညဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝိညာဏံ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏံ ဝိညာဏံ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ကိဉ္စ၊
 အဘယ်ကိုလျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ သုခန္တိပိ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ၎င်း။

-၁။ သုခန္တိပိ ဝိဇာနာတိတိ သုခဝေဒနမ္ပိ ဝိဇာနာတိ။ ။ဣဒ္ဓကထာ။ ။ကိန္တိ ဟု မမေးမှီ၌ ကိဉ္စ ဝိဇာနာတိဟု
 ကံဖြင့်မေးသောကြောင့် သုခန္တိပိ ဟူသော အဖြေ၌လည်း သုခဝေဒနမ္ပိဟု ကံဖြင့် ဝှင့်သည်။

ဒုက္ခန္တိပိ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ဇာ။ အဒုက္ခမသုခန္တိပိ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ဇာ။ ဝိညာဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇာ။ ဣတိ၊ သိ။ အဝေါ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ဣယာ စ ပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၎င်း။ ယဉ္ဇ ဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည် ၎င်း။ အတ္တိ၊ ဇာ။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်သလော။ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောကုန်သလော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့၏။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ၊ ခွဲခြမ်း၍ ခွဲခြမ်း၍။ နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးပြုခြင်းကို။ ပညာပေတံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ လဗ္ဗာ၊ မရအပ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဇာ။ ဣန္ဒြေ ကောဋိက။ ယာ စ ပညာ၊ သည်၎င်း။ ယဉ္ဇ ဝိညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ဇာ။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်၏။ နောဝိသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောသည်မဟုတ်ကုန်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ၊ ဤ။ နာနာကရဏံ၊ ကိ။ ပညာပေတံ၊ ငှါ။ န စ လဗ္ဗာ၊ မရအပ်သည်သာ။ အာဝုသော၊ က။ ဟိယံသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုဆရာ လေးပါး တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယံ၊ ကိ။ ဝိဇာနာတိ၊ ဇာ။ တံ၊ ကိ။ ပဇာနာတိ၊ ဇာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ကုန်၏။ နော ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ၊ ဤ။ နာနာကရဏံ၊ ကိ။ ပညာပေတံ၊ ငှါ။ န စ လဗ္ဗာ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေ၏။

အာဝုသော၊ ဣ။ ယာ စ ပညာ၊ သည်၎င်း။ ယဉ္ဇ ဝိညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ဇာ။ သံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ နောဝိသံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ ကိ။ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာ စ ပညာ၊ သည်၎င်း။ ယဉ္ဇ ဝိညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ဇာ။ သံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ နောဝိသံသဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပညာ၊ မဂ်ပညာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပြစ်စေအပ်၏။ ဝိညာဏံ၊ မဂ်ဝိညာဏ်ကို။ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဘာဝေတဗ္ဗ ပရိညေယျသည်။ ဝနသံ၊ ထိုပညာ ဝိညာဏ်တို့၏။ နာနာ ကရဏံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေ၏။

၅၅၀။ အာဝုသော၊ ဣ။ ဝေဒနာ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာ ဝေဒနာပံ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇာ။ အာဝုသော၊ ဣ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ပြင့်။ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက် ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဝေဒေတိ ဝေဒေတံ၊ ခံစား၏ ခံစား၏။ ဣတိ ခေါ် တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇာ။ ပ။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေ၏။

အာဝုသော၊ ဣ။ သညာ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇာ။ အာဝုသော၊ ဣ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ပြင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ သညာနာတိ၊ သညာနာတိ၊ မှတ်သား၏ မှတ်သား၏။ ဣတိ ခေါ် တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဇာ။ ကိစ္စ၊ ကိုလျှင်။ သညာနာတိ၊ သနည်း။ နိလကမ္ပိ၊ ညိုသောအဆင်းကိုလည်း။ သညာနာတိ၊ မှတ်သား ၏။ (ဤနေရာ၌ ဤအဋ္ဌကထာလာ သညာလေးမျိုးလုံးနှင့် သက်ဆိုင်၏)။ ပိတကမ္ပိ၊ ရွှေသော အဆင်းကိုလည်း။ သညာနာတိ၊ ဇာ။ လောဟိတကမ္ပိ၊ နီသောအဆင်းကိုလည်း။ သညာနာတိ၊ ဇာ။ ဩဒါတမ္ပိ၊ ပြွေသော အဆင်းကိုလည်း။ သညာနာတိ၊ ဇာ။ အာဝုသော၊ က။ သညာနာတိ သညာနာတိ

မှတ်သား၏ မှတ်သား၏။ ဣတိ ခေါ် တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာဝုသော၊ ဟု။ ယာ စ ဝေဒနာ၊ သည်၎င်း။ ယာ စ သညာ၊ သည်၎င်း။ ယာဝိညာ၊ သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣမေမ္မော၊ တို့သည်။ သံသဋ္ဌာ၊ ရောနှောကုန်သလော။ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောကုန်သလော။ ဣမေသံ မ္မောန၊ ဤဝေဒနာသည် ဝိညာဏ်တို့၏။ ဝိနိဗ္ဗု ဇိတော ဝိနိဗ္ဗုဇိတော၊ ရှိ။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ပညာပေတံ၊ ငါ။ လမ္မာ၊ ရှိအပ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာဝေဒနာ၊ သည်၎င်း။ ယာဝိညာ၊ သည်၎င်း။ ယာဝိညာ၊ သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ဤ။ ပ။ ပညာပေတံ၊ ငါ။ နဝလမ္မာ၊ မရအပ်သည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာဝုသော၊ ဟု။ ပဉ္စဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ ငါးပါးသော ပဿာမိန္ဒြေတို့မှ။ နိဿဋ္ဌေန၊ လွတ်သော။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ မနောဝိညာဏေန၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထဈာန်စိတ်သည်။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ နေယျံ၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့မှ။ နိဿဋ္ဌေန၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ မနောဝိညာဏေန၊ သည်။ အာကာသော၊ (ကဆိကံးကိးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွဲ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တောတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ ဟူ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ နေယျံ၊ သိအပ်၏။ “ဝိညာဏံ အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ” ဟူ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ နေယျံ၊ ဤ။ “ကိစ္ဆိ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္တိတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ နေယျံ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ဟု။ နေယျံ၊ သိအပ်သော။ မ္မောန၊ တရားကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်တရားဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ နေယျံ၊ သော။ မ္မော၊ တရားကို။ ပိညာစက္ခုနာ၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်သော ပညာဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ဟု။ ပညာပန၊ ပညာသည်ကား။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အရာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ အာဝုသော၊ က။ ပညာ၊ ပညာသည်။ အဘိညတ္တာ၊ ရှေးရှုသိခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ပရိညတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ပဟာနတ္တာ၊ ပိုင်နိုင်စွာ ဖယ်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာဝုသော၊ ဟု။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ပြခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ က၊ ပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ အာဝုသော၊ က။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဤ။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဤ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဧ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ပရိတောသော၊ သော၊ သူတပါးတို့ထံမှ ရအပ်သော တရားသံ၎င်း။ ယောနိသော၊ မနသိကာရော၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဤ။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဤ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဋ္ဌော၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာဝုသော၊ ဟု။ ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ချီးမြှောက်အပ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အရဟတ္တမဂ် မှာဒိဋ္ဌိသည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလော၊ စိတ်၏

၁။ အဘိညတ္တာကို အဘိညတ္တယျ ဓမ္မေ အဘိဇာနာတိ-အဋ္ဌကထာ၊ အဘိမုခံ ဥပယျေ၊ အဘိမုခံ အဝိရုဋ္ဌာဝသေန-ဇာနာတိန္ဒိကာ ဖွင့်သည်ကို စောင့်၍ အဘိညတ္တာ၌ အဘိညတ္တ အဘိမုခတ္တတည်း။ အဘိဝိသိဋ္ဌမဟုတ်။

ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာမှ တပါးသော အရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် တည်းဟူသော အကျိုးရှိသည်၎င်း။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ဟူသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ ကိလေသာ တို့မှလွတ်ကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟူသော အကျိုးရှိသည်၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းဟူသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏ ။

အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ အပ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်၎င်း။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သီလာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ စတုပါရိ သဒ္ဓိသီလသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သုတာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ တရားကို ကြားနာ ခြင်းသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သာ၊ ကဏ္ဍာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ တရားကို ဆွေးနွေးခြင်း သည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သမထာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ သမာဝတ်ရုပ်ပါးသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝိပဿနာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ ဝိပဿနာသည် ချီးမြှောက်အပ်သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့ သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်၎င်း။ စေတောဝိမုတ္တိ ဖလာနိသံသာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိ သံသာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

၄၅၃။ အာဝုသော၊ ဓာ။ ဘဝါပန၊ ဘဝတို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ကာမဘဝေါ၊ (ကာမဘုံသို့ ကပ်ရောက်တတ် သော စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူသော) ကာမဘဝ၎င်း။ ဝုပဘဝေါ၊ (ဝုပဘုံသို့ ကပ်ရောက်တတ်သော စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူသော) ဝုပဘဝ၎င်း။ အဂ္ဂပဘဝေါ၊ (အဂ္ဂပဘုံသို့ကပ်ရောက်တတ်သော စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့်ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူ သော) အဂ္ဂပဘဝ၎င်း။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာဝုသော၊ ဓာ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ပုနဘဝါသိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန်ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကတံပန၊ အကယ်သို့သျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာကိုကုန်သော။ တဏှာသယောဇနာနံ၊ တဏှာသယောဇဉ် ရှိကုန်သော။

၁။ ဗလက္ခဏေ နိဗ္ဗတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ ဖလံ အာယာထိ စေတောဝိမုတ္တိဖလာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်အလုံး သည် အရဟတ္တမဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ အကျိုးတရားချည်း ဖြစ်သော်လည်း ပညာဝိမုတ္တိဖလ၏ အရဖြစ်သော အရဟတ္တဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချန်၍ ၎င်းအရဟတ္တဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိကြွင်းသော အရဟတ္တဖလစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို စေတော ဝိမုတ္တိဖလာ၊ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာဟူသော အန္တိ အရကောက်သည်။ ထိုကြောင့် ဂိုကာ၌ စေတော ဝိမုတ္တိ တောယာထိစေတောဝိမုတ္တိအဂ္ဂပလပညံ ဗုပေတွာ အဝသေသာ ဖလဓမ္မာဟု ပွင့်ဆိုသည်။ ဣဓ စ စေတောဝိမုတ္တိသဒ္ဓုန ပဟာနမတ္တံ ဂဟိတံ၊ ပုဗ္ဗေ ပဟာယကဓမ္မာဟု ဂိုကာ၌မိန့်သောကြောင့် ဣဓ စေတောဝိမုတ္တိဖလာပုဂံ၌ စေတောဝိမုတ္တိဖြင့် ပဟာယကဓမ္မာဟု၍ နောက်စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၌ ပဟာနမတ္တံဟု။ နောက်နစ်ပုဂံ၌ ဤနည်းနှင့်တူသည်။

သတ္တန်၊ သတ္တဝါတို့၏။ တကြတကြ၊ ထိုထိုဘဝ ဂတိ စသည်၌။ အဘိနန္ဒနာ၊ ရူပါရုံစသည်ကို လွန်လွန်
 မင်းမင်း နှစ်သက်ခြင်းကြောင့်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာယတိံ၊ ။ ၌။ ပုနဗ္ဗဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အာယတိံ၊ ။ ၌။ ပုနဗ္ဗဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ကထံပန၊ လျှင်။
 နဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ချုပ်ခြင်း
 ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာပွါဒါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တက္ကာနိရောဓာ၊ တက္ကာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။
 ဝေံ၊ သို့။ အာယတိံ၊ ။ ၌။ ပုနဗ္ဗဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

၄၅၄။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဌမံဈာန်၊ သည်။ ကထမံ ပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ ။ ။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓာ၌။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ (အကြွင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-၅၂)။ အာဝုသော၊ က။ ဣဒံ၊ ဤဈာန်ကို။ ပဌမံ
 ဈာန်၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဌမံပနဈာန်၊ ကား။ ကတိအဂီကံ၊
 အဘယ်မျှသော အင်္ဂါရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမံဈာန်၊ သည်။ ပဉ္စဂီကံ၊
 ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓာ ၌။ ပဌမံဈာန်၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသော။
 ဘိက္ခုနော၊ ။ ။ ဝိတက္ကောစ၊ ဝိတက်သည်၎င်း။ ဝိစာရောစ၊ သည်၎င်း။ ပီတိစ၊ သည်၎င်း။ သုဗ္ဗု၊
 သည်၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာစ၊ သည်၎င်း။ ဝတ္တတိ၊ ။ ။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမံဈာန်၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။
 ပဉ္စဂီကံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဌမံဈာန်၊ သည်။ ကတင်္ဂ
 ဝိပုဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါအဘယ်မျှရှိသနည်း။ (သို့မဟုတ်-ပယ်အပ်ပြီးသော အဘယ်မျှသော
 အင်္ဂါရှိသနည်း-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ ကတင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အဘယ်မျှသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမံဈာန်၊ သည်။ ပဉ္စဂီဝိပုဟိနံ၊ ပယ်အပ်
 ပြီးသော ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ ပဉ္စဂီသမန္နာဂတံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အာဝုသော၊ က။
 ဣဓာ ၌။ ပဌမံဈာန်၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ။ ။ ကာမစ္စန္ဒော၊ ကာမစ္စန္ဒသည်။
 (ဝါကို။) ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ ဗျာပါဒေါ၊ သည်။ ပဟိနော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ။ ။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ သည်။ ပဟိနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစံ၊ သည်။ ပဟိနံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ပဟိနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ။ ဝိတက္ကောစ၊ သည်၎င်း။ ပ။ စိတ္တေ
 ကဂ္ဂတာစ၊ သည်၎င်း။ ဝတ္တတိ၊ ။ ။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမံဈာန်၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။ ပဉ္စဂီဝိပုဟိနံ၊
 ။ ။ ပဉ္စဂီသမန္နာဂတံ၊ ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

☰

၄၅၅။ အာဝုသော၊ ရာ။ နာနာဝိသယာနိ၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သော။ နာနာဂေါစ
 ရာနိ၊ အထူးထူးသော ကျက်စားရာရှိကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။
 အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော အာရုံကို။ နပစ္စနုဘောန္တိ၊
 မခံစားကုန်။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေ၎င်း။ သောတိန္ဒြိယံ၊ သော
 တိန္ဒြေ၎င်း။ ဇာနိန္ဒြိယံ၊ ဇာနိန္ဒြေ၎င်း။ ဇိဝိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိန္ဒြေ၎င်း။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေ၎င်းတည်း။
 အာဝုသော၊ ရာ။ နာနာဝိသယာနံ၊ ကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနံ၊ ကုန်သော။ အညမညဿ၊ ။ ။
 ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ နပစ္စနုဘောန္တာနံ၊ မခံစားကုန်သော။ ပဉ္စန္တံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊
 တို့၏။ ပဋိသရဏံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ကောစ၊ အဘယ်တရားသည်လျှင်။
 နေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်
 ။ ။ အာဝုသော၊ က။ နာနာဝိသယာနိ၊ ကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
 ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ ။ ။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ နပစ္စနုဘောန္တိ၊ မခံစားကုန်။

သေယျထိဒါ တို့နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေ၎င်း။ပ။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေ၎င်းတည်း။ အာရု
 သော၊ က။ နာနာဝိသယာနံ၊ ကုန်သော။နာနာဂေါစဏှံ၊ ကုန်သော။ အညမညဿ၊ ဧ။ ဂေါစရ-
 ဝိသယံ၊ ကို။ နပစ္စာနုဘောန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒါ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပဉ္စ
 သရဏံ၊ သည်။ မနော၊ ဇောစိတ်တည်း။ မနောစ၊ ဇောစိတ်သည်ပင်။ နေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့၏။
 ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

၄၅၆။ အာရုသော၊ ရာ။ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ သေယျထိဒါ
 နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ စက္ခုန္ဒြေ၎င်း။ပ။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေ၎င်းတည်း။ အာရုသော၊ ရာ။ ပဉ္စ၊
 ကုန်သော။ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စံ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုသော၊ က။ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။
 သေယျထိဒါ နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ပ။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ၎င်းတည်း။ အာရုသော၊ က။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
 ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အာယု၊ ဇိဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာရုသော၊ ရာ။ အာယုပန၊ ဇိဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်သည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊
 ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာယု၊ သည်။ ဥသ္မံ၊ ကမ္မဇတေဇော ဟူသော
 ကိုယ်ဇွေကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၍။ ဣတိ၊ ၍။ အာရုသော၊ ရာ။ ဥသ္မာပန၊ ကမ္မဇတေဇောဟူသော
 ကိုယ်ဇွေသည်ကား။ ကိံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဥသ္မာ၊ သည်။
 အာယု၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာရုသော၊ ရာ။ ဣဒါနေဝခေါ၊ ယခု
 အခါ၌သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယုသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၍။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော
 တရားစကားကို။ အာယု ဥသ္မံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိတံ၊ အာယု ဥသ္မံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤဟောတော်မူ
 အပ်သည့်အတိုင်း။ အာဇာနာမ၊ သိကုန်၏။ အာရုသော၊ ရာ။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။
 အာယုသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၍။ ဘာသိတံ၊ ကို။ ဥသ္မာ အာယု ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိတံ၊ ဥသ္မာ အာယု
 ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ ဝေ၊ အတိုင်း။ အာဇာနာမ၊ ကုန်၏။ အာရုသော၊ ရာ။ ယထာကထပန၊ အဘယ်
 သို့လျှင်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောဆိုအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤတရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုသော၊ က။ တေနဟိ၊ ထို
 သို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အဖို့။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။
 ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိညူပရိသာ၊ ပညာရိယောကျ်ားတို့သည်။ ဘာသိတဿ၊
 ပြောဆိုအပ်သော စကား၏။ အတ္တံ၊ ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ အာရုသော၊ က။ ဈာယတော၊
 တောက်ပသော။ တေလပုဒီပဿ၊ ဆီမီး၏။ အစုံ၊ အလျှံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အာဘာ၊ အရောင်
 အလင်းသည်။ ပညာယတိ သေယျထာပိ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့။ အာဘာ၊ အရောင်အလင်းကို။
 ပဋိစ္စ၊ ၍။ အစုံ၊ မီးအလျှံသည်။ ပညာယတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ (ပညာယတိ ကို ကမ္မရုပ်ကြံ၍
 အာဘာကို။ အစုံကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏-ဟူလည်း ပေးနိုင်သည်)။ အာရုသော၊ က။ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ လျှင်။ အာယု၊ သည်။ ဥသ္မံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၍။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အာယု၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊
 ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

၄၅၇။ အာရုသော၊ ရာ။ အာယုသင်္ခါရာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်တို့သည်။ (အာယုသင်္ခါ
 ရာတိ အာယုမေဝ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဝေတဝန္တိ၊ ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့ပင်လျှင်။ ပဋိစ္စနိယာ၊

ခံစားတတ်ကုန်သော။ မွှား၊ တရားတို့သည်။ တေဝ၊ ရုပ်စိတိတိန္ဒြဟူသော အသက်တို့ပင်လော။ (ဝေ
လိုက်စပ်)။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အညော၊ အခြားတပါးတို့လော။ ဝေဒနိ
ယာ၊ ခံစားတတ်ကုန်သော။ မွှား၊ တို့သည်။ အညော၊ တို့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

အာဝုသော၊ က။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ တေဝ၊ ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့သည်ပင်။ နု၊
မဟုတ်ကုန်။ ဝေဒနိယာ၊ ခံစားတတ်ကုန်သော။ မွှား၊ တို့သည်။ တေဝ၊ ထိုစိတိတိန္ဒြဟူသော အသက်တို့
သည်ပင်။ နု၊ မဟုတ်ကုန်။ အာဝုသော၊ က။ ဟိ၊ အပြစ်ကို ဆိုဦးအံ့။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။
တေဝ၊ ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့သည်ပင်။ အာဝိ သု၊ ပြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဝေဒနိယာ၊ ကုန်သော။
မွှား၊ တို့သည်။ တေဝ၊ ထိုစိတိတိန္ဒြ ဟူသော အသက်တို့သည်ပင်။ အာဝိ သု၊ ပြစ်ကုန်ငြားအံ့။
သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ စင်စစ်ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာ
ပန္နဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ဤ။ ဝဋ္ဋာနံ၊ သမာပတ်မှ ထခြင်းသည်။ နပညာယေထ၊ မှည့်ရှား
ရာ။ (ဤသို့ သညာ ဝေဒယိတ နိရောဓံ-ကို ထောက်၍ ဤ၌ ဣဒံကား နိပါတ်မျှသာ)။ အာဝုသော၊
က။ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အညော၊ အခြားတပါးတို့တည်း။
ဝေဒနိယာ၊ ကုန်သော။ မွှား၊ တို့သည်။ အညော၊ တို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သညာဝေဒယိတ
နိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဤ။ ဝဋ္ဋာနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ဟု။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ကတိ၊
ကုန်သော။ မွှား၊ တို့သည်။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်သနည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်
သည်။ အစေတနံ၊ စိတ်စေတနာပေါ်သော။ ကဋ္ဌယထာ၊ ထင်းကဲ့သို့။ ဥဇ္ဈိတော၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်
ဖြစ်၍။ အဝက္ခိတ္တော၊ လွင့်မစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သေတိ န ခေါ၊ အိပ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး
လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယဒါ၊ ၌။ ဣမံကာယံ၊ ကို။ အာယုစ၊ ရုပ်စိတိတိန္ဒြင်း။ ဥသ္မာစ၊
ကမ္မဇတေဇော ဟူသော အငွေ့ငင်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ငင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောမွှားတို့သည်။
ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ အယံကာယော၊ သည်။ အစေတနံ၊ သော။ ကဋ္ဌယထာ၊ ကဲ့သို့။
ဥဇ္ဈိတော၊ ပြစ်၍။ အဝက္ခိတ္တော၊ ပြစ်၍။ သေတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အာဝုသော၊ ဟု။ ယာယံ၊ အကြင်သူသည်။ မတော၊ သေပြီ။ ကာလကံတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
သေရာကာလရှိ၏။ ဟောစာယံဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ-ကို။
သမာပန္နော၊ ဤ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုခြင်းသည်။ (ထူးခြားချက်
သည်-လည်းဟူ)။ ကံ၊ အကယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာယံ၊
အကြင်သူသည်။ မတော၊ သေပြီ။ ကာလကံတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေရာကာလရှိ၏။ တဿ၊
ထိုသူ၏။ ကာယသင်္ခါရာကိုယ်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော ထုတ်လေဝင်လေဘို့သည်။ နိရုဓ္မိ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ။
ပဋိပ္ပဿဒါ၊ ငြိမ်းကုန်ပြီ။ စိတ္တသင်္ခါရာ၊ စိတ်ကိုပြုပြင်တတ်ကုန်သော ဝိတက်ဝိ- ဟူသည်။ နိရုဓ္မိ၊ ကုန်ပြီ။
ပဋိပ္ပဿဒါ၊ ကုန်ပြီ။ စိတ္တသင်္ခါရာ၊ စိတ်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော သညာဝေဒနာတို့သည်။ နိရုဓ္မိ၊
ကုန်ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဒါ၊ ကုန်ပြီ။ အာယံ၊ ရုပ်စိတိတိန္ဒြသည်။ ပရိက္ခိဏော၊ ကုန်ပြီ။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇ
တေဇောငွေ့သည်။ ဝုပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ပသာဒိန္ဒြေတို့သည်။ ပရိဘိန္နာနိ၊ ပျက်စီးကုန်
ပြီ။ (ယောစာယံ-မှ စိတ္တသင်္ခါရာ နိရုဓ္မိ၊ ပဋိပ္ပဿဒါ-တိုင်အောင် မထူးပြီ)။ အာယံ၊ သည်။
နပရိက္ခိဏော၊ မကုန်။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အဝုပသန္တာ၊ မငြိမ်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ပိပ္ပသန္တာနိ၊

၁။ အာရမ္မဏရသံ အနာဝက္ခိတိ ဝေဒနိယာ။ နိယျာနိကာ-ကိုသို့ ထနိယပစ္စည်း-ကတ္တာဟော။

အထူးကြည်လင်ကုန်၏။ (ယွယ်မှ သမာပနေ့-တိုင်အောင်မထူး)။ ဣတိ ဤသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုသို့တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုခြင်းတည်း။ ဣတိ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

၄၅၈။ အာဝုသော၊ ဘု။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာဖြစ်သော။ သမာပတ္တိယာ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနသမာပတ်၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ ဤ။ အာဝုသော၊ က။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ဤ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ စိတ္တာဇောလေးပါးတို့တည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဓဿစ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွင့်ပင်လျှင်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သေ့မနှံသီဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့၏။ အတ္တင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသတိဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံရေး။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ က။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ဤ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ စိတ္တာဇော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ဘု။ အနိမိတ္တာယ၊ သင်္ခါရနိမိတ်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ကလသမာပတ်၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ဤ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့ကိုလည်း။ အမနသိကာဇော၊ နှလုံးမသွင်းခြင်း၎င်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သင်္ခါရနိမိတ်မရှိသော။ ဓာတုယာစ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကိုလည်း။ မနသိကာဇော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ဤ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါဒ္ဓေ၊ တို့တည်း။ ဣတိ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ဘု။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဤ။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဤ။ ဌိတိယာ၊ ငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ အမနသိကာဇော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ ဓာတုယာစ၊ လည်း။ မနသိကာဇော၊ ၎င်း။ ပုဗ္ဗေဝ၊ မဝင်စားမီ ရှေးဆူကပင်လျှင်။ အဘိသင်္ခါဇော၊ (ပည်မျှကြာအောင်ဝင်စားမည် ဟု) အချိန်ကာလပြင်ဆင်ထားခြင်း၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဤ။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ဘု။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဤ။ ဝုဠာနာယ၊ ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ တို့နည်း။ ဣတိ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဤ။ ဝုဠာနာယ၊ ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ မနသိကာဇော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ ဓာတုယာစ၊ ကိုလည်း။

အမနသိကာရော၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဇါ။
ဝုဋ္ဌာနာယ၊ ဆဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ဗံစယာတို့သည်။ ဣမေ ခေါ်ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

၄၅၉။ အာဝုသော၊ ရာ။ အပ္ပမာဏာ၊ အပ္ပမာဏ မည်သော။ ယာစာယံ စေတောဝိမုတ္တိ၊
အကြင်စေတောဝိမုတ္တိ၎င်း။ အာကိဉ္ဇညာ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်စေတော
ဝိမုတ္တိ၎င်း။ သညတ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာ၊ မည်သော။ ယာစ
စေတောဝိမုတ္တိ၊ ၎င်း။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိတို့သည်။ နာနာတ္တာစေတ၊ ထူးသောအနက်
လည်းရှိကုန်သလော။ နာနာဗျူဋ္ဌာစ၊ ထူးသောသဒ္ဓါလည်းရှိကုန်သလော။ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်။
ကေတ္တာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်သလော။ (ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိတရားတို့၏။)
ဗျူဋ္ဌမေဝသဒ္ဓါသည်သာ။ နာနံ၊ ထူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ ။

အာဝုသော၊ က။ (ယာစာယံ အပ္ပမာဏာ။ပ။ အနိမိတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ရှေးနည်း
အတိုင်း)။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိ တရားတို့သည်။ ယံပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊
စွဲ၍။ နာနာတ္တာစေတ၊ ထူးသော အနက်လည်း ရှိကုန်၏။ နာနာဗျူဋ္ဌာစ၊ ထူးသောသဒ္ဓါလည်း ရှိကုန်
၏။ အာဝုသော၊ က။ သောပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။- ဣမေဓမ္မာ၊
တို့သည်။ ယံပရိယာယံ၊ တို့။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကေတ္တာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်၏။ (ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊
တို့၏။) ဗျူဋ္ဌမေဝသည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ အာဝုသော၊ က။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ
စခေါ၊ သာတည်း။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယံပရိယာယံ၊ ထို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနာတ္တာစေတ၊
ကုန်၏။ နာနာဗျူဋ္ဌာစ၊ ကုန်၏။ သောပရိယာယော၊ သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝု
သော၊ က။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွ
ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကော၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်ကို။ ဖရိတွာ၊ ပျံ့နှံ့ ဧည့်။ ဝိဟ
ရတိ၊ ဇါ။ တထာ၊ ထိုအရာ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်ကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ တတိယံ၊ သုံးခု
မြောက်သော အရပ်ကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော အရပ်ကို။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓါ၊
အထက်၌၎င်း။ အဓော၊ အောက်၌၎င်း။ ဓိရိယံ၊ ဖိလာ၌၎င်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။
သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၌ ဝိပိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံ သတ္တဝါ
ရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ သော။ မဟဂ္ဂဇေန၊ သော။ အပ္ပမာဏေန၊
သော။ အဝေရေန၊ သော။ ဓာဗျာဗျူဋ္ဌာ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်
တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ပျံ့နှံ့ ဧည့်။ ဝိဟရတိ၊ ဇါ။ ကရုဏာသဟဂတေန၊
ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ မုဒိတာ သဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ ဥပေက္ခာသဟ
ဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဇါ။ အာဝုသော၊ က။ အံယံ၊ ဤသောပတ်ကို။
အပ္ပမာဏာ၊ ပျံ့နှံ့ ဧခြင်းအတိုင်းအရှည်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုဋ္ဌတိ၊ ဇါ။ ။

၁။ ဣမေ ဓမ္မာနှင့် နာနာတ္တာ နာနာဗျူဋ္ဌာ ကေတ္တာ ပုဒ်တို့ အရတူစေရန် ဗျူဋ္ဌနမ္ပိ နေသံ နာနာအတ္ထာပိ-
ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် အည နာနာတ္တ စသည်ကို ဖဟုဗ္ဗိဟိန္တိ၍ အနက်ဖော်နေသည်။ ဣမေဓမ္မာနှင့်
ဗျူဋ္ဌမေဝ နာနံ-ကား မည်သည့်နည်းနှင့်မှ အရမတူနိုင်ရကား ဣမေဓမ္မာကို ဣမေသံဓမ္မာနံ-ဟု သမ္ပန်ပြင်၍
ဖော်နေသည်။
၂။ ဖရုဏအပ္ပမာဏတာယ အပ္ပမာဏံ နာမ။ အဋ္ဌကထာ။

အာဝုသောရာ။ အာကိဉ္ဇညာ၊ အာကိဉ္ဇညမည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ဝေသိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ ကိဉ္ဇိ၊ စိုးစဉ်း ဘင် ကြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပူးများ၍။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အာကိဉ္ဇညာ၊ အာရုံဟူသော ကိဉ္ဇနမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ သညတံ၊ စည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညကတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလကတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ သညာဂါရကတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဣဒံ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။ အတ္တေနဝါ၊ (ငါ့သူတပါး ယောက်ျား မိန်းမဟု ဆိုအပ်သော) အတ္တမု၎င်း။ အတ္တနိယေနဝါ၊ (သင်္ကန်း သပိတ်စသည် ဟု ဆိုအပ်သော) ငါ့ဥစ္စာမု၎င်း။ သညန္တိ၊ ဆိတ်၏။ ဟူ၍။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ သညတံ၊ မည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အာဝုသောရာ။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသင်းခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တာ၊ ရုဂ-စသော နိမိတ်မရှိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ယံပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ နာနာတ္တာစေတ၊ ကုန်၏။ နာနာဗျုဒ္ဓနာစ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

အာဝုသော၊ က။ ယံပရိယာယံ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ဧကတ္တာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျုဒ္ဓနမေတ၊ သဒ္ဓါသည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ သောပရိယာယော၊ သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ရာဂေါခေါ၊ ရာဂသည်။ ပမာဏကရဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်၏။ ဧဝံသော၊ ဧဝံသည်။ ပမာဏကရဏော၊ ပမာဏဟော၊ သည်။ ပမာဏကရဏော၊ ၏။ ဝိဇာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ တေ၊ ထိုရာဂ ဧဝံသ မောဟတို့သည်။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဥစ္စန္တိမူလော၊ မြတ်အပ်ပြီးသော ကမြစ်ရှိကုန်သည်။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ။ ကျင်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးကုန်သည်။ အနဘာဝကတာ၊ တစ်ဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ အာဝတံ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုစေတော

၁။ ဤ၌ ဟောန္တိ မပါသော်လည်း အလင်္ကာပထမသုတ် ၂၅၄-စာပိုဒ်၌ အဝိဇ္ဇာ ပဟိနာ ဟောတိ-စသည်ဖြင့် ဟောတိဟူသော ဧက ဝစနန္တပါဠိ ပါရှိသည်ကို နည်းမှီးသောအားဖြင့်၎င်း၊ ဟောန္တိ ပါဠိသေသမထည့်သော်စေ ဤသို့ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဣမေ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ အနဘာဝကတာ၊ တစ်ဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ အာဝတံ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုစေတော

ဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကပ္ပေါ။ (ဆုန်ကျင်ဖက်တို့သည် မပျက်ဆီးအပ်သောကြောင့်) မပျက်စီးသော။
 စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ အကပ္ပေါသော။ သာဓေတောဝိမုတ္တိသည်။ ရာဂေန၊ ရာဂမှ။ သညာ၊ သိတ်၏။ ဒေါသေန၊
 ဝှ။ သညာ၏။ မောဟေန၊ မှ။ သညာ၏။ အာဝုသောက။ ရာဂေါ၊ သည်။ ကိဉ္ဇနော၊ နှိမ်နင်း
 တတ်၏။ ဒေါသော။ သည်။ ကိဉ္ဇနော၏။ မေခဟော၊ သည်။ ကိဉ္ဇနော၏။ (တေခိဏာသဝဿ။ ပ။
 အနုပ္ပိဗဓမ္မာ-ဈေးနည်းအတိုင်းပေး)။

အာဝုသောက။ ယာဝဓိဉာ။ ကုန်သော။ အာကိဉ္ဇညာ၊ အာရုံဟူသောကိဉ္ဇန၊ ကိလေသာ
 ဟူသောကိဉ္ဇန မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (မဂ်ဖိုလ်၊ အာကိဉ္ဇညာမတန-
 ပေါင်း ၉-ပါးယူ)။ သန္တိကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကပ္ပေါသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ အဂ္ဂါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။ (သာခေါပနာဂပ္ပေါ-
 သညာ ဒေါသေန သညာ၊ မောဟေန-တိုင်အောင် ဈေးအတိုင်းပေး)။ အာဝုသော၊ က။ ယံ၊ သရ
 ယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိဟူသော တရားတို့သည်။
 ကေတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗျူဟမေဝ၊ သည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ သော၊ ပရိယာယော၊ သည်။ အမေဝေ၊
 ဤသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အာယသွာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသွာ မဟာ-
 ကောဋ္ဌိကော၊ သည်။ အတ္တဓနော၊ ၍။ အာယသွတော သာရိပုတ္တော၊ ၍။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ အပ်ပါပြီ။

တတိယံသော။ မဟာဝေဇ္ဇသတ္တံသည်။ နိဗ္ဗိတံအပြီးသို့ရောက်ပြီ။

၄-ဣန္ဒြေဝေဇ္ဇသုတ်

၄၆၀။ (ဝေ မေ သုတံ-ပေါမြို့)။ ကော်သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဂေယော၊ ဌံ။
 ကလန္ဒကနိဝါပေ- ရှဉ့်နက်ကိုကို အစာကျေး၍ ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်
 ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ အထခေါ၊ ဌံ။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခအမည်ရှိသော။ ဥပါသကော၊
 ဒါယကာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။
 တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ၍။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ ဓမ္မဒိန္နာသော။ ဘိက္ခုနီ ၍။ မတိဝါဒေတော၊ ၍။ ကေမန္တံ၊
 ဌံ။ နိသိဒ္ဓိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ ဝိသာခေါ၊ မည်သော။ ဥပါသကော၊ သည်။
 ဓမ္မဒိန္နံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကံ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယောသက္ကာယောတိ၊ သက္ကာယ သက္ကာယ
 ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၍။ အိယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်တရားကို။ သက္ကာယော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊
 သည်။ ဝုတ္တာနုခေါတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးကို။ အဝေါစ၊
 လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခေ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။
 သက္ကာယော၊ သက္ကာယဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ပြီ။ သေယျထံဒါ၊ အဘယ်နည်း။
 ဝုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၍။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၍။ ၍။ အာဝုသောဝိသာခေ။ ဣမေ ခေါ
 ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ သက္ကာယော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
 ဝုတ္တာ၊ အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သာဓ၊ ကောဠိမြို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝိသာခေါ၊ မည်သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ မည်သော။ ဣက္ခန္ဓိယာဇေါ၊ ဘာသိသာ၊ တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတော၊ ဝမ်းမြော၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ “အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယသမုဒယော သက္ကာယသမုဒယောတံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ ကို။ သက္ကာယသမုဒယော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တောနုခေါတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သော။ ဥတ္တရိ၊ (ပဌမအမေးတော်) အလွန်ဖြစ်သော။ ပညံ၊ အမေးကို။ အပုစ္ဆံ၊ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ ယာယံအာဇာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ငြင်းစာတပ်နှစ်သင်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘ၌။ အဘိနန္ဒိနိ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျတာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ၎င်း။ အဝတဏှာ၊ ၎င်း။ ဝိဘစတဏှာ၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ အယံခေါ၊ ဤတဏှာကို။ သက္ကာယသမုဒယော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယနိရောဓော သက္ကာယနိရောဓောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်ကို။ သက္ကာယနိရောဓော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တောနုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ တဏှာယော ဝတဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသောမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင်တဖန် နိဗ္ဗာန် ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာ မုတ္တံ၊ အကြင်စွန့်လွှတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ အယံခေါ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ သက္ကာယနိရောဓော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယနိရောဓဂေါမိနိပဋိပဒါ သက္ကာယနိရောဓဂေါမိနိ ပဋိပဒါတံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်ကို။ သက္ကာယနိရောဓဂေါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တောနုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဗ္ဗင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှင်ပါးရှိသော။ အယံဝေဝခေါမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ကိုသာလျှင်။ သက္ကာယနိရောဓဂေါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ သေယျထိဒံ၊ မဂ္ဂင်ရှင်ဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ တညေဝ ဥပါဒါနိ၊ ဝိပါဒါနိ၊ ဝိပါဒါနိသည်ပင်။ တေပညူပါဒါနက္ခန္ဓာ နုခေါ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့ပင်လော။ ဥပါဒါ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ပညူဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါ နက္ခန္ဓာတံ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ကြွယ်ထား၍။ ဥပါဒါနိသည်။ သိယာနုခေါ၊ ရှိနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ တညေဝဥပါဒါနိ၊ ထိုဥပါဒါနိသည်ပင်။ တေပညူပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ နုခေါ၊ မဟုတ်ကုန်။ ပညူဟိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတံ၊ တို့မှ။

၁။ ဝဏှကာမတို့၌ နှစ်သက်စွဲလမ်းတတ်သော တဏှာသည် ကာမတဏှာ။ ရူပသည် နိစ္စဝေ-သဏတ ဟု စွဲလမ်းစွာ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဘဂဝတဏှာ။ ရူပသည် မြတ်၏ တမလွန်လောက၌ နောက်ထပ် မဖြစ်တော့ဘဲ စွဲလမ်းစွာ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဝိဘဝတဏှာ။ နှစ်လိုလမ်းကား အသေတစ်ခါနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာကို ဘဂဝတဏှာ-ဥစ္စေဒဝိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဝိဘဝတဏှာ ဟူ၍။ ဤအဋ္ဌကထာ ၆၆-စာပိုဒ်နှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပညာဘူမိနိဗ္ဗေသ ၆၄၄-စာပိုဒ်ကို ရှုလေ။

အညတြ၊ ကြည့်ထား၍။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ နာပိ၊ ဝိသည်း မရှိ။ အာဝုသော ဝိသာခါခ။ ပဉ္စသ၊ ကုန်
 သော။ ဥပါဒါနံ၊ နေသ၊ တို့၌။ ယောခေါ၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်လိချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဝါဒါနကုန္ဒာငါးပါးတို့၌။ တံ၊ ဝိသည်းတပ်မက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၁။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါခ။ ဣဓာဏိ၊ သာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစ
 ရှိသော) အရိယာဘို့ကို။ အဒဿာဝိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယမ္ပဿ၊ (သတိပဋ္ဌာန်
 အစရှိသော) မြတ်သောတရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မသိမှသာသော။ အရိယမ္ပေ၊ ။ အဝိနိတော၊ သင်ကြား
 ဆုံးမအပ်ပြီးသမဟုတ်သော။ သပ္ပရိသန္တာ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝိ-
 သော။ သပ္ပရိသ ဝိသုသိ၊ ။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပရိသမ္ပေ၊ ။ အဝိနိတော၊ သော။
 အထတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်
 တလလှူ၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရူပဝန္တံ၊ ရုပ်ရှိ၏ဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ။ အတ္တနိ၊
 အတ္တ၌။ ရူပဝါ၊ ရုပ်ဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ အတ္တာနံဝါ၊ အတ္တဟူ၍
 သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ။ ဝေဒနံ၊ ကိ။ ပ။ သညံ၊ ကိ။ ပ။ သင်္ခါရေတို့ကို။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကိ။
 အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ ။ အတ္တာနံ၊ ကိ။ ဝိညာဏဝန္တံ၊ ဝိညာဏ်ရှိ၏ ဟူ၍
 သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ။ အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ဝိညာဏံဝါ၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊
 ။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၊ ။ အာဝုသော ဝိသာခါခ။
 ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

(ကထံ ပနယျေ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ န ဟောတိတိ-စသည်၌ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ နသမနု-
 ပဿတိ၊ မရှုနဟောတိ၊ မဖြစ်ဟု ယောဇနာ။ ။ ကြင်းမထူး)။

၁။ ရူပသည်ပင် အတ္တ၊ အတ္တသည်ပင် ရူပ၊ ရူပနှင့် အတ္တ အရ မပြား တသားတည်း အတူတူဟု ရှေး ဥပမာ
 မီးရောင်နှင့် မီးလျှံ အတူတူထင်မှားသကဲ့သို့တည်း။ ဤကား အတ္တာထိ သမနုပဿတိ၊ ဟူသော ဝိကာနု၊ အညီ
 တည်း။ ရူပံ၊ ကိ။ အတ္တတော၊ အတ္တ အဖြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၊ ။ ဤသို့လည်း အတ္တဘာဝနေ သမနုပဿတိ ဟူသော
 ဝိကာနုနှင့် အတိုင်း ပေးနိုင်သည်။ ကြေးလက်ကောက်ကို ရှောက်ကောက် အမှတ်ဖြင့် ဖယ်မှားသောသကဲ့သို့
 ရူပကို အတ္တ အဖြစ်ဖြင့် အတ္တအနေဖြင့် ပုထုဇဉ်သည် မှားသည် ဟူလို။

- ၂။ အဝိနိသော သစ်ပင် ဟူသော အတ္တကို ရုပ်ရှိ၏-ဟူ၍ သော်လည်း ရှ၏။
- ၃။ ပန်းသည် အနံ့မဟုတ်။ အနံ့လည်း ပန်းမဟုတ်။ ပန်းနှင့်အနံ့ တရားကိုယ် မတူဟု နားလည်သောသူသည်
 အနံ့ကိုပန်း၌ အနံ့ဟု ဟုအဘိသကဲ့သို့ ရူပနှင့် အတ္တ အရမတူဟု သိသောသူသည် ရူပကို အတ္တ၌ ရူပဟု ရှုသည်ဟူလို။
- ၄။ သေတ္တာသည် ပတ္တမြားမဟုတ်။ ပတ္တမြားသည် သေတ္တာမဟုတ်။ ပတ္တမြားနှင့် သေတ္တာ တပြားစီဟု နားလည်
 သော သူသည် ပတ္တမြားကို ကြည့်ရှုသောအခါ သေတ္တာတိုင်းက ပတ္တမြားဟု သိဘိသကဲ့သို့ ရူပနှင့် အတ္တအရ
 မတူဟု သိသောသူသည် အတ္တကို ရုပ်၌ အတ္တဟု ရှုမြင်သည် ဟုအဘိသကဲ့သို့။ ၄-ဝိကပ်လုံးကို ခြုံကြည့်လျှင်
 ပဌမဝိကပ်၌ ရူပနှင့် အတ္တကို အရူပ အရ တူအနေဖြင့် ရှုပုံကို သိစေသည်။ ဒု-တ-၈၃ ဝိကပ်ဖြင့် ရူပနှင့် အတ္တကို
 ရူပ အရမတူဟု ရှုပုံကို သိစေသည်။

၄၆၂။ အယျေရုဇ်မ။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကောမော၊ နည်း။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယျေရုဇ်မ။ ဤသည် ပင်တည်း။ (သေယျာဓိကံ။ ပ။ သမ္မာအမာဓိတိ ဝေဇ္ဇာတိုင်းပေးလေ)။ အယျေရုဇ်မ။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သင်္ခတော ပန၊ သင်္ခတ တရားလော။ ဥဒါဟု သို့မဟုတ်။ အသင်္ခတော၊ အသင်္ခတ တရားလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သင်္ခတော၊ သင်္ခတတရားသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေရုဇ်မ။ အရိယော၊ ပြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ ဖြင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာ၊ နုခေါ၊ ပေါင်းယူအပ်တုန်သလော။ ဥဒါဟု သို့မဟုတ်။ တိဟိ ခန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ နုခေါ၊ ပေါင်းယူအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ ဖြင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ နုခေါသင်္ဂဟိတာ၊ မပေါင်းယူအပ်ကုန်။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ တိဟိ ခန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ ပေါင်းယူအပ်၏။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ ယာ စ သမ္မာဝါစာ၊ အကြင်သမ္မာဝါစာ သည်၎င်း။ ယော စ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်၎င်း။ ယောစသမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤဓမ္မာသုံးပါးတို့ကို။ သီလက္ခန္ဓော၊ သီလအစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ပေါင်းယူအပ်ကုန်၏။ ယော စ ဘေဝါယာမော၊ သည်၎င်း။ ယာ စ သမ္မာသတိ၊ သည်၎င်း။ ယော စ သမ္မာသမာဓိ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သမာဓိအစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ယာ စ သမ္မာ ဝိဇ္ဇာ၊ သည်၎င်း။ ယောစသမ္မာသင်္ဂဟိတော၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ပညာက္ခန္ဓော၊ ပညာ အစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေရုဇ်မ။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ သမာဓိ၊ သမာဓိမည်သနည်း။ ကတမော၊ အဘယ် ဇာတိတို့သည်။ သမာဓိနိမိတ္တာ၊ သမာဓိ၏ အကြောင်းတို့နည်း။ ကတမော ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမာဓိ ပရိက္ခရာ၊ သမာဓိ၏ အခြံအရံတို့နည်း။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ သမာဓိဘာဝနာ၊ သမာဓိကိုဖြစ် စေခြင်းနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ စိတ္တဿ၊ ဤ။ ယော ခေါ ကေဂ္ဂတာ၊ အကြင်တရားတည်းသော အာရုံဘူသော အဖွဲ့သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၏။ အယ်၊ သည်။ သမာဓိ မည်၏။ စိတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သိပ္ပာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သမာဓိနိမိတ္တာ၊ သမာဓိ၏ အကြောင်းတို့တည်း။ စိတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သမ္ပပ္ပာနာ၊ သမ္ပပ္ပာန်တို့သည်။ သမာဓိပရိက္ခရာ၊ သမာဓိ၏ အခြံအရံတို့တည်း။ တေသံ ယဝ ဓမ္မာန၊ ထိုမဂ်နှင့် ယှဉ်သော တရားတို့ကိုသာလျှင်။ ယာ အာသေပနာ၊ အကြင်အိပ်ခြင်းသည်။ ယာဘာဝနာ၊ အကြင်ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ယံဗဟုလိကမ္ပံ၊ အကြင်ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ အယ်၊ သည်။ ဧတ္တ ဤမဂ်နှင့်ပတ်သက်သောအရာ၌။ သမာဓိဘာဝနာ၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၃။ အယျေရုဇ်မ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ မည်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ရင်း။ ဝစီသင်္ခါရော၊ ရင်း။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ ရင်း။ ဣဒမကယော၊ ဤသို့ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျေရုဇ်မ။ ကတမော၊ အဘယ် သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရနည်း။ ကတမော၊ သည်။ ဝစီသင်္ခါရော၊ နည်း။ ကတမော၊ သည်။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ အဘာသပဏ္ဍာသာခေါ၊ ထွက်

ဝစီသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ နိရုဇ္ဈတိ၊ ရွှေဦးစွာ ချုပ်သလော။) ယဒိဝါ စိတ္တသင်္ခါရောစိတ္တ
 သင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ နိရုဇ္ဈတိ၊ ရွှေဦးစွာ ချုပ်သလော။) ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော
 ဝိသာခါ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ ကံ။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော ဇါ။
 ဝစီသင်္ခါရော သည်။ ပဌမံ စွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇါ။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ကာယသင်္ခါရော သည်။
 နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇါ။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ စိတ္တသင်္ခါရော သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဇါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။
 ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခါ ခ။ သညာဝေဒယိတ
 နိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော ဇါ။ “အဟံ သည်။ သညာ
 ဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌတိထံ၊ ထအံ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ အဟံ၊ သည်။
 သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟံမိ၊ ထဇါ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ အဟံ၊ သည်။
 သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌတော၊ ထပြီ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။” ဝေ၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်။ နေဝေ ဟောတိ၊ မပြစ်။ အဗ္ဗေတိ၊ စင်စစ်သောကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဗ္ဗေဝ
 နိရောဓသမာပတ် ဖဝင်စားမိ ရှေးအဘိဉ္ဇပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 တထတ္တာယ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်း ဖြစ်ရန်အကျိုးငှါ။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏။ တထာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်းသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ ပိုးများအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော
 ဇါ။ ကတမေ ဓမ္မာ၊ တို့လည်း။ ပဌမံ၊ ရွှေဦးစွာ။ ဥပုဇ္ဇန္တိ၊ ပြန်ကုန်သနည်း။ ယဒိဝါ ကာယသင်္ခါရော၊
 ကာယသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ စွာ။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ လော။) ယဒိဝါ ဝစီသင်္ခါရော သည်မူလည်း။
 ပဌမံ စွာ။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ လော။ ယဒိဝါ စိတ္တသင်္ခါရော သည်မူလည်း။ (ပဌမံ စွာ။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ လော။)
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ပ။
 စိတ္တသင်္ခါရော သည်။ ပဌမံ စွာ။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ဇါ။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ကာယသင်္ခါရော သည်။
 ဥပုဇ္ဇတိ၊ ဇါ။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဝစီသင်္ခါရော သည်။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ဇါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌတိ၊ ထသော။ ဘိက္ခု၊ ကျိ။
 ဟတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။
 အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌတိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကျိ။
 တယော ဖဿာ၊ ဖဿသုံးမျိုးတို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ သညတော၊ သညတမည်သော ။
 ဖဿော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တော၊ သော။ ဖဿော၊ ၎င်း။ အပ္ပဏဟတော၊ သော။ ဖဿော၊
 ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌတဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော
 ဇါ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကိ နိန္ဒံ၊ အဘယ်၌ ညွတ်သည်။ ကိ ပေါဏံ၊ အဘယ်၌ ကိုင်းသည်။ ကိ ပဗ္ဗာရံ၊

၁။ သညတ ဟူသော အမည်သည် ဖလသမာပတ်၏ အမည်တည်း။ ၎င်းနှင့် တကွ ဖြစ်သောကြောင့် တွဲဘက်
 ဖဿကိုလည်း သညတော ဖဿော ဟု ဆိုသည်။ တနည်း၊ ထိုကိစ္စမှ ကင်းသောကြောင့် သညတ ဟူသည် နိဗ္ဗာန်၏
 အမည်တည်း။ ထိုသညဟနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသောကြောင့် အာရုံပုဂ္ဂိုလ်ဖဿကိုလည်း သညတော ဖဿော ဟု
 ယောဓာသင်္ခရုန်း အနိမိတ္တ အပ္ပဏဟိတ ဖဿ ဟု ညွှန်ဆိုလည်း ဤသညတ မည်ပုဂ္ဂိုလ်၌ သော်၎င်း နိက္ခာန်သင်
 ၎င်း သိလေ။

အဘယ်၌ ရှိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ သညာ
 ဝေဒယိတနိဗ္ဗေသေမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိထယာ သော။ ဒုက္ခန္ဓော၊ ဝိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဝေကနိန္နံ၊
 နိဗ္ဗာန်၌ ညွတ်သည်။ ဝိဝေကပေါဏိနိဗ္ဗာန်၌ ကိုင်းသည်။ ဝိဝေကပဗ္ဗာရံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိုင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

၄၆၅။ အယျေ၊ ရှိုင်းမ။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ကတိပံန၊ မည်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။
 အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ သုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊
 ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဣမေ တိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပြောဆိုပြီ။ အယျေ၊ ရှိုင်းမ။ ကတမာ၊ အဘယ်ဝေဒနာသည်။ သုခါ၊ မည်သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။
 ကတမာ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။ ကတမာ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊
 နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရ၌မူလည်း ဖြစ်သော။
 စေတသိကံ ဝါ၊ မနောဒ္ဓါရ၌မူလည်း ဖြစ်သော။ သုခါ၊ သော။ သာယာအပ်သော။
 ဝေဒယိတံ၊ ခံစားတတ်သော။ ယံ၊ အကြင် ဝေဒနာသည်။ အတ္တိ၊ ဤ။ အယံ၊ ဤဝေဒနာသည်။ သုခါ၊
 သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊ သော။ စေတသိကံ ဝါ၊ သော။
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော။ အသတ်၊ မသာယာအပ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။
 အတ္တိ၊ ဤ။ အယံ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊
 သော။ စေတသိကံ ဝါ၊ သော။ နေဝ သာတံ၊ သာယာအပ်သည်လည်း မဟုတ်သော။ နာသတ်၊
 မသာယာအပ်သည်လည်း မဟုတ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ အေဒံ၊ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္တိ၊ ဤ။
 အယံ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှိုင်းမ။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်
 သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။
 ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။
 အဒုက္ခမသုခါဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊
 အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ သုခါ၊ သော။
 ဝေဒနာ၊ သည်။ ဌိတိသုခါ၊ ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ ဝိပရိကာမဒုက္ခာ၊ ဖောက်ပြန်
 ပျက်စီးခြင်းကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဌိတိဒုက္ခာ၊ ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့်
 ဒုက္ခမည်၏။ ဝိပရိကာမသုခါ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ အဒုက္ခ မသုခါ၊ သော။
 ဝေဒနာ၊ သည်။ ဉာဏ-သုခါ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ အညာဏသုခါ၊
 ဟုတ်မှန်တိုင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှိုင်းမ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌိ။ ကိံ အနုသယော၊ အဘယ်အနုသယသည်။
 အနုသေတိ၊ ကိန်းသနည်း။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌိ။ ကိံ အနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ၊

၁။ ဌိတိသုခါတိ ဌိတိယာ ဝေပာနတယ သုခါ၊ န ဌိတိက္ခမက္ခေယု၊ တေနာ အတ္တိဘာဝေါ သုခန္တိ။
 ဝိပရိကာမ ဒုက္ခာတိ ဝိပရိကာမနေန ဝိပနေန ဒုက္ခာ၊ နနိဗ္ဗေကမ္မေနေ၊ တေနာ နတ္တိဘာဝေါ ဒုက္ခန္တိ။ တေနာ
 ဘာဝေါပံ ယထာဝသဘူတော အဝဗ္ဗန္တံဟုသော ဌိကာရ၌ ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း ဟု
 ဟိတ်ဖြင့် မေး၍ ဌိတိသုခါ၊ ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏ ဟု ဟိတ်ဖြင့်ပြောကာ အနုသယော နာ
 သည်။ - ဌိတိဒုက္ခာ စသည်နည်းတူ။

ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခသမာ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်။
 (စတုတ္ထဈာန် ဥပစာဆက်ကိုယ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ (စေတသိကသုခ)
 ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိက ဒုက္ခ)တို့၏။ အတ္ထဂံမခါ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခါ ဒုက္ခ
 လည်းမဟုတ် သလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသုတိပါရိသန္တိ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော
 သတိ၏ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပုဇ္ဈာ ချီး
 ဝိဟရတိ။ တေ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ ပဗဟတိ၊ ၏။ ဓာတ္တာ၊ ပိုတော့
 ဈာန်၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ န အနုသေတိ၊ မကိန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီး။

၇၆၆။ အယေ၊ ရှင်မ။ သုခိယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ ကံ၊
 အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သုခိယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
 အဖို့သည်။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အယေ၊ ရှင်မ။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊
 ဆန့်ကျင်ဘက် အဖို့သည်။ ကံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊
 ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ ဝိဇ္ဇာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အယေ၊ ရှင်မ။
 အဒုက္ခမသုခိယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ ကံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။
 အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ အဒုက္ခမသုခိယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊
 တည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အယေ၊ ရှင်မ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖို့သည်။ ကံ၊
 နည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။
 ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ဉာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အယေ၊ ရှင်မ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဉာဏ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူ
 အဖို့သည်။ ကံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဉာဏ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊
 သဘောတူအဖို့သည်။ ဝိမုတ္တိ၊ ဖိုလ်တည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အယေ၊ ရှင်မ။ ဝိမုတ္တိယ၊ ဖိုလ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊
 သဘောတူအဖို့သည်။ ကံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဝိမုတ္တိယ၊ ဖိုလ်၏။
 ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီး။ အယေ၊ ရှင်မ။ နိဗ္ဗာနဿ၊
 ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ ကံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ (တို့
 သင်သည်။) ပပုံ၊ ပြုလုပ်နာကို။ အစုယော၊ လွန်သွားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စာနံ၊ ပြဿနာတို့၏။
 ပရိယန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ပါမိန္ဒိ၊ အာဝုသော
 ဝိသာခ၊ ခ။ ပြုဟုစံရိယံ၊ ကရိယာမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ နိဗ္ဗာနောဂမံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 ဝင်၏။ နိဗ္ဗာနပရာယနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် လည်လျောင်းရာရှိ၏။ နိဗ္ဗာနပပိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်
 အခင်းရှိ၏။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ တံ၊ သင်သည်။ အာကမ္မာနော၊ အလိုရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ၊
 အစုရှင်တို့။ ဥပသကံမိတွံ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တေ၊ တို့။ ဤအကြောင်းကို။ ပုဗ္ဗေယျာသိ၊ မေးလော့၊
 ဘဂေါ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ယထာ၊ အကြင်အမြူးအရာစားဖြင့်။ ဗျာကရောသိ၊ ပြောဆိုတော်မူ၏။
 တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေယျာသိ၊ မှတ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီး။

၁။ အတိပဗ္ဗတ္တံ ဓာတ်ကို အတိက္ကမိတွံ ဂတောတိ ဟု အဋ္ဌကထာ ဇွင့်သည်ဟူ၍ ကြံနိုင်သော်လည်း ဝိကာ
 ကိုးကားသောခါး၌ အစုသရာသိတိ အာဒိ ဇတ္တံ-ဟု ရှိသဖြင့် အတိပဗ္ဗသရဓာတ် ဂတိက္ကမိတွံဖြင့် အတိက္ကမိတွံ
 ဂတော-ဟု ဇွင့်ဆိုနိုင်သောကြောင့်၎င်း ဓာတ်ကျမ်းများ၌ လည်း သရ ဂတိစိန္တယံ ဟု အဆိုရှိသောကြောင့်၎င်း
 သိသျှာ-ကံ-ဟု မူများ၌ အစုသရာသိ-ဟု ရှိသောကြောင့်၎င်း မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ဇရာဝဂ် ၂-သုတ်၌လည်း အစုသရာ
 ဟု မူဟောင်း၌ ရှိသောကြောင့်၎င်း အတိပဗ္ဗသရဓာတ် အဋ္ဌပ္ပန္နံ ဤဝိဘတ် အဂမာဂါ-ကိုသို့ ဖာ-၌ အာ-ယန္တံ
 ကြည့် အစုသရာသိကို ဗုဒ္ဓိ-ပါရိယု ဟူဆကာ အနက်သောနေသို့ဆင် အာဝုသော ဝိသာခ၊ ဝေဒနာ-ပဋိဘာဂေါ
 အစုသရာသိ၊ လွန်သွားပြီဟု ယောဒနာ။

၄၆၇။ အထခေါ၌။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာမည်သော။ ဥပါသကောသညံ။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ သော။
 ဘိက္ခုနိယာ၊ ဤ။ ဘာသိတံ၊ ပြေဆိုအပ်သော တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတံ၊ နှစ်သက်၍ ။ အနု-
 မောဒိတံ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိ၊ ကို။
 အဘိဝါဒေတံ၊ ချီးမြှားပြု၍ ။ ပဒက္ခိတံ၊ အရိအသေကို။ ကတု၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 အတ္ထိ၊ ဤ။ ကေမန္တံ၊ ဤ။ နိသိန္နော၊ သော။ ဝိသာခေါ၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊
 သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှထောက်။ အတိုင်း၊ အရပ်
 ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုအလုံးကို။
 ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သော။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာခံ၊ ဥပါသကံကို။ ဝိသာခါ၊ ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနိ၊ ဓမ္မဒိန္နာ ဘိက္ခုနိမည်။ ပဏ္ဍိတံ၊
 ပညာရှိ၏။ ဝိသာခါ၊ ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနိ၊ သည်။ မဟာပညာ၊ ကြီးမားသောပညာရှိ၏။ ဝိသာခါ
 ခ။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ တံ၊ သည်။ မင်္ဂါဘုရားကို။ စေပပစ္စေယျာသိ၊ အကယ်၍ လည်း မေးငြားအံ့။
 အဟိ၊ မှီဝါဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ။ ဗျာကဓေမ္မံ၊ ပြေဆိုအံ့။ ဓမ္မဒိန္နာယ
 ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဗျာကတံ၊ ပြေဆိုအပ်ပြီ။ ဧတထာထံသုတ်
 ၏။ အတ္ထော၊ သည်။ ဧသော၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဝေဉ္စ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် (အဘိဋ္ဌိ)၊
 သာလျှင်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဟိတံ၊ မှတ်လော့ဟူသော။ တေ၊ ဤအမိန့်တော်ကို။ အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤအမိန့်တော်ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဝိသာခ ဥပါသကော၊ သည်။ အက္ခမနော၊
 မိမိမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်ဆိုအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊
 လွန်စွာဝမ်းမြောက်ပြီ။ ဣတံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ စူဠဝေဒလ္လသတ္ထံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠဓမ္မသမာဓါနသုတ်

၄၆၈။ (ငါမေသုတ်။ ပ။ ပစ္စေသောသံ၊ ဟိုင်ပေးမြဲ) ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ။ ပ။
 ဣမာနိခေါ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ ဓမ္မသမာဓါနာနိတံ၊ နိ-ဟူသော ။ တေ၊ ဤဒေသနာကို။ အဝေါ၊ ပြီ။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ ဓမ္မသမာဓါနာနိ ဤဓမ္မဟု(တိတ္ထိတံ) ယူဆအပ်သော အကျင့်တို့သည်။ စတ္တာရိ
 လေးပါးကို ပြီး။ ကမာမာနိ စတ္တာရိ၊ ဟိုနည်း။ (က) ဘိက္ခဝေတို့။ ပစ္စုပ္ပန်သုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာ
 သော။ အာယတံ၊ နောင်အခါ၌။ ဝုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရိသော။ ဓမ္မသမာဓါနံ၊ ဓမ္မဟု
 (တိတ္ထိဟံ) ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ပ။ ဤ၏။ (ခ) ဘိက္ခဝေ တို့။ ပစ္စုပ္ပန် ဒုက္ခဉ္စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌
 လည်းဆင်းရဲသော။ အာယတံ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ဝုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရိသော။ ဓမ္မသမာ
 ဓါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဂ) ဘိက္ခဝေတို့။ ပစ္စုပ္ပန် ဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသော။ အာယတံ၊ နောင်
 အခါ၌။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရိသော။ ဓမ္မသမာဓါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဃ) ဘိက္ခဝေတို့။
 ပစ္စုပ္ပန်သုခဉ္စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ချမ်းသာသော။ အာယတံ၊ လည်း။ သုခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မ
 သမာဓါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

၄၆၉။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပစ္စုပ္ပန်သုခံ၊ သော။ အာယတံ၊ ၌။ ဝုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဓါနံ၊
 သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကံ ၊ ကိလေသာကာမတို့၌။

၁။ စတ္တာရိမာနိ မှ ဤသုတ်အဆုံး ဓမ္မသမာဓါနာနိတံ-အထိ အာကာရတည်း။

ဒေါသော အပြစ်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရိယူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့လေ့ရှိကုန်သော။ ဝေဝိဒ္ဓိနော၊ ဤသို့
 ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိကုန်၏။ တေ၊
 ထိုရဟန်း ပုံထားတို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ပါတဗျတံ၊ ကိလေသာကာမဖြင့် (အလိုရှိတိုင်း)
 သုံးဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

တေခေါ၊ ထိုရဟန်းပုံထားတို့သည်။ မေဇ္ဇိဗဒ္ဓါယံ၊ ဖွဲ့သုံးအပ်သောဆံပင်အမောက်ရှိကုန်သော။
 ပရိဗ္ဗာဇိကာဟိ၊ ပရိဗ္ဗာဇိမတို့ဖြင့်။ ပရိစာရေန္တိ၊ တင့်တယ်စမှယ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံထားတို့
 သည်။ “ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊
 ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌။ အနာဂတဘယံ၊ ကျရောက်လတ္တံ့ သောဘေးကို။ ကိ သု၊ အသို့
 လျှင်။ သမ္ပဿမာနာ၊ တွေမြဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ကိ သုနာမ၊
 အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပရိညံ၊ ပယ်
 သောအားဖြင့်။ ပိသံ၊ ခြား၍ သိခြင်း။ ဟိ၊ ပညပေန္တိ၊ ပညပေကုန်ဘိသနည်း။ တရုကာယ၊ နုပျိုသော။
 ဣဒိဿ၊ ပရိဗ္ဗာဇိကာယံ၊ ဤမှကွာယံ၊ နူးညံ့သော။ လောမသာယ၊ အမွှေးရှိသော။ ဗာဟာယ၊
 လက်မောင်း၏။ သမ္ပဿော၊ အတွေ့သည်။ သုခေါတိ၊ ကောင်း၏” ဟူ၍။ ဝေဝိသိ၊ အာဟံသု
 ဆိုကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ပါတဗျတံ၊ ကိလေသာကာမဖြင့် သုံးဆောင်
 တတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ပါတဗျတံ၊ သို့။
 အာပဇ္ဇိတာ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သော။ မရုဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရိ-အထက်၌။ အံပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်း
 မှုပြုသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။
 နိရယံ ဥပ၊ ငရဲ၌။ ပဇ္ဇန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုင်ရဲ၌။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်
 သော။ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကရုကာ၊ စပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။
 ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ “ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧက သမဏ-
 ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ဣဒိ အနာဂတဘယံ၊ ဤလာလတ္တံ့ သောဘေးကို။ သမ္ပဿ
 မာနာ၊ ဖြစ်၍။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပရိညံ၊
 ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ မယံ၊ ဤငါတို့သည်။ ကာမပေတု၊ ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်။
 ကာမနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ခရ - ကရုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။
 ဝေဒယာမာတိ၊ မေးကုန်၏” ဟူ၍။ ဝေဝိသိ၊ အာဟံသု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဂိဗ္ဗာ၊ နေ့လယ်တို့၏။ ပစ္စိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ မာသေ၊ လ၌။ မာလုဝသိ-
 ပါဠိကာ၊ မာလောနုယံသီး ခွံသည်။ (ပေါရာဏ) ခွေးတောက်သီးမည် ခွံသည်။ ပလေယျ၊ ကဲ့ရာ

၁။ ပါတဗျတံ အာပဇ္ဇန္တိတိ။ ပ။ ပရိဘောဂတ္ထော ဟိ အယံ ပါ-သဒ္ဓေါ၊ ကတ္တုသာဓော၊ တဗျသဒ္ဓေါ-
 ဟူသော ဣကာ၊ ဝတ္ထုကာမေသု ကိလေသာကာမေန-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာရှု၍ ယောနောသည်။
 ၂။ ကိ သုကို အာဟံသု ပညပေန္တိ-ဟူသော ပဒေသုကြိယာ၌ အာမဟုတ်၊ သမ္ပဿမာနာ၌ စဉ်းငယ်ဆိုက်စပ်
 ပါမှ အနာဂတဘယံ သမ္ပဿမာနာ-ဟူသော ပုဒ်တို့ အဓိပ္ပါယ်ရသည်။
 ၃။ မာလုဝသိပါဠိကာတိ ဒီဃသတ္တာနံ မာလုဝပက္ကံ။ အဋ္ဌကထာ။ မာလုဝသိပါဠိကာတိ မာလုဝဝိဒလံ။ ။
 (ဝိရလံ ဟူ၍လည်း မှကုန်၏) မာလုဝပလေ ပေါရုလိကာ၊ ဣကာ။ မလတိ ဓာရေတိတိမာလုဝေါ၊ မလဓာရဏေ
 ဣဝေါဟူသည်နှင့်အညီ မလဓာတ် ဣဝပစ္စည်း ဣအနုဗန်ကြောင့် မှ၌ ဝုဒ္ဓိရောက်၍ မာလုဝပြုစေ။ အလဓာတ်
 အလုဝသိဖြင့် အာလုဝေါ၊ မိလဓာတ် ဣဝပစ္စည်းဖြင့် အလုဝေါပြုသိက္ခာသိတည်း။ ထို့ကြောင့် မာလုဝသိ
 ၂၀၂-သုတ်အတိုင်း မာလုဝသိပါဠိကာ-ဟူ၍၎င်း၊ မာလုဝဝိဒ-ဟူ၍၎င်း ပါဠိရှိသည်။

၏။ ဘိက္ခုဝေတို့။ အထခေါ်၌။ တံမာလုဝဗိဇံ၊ ထိုခွေးတောက်စေသည် ။ အညတရသို့ ၊ အမှတ်
 မထား တပါးပါးသော်။ သာသမ္မလေ၊ အင်ကြင်းပင်အနီး၌၊ နိပဇတယျ၊ ကျရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ
 တို့။ အထခေါ်၌။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်၌။ အဓိဝတ္တာ၊ အုပ်စိုးနေသော။ ယာဒေဝတာ၊
 သည်။ အတ္တိ၊ ။ သ၊ ထိုနှုတ်သည်။ ဘိတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်သည့်
 ဖြစ်၍။ သန္တာသံ၊ ပျံ့နှံ့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အထခေါ်၌။ တသ္မိံ
 ကာလေ၌။ အဓိဝတ္တာထ၊ အုပ်စိုး၍ နေသော။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ မိတ္တာ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်
 ကုန်သော။ အမစ္ဆာ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဥာတိ သာလောပိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ အာရာမဒေဝတာ၊ အရာမစောင့်နတ်တို့သည်၎င်း။ ဝနဒေဝတာ၊ တောစောင့်နတ်
 တို့သည်၎င်း။ ဂုက္ခဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့သည်၎င်း။ ဩသတိဏဝနပုတိသ၊ သဖန်းခါး
 သျှစ်သျှားစသော ဆေးသစ်ပင် ထန်းအုန်းစသော မြက်သစ်ပင်-တောမိုးသစ်ပင်တို့၌။ အဓိတ္တာ၊
 ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။ သဂ္ဂမ္ပ၊ စရံ ကြကုန်၍။ သမာဂမ္ပ၊ ညီညွတ်ကြကုန်၍။ “ဘဝံ
 အရှင်” မာဘယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဘဝံ၊ အရှင်။ မာဘယိ၊ လင့်။ ဧတံ မာလုဝဗိဇံ၊ ဤခွေး
 တောက်စေကို။ မောရာဝါ၊ ဥဒေါင်းသည်လည်း။ အပေ္ဍေဝနာမ ဂိလယျ၊ မျှီတန်ရာ၏။ မဂေါဝါ၊
 သားကောင်သည်လည်း။ အပေ္ဍေဝနာမ ခါဒေယျ၊ စားတန်ရာ၏။ ဒဝဒ္ဓာဟောဝါ၊ တော်မီးသည်
 မူလည်း။ အပေ္ဍေဝနာမ ဥဒဟယျ၊ လောင်မြိုက်ဘန်ရာ၏။ ဝနကမ္ပိကာဝါ၊ တောအလုပ်သမား
 တို့သည်လည်း။ အပေ္ဍေဝနာမ ဥဒ္ဓါရေယျ၊ နတ်ပစ်ကုန်တန်ရာ၏။ ဥပစိကာဝါ၊ ခြတို့သည်လည်း။
 အပေ္ဍေဝနာမ ဥဒ္ဓဟေယျ၊ တက်ကုန်တန်ရာ၏။ အဗိဇဝါ၊ မအောင်သော မျိုးစေ့သည်လည်း။
 အပေ္ဍေဝနာမ အဿာတ္တိ၊ မြှုပ်တန်ရာ၏” ဟူ၍။ ဝေသ္မိံ၊ သမဿာသေယျ၊ သက်သာရာရစေကုန်ရာ၏။
 ဘိက္ခုဝေ တို့။ အထခေါ်၌။ တံမာလုဝဗိဇံ၊ ထိုခွေးတောက်မျိုးစေ့ကို။ မောရာ၊ သည်။ နေဝဂိ-
 လေယျ၊ မမျှီရာ။ မဒါ၊ သားကောင်သည် နခါဒေယျ၊ မခဲစားရာ။ ဒဝဒ္ဓာဟော၊ တော်မီးသည်။
 နုဒုဒဟယျ၊ မလောင်မြိုက်ရာ။ ဝနကမ္ပိကာ၊ တောအလုပ်သမားတို့သည်။ နုဥဒ္ဓရေယျ၊ မနတ်ပစ်
 ကုန်ရာ။ ဥပစိကာ၊ ခြတို့သည်။ နုဥဒ္ဓဟေယျ၊ မတက်ကုန်ရာ။ ဗိဇဝ ပန၊ အောင်အောင်မြင်မြင်
 မျိုးစေ့သည်သာ။ အဿာ ဖြစ်ရာ၏။ ဝေသ္မိံ၊ ထိုမျိုးစေ့သည်။ ပါဝုသဒံ၊ န၊ မိ၊ ဥဘ၌ဖြစ်သော။ မေဗေန၊
 မိုးသည်။ အဘိပ္ပာဋ္ဌံ၊ ရွာသွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသံသလျှင်။ ဝိဂ္ဂဟေယျ၊
 အောင်ပေါက်က၏။ သာ မာလုဝ လတာ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ်သည်။ တရုကာ၊ နုနွယ်သည်။
 ဗုဂ္ဂကာ၊ နွယ်သည်။ ဝေ သာ၊ အစွမ်းရှိသည်။ ဝိလမ္ပိ၊ ဘယ်ယမ်း ညာလို့ တွဲရရှိဆဲသည်။
 အဿ၊ ဖြစ်၏။ သ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ်သည်။ တံသာလံ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကို။ ဥပနိသေဝေယျ၊
 ကပ်မိ၍ နွယ်၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အထခေါ်၌။ တသ္မိံ သာလေ၌။ အဓိဝတ္တာယ၊ သော။ ဒေဝတာယ၊

၁။ ရွှေဝါကျ၌ မာလုဝသိပါဠိကာ၊ ခွေးတောက်သီးမှည့်ခွဲဟုလိုလျက် နောက်ဝါကျ၌ တံမာလုဝဗိဇံဟု
 နှေးတောက်စေကို စွဲခြင်းသည် စဉ်းစားဘွယ်ရာ။ အထခေါ်၊ တသယာ ဘိက္ခုဝေ မာလုဝ ဗိဇံဟု ရှိသင့်သည်။

၂။ ပါဝုသယံ၊ မိုးဥတု၌၊ ဒေဝတာ၊ ကည်းဟူသော ဝိဂ္ဂဟာဒရ ပါဝုသဒကနဟု ပါဝုသိပ္ပံ မိုးဥတု၌ဖြစ်သောဟု
 အနက် ယောဇနာနိုင်သည်။ ပါဝုသကေန၊ ပြင်းစွာရွာသောဟု သာဒေဝောပေါ်၌ နိဿယောဒ်၌ ယောဇနာ
 သည်။ သုဘ်မဟာဝါ မဟာသမယသုတ် ပါဠိ-အဋ္ဌကထာ-အချို့မူများ ယထာ- သကော မေယော ပါဝုသက
 ဝေဝဂ္ဂာဗိဇာ မဟာဒိဋ္ဌိတံ ဂဇ္ဇန္တဝါဒီ ဝေဝဂ္ဂာဗိဇာဋီကာ၌ ကိစ္ဆိလင်္ဂ ဝေဝဂ္ဂါဠာတော်တော်တော်ဖြင့်
 နိသံယောဂရှိမှသာ သင့်သည်။

၏။ “ကိံ သုနာမ။ ဝ။ သမ္ပသောတိ” ဟူ၍။ ဝေံ ဣသိသော အကြံသည်။ အာယံ၏။ (ကိံ သုနာမ။ သမ္ပသောယျ-တိုင်အောင် အာကာရဝါကျ ရှေးနည်းအတိုင်း ယောဇနာ)။ ဝါ ထိုခွေးတောက် နွယ်သည်။ တံသာလံ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကို။ အနုပရိဟရေယျ၊ လွမ်းမိုးရာ၏။ တံ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ် သည်။ တံသာလံကို။ အနုပရိဟရိတွာ၊ လွမ်းမိုးပြီး၍ ။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝိဋ္ဌဘိ၊ အခွကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဥပရိ၌။ ဝိဋ္ဌဘိ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍ ။ ဩသနံ၊ အောက် (မြေ) ၌ ထူထဲ သည်ကို။ ဇနေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဩသနံ၊ ကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေပြီး၍။ စာယံ သံဒလယာ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်၏။ မတန္တာ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ယောဇနာ၊ အကြင်ပင်စည်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပင်စည်တို့ကို။ ပဒါလေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဘိက္ခဝေတိ၊ အထခေါ၊ ၌။ တသ္မိ၊ သာလေ၊ ၌။ အဝိဝတ္ထာယ၊ သော။ ဒေဝတာယ၊ ၏။ (ဣဒံ-မု၊ အဗိဇံ ဝါ ပနဿတံ၊ အထိ ရှေးနည်းအတိုင်း ယောဇနာ)။ ယဉ္ဇာဟံ ယောစာဟံ၊ အကြင်ငါသည်လည်း ။ မာလုဝ-ဗိဇေယတု၊ ခွေးတောက်မျိုးစေ့ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌဂ္ဂ၊ ကုန် သာ။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယာမိတံ၊ ခံစား၏ ဟူ၍။ ဝေံ ဣသိသော အကြံသည်။ အာယံသေယျထာပိ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့။ (ဝေမေဝခေါ-မု ဝေဒယာမာတိ အထိ ဥပမေယျ ဝါကျသည် သန္တိ ဘိက္ခဝေ-စသော ပိဋိညာဝါကျနှင့်တူပြီ)။ ။ ဘိက္ခဝေတိ။ ဣဒံ ဣအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ချမ်းသာသော။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲအကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဓါနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတံ၊ ၏။

☰

ဒုက္ခေ။ ဘိက္ခဝေတိ။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆင်းရဲလည်း ဖြစ်သော။ အာယတိံ စ၊ နောင် အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဓါနံ၊ ဓမ္မဘူ (တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ကတမဉ္ဇာအာယံနည်း။ ။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ ဧကစောမ္ပအတောပနဝရိတသံနာနယောဂ မနယုတ္တော ဝိဟရတိ-တိုင်အောင် မဟာသိဟနာဒသတံ စာပိုဒ် သက္ကန္တံ အဟံဟူသော အမုယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောမိ- ပဋိဂ္ဂဏာမိ-စသည်ဖြင့် ဥတမပုရိသရှိ၍ ။ ဣ၌ ဧကစောသော-ဟူ သော သုနာမယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောတိ-ပဋိဂ္ဂဏာ တံ-သံသိယတိ-စသည်ဖြင့် ပဌမ ပုရိသ ရှိလည် သာ ထူး၏။ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ ၎င်းကို မိုးရွာ သိသာ၏)။ သော၊ ထိုအချို့သော သူသည်။ ကာယံထာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဝေ၊ ဝါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ ။ ပု။ ။ ပရိ၊ နောက်၌။ အပါ၊ ။ ချမ်းသာ စားစားဖြစ်သော။ ဒုက္ခဘိ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရဟံဥပါ၊ ၌။ ပဗ္ဗတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေတိ။ ဣဒံ ဣအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခေ၊ ၎င်းဖြစ်သော။ ကာယတိံ စ၊ ၌ ၌ည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဓါနံ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတံ၊ အပ်၏။

☰

ဒုက္ခေ။ ဘိက္ခဝေတိ။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခေ၊ သော။ အာယတိံ ။ ၌။ သုခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဓါနံ သည်။ ကတမဉ္ဇာနည်း။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ဣဒံ-ဣသာသနာတော်၌။ ဧကစော၊ အချို့သော သူသည်။ ပကတိယာ၊ ပင်ကိုယ်သဘောအားဖြင့်။ တိဗ္ဗရာဂဇာတိကော။ လွန်ကဲစွာ တပ်စွမ်းခြင်းသဘောရှိ

၁။ ပဋိညာဝါကျ ဥပမေယျ ဝါကျတို့၌ ဣမေဟိ ဖေဟံ-နည်းကို ထောက်၍ ယဉ္ဇာဟံကို ယောစ အဟံ- ဖြစ်၍ သမ္ပနံသည်။

သည် ။ ဟောတိ၏။ သော။ ထိုအချို့သောသူသည်။ အဘိက္ခဝံ၊ မပြတ်။ နဂဗ္ဗံ၊ နဂကြောင့်
 ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။
 ကေစ္စော၊ သည်။ ဟတိယာ၊ ဖြင့်။ တိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော၊ လွန်ကဲစွာ ကြမ်းကြုတ်ခြင်းသဘော
 ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ သော။ သည်။ ပ။ ဒေါသဇံ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော။ ပ။ တိဗ္ဗမောဟဇာတိ
 ကော၊ လွန်ကဲစွာတွေ့ဆုံခြင်း သဘောရှိသည်။ ပ။ မောဟဇံ၊ မောဟကြောင့် ဖြစ်သော။ ပ။
 ပဋိသံဝေဒေတိ၏။ သော။ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကလည်း။
 (စရတိဋ္ဌိစပ်)။ ဒေါမနဿေ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကလည်း။ (စရတိဋ္ဌိစပ်)။
 အဿမုခေါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ရှိမာနောပိ၊ ငိုကြွေးလျက်လည်း။ ပရိပုဏ္ဏံ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မျှပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မျှ စင်ကြယ်သော။ ဗြ ဂ္ဃိရိယံ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ သည်။ ပ။ သဂ္ဂတိ၊ ကောင်းသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂ
 လောကဉ္စပာ၌။ ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ မ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၄၇၂။ ဘိက္ခဝေတိ။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခဉ္စေတိ။ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာလည်းဖြစ်သော်။ အာယတိံ၊
 နောင်အခါ၌လည်း။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စုနည်း။
 (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ-မှ မောဟဇံ ဒုက္ခံ ဒေါမနဿံ ပဋိသံဝေဒေတိ-တိုင်အောင်-နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နပဋိ-
 သဝေဒေတိ၊ မခံစား-ဟု ပဋိသေနေနှင့် တွဲပေးရုံသာထူးသည်။ သော ဝိဝိစ္စေဝိကာမေယံ။ ပ။
 စတုတ္ထံ စျာနံ ဥပသမ္ပုဇ္ဇ ဝိဟရတိကို ၁-ဝဂ်-၄-သုတ်-၅၁-စာပိုဒ် အတိုင်း ပြန်ဆိုလေ)။ ဘိက္ခဝေတိ။
 ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပ။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေတိ။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မတု
 (တိတ္ထိတိ) ယုဆအပ်သော အကျင့်တို့သည်။ ဣမာနိ-စတ္တာရိ၊ ဤ ၄-ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပြောဆိုတော်မူပြီ။ (ဣဒံဝေတိ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးပြီ)။

ပဉ္စမံ သော။ စူဠဓမ္မဒါနသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၄၇၃။ (ဝေ မေ သုတ်။ ပ။ ပစ္စိသံသံ—ပေးပြီ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေတိ။ သတ္တာ၊
 သတ္တဝါ ကိုသည်။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ အနိဗ္ဗာ-အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ အကန္တာ၊ မနှစ်သက်
 အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ စိတ်ကို မပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယေယံ။

- ၁။ ဓါတ္တိကံ၌ သိတုကုတိပျော် စာ၌ သဟာနော-ဟု ဆုတ်တည်၍ အသဟာနတ္ထံ ၌ အာလု-ပစ္စည်း သက်ကာ
 တိပေါလု-ဟု ပဋ္ဌမက္ခရာဖြင့် ရုပ်ပြီး စီရင်သည်ဟု မောဂ္ဂလ္လာန် နိဿယ ၄-ဂဏ- နတ်လာစကားကို ထောက်ကာ
 တိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော-သည်ဝယ် ၎င်းသုတ်အလို တိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော၊ တိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော-စသည် ရှိရမည်။
 တိဗ္ဗာ ခရာ စသည်၌လည်း တိပေါ ခရာ ဟုပင် ရှိရမည်။
- ၂။ အဿပုဏ္ဏဟိ မုခေဟိ ဂါထာကို ထောက်ကာ မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍ တု
 သင်္ခလည်းပေး။
- ၃။ ဤဣမာနိ ခေါ ကိက္ခဝေ စတ္တာရိ သမာဒါနာနိ - ဂါထာသည် ဤသော ပစ္စည်း ကမ်းမာနိ ကောရိ၊ စတုရ
 အပေးကို ပြောဆို၍ နဂုးထုပသော ဝါကျတည်း။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသမာဒါနာနိတိ ၌ ဣတိကို ဤသို့ ပြောဆိုတော်မူပြီ
 ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ဆုတ်ယုတ်ကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဪ ဘြာဟ္မဏ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣဋ္ဌာ၊ လိုလားအပ်ကုန်သော။
 ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်တုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကိုပိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိ
 ဝဇေယျံ။ တိုးပွားကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတတိ၊ စူဟူ၍။ ဝေကာမာ၊ ဤသို့ လိုလားခြင်း
 ရှိကုန်၏။ ဝေဆန္တာ၊ ဤသို့ နှစ်သက်တောင့်တခြင်းရှိကုန်၏။ ဝေဇဓိပါယာ၊ ဤသို့ အယူအဆ
 ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ကာမာန၊ ကုန်သော။ ဝေဆန္တာန၊ ကုန်သော။ ဝေဇဓိပါယာန၊
 ကုန်သော။ ဧသ သတ္တာန၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ အနိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ အကန္တာ၊ ကုန်သော။
 အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဇေယျံ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊
 ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 တတြ၊ ထိုအနိဋ္ဌဓမ္မာတို့ တိုးပွား၍ ဣဋ္ဌဓမ္မတို့ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၌။ ကံ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကို။
 တမေ၊ တို့သည်။ ပစ္စေတယ၊ ယုံကြည်တုန်သနည်းဟူသော။ ဝေ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစာ
 ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နေဝ၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊
 မြတ်စွာဘုရားလျှင် အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်စာတ်သူ
 ရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသဓုဏှာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော ဘုရား
 ဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တညေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်အားသာလျှင်။
 ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ။ ။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို။) သုတု၊ ကြားနာရ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ဓာရေသန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟေနပိ၊ ထိုကြောင့်
 လျှင်။ သုဏှာထ၊ ကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကဓေထ၊ ကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ။
 ဣတိသိ၊ အဝေါစာ ပြီ။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁။-ဘဂဝါ မူလံ ကာရဏံ စေတသန္တိ၊ ဘဂဝါ နေတာ စေသန္တိ ဘဂဝါ ပဋိသရက် - စေသန္တိ-ဟူသော
 ဝိကာရ၍ အညပစ္စယောကောသည်။ နေဝ၊ ကိုလည်း - အာ-ဟု သမ္ပာဒိတု ပေးမိတတ်သည်။ အမှာကံ
 မမှာတိ။ ပ။ ဝေဝိဇ္ဇနက သမ္ပန္နိ ဟု ဝိကာရိသောကြောင့် နေဝ၊ ဝါတို့၏-ဟု သမ္ပန္နတ္တသာ ယောဇနာ။ ငှေတတ်
 သေဝိတဗ္ဗဓမ္မေ ဝိနေယျသန္တာနံ ပါပေတာ-ဟု- ဟာ၊ ဝိကာ။ နိ ပါပနေ၊ နေတိ ပါပေတိတိ နိမိ-ဟူသော ကွာဒိကဏ
 ၁၃၉ မောဂ္ဂလ္လာန် နံသျှ။ နိ-လယေ ပါပဏေ-ဟူသော ဓာတုတ္ထ သင်္ဂဟ တို့ကို ဆောက်၍ ဘဂဝံ နေတ္တိကာ၊
 မြတ်စွာဘုရားလျှင် (သေဟပဗ္ဗဓမ္မတို့ကို ဝေနေယျတို့၏သန္တာန်သို့) ထောက်စေသူ ရှိပါကုန်၏ ဟု ယောဇနာ
 နိုင်သည်။ ဘဂဝံ မူလကာ-စသည် ရှိပြီးပုံ သမာသကဏ္ဍ ၅၃-သုတ် မောဂ္ဂလ္လာန်နိသျှ။

၂။-ပဋိဘာတုတိ ဧတ္ထ ပဋိသဒ္ဓေါ ယေက္ခာ၊ ဘဂဝန္တန္တိ ဥပယောဂဝစနံ၊ အပ္ပော ပန သာမိဝစနဝ၊ သနေဝ
 ဝေဝိတဓ္ဓော-ဟူသော ဝိကာ အလို ဘဂဝန္တိ ပဋိ၊ ဘုရား၏အပို (တာဝန်)သည်-ဟုပေး။ ပဋိဘာတုတိ စ
 ဘဂဝံတော ဘာဂေါ ဟောတု-ဟူသော ဝိကာ အလို ဘာတု၊ ပြစ်ပါစေ-ဟုပေး။ တရားဟောဘို့က ဘုရား၏
 တာဝန်၊ တရားနာဘို့က တပည့်တော်များ၏တာဝန် ထားလိုက်ပါဟူလို။ ဤ၌ ပဋိသည် ဥပသာရမဟုတ်၊
 ဘာကဏ္ဍ ကမ္မပူဝစနိယတည်း။ ၎င်းအယှဉ်ပြစ်သောကြောင့် ဘဂဝန္တိကို ကမ္မပူဝစနိယဟုတ္ထေ-ဖြင့် စီရင်မ
 ဝိကာပံး အာဘော်ကုမည်။ ဘဂဝန္တညေဝ၊ - ဘုရား၏ဉာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ - ထင်လာပါစေဟု
 -ပေးသည်ကား။ ဝိကာဘာတော်မဟုတ်။ ပါကိနိနှင့် ကုစိရုဘိယာဆန္ဒိနမတ္ထေ-ဟူသော ကဗျည်းအလိုကျသော။ စာပိုစ်
 ၆၃-စာပိုစ် ၂၀-မံ။ ပ။ ပဋိဘာတု ပံ။ ပ။ ပတိဘာတု-တို့နှင့် သဂ္ဂါသဘော မတူပုံကို ဆိုင်ရာအဋ္ဌကထာ ဝိကာအပွင့်
 ဖြစ်စေ မောဂ္ဂလ္လာန် သျှာဒိကဏ္ဍ ၂-သုတ်အပွင့်ဖြစ်စေ ကြည့်ကသိနိုင်၏။

၄၇၄။ (ဣဒ မှ အဝိနိတော-တိုင်အောင် စူဠဝေဒလ္လသုတ်စာပိုဒ် ၄၆၁-၅)။ သေဝိတဗ္ဗေ မိဝံအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နဇာနာတိ။ မသိ။ အသေဝိတဗ္ဗေမိဝံအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နဇာနာတိ။ မသိ။ အသေဝိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နဇာနာတိ။ မသိ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သေဝိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဇာနန္တောမသိသည်ဖြစ်၍။ အသေဝိတဗ္ဗေ မိဝံအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဇာနန္တော၍။ အသေဝိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ သေဝတိ။ မိဝံ၏။ သေဝိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နသေဝတိ။ မိဝံ။ ဘဇိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဇာနန္တော၍။ အဘဇိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဇာနန္တော၍။ အဘဇိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ ဘဇတိ။ ဤ။ ဘဇိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နဘဇတိ။ မဆည်းကပ်။ အသေဝိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ သေဝတော။ မိဝံသော။ သေဝိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အသေဝတော။ မိဝံသော။ အဘဇိတဗ္ဗေ မဆည်းကပ်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ ဘဇတော။ ဆည်းကပ်သော။ ဘဇိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဘဇတော။ မဆည်းကပ်သော။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ အနိဋ္ဌော။ အလိမ္မိအပ်ကုန်သော။ ပ။ ပရိဟာယန္တိ။ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ တိုးပွားဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဘိက္ခဝေ ဓိ။ အဝိဒ္ဓဿနော၊ ပညာမဲ့သော။ တံ၊ ထိုတိုးပွားဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ ဤအတူ။ တေ၊ ဤတိုးပွားဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏ (သန္တာန်၌)။ ဟောတိ၏။ (သုတဝါ စခေါမ္ပ သုဝိနိတောအထိ စူဠဝေဒလ္လသုတ်စာပိုဒ် ၄၆၁၊ ဣဓာဝုသော ဝိသာခ သုတဝါ-စသည်နှင့် တူ၏။ သေဝိတဗ္ဗေ ဓမ္မေ မှ-ယထာတံ ဝိဒ္ဓဿနော အထိ ပဋိသေခ ပါ မပါ မျှ ထူး၏)။

၄၇၅။ (စူဠမေဃမာဒါနသုတ် စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ—စသည်နှင့် ဤ၄၇၅-စာပိုဒ် ရွှေနေောက်အနည်းငယ်ပြောင်းလဲသည်သာ ထူး၏)။

၄၇၆။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တကြာယတိလေးမျိုးတို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန်ဒကုဉ္ဇော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဒဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ ဟာယတိ စ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ အကြင်ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့) ယုံဆအပ်သော။ ကျင့်သည်။ အတ္တိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အဝိဒ္ဓါ၊ ပညာမဲ့သော။ အဝိဇ္ဇာဂဇော (အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော) အမိက်၌ ကျရောက်သောသည်။ “ဣဒံ ဤ ကျင့်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်ဒကုဉ္ဇော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဒ ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော။ ဟာယတိ စဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ ဆင်းရဲကျိုးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ တည်း”။ ဣတိ ဣ၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အဝိဒ္ဓါ၊ ပညာမဲ့သော။ အဝိဇ္ဇာဂဇောသည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အပဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သေဝတိ၊ မိဝံ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ နပရိဝဇ္ဇေတိ၊ မရှောင်ကြဉ်။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သေဝတော၊ မိဝံသော။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အပရိဝဇ္ဇယတော၊ မရှောင်ကြဉ်သော။ တဿ၊ ထိုသို့၏။ အနိဋ္ဌော၊ အလိမ္မိအပ်ကုန်သော။ ပ။ တေ၊ ထိုတိုးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ တို့။ တကြာယတိလေးမျိုးတို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန်ဒကုဉ္ဇော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဒဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ အကြင်ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)

ယုဆအပ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ ပ။ တေံ၊ ထိုတိုးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ တတြ၊ တိတုင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသော။ အာယတိံ၊ ၌။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ ပ။ တေံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ တတြ၊ တိတုင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခဂ္ဂေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိံ၊ ၌။ သုခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌လည်း ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ ပ။ တေံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ (၄)

၄၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ တတြ၊ တိတုင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဂ္ဂေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိံ၊ ၌။ ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာရှိသော။ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ (ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော) အလင်းသို့ရောက်သောသူသည်။ “ဣဒံ ဤအကျင့်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဂ္ဂေဝ၊ သော။ အာယတိံ၊ ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာရှိသော။ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ န သေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အသေဝတော၊ မမှီဝဲသော။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အနိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ပ။ တေံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ တတြ၊ တိတုင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာသော။ အာယတိံ၊ ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ ပ။ တေံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ တတြ၊ တိတုင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသော။ အာယတိံ၊ ၌။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ ပ။ တေံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ တတြ၊ တိတုင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခဂ္ဂေဝ၊ သော။ အာယတိံ၊ ၌။ သုခဝိပါကံ၊ သော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ ပ။ တေံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ (၄)

၄၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဂ္ဂေဝ၊ သော။ အာယတိံ၊ ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ ကဏမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကဇ္ဇော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ကိယံ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကုလည်း။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာ ချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ ဒေါမနသေန၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ လည်း။ ပါဏာတိပါတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇါ။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ စ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာ ချခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ကိယံ ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း။ ဒေါမနသံ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ပ။ အဒိန္နာဒါယိ၊ ပိုင်ရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ပ။ အဒိန္နာဒါနပစ္စယာ စ၊ ပိုင်ရှင် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရိ၊ မေထုန် ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုလေ့ရှိသည်။ ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရပစ္စယာ စ၊ မေထုန် ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပ။ မုသာဝါဒိ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့

ရှိသည်။ပ။ မုသာဝါဒပစ္စယာ စ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ပိသုဏဝါစော၊ ချောပစ်ကုံးတိုက်သောစကားရှိသည်။ပ။ ပိသုဏဝါစာပစ္စယာ စ၊ ချောပစ်ကုံးတိုက်သော စကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဖရူသဝါစော၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိသည်။ပ။ ဖရူသဝါစာပစ္စယာ၊ စ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ သမ္ပပ္ပလာပီ၊ (အချည်းနှီး) အကျိုးမဲ့ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ပ။ သမ္ပပ္ပလာပပစ္စယာ စ၊ အကျိုးမဲ့ ပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ အဘိဇ္ဈာလု၊ များသော အဘိဇ္ဈာရှိသူသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာပစ္စယာ စ၊ အဘိဇ္ဈာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသည်။ပ။ ဗျာပါဒပစ္စယာ စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ စ၊ ဖောက်ပြန်စွာ ယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း။ ဒေါမနဿံ စ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆင်းရဲလည်း ဖြစ်သော။ အာယတိံ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ ဆင်းရဲကျိုး ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (၁)

၀၀

၄၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာဖြစ်သော။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤလောက၌။ ဧကံစော၊ အချို့သောသူသည်။ သုခေန၊ ကိုယ်ချမ်းသာခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကွလည်း။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောမနဿေန၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ လည်း။ ပါဏာတိပါတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ သော။ အာယတိံ၊ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (၂)

၄၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဆင်းရဲဖြစ်သော။ အာယတိံ၊ သုခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတတော၊ မှ။ ဝေရမဏိပစ္စယာ စ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ကို၎င်း။ ဒေါမနဿံ၊ ကို၎င်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ပ။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ များသော အဘိဇ္ဈာရှိသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနဘိဇ္ဈာပစ္စယာ စ၊ အဘိဇ္ဈာမရှိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ထူးရာယောဇနာလိုက်သည်)။ (၃)

၀၀

၄၈၁။ (လွယ်ပြီ)။ (၄)

၄၈၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအံ့။ တိတ္ထကာလာပု၊ ဗူးခါးရည်ကို။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇီဝိတုကာမော၊

၁။ အာလုတဗ္ဗဟုလေ-သုတ်ဖြင့် ဗဟုလအနက်၌ အာလုပစ္စည်းသက်ဟူသည် အလှူဘိဇ္ဈာဒီဟိ ၈၆၊ ပဟူတာ အဘိဇ္ဈာ အထ အတ္ထိတံ အဘိဇ္ဈာလု ဟူသော မောဂ္ဂုလ္လာန်ပဋိကာနှင့် အညီ ပဟူတထာတ္ထိအနက်ဝယ် အာလုပစ္စည်း သက်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။
 ၂။ ဤ၌ ဝေရမဏိပစ္စယာ-ဟု ဟိဝယ် ဒီလနှင့် ပါဠိရှိ၏။ ဂဟာဒီဟျဏိ ၆၂-ကွာဒိဝုတ္တိဖြင့် ဂဟာဒီ ရေတိ သရတိ-စသည် ပြီးသကဲ့သို့ ဝေရမဏိဟု ရသဖြင့် ရှိချေ၍ ကောင်းစွ။

အသက်ရှည်ခြင်းငှါ လိုလားသော။ အမရိတုကာမော၊ မသေလိုသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကို လိုလားသော။ ဒုက္ခပုဂ္ဂိုလ်လော၊ ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ ၏။ တမေန၊ ထိုယောက်ျားကို။ “အဗ္ဗောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ အဟံ၊ ဤဗူးခါးရည်သည်။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ လံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်သော။ တိတ္ထကာလာဗု၊ ဗူးခါးရည်ဘည်း။ သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ သောက်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ပိဝ၊ သောက်လော့။ တဿ တေ၊ ထိုသင်သည်။ ပိဝတောစေဝ၊ သောက်စဉ်လည်း။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ အဆင်းအားဖြင့်၎င်း။ ဂန္ဓေနပိ၊ အနံ့အားဖြင့်၎င်း။ ရသေနပိ၊ အရသာ အားဖြင့်၎င်း။ နစ္စာဒေယတိ၊ မနှစ်သက်လတ္တံ့။ ပိဝိတွာစပန၊ သောက်ပြီး၍လည်း။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့ သော်၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်၎င်း။ နိဂစ္ဆသီတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဟူ၍ ၂။ ဝေသိ၊ ဝဓေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုဗူးခါးရည်ကို။ အပ္ပုဂ္ဂိုသင်္ခါယ၊ မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မှု၍။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ နပ္ပုဂ္ဂိုနိဿဇ္ဇေယျ၊ မထွေးစွန့်ရာ။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုဗူးခါးရည်ကို။ ပိဝတောစေဝ၊ သောက်စဉ်လည်း။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ ၎င်း။ ပ။ ရသေနပိ၊ ၎င်း။ နစ္စာဒေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ။ ပိဝိတွာစပန၊ သောက်ပြီး၍ လည်း။ ပ။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတိ၊ ယမိဒံ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္စေဝ၊ လည်းဖြစ်သော။ အာယတံ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတိ) ယူဆ အပ်သော အကျင့်တည်း။ ဣမံ ဓမ္မသမာဒါနံကို။ တထူပမံ၊ ထိုဗူးခါးရည်သျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ၃။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (၁)

၁။ ပါဏိနိ ကစ္ဆည်းတို့အလို တဿ တေ ကို ရုပ္ပတ္တဓာတ်အဟု၍ဖြစ်၍ အား-ဟု သမ္ပဒါနတ္ထပေ။ မောဂ္ဂုလ္လာန် အလိုပိဝတောစေဝ၊ သောက်စဉ်လည်းဖြစ်သော။ တဿတေ၊ ထိုသင်၏ (စိတ်၌) ။ နစ္စာဒေယတိ၊ မနှစ်သက်လတ္တံ့ ။ ဝါ၊ ဆာလိခံမည် မဟုတ်-ဟု သမ္ပဒါနတ္ထပေ။ (မောဂ္ဂုလ္လာန် သျှာဒိကဏ္ဍ ၂၅-သုတ်) စေဝ၊ စပနနှင့် ပတ်သက် ၍ န ကေဝလဉ္စ ဝါကျကဲ့သို့ ပိဝတော၊ သော။ တဿ တေ၊ ထိုသင်၏ (စိတ်၌) ။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ ဂန္ဓေနပိ၊ ရသေနပိ၊ ၎င်း။ နစေဝ ဆာဒေယတိ၊ နှစ်လည်းမနှစ်သက်လတ္တံ့ သည်သာတည်း။ ပန၊ မနှစ်သက်ရုံသာမကသေး။ ဝိတွာ၊ သော်။ ပ။ နိဂစ္ဆသီ စ ။ ရောက်လည်းရောက်လတ္တံ့ -ဟု ဤသို့ တဖျိုးကြ၍ ယောဇနာ။

၂။ ကာလဗျတ္တယော ဝါ သော၊ တဝဇ္ဇေဝ ဟိ ကာလန္တရေပိ ဘျာဒယော ဗာဟုလကာ-ဟူသော မောဂ္ဂုလ္လာန် ဘျာဒိကဏ္ဍ ၁-သုတ်နှင့်အညီ သဟဗျတ် ဂစ္ဆတိ ဝါသဝဿ-၌ ဂစ္ဆတိကဲ့သို့ နိဂစ္ဆသီ ဟူသော ဝတ္ထုမာန ဝိသတ္တိကို အနာဂတတ္ထ ယောဇနာသည်။

၃။ ဤ၌လည်း ကစ္ဆည်းအလို နစ္စာဒေယျ ငဲ့၍ တဿ၊ ထိုသင်အား။ မောဂ္ဂုလ္လာန်အလို တဿ၊ ထိုသင်၏ စိတ်၌-ဟု ယောဇနာ၊ ဤဒေသနာဝယ် တိတ္ထကာလာဗုဟူသည် ဗူးခါးရေနှင့် ကြမ်းကြားလေဟု အဆိုရှိသော ရှေးခေတ်လူတို့ ရေဘူးအဖြစ် ရေတံခေါင်းသဖွယ် အသုံးပြုအပ်သော ဗူးသီးခြောက် အနံ့ထည်း၌ ထည့်ထားအပ် သော သောက်ရေကို ဗူးခါးရေဟု ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ ဖရဲသီးအရည်ကဲ့သို့ ဗူးသီးအခါးမှထွက်သော ဗူးသီးအခါး ရည် ဗူးခါးရည်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုကြောင့် အဉ္စကထာ၌ တိတ္ထကာရသအလာဗု။ ဇိုကာ၌ တိတ္ထကာလာဗုတိ ဥပသုတ္တယ ဥပ္ပာဒါဒိပါပနေန ကုစ္စိတတိတ္ထကရသော အလာဗု-ဟု အရည်ဟော ရသသဒ္ဓါဖြင့်၎င်း၊ အဆိပ်နှင့် မရောမိကပင် သဘာဝအားဖြင့် ခါးသော အရသာရှိကြောင်း ရူးစေတတ်ကြောင်း ဥပ္ပာဒါဒိပါပနေန ကုစ္စိတတိတ္ထ ကရသော-ဟူသော သဒ္ဓါထိုဖြင့်၎င်း ဖွင့်ဆိုသည်။

၄၇၃။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ အာပါနိယကံသော၊ ဖျော်ရည်ခွက်သည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဂန္ဓသမ္ပန္နော၊ အနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။

သော၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ (သောအရ ဖျော်ရည်ခွက်ကိုခွဲသော် ဌာနူပစာရတ္ထ၊ ဖျော်ရည် ကိုခွဲသော် မုချတ္ထ)။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိဝိတုကာမော၊ သော။ ကူပ။ ဒုက္ခပုဂ္ဂိုလော၊ ဆင်းရဲခြင်းကို စက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ “အမ္မောပုရိသ၊ အိယောကျိား။ အယံ အာပါနိယကံသော၊ ဤဖျော်ရည်ခွက်သည်။ပ။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သောစ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကိုလည်း။ ဝိသေန၊ ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ အပ်၏။ပ။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ နိဂစ္ဆသိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဝေံသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထို ယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ အပ္ပုဋ္ဌိသင်္ခါယ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ နပ္ပုဋ္ဌိနိဿဇ္ဇေယျ၊ မစွန့်ရာ။ တထ၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ကို။ ပိဝေတော ဟိခေါ၊ သောက်စဉ်သာလျှင်။ပ။ ရသေနပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။ သာဒေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ဝါ၊ မြိန်ရာ၏။ ပိဝိတုာစပန၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ပ။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ယမိဒံ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ ပ။ အာယတိံ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ တည်း။ ဣမံ ဓမ္မသမာဒါနံကို။ တထူပမံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်လျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ရာ၏။ (၂)

၄၇၄။ ဘိက္ခဝေတို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအံ့။ ပူတိမတ္တံ၊ ပင်ကိုယ် သဘာဝအားဖြင့် ပုပ်သောနွားကျင်ငယ်ကို။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ အထူးထူးသော ဆေးတို့ဖြင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဍုကရောဂီ၊ ဖျော့သောအဆင်းရှိသော ရောဂါသည် ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုရောဂါသည်ကို။ “အမ္မောပုရိသ၊ ကျိား။ ဣဒံ၊ ဤကျင်ငယ်သည်။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ သော။ ပူတိမတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ပုပ် တည်း။ပ။ တဝိဿသိတိ၊ လတ္တံ့”ဟူ၍။ ဝေံသို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ပ။ တထ၊ ထိုရောဂါသည်သည်။

၁။ ဖျော်ရည်ခွက်ဟု ပြန်ဆိုခြင်းသည် ဌာနူပစာရတ္ထတည်း။ ကြေးခွက်သည်မှ ဖျော်ရည်ကို အဝိနာဘာဝ နည်းအရဟူ။ အာပါနိယထာ တရိတော ကံသော ဟု မဇ္ဈေလောပိသော်၎င်း၊ ကံသေ အာပါနိယံ ယထာတိ-ဟုသော် ၎င်း၊ ဝစနတ္ထပူ။ ဖျော်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော ခွက် ဖျော်ရည်ရှိသော ခွက် ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ကံသ သဒ္ဓါ ခွက်သာမန်နှင့် ကြေးခွက် ဝိသေသ ၂-ချက်ဟော။

၂။ ပူတိမတ္တံ၊ ပူတိသဘာဝမတ္တံ၊ ဝိကား။ ပူတိမတ္တံ ၌ ပူတိသည် မတ္တံ၏ ဝိသေသန ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝိသေ သန ထုံးစံအတိုင်း ပူတိမတ္တံ ပုပ်သောကျင်ငယ်ဟုဆိုသဖြင့် အပူတိမတ္တံ၊ မပုပ်သောကျင်ငယ်ကို နှစ်စေသည် မဟုတ်။ ကျင်ငယ်မှန်သမျှ ပုပ်သော သဘာဝရှိသည်ကိုသာ ရည်၍ ပူတိမတ္တံ မတ္တမေ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်သည်။ ၎င်းဖြင့် ပူတိမတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ဟုသာ သာသာပြန်စေလို၍ ဖွင့်ပြသည်မဟုတ်။ ပုပ်သောသဘောရှိသော ကျင်ငယ် ဟူသော အနက်ကိုပင် ခွင့်ပြုသည်။ ပူတိကား ဘူတကထာနိသေသနတည်း။ အဘိဓာန်၌ ပူတိမတ္တံ ဂေါမဇ္ဈေ ဟူ၍ နွားကျင်ငယ်ကိုသာ ဆိုသော်လည်း ပူတိမတ္တံ ယံကို မတ္တံ-ဟူသော အင်္ဂုတ္တိရံ အဋ္ဌကထာအလို ကျင်ငယ် မှန်သမျှ ရ၏။

၃။ သီတပိတေတု ပဏ္ဍုတ္တော-ဟူသော အဘိဓာန်နှင့် ဆညီ သွေးအားနည်း၍ ဖြူတော်ဖြူရော် ဝါကျင့်ကျင့် ဖြစ်နေသော ရောဂါသည်ကို ပဏ္ဍုကရောဂီ-ဟု ဆိုလိုသည်။

တံ၊ ထိုကျင့်ငယ်ပုပ်ကို၊ ပိဝတော ဟိ ခေါ၊ သောက်စဉ်သင်္ဃာတိ။ ပ။ ရသေ့ပု၊ အားဖြင့်၎င်း။
 နှစ်သေယျမနှစ်သက်ရာ။ ပိဝိတော စ မန၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။
 အဿ၊ ရာဇ၊ ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ တထူပမံ၊ ထိုကျင့်ငယ်ပုပ်လျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်။ ဝဒါမိ၏။ (၃)

၄၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ သေယျတာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုခြင်းအံ့။ အဓိ စ၊ နို့ မိုးကို၎င်း။
 မဓု စ၊ ပျားရည်ကို၎င်း။ သပ္ပိ စ၊ ထောပတ်ကို၎င်း။ ဖာဏိတဉ္စ၊ တင်လက်၎င်း။ ကေဠိ၊ တပေါင်းတည်း။
 သံသဠ၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ လောဟိတပစ္စန္ဓိကော၊ သွေးသွန်ရောဂါရှိသော။
 ဖုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။

တမေနံ၊ ထိုသွေးသွန်ရောဂါသည်ကို။ ပ။ တဿ တေ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ပိဝတောစေ၊
 သောက်စဉ်လည်း။ ပ။ ရသေ့ပု၊ ၎င်း။ ဆာဒေယျတိ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ပိဝိတောစ၊ န၊
 သောက်ပြီး၍ လည်း။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ရာဇ၊ ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ တထူပမံ၊
 ထိုစတုမရလျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၏။ (၄)

၄၈။ ဘိက္ခဝေတို့။ သေယျတာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုခြင်းအံ့။ ဝဿာနံ၊ မိုးလက်၎င်း။
 ပစ္စိမေ၊ မာသော၊ နောက်ဆုံးလ၌။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်ဖုန်းလ၌။ ဝိဇ္ဇေ၊ ဖောက်ထွင်းအပ်
 ပြီးသော။ ဝိဂတဝလာဟကော၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌။ အာဒိစ္စော၊
 နေမင်းသည်။ နတံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဗုဿက္ကမာနော၊ ရှေးရှုတက်ရောက်လျက်။ သဗ္ဗံ၊
 သော။ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော။ တမဂတံ၊ အမှိုက်မှောင်ကို။ (ဂတအနက်မဲ့)။
 အဘိဝိဟန္တုပယ်ဖျောက်၍။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်းထွန်းမ၏။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်
 ပ၏။ ဝိရောစတေ စ၊ တင့်လည်း တင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။

၁။ နိဿယောဏ်၌ ပြင်းသန့်ရက်ရောဂါ ဟု ပြန်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ ဣဒံ ဧယံ အနုရသံသဠံ လောဟိတံ
 ပက္ခန္ဓတိ န တဿ ဘေသဠံ ယံ ပနပိတ္တသံသဠံ လောဟိတံ၊ တဿေတံ ဘေသဠံ သိတလကိရိယာယ ပရိယတ္တဘူတ
 ဟု ဖွင့်သည်။ သည်းခြေနှင့်ပတ်သက်သော သွေးဝမ်းရောဂါဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ ၄၇။ ၃။ ၄။ ၅။ စာပိုဒ်တို့၌ အဗ္ဗောပုရိသံ ။ ပ။ အက္ခံ၊ အဗ္ဗောပုရိသံ ။ ပ။ သုခိ၊ အဘိဿာသိဟူသော
 အာကာရဂါကျထိုဝယ် ရှေ့ပိုင်း၌ နှစ်သေယျတိ ဆာဒေယျတိဟု ပဌမပုရိသံဖြင့် အာချာတ်ကြိယာ နှစ်သေယျ
 တို့၏ကတ္တာထည့်သော် အရာအားလျော်စွာ၊ သော၊ တံ၊ အဟံ စသည်ဖြင့် နာမကတ္တာသော ကည့်ရာ၏။ နိ၊ ဗ္ဗုသိ
 ဘဝိဿသိဟု နောက်ပိုင်း၌ ဧရိယပုရိသံနှင့် နိရုက္ခာ ကတ္တာကို တွဲဟု ထည့်ရာ၏။ ထိုလျှင် ဝိ၊ ဘာစေ၊
 လည်းဖြစ်သော တဿတေ၊ ထိုသင်၏ (စိတ်ကို) ။ ။ သော၊ ထိုပျားရည်သည်။ (ဖျော်ရည် သည်။ တံ၊
 ထိုကျင့်ငယ်ပုပ်သည်။ စတုမရသည်) ဆာဒေယျတိ၊ နှစ်သက်စေလတ္တံ့ ။ (နှစ်သက်စေလိမ့်မည်
 မဟုတ်) ။ ပ။ ပိဝိတောစ၊ ရှိလည်း။ တံ၊ သည်။ ပ။ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့ ဟု ပေး။ ဆာဒေယျတိ၊ သုခိ ဘဝိဿသိ၊
 နှစ်သေယျတိ၊ သုခိ ဘဝိဿသိကိုလည်း ထိုအတူပေးလေ။ ၂။ ၅။ သုတံ၌ ဗောဇ္ဇလ္လာန်နိဿယ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်
 စေလတ္တံ့ ။ ဝါ၊ မဆာလတ္တံ့ ဟု ပေးသည်။ ဘေသဠံ သက်ဟ၌ ပုရိသဿ ဘတ္တံ ဆာဒေယျတိ ရုက္ခတိတိ အတ္ထောဟု
 ပုံစံထုတ်၍ ဘတ္တံကိုပင် တဗ္ဗမ္ပူပစာရကတ္တာဟု မိန့်သည်။ တဿ တံ ပိဝတောစေ နှစ်သေယျ၊ ဆာဒေယျ၊
 ဟူသော ဝါကျတို့ကား၊ ပုရိသော ကတ္တာဖြစ်သောကြောင့် တဗ္ဗမ္ပူလည်း ကြံဘယ်မလို။ ဆာဒေယျ၊ နှစ်သေ
 ယျကိုလည်း မနှစ်သက်စေရာ နှစ်သက်စေရာ၏ ဟု ပေးဘယ်မလို။

၃။ ဝိဝေ၊ ပ။ ဝိဘူစ၊ ဝိဇ္ဇာနေဟူသော ဝတ်ကျမ်း၌ ပြန်ဆိုသည်။ ဖောက်ထွင်းထားအပ်ပြီဖြစ်၍
 ဟာလာဟင်လမ်း ဖြစ် သည်ဟူလို။

ယမိဒါ သည်။ပ။ အာယတီ စ သုခဝိပါကံသော။ ဝေမသမာဒါနံ၊ တည်း။ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏပရိပွဝါဒေါ၊ များစွာသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တည်း ဟူသော သူတပါးတို့၏ အယူတို့ကို။ (အညော၏ အပါဒါနံကား မေဃယုဂ-၏အပါဒါနံကား ပုဂ္ဂလ၊ ဤသို့ ထူး၏။) အဘိဝိဟစွ၊ နိမိနင်းပယ်ပျော်တံ့၍။ ဘာသတေ၊ စ၊ ထွန်းလည်း ထွန်းပ၏။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပ၏။ ဝိရောစတေ စ၊ တိုင်လည်း တိုင်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စာပိဒိ-၄၇၃-အဆုံးပြန်စပ်)။ (ဣဗ္ဗမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြ)။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ မဟာမေဃသမာဒါနသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ဝိမံသကသုတ်

၄၇၇။ (ဝေ မသုတံ။ပ။ ပစ္စယောသံ၊ ပေးမြ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေတို့။ ပရဿ၊ သူတပါး ၏။ စေတောပရိယာယံ၊ စိတ်အစဉ်ကို။ အဇာနန္တေန၊ ပိုင်းခြား၍ မသိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိမံသကေန၊ စူးစမ်းတတ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ သစ္စာလေးချက်ကို ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သိသော ဘုရားသော။ နောဝါ၊ မဟုတ်လေသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိညာဏာယ၊ သိရန်အလို့ငှါ။ တထာဂတေ၊ ဘုရားရှင်၌။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ သမန္နေသနာ၊ ရွာမှီးခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာတိ၊ ပြုသင့် ပြုထိုက်သနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဘဂဝံမူလကာ-မှ ပစ္စယောသံ-အထိ-၄၇၃-နှင့် တူပြီ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၇၈။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပရဿ၊ ၏။ စေတောပရိယာယံ၊ ကို။ အဇာနန္တေန၊ ပိုင်းခြား၍ မသိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိမံသကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “သံကိလိဋ္ဌာ၊ ပုပန်စေအပ် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏံ သောတဝိညာဏံဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဘုရားတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏ (သန္တာန်၌)။ သံဝိဇ္ဇန္တိ ဝါ၊ ရှိများ ရှိကုန်လေချောသလော။ နောဝါတိ၊ မရှိကုန်လေချောသလော” ဟူ၍။ စက္ခုသောတဝိညေယျေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မဟူကုန်သော။ ရှိသု ဓမ္မေသု၊ ဘုရားနှစ်ပါးတို့၌။ တထာဂတော၊ ကို။ သမန္နေသ ပာဗ္ဗော၊ ရွာမှီးအပ်၏။ ဝါ၊ ရွာမှီးလော့။ တမေန၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ ရွာမှီးသည်ရှိ သော။ “သံကိလိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသံကိလိဋ္ဌဓမ္မတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏ (သန္တာန်၌)။ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ မရှိကုန်” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။

ယတော၊ အကြွင်းကြောင့်။ န၊ ထိုဘုရားကို။ (ဘုရားရှင်၏တရားကို)။ သမန္နေသမာနော၊ ရွာမှီးသည် ရှိသော်။ “သံကိလိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုဘုရားတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ န သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ မရှိကုန်” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ န၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ “ယေ၊ အကြွင်းတရားတို့သည်။ ဝိတိ မိဿာ၊ ဖောပြုမ်းကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။ တေ၊

၁။ ဘဂဝံ မူလကာ ဘဂဝံ နေတ္တိကာ စသည်တို့၏ ရှေး၌ရှိသော ဝါကျမှန်သမျှ စာဖေးဝါကျသာ ရှိရှိဖြစ်၌ ကိန္တိ-ထည့်၍ ပြန်ဆိုသည်။
 ၂။ သမန္နေသိတဗ္ဗောတိ သေတု-၄ ၂၇၈။ ဝါသဒ္ဓါ သံသယတ္ထ ပေါ လှိုင်ဆောင်ပေးလိုက်သည်။

ထိုရောပြမ်းကုန်သော တရားတို့သည်။ တထာဂတံဿ၊ ဘုရား၏ (သန္တာန်၌။) သံဝိဇ္ဇန္တိ ဝါ၊ ရှိမှား ရှိကုန်လေရော့သလော။ နော ဝါတိ၊ မရှိကုန်လေရော့သလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ တမေနံ၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ ရှာမှီးသည်ရှိသော်။ “ယော၊ တို့သည်။ ပ။ တေ၊ ထိုရောပြမ်းကုန်သော တရားတို့သည်။ တထာဂတံဿ၊ ဘုရား၏ (သန္တာန်၌။) န သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ မရှိကုန်” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ခါ။

(ယတော မှ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ အထိ မထူး)။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်။ “ဝေါဒါဒါ၊ ပြုစင်ကုန်သော။ စက္ခုသော၊ ထိပ်ညှိယျာ၊ ကုန်သော။ ယေ မေ့၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ပ။ နော ဝါတိ၊ မရှိကုန်လေရော့သလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ (တမေနံ-စသည် မထူး)။

(ယတော မှ တထာဂတံဿ အထိ ပေးမြဲ)။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဘုရားသည်။ ဣမံ ကုသလံ၊ ဓမ္မံ၊ ဤ (အာဇီတဋ္ဌမကသီလ) ကုသိုလ်တရားကို။ ဝိသုဒ္ဓိတ္ထံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကုသလဝတ်လုံး။ သမာပန္နော၊ ဝင်စားသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ဣတ္ထရသမာပန္နောတိ၊ အချိန်အနည်းငယ်သာ ဝင်စားသလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ (တမေနံ-စသည် မထူး)။

ယတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ ပ။ န ဣတ္ထရသမာပန္နောတိ၊ မဟုတ်” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ခါ။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိံ၊ လွန်။ “အာယသ္မာ၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤ (ဆရာဘုရားဖြစ်သော) ရဟန်းသည်။ ဥတ္တရသန္နော၊ ထင်ရှားသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သလော။ ယသပ္ပတ္တာ၊ အခြံအရံပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သလော။ (ဤပါဠိဖြင့်လည်း မရောက်သလောဟူသော အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်ပြီးဖြစ်သည်)။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ အဿ၊ ထိုဆရာဘုရားဖြစ်သော ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) ဧကေစ္စ အာဒိနဝါ၊ အချို့သော အဖြစ်တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ ရှိကုန်သလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဥတ္တရသန္နော၊ သည်။ ယသပ္ပတ္တာ၊ သည်။ န ကောဘိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဝေ၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဣမ၊ ဤ။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) ဧကေစ္စ အာဒိနဝါ၊ တို့သည်။ န သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယတော စဒေါ၊ အကြင်အချို့ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥတ္တရသန္နော၊ သည်။ ယသပ္ပတ္တာ၊ သည်။ ဇာတိ၊ ခါ။ အထာ၊ ဣမံ။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) ဧကေစ္စ အာဒိနဝါ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တမေနံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥတ္တရသန္နော၊ ဤ။ ယသပ္ပတ္တာ၊ ဤ။ ဣမ၊ ဤ။ အဿ၊ ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) ဧကေစ္စ အာဒိနဝါ၊ တို့သည်။ န သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ မရှိကုန်” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ ခါ။

(ယတောမှ သံဝိဇ္ဇန္တိအထိ အနက်လွယ်ပြီ)။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိံ၊ လွန်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဘုရားသည်။ အဘယူပရတော၊ အားမရှိသည်ဖြစ်၍ ကြည်ရွှောင်ပြီးသူ

၁။ ပတိကိဋ္ဌိနိက္ခန္ဓာ၊ ဣတ္ထရ ဝဇ္ဇကုစ္စိတာ-ဟူသော အာဒိနော ဝိရုဇ-ကား ဤနှင့်မဆိုင်၊ ဣ-အရွှေနှင့် ဂတိသုတေ ဂစ္ဆတိ သီလော ဣတ္ထရော၊ ဣရက်ပစ္စယော နိပါတနာ၊ ဝါဒိတဏှ ၅၄-ပုဂ္ဂိကာ ဣတ္ထရံ ဟိ ဝနံ ဝညံ၊ ဣတ္ထရံ ဣမ ဇီဝိတံ၊ ဣတ္ထရံ ဣတ္ထရံတော ဥတု၊ ဝိပံ ကရေယျ ပဏ္ဍိတော။ ဟူသော မေပေ၌ ကံသို့ ဣတ္ထရသစ္စံ အချိန်အနည်းငယ်ဟောတည်း။
 ၂။ ဤပါဠိဖြင့် ထင်ရှားသူ၏အဖြစ်သို့ မရောက်သလော ဟူသော အဓိပ္ပါယ်လည်း သက်ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ပတ္တာဒေါ နောတိ-ဟု ဗျတ်ရကားဟု ၅-ချက် ဖွင့်သည်။

(ရဟန္တာ)တည်း။ အယံ အာယသ္မာ သည်။ ဘယုပရတော၊ ဘေးကြောင့်ရှောင်ကြဉ်သူ (ပုထုဇဉ်
သေက္ခ)သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣဂဏ္ဍါ ဧ။ ခံယာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ ဝိတုရာဂတ္တာ၊ ကင်းပြီးသော
ရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ န သေဝတိတိ၊ မမှီဝဲသလော”ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၏။

တမေနံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ “အယံ အာယသ္မာ။ ပ။ န သေဝတိတိ၊ မမှီဝဲ” ဟူ၍။
ဝေ၊ သို့။ ဇာနခတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုဝိမ်သကရယုန်းကို။ ပဇ္ဇေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။
“ယေန၊ အကြင် (အာကာရအနွယ်တို့) ကြောင့်”။ အာယသ္မာ၊ သည်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။
အဘယုပရတော၊ တည်း။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဘယုပရတော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣဂဏ္ဍါ၊
ခံယာ၊ ကြောင့်။ ဝိတုရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ န သေဝတိတိ၊ မမှီဝဲ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊
ဆိုပြီ။ အာယသ္မတော၊ ဧ။ တေ အာကာရ၊ ထိုအကြောင်းတို့သည်။ ဧကေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ တေ
အနွယ်ာ၊ ထိုအလျော်သိခြင်းတို့သည်။ ဧကတိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝေ ပုစ္ဆေယျ၊
အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဗျာထရမာနော၊ ပြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊
သည်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဆရာဘုရားသည်။ သံသေဝါ၊ သံသအလယ်၌မူလည်း။ ဝိဟရန္တော၊
နေ၏။ ဧကောဝါ၊ တပါးတည်းမူလည်း။ ဝိဟရန္တော၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထို (အရှင်ဆရာဘုရား၏) အထံ၌။
ယေ စ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏။ ယေ စ၊ တို့သည်လည်း။
တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ဆရာဘုရား၏အထံ၌။ ဒုဂ္ဂတော၊ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်ကုန်၏။ ယေ စ၊ တို့သည်လည်း။

၁။ နတ္ထိ ဘယံ တေဏာတိ အဘယော၊ ဥပရမိတိ ဥပရတော၊ အဘယော ဟုက္ခာ ဥပရတော အဘယုပရတော။
ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ရှောင်ကြဉ်သူ (ရဟန္တာ) တည်းဟု ပြန်။ အဋ္ဌကထာ ပဌမဝိကပ်။ ဘယေန ဥပရတော ဘယုပ-
ရတော၊ န ဘယုပရတော အဘယုပရတော။ ဘေးကိုကြောက်သောကြောင့် ရှောင်ကြဉ်သူ ပဟုတ်သော ရဟန္တာ
တည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာ ဒုဝိကပ်အလို။ နာယမာယသ္မာ ဘယုပရတော၌ န ကို ဥပရတော၌ စပ်၍ ဘယကိုလည်း
ဘယံ အာယသ္မာဟု ကြံ၍ ဘေးရှိသည်ဖြစ်၍ မရှောင်ကြဉ်သလော ဟု နိဿယဟောင်း၌ ပြန်ဆိုသည်။ အင်္ဂလိပ်
ဘာသာပြန်၌လည်း န ကို ဥပရတော၌ပင် စပ်၏။ ယင်းထို့ ပြန်သော် အဘယုပရတော ဟုတ်အဖွင့် အဋ္ဌကထာ
ဒုဝိကပ်နှင့် အစပ်ချွင်းအဓိပ္ပါယ်ချွင်းတို့နေသည့်ပြင် တစ်တခုသော ကာရိယသို့ မပြောင်းလွှဲသော န-ပရိသေဧကို
ဘယုပရတောကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ် တစ်တံ၌ စပ်စိုးမရှိသောကြောင့် မဆင်။

ထိုမှတပါး ဤ၌ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အဘယုပရတော၊ တည်းဟု တုလျှစ် လိင်္ဂိတ်ဟောနေသကဲ့သို့
ဥတ္တဗျာပန္နော အယမာယသ္မာ ဘိက္ခု ယသပ္ပတ္တော ဟင်သာ ဝိဒ္ဓဝါကျ၌ ပေးသင့် မပေးသင့်၊ ဧဝ္ဗ ဣတ္တဗျာပန္နော
ဝါကျတို့ လော ဟု သံသယတူ ပြန်ဆိုသကဲ့သို့ ဤအဘယုပရတော ဝါကျကိုလည်း အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။
အဘယုပရတော၊ လော-ဟု ပြန်ဆိုသင့် မဆင်ကို ရှုံးစားလေ။

၂။ ယံ တံ ယတော တလော ယေန တေနာတိ ကာရဏေ သိဟံ-ဟူသော အဘိဓာန်အရ အဗျယပုဒ် ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်၎င်း၊ ဧက အာကာရ ဧက အနွယ်ာ ဟူသော ဗဟုဝစနန္ဒအမေဏိ တောက်သောဘားဖြင့်၎င်း။ ယေနကို
တို့ကြောင့်ဟု ပြန်ဆိုသည်။

၃။ ပာတံပဟိ အနကမ္ပ။ တတ္ထကို နိဿယဟောင်းနှင့် ပြန်မာပြန်တို့၌ ထိုမရေမတွက်နိုင်သောသံဃာတို့တွင်ဟုပြန်ဆို
၏။ ဧဝ္ဓဝါကျ၌ အယံ အာယသ္မာ ဝိဟရန္တော-သည် ပဓာန၊ သံသေသည် ပဓာနမဟုတ်သောကြောင့် သံဃာကို
မစွဲသင့်၊ တွပစုည်းကို ကံ၊ ယံ ဝဇော-ကဲ့သို့ သမိပါဓာရကြံ၍ ပဓာနဖြစ်သော အယမာယသ္မာကိုသာ စွဲသင့်သည်။
အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်၌လည်း သမိပါဓာရပင် ပြန်ဆိုသည်။ သိဒ္ဓိသန္တိ ဖွင့်သည် ဝူပသိတိ မောဂ္ဂလ္လာန်တို့အလို
ကတ္ထုရုပ်မရှိ၊ ကမ္မရုပ်သာ ရှိသောကြောင့် ၎င်းတို့အလိုသို့လိုက်၍ ကမ္မရုပ်ပြန်ကိုလိုက်သည်။ ပိသ ပေက္ခနေ။ ပ။
ဒိသထံ ပဒိသထံ ဣစ္စာဒိ အကမ္မကံ-ဟူသော သဒ္ဓနိတိအလို ကတ္ထုရုပ်လည်းရှိ၏။ ဧဝ္ဓဝါကျ၌ အနိယတ် ယေဝ ၅-ခု
၏ တို့ဘက် နိယတ်ကား နာယမာယသ္မာ တံ-၌ တ-တည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဝိစ္စာကြံ၍ တံ တံ-ဟု ဖွင့်
သည်။ တေနကိုလည်း တာယ တာယ ပရိပတ္တိယာ ဟု ဝိစ္စာပင် ဖွင့်သည်။

တတ္ထာ ဌံ။ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို။ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣဝါ ဣသံသနာတော်၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့
 ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အာမိသေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသော အာမိသတို့၌။
 သံဒိသာန္တိ၊ ကောင်းစွာ ရှုအပ်ကုန်၏။ ဣဝါ ဌံ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အာမိသေန၊
 ဖြင့်။ အနုပလိတ္တာ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုထို(အမျိုးမျိုးသော)
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တေန၊ ထိုထိုအကျင့်ဖြင့်။ န အာရောနာတံ၊ မထိမဲ့မြင်မပြု။ 'အဟံ ငါဘုရားသည်။ အဘ
 ယူပရတော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ သည်။ ဘယူပရတော၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ရာဂဿ၊
 ၎င်း။ ခယံ၊ ကြောင့်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာမေ တို့ကို။ န သေဝါမိတံ၊ မမှီဝဲဟူသော။ တေ၊
 ဤစကားကို။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။
 သမ္ပုခါ၊ ၎င်း။ ပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ သံယူအပ်ပြီဟူ၍ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ၎င်း။

၀၀

၄၇၉။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဝိမံသကံဘိက္ခု ၂-ပါးတို့တွင်။ (မူလဝိသကေန၊ ဟူသော
 ပါဠိသေသ၌စပ်။ မူလဝိမံသကေန၊ မူလဝိမံသကရဟုန်းသည်။) တထာဂတော၊ ကိုသာလျှင်။ ဥတ္တရိ၊
 အလွန်။ ယေ၊ ပ။ နောဝါတံ၊ ဟူ၍။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ တဖန်မေးအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တဇာဂတော၊
 သည်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ ယေ၊ ပ။ သံဝိဇ္ဇန္တိတံ-ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ပြေဆိုရာ၏။
 (ယေ ဝိတိမိသာစသည် အထူး။ ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့)။ ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ပေါဒါတာ၊
 ပြုစင်ကုန်သော။ ဧက္ခေသောတဝိညေထျှာ၊ ဧက္ခေသောတဝိညာဏ်သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မော၊
 ထို့တည်း။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏(သန္တာန်၌)။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်။ တေ ပထော၊ ဤအာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည်ပင် သိကြောင်းလမ်းရှိသည်။ တေဂေါစရော၊
 ဤအာဇီဝဋ္ဌမက သီလသည်ပင် ကျက်စားရာ အာရုံရှိသည်။ အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
 တမ္ပယော၊ တဏှာရှိသည်။ နောစအသ္မိတံ၊ မဖြစ်ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ပြေဆိုရာ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သာဝဏော၊
 သည်။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာရန်အလို့ငှါ။ ဥပသကံမိတံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ အရဟတံ၊ ထိုက်၏။
 တဿ၊ ထိုသာဝကအား။ သတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဥတ္တရတ္တရိ၊ လွန်သည်ထက် လွန်
 သည်ကို။ ပဏိတပဏိတံ၊ မြတ်သည်ထက် မြတ်သည်ကို။ ဧက္ခေသက္ကသပုဋိဘာဝံ၊ ဧက္ခေသက္ကဟူသော
 အန်ကျင်ဘက်ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေ-သတံ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ၊
 အကြင် အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဤကဲ့သို့၊ အား။ သတ္တာ၊ သည်။ ပ။ ဒေသေတံ၊ ၎င်း။
 ယထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တသ္မိ ဓမ္မေ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်

၁။ သော ပထော မဟန္တိ တေပထော-ဟု ပြုပေယျံသည်ပင် အညပဒတည်း။
 ၂။ န တမ္ပယော န သထာက္ခော-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှု၍ တမ္ပယော၊ သည် နာဝအဆို၊ မဖြစ်ဟု ပြန်လိုက်သည်။
 တဿ ဝိကာရာဝယဝေသု အဏိဂ ခေယျ မဟာဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-၆နှင့် အညီ တာယတဏှာ ဝိကာရေ
 ဟု ပြု၍ ဝိကာရအနက်၌ မယပစ္စည်းသက်လျှင် တမ္ပယော၊ ထိုတဏှာကြောင့် မောက်ပြန်သူသည်ဟု ပြန်ဆိုနိုင်
 သည်။ ဝိကာရံကား ယေ သီလေ ပထဝီတော တေ မဟတံ ။ပ။ တဏှာယပရာမသန္တော။ပ။ သော
 တမ္ပယောနာမ-ဟူ၍လည်း ဖွင့်ဆိုထား၏။

သောတရား၌ ။ကေတု၊ အချိုသော။ မွေ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ (ဣဓ အနက်မဲ့။) ဓမ္မေသ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားတို့၌။ နိဗ္ဗိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သတ္တရိ၊ ဘုရား၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ - သိရန်အလုံးစုံကို ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သိတော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတံ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော် မူအပ်၏။ သံသော၊ သည်။ သပ္ပုဋ္ဌိပန္နောတိ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏” ဟူ၍ ပသိဒ္ဓတိ၊ ကြည်ညို၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ပရေ၊ ထပ်၊ သော သူတို့သည်။ “ယေန၊ အကြင် အကြောင်းတို့ကြောင့်။ အာယံသ္မာ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပ။ သံသောတိ၊ ဖြစ်၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ အာယသ္မတော၊ အရှင်၏။ တေ အာကခရာ၊ ထိုအကြောင်းတို့သည်။ ကေ ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ တေ အန္တယာ၊ ထိုအလျော်သိခြင်းတို့သည်။ ကေ ပနာတိ၊ အဘယ်သည်တို့ နည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝေ ပုစ္ဆေသ္မိ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “အာဝသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမံ ဤသံသနာတော်၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ။ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဓမ္မဏဝနာယ၊ တရားနာရန်အလိုငှါ။ ဥဝသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ တဿမေ၊ ထို ငါ့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မွေ၊ ကို။ ပ။ ကဏသုက္က သပ္ပုဋ္ဌိသင်္ဂါ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ ဒေသေတိ၊ ။ ပ။ နိဗ္ဗိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။ သတ္တရိ၊ ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပ။ သံသောတိ၊ ဖြစ်၍။ ပသိဒ္ဓိန္နိ၊ ကြည်ညိုပြီ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။

ဣဒေဝ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿမိ၊ တစ်စုံတယောက်သော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ (သဒ္ဓါန္တိဗ္ဗံ) ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ဗျူခနဟိ၊ ဤသက္ကရာဇ်များတို့ဖြင့်။ တထာဂတေ၊ ဘုရား၌။ သဒ္ဓါ၊ - အကြည်ခြင်းသည်။ နိဝိဇ္ဇာ၊ သက်ဝင်၍ တည်သည်။ မူလဇောတာ၊ ဖြစ်သော အကြောင်းရင်းရှိသည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာကာရဝတိ၊ အကြောင်းရှိသော။ ဒဿနမူလိကာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဟူသော အကြောင်းရင်း ရှိသော။ ဒဋ္ဌာ၊ မြဲမြံသော။ (တဿ၊ ထိုသူ၏) အယံ သဒ္ဓါ၊ ဤယုံကြည်မှုကို။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ ဒေဝေန ဝါ၊ နတ်သည်၎င်း။ မာရေန ဝါ၊ မာရ်နတ်သည်၎င်း။ ဗြဟ္မာနာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ ကေနစိ ဝါ၊ (ထိုမှတစ်ပါးအခြား) တစ်စုံ တယောက်သည်၎င်း။ လောကသ္မိ၊ ၎င်း။ အသံဟာရိယာ၊ ပယ်ခြင်းငှါ မဆွမ်းနိုင်ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်။ တထာဂတေ၌။ ဓမ္မသမန္နေသနာ၊ သဘာဝအားဖြင့် ရှာမှီး

၁။ ကျားခြေထုံတို့၌ ထိတ်လန့်သူတယောက်သည် ခြေထုကိုကြောက်သကဲ့သို့ ထင်ရသော်လည်း စင်စစ် ကျားသတ္တုကိုကြောက်လန့်ခြင်းသာတည်း။ ထိုအတူ သွာက္ခာတော ဘဂဝတံ ဓမ္မော သပ္ပုဋ္ဌိပန္နော သံသော- ဟူသော အာကာရ နှစ်ဝါကျသည် ဓမ္မ သံသတို့၏ ဂုဏ်တော်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဒေသိတဓမ္မ၏ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ သတ္တရိ ပသိဒ္ဓတိ-သဘာဝဖြစ်သော သံသဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ထိုသဘာဝသံသ၏ အရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားကိုလည်း သတ္တရိ ပသိဒ္ဓတိ-ဘုရားကြည်ညိုသည်ဟုဆိုလိုသည်။ တထာဂတေ သမန္နေသနာ၊ တထာဂတော သပ္ပုဋ္ဌိပန္နောဟူသော ငှာဂ-ဝ ပါဠိတော် ရွေးဝါကျထောက်။ ဓမ္မသံသေပိ-ပသိဒ္ဓတိဟူသော အဋ္ဌကထာကား သွာက္ခာတော သပ္ပုဋ္ဌိပန္နောတို့ဖြင့် သုရားကိုသာဟုတ် အဝိနာသာဝနည်းအားဖြင့် တရား သံသတို့လည်း ကြည်ညိုသည်ဟုလို။

၂။ လောကီလောကုတ္တရာယု၊ ရုက္ခေသာခါကဲ့သို့ အစိတ်အပေါင်း အာဓာရ အာဓာယ်အဖြစ်ဖြင့် ကေတုန္တိဗ္ဗံ။

ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့လျှင်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဓမ္မတာသုသမန္နိဋ္ဌော၊ သဘာဝအားဖြင့် ကောင်းစွာရှာမှီးအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဣတိ၊ သော။ တေ၊ ကျိ။ အဝေါ၊ ပြီ။ (ဣမဝေါ၊ ပ။ အဘိနန္ဒ၊ ပေးမြ)။

သတ္တံ၊ သော။ ဝိမံသကသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-ကောသမ္ဗိယသုတ်

၄၉၁။ (ဝေ မေ သတံ ပေးမြ) ကောသမယံ၊ နှိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ နှိ။ သောသိတာရာမေ၊ ရံ။ ဝိဟရတိ၊ ဣ။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိယံ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော ကိုယ်ထိလက်ထောက် ရန်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဝါဒါပနာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားသို့ ထောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ အညမညံ၊ အချင်းပျင်းကို။ ပုခသတ္တိဟိ၊ နှုတ်လုံတို့ဖြင့် ။ ဝိတုဒန္တာထိုးဆွဲကုန်လျက် ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ကိ။ နစေဝ သညာပေန္တိ၊ သိလည်း မသိစေနိုင်ကြကုန်။ သညတ္တိ၊ သိစေအပ်သော်အဖြစ်သို့ ။ န စ ဥပေန္တိ၊ ထောက်လည်း မထောက်ကုန်။ အညမညံ၊ ကိ။ န စ နိဋ္ဌာပေန္တိ၊ မကြည့်ရှုစေကြကုန်။ နိဋ္ဌတ္တိ၊ ကြည့်ရှုအပ်သော် အဖြစ်သို့ ။ န စ ဥပေန္တိ၊ ထောက်လည်းမထောက်ကုန်။ အထခေါ၊ နှိ။ ပ။ ဘဂဝန္တိ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ဘိက္ခု၊ ဣမ ကောသမ္ဗိယံ၊ နှိ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ နိဋ္ဌတ္တိ၊ သို့။ နစ ဥပေန္တိတိ၊ ကုန်” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

- အထခေါ၊ နှိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တို့၊ သည်။ ဟိ၊ လာလော့။ သတ္တာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ အာမန္တေတိတိ၊ သိစေတော်မူ၏” ဟူ၍ ။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေဟိ၊ သိစေလော့။ (ခေါလော့-မာလို) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (စကားကို) ပဋိဿတော၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ “သတ္တာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေတိတိ၊ သိစေတော်မူ၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဖေတ၊ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝေမာဝသောတိ၊ ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်

၁။ သူပိုင် ငါပိုင် ငြင်းခုံခြင်း၊ ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း၊ ဝါစာဝိတိက္ကမတည်း။
၂။ ကိုယ်ထိလက်ထောက်ရိုး ပုတ်ခြင်း၊ ကာယဝိတိက္ကမတည်း။
၃။ အယ် ဓမ္မော မယ် ဝိနယောတိ သညာပေတပုတ် ရှိသောနှင့် အညံ ဘာဝလောပ။
၄။ နိဋ္ဌတ္တိယာပိ ခေတဝနယော၊ တေ စ နိဋ္ဌတ္တိတိ သညတ္တိဝေဝစနမေတံ ဟူသော အဋ္ဌကထာရှု၍ ပေးသည်။ နိဋ္ဌတ္တိတိ သညတ္တိဝေဝစနမေတံ ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို သညတ္တိနှင့် နိဋ္ဌတ္တိကို ပရိယာယ်တူ ဟု ဆိုသော်လည်း ဝိကာရံ သညတ္တိ ကို သညာပနံ ဟု ကာရိတ်ဖြင့် ဖွင့်၍ နိဋ္ဌတ္တိ ပုဒ်ကိုကား နိဋ္ဌာယနံ ဟု ကာရိတ်ဖြင့် ဖွင့်မူ၍ နိဋ္ဌာနံ ဟု သစ္စဘာဝသာဝိသာ ပွင့်ဆိုသည်။ သညတ္တိ ပုဒ်ကို သညာပနံ ဟု ဖွင့်၍ ခြွေဝါကျ၌ ကာရိတ်ဖြင့် သညာပေန္တိ ဟု ရှိသင့်သော်လည်း နိဋ္ဌတ္တိ ကို ကာရိတ်ဖြင့် မဖွင့်ဘဲ နိဋ္ဌာနံ ဟု သစ္စဘာဝ-သာဝိဖြင့် ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ ခြွေဝါကျ၌ ကာရိတ်ဖြင့် နိဋ္ဌာပေန္တိ ဟု ပရိသင့်။ နိဋ္ဌာယနံ ဟု သစ္စကတ္တုရုပ်သာ ဝိကာအလိုရှိရမည်။ ၎င်းဝိကာအလိုကျ ပါဠိကို ယောဇနာသော် န စ နိဋ္ဌာယနံ၊ ကြည့်လည်းမကြည့်လိုကြကုန်။ နိဋ္ဌတ္တိ ၊ ကြည့်ခြင်းသို့ န စ ဥပေန္တိ၊ ထောက်လည်းမထောက်ကုန်ဟု ယူ။

ဟူ၍။ ဣတ္ထိ ဘိက္ခုနော၊ ထိရဟန်း၏ (စကားကို။) ပဋိဏတော၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 ဧကမန္တံ၊ တစ်ခုသာအရပ်၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊
 ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွဲကုန်လျက်။ ဝိဟရထ ကိရ၊ နေကြ
 ကုန်သတံ။ သံစုံ၊ အမှန်ပင်လော။ ဧတ တုမေ၊ ထိုသင်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းကို။
 နစေဝ၊ သညာပေထ ကိရ၊ မသိလည်း မသိစေကြကုန်သတံ။ သံစုံလော။ ပ။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ကြည့်ရှု
 အပ်သူ၏အဖြစ်သို့။ နစုပပေထ ကိရ၊ ချောက်လည်း မချောက်ကုန်ကြသတံ။ သန္တန္တံ၊ မှန်သလော
 ဟူသော။ ဣ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝါ (ကြားတော်
 မူတိုင်) မှန်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ သမယော၊ အကြင်အခါ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝိဟရထ၊
 နေကြကုန်၏။ တသ္မိံ သမယော၌။ တုမာကံ၊ သင်တို့၏ (သန္တာန်၌။) မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။
 ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ သဗြဟ္မစာရိယ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၌။ အာဝိ စေဝ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။
 ရဟော၊ စာ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ အပိန၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ပ။
 မနောကမ္မံ၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ အင်္ဂုတိ၊ ဖြစ်ပါ၏လောဟူသော။ တံ၊ ထိုအမေးစကား
 ကို။ ဧဝံ၊ အညထ၊ အသို့အောက်မေ့ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။
 တေ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ သို့။
 တုမေ၊ တို့သည်။ ယသ္မိံ သမယော ၌။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ ဝိဟရထ ကိရ၊ နေကုန်ငြားအံ့။
 (ဣတိ ဝိရဝိဟရထ၊ ဤသို့ သင်တို့နေကြကုန်မည်ဆိုလျှင်-ဟု အရုဇုတ္တအဓိပ္ပါယ်ပြသည်)။ ပ။ မနော
 ကမ္မံ၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ န ဟောတိ ကိရ၊ မဖြစ်ငြားအံ့။ (ဣတိ ကိရ နဟောတိ၊ ဤသို့ မနောကံ
 မေတ္တာ မဖြစ်ဘူးဆိုလျှင်ဟု အရုဇုတ္တ အဓိပ္ပါယ် ပြသည်)။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ မောဃပုရိသာ၊
 တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကိဋ္ဌရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (ဝိဟရထ သညာပေထစသည်၌ စပ်)။ ကံ၊ အဘယ်
 ကို။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကံ၊ ကို။ ပဏန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ကြည့်ရှုအပ်သူ၏ အဖြစ်သို့။
 န စုပပေထ၊ မချောက်ကုန်ဘိသနည်း။ မောဃပုရိသာ၊ တို့။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ တုမာကံ၊
 သင်တို့၏ (သန္တာန်၌။) ဒီသရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့ခြင်း
 ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ဘဝိဏတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၄၃၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ကာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ-တို့။ သာရ
 ဏိယာ၊ အောက်မေ့သင့် အောက်မေ့ထိုက်ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
 ပိယကရဏာ၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဂရုကရဏာ၊ လေးစားအပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။
 သင်္ဂဟာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အင်္ဂါဒါယ၊ မြင်းခုံခြင်းအကျိုးငှါ။ သာမဂ္ဂိယာ၊
 ညီညွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဧကိဘာဝယ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ။
 ကတမေ ဆ၊ အဘယ် ခြောက်ပါးတို့သည်။ ပ။ သံဝတ္တန္တံ၊ ကုန်သနည်း။ (ဣစ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ရဟောစ

၁။ ချမ်းသာပါစေဟု ဆိုစေ၍ ဟူ၍လည်း ဝေနိုင်သည်။ သလ္လေသုတ် စာပိုဒ် ၈၁- ၈၄ ကထာ။ မောဂ္ဂလ္လာန်
 သျှာသိ ၅-သုတ်နိဿယနှင့် သဒ္ဓနိတိ စုရာဇိဂိုဏ်း ဒကာရန္တ ဝဒီဇာတ်တို့ကို ရှုလော။
 ၂။ ဋီကာ၌ မေတ္တာ၊ တေဏ ဣတ္ထိ မေတ္တာ-ဟု ဖွင့်၏။
 ၃။ ပိယံ ပိယာယိတမ္ပံ ကရောန္တိတိ-ပိယကရဏာ။ ဋီကာ။
 ၄။ ဣမေသံ ဧဝါ ဘိက္ခဝေ ဆန္ဒသရဏိယာနံ ဓမ္မာနံ-ဟူသော နိဂမန ဝါကျထောက်၍ သာရဏိယာကို
 ဝိသေသန၊ ပိယကရဏာ စသည်ကို လိင်္ဂိတ် ဟောနေသော်။

ပေးခဲ့ပြီ။ သာရဏီယော၊ သော။ အယမ္ဗိဓမ္မော၊ ဤတရားသည်လည်း။ ပိယကရဏော၊ ဇာ။ ဂရုကရဏီယော၊ ဇာ။ သင်္ဂဟာယ၊ ငါ။ ပ။ သံဝတ္ထတိ၊ ဇာ။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထိုပြင်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ ဝစီကမ္ပံ၊ သည်။ ပ။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရွေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ (ကြွင်းမထူး)။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထိုပြင်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ မိနောကမ္ပံ၊ သည်။ ပ။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရွေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ (ကြွင်းမထူး)။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေ၊ တေ၊ လာဘာ၊ အကြင်လာဘ်တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ဓမ္မလဒ္ဓါ၊ တရားသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ပတ္တပရိယာပန္နမတ္တမ္ပိ၊ သပိတ်၌ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းအနည်းငယ်မျှကိုလည်း။ ဝါ၊ သည်လည်း။ ဓမ္မိကံ၊ ဇာ။ ဓမ္မလဒ္ဓံ၊ ဇာ။ တထာရူပေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ လာဘေဟိ၊ လာဘ်တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌိဝိဘတ္တဘောဂိ၊ မခွဲခြားမူ၍ သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်။ (အလှူခံ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို မခွဲခြားဟူလိုသည်။) သီလဝန္တေဟိ၊ သီလရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်။ သာဓာရဏဘောဂိ၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့် သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ (ကြွင်းတူပြီ) (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထိုပြင်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ပိယရတိ၌စပ်)။ ယာနိ တာနိ သီလာနိ၊ အကြင်သီလတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ အဇဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးကုန်။ အတ္ထိဒ္ဓါနိ၊ မပေါက်ကုန်။ အသဗလာနိ၊ မကျားကုန်။ အကမ္မာသာနိ၊ မပြောက်ကုန်။ ဘုဇိဿာနိ၊ အလိုရှိအပ်သော သုံးစွဲခွင့်ရှိသော ပိုင်ရှင်အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိညပ္ပသတ္တာနိ၊ ပညာရှိတို့သည် ချီးကျူးအပ်ကုန်၏။ အပရာမဋ္ဌာနိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မှားသော အားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ (တစုံတယောက်သောသူသည် မစွပ်စွဲနိုင်ကုန်ဟုလည်း အဋ္ဌကထာ တနည်းဖွင့်သေး၏။) သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ၊ ဥပစာသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ သီလေသု၊ တို့၌။ သဗြဟ္မစာရိဟိ၊ တို့နှင့်။ အာဝိ စေဝါ၌၎င်း။ ရဟော စ၊ ၌၎င်း။ သီလသာမညဂတော၊ သီလအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (ကြွင်းမထူး) (၅)

၁။ ဖြစ်ပေါ်စဉ်က စင်ကြယ်သော်လည်း ရရှိသောအခါ စင်ကြယ် မစင်ကြယ် ၂-မျိုးရှိနိုင်သောကြောင့် ဓမ္မလဒ္ဓါကို ထပ်ဆင့်သည် ဋီကာ။
၂။ ဘုဇော အတ္ထုနော ဟထာသုခဝိနိယောဂေါ ဣဿော ဣစ္စိတဗ္ဗော ဣတ္တာတိ ဘုဇိဿော၊ သာမိကော။ မ-၁-၄-ဝက် ၉-သုတ် ဋီကာနှင့် ဘုဇိဿဘာဝကရဏတော။ အဋ္ဌကထာ။ ဘုဇိဿဘာဝကရဏတောတိ ဣမိနာ ဘုဇိဿကရာနိ ဘုဇိဿာနိတိ ဥတ္တရပဒေသာပေနာယံ နိဗ္ဗေသောတိ ဒဿေတိ-ဟူသော ဋီကာအဖွင့်ကို ရှု၍ ပေးလိုက်သည်။
၃။ အဝတ်အနား ပြတ်သည့်အလား အာပတ် ၇-ပုံ အနက် အစသော်၎င်း အဆုံးသော်၎င်း သင့်မှု ပျက်မှု ခဏ္ဍ-မသင့်မပျက်မှု အခဏ္ဍ၊ အဝတ်အလယ်ပေါက်သည့်နှယ် အလယ်အာပတ်သင့်မှု ပျက်မှု ဆီဒ္ဓါ၊ မသင့်မပျက်မှု အဆီဒ္ဓါ၊ အာပတ် ၇-ပုံ အနက် ၂-နှင့် ၃-တို့၌ဖြစ်စေ၊ ၃-နှင့် ၄-တို့၌ ဖြစ်စေ၊ ၄-နှင့် ၅-တို့၌ဖြစ်စေ၊ ၅-နှင့် ၆-တို့၌ ဖြစ်စေ သင့်မှု ပျက်မှု သဗလ။ မသင့်မပျက်မှု အသဗလ။ အာပတ် ၇-ပုံအနက် ၂-နှင့် ၃ စသည် တို့ဆက်ခြင်း မရှိပဲ ၂-၄-၆ တချို့အား ဖြစ်စေ၊ ၁-၃-၅-၇-တချို့အားဖြစ်စေ ပျက်မှု သင့်မှု ကမ္မာသာ၊ မသင့် မပျက်မှု အကမ္မာသာ။ နှား ကြောင် နှားကျားနှင့် သဗလတူ၏၊ နှားပြောက်နှင့် ကမ္မာသတူ၏။ အကျယ် ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝိဟရတိစပ်) ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်
 သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ယှဉ်သောဒိဋ္ဌိသည်။ အရိယာ၊ ဖြစ်၏။ နိယျာတိကာ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်တတ်၏။
 သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ တက္ကရဿ၊ ထိုဟောတိုင်းပြုကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။
 နိယျာတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဌှိ။ သဗြဟ္မစာရိယံ၊ တို့နှင့်။ အာဝိ
 စေတ၊ ဌှိုင်း။ ရဟော၊ စ၊ ဌှိုင်း။ ဒိဋ္ဌိသာမညဂထော၊ အယူအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး)။ (၆)

ဘိက္ခဝေ တို့။ သာရဏိယာ၊ ကုန်သော။ အ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပ။ သံဝတ္ထန္တိ
 ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သာရဏိယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓန္တံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့တွင်။
 ယဒိဒံ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အယူသည်။ အရိယာ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ အကျိုးငှါ။ နိယျာတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤအယူသည်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ ဧတံ၊ သည်။ သင်္ဂဟိကံ၊ (ကြွင်းသော
 သာရဏိယဓမ္မတို့ကို) သိမ်းသွင်း၍ ယူတတ်၏။ ဧတံ၊ သည်။ သဗ္ဗာဋ္ဌနိကံ၊ (ကြွင်းသော သာရဏိယ
 ဓမ္မတို့ကို) ပေါင်းစုခြင်းကို ပြုတတ်၏။ (ဋီကာအလို သဗ္ဗာဋ္ဌနိကံ၊ ပေါင်းစုခြင်းနှင့် ယှဉ်၏။ ပေါင်းစု
 ခြင်းရှိ၏ဟုပေး)။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကုဋ္ဌာဂါရဿ၊ အထုတ်တပ်သောအိမ်၏။ ယဒိဒံ ကုဋ္ဌံ၊ အကြင်အထုတ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအထုတ်သည်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ ဧတံ၊ သည်။ သင်္ဂဟိကံ၊ (အခြင်
 ယနယ် အားလုံးကို) သိမ်းကြုံးယူတတ်သည်။ ဧတံ၊ သည်။ သဗ္ဗာဋ္ဌနိကံ၊ (အခြင်ယနယ်အားလုံးကို)
 ပေါင်းစုခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝါ
 ဤအတူသာလျှင်။ (ကြွင်းမထူး)။

၄၉၃။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အရိယာ၊ ၏။ ပ။ နိယျာတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုအယူ
 သည်။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ သမ္မာ၊ စွာ။ တက္ကရဿ၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊
 ငှါ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမေ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော
 ဝါ၊ တောသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍
 သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ “အဟံ၊
 ငါသည်။ ယေန ပရိယတ္တနေန၊ အကြင်ထကြွသော ကိလေသာဖြင့်။ ပရိယတ္တိတစိတ္တော၊ ထကြွသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ။ နပုဇာနေယျံ၊ မသိ။ န ပဿေယျံ၊ မမြင်။
 အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ အပ္ပဟိနံ၊ မပယ်အပ်သေးသော။ တံ ပရိယတ္တာနံ၊ ထိုထကြွ
 သော ကိလေသာသည်။ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌) (ကစည်းပါ၏နိ အလို အား-ဟု ပေး) အတ္ထိ
 နုခေါတိ၊ ရှိလေသလော”ဟူ၍။ ဣတိသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 ကာမရာဂပရိယတ္တိတော၊ ကာမရာဂဖြင့် ထကြွသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။

၁။ တထာရူပေသု သီလေသု နည်းတူ၊ တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာကို ဘုမ္မတ္ထံ၊ ဘိလသမညဂတောနည်းတူ
 ဒိဋ္ဌိသာမညဂတောကိုလည်း အယူအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍-ဟု ယောဇနာလိုက်သည်။
 သမာနဒိဋ္ဌိဘာဝံ ဥပဂတော ဟုတွာ-ဟူသော... အဋ္ဌကထာအလို သမာနာ ဒိဋ္ဌိ ယဿာတိ ဒိဋ္ဌိသမာနော၊ တထာ
 ဘာဝေါ ဒိဋ္ဌိသာမညံ၊ တံ ဂတော ဥပဂတောတိ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော-ဟု ပြု၍ တူမျှသောအယူထိလ ရှိသူ၏အဖြစ်သို့
 ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဟုပေးသင့်သည်။ ဤပုဒ်ဖွင့်ပုံကို ထောက်၍ တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာ-ကိုလည်း ထိုသို့သဘောရှိ
 သော အယူအားဖြင့် ဟု ပေးသင့်၏။

၂။ အဋ္ဌသာသနိန္ဒိကား စိတ္တံ ပရိယတ္တာတိ အဘိဘဝတိတိ ပရိယတ္တာနံ-ဟု ဖွင့်၏။ သာရဏ္ဍ ဋီကာ၌ ကုသလပုဂ္ဂိုလ်
 ပရိယာဒိယိတွာ ဥဋ္ဌာနံ ပရိယတ္တာနံ-ဟု ဖွင့်၏။

ပရိယတ္တိတစိတ္တောဝါ၊ ထကြွသော စိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပု။ ဗျာပါဒံ၊
 ပရိယတ္တိတော၊ ဗျာပါဒဖြင့် ထကြွသည်။ ပ။ ထိနမိဒ္ဓပရိယတ္တိတော၊ ထိနမိဒ္ဓဖြင့် ထကြွသည်။ ပ။
 ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကပရိယတ္တိတော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကဖြင့် ထကြွသည်။ ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာပရိယတ္တိတော၊ ဝိစိကိစ္ဆာဖြင့်
 ထကြွသည်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမ လောကစိန္တာယ၊ ဤ လောကကိုကြံစည်ခြင်း၌။
 ပသုတော၊ လေ့ကျက်သည်။ သစေ၊ ဟောတိ၊ အံ။ ပ။ ပရလောကစိန္တာယ၊ တပါးလောကကို
 ကြံစည်ခြင်း၌။ ပ။ (ဘဏ္ဍနဇာတော စသည် ငှုစာစာပိုဒ်နှင့် ကေဝလံ၊ ဗဟုဝစ်သဒ္ဓံ ထူး၏)။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ယေန ပရိယတ္တောနေ၊ အကြင် ထကြွခြင်းဖြင့်။ ပ။ မေ၊ ငါ၏
 (သန္တာန်၌။) နတ္ထိခေါ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ၏။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ သစ္စာနံ၊ အမှန်တရားတို့ကို။ ဗောဓောယ၊
 သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သုပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ပြီ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဿ၊ ထို
 ရဟန်း၏။ (ဉာဏံ၌စပ်။ သည် ပေးသော် အဓိဂတံ၌ စပ်)။ အရိယံ၊ အရိယာတို့၌ဖြစ်သော။ လောကုတ္တရံ၊
 လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ (ကာရဏပစ္စာရတ္ထံ)။ ပုထုဇ္ဇနေဟိ၊ တို့နှင့်။ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသော။
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣဒံ ဉာဏံ၊ ဤပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံသည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဤ။ (ဋီကာနှင့်အညီပေးသည်)။

၄၉၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမံ
 ဒိဋ္ဌိံ၊ ဤအယူကို။ (သောတာပတ္တိမဂ်စိတ်နှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုယူ)။ အာသေဝန္တော၊ အဖန်ဖန်မှီဝဲ
 သည်ရှိသော်။ ဘာဝေန္တော၊ ပျိုးများသည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကဓောန္တော၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ
 ပြုသည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိစိတ်၌။ သမထံ၊ စိတ်ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို။ လဘာမိနုခေါ၊ ရပါ၏လော။
 ပစ္စတ္တံ၊ မိမိ၌။ နိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်းကို။ လဘာမိ နုခေါတိ၊ လော” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။
 ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဤ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ ပ။ နိဗ္ဗုတံ၊ ကို။
 လဘာမိတိ၊ ဤ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အရိယံ၊ သော။ ပ။
 ဒုတိယံ၊ သော။ ဣဒံ ဉာဏံ၊ ဤပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံသည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

၄၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ယထာ
 ရူပါယ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ တထာရူပါယ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊
 နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စံ။ အညော၊ တပါးသော။
 သမဏော ဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုဏားသည်၎င်း။ အတ္ထိနုခေါတိ၊ လေသလော” ဟူ၍။
 ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဤ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။
 ပဇာနာတိ၊ ဤ။ (ကြွင်းရှေးနည်းမိုး၍ ပေး)။

၄၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ “ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ အယူနှင့်
 ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယထာရူပါယ၊ သော။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ဤ။
 အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တထာရူပါယ၊ သော။ ဓမ္မတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံလေသ
 လော” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဤ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။
 ကထိရူပါယ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ဓမ္မတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သနည်း။ ယထာရူပါယ၊
 သော၊ အာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏။ (ပညာယတိ ကမ္မရူပံ)။ တထာ
 ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ (ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်)။
 ကိဉ္စာပိ အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဆောက်၏ရှင်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ဆောက်သော်လည်း။ နံ၊ ထိုအာပတ်ကို။

ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ သတ္တရိ ဝါ၊ ဘုရားထံ၌သော်၎င်း။ ဝိညုဿ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိယုဝါ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ထံ၌သော်၎င်း။ ဒေသေတိ၊ ပြောကြား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်ဟ၏။ ဥတ္တာနိကဓေတိ၊ ပေါ်လွင်ကောင်ပြု၏။ ဒေသေတွာ၊ ရှိ။ ဝိဝရိတွာ၊ ရှိ။ ဥတ္တာနိကတွာ၊ ရှိ။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သော၊ ဤ (ဒေသနာဝိဝရဏ ဥတ္တာနိကရဏ အာယတိ သံဝရာပဇ္ဇန) ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ ပင်ကိုယ်သဘောတည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဓော၊ နို့၊ သော။ ဥတ္တာနသေယျကော၊ ပက်လက်အိပ်သော။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ ဟတ္ထေန ဝါ၊ လက်ဖြင့်သော်၎င်း။ ပါဒေန ဝါ၊ ခြေဖြင့်သော်၎င်း။ အင်္ဂါရံ၊ မီးကျိုးကို။ အက္ကမိတွာ၊ ကန်ကျောက်ထိမိသည်ရှိသော်။ (ဖုသိတွာ၊ အဋ္ဌကထာ။) ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာလျှင်။ ပဋိသံဟရတိ၊ သေယျထာပိ၊ တွန့်ဆုတ် ရုပ်သိမ်းသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယထာဂ္ဂပိ၊ သော။ -အာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဠာနံ၊ ကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏။ တထာဂ္ဂပိ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သို့။ (ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်)။ ကိဉ္ဇာပိ အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကား ရောက်၏ရှင်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ ပ။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ (သော ဝေ ပဇာနာတိ စသည် ရှေးနည်းအတိုင်းပေးလေ)။

၄၉၇။ (ပုန စပရံ။ ပ။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ပုဂ္ဂလော သမန္နာဂတော၊ ရှေးနည်းမှီးပေး)။ သဗြဟ္မစာရိယံ၊ တို့၏။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကြီးကုန် ငယ်ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ကိ ကရဏိယာနိ၊ အဘယ်ကိုပြုရမည်နည်းဟု မေး၍ ပြုအပ်သော အကြင်အမှုတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြုဖွယ်ကိစ္စတို့၌။ ဥဿက္ကံ၊ အားထုတ်သူ၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇော၊ ရောက်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နပဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိသိလသိက္ခာယ၊ ၌၎င်း။ အဓိစိတ္တသိက္ခာယ၊ ၌၎င်း။ အဓိပညာသိက္ခာယ၊ ၌၎င်း။ တိဗ္ဗာပေက္ခာ၊ ထက်မြက်သောင့်ကွက်မှုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သော၊ ဤသိက္ခာသုံးရပ်၌ ထက်မြက်သော ငဲ့ကွက်မှုသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တရုဏဝတ္ထော၊ နုနယ်သော သားငယ်ရှိသော။ ဂါဝိ၊ နွားမသည်။ ထမ္မဉ္ဇ၊ မြက်ကိုလည်း။ အာလုမ္ပတိ၊ ကိုက်ဖြတ်၏။ ဝတ္ထကဉ္ဇ၊ နွားသားငယ်ကိုလည်း။ အပစိနာတိ၊ သေယျထာပိ၊ စူးစမ်းသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ သဗြဟ္မစာရိယံ၊ တို့၏။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ကိ ကရဏိယာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ၏ရှင်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ ပ။ တိဗ္ဗာပေက္ခာ၊ ထက်မြက်သော ရှင်မှုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ အထခေါသ၌ အဿနှင့် သံသာမိ အဖြစ်ဖြင့် စပ်နေသောကြောင့် တိဗ္ဗာပေက္ခာဟု ပါဠိတော်အတိုင်း ရှိသင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ တိဗ္ဗာပေက္ခာတံ ဗဟလပတ္တနောဟု ပါဠိရှိသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ချည်းရနေသဖြင့် အဿနှင့် သံသာမိမဖြစ်နိုင်သောကြောင့် မရှိသင့်။ အထခေါ သောဟု ရှိသော်သာ တိဗ္ဗာပေက္ခာဟု တည်၍ ဗဟလပတ္တနော ဟု ဖွင့်တန်ရာ၏။
 ၂။ ဦးကာ၌ ဝိသိသနတ္ထံ ဝိဒေဓာတံဖြင့် အပဝိနုတိဟု ဖွင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အပလောကေတိ ဝိလောကေတိဟု ဖွင့်ခြင်းသည် ဘာဝတ္ထဿ၊ ထို့ကြောင့် အာလောကေတိတိ အတ္ထော၊ တေနာဟ အပလောကေတိတိဟု ဦးကာမိန့်သည်။

သော၊ ထိုသိက္ခာသုံးရပ်၌ ထက်မြက်သောရှင်မူသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဇီ။ ဓမ္မတာ၊ တည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမှီးပေးလေ)။

၄၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ “ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယထာဂ္ဂပါယ၊ သော။ ဗလတံယ၊ အစွမ်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ တထာဂ္ဂပါယ၊ သော။ ဗလတယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံပါ၏လော” ဟူ၍၊ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကထိ၊ ရှိပါ။ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ ဗလတယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ နည်း။ တထာဂ္ဂတပ္ပဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရား သိစေတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ကိ။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌိ၊ ကတော၊ အလိုရှိသည်၏ အပြစ်ကို ပြု၍။ မနသိကတာ၊ စိတ်၌ ပြု၍။ သဗ္ဗစေတသံ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမန္နာဟရိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ရွက်၍။ ဩဟိတသောတော၊ ချစ်သောအပ်သော နားရှိသည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ယံ သုကာတိ၊ အကြင်နားထောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤသို့ တရားတော်ကို နာခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဇီ။ ဗလတာ၊ အစွမ်းတည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမှီးပေးလေ)။

၄၉၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ပ။ ဒေသိယမာနေ၊ သော်။ အတ္ထဝေဒါ၊ အကျိုး၌ သိသောညာဏ်ကို။ ယံ လဘတိ၊ အကြင်ရ၏။ ဓမ္မဝေဒါ၊ အကြောင်း၌ သိသောညာဏ်ကို။ ယံ လဘတိ၊ ဇီ။ ဓမ္မပသံဟိတံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်တရားနှင့် ပတ်သက်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ယံ လဘတိ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤ (အကြောင်းအကျိုးကို သိခြင်း ပေစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်နှင့် ပတ်သက်သော ဝမ်းမြောက်မှုကို) ရခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဇီ။ ဗလတာ၊ အစွမ်းတည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမှီးပေး)။

၅၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ သတ္တင်္ဂသမန္နာဂတာဿ၊ အင်္ဂါဂူပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ ဇီ။ ဓမ္မတာ၊ သဘောသည်။ သောတာပတ္တိဖလသတ္တိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်။ သုသမန္နိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ ရှုမှီးအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ သတ္တင်္ဂသမန္နာဂတော၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သောတာပတ္တိဖလ သမန္နာဂတော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ဧကသမ္ဘိယသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဗြဟ္မနိမန္တနိကသုတ်

၅၀၁။ (ဝေံ မေ သုတံ။ ပ။ ပစ္စုဒ္ဓောသံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ ဘဂဝါ၊ သည်—
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (ဣဒံ အနက်မဲ့)။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။ (ဥပစာရတ္ထ)။ သုတဂဝနေ၊ သုတဂမည်သောတော၌။ သာလရာဇမူလေ၊ အင်ကြွင်းပင်မင်း၏ အနီး၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗကဿ၊ ဗက မည်သော။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာ၏။ “ဣဒံ၊ ဤကား ဌာန နှစ်ဝလုံးသည်။ နိဋ္ဌံ၊ မြို့၏။ ဣဒံ၊ သည်။ (သဟကာယေန ဗြဟ္မဌာနံ၊ အဋ္ဌကထာ)။ ဝေံ၊ ခိုင်ခန့်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သဿတံ၊ တည့်တံ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ကေဝလံ၊ ပြည့်စုံ၏။ (အဏှံ သံကလံ၊ အဋ္ဌကထာ။ သကုလန္တံ၊ ပရိပုတ္တံ၊ ဝိကံ)။ ဣဒံ၊ သည်။ အစဝနဓမ္မံ၊ ရွှေလျှောခြင်းသဘောမရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤကား ဌာန နှစ်ဝလုံးသည်။

န ဇာယတိ၊မဖြစ်။ န ဇီယတိ၊ မအို။ န မိယတိ၊ မသေ။ န စတတိ၊ မရွှေ့လျော။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ။ ဣတော၊ ဤကာယဌာန နှစ်ဝထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ တပါးသော။ နိဿရဏံ၊ လွတ်မြောက်ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူသော။ ဝေဂ္ဂပျံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အထခေါ၊ ခွဲ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗကဿ၊ သော။ ဗြဟ္မာနော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံအစည်ကို။ စေတသ၊ ငါဘုရား၏စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိ သော၊သည်။ သမိဋ္ဌိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဇ္ဇေယျဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ခွဲ။ သုဘဂဝနေ၊ ခွဲ။ သံလရာဇမူလေ၊ ခွဲ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။ တသ္မိံ၊ ဗြဟ္မာလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ ပါတုရဟောသိံ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဗကော၊သော။ ဗြဟ္မာ၊သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “မာရိသ၊ အရှင် ဘုရား။ (အဟမိဝ ဒိဿတိတိ မာရိသော၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သောသူ ဟု သဒ္ဓါနက်ပေး)။ ဟေံ၊ ကြွလာ တော်မူပါ။ မာရိသ၊ဘုရား။ သွာဂတံ၊ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ မာရိသ၊ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ် သို့။ အာဂမနာယ၊ လာရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏)။ ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿံခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မာရိသ၊ဘုရား။ ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဘဂဝါ တေဒဝေါစ မှ တေံ အဝေါစ-ပြန်စပ်သည်)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗကံ၊ သော။ ဗြဟ္မာနံ၊ကို။ “ယတြ၊ အကြင်ဗြဟ္မာသည်။ (ယောနာမ-ဟု အဋ္ဌကထာ)။ အနိစ္စံယေဝ၊မမြဲသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ဖြစ်ပါလျက်။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏ ။ အဗ္ဗုဝံယေဝ၊ မခိုင်ခံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ဧဝန္တိ၊ ခိုင်ခံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အသဿတံယေဝ၊ မတည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ သဿတန္တိ၊ တည်တံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ အကေဝလံယေဝ၊ မပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ကေဝလန္တိ၊ ပြည့်စုံ၏ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ စဝနဓမ္မံ ယေဝ၊ ရွှေ့လျောသော သဘောရှိသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ အစဝနဓမ္မန္တိ၊ မရွှေ့လျောတတ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော ဗြဟ္မာ့ဌာန၌။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုကာလနှင့် တကွသော ဗြဟ္မာ့ဌာနကိုလည်း။ ဣဒံ၊ ဤကာယဌာနနှစ်ဝလုံးသည်။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေ မနေဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အညံ၊ (ကာယဌာနနှစ်ဝမှ)တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တဉ္စ၊ ရှိပါလျက်လည်း။ နတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝက္ခတိ နာမ၊ ဆိုဘိ၏။ ဘော၊ အိုဗြဟ္မာတို့။ ဗကော၊ ဗကမည်သော။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်။ အဝိဇ္ဇာဂတော ဝတ၊ မသိမမြင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်စွာကား။ ဘော၊ဤ။ ဗကော၊သော။ သော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာဂတော ၊ ဝတတိ၊ ကား” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။

၁။ နာမ၏အယဉ် ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ် ဝတ္တမာနကာလ ဂရဟတ္ထ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် ၆၊၃။
 ၂။ အဝိဇ္ဇာယ ဂတော သမန္တာဂတော၊ အဋ္ဌကထာ။ ။ သဟယောဂေဟိ ဣဒံ ကရဏဝစနံ-ဒိကာနှင့်အညီ အဝိဇ္ဇာဂတောကို ပြန်ဆိုသည်။

၅၀၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသော။ မာဏေ၊ မာရ်နတ်သည်။ အညတရ၊ အမှတ်မထင်သော။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မာကို။ အနာဝိသိတာ၊ ပူးဝင်၍။ မ၊ ငါဘုရားကို။ “ဘိက္ခုဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ရဟန်း။ တေ၊ ဤမဟာဗြဟ္မာကို။ မာသခေါ၊ မမောင်းမဲလင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဤဗြဟ္မာသည်။ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာတည်း။ အဘိဘူ (လောကကို) လွမ်းမိုးသတည်း။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့ မလွမ်းမိုးအပ်သတည်း။ အညဒတ္ထုဒသော၊ စင်စစ် မြင်စွမ်းသတည်း။ ဝသဝတ္တိ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်သတည်း။ ဣဏဏေ၊ (လောက၌) အစိုးရသတည်း။ ကတ္တာ၊ သတ္တလောကကို ပြုတတ်သောသတည်း။ နိမ္မာတာ၊ ဩကာသလောကကို ဖန်ဆင်းတတ်သောသတည်း။ သေဋ္ဌော၊ လောကထက်မြတ်သောသတည်း။ သဇ္ဇိတာ၊ စီရင်တတ်သတည်း။ ဝသိ၊ (မိမိစိတ်နှင့် ဈာန်သမာပတ်တို့၌) နိုင်နင်းခြင်းရှိသတည်း။ ဘူတဘဗျာနံ၊ ပြစ်ပြီး ပြစ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပိတာ၊ အဖတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကသို့၊ ။ ပထဝီဂရဟကာ၊ ပထဝီဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ပထဝီ ဇိဂ္ဂစ္ဆကာ၊ ပထဝီဓာတ်ကို စက်ဆုပ်ကုန်သည်။ အာပဂရဟကာ၊ အာပေါဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဝါယဇိဂ္ဂစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ဘူတဂရဟကာ၊ နတ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ကြကုန်သည်။ ဘူတဇိဂ္ဂစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ဒေဝဂရဟကာ၊ ကြွင်းသော နတ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဒေဝဇိဂ္ဂစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ပဇာပတိဂရဟကာ၊ မာရ်နတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ပဇာပတိဇိဂ္ဂစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ဗြဟ္မဂရဟကာ၊ ဗြဟ္မာကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဗြဟ္မဇိဂ္ဂစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ။

- ၁။ မာ တေ မာ အာသခေါ-ဟု ပဒစ္စေဒပြု၊ အာပုဗ္ဗသဒဓာတ်၊ အဇ္ဈတ္တနိ ဩဝိဘတ်၊ မာယောဂတည်း။
- ၂။ နိကာသ်ကာ၊ လောကဿ ဤသနသိလတာယ ဣဏဏေဟု ဖွင့်၏။ ဤသဓာတ်အဘိဘဝနတ္ထ သရပစ္စည်း တဿိလတ္ထ၊ ဤကို ဣရဏပြု၊ ဘာသဓာတ် သရပစ္စည်းဖြင့် ဘဏဏေ-ဟု ၅၄-၅ မောဂ္ဂလာန် ပြီးစေ သကဲ့သို့ တည်း။
- ၃။ သတ္တာနံ ကမ္မဿ ကာရဏဘာဝေန ကတ္တာ ထာဝရဇင်္ဂမဝိဘာဂံ သကလံ လောကံ နိမ္မာနေတိတိ နိမ္မာတာ၊ နိကာ ။ အဋ္ဌကထာ၌ ပထဝီ ဟိမဝန္တ ။ ပ။ စန္ဒိမသုရိယာ စ ဣမိနာ နိမ္မိတာတိ ဒိပေတိ-ဟု သမုစ္စယတ္ထ စသဒ္ဓါဖြင့် ဖွင့်ဆိုရကား နိမ္မာတာဖြင့် သတ္တ ဩကာသ ၂-လောကလုံးကို ဖန်ဆင်းသူဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်။
- ၄။ သဇ္ဇိတာလိဂေါ၊ သဇ္ဇ စုသင်္ခတေဟု ဓာတ်ကျမ်းဆိုရကား သဇ္ဇိတာ-ဟု ဒွေဘော်မရှိသော် စီရင်ခြင်း အနက်မထွက် သဇ္ဇိတာဟု ဒွေဘော်ရှိမှသာ သင်္ခတတ္ထ စီရင်ခြင်းအနက် ဟောနိုင်သောကြောင့် ပါဠိနက္ခရကိုယူ၍ ဘာသာပြန်ဆိုလိုက်သည်။
- ၅။ ဈာနာဒိသု အတ္တနော စိတ္တေ စ စိတ္တဝသိတ္တာ ဝသိ-နိကာ။
- ၆။ ဘဗျာ၊ ဘူဓာတ် ဣပစ္စည်း အရဟတ္တ-နိကာ။
- ၇။ ဧတ္ထ စ အာဇော ပထဝီဓာတု မဟာဘူတဂ္ဂဟဏေန-ဟု ဓာတုသဒ္ဓါဖြင့် ဆိုအပ်သောကြောင့် ပထဝီဂရဟကာ အာပဂရဟကာ-စသည်ကို ပထဝီဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဟုသာ ပြန်။ မြေကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဟု မပြန်လင့်။ ၎င်းပထဝီဂရဟကာ စသည်ဖြင့် လောကအားဖြင့် မနုဿလောကကို ကဲ့ရဲ့သည်။ နိကာ။
- ၈။ ဤဘူတသဒ္ဓါဖြင့် နတ်အားလုံးကို ဟောနိုင်သော်လည်း ဒေဝဂရဟကာ ဟု ဆိုလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ပါရိသေသနည်းအရ ဓာတုမဟာဓာတ်နတ်ကိုသာယူ-နိကာ။
- ၉။ ဤ၌လည်း ဘူတဖြင့် ဓာတုမဟာဓာတ်နတ်ကို ယူအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပါရိသေသနည်းအရ ဝသဝတ္တိနှင့် ဓာတုမဟာဓာတ်မှ ကြွင်းသောနတ်တို့ကိုယူ-နိကာ။
- ၁၀။ ဤပဇာပတိဖြင့် မာရ်နတ်နှင့်တကွ ဝသဝတ္တိနတ်အားလုံးကိုယူ။
- ၁၁။ ဤဗြဟ္မသဒ္ဓါဖြင့် အာဘဏဓာတုအောက် ဗြဟ္မာတို့ကိုသာယူ။ အာဘဏဓာတ်နှင့် တကွ အာဘဏဓာတ်သော အထက်ဗြဟ္မာတို့ကို မယူအပ်-နိကာ။

အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပါဏပစ္စေဒါ၊ ဇီဝိတံမြေ၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော။ ကာယေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၌။ ယေ ပန သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုံဏားတို့သည်ကား။ လောကဿိ၊ ၊ ၌။ ပထဝီပသံသကာ၊ ပထဝီ ဓာတ်ကို ချီးမွမ်းကုန်သည်။ ပထဝီဘိနန္ဒိနော၊ ပထဝီဓာတ်ကို နှစ်သက်ကုန်သည်။ ပ။ ဗြဟ္မာဘိနန္ဒိနော၊ ဗြဟ္မာကို နှစ်သက်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ ပ။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါ (မာရ်နတ်)သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ မာရိသ၊ အချင်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဣဿံ၊ တိုက်တန်း၏။ ယဒေဝ၊ အကြင်စကားကိုသာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြောဆိုဘူးပြီ။ တဒေဝ၊ ထိုဆိုတိုင်းသာလျှင်။ (ယဒေဝနှင့် တဒေဝနိယတ် အနိယတ်စွဲပုံ သတိပြု)။ တံ၊ သင်သည်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ တံ၊ သင်သည်။ ဗြဟ္မာနော၊ ။ ဝစနံ၊ ကို။ မာ ဥပါတိဝတ္တိတ္ထော၊ လွန်၍မဖြစ်စေလင့်။ (မလွန်ဆန်လင့် ဟူလိ)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဗြဟ္မာနော၊ ။ ဝစနံ၊ ကို။ သစေ ဥပါတိဝတ္တိဿသိ၊ အကယ်၍ လွန်၍ဖြစ်နေအံ့။ (ဝေသမ္ပဒ မိဒံဘိက္ခု တုယံ ဘဝိဿဘိနန္ဒိဆက်)။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာနေသော။ သိရိ၊ အသရေကို။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဋိပူဏာယေယု၊ သေယုထာပိနာမ၊ ပြေးစေရာဘိသကဲ့သို့ ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ နရကပပါတေ၊ အသုတရုနက် သော ချောက်ကမ်းပါးသို့။ ပပတန္တော၊ ကျသည်ရှိသော် ။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်၎င်း။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ဝိရာဇေယု၊ သေယုထာပိ၊ ချွတ်ယွင်းရောသကဲ့သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယံ၊ သင်၏။ ဣဒံ၊ ဤလွန်၍ ဖြစ်နေခြင်းသည်။ ဝေသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာသဘော ရှိသည်။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပ။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ သန္တိပတိတံ၊ စုဝေးကျရောက် နေသော။ ဗြဟ္မပရိသံ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်ကို။ ပဿသိနန္တတံ၊ မြင်၏လော ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒါမိတံ၊ ဆို၏” ဟူသော။ (ဣတိတလုံးကျေ)။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗြဟ္မပရိသံ၊ သို့။ ဥပနေသိ၊ ကပ်၍ဆောင်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါပိမန္တံ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသော။ မာရံ၊ ကို။ “ပါပိမ၊ အယုတ်တံမာကောင်။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရား

၁။ ပလာပေယျ- ဟူသော အဋ္ဌကထာပွင့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်နက်ပြန်ဆိုသည်။ ပရိဇ္ဈေး ပဋ္ဌေးရှိသော နမူဓာတ်၊ ပဋိ၊ တုံပြန်ဆန့်ကျင်၍။ နမ၊ ညွတ်။ ပရိသစိသို့ ညွတ်ကိုင်းလာနေသော အသရေကို နောက်သို့ တုံပြန်ကိုင်းညွတ်သွားစေခြင်းကိုပင် ပလာပေယျ၊ ပြေးစေသည်ဟု အဋ္ဌကထာ ဘာဝတ္ထပွင့်ဆိုသည်။
 ၂။ နရကပပါတေ ၌ ပပါတေသည် ပပုဗ္ဗ ပတဓာတ် မဟုတ်။ ပတဓာတ် ပကို ပပ ဟု ဒွေတော်ပြီ။ အဗ္ဘာသမုညံ၍ ပပါတ ပြီးသည်။ ယင်းသို့ ပပုဗ္ဗမဟုတ်၊ အဗ္ဘာသသာ ဖြစ်သောကြောင့် နရကပပါတေ ဟု ပဝယ် သံယုတ်မရှိသင့်။ ပပတန္တော-၌ ရှေးပလည်း အဗ္ဘာသ ပင်။ ထို့ကြောင့် ပပတန္တ-ကျပုံသည် ကြောင်ကျသကဲ့သို့ သက်သက်သာသာမဟုတ်။ ဒလိမိကောကံကော၊ ခွေးများကျသကဲ့သို့ မသက်သာကျသည်ဟူလိ။
 ၃။ ဤကား ဝေသမ္ပဒန္တိ ဝေ သမ္ပတ္တိကံ ဤဒိသန္တိ အတ္ထော ဟူသော မရပိဏ္ဍိကသုတ် စာပိုဒ် ၂၀၃-နှင့်အညီ ပြန်ဆိုသည်။ ဤအလို ဝေ သမ္ပဒံ သမာသံ။ ဝေသမ္ပဒမိဒံ သာရိပုတ္တ ဝဒါမိ ဣမိန္ဒိကာရကံ ဝေပပမေဝ-ဟူသော မဟာသိဟနာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၄၉ အဋ္ဌကထာအလို ဝေနှင့် သမ္ပဒံဝါကျ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော။ တုယံ၊ သင်၏။ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤလွန်၍ ဖြစ်နေခြင်း ဟူသော အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတံ၊ တွံ-ဟု ယောဇနာ။

သည်။ ဇာနာမိသိ၏။ မံ၊ ငါ(မာရ်နတ်)ကို။ န ဇာနာတိတိ၊ မသိ ဟူ၍။ တံ၊ သင်သည်။ မာမညိတ္ထော၊ မမှတ်ထင်လင့်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တံ၊ သင်သည်။ မာရော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ယော စေ ဗြဟ္မာ၊ အကြင် (ဗက) ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ ယံ စ ဗြဟ္မပရိသာ၊ အကြင်ဗြဟ္မာပရိသတ်သည်၎င်း။ ယေ စ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ၊ အကြင်ပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံတို့သည်ပင်။ တဝ၊ သင်၏။ ဟတ္ထဂတော၊ လက်သို့ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ ပင်။ တဝ၊ ၏။ ဝသံဂတော၊ အလိုသို့ရောက်ကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တုယံ၊ သင်၏။ (ဝေ စပ်)။ သေဝာပိ၊ ထိုတုရားသည်လည်း။ မေ ငါ (မာရ်နတ်) ၏။ ဟတ္ထဂတော၊ လက်သို့ရောက်ပြီးသူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ သေဝာပိ၊ သည်လည်း။ မေ ၏။ ဝသံ ဂတော၊ အလိုသို့ရောက်ပြီးသူသည်။ အဿာတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့သောအယူအဆသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့သင်(မာရ်နတ်)ယူဆသော်လည်း။ ပါပိမ၊ အယုတ်တမာဗကောင်။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ တဝ၊ သင်၏။ နေဝ ဟတ္ထဂတော၊ လက်သို့ ရောက်သူမဟုတ်။ တဝ၊ ၏။ နေဝ ဝသံဂတောတိ၊ အလိုသို့ ရောက်သူ မဟုတ် ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (တဝ နေဝ ဝသံ ဂတော၊ သင် မာရ်နတ် အလိုအတိုင်း ဖြစ်သူမဟုတ် ဟူလို)။

၅၀၃။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ငါတုရားမိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဗကော၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ မံ၊ ငါတုရားကို။ မာရိသာ၊ အချင်း။ အဟံ၊ ငါ (ဗက) သည်။ နိစ္စံယေဝ၊ မြဲသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဓုဝံယေဝ၊ ခိုင်ခံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ၍။ ဓုဝန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သဿတံယေဝ၊ တည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ သဿတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကေဝလံယေဝ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ ကေဝလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ အစဝနဓမ္မံယေဝ၊ မရွေ့လျောသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ၍။ အစဝနဓမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော ဌာန၌။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ။ နေ။ တဒေဝ၊ ထိုကာယနှင့်တကွသော ဌာနကိုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါ(ဗက)သည်။ ဣဓံ၊ ဤကာယဌာနနှစ်ပါးလုံးသည်။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ အသန္တူ၊ မရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ နတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ တယာ၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၌။ ယေ သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကသို့ ၊ ၌။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တုယံ၊ သင်၏။ ကသိဏံ၊ အလုံးစုံသော။ အာယု၊ (တဘဝအတွက် နေရမည့်) အသက်သည်။ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ တာဝတကံ၊ ထို(သင်နေရမည့်) အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်နှင့်အမျှ။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့၏။ တပေါကမ္မမေဝ၊ အကျင့်တည်းဟူသော အမှုသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ ။

တေခေါ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ အညံ၊ သော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တူ၊ ရှိပါမူ။ အတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနေယျံ၊ သိကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ သို့မဟုတ်။ အညံ၊ သော။ ဥတ္တရိ၊ သော။ နိဿရဏံ၊ သည်။ အသန္တူ၊ မရှိမူ။

၁။ သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ အကျင့်တည်းဟူသော အလုပ်သက်တမ်း အလုပ်ဝါရင့်မှုသည် သင်(ဂေါတမ)တဘဝအတွင်းနေရမည့် အသက်အပိုင်းအခြား အချိန်ကာလ နှစ်ပရိစ္ဆေဒနှင့်အညီအမျှ ရှိသည်။ သင်ဂေါတမ၏ တပေါကမ္မ ဟူသော လုပ်သက်သည် အလွန်ဝါရင့်သေးသည်။ သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏ လုပ်သက်ကား သင်နေရမည့် အသက်နှင့် ညီမျှသည်အထိ ဝါရင့်လှပြီ ဟူလို။

နတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ ဟူ၍။ ဝေံ သို့။ ဇာနေယျံ၊ ကုန်ထုဇ်။ သိက္ခ၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင် (ဘုရား)ကို။ အဟံ၊ ငါ (ဗက)သည်။ အညံ၊ (ကာယဌာနမှ) တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာကို။ နစေဝဒံက္ခိယသိ၊ မြင်လည်း မမြင်ရလတ္တံ့ ။ ကိလမထာ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိသာတထာ၊ စိတ်နှမ်းနယ်ခြင်း၏။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ အဘိရိရုံမျှ သည်သာလျှင်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ သိက္ခ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ပထဝိံ၊ ပထဝီ ဇာတ်ကို။ သစေ အဇ္ဈောသိဿသိ၊ အကယ်၍ မျှီမတတ် စွဲလမ်းသည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဩပသာယိကော၊ မှီကပ်နေသူသည်။ ဝတ္ထုသာယိကော၊ တည်ရာအရပ်၌နေသောသူသည်။ ယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သူသည်။ ဗာဟိတေယျော၊ လွမ်းမိုးအပ်သူသည် ။ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့ ။ အာပံ၊ ကို။ တေဇံ၊ ကို။ ဝါယံ၊ ကို။ ဘူတေ၊ တို့ကို။ ဒေဝေတို့ကို။ ပဇာပတိံ ။ ကို။ ဗြဟ္မံ၊ ကို။ သစေ အဇ္ဈောသိဿသိ အံ့။ပ။ ဗာဟိတေယျော၊ လွမ်းမိုးအပ်သူသည်။ ဘဝိဿ သိတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗြဟ္မော အိုဗြဟ္မာ။ အဟံမိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ “ပထဝိံ၊ ကို။ သစေ အဇ္ဈောသိဿသိ အံ့။ပ။ ဘဝိဿသိတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဟူ၍။ ဝေံ သို့။ ဇာနာမိ၊ ၎်။ အဝိစ၊ ထို့ပြင်လည်း။ ဗြဟ္မော ဟော၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဂတိံ စ၊ ပြီးစီးခြင်း (အကျိုး) ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၎်။ “ဗကော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝေံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော တန်ခိုးရှိ၏ ။ ဗကော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝေံ မဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော အစွမ်းရှိ၏။ ဗကော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝေံမဟေ သက္ခောတိ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော (မြတ်သော) အရှင်သခင်ဟုပြောကြားအပ်သူတည်း” ။ ဟူသော။ ဇုတိံ စ၊ အစွမ်းသတ္တိကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၎်။

မာရိယ၊ အချင်း။ တံ၊ သင် (ဘုရား)သည်။ ယထာကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မေ၊ ငါဗြဟ္မာ၏။ ဂတိံ စ၊ ပြီးစီးခြင်း (အကျိုး)ကိုလည်း။ ဇာနာသိ၊ သိသနည်း။ ဝေံမဟိဒ္ဓိကော။ပ။ ဗြဟ္မာတိ၊ ဟူသော။ ဇုတိံ စ၊ ကိုလည်း။ ဇာနာသိ၊ သိသနည်း။

“ယာဝဘာ၊ အကြင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌။ စန္ဒိမသ္မာရိယာ၊ လ၊ နေတို့သည်။ ပရိဟရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ (ဖလူပစာရတ္ထတည်း၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌ဟု လည်း ပြန်နိုင်သည်။ ယင်းသို့ပြန်သော် မုချတ္ထံ)။ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ လောကော၊ သည်။ သဟာဿဓော၊ တထောင်ပြား၏။ ဧတ္ထ၊ ဤတထောင်သော လောကဇာတ်၌။ တေ၊ သင်ဗြဟ္မာ၏။ ဝသော၊ အလိုသည်။ ဝတ္တတေ၊ ဖြစ်၏။

၁။ ဗာဟိတေယျာတိ။ပ။ ဗာဟိတွာ။ပ။ ကာတဗ္ဗော ဘဝိဿသိ၊ အဋ္ဌကထာ။ ဗာဟိတွာတိ နိစံ ကတွာ အဘိဘဝိတွာ ဝါ၊ ဋီကာ။ ဗာဟော ပယတနေ ဥပဗ္ဗဝေ ပတိဗာဟိတွာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားထုတ်၍။ ဝါ၊ ပယ်ရှား တွန်းလှန်၍-ဟူသော ဇာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ဗာဟဇာတ် တေယျပစ္စည်း ဣဒါဂုဏ်ကြံ၍ ပေးသည်။
 ၂။ မဟတိ ဣဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိ၊ ဝေံ မဟိဒ္ဓိ ယဿာတိ ဝေံမဟိဒ္ဓိကော-ဟူ၍၊ ဝါကျလည်း ကြံနိုင်၏။
 ၃။ မဟာသာ အာနုဘာဝေန ဤသတိ အဘိဘဝတိတိ မဟေသော၊ မဟေသောတိ အက္ခယာတိတိ မဟေ သက္ခော၊ ဝေံ မဟေသက္ခော တထာ-ဟု ပြု။ ဋီကာမှီးသည်။

အဓိပ္ပါယ်နက်)။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာဿ၊ သိ၍။ ပထဝိံ၊ ကို။ နာပဟောသိံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းပြီ။ ပထဝိယာ၊ ဌ။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ ပထဝိတော၊ မှ။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ ပထဝိံ၊ ကို။ မေတိ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာ)တည်းဟူ၍။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ ပထဝိံ၊ ကို။ နာဘိဝဒိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ ဧဝံပိခေါ၊ လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပ။ ဘူတေ၊ စာတုမဟာရာဇ်ဘုံတို့ ကို။ ပ။ ဒေဝေ၊ (စာတုမဟာရာဇ်နတ်ဝသဝတ္တိနတ်မှ) ကြွင်းသော နတ်တို့ကို။ ပဇာပတိံ၊ မာရ်နတ် ကို။ ဗြဟ္မံ၊ ပဌမဈာန်ဘုံဗြဟ္မာကို။ ပ။ အာဘဿရေ၊ တို့ကို။ ပ။ ဝေဟပ္ပလော၊ တို့ကို။ ပ။ အဘိဘုံ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာကို။ ပ။ ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံ အားဖြင့်။ အဘိညာဿ၊ သိ၍။ ယာဝတာ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံ၏။ သဗ္ဗစိတ္တေန၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ အနန္တဘူတံ၊ မခံစားအပ်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာဿ၊ သိ၍ (မျက်မှောက်ပြု ၍ ဟူလို)။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ နာပဟောသိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ သဗ္ဗသ္မိံ၊ အလုံးစုံ၌။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ သဗ္ဗဒတာ၊ အလုံးစုံမှ၊ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ မေတိ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း) ဟူ၍။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ နာဘိဝဒိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ ပ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ၊ သင်ထက်။ ဘိယျော၊ သာလွန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

မာရိသ၊ အချင်း။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံ၏။ သဗ္ဗတ္တေန၊ အလုံးစုံသဘောအားဖြင့်။ သစေ အနန္တဘူတံ၊ အကယ်၍ မခံစားအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုခံစားအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာဿ၊ သိ၍။ တေ၊ သင်၏ (ယာဝတာ။ ပ။ တဒဘိညာဿ-ဟူသော စကားသည်)။ ရိတ္တကမေဝ၊ အချည်းနှီးသည် သာလျှင်။ မာဟေဝ အဟောသိံ၊ မဖြစ်စေလင့်။ တေ၊ သင်၏ (သဗ္ဗခေါ။ ပ။ အဘိညာဿဟူသော စကားသည်)။ တုစ္ဆကမေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာလျှင် ။ မာဟေဝ အဟောသိံ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၁။ ပထဝိံ ခေါ အဟံ ဗြဟ္မေ ပထဝိတော အဘိညာဿ ပထဝိံ နာပဟောသိံ-ဟု ဝါကျတစ်ခု၊ ယာဝတာ ပထဝိယာ ပထဝိတ္တေန အနန္တဘူတံ တဒဘိညာဿ ပထဝိယာ နာပဟောသိံ-ဟု တစ်ခု၊ ပထဝိံ ခေါ ပန အဘိညာဿ ပထဝိတော နာပဟောသိံ-ဟု တစ်ခု၊ ယာဝတာ။ ပ။ တဒဘိညာဿ ပထဝိံ မေတိ နာပဟောသိံ- ဟု တစ်ခုကြုံ၍ သော်လည်း သမ္ပန်၊ သို့မှ အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်မည်။ ပထဝိံ နာဘိဝဒိံ-ကိုလည်း နာပဟောသိံ ကဲ့သို့ ပထဝိယာ နာဘိဝဒိံ၊ ပထဝိတော နာဘိဝဒိံ၊ ပထဝိံ မေတိ နာဘိဝဒိံ ဟု ဝါကျခွဲထွင်လေ။ ပထဝိံ ပထဝိယာ ပထဝိတော-ပုဒ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ မူလပရိယာယသုတ်၌။

၂။ အလုံးစုံဆိုသည့်အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ကိုပါ မကျန်စေမူ၍ သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန်ပါယူ၊ နိရဝသေသ သဗ္ဗဟူလို။
၃။ သဗ္ဗခေါ အဟံ ဗြဟ္မေ-မှ အဟံမေဝ တယာ ဘိယျော-တိုင်အောင်သော စကားသည် ဘုရား၏စကား တည်း။ ၎င်းဒေသကဖြစ်သော ဗုဒ္ဓ၏ စကားရပ်၌ ပါသော သဗ္ဗသဗ္ဗသ္မိံ-စသော သဗ္ဗသည် နိရဝသေသ သဗ္ဗသဗ္ဗါ ဖြစ်သည်ဟု၎င်း သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန်ပါ ပါဝင်သည်ဟု၎င်း သုဏန္တ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာက ဟုဆိုသည်။

ယင်းသို့ ဟုဆိုသည့်အတွက် သဗ္ဗခေါ။ ပ။ တယာဘိယျော ဟူသော ဘုရားစကားကို သစေ ခေါမာရိသ။ ပ။ တုစ္ဆကမေဝ အဟောသိံဟူသောစကားဖြင့် ဗြဟ္မာက အပြစ်စွပ်စွဲသည်။ စွပ်စွဲပုံကား ဤသို့တည်း။ ဘုရား၏ စကား၌ ဗြဟ္မာအလို အရေးအကြီးဆုံးကား။ ပဌမ။ သဗ္ဗခေါ။ ပ။ အဘိညာဿ။ ဒုတိယ။ ယာဝတာ သဗ္ဗဿ။ ပ။ တဒဘိညာဿဟူသော ၂-ဝါကျတည်း။ ထိုတွင် (ပ) ဝါကျ၌ သဗ္ဗသည် နိရဝသေသဖြစ်သည်အားလျော်စွာ နိဗ္ဗာန်ပါ ပါဝင်သွားအံ့။ ယာဝတာစသော ဒု-ဝါကျဟောဘို့ မလို။ မလိုဘဲလျက် ဟောခဲ့သော် ၎င်းဒု-ဝါကျသည် ကောင်းကင်ပန်းကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် မဲ့သော -ရိတ္တက အပြစ်သာ ဖြစ်ရ၏။ ယာဝတာ-စသောဒု-ဝါကျကို လက်ခံ ထားအံ့။ ပ-ဝါကျလော-သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန်ပါဝင်နိုင်သောကြောင့် သဗ္ဗဟူသော စကားသည် အမှားသာ ဟူသော တုစ္ဆက အပြစ်ဖြစ်ရ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း သဗ္ဗဟု ဟောလျှင် သဗ္ဗဆိုသည့်အတိုင်း အားထူး အပြည့်အစုံ အကုန်အစင် ပါဝင်သင့်သည်။ ယာဝတာ-စသော ဒု-ဝါကျ ထောက်၍ သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန်ပါဝင်နိုင်ရကား

ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ (မဂ်ညာဏ် ဖိုလ်ညာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်တို့ဖြင့်) အထူးသဖြင့် သိအပ်၏။ အနိဒဿနံ၊ (စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်) မြင်အပ်သော သဘောမရှိ။ အနန္တံ၊ ဥပါဒ် ဘင်အစွန်း မရှိ။ သဗ္ဗတောပဘံ၊ အချင်းပင်သိမ်း အရောင်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ပထဝိယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏။ ပထဝိတ္တေန၊ ပထဝီဓာတ်၏ သဘောအားဖြင့်။ အနန္တဘူတံ၊ မခံစားအပ်။ ပ။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယ၏။ သဗ္ဗတ္တေန၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယ၏ သဘောအားဖြင့်။ အနန္တဘူတံ၊ မခံစားအပ်။

မာရိဿ၊ အချင်း။ ပဿ၊ ရွှေလော့။ ဟန္တ စရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ သင်(ဘုရား)မှ။ အန္တရ ဓာယာမိ၊ ကွယ်ပျောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗြဟ္မာကလျောက်ထားပြီ။ ဗြဟ္မောဟ္မာ၊ သစေ ဝိသဟသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ တံ၊ သည်။ ဟန္တ စရဟိ၊ မေ၊ ငါ(ဘုရား)မှ။ အန္တရဓာယဿ၊ ကွယ်ပျောက် လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗကော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမမှ။ အန္တရဓာယိဿာမိ၊ ကွယ်ပျောက်အံ့။ သမာဏဿ ဂေါတမဿ၊ မှ။ အန္တရဓာယိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကွယ်ပျောက်သော်လည်း။ မေ၊ ငါဘုရားမှ။ အန္တရဓာယိတုံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ အဿ၊ စင်စစ်။ နေဝ သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဧဝံသို့။ ဝုတ္တေ၊ (ဗြဟ္မာက) လျောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗကံဗြဟ္မာနံကို။ ဟန္တ စရဟိ။ ပ။ အန္တရဓာယာမိတိ၊ မိဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေ၊ စိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ မာရိဿ၊ အချင်း။ သစေ ဝိသဟသိအံ့။ ဟန္တ စရဟိ၊ ၌။ တံ၊ သင် (ဘုရား) သည်။ မေ၊

အလုံးစုံဆိုလျက် မရုံအကုန်အစင်ဆိုထားလျက် မကုန်စင်ဘောကြောင့်တည်း။ ယင်းသို့ မပြည့်စုံ မကုန်စင်လျှင် သမ္ပုခေါ်ဟူသော ပ-ဝါကျ အဆိုသည် တုစ္ဆအပြစ်သင့်သည် ဟူလို။

ရိတ္တက အပြစ်တမျိုး တုစ္ဆက အပြစ်တမျိုး ၂ မျိုး ရှိခဲ့လျှင် ပရိကပ္ပ ဝါကျကိုလည်း သစေ။ ပ။ အနန္တဘူတံ ဟူသော လက်ရှိ ဝါကျ အပြင် သစေ သဗ္ဗသဗ္ဗတော အနန္တဘူတံ ဟူ၍လည်း ထားသင့်သေးသည် မဟုတ်လော့-ဟု စောဇနာဌားအံ့၊ ပရိကပ္ပ တဝါကျပြလိုက်ရုံမျှဖြင့် လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်သိနိုင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ပရိကပ္ပ ၂-ဝါကျ မထုတ်ဟု ဖြေ။ ဤကား သစေခေါ်မာရိဿ။ ပ။ တုစ္ဆကမေဝ အဟောသိ ဟု ဗြဟ္မာစွပ်စွဲသည် အားလျော်စွာ ဗြဟ္မာ၏ အလိုကျ ဗြဟ္မာ့ အဟူအဆအတိုင်း သဗ္ဗ ခေါ် အဟံ ဗြဟ္မော။ ပ။ တယာ ဘိဇျော ဟူသော ဘုရားစကား၌ သဗ္ဗစသည်ကို အလုံးစုံကိုအလုံးစုံ၌ စသည်ဖြင့် ယောဇနာသည်၊ ဘုရားစကားဖြစ်သည် အားလျော်စွာ ဘုရားအလိုကျ ဘုရား၏ သန္ဓာယဘာသိတအားလျော်စွာ ယောဇနာသော် သဗ္ဗ သဗ္ဗသို့ စသော သဒ္ဓါတို့သည် နိရဝသေသမဟုတ်ရကား သက္ကာယကိုသာ စွဲရမည်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားအလို ဗြဟ္မော ဟူ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အားလုံးသော သက္ကာယ(ခန္ဓာငါးပါး)ကို။ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယ အားဖြင့်။ အဘိညာဿ၊ သိ၍။ စသည်ဖြင့် ယောဇနာလော။

ရိတ္တက ဟူသည် ယုန်ချို ကောင်းကင်ပန်းကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် ဆိတ်သဉ်းသော စကား၊ တုစ္ဆက ဟူသည် မီးသည် ဇော်၊ ရေသည် ပူ၏ဟူသော ချွတ်ယွင်း မမှန်ကန်သော စကားမျိုးတည်း။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာဖွင့်ပုံကို သေချာစွာရှု ခက်ခဲလှ၏။

၁။ သဗ္ဗသော ပဘာ ယဿာတိ သဗ္ဗတောပဘံ-ဟူပြီ။ သဗ္ဗတောဝါ ဟူသော ဗုဒ္ဓိကပ် အလို အလုံးစုံသော အရပ်၌ထင်ရှားရှိ၏ ဟုပေး။ သဗ္ဗသော သဗ္ဗတ္တ ပဘံပဘူတံ သဗ္ဗတောပဘံ ဟူပြီ။ အထဝါ ပဘန္တိ တိတ္ထဿ နာမံ ဟူသော-တတိယဝိကပ်အလို၊ အလုံးစုံသောအရပ်မှ သက်ဝင်ရာ ဆိပ်ကမ်းရှိ၏ ဟုပေး။ သဗ္ဗတော ပဘံ အဿာတိ သဗ္ဗတောပဘံ-ဟူပြီ။

ငါ(ဗြဟ္မာမှ)အန္တရဓာယဿလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခုဝေတို့။ အထခေါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧတ္တာဝတ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဗြဟ္မာစ၊ သည်၎င်း။ ဗြဟ္မပရိသာစ၊ တို့သည်၎င်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ တို့သည်၎င်း။ မေငါဘုရား၏။ သဒ္ဓဉ္စ၊ အသံတော်ကိုကား။ သောဿန္တိ၊ ကြားနာရကုန်လတ္တံ့။ မံစ၊ ငါဘုရားကိုကား။ န စ ဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိံ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အန္တရဟံတော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီး၍—

“အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘဝေ၊ သံသရာဘဝ၌။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာဝေ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဘဝဉ္စ၊ သုံးဖြာသောဘဝကို၎င်း။ (ဩကာသဘဝတည်း။) ဝိဘဝေသိနံ၊ ဘဝကင်းရာကို ရှာလေ့ရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းကို၎င်း။” (သတ္တဘဝတည်း။) ဘဝေ၊ သံသရာသဘဝ၌သာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ အဖန်တလဲလဲမြင်ရ၍။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ဘဝံ၊ (သတ္တောကာသ) ဘုံဘဝကို။ နာဘိဝဒိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ နန္တိဉ္စ၊ ဘဝတဏှာကိုလည်း။ န ဥပါဒိယိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိံ၊ ဆိုပြီ။

ဘိက္ခုဝေတို့။ အထခေါ၌။ပ။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ တို့သည်၎င်း။ “သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ဇါ။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အစ္စရိယံဝတ ဘော၊ ဩော်လတ်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ အဗ္ဗုတံဝတ ဘော၊ ဩော်မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွ။ သက္ခပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ သက္ခကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ အဟံ သမဏော ဂေါတမော ယထာ၊ ဤရဟန်း ဂေါတမကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော အာနုဘော် (အစွမ်း) ရှိသော။ အညော၊ တပါးသော။ သမဏော ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ကို၎င်း။ နောငါတို့သည်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ န စ ဝတ ဒိဋ္ဌော ဝါ၊ မြင်လည်း မမြင်အပ်ဘူးစွ။ န စ ဝတ သုတော ဝါ၊ ကြားလည်း မကြားအပ်ဘူးစွ။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဘဝရာမာယ၊ ဘဝတို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ ဘဝရတာယ၊ ဘဝ၌မွေ့လျော်သော။ ဘဝသမ္ပဒိတာယ၊ ဘဝ၌ ပျော်ပိုက်သော။ ပဇောယ၊ သတ္တဝါ၏။ သမူလံ၊ (အဝိဇ္ဇာတဏှာဟူသော)

၁။ ဤကား အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးသော အနက်တည်း။ ဘဝဉ္စ ဝိဘဝေသိနံ ဝိဘဝံ နိဗ္ဗုတိံ သေမာနာနံ သတ္တာနံ ဘဝံ သဝေသု ဥပ္ပတ္တိဉ္စ ဒိသ္မာတိ ဝေံ ဝါဧတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗျောဟူသော ဇွဲကားအလို၊ ဒုတိယ ပါဒကို ဝိဘဝေသိနံ၊ အဝကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ဘဝဉ္စ၊ ဘဝတို့၌ မြင်ခြင်းကို၎င်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍-ဟုသောနော။

၂။ ပါသရာသိသုတ် စာပိုဒ် ၂၈-အာလယရာမ၌ အာလယပုဒ်ကို ကမ္မသင်္ခါကတ္ထုသင်္ခါ ၂ မျိုးပြု၍ ဝတ္ထုကမကိလေသကာမ နှစ်မျိုးကောက်ပြီးလျှင် အာလယေဟိ ရမန္တိတိ-ဟု နောက်ပုဒ်နှင့် တွဲပြသကဲ့သို့ ဤဘဝရာမာယ-ပုဒ်လည်း ဘဝေဟိ ရမတိတိ-ဟု တွဲ၊ ပဇာ အရကောကံ။ သို့သော် ဤ၌ ဘဝကို ၂ မျိုး ဝိဂ္ဂဟပြုဘွယ်လေ့။ ဘဝတို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာနည်းမှတစ်ပါး တီထွင် ဘဝေသု ရမတိတိ-ဟု ပြု၍ ဘဝတို့၌ မွေ့လျော်သော ဟူ၍ သော်လည်းပေး။

အမြစ်နှင့်တကွသော။ ဘဝံကို။ ဥဒဗ္ဗဟိဝတာတိ၊ ထုတ်နုတ်လေပြီတကား။ ဟူ၍။ အစ္စရိယဗျူတ စိတ္တဇာတာရိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။

၅၀၅ သိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အညတရံ၊ အမှတ် မထင်သော။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇံကို။ အန္ဓာဝိသိတွာ၊ ပူးဝင်၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ မာရိသ၊ အချင်း။ တံ၊ သင် (ဘုရား)သည်။ ဝေံ၊ သို့။ သစေ ပဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိအံ။ တံ၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။ သစေ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အကယ်၍ လျော်စွာ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) သိအံ။ သာဝကော၊ လူသာဝကတို့ကို။ မာ ဥပနေသံ၊ တရားသို့ကပ်၍ မဆောင်လင့်။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ တို့ကို။ မာ ဥပနေသံ၊ လင့်။ သာဝကာနံ၊ လူသာဝကတို့အား။ ဓမ္မံကို။ မာ ဒေသေသံ၊ မဟောပါလင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ ကို။ မာ ဒေသေသံ၊ လင့်။ သာဝကေသု၊ လူသာဝကတို့၌။ ဂေဓံ ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။ မာ အကာသံ၊ မပြုလင့်။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဂေဓံ ကို။ မာ အကာသံ၊ လင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့ဟူ၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားတို့ဟူ၍။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သာဝကော တို့ကို။ ဥပနေသံ၊ တရားသို့ ကပ်ဆောင်ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ တို့ကို။ ဥပနေသံ၊ ကုန်ပြီ။ သာဝ ကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဂေဓံ ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ သာဝကော၊ ထိုလူသာဝကတို့ကို။ ဥပနေတွာ၊ တရားသို့ဆောင်၍ ။ တေ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ထိုရဟန်းသာဝကတို့ကို။ ဥပနေတွာ၊ ၍။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေတွာ၊ ၍။ သာဝကေသု၊ တို့၌။ ဂေဓံတစိတ္တာ၊ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဂေဓံတစိတ္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယထ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပါဏုပစ္စေဒါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်ခြင်းကြောင့်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော။ ကာယေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ (ဟိနေ ကာယေ-ဖြင့် အပါယ် လေးဘုံ၌ ဟု ဆိုလိုသည်။) ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၌။ ယေ ပန သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။ ပ။ တေ၊ တို့သည်။ သာဝကော၊ တို့ကို။ န ဥပနေသံ၊ တရားသို့ ကပ်၍ မဆောင်ကုန်။ ပ။ သာဝကေသု၊ တို့၌။ န ဂေဓံတစိတ္တာ၊ တပ်မက်သော စိတ်မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ န ဂေဓံတစိတ္တာ၊ ၍ ။ ပ။ ပဏီတေ၊ သော။ ကာယေ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင်ကို။ အဟံ၊ ငါမာရ်နတ်သည်။

၁။ အစ္စရိယဇာတာ အဗျူတဇာတာ တုဋ္ဌိဇာတာ စ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဖွင့်သည့် အလို အစ္စရိယ အဗျူတ စိတ္တ န ပုန်သည် ဒွန်သေချာ၏။ ပါဠိတော်၌ စိတ္တဇာတာ-ဟူ၍လျက် တုဋ္ဌိဇာတာ ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တုဋ္ဌိအဖွင့်နှင့်ညီအောင် စိတ္တဇာတာ ဟု ရှိသင့်လေသလား။ သို့မဟုတ် စိတ္တ၏ အဘိဓယျ အနေဖြင့် တုဋ္ဌိ-ဟု ဖွင့်ဆိုလေသလား ဟု အမျိုးမျိုး စဉ်းစားဖွယ် ဖြစ်၏။ စိတ္တဇာတာ-ဟု ရှိလျှင် ကောင်းစွာအထက်၌ အံ့ချိုးထိုက်-ဟု ကမ္မရုပ်ကြံ၍ အစ္စရိယပုန်ကို ပြန်ဆိုခဲ့သော်လည်း ဤ၌ကား ဇာတနှင့် အစ္စရိယ ဗဟုဗိဟိ အထုပြစ်၍ ၎င်း သမာသံနှင့် လျော်အောင် အံ့ချိုးခြင်းဟု ဘာဝရုပ်ကြံဆကာ ပြန်ဆိုသည်။ ဤ၌ကား စူဠတဏှာ သင်္ခယသုတ်၌ကား အစ္စရိယဗျူတန္တိပဒဒ္ဓယေန ဝိမှယနာကာရောဝ ဝုတ္တော၊ တသ္မာ သဉ္စာတံ အစ္စရိယဗျူတံ ဝိမှယနာကာရော တေ သန္တိ သဉ္စာတံအစ္စရိယဗျူတံ၊ တထာ ပဝတ္တံစိတ္တုပ္ပါဒါ၊ အစ္စရိယဗျူတဟေတုကာ သဉ္စာတာ တုဋ္ဌိ တေသန္တိ သဉ္စာတံတုဋ္ဌိနော-ဟု ဖွင့်၏။ အဋ္ဌကထာလည်း ထို၌တမျိုးဖွင့်၏။

၂။ ဗုဒ္ဓဝါစကနာမိကို ပဋိသေမြစ်လျှင် န-ကို အဗြာဟ္မဏေကံသို့ အ-သော်၎င်း အနုဗောကံသို့ အန်သော် ၎င်း ကာရိယ ပြောင်းလွှဲရသည်။ သို့သော် ဤ၌ အဂေဓိတစိတ္တာ-ဟု မပြောင်းလွှဲဘဲ န ဂေဓိတစိတ္တာ ဟု ပဋိသေ န-တိုက်ရိုက်၍သည်ကား ရှားပါးဆန်းကြယ်စွာ။

“မာရိယ၊ အချင်း။ ဣဏံ၊ တိုက်တန်းပါ၏။ တံ၊ သင်(ဘုရား)သည်။ အပေါ့ထူကော၊ ကြောင့် ကြခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ အနု၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရဿ၊ နေလော့။ မာရိယ၊ အချင်း။ အနက္ခာတံ၊ (သုတပါးတို့အား) မဟောကြားခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ ပရံ၊ သုတပါးကို။ မာ၊ သြဝဒါဟိတံ၊ မဆုံးမလင့်ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒါမိတံ၊ ပြောကြား၏” ဟူသော။ (ဣတိ တလံ၊ ကြေသည်)။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခုဝေတို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရိကို။ “ပါပိမ၊ အယုတ်ကောင်။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇာနာမိသိ၏။ ပ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တံ၊ သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဟိတာနုကမ္မိ၊ အစီးအပွားကို လိုလားသည်ဖြစ်၍ ။ ဝေံ၊ သို့။ န ဝဒေသိ၊ ဆိုသည်မဟုတ်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ပ။ အဟိတာနုကမ္မိ၊ အစီးအပွားမဲ့ကို လိုလား သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တယံ၊ သင်၏ (သန္တာန်၌)။ ‘ယေသံ၊ အကြင်သာဝကတို့အား။ သမကော ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့ ။ တေ၊ ထိုသာဝကတို့သည်။ မေ၊ ငါမာရ်နတ်၏။ ဝိသယံ၊ နယ်ပယ်ကို။ ဥပါတိဝတ္တိဿန္တိတိ၊ လွန်၍ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့’ ဟူသော။ ဝေံ၊ ဣသိ၊ အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။ တေ၊ ထိုသမကဗြာဟ္မဏတို့သည်။ အသမ္မာသမ္ပုဒ္ဓါဝ၊ ဘုရားမဟုတ်ကုန်သည်သာ။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ အမ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိ၊ သူဝန်ခံကုန်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အဟံ၊ ခေါ်ပန၊ ငါသည်ကား။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓါဝ၊ ဘုရားသည်သာ။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓါ၊ သည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတော၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တောပိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း။ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာတည်း။ ပ။ အဒေသေန္တောပိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း။ ပ။ တာဒိသောဝ၊ တည်း။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတော၊ သည်။ သာဝကော၊ တပည့်သာဝကတို့ကို။ ဥပနေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တာဒိသောဝ၊ တည်း။ ပ။ အနုပနေန္တောပိ၊ တရားသို့ကပ်၍ မဆောင်သော်လည်း။ တာဒိသောဝ၊ တည်း။ ၂။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတဿ၊ သည်။ (ပဟိနာဉ္စိပံ) ဝါ၊ ။ ။ (ဥစ္စန္ဒန္တုလာ-စသည်၌စိပံ) ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ကိလေသာတို့ကိုရခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ (တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိကုန်၏

၁။ ဟိတန္တိ ဝုတ္တိ၊ အနုကမ္မတိတိ အနုကမ္မိ၊ ဣစ္စတိတိ အတ္တော-ဟူသော သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ လောဟိစ္စသုတ် အပွင့်နှင့်အညီပြန်ဆိုသည်။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိတိ သဗ္ဗေ ပါဏဘူတေ ဟိတေန အနုကမ္မကော တာယ ဒယာပန္န တာယ သဗ္ဗေသံ ပါဏဘူတာနံ ဟိတစိတ္တကောတိ အတ္တော-ဟူသော ဗြဟ္မဇာလသုတ် စူဠသီလအပွင့်အလို အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍-ဟုပေး။
 ၂။ တဿ ဣဝ ဒဿနံ အဏာတံ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီပေးသည်။ သော ဣဝ ဒိဿတိတံ-ဟု ပြုမှု ထိုဘုရား ကဲ့သို့ ချုပ်သော ဘုရားသံလျှင်တည်းဟုပေး။ အဒေသက ဖြစ်သော တထာဂတကိုလည်း ဒေသကဖြစ်သော တထာဂတနည်းတူ ချုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သာတည်း။ ဒေသကဖြစ်သော တထာဂတကိုလည်း အဒေသကဖြစ်သော တထာဂတ အလားတူချုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သာတည်း ဟုလိုသည်။

ဟုသော်လည်း ပေးနိုင်သည်။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းသေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို။ (ပဟိနာ-၌ စပ်)။ ဝါ၊ ထိုသည်။ (ဥစ္ဆိန္နမုလာ-စသည်၌စပ်)။ ယဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမုလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရင်းရှိကုန်၏။ တာလာဝတ္ထုကဘာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း) ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊ ။ ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ မတ္တကစ္ဆိန္နော၊ ဦးခေါင်းပြတ်ပြီးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိရုဋ္ဌိယာ၊ စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောသေယျထာပိ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသံလျှင်။ တထာဂတဿ၊ သည်။ ဝါ၊ ။ ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ ကုန်၏။ တဿဟေတုတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်တည်း” ဟူသော။ (ကိဿဟေတု ဟူသော အမေးအားလျော်စွာ တဿဟေတုဟူ၍ ပြန်ဖြေသည်)။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဣတိဟိဤသ္မိလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်သည်။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏။ အနာလပနတာယ စ၊ မဖြေဆိုနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗမာဗြဟ္မာ၏။ အဘိနိမန္တနတာယ စ၊ ကာယ၊ ဌာနနှစ်ဖြင့် သိစေခြင်းကြောင့်၎င်း။ (နိမန္တနဝစနေန၊ အဋ္ဌကထာ။ ၎င်းကို ဝိညာပနဝစနေန-ဟု ဋီကာဖွင့်၏)။ (ဟောတိ၊ ။)။ တဿ၊ ထို(ဗြဟ္မာနိမန္တန)ကြောင့်။ ဣမဿ ဝေယျာကရဏဿ၊ ဤဝေယျာကရိုက်၏။ ဗြဟ္မာနိမန္တနိကံတေဝ၊ ဗြဟ္မာနိမန္တနိကဟူ၍ သာလျှင်။ အဓိဝစနံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ။

နဝမံ သော၊ ဗြဟ္မာနိမန္တနိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-မာရတဇ္ဇနိယသုတ်

၅၀၆။ (ဝေ မေ သုတံ ကေံ သမယံ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-ပေးမြဲ)။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရ်မြို့၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား တေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘေသကဋ္ဌာတော၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အဗ္ဗောကာသေ၌။ စင်္ဂမတိ၊ စကြံ* သွား၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ လ္လာနံ၏။ ကုစ္ဆိဂတော၊ ဝမ်းသို့ရောက်သည်။ ကောဋ္ဌံ၊ အစာဟောင်းအိမ်အတွင်းသို့။ အနုပဝိဋ္ဌော၊ အလျော်ဝင်ရောက်သည်။ (ပူးဝင်သည် ဟူလို) ။ ဟောတိ၊ ။

အထခေါ၊ ။ အာယသ္မတော၊ သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ။ “ကိ* နုခေါ၊ အသို့နည်း။ မေငါ၏။ ကုစ္ဆိ၊ ဝမ်းသည်။ ဂရုဂရောပိယ၊ အလွန်လေးယောင်တကား။ မာသာစိတံ မညေတိ၊ ပဲထမင်းဖြင့် ပြည့်ယောင် တကား” ဟူ သော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ စင်္ဂမာ၊ စကြံ* မှ။ ဩရောဟိတုာ၊ သက်ဆင်း၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတုာ၊ ဝင်၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒါထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ထိုင်နေပြီး၍။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊

၁။ အာသယော ဝစ္စုတ္တဋ္ဌာနတာယ ကောဋ္ဌံ၊ တဿ အပ္ပန္နရံ ဟေတ္ထ ကောဋ္ဌံ-နှင့်အညီ ပေးသည်။ စပါးထားသို့ရာအဆောက်အဦကို ကျိ-ဟု ခေါ်ဆိုသိသကဲ့သို့ ကျင်ကြီးသို့လျှောင်ရာ အုကိုလည်း ကောဋ္ဌ-ဟု သုံးသည်။

သည်။ ပစ္စုတ္တံ၊ မိမိ၏။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနုဿကာသိ၊ နှလုံးသွင်းပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနော၊ သည်။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ ကုစ္စိဂတံ၊ ဝမ်းသို့ရောက်နေသော။ ကောဋ္ဌံ၊ အစာဟောင်း အိမ်အတွင်းသို့။ အနုပဝိဋ္ဌံ၊ အလျော်တင်နေသော။ မာရံ၊ ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနုရံ၊ ပါပိမန္တံ၊ သော။ “မာရံ၊ ကို။ ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။ နိက္ခမ၊ ထွက်လော့။ ပ။ တထာဂတံ၊ ဘုရားကို။ မာ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲလင့်။ တထာဂတ သာဝကံ၊ ဘုရား၏ တပည့်သာဝကကို။ မာ ဝိဟေသေသိ၊ လင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဒိဗရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့ငါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငါ။ မာ အဟောသီတိ၊ မဖြစ်လင့်” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ခွံ။ ပါပိမတော၊ သော။ မာရဏ၊ ၏။ “အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ အဇာနမေဝ၊ မသိပဲလျက်သာလျှင်။ အပဿံ ဝေ၊ မမြင်ပဲလျက်သာလျှင်။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ နိက္ခမ ပါပိမ။ ပ။ ဒုက္ခာယာတိ၊ ဒုက္ခာယဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟာ၊ မြီ။ ယောပိ သော၊ အကြင်သူသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုတပည့်သာဝက၏။ သတ္တဝါဆရာတည်း။ သောပိ၊ ထိုဆရာသည်လည်း။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ နေဝ ဇာနေယျ၊ မသိရာ။ အယံ သာဝကော၊ ဤတပည့်သာဝကသည်။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ ကုတော ဇာနိဿတီတိ၊ အဘယ်မှာ သိအံ့နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ၊ ရွှေ့နည်း အတိုင်း ပေး)။

အထခေါ၊ ခွံ။ ပါပိမတော၊ သော။ မာရဏ၊ ၏။ “အယံ သမဏော၊ သည်။ အဇာနမေဝ၊ သိသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပဿံဝေ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ နိက္ခမ ပါပိမ။ ပ။ ဒုက္ခာယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ မြီ” ဟူသော။ (ဣတိ တလုံးကြေ)။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ခွံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနဿ၊ ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်း မှ။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ ထွက်၍။ ပစ္စုတ္တံ၊ တံခါးရွက်၏ပြင်ဖက်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။

၅၀၇။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနော၊ သည်။ ပစ္စုတ္တံ၊ တံခါးရွက်အပြင်ဖက်၌။ ဣတံ၊ တည်သော။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနုရံ၊ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တောပိ၊ ဤတံခါးရွက်၏အပြင်ဖက်၌လည်း။ (ဣတံ၊ သော။) တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါ (မောဂ္ဂုလ္လာနံ) သည်။ ပဿာမိ၊ ၏။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ န ပဿာမိတိ၊ မမြင်ဟူ၍။ တံ၊ သင်မာရ် နတ်သည်။ မာ မညိတ္တော၊ မမှတ်လင့်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ ပစ္စုတ္တံ၊ ခွံ။ ဣတော၊ တည်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အဟံ၊ ငါ (မောဂ္ဂုလ္လာနံ) သည်။ ဒုသိနာမ၊ ဒုသိမည်သော။ မာရော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တဿ မေ၊ ထို(ဒုသိမည်သော) ငါမာရ်နတ်၏။ တဂိနိ၊ နှစ်မသည်။ ကာဠိ နာမ၊ ကာဠိအမည်ရှိ၏။ တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ တဿာ၊ ထိုနှစ်မကာဠိ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ သော တံ၊ ထို(နှစ်မကာဠိ၏သား ဖြစ်သော) သင်သည်။ မေ (ဒုသိမာရ်နတ်ဖြစ်သော) ငါမောဂ္ဂုလ္လာနံ၏။ ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ခွံ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊

၁။ ဥရသိ မနသိ ဝိဘတ္တုန္တ ပဋိဂ္ဂဟကာဟူသော (တတုဗောဓနိ) အလို မဇ္ဈေသဒ္ဓါကဲ့သို့ ဤ၌ မနသိသဒ္ဓါ သည် ဟဒယဝါစိ အသင်္ချာဖြစ်သောကြောင့်၎င်း အသင်္ချာမနသိနှင့် အကာသိတို့၍ ယောဇနာသေဝ် မနုဿကာသိ ဆုံးဖြတ်ပြီးဟုပေး။ မောဂ္ဂုလ္လာနံ ဥ-ကဏ္ဍ၊ ၁၆ သတ် နိဿယ။
 ၂။ အဂ္ဂလံ ဝုစ္ဆတိ ကာဝိဋ္ဌံ (ဤအဋ္ဌကထာ) အဂ္ဂလာနိတိ နဂရကဝါဠာနိ (ဝိဓုရဇာတ်) ဟာဝဒ္ဓါရကောသာ၊ အဂ္ဂလဋ္ဌပနာယ၊ (ဝိနည်းပါဠိ) တို့၌ အဂ္ဂလသဒ္ဓါ-တံခါးရွက် ဟော။

ကကုသန်မည်သော။ ဘဂဝါသည်။ လောကေဋ္ဌိ။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိရုသဉ္စိဝံနာမ၊ ဝိရုသဉ္စိဝမည်သော။ သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သာဝကအစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ ကောင်းသော အစုံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အရဟတော၊ သော။ ပ။ ယာဝတာ၊ အကြင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသု၊ ထိုတပည့်သာဝက တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ ယဒိဒံ၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ အကြင်တရားဟောခြင်း၌။ အာယသ္မတာ၊ ဝိရုရေန၊ နှင့်။ သမသမော၊ ၊ ထပ်တူထပ်မျှသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဝေ၊ သို့။ ဣမိနာ၊ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ အာယသ္မတော၊ ဝိရုရဿ၊ ၏။ ဝိရုရေတွေ၊ သမညာ၊ ဝိရုရ ဟူသော အမည်သည်သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ပါပိမ၊ ကောင်။ အာယသ္မာ သဉ္စိဝေါသည်။ အရညဂတောပိ၊ ၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောပိ၊ ၎င်း။ သညာဂါရဂတောပိ၊ ၎င်း။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့် သာလျှင်။ သညာဝေဒယိတ နိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာနိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဘူတပ္ပဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အာယသ္မာ သဉ္စိဝေါသည်။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မထင်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ပ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဂေါပါ လကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ ပသုပါလကာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသား သိုးကျောင်းသားတို့ သည်။ ကဿကာ၊ လယ်သွားတို့သည်။ ပထာဝိနော၊ ခရီးသွား တို့သည်။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားလျက်။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ အာယသ္မန္တံ သဉ္စိဝံကို။ အဒ္ဓသံသု ခေါ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ တေသံ၊ ထိုနွားကျောင်းသား စသည်တို့၏။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ စ။ ဘော၊ တို့။ အပ္ပတံ၊ စ။ အယံ သမကော၊ သည်။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ကာလကံတော၊ သေပြီ။ ဟန္တ၊ ယခု။ နံ၊ ထို အလောင်းကို။ ဒဟာမာတိ၊ မီးသဂြိုဟ်ကြကုန်အံ့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ဂေါပါလကာ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ ပ။ တေ ပထာဝိနော၊ တို့သည်။ တိဏဉ္စ၊ မြက်ကို၎င်း။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ ထင်းကို၎င်း။ ဂေါမယဉ္စ၊ နွားချေးကို၎င်း။ သံကစ္ဆိတော၊ စလုံး၌။ အာယသ္မတော သဉ္စိဝဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဥပစိနိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စီ၌။ အဂ္ဂံ၊ မီးကို။ ဒတော၊ ပေး၌။ (အဂ္ဂိံ ဒတော၊ မီးရှို့ ၌။) ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲကုန်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သဉ္စိဝေါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုည၌၏။ အစူယေန၊ ကျော်လွန် သဖြင့်။ တာယ သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုတ္တဟိတော၊ ထ၌။ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ ပပေါဇ္ဇေတော၊ ခါ၌။ ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ပ။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှူငါး။ စရန္တံ၊ လှည့်လည်သော။ အာယသ္မန္တံ သဉ္စိဝံ ကို။ အဒ္ဓသံသု ခေါ၊ ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ နေသံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားစသည်တို့၏။ “ဘော၊ တို့။ ပ။ သွာယံ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဋိသဉ္စိဝိတောတိ၊ ပြန်အသက်ရှည်သူတည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊

၁။ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌၎င်း၊ မူလပတ္တာသပါသရာသိသုတ် အဋ္ဌကထာ၌၎င်း၊ ယဒိဒံ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ကြောင်းသာ လာ၏။ နိပါတ်မတ္တဟုကား မလာ။ သို့သော် လွယ်ကူစေရန် နိပါတ်မတ္တကြံ၌ ဤ၌ ယောဇနာသည်။ ယဒိဒန္တိ ဝစီကာရဏ နိဒဿနတ္ထေ နိပါတော၊ တေန ယံ ဣဒံ အညမညဿ ဟိတဝစနံ။ ပ။ တေန အညမညဝစနေန-ဟူသော ၎င်းပါရာဇိကဏ် အဖွင့်ကို မိုးသော်-“တေသံ၊ ထိုသာဝကတို့၏။ ယဒိဒံ ယာ ဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရားဟောခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာယ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ထိုတရားဟောခြင်း၌” ဟူ၍ နိယတ်-အနိယတ် အစုံလိုက် ယောဇနာရာ၏။

သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဝေံသိ။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အာယသ္မတော သဗ္ဗဝဿ၊ ဧ။ သဗ္ဗိဝေါ တေဝ သမညာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၅၀၈။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌိ။ ဒုသိဿ၊ သော။ မာရံဿ၊ ဧ။ “အဟံသည်။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလဂ္ဂိကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာနံ၊ ကောင်းသောသဘောဂ္ဂိကုန်သော။ ဣမေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အာဂတိံ ဝါ၊ လာရာပဋိသန္ဓေကို၎င်း။ ဂတိံ ဝါ၊ သွားရာစုတိကို၎င်း။ နေဝ ဇာနာမိ၊ မသိ။ အဟံ သည်။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ တို့ကို။ ‘တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ထေ၊ လာကြကုန်။ သီလဝန္တာ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အက္ခောသထ၊ ဆဲရေးကြကုန်။ ပရိဘာသထ၊ ရေရွတ်ကြကုန်။ ဧဝေထေ၊ ချွတ်ချယ်ကြကုန်။ ဝိဟေသေထ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဒုသိ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ အက္ခောသိယမာနာနံ၊ ဆဲရေးအပ်ကုန်သော။ ပရိဘာသိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဧဝေသိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဝိဟေသိယမာနာနံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အညထတ္တံ၊ ကြည်လင်သည်မှတပါးမကြည်လင်သော အခြင်းအရာ၏အဖြစ်သည်။ (သဒ္ဓတ္ထ)။ ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အပ္ပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်အံ့လည်း မသိ ဟု နှလုံးသွင်း၍ ။ ယံနန္တ အန္တာဝိသေယံန္တိ၊ ပူးဝင်ရပါမူကား ကောင်းလေစွာ” ဟူသော။ တေံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌိ။ ဒုသိ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိ ကော၊ တို့ကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ ပ။ အပ္ပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိဟု နှလုံးသွင်း၍ ။ အန္တာဝိသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌိ။ ဒုသိနာ၊ သော။ မာရေန၊ သည်။ အန္တာဝိသိဋ္ဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်သော။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ တို့သည်။ သီလဝန္တာ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းတို့တည်း။ သမဏာဘာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့တည်း။ ဣဗ္ဗာ၊ ဆင်ထိန်းနှင့်တူကုန်၏။ ကဏာ၊ မည်းညစ်ကုန်၏။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ ‘ဗြဟ္မာ၏ခြေဖမိုးမှ ဖွားကုန်၏။ အသ္မာ၊ ငါတို့သည်’။ ဈယိနော ဈာန်ဝင်စားကုန်၏။ အသ္မာ၊ ငါတို့သည်။ ဈာယိနောတိ၊ ဈာန်ဝင်စားကုန်၏ ဟု။ ပတ္တကန္တာ၊ ချအပ်သော ပခုံးဂ္ဂိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အခေမုခါ၊ အောက်သို့ ချအပ်သော မျက်နှာဂ္ဂိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မရုရကဇာတာ၊ ဖြစ်သောလေးထိင်းခြင်း ဂ္ဂိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဈာယန္တိ၊ ကြံစည်ကြကုန်၏။ ပဇ္ဇာယန္တိ၊ ကြံ့မိုင်ကုန်၏။ နိဇ္ဈာယန္တိ၊ စူးစူးစိုက်စိုက် တွေးတော ကြံစည်ကြကုန်၏။ အပဇ္ဇာယန္တိ၊ စိတ်လွင့်ကြကုန်၏။ ဥသုကော၊ ဒီးဒုတ်သည်။ ရုက္ခသာခါယံ၊ သစ်ကိုင်း၌။ မူသိကံ၊ ကြွက်ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ ရှာမှီးလျက်။ ဈာယတိ၊ ပဇ္ဇာယတိ၊ နိဇ္ဈာယတိ၊ အပဇ္ဇာယတိ သေယျာတာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ အပဇ္ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဤအသ္မာပုဒ်ကား အမှယောဝိဘတ်၊ အသ္မာပြီ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ကာရိယတူ မယံ-ပုဒ်ဖြင့် ဈာယိနော မယံ-ဟု ပွင့်၏။ မောက္ခလ္လာန် ၂၀၉ မယမသ္မာမှသာသုတ်၊ မယံ၊ အသ္မာ၊ အမေပြုဂ်ထုတ်၏။
၂။ မရုရက ဇာတောတိ သဗ္ဗာတဂရုဘာဝေါ၊ အံ-ဋ္ဌ-၃-၂၊ မရုရကဇာတောတိ အာလသိယဇာတာ၊ ဤအဋ္ဌ-န ကထာ။ ကသိဝါဏိဋ္ဌာဒိကမ္မဿ အကရဏေန သဗ္ဗာတာလသိယာ-ဟူသော ဤဂ္ဂိကောတို့အလို ဖြစ်သော ပျင်းရီခြင်း၊ ဂ္ဂိကုန်သည် ဖြစ်၍ဟုပေး။
၃။ ပဇ္ဇာယန္တိတိအာဒိနိ ဥပသက္ခဝသေန ဝစိုတာနိ ဟူသော အဋ္ဌကထာအရ။ ပ-နိ-အပ-ဟူသော ဥပသာရတို့ နှင့် ဆီလျော်နိုင်သမျှ ဆီလျော်အောင် ကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။

အညတတ္တံ၊ မကြည်လင်သည်မှ တပါး ကြည်လင်သော အခြင်းအရာ၏ အဖြစ်သည်။ (သဒ္ဓတ္ထ)။
 ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အပွေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်အံ့လည်းမသိဟု
 နှလုံးသွင်း၍။ ယံနုန အန္ဓာဝိသေယျန္တိ” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။
 အထခေါ၊ ခြံ။ ခွံသိသော။ မာရော၊ သည်။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ တို့ကို။ တုမေ၊ တို့သည်။
 ထေ၊ ကုန်။ ပ။ ဣတိ၊ ခြံ။ အန္ဓာဝိသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ခြံ။ ခွံသိနာ၊ သော။
 မာရေန၊ သည်။ အန္ဓာဝိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ သီလဝန္တေ၊
 ကုန်သော။ ကလျာဏမေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သက္ကဓော၊ ကုန်၏။ ဂရံကဓော၊
 ကုန်၏။ မာနေ၊ ကုန်၏။ ပူဇေ၊ ကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန သမယေန၊ ခြံ။ ယေ မနုဿာ၊
 တို့သည်။ ပ။ ပဇ္ဇေ၊ ကုန်၏။

၅၁၁။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ခြံ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊
 သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ သီလဝန္တေ၊
 ကုန်သော။ ကလျာဏမေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သက္ကဓော၊ ကုန်လော့။ ဂရံကဓော၊
 ကုန်လော့။ မာနေထ၊ ကုန်လော့။ ပူဇေထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ပ။ လဘေထ၊ ဤ။ တထာ၊
 အားဖြင့်။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ ပ။ အပွေဝနာမ သိယာတိ၊ မသိဟု နှလုံးသွင်း၍။ ခွံသိနာ၊ သော။
 မာရေန၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့ကို။ အန္ဓာဝိဋ္ဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။
 တုမေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ ကာယေ၊ ခြံ။ အသုဘာနုပဿိနော၊ အသုဘဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၍။ ပဋိကူလသညိနော၊ စက်အုပ်ဘယ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသော လောက၍။ အနဘိရတိသညိနော၊ မွေ့လျော်ဘယ်
 မရှိဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၍။ အနိစ္စာနုပဿိ-
 နော၊ မမြဲဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထာတိ၊ နေကြကုန်လော့” ဟု။
 အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ခြံ။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သော။
 ကကုသန္ဓေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဩဝဒိယမာနာ၊ သော်။ ဝေ၊ သို့။ အနုသာသိယ
 မာနာ၊ သော်။ အရညဂတာပိ၊ ၎င်း။ ပ။ ကာယေ၊ ကိုယ်၍။ အသုဘာနုပဿိနော၊ ဖြစ်၍။ ပ။
 ဝိဟရိ သု၊ ကုန်ပြီ။

၅၁၂။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ခြံ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊
 သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ခြံ။ နိဝါသေတွာ၊ ခြံ။ ပတ္တစီဝရမာဒါယ၊ ခြံ။ ပ။ ပစ္စာသမဏေန၊
 နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မာတာ ဝိဓုရေန၊ အရှင်ဝိဓုရနှင့်တကွ။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊
 ငှါ။ ပါပိသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ခြံ။ ခွံသိသော။ မာရော၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ကုမာရကံ၊ သတို့
 သားကို။ အန္ဓာဝိသိတာ၊ ပူးဝင်၍။ သက္ခရံ၊ ကျောက်ခဲကို။ ဂဟေတွာ၊ ကောက်ယူ၍။ အာယသ္မ
 တော ဝိဓုရဿ၊ ၎င်း။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၍။ ပဟာရံ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သိသံ၊ ကို။ ဝေါ
 ဘိန္နိ၊ ခွဲပြီ။ (သိသံ ဝေါဘိန္နိတံ သံဘိန္နိ၊ အဋ္ဌကထာ)။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ခြံ။ ဘိန္နေန၊ ကွဲသော။
 သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဂဋ္ဌန္တေန၊ ယိုစီးသော။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ ဥပလက္ခိတော၊ မှတ်အပ်
 သော၊ (ဥပလက္ခိတော-ဟူသော ပါဌသေသ မထည့်ပါလည်း ပေးနိုင်သည်)။ အာယသ္မာ ဝိဓုရော၊

သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ ကကုသန္ဓံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိပင်လျှင်။ ပိဋိတော ပိဋိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ခွံ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဒုဿိ၊ သော။ အယံ မာရော၊ သည်။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဝါ၊ အညာသိတိ၊ မသိသည်သာ” ဟု ကြံစည်လျက်။ နာဂါပလောကိတံ၊ ဆင်၏ကြည့်ခြင်းကဲ့သို့ ကြည့်ခြင်းဖြင့်။ အပလောကေသိ၊ လှည့်ကြည့်တော်မူပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ သဟာပလောကနာ စ၊ လှည့်ကြည့်သည်နှင့် တပြိုင်နက်သာလျှင်။ ဒုဿိ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တမှာ စ ဌာနာ၊ ထိုနတ်ပြည်ဌာနမှလည်း။ စဝိ၊ စုတေပြီ။ မဟာနိရယံ စ၊ ငရဲကြီးသို့လည်း။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တဿ မဟာနိရယဿ၊ ထိုငရဲကြီး၏။ ဆယောယတနိကော ဣတိပိ၊ ဆ ဖဿာယတနိက ဟူသော အမည်၎င်း။ သက္ကံသမာဟတောဣတိပိ၊ သက္ကံသမာဟတ ဟူသော အမည်၎င်း။ ပစ္စတ္တဝေဒနိယော ဣတိပိ၊ ပစ္စတ္တဝေဒနိယ ဟူသော အမည်၎င်း။ တယော နာမဓေယျာ၊ သုံးပါးသော အမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ခွံ။ မံ၊ ငါကို။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ရှိ။ “မာရိဿ၊ အချင်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ ဟဒယော၊ နှလုံး၌။ သက္ကံ၊ (ဦးခေါင်းမှ လာသော) သံတံကျင်သည်။ သက္ကံနာ၊ (ခြေမှလာသော) သံတံကျင်နှင့်။ သမာဂစ္ဆေယျ၊ ပေါင်းဆုံရာ၏။ အထ၊ ထိုပေါင်းဆုံသောအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ နိရယော၊ ၌။ ပစ္စမာနဿ၊ ကျက်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ဝဿသဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်ရှိပြီဟူသော။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဇာနေယျာသိတိ၊ သိလော့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ သော ခေါ အဟံ၊ ထိုငါ သည်။ ဗဟူနိ ဝဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿ

၁။ ဤ၌ အဋ္ဌကထာ အလို အထခေါ။ပ။ အပလောကေသိ တဝါကျ၊ နဝါယံ ဒုဿိမာရော မတ္တမညာသိတိ တဝါကျ၊ ဤသို့ နှစ်ဝါကျရှိရမည်။ ထို့ကြောင့် အထခေါ၊ ခွံ။ပ။ အပလောကေသိ၊ လှည့်ကြည့်ပြီ။ (အပလောကေတွားလှည့်ကြည့်၍) နဝါယံ။ပ။ မညာသိတိ-ဟူ၍ (အာဟ၊ ပြီ) ဟု ဤသို့ ပါဌသော ၂-ခုထည့်၍ ယောဇနာ။ နာဂါပလောကိတန္တံ နာဂဿ ဝိယ အပလောကိတံ၊ ဟတ္တိနာဂဿ အပလောကနသဒိသံ အပလောက-နန္တိ အတ္ထော-ဟူသော မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်-သုတ်မဟာဝါဒီကော မိုး၍ နာဂါပလောကိတံ ပုဒ်ကိုပေးသည်။ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ကို ကရုဏတ္ထ ကြံလျှင် ပို၍ ကောင်းသည်။

ဤပုဒ်နှင့် စပ်၍ ပကတိလူများ၏ အရိုးသည် တေ့ဆက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏အရိုးသည် ချိတ်ဆက်၊ ဘုရား၏ အရိုးတော်ကား ကွင်းဆက်၊ ထို့ကြောင့် သမင်လည်ပြန်မကြည့်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်ပါ ဆင်၏လှည့်ကြည့်နည်းမျိုးဖြင့် ဘုရားရှင်လှည့်ကြည့်တော်မူကြောင်း အဋ္ဌကထာဖွင့်ဆို၏။ တေ့ဆက် ချိတ်ဆက် ကွင်းဆက် ဟူသော စကားသည် နိတတ္ထ မုချတ္ထလော၊ သို့မဟုတ် နေယျတ္ထ ဥပစာရတ္ထလော၊ စဉ်းစားဘွယ်။

၂။ သဟာပလောကနာတိ ဝစနတော-ဟူ၍ ဋီကာရှိသောကြောင့်၎င်း၊ သဟပရိနိဗ္ဗာနာ-ပုဒ်များကိုထောက်၍ ၎င်း သွာ-ဝိဘတ်၏ ကာရိယ အာဒိစသဖြင့်သာရှိရမည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အပလောကနေနေဝ-ဟု ဖွင့်သဖြင့် ကရိုဏ်း ဝိဘတ် တတိယာဆင်မှတ်၍ သဟာပလောကနာယ-ဟု ထားကြသည်ကား ပါဌပျက်။ သဟဝတ္ထုဇ္ဈာစာရာတိ ဝတ္ထုဝိတိက္ကမေန သဟ၊ သဟယောဂေ ကရုဏဝစနပုသင်္ဂေ ဣဒိ နိဿက္ကဝစနံ၊ ပဌမသံဃာဒိသိသံ သာရတ္ထ-ဋီ။

၃။ ဆယောယတနာတိ တေဿာတိ ဆ ဖဿာယတနံ ဓုက္ခံ၊ တံ တေ အတ္တိတိ ဆယောယတနိကော နိရယော၊ ခြောက်ပါးသော စက္ခုသမ္ပဿ စ သော ဖဿ ရှိသော ဆင်းရဲရှိသောငရဲ။

သမာဟနတိတိ သမာဟတော၊ အနေကသတဘေဒေါ သက္ကံသမာဟတော တေ အတ္တိတိ သက္ကံသမာဟတော၊ နိရယော၊ ပေါင်းစုသော သံတံကျင်ရှိသောငရဲ။ ဝိသေသပစ္စယတာယ ဝေဒနာယ ဌိတောတိ ဝေဒနိယော၊ ကာရဏာ ကာရကေန ဝိနာ ပစ္စတ္တံ သယမေဝ ဝေဒနိယောတိ ပစ္စတ္တဝေဒနိယော၊ ကမ္မကာရကနှင့် ကင်း၍ မိမိဘာသာ ခံစားအပ်သောငရဲ။

သဟဿာနိ၊ ပတ်လုံး။ တသ္မိံ မဟာနိရယောဉ္ဇံ။ အပစ္စိံ၊ ကျက်ပြီ။ ဒသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် တသောင်းတို့ ကာလပတ်လုံး။ တဿေဝ မဟာနိရယဿ၊ ဧသာလျှင်။ ဥဿဒေ၊ ဥဿဒေရဲ၌။ ဝုဠာနိမံ နာမ၊ အကုသိုလ်ကျိုးမှ ထခြင်း၌ ဖြစ်သည်မည်သော၊ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒိယမာ နော၊ ခံစားလျက်။ အပစ္စိံ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏။ သေယျထာပိ မနုဿဿ၊ လူ၏ကိုယ်ကဲ့သို့။ ဝေဂ္ဂပေါကာယော၊ ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျ ထာပိ မစ္စဿ၊ ငါ၏ ဦးခေါင်းကဲ့သို့။ ဝေဂ္ဂပံ သိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဦးခေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၁၃။ (က) သာဝကံ၊ တပည့်သာဝကဖြစ်သော။ ဝိဓုရဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော။ ကကုသန္ဓု၊ ကကုသန်ဘုရားကိုရင်း။ အာသဇ္ဇ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ငရဲ၌။ ဒုဿိ၊ ဒုဿိမာရ်နတ်သည်။ အပစ္စထ၊ ကျက်ပြီ။ သော နိရယော၊ ထိုငရဲသည်။ ကိဒိသေဒ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်သနည်း။

(ခ) သတံ၊ အရာမကသော။ အယောသကံ၊ သံတံကျင်သည်။ အာသိ၊ ပြီ။ သဗ္ဗေ ငရဲဿ ငရဲသားအားလုံးတို့သည်။ ပစ္စတ္တဝေဒနာ၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် အသီးအသီး ဖြစ်စေ အပ်သောဝေဒနာရှိကုန်၏။ သာဝကံ၊ သော။ ဝိဓုရဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ပ။ အပစ္စထ၊ ပြီ။ သော နိရ ယော၊ သည်။ ဣဒိသေဒ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

(ဂ) ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ယော သိက္ခ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤကံ့ကံ၏ အကျိုးကို။ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှု (မျက်မှောက်) သိ၏။ ကဏှ၊ မည်းညစ်သောမာရ်နတ်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သိက္ခံ၊ ရဟန်းကို။ အာသဇ္ဇ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။

(ဃ) သရဿ၊ သမုဒြာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏာ၊ ကြောင်မျက်ရွဲအဆင်း ရှိကုန်သော။ ရူစိရာ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ အစိမန္တော၊ အလျှိုရှိကုန်သော။ ပတဿရာ၊ အရောင်ထွက်ကုန်သော။ ကပ္ပဠာယိနော၊ ကပ္ပါပတ်လုံး တည်လေ့ရှိကုန်သော။ ဝိမာနာ၊ ဝိမာန်တို့သည်။ တိဠန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိမာန်၌။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ နာနတ္တ

၁။ ဥပဗ္ဗ ဌာဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း။ ဝ-အာဂုဗ်ဖြင့် ဝုဠာန ပြီးစေ။ ဝုဠာနေ ဘဝံ ဝုဠာနိမံ-ဟု ဘာဝတဗ္ဗိတ်ဆင့်။ အန္တိမဝေဒနာ နောက်ဆုံးပိတ်ငရဲမှ လွတ်ခါနီးဆဲဆဲ ခံစားရသော ဝေဒနာတည်း။ သို့သော် မဟာနိရယမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဤဥဿဒေရဲ၌ ခံစားရမည့် ဒသဝဿ သဟဿ ကာလသည် နောက်ဆုံးပိတ် ခံစားရမည့် ဝေဒနာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝုဠာနိမံ-အမည်ရသည်ဟူလို။

၂။ ဝတ္ထုကြောင်း၌ ဘုရားကို ပစ်ခတ်သည်ဟု တိုက်ရိုက်မလာသော်လည်း ၎င်း၏ သာဝကကို ပစ်ခတ် သဖြင့် ဘုရားကိုလည်း ပစ်ခတ်ရာရောက်သောကြောင့် ကကုသန္ဓု ဗြာဟ္မဏံ-ဟု ဂါထာလာသည်။

၃။ ပစ္စတ္တ အတ္တနာ အတ္တနာ ဇနိတာ ဝေဒနာ ယေသန္တိ ပစ္စတ္တဝေဒနာ-ဟုပြု။ ပစ္စတ္တညေဝ နိဗ္ဗုတိ ဝိဒိတာ ဟူသော ဒီ-ဗြဟ္မဇာလသုတ် ပါဠိကို ပစ္စတ္တညေဝ ဥပ္ပါဒိတာ နိဗ္ဗုတိ-ဟု ရှိကာ ဆရာသည် ဥပ္ပါဒိတာ ဟူသော ကမ္မရုပ်သွင်းဖွင့်သကဲ့သို့ သယမေဝ ပါဠိယေက္ခဝေဒနာ ဇနကာ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာလည်း ဝေဒနာကို ဝိသေသျှ အဖြစ်ထားသော် ဇနကာလည်း ဇနိတာ-ဟု ကမ္မရုပ်ဖြင့် ဝိသေသန အဖြစ် ကြံရာ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါ အတိုင်း ဝိဂ္ဂဟပြု။ ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီယောဇနာ၊ ပစ္စတ္တကို သယမေဝ-ဟူ၍၎င်း အတ္တနာ-ဟူ၍၎င်း ဖွင့်ခြင်းသည်တူ၏။ ပါဠိယေက္ခကား ဝိစ္ဆာအဗျယိဘော ထင်ရှားစေရန်တည်း။

ဝတ္ထိယော၊ အထူးထူးသောသဘော၊ အဆင်းရှိကုန်သော^၁။ အတ္တရာ၊ နတ်သွီးတို့သည်။ နစ္စန္ဒါကကုန်၏။

(င) ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ပ။ တေ၊ ဤတည်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ပ။ နိဂစ္ဆသိလတ္တံ။ ။

(စ) ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဆဿ၊ သည်။ပပက္ခတော၊ ကြည့်ရှုစဉ်။ မိဂါရမာတုပါသာဒံ၊ ဝိသာခါလှူဒါန်းအပ်သော ကျောင်းပြာသာဒ်ကို။ (မိဂါရသုဋ္ဌေး၏ အမိအရာ၌ တည်သောကြောင့် ဝိသာခါသည် မိဂါရမာတု-ဟု တွင်သည်) ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊ ခြေမဖြင့်။ ကမ္မယံ၊ လှုပ်စေပြီ။

(ဆ) ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ပ။ တေ၊ ဤတုန်လှုပ်စေနိုင်သော အကြောင်းကို။ပ။နိဂစ္ဆသိလတ္တံ။ ။

(ဇ) ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းသည်။ ဥပတ္တဋ္ဌေါ၊ ထောက်ပံ့အပ်သော။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ဝေဇယန္တံ၊ ဝေဇယန္တံသည်သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မယံ၊ ပြီ။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို။ သံဝေဇေသိ စ၊ ထိတ်လည်း ထိတ်လန့်စေပြီ။

(ဈ) တေ၊ ဤတုန်လှုပ် ထိတ်လန့်စေနိုင်သော အကြောင်းကို။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

(ည) ဝါသဝ၊ သိကြား။ တဏှာက္ခယဝိမုတ္တိယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန် တို့ကို။ အဘိဇာနာသိ၊ သိသလော။ (ဣတံ၊ သို့။) ယော သော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝေဇယန္တံ ပါသာဒေ၌။ သက္ကံ၊ သိကြားကို။ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သက္ကော၊ သည်။ တဿ၊ ထို (အမေးရှင်) ရဟန်းအား။ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။

(ဋ) တေ၊ ဤအမေးအဖြေကို။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

(ဌ) အာဝုသော၊ ငါရှင်ပြဟွာ။ တေ၊ ၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူသည်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တေ၊ ၏။ သာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အဇ္ဇော၊ ယနေ့၊ အပိအတ္တိ၊ ရှိသေးသလော။ ပြဟူလောကော၌။ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ပြဟွာအရောင်တို့ကို သာလွန်သော။ ပဘဿရံ၊ ဘုရား၏ အရောင်တော်ကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ (ဣတံ၊ သို့)။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာဟူသော။ သဘံ၊ စည်းဝေးရာသဘင်၏။ အဘိတော၊ အနီး၌။ ပြဟူ၊ ကို။ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏။ (ကုစိ ဒုတိယဆဋ္ဌိနမတ္ထေနှင့် အညီ-သဘံ၊ ၏ ဟု ပေးသည်။)

(ဍ) မာရိယ၊ အချင်း။ မေ၊ ငါပြဟွာ၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ပုရေ၊ ၌။ အဟု၊ ပြီ။ မေ၊ ငါပြဟွာ၏။ သာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။န အတ္တိ၊ မရှိ။ ပြဟူလောကော၌။ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ပြဟွာအရောင်တို့ကို

၁။ နာနတ္ထဝတ္ထာတိ နာနာသဘာဝဝတ္ထဝန္တော၊ သုတ်မဟာဝါ-မဟာသမယသုတ်နိကာ။ အထူးထူးသော ကိုယ်အဆင်းရှိကုန်သော-ဟု အတ္တသဒ္ဓါ ကာယ-အဟောကြံ၍သော်လည်းပေး။

၂။ ဝါကျ အပြည့်အစုံရေးသော် ဘိက္ခုနာ သက္ကော ပဉ္စံ ပုဋ္ဌော-ဟု ရှိရမည်။ ဤပုဋ္ဌော-သည် ပုစ္ဆတော် ဒွိကမ္ပိကဖြစ်သောကြောင့် "အပဓာနံ ဒုဟာဒိနံ၊ နျာဒိနံ တု ပဓာနကံ"-နှင့် အညီ ပဓာနဖြစ်သော ကံကို ပဉ္စံဟု ဒုတိယန္တံ အဝုတ္တကမ္ပဖြင့် ထားသည်။

သာလွန်သော။ ပဘဏ္ဍရံ၊ ဘုရား၏ အရောင်တော်ကို။ ပဿာမိ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ ငါပြောသည်။ နိဇ္ဈော၊ မြဲသည်။ သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ သို့။) သော အဟံ၊ ထိုပြောဖြစ်သော ငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကထံဝဇ္ဇံ၊ အဘယ်မှာ ဆိုအံ့နည်း။ (ဣတိ၊ သို့။) အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။ (၂-ဂါထာပေါင်း၍ ပြန်ဆိုသည်။) ဒဇ္ဇံ၊ ယျောမိဿ အမာ ဒေသောစ-ဟူသော (၅) နှင့် အညိ ကထံ ဝဇ္ဇံလည်း ဝဒဇာတ် ယျောမိ ဝိဘတ်-အံပြုသည် ဟု ကြံ။

(က) တေ၊ ဤအမေးအဖြေကို။ (အကြွင်းပေးမြဲ)

(တ) ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မဟာမေရုနော၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီး၏။ ကုဋံ၊ အထွတ်ကို၎င်း။ ဝနံ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းကို၎င်း။ (တောတောင်ထူထပ်သောကြောင့် ဇမ္ဗုဒိပ်သည် ဝနံတောင်သည်။) ပုဗ္ဗဝိဒေဟာနံ၊ အရှေ့ကျွန်းသို့ ကျွန်းသားတို့၏။ (ဒိပံ၊ ကျွန်းကို၎င်း။) ယေ နရာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဘူမိသယာ၊ မြေ၌ အိပ်ကုန်၏။ (ဘူမိယံ သယန္တိတိ ဘူမိသယာ)။ (တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒိပံ၊ အနောက်ကျွန်း မြောက်ကျွန်းကို၎င်း။) ဝိမောက္ခေန၊ ဝိမောက္ခဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့်။ အဖဿယံ၊ ထိပြီ။

(ထ) တေ၊ ဤဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် ထိခြင်းကို။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

(ခ) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဗာလံ၊ လူမိုက်ကို။ ဥဟာမိတိ၊ လောင်မြိုက်အံ့” ဟူ၍။ ဝေဇဇဇဇံ၊ န စေတယဘိ၊ လှုံ့သမပြု။ ဗာလော ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ ဇလိတံ၊ တောက်ပသော။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုလူမိုက်ကို။ သ၊ ထိုမီးသည်။ ဥဟတိ၊ လောင်မြိုက်၏။

(ဓ) မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တဝံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ နံ၊ တထာဂတံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ အလိုလို။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥဟိဿသိ၊ လောင်မြိုက်လတ္တံ့။ ဗာလော၊ သည်။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ သံဖုသံ၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်။ ဥဟတိ၊ လောင်မြိုက်သကဲ့သို့တည်း။

(န) မာရော၊ သည်။ နံ၊ တထာဂတံ၊ ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပသဝိ၊ ဖွားမြင်။ ပါပိမ၊ အယုတ်ကောင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ န ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး။ (ဣတိ၊ သို့။) ကိန္နု၊ မညသိ၊ အဘယ်ကြောင့် မှတ်ထင်ဘိသနည်း။

(ပ) အန္တက၊ အယုတ်ကောင်။ ကရောတော၊ ပြုသူသည်။ ပါပံ၊ ကို။ စိရုတ္တာယ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ (ဒိသရတ္တံ-ဋီကာ)။ စီယတိ၊ ဆည်းပူးအပ်၏။ မာရ၊

၁။ အာသဇ္ဇ၏ကတ္တားကား ဗာလော၊ ဥဟတိ၏ ကတ္တားကား သ-၏ အရ ဖြစ်သော အဂ္ဂိတည်း။ ယင်းသို့ ကတ္တားပြားသောကြောင့် “ကတ္တား ကဲ့သို့မတူရှိသော်၊ မိမိကတ္တား၊ သမ္ပန်တား၍၊ ဖြစ်ငြားဟိတ်မှာ၊ သက်တို့ ရာသည်၊ ကျမ်းလာတူအိ သဘောတည်း” နှင့် အညိ ဗာလော၊ ၎င်း။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်-ဟု ပြန်ဆိုသည်။
 ၂။ မာတာပုတ္တံ ပသဝိ-ကဲ့သို့ မကောင်းမှုဟူသော သားကို ဖွားမြင်ပြီ-ဟူလို။ ပသဝိ၊ ရပြီ။ ဖြစ်စေပြီ-ဟူ၍ သော်လည်း အဋ္ဌကထာ ဋီကာအတိုင်းပေး။

မာရ်နတ်။ ဗုဒ္ဓမ္မာ၊ ဘုရားမှ။ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ပြီးငွေ့ဖဲ့ခါလော့။ ဘိက္ခု၊ သူ၊ ရဟန်းတို့၌။ အာသံ၊ ညည်းဆဲလိုခြင်းကို။ မာကာသိ၊ မပြုလင့်။

(ဖ) ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း (မောဂ္ဂဏ္ဍာန်)သည်။ ဘောသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘောသကဋ္ဌ တော၌။ မာရံ၊ ကို။ အတဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းချောက်ပြီ။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ ဒုမ္မနေော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရ ဓာယထ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဣတိ၊ မေ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ မာရတဇ္ဇနိယသုတ္တံ၊ ထည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပဉ္စမော၊ သော။ စူဠယမကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုစူဠယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

သာလေယျ၊ ဝေရုဉ္စုဝေ စ တုဋ္ဌိ၊ သာလေယျကသုတ်၊ ဝေရုဉ္စုကသုတ် မဟာဝေဒလ္လသုတ်၊ စူဠ ဝေဒလ္လနုဗ်သုတ်တို့၎င်း။ စူဠမဟာဓမ္မသမာဒါနဉ္စ၊ စူဠဓမ္မသမာဒါနသုတ်၊ မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်တို့ ၎င်း။ ဝိမံသကာ၊ ဝိမံသကသုတ်၎င်း။ ကောသမ္ဘိစ၊ ကောသမ္ဘိယသုတ်၎င်း။ ပြာဟုကောစ၊ ပြာဟုနိမန္တနိကသုတ်၎င်း။ ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ဒုသိမာဗော စ၊ မာရတဇ္ဇနိယသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဂ္ဂေါ၊ တဝဂ်ဖြစ်၏။

ပဉ္စမော၊ သော။ သာလေယျဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီ။

ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်တို့၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းတည်း။

မူလပရိယာယော စေဝ၊ မူလပရိယာယဝဂ်၎င်း။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော။ သိဟနာဒေါ၊ သိဟ နာဒဝဂ်၎င်း။ ကကစောစေဝ၊ ဩပမ္ပဝဂ်၎င်း။ ဂေါသိဂေါ၊ မဟာယမကဝဂ်၎င်း။ သာလေယျော စ၊ စူဠယမကဝဂ်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးဝဂ်တို့တည်း။

မူလပဏ္ဏာသကံ၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိသည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ အန္တရဓာယထ-ဝယ် မေဒနိ သပ္ပကပ္ပထ-ပုဒ်ကဲ့သို့ အာဝိဘတ်ကို တွဲပြန် ထက်ချေသောကြောင့် အန္တရ ဓာယထ-ဟု-ပုဒ်ပြီသည်။